

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్ధరణము

మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయమువారి
డాక్టరేట్ పట్టము పొందిన
సిద్ధాంత గ్రంథము

డాక్టర్. ఆర్. పద్మావతి
ప్రెసిడెన్సీ కళాశాల, మద్రాసు.

నవ్యపరిశోధక ప్రచురణ
18-1-699, భవానీనగర్,
తిరుపతి.

నవ్యపరిశోధక ప్రచురణ - తి

పర్వస్వామ్య సంకలితము

ప్రతులు : నేయి

ప్రచురణ : మే, 1986-

వెల : రూ. 50/-

ప్రతులు :-

జి. లక్ష్మమ్మ

18-1-699

భవానీనగర్

తిరుపతి

ముఖపత్ర రచన : డా॥ పి. సి. శరసింహారెడ్డి

ముద్రణ :-

వెల్డేటి ప్రింటర్స్, ఏలూరు - 1.

నాన్నగారి
ప్రేమతో

అ బి న న ద న

ఆచార్య జి. యన్. రెడ్డి

ఉపాధ్యక్షులు

శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం

బ్రౌన్ ఆంగ్లేయుడు ఆవివాహితుడు :

గ్రీకు లాటిన్, హీబ్రూ, ఫ్రెంచి, ఇటాలియన్, పర్షియన్, సంస్కృతాంగ్లాంధ్రాది
బహుభాషా పండితుడు;

బహుభాషా దక్షిణనాయకుడైనా, తెలుగుభాషను పట్టమహిషిగా వరించిన ధీరోదాత్తుడు.

జీవితాంతం తెలుగు భాషా సాహిత్యాలు లేన ఊపిరిగా జీవించిన యోగమూర్తి ;

ఆర్థించిన ప్రతిపైసాను తెలుగు సాహిత్యోద్ధరణకు, పండిత పోషణకు. గ్రంథ
ప్రచురణకు వినియోగించిన త్యాగధనుడు ;

ఆంధ్రుల అదృష్టంకొద్దీ ఆవతరించిన మహనీయుడు; ఆంధ్రులకు సర్వధా ఆరాధ్యుడు
బ్రౌన్ సాహిత్యజీవితం అత్యద్భుతం.

బ్రౌన్ కార్యదక్షుడు.

తెలుగు బాషాసాహిత్య పునరుజ్జీవనానికి, వికాసానికి బ్రౌన్ చేసిన సేవ అపూర్వం అనితరం, బహుముఖం.

అటకల మీద మగ్గిపోతున్న వేలాది తాళపత్ర గ్రంథాలను సేకరించి రక్షించినాడు. ఆనాడు బ్రౌన్ వాటిని సేకరించకపోయివుంటే ఈనాడు మనకు అనేక తెలుగు కావ్యాలు నామమాత్రావశిష్టాలుగా వుండేవి. సేకరించిన తాళపత్ర రూప కావ్య ప్రబంధాలకు సొంత ఖర్చుతో కాగితపు ప్రతులు వ్రాయించి పండితులకు జీతమిచ్చి పరిష్కరించి ప్రామాణిక ప్రతులు సిద్ధపరచినాడు. నిజానికి తెలుగు పండితులకు గ్రంథపరిష్కరణ విద్యాభిక్షపెట్టిన తొలి సాహిత్యవేత్త బ్రౌన్.

పరిష్కరించిన అనేక తెలుగు గ్రంథాలను సూర్యుల లెక్కసేయక అప్పులుపెట్టి పండిత సహాయంతో పరిష్కరించి, కొన్నిటికి వ్యాఖ్యలు వ్రాయించి, మొట్ట మొదటిసారిగా ముద్రించి, ప్రచురించిన సంపాదక ఘనుడు బ్రౌన్ దొర.

తెలుగు సాహిత్యరంగంలో తొలి పరిశోధకుడుగా, గ్రంథ సంపాదకుడుగా గుర్తింపదగ్గవాడు, కీర్తింపదగ్గవాడు, బ్రౌన్.

బహుముఖమైన బ్రౌన్ దొర తెలుగు సాహిత్యసేవతో ఒక ముఖ్యాంశం అతడు చేపట్టిన గ్రంథసేకరణ, పరిష్కరణ, ప్రచురణ.

19 వ శతాబ్దంలో ఇప్పటికి సుమారు పదైదు శతాబ్దాలకు ముందు తెలుగునాట రవాణాసౌకర్యాలు, ముద్రణాలయాలు, అక్షరాస్యత అంతంత మాత్రంగా వున్న గడ్డుకాలంలో తెలుగు బాషా సాహిత్యానికి విలువను, వెలుగును, దేశాంతర వ్యాప్తిని కలిగించిన కర్మయోగి బ్రౌన్. నిజానికి బ్రౌన్ సాహిత్యాన్ని గురించి, అతని జీవితాన్ని గురించి పరిశోధించడానికి కనీసం పదిమంది పరిశోధకులు జేపట్టదగినంత సామగ్రి వుంది.

బహుముఖరూపమైన బ్రౌన్ సాహిత్యకృషిలో తెలుగు కావ్య సమృద్ధరణం ఒక అంశం. తెలుగు కావ్యాలను బ్రౌన్ ఉద్ధరించినాడని అందరూ చెప్పడమేకాని,

ఆ సమర్థత ప్రయత్న ఫలితం స్వరూపాన్ని లోతుగా పరిశీలించిన బ్రౌన్ అభిమానులు లేరు. అట్టి పరిశోధనకు తొట్టకొలిపారగా పూనుకొన్న బ్రౌన్ అభిమాని శ్రమతి పద్మావతి.

మ దాను పాఠ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారంలోని బ్రౌన్ సంపుటలకు దుమ్ము దులిపి, ఆ సంపుటల్లోని ప్రతిపుటను ఆషర చతువుగా పరిశీలించి విషయ సేకరణ చేసి, సేకరించిన విషయాన్నంతా గ్రంథ విస్తరభీతితో సంగ్రహపరచి, పజరూపతయ్యమైన బ్రౌన్ సాహిత్యమూర్తి మత్స్యంలోని ఒక పజాన్ని ప్రత్యక్షీకరించిన శ్రమతి పద్మావతి? ఐనసారా అభినందిస్తున్నాను.

బ్రౌన్ మహాశయుని సూక్ష్మబుద్ధి, తీవ్రదృష్టి, ప్రమాణ ప్రీతి, విమర్శపద్ధతి, బైబిళ్ళలాలసతను, సాహిత్య వ్యూహాన్ని ప్రసన్నంచేసే విశేషాలు - లోకానికి జంతువరకు తెలియనివి - అనేకం ఈ గ్రంథంలో చొటుచేసుకోవడం ప్రశంసనీయం.

బ్రౌన్ పొర తెలుగు భాషాసాహిత్యాభివృద్ధికి ప్రామాణికమైన పాఠ్యగ్రంథాలు, ఫంబో వ్యాకరణాలు పుంటువులు, స్వయంగా రచించి ప్రచురించినాడు. పిటివన్నెటిని కూడా పరిశోధక విమర్శదృష్టితో పరిశీలించాలి. అట్టి పరిశోధనకు డా॥ పద్మావతి రచించిన గ్రంథం ఒక మార్గదర్శకం కాగలదని నా నమ్మకం. సమగ్రమైన బ్రౌన్ జీవితచరిత్ర వాయవలసిన అవసరం, దాద్యత కూడా మనకున్నది. అట్టి ప్రయత్నానికి ముందు బ్రౌన్ సాహిత్యం మీద సమగ్రమైన పరిశోధన జరగాలి. అట్టి పరిశోధనకు కూడా డా॥ పద్మావతి రచించిన ఈ గ్రంథం వారిది మలకడం విశేషం. ఈ గ్రంథరచనలో రచయిత్రి పాటించిన విశ్లేషణ విధానం, పొందుపరచిన ఆకర విశేషాలు, వినమ్రంగా చాటివ నిర్ణయాలు, పండిత విమర్శకుల ఆదరణాభిమానాలను ఆకర్షించగలవి నా అభిప్రాయం.

బ్రౌన్ సాహిత్యం మీద ఈ పరిశోధన గ్రంథాన్ని ముద్రించి తెలుగు లోకానికి అందించిన డా॥ పద్మావతికి మరొక మారు అభినందిస్తున్నాను. విశ్వవిద్యాలయాల్లోని తెలుగు సాహిత్య పరిశోధక విద్యార్థులకు ఈ గ్రంథ మొక ప్రేరేపకం కాగలదని నా విశ్వాసం.

శ్రాను సముద్ధరించిన వాతప్రతులను పరిశీలించి అనుమతించిన తమిళనాడు ప్రభుత్వ ప్రావ్యతిభిత గ్రంథాలయాధికారులకు —

బ్రౌనుకు సంబంధించిన అమూల్యమైన ధైకో ఫిల్లులను ఒసగి నా పరిశోధనకు సహకరించి, ఈ గ్రంథముద్రణకు కారకులై. దీనిని వెలుగులోనికి తెచ్చుటకు తోడ్పడుటయేకాక, గ్రంథమును సావధానముగ చదివి సమీక్షారూపమైన అభిప్రాయములను వెలిబుచ్చిన అప్పటి బ్రౌన్ ప్రొఫెక్టర్ డైరెక్టరు, ఇప్పటి శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యక్షులు అయిన ఆచార్య జి. యన్. రెడ్డిగారికి—

శ్రాను తెలుగుకావ్య సముద్ధరణమును పరిశోధనాంశముగ ఎన్నుకొనినందుకు ఎంతయో సంతసించి ఇండియా ఆఫీసు లైబ్రరీ కేటలాగును ఇచ్చిన కీ. శే. బంగారె గారికి—

కావ్యపరిష్కరణ పద్ధతులను, నిర్వహణ పాఠ నిర్ణయ రీతులను విశదీకరించు సందర్భమున పెక్కు చందో వ్యాకరణ విషయములను శిష్యునితృప్తికొరకు వివరించిన పూజ్యులు, గురుతుల్యులు, విద్యార్థి శిరోమణులు కీ. శే. రామూరి దొరస్వామి శర్మగారికి—

నా పరిశోధనకు పర్యవేక్షకులైన డా. యల్. పి. శంకరరావుగారికి—

వ్యాసరచనా సమయమున ఉచిత సలహాల నొసగిన ఆచార్య సాశ్వత కృష్ణమూర్తిగారికి—
పరిశోధనకు తగిన సూచనలను చేసిన డా. దేవళ్ల చిన్నకృష్ణయ్యగారికి—

శ్రానును గురించి ఇస్టాగోష్ఠి నెరపిన శ్రీ తీర్థం శ్రీధరమూర్తిగారికి—

నా సాహిత్య కృషిని సర్వవిధముల ప్రోత్సహించిన ఆచార్య జి. లలితగారికి—
పరిశోధనావశానము ప్రసాదించిన ప్రభుత్వ కళాశాలల అధ్యక్షులకు మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయాధికారులకు—

గ్రంథ ముద్రణకై ఆర్థిక సహాయమునర్పించిన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ సాంస్కృతిక శాఖవారికి—

కోరినదే తదవుగ గ్రంథముద్రణ భారముసంతయు తామే వహించిన ఆచార్య జి. నాగయ్యగారికి—

గ్రంథము నందముగ ముద్రించుటలో శ్రద్ధవహించిన వెరైటీ ప్రింటర్స్, ఏలూరువారికి

నా కృతజ్ఞతాంజలులు.

మను న్ను డి

బ్రౌను తెలుగు సాహిత్యమున కొనర్చిన సేవ అపారమని లోకవిదితము. బ్రౌను జీవిత చరిత్ర, ఆతని రచనలను గూర్చిన పరిశోధన ఇప్పటికి కొంత జరిగి యున్నది.

బ్రౌను మహాశయుని ఆంధ్రభాషాభిమానమును గూర్చి ప్రపథమమున ప్రకటించినవారు శివయ్యశాస్త్రిగారు (ఉగాది సంచిక 1912). తెలుగు సాహిత్యమునకు బ్రౌను ఒనర్చిన సేవను గురించి భారతి (1929)లో పేర్కొనినవాడు నిదదవోలు వెంకటరావుగారు. తదుపరి శ్రీ కొత్తపల్లివీరభద్రరావుగారి 'సి. పి. బ్రౌన్' (1969) జీవిత చరిత్రను, నేటి సాహిత్యసేవను అనుసంధించి చేసిన పరిశోధన పుస్తకరూపమున ప్రకటింపబడెను. శ్రీ నార్ల వెంకటేశ్వరరావుగారు, శ్రీ మరుఘూరు కోదండరామిరెడ్డిగారు 'వేమన-పాశ్చాత్యులు' (1971) అను పరిశీలనమున బ్రౌను వేమన శతక సమద్ధరణకు పడినపాల్లను విశదీకరించిరి. పిదప కీ. శే. బంగారె బ్రౌనుదొర చేసిన తెలుగుభాషాకృషిని వెల్లడించు 'బ్రౌన్ జాబులు : తెలుగు జర్నలిజం చరిత్ర 1882 నుంచి 1854 దాక' (1979), 'సి. పి. బ్రౌన్ సంతరించిన తాతాచార్ల కథలు' (1974) అను గ్రంథముల ప్రచురించిరి. శ్రీ చల్లా రాధాకృష్ణశర్మగారు 'సి. పి. బ్రౌన్ సాహితీసేవ' (1975) అను పుస్తకమున దిజ్మాత్రముగ బ్రౌనును గురించి రచించిరి. శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు అధ్యయన శాఖవారు 'బ్రౌన్ ప్రొజెక్ట్' ఆధ్వర్యమున 'బ్రౌన్ లేఖలు-ఆధునికాంధ్ర సాహిత్య చరిత్ర శకలాలు' (1977), 'బ్రౌన్ జాబుల్లో స్థానిక చరిత్ర శకలాలు - కడపజాబుల సంకలనం' (1977), 'Literary Autobiography of C. P. Brown' (1978), అను గ్రంథములను ముద్రించిరి. శ్రీ మోహన్ గారు 'పాశ్చాత్యులు తెలుగుభాషా సంస్కృతులు' (1978) అను పుస్తకమున బ్రౌనును గూర్చి ప్రస్తావించిరి.

జీర్ణావస్థలోనున్న తెలుగు వాఙ్మయమును సమద్ధరింప అవతరించిన అవతార పురుషుడు బ్రౌను అని ఈ పరిశోధకులు, వ్యాసకర్తలు ప్రస్తుతించిరి. ఇందలి సత్యాసత్యములను లోతుగ పరిశీలింపవలయునుననెడి జిజ్ఞాసయే ఈ సిద్ధాంత వ్యాసమునకు

ప్రేరకము. విదేశీయుడైనను శ్రామ తెలుగు సాహితీవేత్తగ. తెలుగు వాఙ్మయ చరిత్రలో యుగపురుషుడుగ నిలువదగిన వ్యక్తియగునా అని అన్వేషించుటకు పూనుకొనగా అది సత్యమని సురూపితమాయెను.

‘బ్రౌను-తెలుగు కావ్యసముద్ధరణము’ అను ఈ గ్రంథమున తెలుగుకావ్యమును శబ్దములో పురాణేతిహాసములు, ప్రబంధములు, కథాకావ్యములు, ద్విపదలు, శతకములు అంతర్గతములు. బ్రౌను పద్యకావ్యమలనే గాక యక్షగానములను, జానపదగేయములను, వచనరచనలను కూడ సముద్ధరించెను. కాని వాని పరిశీలనము ఈ గ్రంథమున లేదు.

బ్రౌను సాహిత్యసేవ నవగాహన చేసికొనుటకు ఆతని జీవిత సంక్షిప్త చరిత్ర పొందుపరచబడెను శ్రామ తెలుగు కావ్యముల పునరుద్ధరింప అవలంబించిన విధానములు, గ్రంథపరిష్కరణ, పాఠసర్వలయ పద్ధతులు, శుద్ధప్రతుల నిర్మాణము, కావ్యముద్రణ రీతులు స్థూలముగ చర్చింపబడినవి. ఈ విధానమంతయు తెలుగునకు అపూర్వము కదా !

బ్రౌను పరిష్కరించి, తయారుచేసిన పురాణేతిహాసముల, ప్రబంధముల, కథాకావ్యముల, ద్విపదల, శతకముల యొక్క శుద్ధప్రతుల వివరములు సునిస్తరముగ ప్రదర్శింపబడెను.

బ్రౌను తెలుగు కావ్యములకు పాఠకుల సులభావగాహన నిమిత్తము వ్యాఖ్యలను సంతరింపజేసెను. బహుళ ప్రయోజన కారులగు సదనూచికలను సంకలనము చేయించెను. ఉపోద్ఘాతములను అనుసంధించెను. ఆతనికి నచ్చిన కొన్ని పద్యములను ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను. భాషాదృష్టితో లేఖలను సంపుటములుగ సమకూర్చెను. తెలుగు కావ్యసముద్ధరణయిన బ్రౌను ఒనర్చిన ఈ బహుముఖ సేవ ప్రస్తావింపబడెను

బ్రౌను సంకల్పించిన ఈ వాఙ్మయ మహాయజ్ఞమున ఆతనికి తోడ్పడిన సహచరులును చిరస్మరణీయులే. వారిని గూర్చిన పరిచయములు అనుసంధింపబడినవి.

శ్రామ విమర్శలు, ఉపోద్ఘాతములు, విషయ సూచికలు, కథాసంగ్రహములు చాలవరకు ఆంగ్లభాష యందున్నవి. బ్రౌను హృదయ మవగాహన కావలయునన్న ఆతని వాక్యములనే యధాతథముగ ఉద్ధరింపవలయును. అనువాదములు పూర్ణప్రయో

జనకారులు కాజాలవు. కావున అవసరమయిన ఘట్టములందు బ్రాహ్మణ వాక్యములు ఉన్నవి ఉన్నట్లే ఉద్ధరింపబడినవి. తీర్ణే వ్రాతప్రతులందలి పద్యములు సవరింపక యథాతథముగ ఉదాహృతములు.

ఈ రచనయందు సరళ గ్రాంథికశైలి ఉపయుక్తము. బ్రాహ్మణ పరిహరించిన అరసున్నలు, శకటరేఖలు ఇందును పరిహరింపబడినవి. స్పష్టప్రతిపత్తికై వినంధులు పాటింపబడెను.

ఇందు రెండు అనుబంధములు గలవు. మొదటి అనుబంధము బ్రాహ్మణ సేకరించిన, పరిష్కరించిన కావ్యముల వివరములు. బ్రాహ్మణ దొరను సమకాలికులు ప్రస్తుతించుచు చెప్పిన పద్యముల కూర్పు రెండవ అనుబంధము. ఈ అనుబంధములు భావి పరిశోధకుల కుపకరించునను ఉద్దేశముతో కూర్చబడినవి.

గ్రహించిన విషయము బహు విస్తృతమయినది. గ్రంథ విస్తరభీతిచే దీనిని సంక్షిప్త పరచవలసి వచ్చెను. బ్రాహ్మణ తెనుగునకు చేసిన సేవను తెలిసికొనగోరు వారికిది విహంగవిజ్ఞాన సదృశమగును. బ్రాహ్మణ సేవను సాకల్యముగ పరిశీలించగోరు పరిశోధకులకు ఈ నా ప్రయత్నమేమాత్రము తోడ్పడినను నా పరిశ్రమకు ఫలము దక్కినట్లే భావించును.

ఆర్. పద్మావతి.

మధునైరికిన్ వనమ్మలికిఁ గాస్తుభ
 హరునకును సంశ్రితావనునకు
 రాధికా ప్రియునకు రామ సోదరునకు
 జగదీశునకు దయాసాగరునకు
 శ్రీనాథునకును రక్షితదేవ సమితికిఁ
 బ్రౌఢ భావునకు నారాయణునకు
 నురగేంద్ర తల్పున కరిశంఖధరునకు
 దొగలరాయనిగేరు మొగముదొరకు
 రణనిహత దుష్టరాక్షస రమణునకును
 గానమోహిత వల్లవీకాంతునకును
 రిపు విదారికి హరికి శ్రీ కృష్ణునకును
 కిల్చిపారికి నే నమస్కృతి యొనర్తు

— పిండిపోలు అక్షరణకవి

—

:- సంక్షేత వివరణము :-

(Abbreviations)

B. P. in India	—	Book Printing in India.
Es. on. Tel Lit	—	Essay on the Language and Literature of the Telugus.
Literary Life	—	Some Account of the Literary Life of C P. Brown, London. 1866, 1895.
p. R. T. L.	—	Plans for the Revival and Promotion of Telugu Literature
P	—	Page
Pp	—	Pages.
Sr. of Lt	Series of letters.
+	సమగ్రము.
—	అసమగ్రము.
కా ప్ర.	కాగితపు ప్రతి.
తా. ప్ర.	తాళపత్ర ప్రతి.

ఉపయోక్త గ్రంథసూచి

1. తెలుగు :

1. అనంత కృష్ణశర్మ, రాళ్లపల్లి, వేమన, వాల్మీకి,
ఆంధ్రవిశ్వకళా పరిషత్తు, 1929.
2. అప్పకవి, కాకునూరి, అప్పకవీయము, మద్రాసు,
వావిళ్ల 1970.
3. ఆరుద్ర, సమగ్ర ఆంధ్రసాహిత్యం. 12 సం. మద్రాసు;
శ్రీషాచలం అండ్ కంపెనీ. 1985
4. కదిరీపతి, పాలవేకరి, శుకసప్తతి, చెన్నపురి, వావిళ్ల, 1951.
5. —————, —————, హైదరాబాద్,
ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, 1979.
6. కోదండ రామరెడ్డి, మరుపూరు, వేమన - పాశ్చాత్యులు,
నెల్లూరు వర్తమాన సమాజము, 1971.
7. ——— ఆంధ్రవాఙ్మయము, వావిళ్ల, 1977.
8. గౌరన, హరిశ్చంద్ర చరిత్ర, మద్రాసు, వేపేరి,
మిషన్ ప్రెస్, 1842.
9. ఘట్టు ప్రభువు, కుచేలోపాఖ్యానము, మద్రాసు,
అమెరికన్ మిషన్ ప్రెస్, 1841.
10. —————, చెన్నపురి, వావిళ్ల 1924
11. జోగారావు, యస్వీ, ఆంధ్రయక్షగాన వాఙ్మయచరిత్ర,
వాల్మీకి, ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్తు. 1961.
11. దొరసామిశర్మ, రావూరి, తెలుగుభాషలో ఛందోరీతులు,
మద్రాసు, గ్రంథకర్త, 1982.
13. ————— తెలుగులో తిట్టుకవిత్వము, మద్రాసు, శ్రీషాచలం
అండ్ కంపెనీ, 1968

14. నన్నయ, ఆంధ్ర మహాభారతము (ఆదిపర్వము)
ఘంటావై - శృంగారమొదలారి, పొయ్యిగై - అప్పాస్వామి మొదలారి,
మదరాసు, సైదాపురం ఉమాపతి మొదలారి కల్వీకృశం
జమసె ముద్రాక్షరశాల, 1848
15. ———, (ఆది సభాపర్వములు) సంశోధిత ముద్రణము,
హైదరాబాదు, తెలుగుశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము 1970
16. నారాయణకవి, దూబగుంట, పంచతంత్రము, చెన్నపురి, వావిళ్ళ, 1939
17. నారాయణమాత్యుడు, అయ్యలరాజు, హంసవింశతి, హైదరాబాదు,
ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, 1977
18. పాపరాజు, కంకంటి, ఉత్తరరామాయణము, మద్రాసు,
వేమూరు వేంకట కృష్ణయసెట్టి అండ్ సన్స్, 1908
19. పిచ్చయ్యశాస్త్రి, దీపాల, సారంగధర చరిత్రము, 'జితకాశి' టీకాసహితము.
తెనాలి భారతీ ముద్రణాలయము, 1942.
20. పెద్దన, అల్లసాని, మనుచరిత్ర, జూలూరి అప్పయ్య టీకాసహితము.
మద్రాసు, భువనగిరి చిన్నరంగయ్యశెట్టి, 1851.
21. పోతన, బమ్మెర. శ్రీ మహాభాగవతము, హైదరాబాదు, ఆంధ్రప్రదేశ్
సాహిత్య అకాడమి, 1964.
22. ప్రభాపరెడ్డి, సురవరము, ఆంధ్రుల సాంఘిక చరిత్ర
హైదరాబాదు, ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు, 1949
23. ప్రభాకరశాస్త్రి, వేటూరి, చాటుపద్యమణి మంజరి, మద్రాసు, వావిళ్ళ, 1924
24. ———, తెలుగు మెఱుగులు, మద్రాసు, ఆంధ్ర గ్రంథమాల, 1948
25. బంగోరె, బ్రౌను జాబులు : తెలుగు జర్నలిజం చరిత్ర
1832-1857, నెల్లూరు, 1973
26. ——— సి. పి. బ్రౌన్ సంతరించిన తాతాచార్ల కథలు,
మద్రాసు, యం. శేషాచలం అండ్ కో, 1974.
27. భాస్కరుడు, భాస్కరరామాయణము, చెన్నపురి, వావిళ్ళ. 1910
28. ముద్దుపళని రాధికాసాంత్వనము, చెన్నపురి, వావిళ్ళ, 1950

29. మోహన్, కె. ఆర్. కె. పాశ్చాత్యులు తెలుగుభాషా సంస్కృతులు, హైదరాబాదు, శ్రీ ముఖ పబ్లికేషన్స్, 1978
30. రమాపతిరావు, అక్కిరాజు వీరేశలింగం పంతులు - సమగ్ర పరిశీలన, విజయవాడ, విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయము, 1972.
31. రామచావ్యులు. చక్రపురి, నలచక్రవర్తి చరిత్ర, మద్రాసు, 1841
32. రాధాకృష్ణ, బూదరాజు. ప్రాచీనాంధ్ర శాసనాలు క్రి. శ. 1100 వరకు. హైదరాబాదు : ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, 1971.
33. రాధాకృష్ణశర్మ, చల్లా, సి. పి. బ్రౌన్ సాహితీసేవ, హైదరాబాదు, సి. యల్. యన్. బుక్ షాప్. 1975
34. రామయ్య పంతులు, జయంతి, ఆదునికాంధ్ర విశాసవైఖరి. శ్రీ విద్యజ్ఞన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాల, 1937.
35. రామయ్య మంత్రి, ధరణిదేవుల, దశావతార చరిత్ర చెన్నపురి, పమ్మి త్యాగరాయశెట్టి, శ్రీరాజరాజేశ్వరీ సేకేతన ముద్రాక్షరశాల, 1907,
36. ———, ,, చెన్నపురి, వావిళ్ల, 1923.
37. రామలింగారెడ్డి, కట్టమంచి, ముసలమ్మ మరణము, పటమట పోస్టు, కృష్ణా జిల్లా, గ్రంథాలయ పుస్తకశాల, 1948.
38. రామారావు, ఎన్. వి, తెలుగులో సాహిత్య విమర్శ హైదరాబాదు, పసిడి ప్రచురణలు, 1974.
39. రెడ్డి, జి. యన్. పర్య. ఐంగోరె పరిశోధన ; బ్రౌన్ లేఖలు, తిరుపతి, శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం, 1977.
40. ———, బ్రౌన్ జాబుల్లో స్థానిక చరిత్ర శకలాలు— కడప జాబుల సంకలనం, తిరుపతి, శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం, 1977.
41. లక్ష్మీరంజనం, ఖండవల్లి, ఆంధ్ర సాహిత్య చరిత్ర సంగ్రహము, హైదరాబాదు, వేంకట రమణా పబ్లికేషన్స్, 1955.
42. ———, ఆంధ్రుల చరిత్ర. సంస్కృతి, మద్రాసు, బాల సరస్వతి బుక్ డిపో, 1957.

3. వీరభద్రరావు, కొత్తపల్లి తెలుగు సాహిత్యముపై ఇంగ్లీషు ప్రభావము, 1960.
4. ————— సి. పి బ్రౌన్, హైదరాబాదు, ఆండ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, 1963.
5. వేంకట నారాయణరావు, కే, ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్ర సంగ్రహము, చెన్నపురి, వావిళ్ల, 1928, 1948, 1967.
6. వేంకటపతి, శేషము, శశాంకవిజయము, మద్రాసు, యం. శేషాచలం అండ్ కో, 1972.
7. వేంకట రమణయ్య, బులుసు, ఆంధ్రకవి సప్తశతి, మద్రాసు, గ్రంథకర్త, 1956.
48. వేంకటరామశర్మ, కోన, చరిత్రపరిశోధకులు, విజయవాడ, వేంకట్రామ అండ్ కో, 1959.
49. వేంకటరావు, నిడుచవోలు, శ్రీపరవస్తు చిన్నయసూరి జీవితము, చెన్నపురి, వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్, 1953.
50. ————— ఆంధ్రవచన వాఙ్మయము, మద్రాసు, ఆంధ్ర గ్రంథమాల, 1954.
51. ————— దక్షిణాంధ్ర వాఙ్మయము, మద్రాసు, మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము, 1960.
52. వేంకటాచార్య, దివాకర్ల, ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్ర, హైదరాబాదు, ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు, 1967.
53. శేషయ్య, చాగంటి, ఆంధ్రకవి తరంగిణి, 12 సం. కపిలేశ్వరము : హిందూధర్మశాస్త్ర గ్రంథనిలయము, 1958.
54. సత్యనారాయణశాస్త్రి, మధునా పంతురి, ఆంధ్రరచయితలు, ప్రథమ భాగము, రాజమండ్రి, అద్దేపల్లి అండ్ కో, 1973
55. సత్యనారాయణరావు, యండమూరి, ఉషాకిరణాలు, విజయవాడ, ఉత్తమ సాహితీ, 1960.
56. సుబ్బారావు పంతులు, వంగూరి, శతక కవుల చరిత్రము, నరసాపురము, కమలాకుటీర్ ప్రెస్ అండ్ పబ్లికేషన్సు, 1957.

57. సూరన, వెన్నెలకంటి. విష్ణుపురాణము, చెన్నపురి,
వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్;

2. సంస్కృతము

1. కవితారత్నాకరము, బ్రౌమ ప్రోత్సాహముతో పసల పార్థసారథి నాయని
వారి విద్యనోద తరంగిణి యను ముద్రాక్షరశాలయందు అచ్చు వెయింది
ప్రకటింపబడినది, 1865.
2. “చన్నపట్టణమందు కాలిజాలో వుండే చాల్లెసు-ఫిలీపు-బ్రౌన్ ధోరగారి
దగ్గరవుండే గీర్వాణ పుస్తకముల యొక్క పట్టి.”

3. నిఘంటువులు :

1. బ్రౌన్ సి.పి తెలుగు-ఇంగ్లీషు నిఘంటువు. మద్రాసు
క్రిస్టియన్ నాషనల్ పబ్లికేషన్, 1852.
2. రామయ్య పంతులు, జయంతి; మొ॥ సూర్యరాయాంధ్ర.
నిఘంటువు 8 సంపుటములు. కాకినాడ; ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు,
1936-1958.
3. సీతారామాచార్యులు, బహుజనపల్లి, శబ్దరత్నాకరము, మద్రాసు :
మద్రాస్ స్కూల్్ బుక్ అండ్ లిటరేచర్ సొసైటీ, 1969

4. విజ్ఞానసర్వస్వములు :

1. విజ్ఞాన సర్వస్వము. విశ్వసాహితీ, మద్రాసు, తెలుగు భాషాసమితి, 1961
2. వేంకట లక్ష్మణరావు, కొమఱ్ఱాజు, ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వము -
1, 2 భాగములు, మద్రాసు విజ్ఞాన చంద్రికా మండలి, 1961

5. పత్రికలు :

1. అముద్రిత గ్రంథచింతామణి, నెల్లూరు
2. ఆంధ్ర పత్రిక ఉగాది సంచికలు, మదరాసు
3. ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్పత్రికలు, కాకినాడ
4. కిన్నెర, మదరాసు

5. బారతి, మదరాసు
6. సరస్వతి, ముక్త్యాల
7. స్రవంతి, హైదరాబాదు
- 8 వివేచన, పరిశోధన పత్రిక, తెలుగుశాఖ, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము

6. ప్రత్యేక సంచికలు :

1. ప్రపంచతెలుగు మహాసభల ప్రత్యేక సంచిక "తెలుగువాణి"
హైదరాబాదు, 1975
2. ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల ప్రత్యేక సంచిక ఎల్లోర(సం)
తెలుగు వెలుగు, మదరాసు, 1975.
3. త్రిలింగ రజతోత్సవ సంఘము శ్రీ వావిళ్ల వేంకటేశ్వర శాస్త్రులు గారి
సన్మానసంపుటము. మదరాసు, 1941.
4. వేంకటరత్నం, తెలికచర్ల. సం. వ్యాస సంగ్రహము, గుంటూరు. 1988.
5. Professor K. A. Nilakanta Sastri Felicitation Volume, 1971

7. Catalogues :

- 1, నాగేశ్వరరావు, కాశీనాథుని (ప్రకాశకులు) ఆంధ్రవాఙ్మయ సూచిక-
ముద్రితా ముద్రిత గ్రంథముల పట్టిక, మదరాసు, 1929.
2. Kuppuswami Sastri, S. A. Descriptive catalogue of the
Telugu Manuscripts in the Government Oriental Manuscripts
Library. 5 volumes. Madras, 1935,
3. A Catalogue of Telugu Books in the Library of the British^h
Museum, London.
4. Indian Manuscripts in the Library of the India Office,
London

8. English :

- ¹ 1. Arden. A H, A Progressive Grammer of the Telugu Language,
Madras, The Christian Litarary Society, 1969.
2. Chenchiah, P and Bhujanga Rao, M. A History of Telugu
Literature, The Heritage of India Series. Oxford University
Press.

3. Mangamma, J. Book Printing in India.
 4. Reddy, G. N. ch. Ed; Bangorey Ed, Literaray Autobiography of C. P. Brown - TIRUPATI S.V. University, 1978.
 5. Riccaz, A, An Abridgement of the Telugu Grammar for the use of schools, London Mission Press.
 6. Robert Caldwell, A Comparative Grammar of the Dravidian Languages, Madras, University of Madras, 1956.
 7. Sarma, C. R Landmarks in Telugu Literature, Madras, Lakshminarayana Granthamala, 1975
 8. Sitapati, G. V, History of Telugu Literature, New Delhi, Sahitya Akademi, 1968.
 9. Srinivasachari, C. S., The Promotion of Dravidian Linguistic Studies in the Company's Days, Madras, Printed at the British India Press, 1927.
-

విషయసూచిక

అభినందన	iv-vi
అంజలి	vii
మున్నుడి	viii-x
మహారాజశ్రీ బ్రహ్మ దొరగారికి	xi
సంకేత వివరణము	xii
ఉపయుక్త గ్రంథసూచి	xiii-ixx
విషయసూచిక	xx
1. బ్రహ్మ జీవితాలోకము	1-22
2. గ్రంథసంపాదన - సమీక్షణ	23-48
3. పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ	49-96
4. శృంగార సబంధముల సముద్ధరణ	97-178
5. కథాకావ్యముల పరిష్కరణ	179-193
6. ద్విపదల పరిశీలన	194-240
7. శతకముల సంస్కరణ	241-256
8. ప్రకీర్ణకము	257-280
9. బ్రహ్మ సహచరులు	281-303
10. పునరాలోకము	304-308
అనుబంధములు :	
అనుబంధము I - బ్రహ్మసముద్ధరించిన కావ్యములు	309-321
అనుబంధము II - బ్రహ్మ అనువదించిన పద్యములు	322-342
అనుబంధము III - బ్రహ్మ ప్రస్తుతి	343-354

బ్రౌను జీవితాలోకనము

1.0 ఆంధ్ర సాహిత్యమును శ్రీమంతమొనర్చిన విదేశీయ విద్వాంసులు పలువురు. వారిలో క్రైస్తవ మిషనరీ అధికారులు, సివిలు ఉద్యోగులు, సైనికాధికారులు పెక్కు చున్నారు. పరదేశములో పరభాష నలవరచుకొని, ఆ భాషామతల్లికి నీరాజనము అర్పించిన విదేశీయ పండిత ప్రకాండ గణనా ప్రసంగములో సి. పి. బ్రౌను కనిష్ఠ కాధిష్ఠితుడు.

వసివాడి విశిష్టమైయున్న తెనుగుభాషను ప్రోదిచేసి, నీరుపెట్టి, పరిరక్షించిన యీతనిని తెనుగుభాష సుద్ధరింప అవతరించిన పుంభావ సరస్వతిగ ఆనాటివారు తలంచుటలో ఆశ్చర్యములేదు. గత శతాబ్దిలో భారతీయ భాషా సాహిత్యములను అభిమానించి, అధ్యయనము చేసి, గ్రంథరచన మొనర్చిన పాశ్చాత్య భారతీయ కోవిదులలో (Western Indologists) సి. పి. బ్రౌను విలక్షణమైన వ్యక్తి. ద్రావిడ భాషా విద్యార్థులకు, ముఖ్యముగా తెలుగువారికి బ్రౌను జీవితము. అతని - రచనలు, తెలుగు కావ్యసముద్ధతణ, పరిష్కరణ, ముద్రణ - అనునవి మిక్కిలి ఆసక్తి దాయకములు.

1.1. బాల్యము :

కౌలీ (Cowley) సతీమణి, రెవరెండు డేవిడ్ బ్రౌను (Rev. David Brown) ల ద్వితీయ పుత్రుడు, చార్లెస్ ఫిలిప్ బ్రౌను (Charles Philip Brown). క్రీ. శ. 1798 సం॥, నవంబరు, 10-వ తేది ఆతని జన్మదినము. కలకత్తా మహానగర మాతని జన్మస్థలము. రెవ డేవిడ్ భాషావేత్త. తండ్రి శిక్షణమున, బ్రోత్సాహమున బ్రౌను చిన్ననాటనే హీబ్రూ, సిరియన్, అరబ్బీ, పార్సీ, గ్రీక్. లాటిన్, ఫ్రెంచ్, ఇంగ్లీష్, స్పానిష్

మున్నగు భావలతోడి పరిచయము సంవరచుకొనెను. బ్రౌనునకు అతని తండ్రి వివిధ భాషాసాహిత్యము లందభిరుచి కలిగించుటయే కాక గ్రంథపాఠములను పూరించుట, తప్పొప్పుల పట్టికలను తయారుచేయుట మున్నగు పనులందు శిక్షణ నొసగెను. ఈ శిక్షణ బ్రౌనునకు - తదుపరి కాలమున - ఆంధ్రకావ్యముల పరిష్కరణము నందు మిక్కిలి ఉపకరించెను. 14-వ ఏట అతనికి పితృవియోగము సంభవించెను. 1812 వ సం॥న రెవ. డేవిడ్ మరణానంతరము, బ్రౌను కుటుంబము ఇంగ్లాండు దేశమునకు తరలిపోయెను.

12 విద్యాభ్యాసము :

1814-వ సం॥న బ్రౌను ఇంగ్లాండు నందలి హేయిల్ బరీ (Haileybury) కళాశాలలో రెండేండ్లు విద్యనభ్యసించెను. అప్పటికి బ్రౌను 16 ఏండ్ల ప్రాయము వాడు. 1816-వ సం. జూన్ 30-న బ్రౌను 'Writer's Rank' అను పట్టమును బొందెను. హిందూస్థానీ భాషలో బహుమతిని పడసెను. విద్యార్థిదశలో కళాశాల యందాతడు నేర్చినది తక్కువయే కావచ్చును. కాని కళాశా-ను వీడిన పిదప గురుని రపేక్షముగ ఆతడు వర్థిల్, హోరేస్, లుక్రేస్ ఓవిడ్, ప్లాటన్ ప్రభృతి మహాకవుల సుప్రసిద్ధ గ్రంథములను పఠించి, లాటిన్ భాషలో అపార పాండిత్యమును గడించెను, బ్రౌను బహుభాషావేత్త. గ్రీకు, లాటిన్, హిబ్రూ, ఫ్రెంచి, పర్షియన్, బెంగాలీ, మరాఠీ, హిందూస్థానీ, అరబ్బీ మున్నగు భాషలందును ప్రావీణ్యమును సంపాదించెను. 1817 - 1820 సం॥ మదరాసు కాలేజీలో నున్నపుడును, ఆ గ్రంథాలయమున గల గ్రీకు, హిందూ పౌరాణిక గాథలను అత్యంతాసక్తితో పఠించెను. 1820 సం॥లో బ్రౌను ఉద్యోగమాలో ప్రవేశించిన అనంతరము కూడ బిన్నుభాషాధ్యయనమును విడనాడలేదు. అతని సాహిత్య పిపాస తన బౌద్ధోగిక ధర్మములను కూడ విస్మరించునట్లొనర్చు చుండెడిది. ఒక ఫ్రెంచి నవలను చదువవలయుననెడి కుతూహలము అతనికి ఆ భాషలో ప్రావీణ్యము సంపాదించునట్లొనర్చెను. అప్పటి కాలనికి గల లాటిన్ భాషా పరిచయము వలన అచిరకాలములోనే ఫ్రెంచి భాషను నేర్చుకొన గలిగెను. ఈ ఫ్రెంచి భాషా పరిజ్ఞానము 40 సం॥ల అనంతరము తెలుగు ఫ్రెంచి నిమంతువును పరిష్కరించుటలో అతనికి తోడ్పడెను.

షేక్స్పియర్, మిల్టన్, కౌపర్, బర్న్స్, స్కాట్, బైరన్, మూర్ మున్నగువారి కావ్యములను పఠించుటవలన బ్రౌను దొరకు ఆంగ్లభాషలో పద్యరచన అలవడినది. కాని అతని ఆంగ్లపద్యములలో నొక్కటి తక్కు తక్కినవి నష్టములు.¹ ఈ ఏకైక పద్యము “Literary Autobiography of C. P. Brown”² అను గ్రంథమున అనుబంధమున నుద్ధరింపబడెను. ఇది కాక అతడు పరిష్కరింపజేసిన తెలుగు కావ్యములందు అందందు కొన్ని పద్యములకు ఆతడొనరించిన పద్యాత్మక అంగ్లానువాదములు కలవు. (చూ. అను - 2)

1. 3. ఆంధ్రభాషాధ్యయనము :

భారతదేశమందే వుట్టి, ఒక వుష్కరకాల మీదేశమందే గడిపినను, తనకు తెనుగు భాష ఉసికియైనను తెలియదని బ్రౌను పేర్కొనెను.³ 1817 వ సం॥న సివిల్ సర్వీసునందు ఉద్యోగిగ నియుక్తుడై కండ్లాండు నుండి మద్రాసునకు తరలి వచ్చిన బ్రౌను. అనాటి కుంభిణి నియమావళి ననుసరించి ఫోర్టు సెంట్ జార్జి కాలేజీలో చేరి ప్రాంతీయ భాషయగు తెలుగును అభ్యసంపవలసిన వాడాయెను. అప్పుడే తెనుగుభాష తియ్యదనమును, తెటదనమును ప్రప్రథమముగ చవి చూచెను. వెలగ పూడి కోదండరామయ్య పంతులుగారు బ్రౌనుకు అక్షరాభ్యాసము గావించిరి⁴

పరభాషాధ్యయనమున అభిముఖమగు కష్టనష్టములు సువిడితములు. అందును ప్రారంభకుల కుపయుక్తములగు నిఘంటువు, వ్యాకరణము, వాచకములు లేని భాషను అభ్యసంప బూనుకొనుట కష్టతరము. బ్రౌను తెనుగును నేర్చుకొనునాటికి ప్రచారములో నున్న వ్యాకరణము ఆంధ్రశబ్దచింతామణి. అది సంస్కృతమున విరచితము బ్రౌనునకు తెనుగును బోధించిన పండితులు ఉభయభాషాప్రవీణులు. విదేశీ

1. Some Account of the Literary Life of C. P. Brown. P. xiii
2. S. V. University publication. P. 118-119.
3. Some Account of the Literary Life of C. P. Brown. P. xii.
4. “This Bramin (Velagapudi Codanda Rama Pantulu) taught me the Telugu alphabet when I entered the Madras College in 1817”.— English Translation of the Telugu Reader: C. P. Brown. P. 55

యులు భారతీయభాషల నేర్చుకొనుటలోని క్లेशములను వారు గుర్తింపరైరి. వారు సాంప్రదాయకమైన పద్ధతిలోనే సిఘంటువును, 'భట్టియము'ను బట్టి పట్టుమని బ్రౌను దొరను ఆదేశించిరి. దీనికితోడు ఈ పండితుల పాండిత్యపకర్ష ప్రదర్శనము బ్రౌనును నిరుత్సాహపరచినది వారు క్లిష్టమార్గమున భాషను బోధింప పూనుకొనిరి. ఆదిలో ఆంగ్ల భాష నెఱుగని పండితుల నాహయ్యముననే తెనుగు భాషాభ్యసమును ఆరంభించెను.

మూడేండ్లు (1817.20) 'మదరాసు కాలేజీ' విద్యార్థిగ బ్రౌను తెలుగుభాష తోడి పరిచయమును మాత్రము సముపార్జించెను అతడు రెండవ తరగతిలో తెలుగునందు తీర్థడయ్యెను. అతని సహాధ్యాయులగు విదేశీయులలో పలువురాలని కన్నను తెనుగున 'మార్కు' లను అధికముగ సంపాదించినవారు కలరు కాని ఒక్కబ్రౌను మాత్రమే తెలుగుభాషలో పాండిత్యమును గడించి, ఆ భాషా సాహిత్యముల నుద్దరింప యావజ్జీవము పాటుపడిన నిష్కామకర్ముడు.

సర్ థామస్ మన్రో 1820 వ సం॥ న మద్రాసు గవర్నరు పదవిని స్వీకరించెను. అతని సమక్షమందే బ్రౌనుదొర సివిల్ సర్వీసు తుది పరీక్ష జరిగెను. ఆ సందర్భమున మన్రో, సివిల్ సర్వీస్ ఉద్యోగుల నుద్దేశించి చేసిన ఉపన్యాసములో ప్రాదేశిక భాషాభ్యయ నావశ్యకతను విశదీకరించెను. ఈ ఉపన్యాసము బ్రౌను దొరను అత్యంత మాకర్షించుటయే కాక అతని జీవితములో ఒక చక్కని మలుపునకు మార్గదర్శకమయ్యెను.

బ్రౌనునకు తెనుగుభాషపైగల ఆదరాభిమానములు 'మదరాసు కాలేజీ' విద్యార్థి దశ వరకు మాత్రమే పరిమితములు కాలేదు. అతడు తెలుగు ప్రాంతములగు కడప, మచిలీపట్టణములందు ఉద్యోగిగా నియుక్తుడాయెను. ఉద్యోగధర్మముల నిర్వహించుచునే అతడు తన తెలుగుభాషా పరిజ్ఞానమును పటిష్ఠమొనర్చుకొన సాగెను. కడపలో అతని ప్రైవేట్ కార్యుగు హన్బరీదొర తెలుగులో అనర్గళముగ భాషించువాడట. బ్రౌను, రెండేండ్లలో అతనిని మించి, తెలుగులో సునాయాసముగ సంభాషింప సమర్థుడాయెనట. హన్బరీదొరయే బ్రౌనుదొర నిట్లు ప్రశంసించెను. "I think in English and then put it into Telugu; but you seem to talk Telugu without care or forethought."5

5. L. A. B. of C. P. Brown P. 32.

బ్రౌను జీవితాలోకనము

అంతవరకు బ్రౌను తెనుగుకావ్య పఠనమునకు పూనుకొనలేదు. అప్పటికి బ్రౌను నిండు జవ్వనమున నుండెను. అతని యొద్ద చదువ దగిన తెలుగుపుస్తక మొక్కటియు లేదట. 1817 లో అతడు తెనుగు చదువు ప్రారంభించినను, 1824 లో గాని దానిని ప్రత్యేక శ్రద్ధతో నియమబద్ధముగ చదువ మొదలుపెట్టలేదు. అతని పాఠ్యాత్మమిత్రులు కొందరు తెలుగు చదువు విషయమున అతనిని నిరుత్సాహ పరచిరి. జేరెట్ (Jarret) అనునతడు దేశభాషలందు పరిశ్రమించుట నిష్ప్రయోజన మని, అరంభమున నున్న ఉత్సాహము అంతమున నుండదనియు బ్రౌనుకు తెలిపెను. తెలుగులో ఉత్తమ సాహిత్యము మృగ్యమని, దానినిచదువుట నిష్ఫల మనియు విలియమ్ బ్రౌను అను నాతడు పేర్కొనెను. కాని వజ్రసంకల్పుడగు బ్రౌను వీ మాటలనులక్ష్యంపెట్టక, తెలుగు భాషాధ్యయనమునకు 'ధృత్యున్నతోత్సాహముతో' పూనుకొని కృతకృత్యుడాయెను.

ఆ నాటికి ఉపరిబ్ధముగు కాంబెల్ తెలుగు నిఘంటువు (1821), విల్సన్ సంస్కృత నిఘంటువు () ఆధారములుగ బ్రౌను తెలుగు కావ్యములను పఠించెను. హిందీ భాష నెఱిగిన వృద్ధ పండితుడొకడు అతనికి హిందీలోను, వ్యావహారిక తెలుగు భాషలోను తెలుగు పద్యముల కర్థము చెప్పెడివాడు. బ్రౌను ఆయా కావ్యములు చదువునపుడు కలిగిన సందేహముల నొక పుస్తకములో గుర్తించి, తదుపరి తన వ్యాకరణ గ్రంథములో వానిని వివరించెను.

జె ఎ అబ్బే దుబాయ్ (J A Abbe Dubois) రచించిన "HINDU MANNERS, CUSTOMS AND CEREMONIES" అను గ్రంథమును బ్రౌను చదివి, వేమన అను తెలుగు కవి యొకడున్నట్లు తెలిసికొని, వెమన పద్యములను సేకరించి, పఠించి, వానిని ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను. అటు తరువాతనే సుప్రసిద్ధాండ్ర కవుల కావ్యముల చదివెను. చందోబద్ధమును, తత్సమపద భూయిష్టమును అగు నీయవి భాషాప్రారంభకులకు అంతగా ఉపకరింపవని బ్రౌను అభిప్రాయము.

తాను కవియని భావించు పండితుడొకడు బ్రౌనుకు తెలుగు ఛందస్సును నేర్పెను. గ్రీకు, పర్షియను భాషా ఛందస్సుల నెఱిగిన బ్రౌనునకు తెలుగు ఛందస్సు సులభముగ అర్థమయ్యెను. మఱొక పండితుడు బ్రౌనునకు 'ఖట్టియము'ను బోధించు

టయేకాక దాని ననుచడింప అభిరుచిని కలిగించెను. బ్రౌను ఈ వ్యాకరణ విషయముల నవగత మొనర్చుకొని, తదాధారముగ ముప్పది యేండ్లు పరిశ్రమించి తన వ్యాకరణమును రచించెను.

ఇట్లు బ్రౌను బహుకార్య నిమగ్నుడయ్యు, తన విశ్రాంతి కాలమును తెనుగు భాషా సాహిత్య వ్యాసంగమున గడపెను.

1.4. ఉద్యోగ నిర్వహణము :

బ్రౌను మదరాసు సివిల్ సర్వీసు నందు ప్రవేశించి 1820 వ సం॥న కడప అసిస్టెంటు కలెక్టరుగ నియమితుడయ్యెను.

1822 : మచిలీపట్టణము జిల్లాకోర్టు రిజిస్ట్రారుగ బదిలీ అయెను.

1823 : జడ్జిగారి 'సెలవు ఖాళీ'లో జడ్జిగ పనిచేసి, ఆ కోర్టు "నజీరు"ను ఉద్యోగము నుండి తొలగించెను. బ్రౌను దొరవారి యీ నిర్ణయము వీరపాటని తదుపరి ప్రభుత్వమువారు తీర్మానించి, అతడు తొలగించిన ఉద్యోగిని పునఃస్థాపించిరి.

1825 : కలెక్టరు హెడ్ అసిస్టెంటుగ, మేజిస్ట్రేటుగ రాజమండ్రికి బదిలీ అయెను. లంచము గ్రహించెనని గవరాజును ప్రభుత్వోద్యోగిని పదవినుండి తొలగించెను. ఆ శరువాత ప్రభుత్వమువారు బ్రౌను జారీ చేసిన ఈ ఉత్తరువును రద్దుచేసి గవరాజును పనిలో నియోగించిరి.

1826 : కడపకు జిల్లాకోర్టు రిజిస్ట్రారుగ నియుక్తుడాయెను. అసిస్టెంట్ జడ్జిగ జాయింట్ జడ్జిగ కొంతకాలము పనిచేసి, లోయర్ కోర్టు జడ్జిగ కంబమునకు వెళ్ళెను.

1829 : దక్షిణ విభాగ ప్రొవిన్షియల్ కోర్టు ఆఫ్ అప్పీల్ అండ్ సర్క్యూట్ రిజిస్ట్రారుగ తిరుచనాపల్లిలో పనిచేసెను.

1832 : గుంటూరు మహాశామ సమయములో గుంటూరు జిల్లా కలెక్టరుగ వ్యవహరించెను.

బ్రౌను జీవితాలోకనము

- 1833 : జిల్లాజడ్జిగ చిత్తూరునకు బదిలీ అయ్యెను. ఒక నెల తరువాత మరల రాజమండ్రికి మార్చబడెను. ఈ సమయముననే మచిలీపట్టణములో తెలుగు ముద్రణాలయమును స్థాపింప బ్రౌను గావించిన ప్రయత్నములు ఫలోన్ముఖముకాలేదు.
- 1834 : ఔద్యోగిక బాధ్యతా నిర్వహణమున బ్రౌను ఒనర్చిన పౌరపాటుల కారణముగ ఆతడు ఉద్యోగము నుండి తొలగింపబడెను. కాని తన ఉద్యోగము సమీపము ప్రభుత్వమునకు దరఖాస్తు పెట్టుకొని మూడేండ్లు సెలవులో ఇంగ్లాండునకు వెడలెను
- 1837 : బారతదేశమునకు తిరిగి వచ్చెను.
- 1838 : ప్రభుత్వ పర్షియన్ భాషానువాదకుడుగ నియుక్తుడాయెను. మార్చి 2 : కాలేజిబోర్డు. నేటివ్ ఎడ్యుకేషన్ కమిటీ కార్యదర్శిగ నియమింపబడి తరువాత ఆ బోర్డు సభ్యుడాయెను.
- 1839 : జనవరి 22 : అదాలత్ కోర్టు రిజిస్ట్రారుగ పనిచేసెను. మే 20 : గవర్నమెంటు లాటరీస్ సూపరింటెండెంటుగ నుండెను. “**Madras Journal of Literature and Science**” పత్రిక ఉపసంపాదకుడుగ వ్యవహరించెను.
- 1840 : ఏప్రిల్ 7 : ఆక్టింగ్ సెక్రటరీ ఆడిటరుగ, సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ స్టామ్పుగ ఉండెను.
- 1841 : ఫిబ్రవరి 12 : ఆక్టింగ్ ఆఫ్ సీ కన్స్టేబుల్.
ఆగస్టు 31 : పోస్టుమాష్టర్ జనరల్ గ నియమింపబడెను
- 1843 : సెప్టెంబరు 29 : మద్రాసు యూనివర్సిటీ బోర్డు కార్యదర్శి అయెను.
- 1846 : జూలై 3 : పోస్టుమాష్టర్ జనరల్ గ సంపూర్ణాధికారమును, బాధ్యతలను చేపట్టెను.
ప్రభుత్వ తెనుగు అనువాదకుడుగ నియోగింపబడెను.
ఆగస్టు 4 : కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ సభ్యుడాయెను.
- 1848 : ఏప్రిల్ 20 : మద్రాసు బ్యాంక్ కు గవర్నమెంట్ డైరెక్టర్ గ, మద్రాసు కాలేజి లైబ్రరరీలో వ్రాతప్రతుల క్యూరేటర్ గ నుండెను.

1852 : మాస్కి 29 : బ్రౌనుకు ఫస్ట్ క్లాస్ సివిల్ సర్వెంట్ హోదా కలిగినది

1854 : మే 1 : అనారోగ్యకారణముగ ఉద్యోగ విరమణము.

1865 : లండన్ విశ్వవిద్యాలయములో తెలుగు ఆచార్య పదవిని స్వీకరించినట్లు తెలియుచున్నది. ఆ తేదీని నిర్ణయించుటకు ఇప్పటికిని వీలుపడుటలేదు.

1869 : I. C. S. పరీక్షాధికారిగ నుండెను.

పై కాలానుగత సూచిని పరిశీలించిన ఈ క్రింది విషయములు విశదములగును.

1. బ్రౌను పలురకములైన ఉద్యోగములను (న్యాయాధిపతి జిల్లా అధికారి, తంతి తపాలా అధికారి, లాటరీల నిర్వాహకుడు, లెక్కల తనిఖీదారు, విద్యా సంస్థల కార్యదర్శి, ప్రతికాసంపాదకుడు, పరీక్షాధికారి, విశ్వవిద్యాలయా చార్యుడు) నిర్వహించెను. కనుక బ్రౌను బౌద్ధోగిక జీవితము వివిధ పద్ధి విన్యాసమునకు ఆతరము.

2 తనను ఒక స్థలము నుండి మఱియొక స్థలమునకు మారుచుండెను.

3. ఏ ఉద్యోగమును కూడ దీర్ఘకాలము చేయలేదు.

4. నిర్ణయములను చేయుపట్ల నిదానము లేకుండా కనుపించును. అతని నిర్ణయములు కొన్ని పరులకు అంగీకారములు కాక పోయినట్లు స్పష్టమగును. అతని అసహనము అతని ఉద్యోగమునకే ముప్పు తెచ్చెను.

1.5. వైయక్తిక జీవితము :

బ్రౌను వ్యక్తిగత జీవిత విశేషములుగాని, ఆతని ఆంతరంగిక విషయములుగాని, తెలిసికొనుటకు ఆధారములు అత్యల్పములు. 'బ్రౌను లేఖలు' ఆధారములుగ కొన్ని విశేషములను గ్రహింపనగును. బ్రౌనుదొర తన తెలుగు రీడరు నందు ముద్రించిన జాబులను పరిశీలించి శ్రీకృత్తపల్లి వీరభద్రరావుగారు బ్రౌను వైయక్తిక జీవితమును కొంతవరకు విస్తరముగ వివరించిరి⁶

అవివాహితుడై అహోరాత్రములు తన సర్వస్వమును తెనుగు భాషాసాహిత్యములకు అర్పించిన బ్రౌనుదొరను ఆతని ఆంగ్లమిత్రులు కొందరు పరిహసించినట్లూతడు

6. 'సి. పి. బౌన్' పు : 214-258.

పేర్కొనెను. “At various times I have been considered (and by myself) as somewhat insane ... Those who have known me intimately have judged me wholly sane.”⁷

ఆనాడు తెలుగుదేశములోని వివిధ ప్రాంత ప్రజలతో ఆతడు జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములను బట్టి యాతని వితరణ గుణము వ్యక్తమగును. నిరుద్యోగులకు పనులు కల్పించెను⁸ పేదసాదలకు తన ‘సాయశక్తు’ల సాహాయ్యపడెను.⁹

తెలుగు పిల్లలకు పాఠశాలలను స్థాపించి, వానిని నిర్వహించిన విద్యాదాత బ్రౌను 1821 సం॥లో కడపలో రెండు పాఠశాలలు, 1823 లో మచిలీపట్టణములో రెండును స్థాపింపబడినవి. 1844 సం॥లో మద్రాసులో ఒక “ధర్మపాఠశాల” స్థాపింపబడినది¹⁰

బ్రౌను హైందవసమాజ సంప్రదాయములలో ఎన్నడు జోక్యము కల్పించు కొనలేదు. ఆంధ్రప్రజల మతాచారముల నాతడు మన్నించెను. కాని ఒక సందర్భమున మాత్రము సహగమనమును చేయనున్న ఒక స్త్రీని ఆ ప్రయత్నము నుండి విరమింపజేసెను¹¹

బ్రౌను అభిమానము సాహిత్యమునకు మాత్రమే పరిమితము కాలేదు. అతనికి ప్రాచీన శిల్ప సంగ్రహణమునందును, మంత్ర శాస్త్రగ్రంథ సంపాదనమునందును అభినివేశగూ కలదు¹²

బ్రౌను పరిశితులలో బిషప్ కార్డ్వెల్ ఆతని వ్యక్తిత్వమును కొంత విపులముగ వివరించెను. బిషప్ కార్డ్వెల్, బ్రౌనుదొర లిరువురును ఇంగ్లాండు నుండ

7. L. A. B. of C. P. Brown. p. 76.

8. సి. పి. బ్రౌను : తెలుగు రీడరు : పు : 138, 140, 141

9. బ్రౌను లేఖలు (Series as Letters) M. 427. పు : 256, 257

10. C. P. Brown : “Some Account of the Literary Life of C. P. Brown,” P. xvii.

11. Ibid P xvii

12. బ్రౌను లేఖలు. (Series of Letters) M. 418. పు. 471 - 474, 475 - 478. మ ప్రా. పు. భాండాగారము.

భారత దేశమునకు ఒక ఓడయందే కలసి ప్రయాణము చేయుట తటస్థించెను బ్రౌను తోడి తొలి కలయికలోనే అతడు గొప్ప పండితుడుగ కార్టవెల్ గుర్తించెను. ప్రయాణ సౌకర్యములు తక్కువైన ఆ రోజులలో ఓడ ప్రయాణములు మిక్కిలి శ్రమాపాదకములుగ నుండెడివి. బ్రౌనుదొర కార్టవెల్ కు తెలుగును నేర్ప ప్రయత్నించెను. కాని కార్టవెల్ తమిళదేశమున మిషనరీగ పోవుచుండుటచే తనకు తెనుగు భాషా పరిచయము నిష్ప్రయోజనమని సరాకరించెను. అంత బ్రౌను ఆతనికి సంస్కృతమును నేర్పెను. అది తనకు జీవితమంతయు ఉపకరించినట్లు కార్టవెల్ తెలిపెను.¹³

భారతదేశమున గురించిన పెక్కు విషయములను బ్రౌను ఆతనికి తెలిపెను. కాని బ్రౌను అభిప్రాయములు, తీర్మానములు పెక్కు సందర్భములలో నమ్మశక్యములు కావని కార్టవెల్ వెల్లడించెను.

బ్రౌనుకు మంచి దారణాశక్తి యున్నదనియు అనేక భాషలలోని కావ్యభాగములను అనాయాసముగ నల్లించగలడనియు కార్టవెల్ పేర్కొనెను. పరిశోధన యందాతనికి గల శక్తి అపారమైనను, ఆతని నిర్ణయములు సహేతుకముగ నుండవనెను.¹⁴

బ్రౌనునకు తన పాండిత్యమును ప్రదర్శించుట యందు ప్రీతి మెండు. అతడు విశ్వవిద్యాలయమునందు విద్య నభ్యసించియున్నను లేక ఆతనికి బహుశ్రుతుల తోడి సాంగత్యమున్నను ఇట్టి బలహీనతకు లోనైయుండడు. చాల వరకు స్వయంకృషితో విద్య నార్జించుటయు, తన కన్నను మందులైన వారి సాహచర్యములో నుండుటయు ఆతనిని శుష్కవాదిగ, మొండి పట్టుదల గల వానిగ రూపొందించెనని కార్టవెల్ భావించెను. బ్రౌను చపల చిత్తుడనియు, నిత్యశాంతితుడనియు, వాగ్వాదప్రియుడనియు పేర్కొనెను.

బ్రౌను పట్ల చురుకైనభావముతో కార్టవెల్ ఇట్లు చెప్పలేదు¹⁵ “My restless ‘Pandit’ Mr. Brown” అని బ్రౌనును పేర్కొనుటచే ఆతని యందు కార్టవెల్ కు గల గౌరవము, సానుభూతి వెల్లడి యగుచున్నది

13. L. A. B. of C. P. Brown. P : 86.

14. Ibid. PP : 90, 91.

15 Ibid. P : 94.

1. 6. రచనలు :

“బ్రౌను సాహిత్య జీవిత చరిత్ర”ను వెలువరించిన బ్రౌను ప్రాజెక్టు నిర్వాహకులు, అతని గురించిన సంపూర్ణ వివరణము లింకను అడ్వాతముగ నుండుటచే అతని రచనల నన్నింటినీ సమ గమనముగ సిద్ధపరిచి పేర్కొనుటకు సాధ్యపడదని ప్రకటించిరి¹⁶ ఉపబింబములగు అతని రచనలను ఈ క్రింది విధముగ వింగడింపవచ్చును :

I ఛందోగ్రంథములు, II వ్యాకరణములు, III సేఘంటువులు, IV వాచకములు, V తెలుగు కావ్యానువాదములు, VI చారిత్రకములు - తదితర వచన గ్రంథములు VII కథలు, VIII పరిష్కృత ముదిత కావ్యములు, IX సంస్కృత రచనలు X క్రైస్తవ మత గ్రంథములు, XI స్వీయ చరిత్ర, XII వ్యాసములు.

I. ఛందోగ్రంథములు :

1. ఆంధ్ర గీర్వాణచందము ముద్రాను. 1827 : సంస్కృతాంధ్ర చందములు వివరింప బడినవి.

దీనిని శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయమువారు, చారిత్రక నేపథ్యముతో, బ్రౌను జీవిత సంగ్రహముతో 1977 సం॥లో పునర్ముద్రించిరి.

2. A Familiar Analysis of Sanscrit Prosody , (London 1837)

అండనులో ప్రకటింపబడు Asiatic Journal (English) లో రెండు సంచికలందిది ప్రప్రథమమున 1837 సం॥న ప్రకటితము. ఇదియే సవరింపబడి దేవనాగరి లిపిలో “Sanskrit Prosody and Numerical Symbols Explained” అను నామముతో అండను నందు 1860 సం॥లో పునర్ముద్రితమైనది.

II వ్యాకరణములు :

1. A Grammar of the Telugu Language (Madras, 1840.) ఇందు చందస్సునకు సంబంధించిన ఒక ప్రకరణమున్నది మదరాసు నందే 1857 సం॥లో ఇది పునర్ముద్రితము.
2. A catalogue of Irregular verbs in the English language. (Madras, 1852)

16. Ibid : p : 153.

ఇది ఆంగ్ల వ్యాకరణమునకు తెలుగు వివరణము.¹⁷

3. English and Hindustani phraseology, or Exercises in idioms English and Dakshini Hindustani, (Madras, 1855.)

4. బ్రౌను రచనగా “రేఫఃకారవచ్చట్ల జ్ఞాపక లోకోపకారము” అనునొక కాగితపుప్రతి తిరుపతి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక బాండాగారమున నున్నది (R 591 R. 1209) మ ప్రా పు బాండాగారమునందును దీని ప్రతి యొకటి కలదు. (D 2154) దీనిని బ్రౌను ప్రాజెక్టువారును గుర్తింపలేదు. ఇది బ్రౌను రచనగా “తెలుగు భాషకు విదేశీయుల సేవ” అను వ్యాసమున గుర్తింపబడెను¹⁸. ఇది అముద్రితము. ఇందు తొమ్మిది పరిచ్ఛేదములున్నవి. సాధురేఫ, శకటరేఫ గణ పదములకు వాని అర్థముల నొసగి, భారతాది ప్రామాణిక గ్రంథముల నుండి ప్రయోగములు ప్రదర్శింపబడెను.

5. ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణి - ఆంగ్లానువాదము. [(క్రీ. శ. 1825) కర్త సి. పి. బ్రౌను.]

సంస్కృత భాషా సిబ్బందైన ఆంధ్ర వ్యాకరణ గ్రంథములలో ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణి ప్రథమ గణ్యమనుట దానికి గల ఆంగ్లానువాదము సీరూపించుచున్నది.

సి. పి. బ్రౌను చింతామణిని రెండు మాఱులు అనువదించినట్లు తెలిపెను. “I have twice translated the Bhattiyam and Balasaraswatiyam, the first translation was finished on 23rd July 1825. And the second on 25th Sep. 1827.” ఈ ప్రతి మ. ప్రా. పు. బాండాగారమున కలదు. (D. 1237) కష్టతరమైన యీ సంస్కృతము నందలి వ్యాకరణమును అవగత మొనర్చుకొని సరళముగ, సులలితముగ బ్రౌను ఆంగ్లమున అనువదించెను. చింతామణి యందలి అన్వయ క్లిష్టత ఆంగ్లానువాదమున లేదు.

6. బ్రౌను భట్టియమునే కాక బాలసరస్వతీయమును, కవిశిరోభూషణమును, అప్పకవీరుమును, కవిజాశ్రయమును కూడ ఆంగ్లములోనికి పరివర్తించెను. ఆంధ్ర

17. ఈ ఆంగ్లక్రియలకు తమిళ వివరమును కలదు.

18. జి. లలిత : తెలుగు వాణి, పుట : 301.

లాక్షణికులలో బ్రౌను దొరకు ప్రత్యేక పరిగణనీయ స్థానము కలదనుటలో సందేయము లేదు.

III. నిఘంటువులు :

1. బౌణ్య తెలుగు - ఇంగ్లీషు నిఘంటువు, (మదరాసు, 1852.) తెలుగు పదములకు ఆంగ్లమున అర్థములు. ఇందు వ్యాపారాదులందుపయుక్తమగు వ్యావహారిక భాష కావ్యభాషయు గ్రహింపబడినది.

2. ఈ నిఘంటువునకు అనుబంధముగ “ బౌణ్య మిశ్ర భాషా నిఘంటువు ” కలదు. ఇందు తెలుగునందు గల అన్యదేశ్యములు గ్రహింపబడినవి తెలుగు వర్ణ సమామ్నాయము వివరింపబడెను. (మదరాసు, 1854.)

ఈ రెండు నిఘంటువులును విడివిడిగ ముద్రింపబడినను అదిలో నవి ఒక్క సంపుటముగ ముద్రించుట కుద్దేశింపబడినవి. ఈ రెండిని కలిపి ఒక సంపుటముగ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ, హైదరాబాదు, 1966 లో పునర్ముద్రించెను. అంతకు మునుపు యం. వేంకటరత్నము, W. H. Campbell, కందుకూరి వీరేశలింగముల సంపాదకత్వమున ఈ నిఘంటువు పరిష్కరింపబడి ముద్రింపబడెను. (మదరాసు, 1908)

3. బౌణ్య ఇంగ్లీషు - తెలుగు నిఘంటువు: ఆంగ్లపదములకు తెలుగు అర్థములు. ఇంగ్లీషు జాతీయములకు, సామెతలకు తెలుగు వివరణముతో, ఇంగ్లీషు పదోచ్ఛారణ కలదు. (మదరాసు, 1852.)

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి వారిచే యధాతథముగ 1974 సం॥లో పునర్ముద్రితము

1895 సం॥న మదరాసు నందు యం. వేంకటరత్నమును నాతడు దీనిని పరిష్కరించి, మఱికొన్నింటితో విస్తృత మొనర్చిన ఒక నూతన ప్రతిని ముద్రించెను¹⁹

19. ఇందు బ్రౌను స్వీయచరిత్ర కలదు.

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్ధరణము

4 జిల్లా నిఘంటువు : ఇది మనదేశమున వ్యాపారస్థులు పయోగించు పదముల వివరణ రోమను లిపి యందున్నది (మద్రాసు, 1852)

5. వాచకమున కనుబంధముగ సంతరించిన చిన్న నిఘంటువు. (చూ. IV-3)

6 పదనిధి అముద్రితము. తెలుగు పదములకు తెలుగర్థములు, సంస్కృత వివరణమును కలదు ప్రాంతీయ పండితులు ప్రార్థించగా బ్రౌను 1841 సం॥లో ఈ నిఘంటు నిర్మాణమునకు పూనుకొనెను ఇది 3 సంపుటములుగ నున్నది 20

IV వాచకములు :

1. Vakyavali or Exercises in Idioms : English and Telugu, (Madras, 1852.)

జె డి పియర్సన్ (J. D. Pearson) గారి 'బాక్యబోలీ' Bakya Bolee) అను పంగాంగ్ల వాచక మాధారముగ ఇది రచితము. ఈ వాచకము హిందూస్థానీ తమిళములందును ప్రకటింపబడినది

2. Dialogues in Telugu and English for the use of learners with a grammatical analysis, (Madras, 1 st Edition : 1841; 2 nd edition : 1853)

ఈ వాచకము తమిళ, కన్నడ, హిందూస్థానీ భాషలందును ప్రకటితము.

3. The Telugu Reader : (Madras, 1852; 2 nd edition 1865 - 67)

ఈ వాచకమునకు అనుబంధముగ ఒక సంక్షిప్త నిఘంటువు మూడు భాగము లది కలదు రెవెన్యూ, పోలీసు విభాగ విషయములకు, వ్యాపారమునకు సంబంధించినవి, వ్యక్తిగతమైనవియునగు ఉత్తరముల సంకలనమిది ఇందు మొదటి అధ్యాయములోనే పదములకు వ్యాకరణ వివరణ కలదు.

4 English Translations of the exercises and documents printed in the Telugu Reader; (Madras, 1852, 2 nd edition 1865)

V తెలుగు కావ్యానువాదములు :

1. ఎ. వేమన పద్యములు : 'The Verses of Vemana' : Moral Religious and Satirical, (మద్రాసు 1829) ఇవి 693 పద్యముల ఆంగ్ల

20. D 1885 మ. ప్రా. పు భండాగారము.

బ్రౌను జీవితాలోకనము

పచనానువాదము మద్రాసులో 1939 లో యిది పునర్ముద్రితము. ఇందులో మొత్తము 1,163 పద్యములున్నవి. అనువాదము సంగ్రహవ్యాఖ్యాన పరిహరింపబడినవి సీతి, మతపరమైన అదనపు పద్యము లున్నవి. వాఙ్మయవారు, బ్రౌను (1829 లో) ప్రచురించిన పేమన పద్యములను యథా తథముగ బ్రౌను మున్నడితో 1911 సం॥న, - ఆంధ్ర సాహిత్య అకాడమీ ముద్రణము కన్నను ముందే - ముద్రించిరి.

(b) “Verses of Vemana in the Telugu original with English renderings” అను వ రొక పుస్తకమును ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ వారు 1967 లోను, 1977 లోను ముద్రించిరి.

3 “Sumati Satakam in the Telugu original with English rendering by C. P. Brown.” ప-ష్కర్తలు : డా॥ సి. ఆర్. శర్మ, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, 1973.

4. పద్మపురాణములోని అహల్య కథను, దశావతార చరిత్రలోని అహల్య వృత్తాంతమును బ్రౌను ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను.

5. ప్రభులింగలీల (ద్విపదకావ్యము) తృతీయాశ్వాసము లోని యొక భాగము నకు బ్రౌను కృతమును పద్యాత్మక ఆంగ్లేయీయానువాదము కలదు (చూ. అను II)

VI. చారిత్రకములు-తదితర వచన గ్రంథములు :

1 Memoirs of Hyder Ali and Tipu Sultan.

మహారి నుండి ఆంగ్లమునకు లఘు వివరణముతో అనువదించబడెను (మద్రాసు, 1849.)

మెకంబీసేకరణలో మహారాష్ట్ర రాజుల యొద్ద ఉద్యోగిగనుండిన పుంగనూరి రామవంద్రాదావు రచించిన ఒక మరాఠీ వ్రతీ దీనికాధారము.

2. హైదరు చరిత్ర : పై మరాఠీ గ్రంథమునకు తెలుగు అనువాదమును బ్రౌను చేయించెను.

డా. వేంకట రమణయ్యగారు దీనిని ఆంగ్లములోనికి అనువదించిరి. తెలుగు

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్రరణము

4 జిల్లా నిఘంటువు : ఇది మనదేశమున వ్యాపారస్థులుపయోగించు పదముల వివరణ రోమను లిపి యందున్నది (మదరాసు, 1852)

5. వాచకమున కనుబంధముగ సంతరించిన చిన్న నిఘంటువు. (చూ. IV-3)

6 పదనిధి అముద్రితము. తెలుగు పదములకు తెలుగర్థములు, సంస్కృత వివరణమును కలదు. ప్రాంతీయ పండితులు ప్రార్థించగా బ్రౌను 1841 సం॥లో ఈ నిఘంటు నిర్మాణమునకు పూనుకొనెను ఇది 3 సంపుటములుగ నున్నది 20

IV వాచకములు :

1. Vakyavali or Exercises in Idioms : English and Telugu, (Madras, 1852.)

జె. డి. పియర్సన్ (J. D. Pearson) గారి 'బాక్యబోలీ' Bakya Bolee అను పంజాంగ్ల వాచక మార్ధారముగ ఇది రచితము. ఈ వాచకము హిందూస్థానీ తమిళములందును ప్రకటింపబడినది.

2. Dialogues in Telugu and English for the use of learners with a grammatical analysis, (Madras, 1 st Edition : 1841; 2 nd edition : 1853)

ఈ వాచకము తమిళ, కన్నడ, హిందూస్థానీ భాషలందును ప్రకటితము.

3. The Telugu Reader : (Madras, 1852; 2 nd edition 1865 - 67)

ఈ వాచకమునకు అనుబంధముగ ఒక సంక్షిప్త నిఘంటువు మూడు భాగము లుండి కలదు రెవెన్యూ, పోలీసు విభాగ విషయములకు, వ్యాపారమునకు సంబంధించినవి, వ్యక్తిగతమైనవియునగు ఉత్తరముల సంకలనమిది ఇందు మొదటి అధ్యాయములోనే పదములకు వ్యాకరణ వివరణ కలదు.

4. English Translations of the exercises and documents printed in the Telugu Reader; (Madras, 1852, 2 nd edition 1865)

V తెలుగు కావ్యానువాదములు :

1. ఎ. వేమన పద్యములు : 'The Verses of Vemana' : Moral Religious and Satirical, (మద్రాసు 1829) ఇది 693 పద్యముల ఆంగ్ల

20. D 1885 మ. ప్రా. పు భాండగారము.

బ్రౌను జీవితాలోకనము

వచనానువాదము మద్రాసులో 1939 లో యిది పునర్ముద్రితము. ఇందులో మొత్తము 1,163 పద్యములున్నవి. అనువాదము. సంగ్రహపాఠ్యాభ్యాస పరిహరింపబడినవి నీతి, మతపరమైన అదనపు పద్యము లున్నవి. వాపిళ్ళవారు, బ్రౌను (1829 లో) ప్రచురించిన పీఠున పద్యములను యథా తథముగ బ్రౌను మున్నడితో 1911 సం॥న, - ఆంధ్ర సాహిత్య అకాడమీ ముద్రణము కన్నను ముందే - ముద్రించిరి.

(b) “Verses of Vemana in the Telugu original with English renderings” అను పేరుక పుస్తకమును ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ వారు 1967 లోను, 1977 లోను ముద్రించిరి.

3 “Sumati Satakam in the Telugu original with English rendering by C. P. Brown.” పాశ్చాత్యులు : డా॥ సి. ఆర్. శర్మ, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ, 1973.

4. పద్మపురాణములోని అహల్య కథను, దశావతార చరిత్రలోని అహల్య వృత్తాంతమును బ్రౌను ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను.

5. ప్రభులింగలిల (ద్విపదకావ్యము) తృతీయాశ్వాసము లోని యొక బాగము నకు బ్రౌను కృతముగ పద్యాత్మక ఆంగ్లేయీయానువాదము కలదు (చూ. అను II)

VI. చారిత్రకములు-లేదితర వచన గ్రంథములు :

1 Memoirs of Hyder Ali and Tipu Sultan.

మూఠి నుండి ఆంగ్లమునకు లఘు వివరణముతో అనువదించబడెను (మద్రాసు, 1849.)

మెకంబీసేకరణలో మహారాష్ట్ర రాజుల యొద్ద ఉచ్ఛ్వాసిగనుండిన పుంగనూరి రామచంద్రారావు రచించిన ఒక మరారీ వ్రతీ దీనికాధారము.

2. హైదరు చరిత్ర : పై మరారీ గ్రంథమునకు తెలుగు అనువాదమును బ్రౌను చేయించెను.

డా. వేంకట రమణయ్యగారు దీనిని ఆంగ్లములోనికి అనువదించిరి. తెలుగు

అనువాదమును వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు పరిష్కరించి, మొదట ఆంధ్రప్రతిక (దిన ప్రతిక) లో వరుసగ 5-3-1944 నుండి ప్రకటించిరి.

An Ephemeris - ఇందు 1751 - 1850 వరకు ఇంగ్లీషు, హిందూ మహమ్మదీయ కాలెండరునందలి సమానములగు తేదీలు చూపబడెను (మదరాసు, 1850)

4. CYCLE TABLES OF HINDU AND MAHOMEDAN CHRONOLOGY - ఆంధ్ర కర్ణాట దేశములకు సంబంధించిన చరిత్రతోపాటు కొన్ని ప్రత్యేక హైందవకుటుంబ వంశావళులు చేర్చబడెను వివిధ విషయ సంబంధి, వ్యాసావళియు కలదు (మదరాసు, 1850.)

5. Carnatic Chronology - కాల పరిగణమున భారతీయ, మహమ్మదీయ విధానములు వివరింపబడెను. సంఖ్యల కుపయోగింపబడిన సంజ్ఞలను గూర్చిన వ్యాసములు, చారిత్రక నివేదికలు, కంతప్తము చేయుట కనువగు నూతన విధానములు కలవు (లండన్, 1863) ఇది పైన పేర్కొనిన (3) **An Ephemeris** అనుదాని పరిష్కృత సమగ్ర పతి

6. A Titular memory (లండన్, 1861).

ఈ గ్రంథమిప్పటికి అలభ్యము. దీనిని డా॥వీరభద్రరావుగారు పేర్కొని 21

7. Three Treatises on Mirasi Right by F.W. Ellis, Lt. Col. Blackburne and Sir Thomas Munro, with the remarks made by the Hon. Court of Directors 1822 and 1824 Edited) (Madras 1852.)

8. మిరాసీవాదము - గ్రామ వ్యవహారముల వివాదములు తెలుగులో రచింపబడి, ఆంగ్లమున అనువదింపబడెను. (మదరాసు, 1855) 1750 - 77 వరకు కడప జిల్లాలోని, రామేశ్వరమును పల్లెలో కరణీకపు హక్కులను గూర్చిన వివాదముల చరిత్ర.

9. The Wars of Rajas - తెలుగునుండి ఆంగ్లములోనికి అనువదింపబడెను. మెకంజి ప్రభులాధారముగ అనంతపుర రాజుల చరిత్ర, (మదరాసు, 1853)

"The Annals of Handeh Anantapuram" అను పేరుతో గురజాడ వేంకట అప్పారావుగారి పరిష్కరణముతో దీని ద్వితీయ ముద్రణము వెలువడెను.

ప్రజాను జీవితాలోకనము

(మదరాసు, 1920) ఈ చరిత్రయే డా॥ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారి 'ముసలమ్మ మరణము'ను కావ్యమునకు ఆధారము.

VI కథలు :

1. తాతాచారి కథలు - తెలుగు. ఇంగ్లీషు అనువాదము.

Popular Telugu tales by Tatachari (మదరాసు, 1855.)

దీనిని పరిష్కరించి గురజాడ వేంకట అప్పారావుగారు రెండవమారు ముద్రించిరి (మదరాసు, 1926.)

ఇది 1951 సం॥లో పునర్ముద్రితమైనది.

మదరాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగార మందలి ప్రతులధారముగ, చరిత్రాత్మక వ్యాఖ్యాన, పరిచయములతో 'బంగోరె' దీనిని మూడవమారు ప్రకటించిరి. (మదరాసు, 1974.)

ఇంగ్లీషు అనువాదము, మదరాసు 1909 తో పునర్ముద్రితము.

VII పరిష్కృత, ముద్రిత, తెలుగు కావ్యములు :

1. నలచక్రవర్తి కథ - రామవాచారి కృత ద్వీపద కావ్యము. (మదరాసు, 1841.)

2. కువేరోపాఖ్యానము - ఘట్టు ప్రభుని కి ఆశ్వాసముల కృతి. (మదరాసు, 1841)

3. హరిశ్చంద్ర కావ్యము - ద్వీపద కావ్యము. కర్త గౌరన. నవనాథచరిత్ర నుండియు కొంతభాగము దీనితో కలిపి ముద్రింపబడినది. (మదరాసు, 1842).

4. ఆదిపర్వము - నన్నయకృత ఆంధ్రమహాభారతములోనిది. (మదరాసు, 1842.)

5. వసుచరిత్ర - రామరాజు భూషణుని ప్రబంధము. జూబూరు అప్పయ్య వ్యాఖ్యాన సహితము. (మదరాసు, 1844),

6. వైజయంతీ విలాసము - సారంగు తమ్మయ కృతి. వ్యాఖ్యా సహితము. (1849.)

7. మనుచరిత - అల్లసాని పెద్దన కృతి. జూలూరు అప్పయ్య కృత వ్యాఖ్యా సహితము. (మదరాసు, 1851.)

8. సీతాకల్యాణము, గరుడాచలము - యక్షగానములు, (మదరాసు, 1852.)

ఇవి కాక కలువాయి, భాస్కర, కాళహస్తి, కోదండరామ, భగీర కరివేల్పు చోదప్ప, లావణ్యసీమాది శతకములు; గజేంద్రమోక్షము, లాగవత సప్తమస్కంధము, భాస్కర రామాయణము మున్నగునవి బ్రౌను పర్యవేక్షణలో ముద్రింపబడినవి. 1830 - 1850 మధ్యకాలమందు ముద్రితమైన తెనుగు కావ్యము లన్నియు ఇంచు మించు బ్రౌను పరిష్కరించిన ప్రతులాధారముగ ముద్రితములు తాను ప్రకటించిన గ్రంథముల పట్టికలో ముద్రితమైన వానిని, కానివానిని కూడ పేర్కొనెను 22

VIII. పరిష్కృత, ముద్రిత సంస్కృత రచనలు :

1. కవితారత్నాకరము - తెలుగు లిపి, సంస్కృతేతిహాస కావ్యములనుండి జనశ్రుతి నుండి గ్రహించిన నీతి వాక్యముల సంకలనము. (మదరాసు, 1850). ద్వితీయ ముద్రణము, 1865.

2. భగవద్గీత - తెలుగు లిపి. మదరాసు ముద్రిత కాలము తెలియదు.

3. అమరకోశము - తెలుగు వ్యాఖ్యాసహితము. మదరాసు, ముద్రిత కాలము తెలియదు.

IX. క్రైస్తవ యత సంబంధి గ్రంథములు :

1. యాకా చేత వ్రాయబడిన శుభవర్తమానము - యాకా సువాత్తకు తెలుగు అనువాదము. (మదరాసు, 1838.)

ఈ సువాత్తనే పద్యరూపమున బ్రౌను పోషణలో నున్న ఒక జంగమ కవి రచించెను. దీనిని బ్రౌను 1854 వ సం॥న మదరాసున ముద్రింపించెను.

22. Some Account of Literary Life of C. P. Brown : 1866.

2. నిస్తర రత్నాకరము - THE JEWEL MINE OF SALVATION
(మదరాసు, 1852).

ఒక అజ్ఞాతకవి రచించిన సువార్త సిద్ధాంతములు కల పద్యకావ్యము. పద్యములకు లఘు పివరణము కలదు 23

3. Common Prayer book, Madras. ముద్రణకాలము తెలియదు.

4. కీర్తనలు LXVII, ఇది చంపూ కావ్యము, (మదరాసు, 1851.)²⁴

1851 వ సం॥న లండనులో జరిగిన వస్తుప్రదర్శనము (exhibition) సమిత్త మీ పుస్తకములు ప్రచురింపబడినవి.

5. సలోమోను లిఖిత హితోపదేశములు - సలోమోను రచించిన సామెతలు. ఇది సంస్కృతచ్ఛందమున కూర్చబడి తెలుగు లిపిలో ప్రకటితము. (మదరాసు, 1853)

6. పౌలు చరిత్ర - ఇదియు సంస్కృత పద్యకావ్యము. తెలుగు లిపి. అపోస్తలుడైన పౌలు చరిత్ర. ఇందు ఇంగ్లీషు అనువాదమును కలదు. బహుశః ఈ అనువాదమును కలకత్తా వాసియగు జాన్ ముయర్ (John Muir) చేసి యుండవచ్చును.

7. The Experience of A Nicholas (edited in English verse)
(London 1859.)

దీనిని డా. పీరభద్రరావుగారు గుర్తించిరి.²⁵

X స్వీయచరిత్ర :

1. Some Account of the Literary Life of Charles Philip Brown. (Printed for Private Circulation) London, 1866.)

Revised edition, Literary Life .. Brown (also printed for private circulation) London, 1872) దీనిని శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావు గారు తెలుగులోనికి అనువదించి 1963. మేనెల భారతి మాస పత్రికలో ప్రకటించిరి.

23. దీనినే కొంత మార్చి, కొంతచేర్చి తమిళమునకు ప్రకటించిరి.

24. కన్నడములో వచనముగ దీనిని ప్రకటించిరి.

25. 'సి. పి బ్రౌన్' పుట : 205.

XI వ్యాసములు :

1. Hindu Sculpture - శిల్పముల పరిమాణమును గూర్చిన వ్యాసము.

Suttee prevented - బహుళః కడపజిల్లాలో ఒక బ్రాహ్మణ కుటుంబమున సతీసహగమనమునకు దారితీసిన పరిస్థితులను, తన్నీవారణమును ప్రతికాపాతగ రచించినమో : 26

3. Essay on the Language and Literature of the Telugus. (Madras, 1839 - 40)

ఈవ్యాసము మొదట 'Madras Journal of Literature and Science' లో ప్రకటితము. ప్రధాన వ్యాసము రెండు భాగములుగ అకాదామి సూచితో 1839, జూలై-అక్టోబరు సంచికలోను, తెలుగు కావ్యము లందలి మూల పద్య భాగములతో కూడిన అనుబంధము 1840, అక్టోబరు - డిసెంబరు సంచికలోను ముద్రింపబడెను.

ఇదియే తెలుగుకావ్య పద్యభాగములు. సూచివినా 1841 సం॥ లో Asiatic Journal లో ప్రకటితము. ఇది తెనుగు వాఙ్మయమును గూర్చి చారిత్రక పద్ధతులపై వ్రాయబడిన మొదటి విమర్శక వ్యాసముగ ప్రశంసింప బడినది.²⁷

5. Essay on the Creed, Customs and Literature of Jangams, MJLS, (1840, January.)

ఇదియే సంస్కరింపడి 'Essay on the Creed and Customs of Jangams' అను పేరుతో Journal of Royal Asiatic Society లో 1871. సం॥న ప్రకటింపబడెను

6. Notice regarding the sects of Hindu called Tengala and Vadagala. MJLS, (1840, April.)

7. Notices of some Roman Catholic Books existing in the Telugu Language. MJLS, (1840, July)

26. పై రెండు వ్యాసములును మొదట 'మద్రాసు గెజెట్' లో అనామకముగ ప్రకటితము. తదుపరి Asiatic Journal, London, 1828, నవంబరు సంచికలో ప్రచురింపబడెను

27. పట్టాభిరామ పండితీయము. పీరిక : 11

8. Account of the Basava Puran, the principal book used as a religious code by the Jangams. MJLS, (1840. October.)

9. Notice regarding Mss. in England. MJLS, (1840, October.)

10 The Repository of Hindoo Literature : No, 2 : The Manu Charitra. (Madras (?) 28 1841 May). 28

11. Account of the Tribes of Maharatta Bramins : Translation of Mahratta Document of the Mackenzie Mss. MJLS, (1844.

12. Notice regarding the names used in the Indian Zodiac (MJLS. (1827), No 33

13. Translation of the Telugu introduction to a catalogue of Telugu and Sanscrit Mss. in the possession of C. P. Brown. MJLS, (1847), No : 33.

14. Telugu spells MJLS, (1864, July).

translation made from Telugu Documents in a criminal case at Cuddapah, (1839)

15. On Malabar, Coromandel, Quilon, etc, JRAS, (London, 1871)

16. On the Numerals of Balaam's name

Christian observer, (London, 1847), December. (a letter to editor in reply to an article published in a previous number)

17. A summary of and an explanatory note in English on Vanivilasa Vanamalika (a Telugu metrical encyclopaedia of Hindu literature) of Tekumalla Bangarayi.

పై గ్రంథముల పట్టికను బట్టి క్రింది అంశములను త్రోడికరింపనగును :

1. ఈ గ్రంథములలో కొన్ని బ్రౌను స్వీయరచనలు.

2. కొన్ని ఇతరులచే వ్రాయించి, ముద్రించినవి

3. తెనుగు కావ్యముల పరిష్కరణను బ్రౌను పండిత సహాయముననే

సేర్పఱచెను.

28. ఈ వ్యాసము మద్రాసునందే ముద్రింపబడినట్లు సిత్యయముగ తెలియ వచ్చుటలేదు

4. బ్రౌను సంస్కృతాంధ్రాంగ్లములపై ప్రధానముగ రచనల నొనర్చెను.

5. పై పట్టికను బట్టి బ్రౌను తెలుగు భాషకు సంబంధించి 20 పుస్తకములను రచించెనని తెలియవచ్చుచున్నది.

1. ఆంధ్ర గీర్వాణచందము, 2. వాక్యావళి, 3. Dialogues in Telugu, 4. తెలుగు వాదకము, 5. ఇంగ్లీషు క్రియలు, 6. రేఫణకారవచ్చుట్టి జ్ఞాపకలోకోప కారము, 7. ఇంగ్లీషు - తెలుగు నిఘంటువు, 8. తెలుగు - ఇంగ్లీషు నిఘంటువు, 9. మిశ్రభాషా నిఘంటువు, 10. జిల్లా నిఘంటువు, 11. పదనిధి 12. ప్రాదరు చరిత్ర, 13. మిరాసీ వాదము, 14. అనంతపుర రాజుల చరిత్ర 15. తాతాచారి కథలు, 16. లూకాచే వ్రాయబడిన శుభవర్తమానము, 17. నిస్తరరత్నాకరము, 18. కీర్తనలు, 19. వేమన పద్యముల ఆంగ్లానువాదము, 20. సుమతి శతక ఆంగ్లానువాదము.

6. ఛందోలంకార వ్యాకరణములను లక్షణమని వ్యవహరించుట బారతీయ లాక్షణిక సంప్రదాయము. ఈ లక్షణములలో బ్రౌను తెలుగు ఛందో వ్యాకరణము లందు పరిశ్రమ మొనర్చెను. ఏ. డి. క్యాంబెల్, ఏ. హెచ్. ఆర్థన్, హెచ్. మారిస్ మున్నగు పాశ్చాత్యులును తెలుగు వ్యాకరణములను రచించిరి. కాని పీరెవ్వరు తెలుగు ఛందము జోలికి పోలేదు. కావున తెలుగు ఛందస్సును సాధించిన ఘనత పాశ్చాత్యు లలో ఒక్క బ్రౌనుకే దక్కెను. తెలుగు కావ్య పరిష్కరణకు అత్యంతావశ్యకమైనది. ఛందః పరిజ్ఞానము. కనుకనే బ్రౌను తెలుగు కావ్యముల సుద్ధరించి, సంస్కరింప గలిగెను. మాతృభాష కాకున్నను, ఆంధ్రభాషయందు అపరిమితాభిమానమును కలిగి, ఆ భాషా సేవకే తన సర్వస్వమును సమర్పించిన సాహిత్యోపాసకుడు బ్రౌను. తాను చేసినంత మాత్రమున చాలదని, మాతృభాషాభిమానులైన ఆంధ్రులీ పనికి పూనుకొన వలయు ననునదియే అతని అభిమతము.

ఇట్లు తెలుగు నరస్వతికి చలువ పండితులు నిర్మించి, మీనుకు మీనుకు మను చుండిన ఆమె ఉనికిని మహోజ్వల మొనర్చి²⁹, నిండు జీవితము గడపిన బ్రౌను తన 87 వ ఏట 1884, డిసెంబరు 12 వ తేదీన కీర్తిశేషుడయ్యెను.

గ్రంథ సంపాదన - సమీక్షణ

2. 0. ప్రాచీనాంధ్ర సాహిత్యమంతయు తాళ పత్రములందు సీతీప్తము. ముద్రణాది సౌకర్యము లర్వాచీనములు. తాళ పత్రములు, గంటములే పూర్వపు వ్రాత సాధనములు. ఈ తాళ పత్రములు కాగితమువలెనే క్రిమిదప్తము లగును. వీని పరిరక్షణకై ప్రాచీన లంతగా పాటుపడినట్లు కానరాదు కనుక మన వాఙ్మయమున అనేక గ్రంథములు నామమాత్రావశిష్టములుగ నీలిచినవి పెక్కు గ్రంథములు నష్టములైనవి. బ్రౌను తెలుగు గడ్డపై కాలాసిన వాటి ప్రాచీన తెలుగు కావ్యముల స్థితి ఇది. అందువలననే “In 1825 I found Telugu dead”¹ అని బ్రౌను పేర్కొనెను నిర్ణీతమై నశించుచున్న అట్టి ప్రాచీనాంధ్ర కావ్యములకు పునర్జన్మ నొసగిన లాషోద్ధారకుడు బ్రౌను. “In thirty years I raised it to Life”² అని బ్రౌను సగర్వముగ చెప్పకొనెను.

2. 1. ప్రాచీన భారతీయ విద్యావిధానము శ్రుతిరూపమైనది. శిష్యులు గురుపాదములయొద్ద ఆసీనులై గురుముఖమున శాస్త్రాదులను నేర్పెడివారు.

“గురు శ్రుశూషయా విద్యా, పుష్కలైన ధనేనవా

అథవా విద్యయా విద్యా, చతుర్థాన్నోప లభ్యతే”*

అనునది వారి విశ్వాసము. కాన వారికంతయు మస్తకములోనే ఉండెడిది పుస్తకముల ప్రమేయము లేదు. వారి ధారణాశక్తి అమోఘము తాళపత్రప్రతులు రాజాస్థానము

1. Plans for the Revival and Promotin of Telugu Language. (Micco film) p. 197.

2. Ibid. p. 197

* సంస్కృత విక్రమార్కచరిత్ర పు. 47

లందు, సంపన్నుల గృహములందు మాత్రమే ఉండెడివి. దేశమున యుద్ధాది ఉపద్రవములు చెలరేగినప్పుడు ఇవియు నశించిపోయెడివి. కాన ముఖ్య వాఙ్మయమే ఆధికముగ నెలిచెను. ఈ ముఖ్యవిద్యను తాళపత్రములపై పెట్టునపుడు, మూలము నకు బిన్నమైన పాఠభేదము లేర్పడెడివి. ఆయా గురువుల ప్రవచన భేదము చేతను పాఠాంతరము లేర్పడెడివి. మరెకొన్ని లేఖక ప్రమాద జన్యములు. పూర్వ పూర్వ తాళపత్రములందలి శైధిల్యములు, గ్రంథపాతముల వలనను పాఠాంతరములు పుట్టును. తమ కావ్యములకిట్టి స్థితియేర్పడుటను ప్రాచీనులు గుర్తింపకపోలేదు.

ఉ॥ నన్నయ ముఖ్య సత్కవిజనంబుల కావ్యములందు లేఖకుల్
గొన్నియ, బాఠకాధములు గొన్నియుఁబోడఁబెట్టఁ, దక్కువై
యన్నెడఁగాంచి జానపదు లోడకదిద్దిన తప్పుత్రోవలె
ల్ల న్నిజమంచుఁగైకొనిన, లక్షణవేత్తలు సమ్మతించురే?*

అని అప్పకవి హెచ్చరించెను. బ్రాహ్మ సేకరించిన చాటుపద్యములలో

“తప్పు తాచూచి వ్రాయుట తమము, లేక
ప్రతి సమానముగ వ్రాయుట ముదంబు
రెండు విడిచియు, వ్రాసెడి లేఖకుండు
గలుగ కవిజేయ భాగ్యంబు కతనగాదే”

అను పద్యము కలదు ³ ఈ పద్యమెవడైనను, ప్రాచీనులు ఉత్తమ లేఖక ప్రాధాన్యమును గుర్తించిరనుట తెల్లమగుచున్నది. కావ్యములు ఏకకర్తృకములే అయ్యును, కాలాంతరమున వానికి ప్రత్యంతరము లేర్పడి దేశవ్యాప్తి నొందినపుడు, వ్రాయన గాండ్ర ప్రమత్తతవలన, అజ్ఞానము వలన, భాషాపరిణామ కారణములవలన మాత్రకలలోలేని భాషాదోషములు, పాఠభేదములు, లేఖన దోషములు పుత్రికలలో వెలయుట పరివాటి ఇట్టి భ్రమ ప్రమాదములకు తమ కావ్యములు గురియగునని గుర్తించిరేకాని, తప్పుల కుప్పలుగ నున్న వీనిని సవరించి, ఒక క్షుద్ధ ప్రతిని ప్రమాణముగ తయారు చేయవలయుననెడి తలంపు ప్రాచీనులకు కలుగలేదు. మద్రాజ సౌకర్యము లేని ఆ కాలమున అట్టి ఊహ పొడముటకును అవకాశములేదు. తాళపత్రముల యధార్థ

* అప్పకవీయము 3 - 202

3. D 2884. మ ప్రా. పు భాండాగారము.

స్వరూపము తెలిసికొనిన గాని పరిష్కరణలోని ప్రమాస బోధపడదు. ప్రాచీన తెలుగు శాసనములను, తాళ పత్ర గ్రంథములను పరిశీలించిన తెల.గు.లేఖనములో ఒక నిర్దిష్టమైన పద్ధతి ఏ యుగమునందును కానరాదు. లేఖనదోషములు ప్రాజ్ఞాన్నయ కాలమునుండియే యున్నట్టా కాలపు శాసనముల పరిశీలనమున తెలియనగును.

ఉదా :—అయ్య - ఆఇన; ఐన - ఐయ్య; ఆ చంద్రార్కము - ఆ చంద్ర దరార్కంబు ⁴

నన్నయ తరువాతి శాసనములందు, తాళపత్రములందును పలు రకముల లేఖన దోషములుండుట శోచనీయము.

2. 2 గ్రంథ పరిష్కరణమున నెదుర్కొనవలసిన సమస్యలను, అవలంబింపవలసిన విధానములను వివరించు సమగ్రమైన గ్రంథములు గాని, వ్యాసములు గాని తెలుగున నిప్పటివరకు లేవు. తాళ పత్రములందు కానవచ్చు లేఖన విధానమును ప్రధానముగ నాలుగు విధములుగ వర్గీకరింపవచ్చును ⁵

I లేఖన దోషములు : (Lapsus Calami = Slip of the Pen)

ఇవి కేవలము లేఖకుని ప్రమత్తతవలన కలుగు దోషములు. లేఖకుడు తాను వ్రాసిన ప్రతిని పునః పరిశీలించి యున్నను, లేక పండిత సాహాయ్యమును కోరి యున్నను ఈ ప్రమాదములు దొరలవు.

ఉదా :

ఉన్న రూపము
ఇ స్సప్తి
ఎశ్వర్య
చప్పంబడు
శయనికుల

ఉండవలసిన రూపము
ఈ స్సప్తి
ఐశ్వర్య
చంపబడు
సైనికుల

నేటి ముద్రిత గ్రంథములందలి తప్పుపపుల పట్టిక వంటివి యీ దోషములు.

4 రాధాకృష్ణ. బి : ప్రాచీనాంధ్ర శాసనములు. పు. 216, 252. 223.

5. తాళపాక పెద తిరుమలాచార్యులు : శ్రీమద్భగవద్గీతానువాదము. పీఠిక. పుట xxxix.

II లేఖన సంప్రదాయద్యోతక రూపములు :

(Scriptal tradition)

గుణితములో, పదలేఖనములో నేటి వ్రాత పద్ధతికిని, అలాటి లాశప్రలేఖన పద్ధతికిని విభేదము కనిపించును :

	నాటిరూపము	—	నేటిరూపము
1. వలపలగిలక	కీత్రిన్	—	కీర్తి
2. పూర్ణబిందుపూర్వక దీర్ఘ హల్లు	} కొంద్రయ పుండ్రుదురు	—	కొందరు
		—	పుండుదురు
3. పూర్ణబిందు పూర్వక అను నాసిక ద్వీత్యము లేదా అను నాసిక సంయుక్తము.	} వాంన్ని పుంజ్యం	—	వానిని
		—	పుణ్యము
4. పూర్ణబిందు పూర్వక - అద్వీ రుక్త హల్లు	} యేరింగి వాండు	—	యేరింగి
		—	వాడు
	ప్రాంత	—	ప్రాంత
5. పదమధ్య - అష్టోపమా :	అడ్లితేను	—	అడిగితేను
	నడ్మ	—	నడుమ
	వాన్కి	—	వానికి
6. ఏత్వమునకు ఎత్వము :	నెను	—	నేను
	చెకెడి	—	చేశేడి
7. పదమధ్యమున వ్యస్తముగా అచ్చు	అఱును	—	అవును
	అణ్వర్థమున్ను	—	అయిశ్వర్థమున్ను

III. ఉచ్చారణ విధేయ లేఖన విశేషములు :

(Phonetic transcription)

లాశప్రత గ్రంథములలో కొన్ని ధ్వనులను, పదములను ఆ నాటి ఉచ్చారణానుగుణముగ వ్రాసినట్లు కనిపించును. అవి పండితులకు, గ్రాంథిక భాషావాదులకు అక్షణ

గ్రంథ సంపాదన - సమీక్షణ

విరుద్ధముగ తోపవచ్చును. తాళపత్ర లేఖనములో, ఉచ్చారణ ప్రధానముగ ఈ క్రింది వానిని గుర్తింపనగును :

- 1 పదాది యకార వకారములు : యెవడు, యీశ్వరుడు వొక్కండను, వుపాననము
2. ఐ, ఔ లకు క్రమముగా 'అయి, అవు'లు : అయిరావతము అవుషధము.
3. ఋత్వమునకు 'రు' : మహారుషలు, రుతువు
4. హల్లుతో కూడిన ఋత్వమునకు 'రి' లేక 'రు' : క్రిష్ణవాక్యం, బ్రహ్మత్వామ
5. 'చ' వర్ణమునకు శ | సలు : చేయు - శేయు; చేత - సేత
6. 'శ' వర్ణమునకు స : సైన్యులు, సూద్రులు
7. 'స' వర్ణమునకు శ : శింహము, శేవించు

IV. క్రమభంగము (Disorder) :

వ్రాయస గాని ఏమరుపాటు లేక తొందరపాటు వలన గ్రంథభాగములు ముందువెనుకలగుట కనిపించును. ఒకవేళ పునఃపరిశీలనములో లేఖకులీదోషమును గుర్తించినను తాళపత్ర రచనలో అది సవరించుటకు సాధ్యపడదు. కొన్నిమారులు తాళపత్ర పత్రములను తప్పుగ కూర్చుటవలనను నీ క్రమభంగము కలుగును. కాన గ్రంథ పరిష్కర్త క్రమభంగములను కూడ గమనింపవలయును.

2. 3. ఇట్టి అపపాతములతో, గ్రంథగంతులతో, గ్రంథశైలిల్యములతో నున్న తాళపత్ర గ్రంథములను నేడు మన చేతులందున్న పరిష్కృత ముద్రిత రూపమున వెలువరించుటకు బ్రౌను పడిన పాటులను ఆతడొక వ్యాసమునందు వివరించెను.⁶ శుద్ధ ప్రతులను తయారుచేయు విషయములో గ్రంథసంపాదనము ప్రధానము, ప్రథమము. ఆ కాలమున గ్రంథసంపాదన మనునది వ్యయప్రయాసలతో కూడిన వ్యాసంగము. ప్రజలకు గల మూఢవిశ్వాసమును తాళపత్ర సేకరణమునకు ప్రతిబంధకముగ నుండెడిది. తాళపత్రప్రతుల సేకరణమున తానెదుర్కొనిన సమస్యలను బ్రౌను ఇట్లు తెలిపెను :

“Biassed at an early period to the study of Telugu it soon became an object of interest to me to collect as many of the more

6. C. P. Brown : Plans for the Revival and Promotion of of Telugu Literature.

admired works which it contained as the opportunities I enjoyed from being employed by Government in a Telugu country, and considerable application furnished me with.

In the pursuit however I met with many difficulties those doubtless to which the present paucity of the works alluded to in the College Library is to be mainly attributed : viz. the reluctance which the natives manifest to parting with their valuable manuscripts at any price, and the vigilance with which the copies of their principal works are guarded as indications of the learning possessed”⁷

బ్రౌను సొంత డబ్బును వెచ్చించి తాళపత్ర ప్రతులను సేకరించెను. 1880 వ సం॥ మచిలీపట్టణమందు కోటి వెంకన్న యకుని సతీమణియొద్ద 370 రూ॥లకు వారి పుస్తక భాండాగారము నంతయు కొనెను. అందు ప్రధానముగ సంస్కృత గ్రంథములు, కొఱిదిపాటి తెలుగు గ్రంథము లుండినవి. 13 పురాణములు, 120 ఉపనిషత్తులు వేదాంత, పౌరాణిక, తాంత్రిక గ్రంథములుండినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.⁸

1884 వ-సం॥ జనవరి నెలలో యానాము వాసియైన మాజేటి సర్వేశలింగము వకు చెందిన గ్రంథాలయమును రూ 150/- లకు కొనెను అందు తాంత్రిక, వైద్య వ్యాకరణ గ్రంథములేకాక కావ్యములును గలవు మొత్తము 613 గ్రంథములు. వానిలో 386 సంస్కృత గ్రంథములు. శేషించినవి తెలుగు.⁹

అదే సంవత్సరము ఏప్రిల్ నెలలో పెద్దాపురమున అవసరాల వేంకటరావు గ్రంథాలయమును రూ 796/- లకు కొనెను. సంస్కృతమందు ప్రధాన కావ్యము లును, కొన్ని తెలుగు కావ్యములును మొత్తము 98 ఉద్గ్రంథము లుండినట్లు బ్రౌను నుడివెను.¹⁰

రాజమహేంద్రవరమందలి ఒక న్యాయవాది గ్రంథాలయమును కూడ సొంత మొనర్చుకొనెను. అత్యుత్తమ తర్కశాస్త్ర గ్రంథముల నాతని యొద్దనుండి సంపాదించెనట. ఈ గ్రంథములకు తానిచ్చిన వెల అతిస్వల్పమనియు, ఆ గ్రంథము

7. Ibid, p, 25

9) Ibid p 165

8. Ibid. p. 165

10. Ibid P. 110)

గ్రంథ సంపాదన సమీక్ష

లన్నియు మిక్కిలి అమూల్యములైనవని బ్రౌను నుడువుట ఆతనికి గల జ్ఞానాన్వేషణాభిలాషను వ్యక్తమొనర్చును.

తన అనంతరము కావ్యములను పక్కరింప దలచినవారికి ఆతడు కొన్ని సూచనల నిచ్చెను. హిందువులు తమ తాళపత్ర గ్రంథములను చదివి, తిరిగి ఇచ్చుటకు అంగీకరింతురు కాని అమ్ముటకు ఎంతమాత్రమును సమ్మతించరు. పుస్తకమును చదివి ఈయక, దానిని వెలి యిచ్చి కొనచూచినచో వారు తమ గ్రంథాలయములలోని పుస్తకములను చూచుటకు కూడ అనుమతించరు అట్లుగాక కావ్యమును చదివి, పాఠములను గుర్తించి తిరిగి ఇచ్చివేయుదమనిన వారు వెంటనే వాని నుపయోగింప నిత్తురు. స్వదేశీయున కన్న ఒక విదేశీయునకు కావ్యము సిచ్చుటకు వారు వెనుకాడరు

‘పుస్తకం, వనితావితం, పరహస్తగతం గతమ్

అథవా పునరాయాతి జిర్ణం, భ్రష్టంచ, ఖండశః’

అని కదా ఆర్యోక్తి : అప్పడప్పుడు బ్రౌను ఎవరి యొద్దనైనను తాళపత్ర ప్రతులున్నవని తెలిసిన, ఆ వ్యక్తితో స్నేహమును నెరపెడివాడట మిత్రభావముతో వానిని సంపాదించ ప్రయత్నించెడివాడట. వారితో వారి మాతృభాషయందు సంభాషించినచో వారికి నమ్మిక కలిగెడిదట. అప్పుడు వారు తమ ప్రతులను ఇచ్చుటకు సంశయించెడి వారు కారట. అట్టి సందర్భములలో బ్రౌను తన అంగ్ల పుస్తకములను వారికి చదువుట కిచ్చెడివాడట. ఇట్లు పరస్పర స్నేహభావముతో ప్రతులను సంపాదించెను 11.

బ్రౌను మత విషయమునను భావి పరిష్కారాల నిట్లు హెచ్చరించెను. వైష్ణవులకు శ్రేష్ఠ, జైన గ్రంథములను ఆడుగరాదు అట్లడిగిన వారు విభ్రాంతులగుదురు కాని సహజ గంభీరులగు వారు తమ భావములను వ్యక్తపరుపక, తామెన్నడును అట్టి గ్రంథములను గూర్చి వినలేదని తప్పుకొందురట.

బ్రౌను తన అధికారమును ఉపయోగించియు ప్రతులను సేకరించెను. 12 ఇట్లు సామదానములతో బ్రౌను తాళపత్ర ప్రతులను సమకూర్చి, తుదకు వాని నన్నింటిని మద్రాసు కాలేజికి సమర్పించుట ఆతని జీవార్యమునకు సిద్ధర్థము 13.

11. Ibid PP. 193-194.

12. Series of letters. M. 401 -P. 329.

13. Literary Life. P. XX.

2. 4 గ్రంథ సంపాదనాంతరము, పాఠాంతరములను గుర్తించుట గ్రంథ పరిష్కరణమున రెండవదశ. ఒక కావ్యమునకు దేశమునందుప లబ్ధములగు భిన్న ప్రతులను సేకరించిన పిమ్మట. వావిలో గ్రంథ శైధిల్యములు. లేఖక దోషములు అంతగాలేని ఒక ప్రతిని ప్రధాన ప్రతిగ స్వీకరించి, అందలి పాఠములను తదితర ప్రతుల పాఠములతో పోల్చి, సవరించి, శుద్ధ వాతముల నిర్ణయింతురు ఈ విధానమును బ్రౌను అతి విస్పష్టముగ వివరించెను “Mode of Transcription” (విలేఖన విన్యాసము) అని దీనిని తన వ్యాసమున ప్రస్తావించెను. క్రిమి దష్టమై శిథిలమై పోవుచున్న తాళ సత్రములందలి విషయములను కాగితపు ప్రతులలోని కెక్కించుట అను అపూర్వ సేవను చేసి బ్రౌను అంత్రభాషకు మహాపకార మొనర్చెను తాటాకు వ్రాతలందు గల ఛందో భంగములను, గణయతి ప్రాస దోషములను సవరింప గలిగిన ఛందః పరిజ్ఞానముగల లేఖకులనే ఆతడు నియమించెడివాడు కాగితములను సమభాగములుగ కత్తిరించి, వరుస తప్పకుండుటకై గీతలను గీసి లేఖకల కిచ్చెడివాడు. కావ్యమంతయు పూర్తియైన పిమ్మట; ఆ కాగితములను పుస్తకములుగ గుది కూర్చెడివాడు.

క్రొత్తగా లేఖకలను నియమించుటలో జాగరూకత వహింపవలయునని హెచ్చరించెను ఏలయన, “they repeatedly alter the text as they see fit-and I take care to fine them everytime.”

తాను వ్రాయుచున్న వ్రాతల అర్థము తెలియని, లేక గ్రహింపలేని లేఖకు డుండుట మేలు. అట్టివాడు మాతృకయందు మార్పు, చేర్పులను చేయక ‘తూ చా’ తప్పక ఎత్తి వ్రాయును. ఈ కారణము చేతనే విదేశీయ ముద్రాపకదొకడు వ్రాత ప్రతులను సవరించుటకు స్త్రీలను నియమించెడి వాడట.

బెంగాలు, బెనారసులనుండి తెప్పించిన కొన్ని సంస్కృతగ్రంథముల తాళ పత్రప్రతులు బ్రాహ్మణస్త్రీలు వ్రాసినవనియు ఆ కారణముచే నవి మాతృకానుసారమై తప్పులు లేనివిగ పరిగణింపబడుచున్నవనియు బ్రౌను తెలిపెను. స్త్రీలు అర్థజ్ఞాన శూన్యులగుటవలన ‘మక్కికి మక్కి’ వ్రాసిననునది ఆనాటివారి అభిప్రాయమైనను, మాతృకను మార్చకూడదను ఋజుభావముతో స్త్రీలట్లు చేసిరని ఎంచుట సమంజసము.

మాతృకను కాగితములపై వ్రాసిన తరువాత ప్రతి యొక లేఖకుడును పుత్రికను మాతృకతో పోల్చి సరిచూడనిదే వారికి వేతనముల నిచ్చెడివాడుకాదు బ్రౌను. ఎంతటి శ్రద్ధగల వ్రాయసకాడెనను పొరపాటులు చేయును పోల్చిచూచిన గాని ఆ దోషములు తెలియవు బ్రౌను జంట, జంటలుగ వ్రాయసకాండ్రను ఏర్పరచెడివాడు. వీరిరువురిలో ఒకరు మాతృకను చదువ, రెండవవారు పుత్రికను చూచి పొరపాటులున్న సవరించెడివారు. దీనినే 'మొకాబెలా' చేయుట యని ఆ కాలమువారు న్యవహరించిరి. ఈ విధానమే నేటికిని అమలులో నుండుట బ్రౌను నిపుణతకు నిదర్శనము.

బ్రౌను అతి సూక్ష్మాంశము లందును క్రమత నవలంబించెడివాడు వ్రాయస కాండ్రెప్పుడును, తమ వ్రాత సాధనములగు కలము, చురకత్తి మున్న సవాసిని కొనవలయునట లేనిచో ఈ వ్రాత పరికరములను చెడగొట్టుటయో, విరుగగొట్టుటయో పోగొట్టుటయో లేక తస్కరించుటయో జరుగుచుండెడిదట

ఈ విధముగ బ్రౌను మొదట కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను. ఆతడు తయారు చేయించిన ఈ కాగితపు ప్రతులనేకములు నేటికిని మద్రాసు ప్రాచ్య లిఖిత పుస్తక భాండాగారమున పదిలముగ నున్నవి ఇప్పటికిని ఆముద్రిత కావ్యముల కాగితపు ప్రతులు కొన్ని ముద్రణకు సిద్ధముగ నున్నవి.

2. 5. కాగితపు ప్రతి తయారు చేసికొనిన పిదప, తదితర ప్రతులలోని పాఠాంతరములను ఎక్కించుట మూడవదశ దీనిని కూడ బ్రౌను ఒక క్రమబద్ధమైన విధానమున నడపెను. ఒక కావ్యమునకు కాగితపుప్రతి సిద్ధమయిన వెంటనే, ఆ కావ్యము యొక్క ఇతర ప్రతులు ఎవమిది లేక పడింటిని సేకరించి, సమర్థులగు ముగ్గురు లేక నలుగురు పండితులకు ఆ ప్రతుల నొసగెడివాడు. ఆ కావ్యమునకు సంస్కృత మాతృక ఉండినచో, దాని ప్రతులు రెండు మూడింటిని కూడ వారి కిచ్చెడివాడు శ్రద్ధగ వ్రాయు ఒక లేఖకుని చేతికి క్రొత్త కాగితపు ప్రతి నిచ్చెడివాడు. ఈ పండితులు వలయాకారముగ కూర్చుండి, ఒక్కొక్కరు వరుసగ తమ ప్రతులలోని పద్యములను చదువుచుండగా, కాగితపు ప్రతిలో లేఖకుడు ఆ మా ప్రతులలో నున్న పాఠాంతరములను వ్రాసెడివాడు. ఒక పద్యమునకు పాఠాంతరములను గుర్తించిన తరువాత లేఖకుడు పండితులను శుద్ధ పాఠము

నిర్ణయింపుదని కోరును. దినసావసానమున లేఖకుడు పాతముల చదివి, పాతనిర్ణయ మొనర్చిన పండితుల పేర్లను, పోల్చిన భిన్నప్రతుల నామములనుగాని, లేక ఆప్రతుల సొంతదారుల పేర్లనుగాని, ఏ పత్రములో ఏ భాగమున ఏ పద్యము నొద్ద నిలిపిరో ఆ పద్య వివరణములను గుర్తించెడివాడు ఈ వివరములన్నియు గుర్తింపవలయు నని బ్రౌను అనుకాసనము. ఈ ఏర్పాటునకు మునుపు ప్రతిరోజు రెండు మూడు గంటలు ఎక్కడ నిలిపినది వెనకుటకే వ్యర్థకాలక్షేప మయ్యెడిదనియు కాన లానీ పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టినట్లును బ్రౌను పేర్కొనెను.

మొదట ఒక కావ్యమునకు సంపూర్ణముగ పాఠాంతరములను సరిపోల్చిన పిదపనే దానికి పుస్తకముగ (బైండు) కూర్చి కుట్టించెడి వాడు కావీ అట్లు చేయుట వలన శుద్ధ ప్రతిని తిరిగి వ్రాయుటకు కాలాతీతమగుచున్నదని గుర్తించెను. కావ్యము లోని కొన్ని భాగముల విడికాగితముల సవరించిన వెంటనే ఆ కాగితములను శుద్ధ ప్రతిని వ్రాసెడి వాని కిచ్చెడివాడు. అట్లు చేయుటవలన సవరణలు, శుద్ధప్రతి వ్రాయుట అను రెండు కార్యములును ఏకకాలమున జరుగుచు, ఆలస్యమునకు అవకాశముండెడిది కాదు.

వ్రాయని తెల్లకాగితములను బైండు చేసి, ఆ పుస్తకములను మూలమును, పాఠాంతరములను వ్రాయుట కుపయోగింపవలయుననుట బ్రౌను ఆద్యు పణాళిక. కాని ఆ విధానము అననుకూలమని అరుభవము వలన తెలిసికొనెను. విడికాగితములపై వ్రాసినపుడు తప్పులు దొరలినచో ఆ కాగితములను మూత్రము తీసివేసి, వేరు కాగిత ముల నుపయోగింపవగును. బైండు చేసిన పుస్తకములందిది సాధ్యపడదు.

పాతములను పఠించువారందరును పండితులుగ నుండగూడదని బ్రౌను అభిప్రాయము. వారిలో నొకడు విద్వాంసుడైన చాలును. అందరు పండితులయినచో శుద్ధపాతనిర్ణయము గూర్చిన వాగ్వాదముల కంతమే ఉండెడిది కాదట. ఈ వివాద సంవాదములతోనే పుణ్యకాలము గడచిపోయెడిదట.

పాతములలో ఏ మాత్రము భిన్నత యున్నను, దానిని గుర్తింపక పోయినచో బ్రౌను అర్థరూపాయ లేక పాపు రూపాయ జరిమానా విధించెడి వాడు. ఇది యాతని యసిగత పరిశీలనకు లాగకాము. ఇట్టి పరిష్కరణ కార్యములో అశ్రద్ధ ఉంతవ్యము గాదని బ్రౌను గట్టి నమ్మిక.

గ్రంథ సంపాదన సమీక్ష

ఈ సవరణ కార్యమునకు ఉదయము 8-12, సాయంకాలము 3-7, వేసవిలో ఉదయము 7-11, సాయంకాలము 4-8 గంటలు నిర్ణీతకాలము ఇట్లు, ఉదయ సాయంకాలములు రెండుపూటలు వచ్చుట కిచ్చగింపని పండితులు ప్రభుత్వ కార్యాలయములందువలె 10-నుండి 6 గంటలవరకు పనిచేయుదుమని కోరిరట. కాని నిర్విరామముగ ఏకకాలికముగ అగ్ని గంటలు ఏకాగ్రత కుదరదని బ్రౌను గ్రహించి ఆరు గంటలను రెండుగ విభజించుటయే సుకరమని తెలిసికొనెను. నిర్ణీతకాలములున్నప్పటికిని, కొంచెము ముందు వెనుకగ పండితులు వచ్చినను బ్రౌను కల్పించు కొనెడివాడుకాదు. ఆయావ్యక్తుల నిజాయితీని అనుసరించి నడుచుకొనెడివాడు. వారికి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యముల సిచ్చుట వలననే వారి నుండి ఎక్కువ ఫలమును పొంద నగునని బ్రౌను అభిప్రాయము.

ఒకరిద్దరు పండితులు సవరించిన ప్రతిని పునః పరిశీలనకు తగిన వ్యక్తులు కానివారికి ఈ కూడదనునది బ్రౌను సిద్ధాంతము. అట్లాసగిన, సవరించిన శుద్ధప్రతిని సంపూర్ణముగ ముద్ద్రు అతని అనుభవము. తమ పాండిత్య ప్రదర్శనార్థము. మొదట నిర్ణయించిన పాఠములను అకారణముగనే మార్పుట జరిగినట్లు ఆతడు తెలిపెను హంసవింశతి, కాశీఖండ ప్రతులకిట్టి దురస్థ ప్రాప్తించెనట. ఇట్టి సంభవములు ప్రథమమున పాఠాలతరములను, సరిపోల్చి సవరించిన పండితులకు మనః క్లేశము కలిగింపక తప్పదుగాన దాని కవకాశమొసంగ కుండుటయే కేమమని ఆతడు భావించుట ఆతని సహృదయతను వెల్లడించెను. బోద్దార్ మత్సరగ్రస్తాః" అను సుఖావీతము నాతడు అవగతము చేసికొనెను.

శుద్ధప్రతులను సిద్ధపరచినవారే మరికొంత కాలమునకు స్వానుభవముతోగాని, లేక నూతన ప్రతులతోగాని, పోల్చిసవరించుట సముచితమని, అట్టి సవరణ అవశ్యకమని అతని విశ్వాసము ఏ గ్రంథమందైనను అపహాసములు ప్రథమ పరిష్కరణలోనే తొలగిపోవు. ప్రతులతో తిరిగి పోల్చిచూచుట అత్యంతావశ్యకమని బ్రౌను గుర్తించెను. ఆంధ్రమహాభారత కర్ణపర్వ ద్వితీయాశ్వాసమున 235-వ పద్యమున ప్రాసభంగము ఎనిమిది ప్రతులందుండెనట ఎనిమిది ప్రతులతో తృప్తి నందక, తొమ్మిదవ ప్రతిని సంపాదించి దానితో పోల్చినపుడు అప్రాసభంగములేని పాదము లభించినదట. సరియైన పాఠము లభింపకున్న ఈ పరిష్కరణ మింకెంత కష్టముగ నుండునో ఊహింపవలసినదే.

ప్రతుల సేకరణ, కాగితపు ప్రతుల తయారీ పాఠముల సవరణ, పరిష్కరణ శుద్ధప్రతుల సమకూర్పు విధానము ఇత్యాదులను బ్రౌను ఇటలీ, జర్మనీ దేశస్థుల నుండి గ్రహించినట్లు తెలిపెను. కావ్యపరిష్కరణము లందు నేటికిని బ్రౌను ప్రవేశ పెట్టిన ఈ పద్ధతులే అవలంబింప బడుచున్నవి.

2. 6. బ్రౌను అనుసరించిన పాఠనిర్ణయ విధానములు :

బ్రౌను పురాణేతిహాసములను, శృంగార ప్రబంధములను, కథాకావ్యములను, ద్విపద కావ్యములను, శతకములను, అనేకములను సేకరించి, పరిశీలించి పరిష్కరించెను. ఈ వివిధ వాఙ్మయ ప్రక్రియలకు చెందిన గ్రంథముల పరిష్కరించుటకు ఆతడు ఒక్క విధానమునే అనుసరించెను. ముందు ప్రకరణములలో బ్రౌను పరిష్కరించిన వివిధ కావ్యముల విషయములు ప్రస్తావింపబడును. పాఠనిర్ణయమున బ్రౌను పాటించిన పద్ధతులు కొన్ని స్థూలముగ క్రింద క్రోడీకరింపబడినవి.

1. ఒక కావ్యమునకు సేకరించిన ప్రతులకు 'A, B, C' అని అక్షరములతో కాని, సంఖ్యలతోకాని, ఆ తాళపత్రముల సొంతదారుల పేరులతో కాని, లభించిన ఊళ్ల పేళ్లతోగాని గుర్తించెడివారు.

2. అనేక ప్రతులందున్న సమాన పాఠమునే గ్రహించి, అది నిర్దుష్టముగానున్న ఉచితరీతి సవరించెడివారు

ఉదా; 1] The three copies read విరికిరుసున ... This being a term unknown to the pandits Buchia. proposed విరుసున but they decide to retain the reading of the manuscript. (D. 818. శంశాకవిజయము సంపు. 1. 2 ఆ 85 ప.)

(ii "ABC read త్రాకృ but the true reading must be త్రికృ" (అందే. 2 ఆ 121 ప.)

3. లభించిన ప్రతులలో పెక్కింటి లేక కొన్నింటి యందు మాత్రమే అధికముగా ఉన్న గద్యపద్య భాగములను ఉపేక్షింపక స్వీకరించెడివారు.

ఉదా: యీవచనం కృష్ణరెడ్డి పుంగనూరు నాచు నగ్గనాభిన్న (?) యీ ముగ్గురి
ప్రతుల్లోవి - కొదవ ప్రతుల్లో యీవచనం లేదు. అయినా యీ వచనం
పుండవల్కిది గనుక వుంచినాము.

(D. 165 భారతము 1 ఆ. 301 పదనము)

4. లభించిన ప్రతులలోనెల్ల అపహాసే యుండిన ఆ విషయమును
పేర్కొనెడివారు.

ఉదా : "This passage is defective in both mss".

(D. 862. సత్యభామా సాంత్వనము. 1 ఆ 176 ప.)

5. పాఠపరిష్కరణ కాలములో శుద్ధపాఠము లభింపక, ఆ తరువాత కొంత
కాలమునకు మరొక ప్రతిలో లభించినచో దానిని గుర్తించెడివారు

ఉదా : (i) "యీపద్యం అంత్యవరణం యిక్కడ వ్రాశినది పితాపురం ప్రతిలో
దొరికినది".

(D. 862 సత్యభామాసాంత్వనము 4 ఆ. 29-30 సీ. ప)

(ii) "ఇక్కడ తప్పు తీర్పు ఖమ్మం ప్రతిచేత తేలినది."

(D 912. హంసవింశతి. సంపు 1 2 ఆ. 187 సీ ప)

6. గుర్తించిన పాఠభేదములు ఏయే ప్రతులలోనివో సూచించెడివారు.

ఉదా : "The variations herein marked are found in a ms. in the
Mackentie collection" (D. 313. విష్ణుపురాణము. సంపు - 2.
పత్రము 2.)

7. సందిగ్ధ పాఠములను ప్రత్యంతరము లభించినపుడు పరిశీలింపవలయు
నని గుర్తించెడివారు.

ఉదా : (i) "This line cannot be corrected out with consulting
other copies."

(D. 312. విష్ణుపురాణము. సంపు 1. 1 అధ్యాయము, 15 ప.)

(ii) "ప్రత్యంతరం చూడవలెన్ని సంశయ స్థలములు :

దశావతార ౮ అశ్వాసం-

౮ - 333 పద్యం ౧

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సమీక్షరణము

- ౩౫౮ పద్యం ౧

- ౪౦౩ పద్యం ౧

౧౦ - ౧౫౨ పద్యం ౧

- ౧౬౦ పద్యం ౧

(D. 520. దశావతార చరిత్ర, సంపు 5. పత్రము 141)

(iii) “యిక్కడ ఆంధ్ర గీర్వాణ ప్రత్యంతరములు యింకా చూడవలెను-
యీ సీసపద్యం సంశయగ్రస్తమైనందునను”

(D. 386, భాగవతము 2 ఆ. 289 ప.)

8. తెలుగు కావ్యములందు పాఠవిర్ణయము చందో వ్యాకరణములపై ఆధార పడి యుండును. యతి స్థానమునుబట్టి, ప్రాసమైత్రిని పురస్కరించుకొని, గణముల ననుసరించి, నిర్ధారక పాఠముల నిర్ణయింతురు. అట్లే వ్యాకరణమును పాఠనిర్ణయ మున తోడ్పడును. ఈ విషయమును బ్రౌను విస్మరింపలేదు. బ్రౌను పండిత మండలి పీఠినే ప్రధానముగా దృష్టియందుంచుకొని కావ్యముల పరిష్కరించిరి.

ఉదా : (i) “వేంకట శబ్దము సమాస మధ్యగతమౌట వేంకట అని సంస్కృతాను సారముగా వ్రాయడమైనది.

“... వేంకట నగాధ్యక్షుండు రక్షించుగో, బూర్తి”

(D. 715. రామాభ్యుదయము, 1 ఆ. 1 ప.)

(ii) “వత్తురుం దిరుగంగ నీగతి : వాసరోత్తము + తెత్తరిన్”

“This ము I inserted on re-examining the passage in the Mc. ms - the editor had passed over the error in scanning unnoticed” (D. 715. రామాభ్యుదయము. 6 ఆ. 79 ప. మత్తకోకిల)

(iii) ‘దేవత పీఠించి తిరుగుడు పడగ’

“అథా భంగంగా తిరుగుడు పడుచు అని వుంటె

తిరుగుడు పడగా అని వ్రాయడమైనది”

(D. 942. ఉత్తర రామాయణము. పత్రము 586.)

(iv) 'బ్రతికెడు బ్రతుకు దాపదబీకే యనుడు
మతినల్లి సూర్యుడా మందరాచలము'

"ఇచ్చట : మరి : మది : అని ప్రాసభంగముగా నుండగా మతి యని వ్రాయడమైనది." (D. 1086. పండితారాధ్య చరిత్ర)

X

(v) 'వారి వారి కొలంది ననుధ జరించు
నీచు కొంది నుండు నీరజంబట్ట'

"X గణ భేదముగా జరియించు అని వుంటె జరియించు అని వ్రాయడమయినది." (D. 951 ప్రభులింగలిల. 2 ఆ. 66 ద్వి.)

X

(vi) "యెందు జొచ్చిన జొరనీక వెతుతగిలి
చిందర మందర జేతుడెందంబు"

"X యతి భంగంగా యందు అని వుంటె యెందు అని వ్రాయడమైనది. యాచరణమందు నాలుగు యింద్రగణములు వచ్చినవి".

(అందే. 2 ఆ. 74 ద్వి)

vii) "యని యిట్లు దూరంగ యల్లమ ప్రభువు

X

వనితా వయస్యల వలను వీక్షించి"

"X శబ్దభంగంగా వనిత వయస్యల అని వుంటె వనితావయస్యల అని వ్రాయడమైనది. (అందే 7 ఆ. 62 ద్వి)

9 సంస్కృత మూలముండిన, దాని ననుగురించి పాఠములను సవరించెడివాడు.

ఉదా: "యేడ్పుకు అన్నప్పుడు గీర్వాణ తీర్పు

క్వచిద్రుదతి గోవింద చింతాబల (కులిత) చేతనః

క్వచిద్ధనతి తచ్చిందాహ్లాద ఉద్ధాయతీక్వచిత్॥"

(D. 38. భాగవతము 9 స్కం 150 ప.)

10. ప్రధానముగా గ్రహించిన ప్రతిని ఇతర ప్రతులతో ఎంతవరకు పోల్చిరను విషయమును, ఇతరప్రతులు సమగ్రములా, అసమగ్రములా అను విషయమును కూడా గుర్తించెడివారు.

ఉదా: i) "Note - The 2nd ms. stopped here".

(D. 1106 పరమయోగివిలాసము. పు. 172)

ii) "ఁంక పద్యము మొదలుకొని ౧౩౩ పద్యము వరకు ౨౮ పద్యములు రాజమహేంద్రవరము ప్రతిలో లేనందున చూపు పద్ధతికావు".

(D. 581 బలిరామచరిత్ర ౩ ఆ 132 ప)

11. గ్రంథపాఠములను, తత్కారణమున కథానుభూతికి భంగకరములగు పట్టులను తెలిపెడివారు

ఉదా : (i) "యిక్కడి పాఠం రెండు గ్రంథములందు వక తీరుగానే ఉన్నది.

(D. 456. కవిరాజ మనోరంజనము. 1 ఆ. 132 ప.)

(ii) "+ యిక్కడ పెరపత్తం వుండవలెనని జూలారు అప్పయ్య చెప్పు తున్నారు."

(D. 2878. వంచతంత్రము. సంధి విగ్రహము) 113 పద్యం 289.)

(iii) "యిక్కడ లేక పోయిన గ్రంథము ౪౩౩ డో సైదుతో వున్నది."

(D. 1121. పల్నాటి వీర చరిత్ర).

12. బ్రౌను స్వయముగ తాను చేసిన సవరణలను, ఇతరులు చేసిన సవరణలను పేర్కొనెడివాడు.

ఉదా : (i) This reading is suggested by me and applauded. (D. 461 కుచేలోపాఖ్యానము. 1 ఆ 86 ప.)

(ii) ' This is an amendment of my own is much applauded'

(D. 1104. పత్తివ్రతా చరిత్ర పు. 32)

(iii) Tatachari thinks it should be తొచగులు & renders
v
orugulu, pillows"

(D. 1130 పల్నాటి వీరచరిత్ర. P. 80.)

(iv) “Buch. says it is మోడి - Pata chandra says perhaps మీదెటింగడు. and then I perceive that this is confirmed by one mss - The other three pandits were puzzled. but all own that this solves the doubt.”

(D. 818 శాంకవిజయము 2 ఆ 88 ప)

తెలుగుకావ్యముల నీ విధముగ పరిష్కరించుటకు ఆద్యుడు బ్రౌను.

2. 7 వ్రాయన కాండ్రకు బ్రౌను దివసమునకు నిర్ణయించిన కూలి కుతూహలమున కలిగించును. తగిన కూలిని నిర్ణయించుటకు మొదట కొందరు లేఖకులచేత వ్రాయించి, వారు దినమున కెన్ని పద్యములను వ్రాయుచున్నారను లెక్కను తేల్చుకొనెను. రోజుకు 40 పద్యములు. $40 \times 4 = 160$ పాదములు. ఒక నెలకు $40 \times 30 = 1200$ పద్యములు. నెలకు 6 రూపాయలు వేతనమైన, ఒక రూపాయకు 200 పద్యములు అనగా 800 పాదములు. భారత భాగవతములను, మరికొన్ని కావ్యములను ఈ లెక్క చొప్పుననే వ్రాయించెను. ఈ కూలి తక్కువ అనియే బ్రౌను భావించెను. ఒక నెలకు 10-12 రూపాయల నీయవచ్చునని అభిప్రాయ పడెను. ఏమైనను నెల జీతముగాక, దినసరి లెక్క చూచుటయే మెలనెను. నెల జీతగానిగ కుదుర్చుకొనిన. వారిలో అశద్ధ, అశాస్త్ర విర్బుడుటను గమనించెను.

కేవలము తాళ పత్రములనుండి కాగితములపై వ్రాయు వారికి ఒక విధముగ వేతనమును, పాతములను చదువువారికి కొంత తక్కువకూలిని బ్రౌను నిర్ణయించెను. వ్రాయుట కొంత శ్రమతో కూడినపని చదువుట సుకరము. శాస్త్రులకు, పండితులకు నెలకు రూ 15/- జీతము నిచ్చెడివాడు. స్వగ్రామములందుండి పనిచేయు వారికి ఈ వేతనములు సరిపోవును. అట్లుగాక వారు తమ కుటుంబములను విడిచి మదరాసునకో లేక మరొక గ్రామమునకో పోయి పని చేయవలసి యుండిన, వారికి మరికొంత అదనపు వేతనము నిచ్చెడివాడు. కూలిని గ్రహించుటకు పూర్వము వారు వ్రాసిన వ్రాతలు సరియని మరొకరు పోల్చి సంతకము చేయవలయును.

తెలుగు కావ్యములకన్న సంస్కృత కావ్యముల వ్రాతకు అధికముగ ఈ నక్కరలేదని బ్రౌను అభిప్రాయ పడెను. సంస్కృత లిపి వ్రాయుట సులభము సంస్కృత తాళపత్రములందు సామాన్యముగ లేఖనదోషములు అధికముగ నుండవు.

తర్క వ్యాకరణాది శాస్త్ర గ్రంథముల వ్రాతలకు బ్రౌను అధికముగ కూలి సిచ్చు చుండెడివాడు. ఒక గ్రంథము గద్యమైనను, పద్యమైనను, చంపువైనను అన్నింటికి ఒకే పద్ధతిలో కూలి నిచ్చెడివాడు.

వ్రాతకాండ్రు తనను మోసపుచ్చకుండ బ్రౌను తగు జాగ్రత్తలు తీసికొనెడి వాడు. స్వదేశీయులిచ్చెడి వేతనములు తానిచ్చువానికన్న అధికము కావని బ్రౌను అభిప్రాయపడెను. పైగా వారు ఉచితముగ లభించు తాళ పత్రములపై వ్రాయించు చుండిరి బ్రౌను కాగితములను కొనవలసి యుండెను. స్వదేశీయులు నైషధ వసుచరిత్రాది కావ్యములకు హెచ్చు కూలి నిచ్చెడివారు. తాను కంచుమించు అన్నింటికి సమవేతనములనే ఇచ్చెడివాడు. ఉద్గ్రంథమైనను, లఘుకావ్యమైనను-ఉభయమును- నిర్దుష్టముగ నుండవలయు ననుటయే బ్రౌను అభిమతము. కాని స్వదేశీయులు లేఖకులకు బట్టలను పెట్టి సత్కరింతురనియూ, వారి ఇండ్ల యందు భోజనాది వసతులను కూడ కల్పింతురనియూ, అందువలన తానిచ్చు కూలికన్న అది ఒక విధముగ రెండింతలధికమేనని పేర్కొనెను. గంటములతో తాళపత్రములపై వ్రాయుటకన్న కాగితములపై కలముతో వ్రాయుట యెంతయో సులభముకాన తానిచ్చుకూలి గిట్టుబాటగునని నమర్చించుకొనెను. వెయ్యి తెలుగు పద్యములకు రూ 5/- చొప్పున, వెయ్యి సంస్కృతశ్లోకములకు రూ 6/- చొప్పున ఇచ్చెడివాడు. కాశీలో లేఖకుల వేతనము లిట్టివేయని కనుగొని ఆ పద్ధతినే బ్రౌను అనుసరించెను. అధిక జీతము అశ్రద్ధకు దారి తీయునని. తక్కువ జీతమొసంగి సమారాధనలకు, విందులకు వారు వెడలి పోవుదురని అతడు పేర్కొనెను.¹⁴

౨. 8. తెలుగు ముద్రణలో బ్రౌను ముద్రలు :

భారతీయ భాషలలో ముద్రణ మొదట రోమన్ లిపితో ప్రారంభమాయెను. ఈ విధానమును రోమన్ కథోలిక్ మతబోధకులు మతప్రచారము నిమిత్తము భారత దేశమున ప్రవేశపెట్టిరి. భారతీయభాషల వివిధ లేఖనములను ఐరోపీయులకు దేశాంతరములందు సంచరించిన ప్రయాణికులు పరిచయమొనర్చిరి. విదేశీయులకు

14. "If the pay is too high it leads to carelessness - and if too low the bramins perpetually absent themselves when any man in the town will invite them a dinner"— P. R. I. T. L. P. 48.

తెలుగు లేఖనమును పరిచయమొనర్చినవాడు జాన్ ఫ్రైయర్ (John Fryer). అతడు తొమ్మిదేండ్లు ప్రాగ్దేశములందు పయనించి, తన అనుభవములను “A NEW ACCOUNT OF EAST INDIA AND PERSIA” అను గ్రంథరూపమున ప్రచురించెను. ఆ పుస్తకమున తెలుగులిపి ప్రదర్శించెను¹⁵ ఇందలి లేఖనము శాసనములందలి లేఖనమును పోలియున్నది.

1747 వ సం॥న రెవ. బెన్జమిన్ షూల్ట్జ్ (Rev. Benjamin Schultze) జర్మను దేశమందలి హాలె పట్టణమున “Conspectus Literature Telugicae” అను పుస్తకమును రోమన్ లిపిలో ముద్రించెను. గుణితభాగమున రోమన్ లిపి క్రింద తెలుగు అక్షరములును గలవు. అవి పెద్దబాలశిల్పిని గుణిత భాగమందలి అక్షరములను పోలియున్నవి. 1750వ సం॥న షూల్ట్జ్ మరొక తెలుగు పుస్తకమును “Thirty Familiar dialogues” అను దానిని రోమన్ లిపి యందే హాలె పట్టణమున ముద్రించి ప్రకటించెను. ఇందు ఇంగ్లీషువారి వశమందుండిన సుప్రసిద్ధమగు ఫోర్ట్, సెంట్ జార్జికి చెందిన మద్రాసు పట్టణ నివాసులగు వారి ఆచార వ్యవహారములు, సంభాషణలు వివరింపబడినవి. ఈ వివరణములు సంభాషణ రూపమున 30 పాత్రములుగ విభజింపబడినవి.

భారతీయ భాషాలిపులకు రోమన్ లిపి, ఉపయోగించి అనేక నిఘంటువులను ముద్రించిరి. బ్రౌను సంతరించిన The Dictionary of the District and Revenue terms” అనునదియు సీ పద్ధతಿಯందే ముద్రింపబడెను. కాని తమ మాతృభాషల నెఱిగిన స్వదేశీయులకు ఈ రోమన్ లిపి విధానము అంతగా సాహాయ్యకారి కాకుండెను. రోమన్ లిపియందు భారతీయ భాషల శబ్దములు, వ్యాకరణములు నిఘంటువులు పదబంధములు విదేశీయులకు మిక్కిలి ఉపకరించుచుండెను. భారతీయ భాషల రోమన్ లిపి ముద్రణము ఆదిలో విదేశీయులందే జరుగుచుండెను.

భారత దేశమునందలి ముద్రణ పరిశ్రమను గూర్చి పరిశోధించిన డా॥ ప్రియోల్ కర్ (Dr. Priolker) 1556 వ సం॥న ముద్రణ యంత్రము ప్రప్రథమమున భారతదేశమున నెఱకొల్పబడినట్లు పేర్కొనెను.¹⁶ 1578 వ సం॥నకే తిరునెల్

15. Book Printing in India P. 7

16. Ibid. P. 17

వేల జిల్లాకు చెందిన తూర్పుకుడియందు తమిళ ముద్రాక్షరశాల స్థాపించబడినట్లు తెలియుచున్నది 17

“క్రైస్తవ పురాణము” లను వానిని మొదట పోర్చుగీసు భాషలందు రచించి పదవ దాక్షిణాత్య భాషలలోనికి అనువదించిరి. దీని మలయాళానువాద ప్రథమ ముద్రణము 1616 వ సం॥న, ద్వితీయ ముద్రణము 1649లో, తృతీయ ముద్రణము 1654 లో జరిగెను. మొదటి ప్రాంత ప్రతులలో దీని తెలుగు అనువాదము కూడ ప్రస్తావించబడెను.

మిషనరీలు కన్నడభాష నేర్చుకొని, కన్నడవ్యాకరణము నొకదానిని 1640వ సం॥న ముద్రించిరి. ఆ వ్యాకరణము 1857 లో పునర్ముద్రితమయ్యెను.

17 వ శతాబ్దాంతము వరకు తెలుగు ముద్రణమును గురించిన ప్రస్తావనయే కానరాదు. రాబర్ట్ డి నొబిలి అనునతడు తెలుగు భాష నభ్యసించి, పుస్తకముల రచించివినట్లు జనశుక్తి. కాని తెలుగు భాషలో పుస్తకమును రచింపగలిగినంతటి భాషాపరిజ్ఞానమును సమపాఠించిన తొలి విదేశీయుడు బెన్జమిన్ ఘాల్ట్టి. ఆతడించు మించు ఒకటిన్నర దశాబ్దము మదరాసులో పనిచేసి, 1742 వ సం॥న జర్మనీ దేశమునకు తిరిగి వెడలెను. తెలుగులో అప్పటికి ఎటువంటి ముద్రిత గ్రంథములు లేవని ఆతనికి తెలియును. అతడు భారతదేశమును విడిచి వెడలిన పదపకూడ, తెలుగు చదువు మొదలిడువారి కుపయుక్తగులగు వాచకములవంటి వానిని ముద్రింప సంకల్పించెను.

అతడు స్వదేశముగు జర్మనీకి వెడలిన నాలుగేండ్ల తరువాత హాలే పట్టణమున ఆటు తెలుగు పుస్తకములు ముద్రింపబడినవి. ఈ పుస్తకములు మతపరములైనవి. ఇందలి ముద్రాక్షరములు అపరిణతముగ నున్నను, స్పష్టముగ నున్నవి. తాళపత్రము లందు కాననగు 1. పూర్ణ బిందుపూర్వక ద్వితీయపాల్లు - కొంచు; 2. పదమధ్య ములో వ్యస్తముగా అచ్చు-అచ్చు; 3. పదాది యకార వకారములు-వక గురువు, యి యొజుస్సుక్రిస్తుస్సు 18 ఉచ్చారణ విధేయ లేఖన విశేషములీ ముద్రణమున కనిపించు చున్నవి. ‘క’ కారము కన్నడ క కారమునవలె నున్నది - మో ఖానికి; క న్యెల,

17. Ibid. P. 18

18. Ibid. P. 35

గ్రంథ సంపాదన సమీక్ష

ఈ ఆటు పుస్తకములలో మూడు 1746 వ సం॥న, మఱి మూడు 1747 వ సం॥న ముద్రింపబడినవి ఈ ముద్రణమున కర్ణాటాంధ్రమాలకు సమమైన కొన్ని లిపులు ఉపయోగింపబడినవి.

మద్రాసునందు 1746 వ సం॥నకు పూర్వమే ఒక ముద్రాక్షరశాల నెలకొల్పి బడినది. అందు తమిళ దైపు మాత్రమే జరుగుచుండెడిది. తెలుగు అక్షరములను అప్పటి కింకను పోతపోయలేదు శ్రీరామపురములో విలియంకేరి స్థాపించిన ముద్రాక్షర శాల యందే మొదట తెలుగు అక్షరముల సీసపు మూసలు తయారునట్లు ఎన్న నగును.¹⁹ 1806 వ సం॥ నుండి భారతదేశమున తెలుగు ముద్రణ ప్రారంభ మాయెను²⁰ శ్రీరామపురము, విశాఖపట్టణములందు మిషనరీలు మతప్రచారము నిమిత్తము బైబిలు గ్రంథభాగములను, కిరపత్రములను ముద్రించి ప్రకటించిరి. 1819 వ సం॥న మదరాసులో తెలుగు కొత్త నిబంధన బైబిలు ముద్రితమాయెను. ఇదియే మదరాసున ముద్రితమయిన తొలి తెలుగు గ్రంథము²¹ 1821 వ సం॥ నుండి తెలుగు ముద్రణ మద్రాసులో చురుకుగ కొనసాగెను.

శ్రీరామ పురమునందలి కేరి ముద్రణాలయమున ముద్రింపబడిన వాసీలో వరిపలగిలక కానవచ్చుచున్నది— “ఇదె ధమన్ పుస్తకము”²² మద్రాసునందలి ముద్రణమునను ఈ చిహ్నమును చూడనగును— సన్మాగన్ మి. శుభవతన్ మానము.²³ బ్రౌను తెలుగురంగ ప్రవేశ మొనర్చునాటికి తెలుగు ముద్రణస్థితియిట్టిది. క్రైస్తవ మతగ్రంథములు, వ్యాకరణములు, నిఘంటువులు, వాచకములు ముద్రింప బడినవి. తెలుగు కావ్యముల ముద్రణ మప్పటి కింకను ప్రారంభము కాలేదు

19. Ibid P. 46

20. Printing has been used among the Tamils for more than a century. Among the Telugus it commenced about the year 1806 but made little progress untill 1830” —
C. P. BROWN : Telugu English Dictionary. P. X

21. B. P. in India. P. 62

22. Ibid. P. 66

23. Ibid. P. 71

1829వ సం॥న బ్రౌను ముద్రించిన వేమన పద్యములే, తెలుగున ముద్రితమైన తొలిపద్యకావ్యము 24 1842 లో బ్రౌనుచే ముద్రింపబడిన హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమున అప్పటికి ముద్రింపబడిన తెలుగు గ్రంథముల పట్టిక కలదు. టీసుచరిత్ర - టీసు సహితముగ మరుచరిత్ర, కుచేలోపాఖ్యానము, ఆంధ్రభాగవత సప్తమస్కంధము, హరిశ్చంద్ర ద్వీపద, నలద్వీపద, సుమతి, భాస్కర కాళహస్తి, కోదండరామ శతకములు. సారంగధర - ద్వీపద, ప్రభులింగ - ద్వీపద, నెల్లూరి శంకరకవి, కంచి వీరశరభయ్యల హరిశ్చంద్ర-ద్వీపదలు, ఆదిపర్వములు ముద్రణకు సిద్ధమగుచున్నట్లు తెలిపెను.

ఆ సంవత్సరమందలి వర్తమాన తరంగిణిలో హంసవింశతి, వెణుగోపాల శతకము, మరుచరిత్ర, ఆంధ్రశబ్ద రత్నాకరము, ఆంధ్రనామ సంగ్రహము, హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము (యక్షగానము) రుక్మిణీకళ్యాణము, ప్రహ్లాదచరిత్ర (భాగవతము), కవిజనరంజనము మున్నగునవి ముద్రింపబడినట్లు ప్రకటింపబడెను.

బ్రౌను ఈ ముద్రితకావ్యముల పరిశీలించి, తెలుగు కావ్యములను సుకరముగ, స్పష్టముగ ముద్రించు విధానములను సూచించెను. ఒక పుటను సమభాగములు చేసి రెండు వరుసలుగ పద్యములను ముద్రించి, ఆయా పద్యములందలి వివరణములను, టీకలను, వ్యాఖ్యలను పుటక్రిందభాగమున నొసగుట సముచితమనియు, ఫారాంతరములను అనుబంధముగ సమకూర్చుట మేలనియు ఆతడభిప్రాయపడెను. టీకాభాగ మధికముగ నున్న యెడల పద్యములను పుటలో అడ్డముగ సగమువరకు ముద్రించి, శేషించిన అర్థభాగములో టీకను ముద్రింపవచ్చును. సంస్కృత మూలమున్నచో తద్వివరణములను గూడ తెలుగు అనువాదమున చూపవలెను. ప్రతి కావ్యమునకు పదనూచికలను (Verbal Indexes) సమకూర్చుట అవశరమనెను. కావ్యము నందలి పదముల నన్నిటిని సేకరించుట శ్రమయని భావించిన ఎడల నిఘంటువులలో గున్న వానిని పరిహరించి తదితరములను అనుసంధించుట సముచితమనెను.²⁵

ఒక పుటను రెండర్థములుగ విభాగించి ముద్రించుటకన్న, పద్య పాదములను

24. No Poem or classical composition in Telugu has hitherto been printed". -"VERSES OF VEMANA" Preface. p. ii

25. P. R. T. L. P. 45

పుటకద్దముగ ముద్రించుట సుకరమని బ్రౌను కనుగొనెను. అట్లు ముద్రించిన సీసపాదములు నాలుగు వరుసలుగ, తేటగీతి, ఆటవెరిది, కందము రెండువరుసలుగ వచ్చును కాశీఖండమును తానీ పద్దతిలో వ్రాయించినట్లు పేర్కొనెను 26 ఈ క్రమమే నేటి ముద్రణములందు అమలున నున్నది.

నేటి నుండిత కావ్యములందు కానవచ్చు పీఠికలు, అవతారికలు, కథా భాగములు అను విభజనము నొనర్చినవాడు బ్రౌను. Telugu poets usually compose a long preface and dedication, which they put into the first chapter. All this should be printed, and numbered separately, under the titles of అవతారిక preface and అంకితం Dedication' 27 అని బ్రౌను నుడివెను. తాను సేకరించిన అనేక తాళపత్ర ప్రతులందు ఈ అవతారికా భాగములు విడువబడినట్లును, అట్లు విడుచుట తగదనియు బ్రౌను అభిప్రాయ పడెను. ఈ అవతారికా భాగములను విడిచినచో ఎందరోకవుల, కృతిభర్తల చారిత్ర కాంశములు లోపించెడివే : ఆంధ్రులు ఇందు నిమిత్తమై బ్రౌనుకు ఎంతయో ఋణపడి యున్నారు.

ముద్రాక్షరములను గురించియు బ్రౌను అధిక పరిశ్రమ మొనర్చెను. మూడు రకములగు ముద్రాక్షరములను. — సామాన్యాక్షరములు, స్థూలాక్షరములు నస్రమాక్షరములు (Italics) తమిళమునందువలె తెలుగునను ప్రవేశపెట్టవచ్చునని తెలిపెను. శీర్షికలను స్థూలాక్షరములతో ముద్రింపవచ్చుననియు, ముఖ్య విషయములను పాఠకుని గుర్తునకు తెచ్చుటకై ఎట్టి విధానములు ముద్రణలో ఉపయోగింపనగునో అన్న విషయములను గూర్చియు వివరించెను

కొన్ని తెలుగు ముద్రాక్షరములు అచ్చుకూర్చులకు విసుగు పుట్టించుచు తెనుగునందు అచ్చుకూర్చుట చాల శ్రమ యనిపించుకొనుచుండెను. అందు ముఖ్య ముగ రేఖముయొక్క రూపాంతరముగ అర్థచంద్రాకారపు [U] కారవడి మిక్కిలి శ్రమను కల్గించుచుండినది. దీనిని బ్రౌను సంస్కరించి "L, 9" వంటి లిపి రూప మును తెనుగు అచ్చునందు ప్రవేశపెట్టెను. ఇట్టి రూపనిర్మాణము కూర్చులకు

శ్రమను కొంత తగ్గించి, అచ్చు కూర్పు పనులు కొంత దెగముగ సాగుటకు తోడ్పడెను. నాటినుండి యీక్రొత్తరకపు రేఫ రూపాంతరములకు “బ్రౌను రేఫ” మను ప్రసిద్ధికలెను.

ముద్రణమున సంధిస్థలములను నిర్దేశింపవలయునను రావిపాటి గురుమూర్తి శాస్త్రి ఆశయము ననుసరించి బ్రౌనుసంధిగల తావుల సిట్లు ముద్రింపనగునని తెలిపెను: ఉదా :- “ఇచ్చట’ నుచ్చనే’ మనునొ; యముని’ యేమ’ని శాపమిచ్చునో...” బ్రౌను ముద్రించిన వెనున వద్యము లిట్లేయున్నవి. తెలుగుసంఖ్య నాలుగును-‘ఁ’ ముద్రించినచో ‘ర’ అను అక్షరమునకు, దానికి భేదము తెలిసికొననగునని వివరించెను. ఒత్తక్షరములను స్పష్టముగ తెలిసికొనుటకై వానికి ప్రత్యేక ముద్రాక్షరములను వాడ వలెననెను “I therefore propose that the shapes should be slightly altered; making all the aspirate letters rather oblong - thus ప ప ద ధ ర త”²⁸

తెలుగు ముద్రణలో చేయవలసిన సవరణల నన్నిటిని వివరించి, తానొక ముద్రాక్షరశాలను స్థాపింప అనుమతింపవలయునని కాలేజీ సెక్రటరీ సముఖమునకు బ్రౌను ఒక పిజ్జిప్తి పత్రమును 29 నవంబరు 1828 సం॥ సమర్పించెను పై అధికారులు బ్రౌను చిన్నపమును మన్నింపరైరి. కాని రెండేళ్ళ తర్వాత ఆ కాలేజీ యందే బ్రౌను సూచించినట్లు చిన్న తెలుగుచైపులుకల ముద్రాక్షరశాల స్థాపింపబడెను. తెలుగు ముద్రణ పురోభివృద్ధి విషయమున తాను కావించిన మార్పులు తాను ప్రచురించిన గ్రంథములందు, - అందును ప్రత్యేకించి - తన సేఘంటువులందు స్పష్టముగ కాననగుననియు, కాల క్రమమున ఈ ముద్రాపరిణామములకు ప్రాచుర్యము కలిగినదనియు బ్రౌను వాడుకొన్నాడు.²⁹

కాలక్రమమున తెలుగు ముద్రణమునందు గ్రంథములకు పుట సంఖ్యలు వేయుట, పుటల ఉపరి భాగములందు వరుస క్రమమున గ్రంథ నామాదులుంచుట; వాక్యాంశబిందువు (,), బిందువు (.), అర్థబిందువు (;), న్యూనబిందువు (:) ప్రశ్నార్థక చిహ్నము (?), రాగచిహ్నము (:) మున్నగు విరామ చిహ్నములను; గ్రంథపూర్వార్థ భాగమందలి వివరణముల అధస్తూచికల (Foot notes) ను

గ్రంథ సంపాదన సమీక్షణ

తారకను (*), బాకు (+) మున్నగు చిహ్నముల నుపయోగించుట; గ్రంథాధ్యాయ విభాగము చేయుట, పదమధ్యమాలందు ఎడము వదలుట యను నవీనపద్ధతులు ప్రవేశ పెట్టబడి నానాటికవి విశేషముగ వాడుకలోనికి వచ్చుచుండినటుల క్రీ. శ 1860 - 1870 సం॥ లందు ముద్రింపబడిన తెలుగు గ్రంథములనుబట్టి తెలియుచున్నదని బ్రౌను దొరయే పేర్కొనెను.³⁰

తెలుగున ముద్రణ కళను పెంపొందించి తెలుగు ముద్రాక్షర నిర్మాణ పద్ధతిలో గల లోపములను సవరించి, లిపివి సంస్కరించి ఆంధ్రభాష సర్వతో ముఖముగ నభివృద్ధిగాంచుటకు బాటను నిర్మించిన వైతాళికుడు బ్రౌను.

ప్రకరణసారాంశము :

1. బ్రౌను ఆంధ్రదేశమున అడుగిడినప్పుడు ఆంధ్రకావ్యసంచయము చెల్లా చెదుగుగ నుండుటయేగాక క్రిమిదష్టమై శిథిలావస్థలో నుండెను. రాజకీయ సుస్థిరత లేనందువలన ఈ కావ్యసముద్ధరణకు పూనుకొనిన ప్రభువు లేకపోయెను. అట్టి పరిస్థితులలో బ్రౌను ఆంధ్రదేశము నలుచెరగుల నుండియేగాక ఇతర రాష్ట్రముల నుండి, విదేశముల నుండియు ఆంధ్రకావ్యములకు సంబంధించిన తాళపత్రగ్రంథములను సముపార్జించెను.

2. ఈ తాళపత్రములను సంపాదించుటకు ఆతడెన్నియో ఇబ్బంధాల నెదుర్కొనవలసి వచ్చెను. తన అధికారమును ప్రదర్శించి కొందరినుండి, ధనాళకు చూపించి మరికొందరినుండి, పుస్తకములకు ప్రతిపుస్తకముల నొసగి మరికొందరి నుండి, మిత్రత్వమును నెఱపి మరికొందరి నుండి - ఇట్లనేకరీతుల - తాళపత్రములను సేకరించెను.

3. గ్రంథపాఠములతో విభిన్నపాఠభేదములతో నున్న తాళపత్రములను పరిష్కరించి, సంశోధిత ప్రతులను సంతరించుటకు ఆద్యుడు బ్రౌను. అందువలననే "ఆంధ్రభాషావన పునరున్మీరిన మధుమాస వసంతుడు - చార్లెస్ ఫిలిప్ బ్రౌను". అను ప్రశంసలను బడసెను.³¹

30. Ibid P. 112

31. మరుపూరు కోదండరామిరెడ్డి : "ఆంధ్రవాఙ్మయము: వావిళ్ళ" - పు 27

4. తాళ పత్రములందు జీర్ణించి పోవుచున్న అనేక కావ్యములకు కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను.

5. కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయునపుడు పద్యములకు పాద విభజనముచేయుట, యతి స్థానములను గుర్తించుట, పద్యములకు, వచనములకు సంఖ్యలకు సరికొల్పించుట ద్వీపద పాదములను ఒకదానిక్రింద నొకటి చ్రాయుట మున్నగు పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టినవాడు బ్రౌను

6. కావ్యముల పరిష్కరించు వైఖరిని తెలుపుటయెగాక, బ్రౌను తన ఆంధ్ర గీర్వాణచృందమున ఆ పద్ధతిలో ముద్రించి మార్గదర్శకుడయ్యెను. ఆంధ్ర పద్య కృతులలో బ్రౌను ముద్రించిన షేమన పద్యములే ప్రప్రథమ ముద్రితగ్రంథము.

7. ఆయా పద్యములకు వలసిన వివరణముల, టీకల సమకూర్చుటయు పాఠాంతరముల ప్రదర్శించుటయు, వదనూచికల సంతరించుటయు బ్రౌను ప్రవేశపెట్టిన పరిష్కరణ పద్ధతులు.

8. నేటి ముద్రిత కావ్యములందు కానవచ్చు పేరికలు, అవతారికలు, కథాభాగములు, అను విభజనమునకు మార్గదర్శకుడు బ్రౌను.

9. ముద్రణ సౌలభ్యము కొరకు అర్థచంద్రాకారపు క్రారవక్షిని (U) బ్రౌను సంస్కరించి 'U, V' ఇట్టి రూపమును తెలుగు అచ్చునందు ప్రవేశపెట్టెను.

10. ఈ గ్రంథ సంపాదనమునకు, పరిష్కరణమునకు, ముద్రణమునకు బ్రౌను స్వీయధనమును వెచ్చించెను. కనుక భారతీయులకు గ్రంథ పరిష్కరణ పాప్యాత్యులు గరపిన విద్య; అది తెలుగువారికి బ్రౌను పెట్టిన భిక్ష.

ఆంధ్ర పురాణేతిహాసముల నాతడు సమన్వరించిన విధానము తరువాతి ప్రకరణమున పరిశీలించబడును.

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

3. 0 పూర్వప్రకరణమున బ్రౌను మహాశయుని కావ్యసంపాదనము, పరిష్కరణమున అతడవలంబించిన పద్ధతులు కొంతవఱకు సమష్టిగ పరిమృష్టములు. ఈ ప్రకరణమున బారతాది - ఇతిహాసములను, బాగవతాది పురాణములను గూర్చి ప్రత్యేకముగ పరిశీలించబడును.

మ. ప్రా. పు. ఖండాగారమున 45 పురాణేతిహాసములకు తాళపత్రప్రతుల, కాగితపుప్రతులున్నవి ఈ తాళపత్రప్రతులను సేకరించినవారు ఎవరనునది ఇదమితముగ తెలియదు. కాన తాళపత్రప్రతులిట గ్రహింపలేదు. శేషించిన కాగితపుప్రతులలో బ్రౌను 26 పురాణేతిహాసములను సేకరించినట్లు తెలియుచున్నది. వీనిలో 25 కావ్యములకు (కేవలము) కాగితపుప్రతులను యాచార్యకముగ వ్రాయించెను. వానికి వాఖాంతరములను గుర్తించలేదు. 7 కావ్యములకు (కాశీఖండము, పద్మపురాణము, బాగవతము, బారతము, భాస్కరరామాయణము, విష్ణుపురాణము, శ్రీకాళహస్తిమాహాత్యము.) పాఠసర్వయములను చేయించి, శుద్ధప్రతులను వ్రాయించెను 4 కావ్యములకు (ఉత్తరరామాయణము (తిక్కన, ఉత్తరరామాయణము (కంకంటి పాపరాజు), స్కాందపురాణము, హరివంశము) పాఠభేదములను గుర్తించెను. ఈ 11 గ్రంథములలో ఒక్క స్కాందపురాణము తప్ప తక్కినవి ఈ ప్రకరణమున ప్రస్తావితములు. తదితరముల వివరములు అనుబంధమున అనుసంధింపబడినవి.

ఈ పురాణేతిహాసములు కొన్నింటికి పరిష్కరణ కాలములు తెలియవు కాన కాలము తెలిసినవి మొదట అక్షాత కాలికములు ఆయా కృతికర్తల కాలాధికృతములు నను గ్రహింపబడినవి.

3. 1. విష్ణు పురాణము :

3. 1. 0. బ్రౌను దొరను ఆకర్షించిన ఆంధ్రగ్రంథములలో వెన్నెలకంటి సూరన విరచితమగు విష్ణుపురాణమొకటి. పురాణములు ప్రబంధములవలెకాక భాషాప్రారంభకులగు విదేశీయులకు సులభగ్రాహ్యమగు సరళశైలిలో నున్నవి బ్రౌను అభిప్రాయము.¹

1. "First the easy books that require no scholicism such as the Puranas & Bhagavata," — D. 312. విష్ణుపురాణము సంపు. 1

3. 1. 1 మ. ప్రా. పు బాంబాయ్ గున విష్ణుపురాణ - కాగితపు - ప్రతులు 4 కలవు. (D. 311-314) D. 311 కాగితపు ప్రతిలో, Canotes 1, 2, 3, 4, 5, 7 & 8. The 6 th is missing. All in a confusion". అని బ్రౌను వ్రాసెను. ఇది అప్పటి విష్ణుపురాణస్థితిని తెలుపుచున్నది చెంచయ్య, బుచ్చయ్య అను నిరువురు పండితులీ పరిష్కరణమున బ్రౌనుకు తోడ్పడిరి. వీరేకాక కృష్ణయ్య అనునతడును ఈ పరిష్కరణములో సహకరించెను. జూలూరి అప్పయ్య పండితుడుకూడ ఈ పరిష్కరణ కార్యమున సుప్రతిపబడినట్లు తోచును

బ్రౌను మద్రాసు కాలేజి లైబ్రరీలో నున్న తాళపత్ర పత్రాని కాగితములపై వ్రాయించి, ఆ కాగితపు ప్రతిని పోల్చిరించెను. దానిని ఇతరప్రతులతో పోల్చుట అత్యంతావశ్యకమనియు, ముగ్గురు పండితులు పాఠముల సరినించెయున్నను కొన్ని ఘట్టములు సందేహముగ నున్నవనియు బ్రౌను పేర్కొనెను.²

ఒక రూపాయకు 200 పద్యముల చొప్పున ఇందలి 3217 పద్యములను రూ 32 -కి వ్రాయించెను. ఈ ప్రతిని వ్రాయించుటకు వలసిన కాగితములవెల, బైండింగు ఖర్చులు, సవరించిన పండితుల జీతము మున్నగునవి భరించుచుకొనక బ్రౌను స్వయముగ పాటుపడవలసి వచ్చెను.³

3 1. 2. క్రీ. శ 1825వ సం॥న అతడు విష్ణుపురాణ పరిశీలనకుపక్రమించెను⁴ తన విష్ణుపురాణప్రతి నెవరో అపహరించుటచే తాను మరొకప్రతిని

2. "The Vishnu Purana in Telugu. Transcribed from a manuscript in the Telugu Library of the Madras college a comparison with other mss. is absolutely necessary: but I have perused whole and obtained the corrections of three learned pandits. Few passages now remain in doubt". (D. 312 I Vol.)

3. I had this copy made at the rate of two hundred verses for a rupee - but when the cost of stationary, binding, the salary of a correcting pandit, and other charges are considered, the cost proves at least double that sum. To all which was added my own labour.

This purana consists of 3217 verses and the cost has been (if thus calculated) only about 32 Rs!" [Ibid]

4. "I perused the vishnupuranam in Telugu very carefully in 1825" — D 313 సంపు. 2

సంపాదించి, తన అధ్యయనమును కొనసాగించినట్లు బొను తెలిపెను⁵ 1826 వ సం॥ మే 15 వ తేది నాటికి ఈ పురాణాధ్యయనములో మూడవ అశ్వాసమును పూర్తి చేసెను.⁶ విదేశీయులకు తెలియునట్లు పురాణమననోమో బొను నిర్వచించెను⁷ విష్ణు పురాణమందలి విషయమును వివరించెను⁸

ఈ విష్ణుపురాణాధ్యయనమును బ్రౌ. ఆత్మశ్రద్ధతో నొనర్చినట్లు వ్యక్తమగును. విష్ణు పురాణము మనోజ్ఞమైన శైలిలో రచింపబడినదనియు, అందలి కొన్ని భాగములు బాగా ప్రారంభకాల కనవుగా నుండుననియు ఆతడు తెలిపెను.⁹ అశ్వాసకుల కుపయోగకరమగు నుండ నట్లొందలి అనేక పద్యముల భావమును అంగములోని కనవదించెను. ఉదా :-

వేద విక్రయమును దేదమాషకులు న

గమ్యగాములైన కష్టమతులు

5. "But my own copy of this volume was stolen from me - and I therefore had the present copy prepared from the best manuscripts I could get. The numbering of the verses is erraneous - and I have in the margin supplied the better numeration : adjusting if according to the citations which I had already made in my *Dictionary*". (Ibid)
6. D. 312 పు. 59
7. Puranam or chronicle denotes a fable, or poem like Ovid's *Metamorphoses* : describing the four ages of the world, called Crita, Treta, Dwapara and Cali; or gold, silver, brazen, and iron. — Brown C. P. Es' on Tel Lit. Para. 27 F. N.
8. Vishnupooranam - or, This contains several Histories of the prince of the soorya and chandra races and an ancient Hindoo Geographical treatise as well as several other tracts relating to the History and revolutions of former ages, it is one of the Voopah or subordinate Pooranums of Vyasah translated from Sanscrit into Tellinga". — D. 311
9. D. 312 సంపు 1.

బోయి లవణనరకమున గూలియుండుదు

ర

ల ధిక పాపకములై ముసింద్ర

- బ్రా ప్ర 31-132 ము. ప్ర 31-117

“Those who sell the vedas, or who revile the vedas, and incestuous wretches shall fall into the saline hell being the greatest of offenders.” కొన్ని పద్యములను బ్రౌను అంగ్లములోనికి పద్య రూపముగ అనువదించెను. (చూ అనుబంధము) బ్రౌను విష్ణుపురాణము నించు మించుగ అంగ్లీకరించెననియే చెప్పనగును.

కొన్ని పద్యములకు తెలుగు తాత్పర్యమును సంతరించెను. ఉదా :

ఉ॥ “అగ్రహ మాత్మలో బొడమునట్లుగ తండ్రినవారణంబి య
త్యుగనిశా చరప్రతతు లుగ్గడించుట జెప్పి నిగ్రహ
నుగ్రహకైక్తి గల్గిన ఘనుండవు నీవు జనించి రాక్ష సో
దగ్గఱంబు మాన్పమి వృథాయని పల్కెయనేక భంగులన్”

బ్రా. ప్ర. 1-16 ము ప్ర 1-13

“నా మనసులో కోపం వచ్చేటట్లుగా, నా తల్లి నాతో చెప్పిందిగా, నీ తండ్రిని నిర్నిమిత్తంగా మిక్కిలి వుగ్రులయి రాక్షసుల సమోహం చంపినవి : నీవు వారిని చంపేవాడవే : నీవున్న కాపాడి వాడవై పుట్టి, రాక్షసులయొక్క అధికమైన బలంబును మాన్పించకపోయినా వ్యర్థమగును నీవుట్టుక యిట్లాపలికి అనేకమాళ్ళు చెప్పెను”. (D. 312. I. Vol.)

బ్రౌను పండితుల సంప్రతించి, తనకు కలిగిన సందేహముల నివృత్తియొనర్చు కొనెడివాడు. ఉదా:-

తే॥ నీవు చెప్పిన వన్నియు నిశ్చయాదన్

యుక్తులగు సోహమను మాట యొక్కటియును

... ..”

బ్రా. ప్ర. 31-385 ము ప్ర. 31-307

అను పద్యమునకు ఎదురుగా బ్రౌను Explain me this ‘Soham’ అని గుర్తించు కొనెను.

పురాణోహాసముల పునరుద్ధరణ

కొన్ని పద్యములకు బ్రౌను తెలుగులో వివరణము వ్రాసెను.

ఉదా : “రావణ కుంభకసున్ల శిరంబులు ఘోర నిశాతతీవ్ర బా

ణావలీ పాలుచేళి యనలాచున్ల బావనియైన జానకీ

దేవి నశేష దేవగణ దివ్యముని స్తవనియ్య శీలి స

ద్వాన మెలపన్గైకొని యపారకృపామహిమాబి రాముడై”

ప్ర. 5-228 ము. ప్ర. 8-328

“౧ పేరు ౨ పేరు ౩ తలలను ౪ భయంకిర ౫ వాడియైన ౬ వేగమున్ను ౭ బాణాలకు యప్పగించి ౮ అగ్నిచేత ౯ పవిత్రమైన ౧౦ సీతాదేవిని ౧౧ సమస్త దేవతా సమోహము ౧౨ గొప్పమునుల ౧౩ స్తుతియొగ్గమైన ౧౪ ఆచారముకల్గినదై ౧౫ మంచునునుతో ౧౬ వొప్పంగ పుచ్చుకొని ౧౭ అంతంలేని దయచేత ౧౮ వొప్పెవాడై”

8. 1. 3 హైందవ సంప్రదానముల సాకల్యముగ నెఱుంగుటకు బ్రౌను ప్రయత్నించెను “ఋషువువర్ణించుకాలము నిమిషము” (ప్ర. 1-60 ము. ప్ర. 1-63) అను పద్యమునకు వివరణము వ్రాసికొనెను.

ఈ పురాణమున ఆతడు మెచ్చిన పద్యములీ క్రిందివి :-

“యేనుగ చిట్టకంబులకు నెంతయు మెచ్చె సురాధి వాధుడౌ” (ప్ర. 1-139. ము. ప్ర 1-140) అనుపద్యమును “Beautiful Telugu style” అని కొడుకు కన్నుల బాష్పముల్ దుడిచితల్లి” (ప్ర. 2-16 ము. ప్ర. 2-17) అను పద్యమును “a beautiful verse” అని “జంక్కులు గల యదవుల మహి” (ప్ర. 2-156 ము. ప్ర. 2-146) అను పద్యమును “a beautiful verse” అని ప్రశంసించెను.

8. 1. 4. ఏ కావ్యమును పరిచినను బ్రౌను తన నిఘంటు నిర్మాణమునకు ఆవశ్యకమగు పదములను గుర్తించుకొనుట పరిపాటి. ఈ విష్ణుపురాణమునందును

అట్లే గుర్తించుకొనెను ఉదా :- ముయ్యంబు, భ్రమరములికి, వపు, సుమాళించు. కలక మొ॥

ఈ పురాణమును బ్రౌను చతురశ్రర సంయోగముగ చదివినట్లు ఆతడు ప్రతి పద్య భావమును గూర్చి చేసిన విమర్శవలన తెలియును. దీనిని ఇతర పురాణము లతో పోల్చియు, సంస్కృత విష్ణు పురాణముతో సంప్రదించియు పరిష్కరించెను. ఉదా :-

తే॥ త్వష్ట చచుడెంచి లోకబాంధవుని గాంచి

దేవి సౌంజ్ఞ విధంబెల్ల తెలియ జెప్పి

యతని తీవ్ర మయూఖ సహస్రకమున,

నెరిమిదవ పాలు కరసాన దునియ బట్టి

-వ్రా. ప్ర. 4-40. ము ప్ర 4-39.

అను పద్యమునకు బ్రౌను

“Viswakarma (Twashta) came and seeing surya and told surya (his son-in-law) the grief his wife had suffered - and a punishment deprived him of one eighth part of his beams which he ground down into weaponry and restored the wife to her husband” అని అంగ్లములో భావము వ్రాసి, క్రింద N. B : I observe the Marcandeya Purna book 5 verse 329 says 1/16 not 1/8 of his beams.” అని గుర్తించుకొనెను.

పాత పరిష్కరణమున బ్రౌను పండితుల సాహాయ్యమును గ్రహించినను, ఆతడే స్వయముగ నెంతటి శ్రద్ధ వహించెననుటకు ఈ క్రింది యుదాహరణములు తెలుపును :

1. క॥ “అంభోరుహ గభున్డు పటు

గాంభీర్య ప్రాభవంబును గలిగిన వానిన్”

వ్రా. ప్ర 1-112. ము. ప్ర 1-113

పై కంద పద్యము 2-వ సాదమున ఒక అక్షర మధికము దీనిని “గాంభీర్య ప్రాభవంబు గలిగిన వానిన్” అని సవరించి బ్రౌను, “This is my correction and Chensia lauds it.” అని వ్రాసెను.

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

2. హిమగిరికిని మేనకకును
బ్రహ్మదంబున బుట్టినట్టి పరమేశ్వరీయా
ఏమశక్తి గౌరి పతి యై
యమరె జుమీ యష్టమూర్తిన్యగు రుద్రునకున్.

[వా. ప్ర. 1-122 ము. ప్ర. 1-123].

‘Read సతి’ అని బ్రౌను హెచ్చరిక. వావిళ్ళవారి ముద్రిత ప్రతి యందును ‘సతి’
యనియే యున్నది

3. సీ॥ చారు సహస్ర మ సక విభూషణమణిః ఛాయలు దిక్కులసందడింప
దివ్యహాలామదోద్రెక ఘూణిన్ సైత్రః తారకాచయములు దారలీల
నానాకిరీట విన్యస్త ప్రసూన సౌరభము లొండొంటితోరాయడింప
శరద్రభ శ్శుభసిశ్చలదేహవిస్ఫురః ర్ధాశధశ్యములు చిత్తరములాడ

తే॥ నిబిడ కటితటి ఘటిత విసీలి మాంకు
కంబు దిక్కుల జిమ్మ జీకట్లు గ్రమ్మ
శేష డత్యంత బాషా విశేష డగుచు,
భూరిభూమండలంబెల్ల బూని యుండు

[వా. ప్ర. 3-113, 114 ము. ప్ర. 3-100]

“read హాలా for హారా” అని బ్రౌను సవరణ.

‘హాలా’ అనగా మద్యము. సందర్భమును బట్టి మద్యము అను అర్థమే అర్థ
వంతము. కావున బ్రౌను సవరణమెంతయు ప్రశంశనీయము. ఇట్టి పాతమే వావిళ్ళ
ముద్రిత ప్రతియందును కలదు.

4. చ॥ “అమరగురుండు దేవపతి యాగము సాంగ్గముగా నొనరిన్సం
భ్రమమున నెల్లవారు బహుమానము శేయగవెడక్కతో నిజా
శ్రమమున కేగుదెంచి వ్యభిచారితనంబున జెంద్యవెంట మా
వోవుటకు మోసి నిరంతర దుష్కి యురోయుచు
రు మనువు దారబోవుట గ్రమంబున నెంతయు దుఃఖి తాత్ముడై”

[వా. ప్ర. 6-33 ము. ప్ర. 6-34]

ఇటు నాల్గవ పాదమున యతిభంగమును సవరించుటకు చెంచయ్య 'యరొయుచు' అను పాఠమును గ్రహింపదగిననెను.

'మా|రు మనువు దారబోవుటయు రోయుచు సంతయు దుఃఖితాత్ముడై '

కాసి బుచ్చయ్య 'మా|ర్ మనువుకు దారబోవుట గ్రమంబున సంతయు దుఃఖితాత్ముడై' అను పాఠమును సూచించెను.

ఈ పాఠమును గ్రహించిన ప్రాసభంగము కలుగును. ఇటు ఈ పండితు లిరువురకు ఈ విషయమున వాగ్వాదము జరిగినట్లు బ్రౌను వ్రాతవలన తెలియు చున్నది. 'మ' కారమునకు 'న' కారముతోడి ప్రాసకవి స్వాతంత్ర్యముగ (Poetical license) బుచ్చయ్య వాదించెనట 10

నేటి ముదిత పాఠము :

"మా|రు మనువు తార వోవుటయు రోసి నిరంతర దుఃఖితాత్ముడై"

5. క॥ చనుదెంచు చున్న సమయం

బున నొక రజకుండు మణుగు బుట్టంబులు గం

సుని వగరికి గొనిపోవగ

గ
కినుగొని వస్త్రములు దమకు గట్టగ నడిగెన్

(ప్రా. ప్ర. 7-487. ము. ప్ర 7-377)

n
"మడుగు "seems a more probable reading" అని బ్రౌను సవరణ.

'మడుగు' నకు 'మణుగు' అనునది రూపాంతరము.

కాని 'మడుగు పుట్టములు' అనునదియే ప్రచురముగ వ్యవహారమున నున్నది కావున బ్రౌను స్పష్టపరిపత్తి కొరకు 'మడుగు' పాఠమును గ్రహించుట సమచిత మని అభిప్రాయపడెను.

6. క॥ "అందందు గ్రీష్మపక్షము

నందు గళాశేషమా సుధాంశములగు న

య్యిందు కళలు పదియేనును

బృందారకకొటిచేత బీతయగు జుమ్మి."

(ప్రా ప్ర 3 251 ము. ప్ర 3-220

“Here the meter is out - Buchaia was at a loss-it occurred to me that ‘అందండు గ్రీష్మపక్షము’ is the true text - and he applauds the correction - any other”. అని బ్రౌను సవరణ. ‘అందండు గ్రీష్మపక్షము’, ‘అందండు గ్రీష్మపక్షము’ అను ఈ యుభయ పాఠములలోను నెట్టి గణ భంగమును కానరాదు. మరి బ్రౌను అభిప్రాయమేమో బ్రౌను పేర్కొనలేదు. కాని ఇందు ప్రథమపాదము నందుండవలసినది ‘గ్రీష్మపక్షము’ కాదు. కృష్ణపక్షము.

పండితుల పర్యవేక్షణకే వదలి, పట్టించుకొనకుండుట బ్రౌను స్వభావము కాదు. కంటవత్తిడికొని, పరిష్కరణ కార్యమును అంతర్వీక్షచేయుట అతని శ్రద్ధా సక్తులకు నిదర్శనము. ఉదా :

1. వ. “కాలకేయ పౌలోములన నరువదేవురు బుట్టిరి

విప్రజాతికి × శుకియు” వ్రా ప్ర 2-256 ము ప్ర 2-316
అను వచనమున తెదురుగా బ్రౌను

“× యను వానికి సింహికయందు శల్బుండును నానుండును వాతాపియు యిల్వలుండును ఘనశృంగస్తకుండును నందకుండును, నరకుండును వక్రయోధియు ననంబుట్టిరి మరియు తారయనుదానికి శుకియును all this the copyist has by a blunder omitted” అని వ్రాసి తన శ్రద్ధాసక్తులను వ్యక్తము చేసెను.

2 “విమల కర్మ గోచరములైన ఫలములు
బుద్బుదముల వోలె బుట్టునణుగు
దేశకాలముల కధినంబులైనవి
తత్వమనుచు జెప్పదగుటయెట్లు”

వ్రా. ప్ర. 3-314. ము. ప్ర. 3-315

“Here the metre shews some blunder- The rhyme is gone-Buchaia, who did not perceive the error till I suggested it thinks the poet himself comitted it” అని బ్రౌను వివరణ ఇందు భందోభంగ మేమాత్రము లేదు. అర్థభంగము కలదు ‘బుద్బుద’ మనుటకు ‘బుద్బుద’ మనుట లేఖకుని పొరపాటు కానోపును.

ప్రతి కావ్యమును చదువునపుడు తన భాషాజ్ఞానమును సంపత్తిత మొనర్చుకొనుటయేకాక, వ్యాకరణాంశములను కూడ గుర్తించెడివాడు. ఉదా :

ఉ॥ కొందరు పుంజ్యవంతులును గొందరుకేవల పాపకర్ములున్

కొందరు రాజులుంభటులు కొందరు కొందరు మానసియులున్

కొందరు సంపదాన్నతులు కొందరు బేదలునైన యట్లుగా

నందర నన్ని చందముల నబ్ధిభవుండు సృజించు మత్స్యకాలన్

ప్ర. ప్ర. 1-97 ము. ప్ర. 1-99

అను పద్యమున చివరి పాదమున తెదురుగా “a good specimen of the accusative form” అని సెర్దేశించెను.

2 క॥ ఉత్తాన పాదు డెక్కిన

యత్తమ శింహ్వాసనమున నుండ చగిన వా

డుత్తము డు వీని కంటెను

నుత్తము డగుదేసి నీవు నుండుము వేడ్కన్.

ప్ర. ప్ర. 2-13. ము. ప్ర. 2-14.

అను పద్యము నొద్ద “Observe the comparative” అని సూచనము.

3. మొదలన్ బీజము గల్గియుండగ గదా మోసెత్తి మూలంబు తొ

విడిత స్కంధము మించి కొమ్మల గడున్ విస్తారమై పత్ర సం

పద నేపారు సుమంబులన్ ఫలములన్ భాసిల్లు వృక్షంబునం

డుదయంబంగి మహిన్ దరుల్వనముల్ల యొప్పురు చందంబునన్”

ప్ర. ప్ర. 3-172, ము. ప్ర. 3-152

“Perhaps ఏపార (not రు) is the best reading” అని బ్రౌను సూచనము.

‘ఏపారు’ అను పాఠము సుమంబులకు విశేషణమై అర్ధానుగుణము కాకపోవు చున్నది. కావున బ్రౌను గ్రహించిన ‘ఏపార’ అను అన్నంత పాఠమే గ్రహణీయము.

4. తే॥ ఇంతసేసిన దుష్టాత్ముని పుడ పట్టి

సంహరించి శమంతక చారు రత్న

మపహరించినఁ బగయెల్ల నణఁగిపోవు

ననిన శతధన్యుడగుఁగాక యనుచు నుండె

ప్ర. ప్ర. 6-289. ము. ప్ర. 6-277

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

అను పద్యము నొద్ద "Note యిపుక for యిపుడు" అని సవరించి, ఎదుటిపుటలో
ipudu for ippudu - The U is changed into A to denote emphasis-
యిపుడు is Now, యిపుడ is immediately" అని వివరించెను.

5 చ॥ అదె ధరణి పరాగము భయంకరమై వినువీధి బద్వచు
న్నది పరికించి చూడు డి యరాభజనాబుల దీసిగాధముల్
పొదలి పినంగ వచ్చె మునుపుంగకు లందరువచ్చి యిట్టి యా
పక లుడిగింపరే యునుచు బ్రాధననచేసి రనేక భంగులన్

ప్రా. ప్ర. 2-140 ము. ప్ర. 2-131.

అను పద్యమున తెనుచుగా "A fine verse for Imperatives" అనియు బ్రౌను
గుర్తించుకొనెను

ఆయాపట్టులందుగల విశేషవృత్తముల లక్షణములను ఆపరిచితుల కుపయోగ
కరముగ వివరించెను. ఉదా :

పృథ్వీ॥ I U I I I U I U I + I I U I U U I U yati 12
అమంద గుణరాజితా హరి పదాబ్ధ సంపూజితా

+

సమస్త శుభలక్షణా సకల బంద సంరక్షణా

+

సమగ్ర విభవాకా సమద శత్రురాధ్వీకరా

+

అమానష పరాక్రమ అఖిల దుష్ప్రియాపక్రమా

ప్రా. ప్ర. 1-225 ము. ప్ర. 1

అను పద్యముకడ "This is the Prithvi metre - in which Bhima fixes
the yati on the 12 th syll : but herein it is on the 9th." అని పృథ్వీ
వృత్తలక్షణమును వివరించెను 11

11. పృథ్వీకి సంస్కృతములో 9 వ అక్షరము యతి భీమనాది తెలుగు భండః
కర్తలందరు దీనికి 12 వ అక్షరము యతిగ నియమించిరి తెలుగు ప్రబంధ
ములలో ఉభయమతములు కలవు.

బ్రౌను విష్ణు పురాణ పఠనము కాపించు సమయమున ఛందోవ్యతిక్రమములను స్వయముగ గుర్తించెను. ఉదా :-

సీ॥ వెలమితో దుగాన్ ఛిషతు లొందురుల తోడ
బోరాడి తమలోన బొలికి చనిరి.

వ్రా ప్ర. 2-131. ము. ప్ర. 2-123

“NB:- The rhyme is wrong - వెలమి I suppose is an error for బలము - యతి భంగం” అని బ్రౌను సవరణ. ‘బలిమి’ అను ముద్రిత పాఠము రమ్యము.

పాఠకులకు విషయావ బోధమగునట్లు ద్వితీయాశ్వాసమునకు మాత్రము విషసూచిక నొసగెను.¹²

ఇట్లు వ్యయ ప్రయాసముల కోర్చి సవరించిన ప్రతియు బ్రౌనునకు సంతృప్తిని కలిగింపలేదు 15 - ఏండ్ల తర్వాత ‘మెకంజీ దొర సేకరణము’ లోని ప్రతితో దీనిని మరలా పోల్చి పాఠాంతరముల గుర్తించి యుండుట అతని నిర్విరామ పరిశ్రమకు తార్కాణము.¹³

3. 2. భాగవతము :

భారత, భాగవత, రామాయణములు భారతీయ సంస్కృతికి పట్టుగొమ్మలు. బ్రౌను ఈ మూటి సముద్ధరణమున నెంతో శ్రద్ధవహించెను.

మ. ప్రా పు ఛాండాగారమున భాగవత కాగితపు ప్రతులు 30 తాళప్రత ప్రతులు 72 కలవు. ఇవన్నియు సంపూర్ణ భాగవత ప్రతులుకావు. ఆయా ప్రతులందు కొన్ని స్కంధములు మాత్రమున్నవి. పీనిలో కొన్ని క్రిమిదష్టములై శిథిలావస్థలోనున్నవి. ఈ ముప్పది కాగితపు ప్రతులను బ్రౌనుదొరచే వ్రాయింప బడినవి.

12. D. 312. సంపు. I పు. 133.

13. I have collated this copy and recorded all those deviations which occurred in the two last book - The rest are of less consequence. They are sadly imperfect. C. P BROWN. 1840'' (D. 311)

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

- D 36, 45, 47, 48, 49 ... ప్రథమస్కంధము
 D 36, 50 ద్వితీయ స్కంధము
 D 45, 54, 55 తృతీయ స్కంధము
 D 57, 58 చతుర్థస్కంధము
 D 37, 50, 65 పంచమము
 D 37, 65, 66 షష్ఠము
 D 36, 77, 117 సప్తమము
 D 79, 80 81 అష్టమము
 D 87 88, 90 నవమము
 D 93, 96, 100, 103 ... దశమస్కంధ పూర్వభాగము
 D 107, 108, 110, 113... దశమస్కంధ - ఉత్తరభాగము
 D 36, 45, 93 ఏకాదశము
 D 36, 66, 93 ద్వాదశస్కంధములు కలవు.

పీసీలో కొన్ని చిత్తుప్రతులు, కొన్ని సాపు ప్రతులు

D 36, 47, 48 - ప్రథమ స్కంధము పాఠాంతరములు గుర్తించిన ప్రతులు.

D 36 - ద్వితీయ స్కంధము పాఠాంతరములు గుర్తించిన ప్రతి. D 54, 55 తృతీయ స్కంధమునకు; D 57 చతుర్థ స్కంధమునకు; 37, 63 పంచమ స్కంధమునకు; 37, 65 - షష్ఠస్కంధమునకు; 36, 77, 113 సప్తమము; 79, 81 అష్టమము; 87, 88 నవమము; 90, 108 దశమస్కంధ పూర్వోత్తర భాగములు; 36, 93 ఏకాదశ; 36, 93 ద్వాదశ స్కంధములకు పాఠాంతరములు గుర్తించిన ప్రతులు.

D 45 ప్రథమ, తృతీయ ఏకాదశ స్కంధము, 93 దశమస్కంధ పూర్వ భాగమునకు తయారు చేయించిన సాపు ప్రతులు.

D 45 కాగితపు ప్రతి ప్రతిపుట పై భాగమున "ట్రాన్ దొరగాయ దిద్దించిన గ్రంథము" అని వ్రాయబడినది. ప్రథమ స్కంధమును శిద్ధవటం ఆచార్యమొకాబిలా చూచెను. చెంచయ "రుజువు" చేసెను. పంచమ స్కంధమును బోయ్లిపల్లె చంచయ్య అల్లడు కోనప్ప "మొకాబిలా" చూచి చేవ్రాలు చేసెను. భాగవత

పరిష్కరణకు 11 తా ప్రతులను బోధించినట్లు బ్రౌను తన తెలుగు సాహిత్యమును గూర్చిన వ్యాసముందు పేర్కొనెను.¹

భాగవత నిర్దుష్ట పాఠ నిర్ణయములో బ్రౌనునకు తోడ్పడిన పండితు లెవ్వరనునది తెలియవచ్చుట లేదు. తెలుగు భాగవత భాగములకు సరియైన సంస్కృత భాగవత - అధ్యాయములు గుర్తింపబడినవి. “The fifth book was written by Ganganna” అని బ్రౌను విశదీకరించెను.

8. 2. 1 భాగవత స్కంధములలో బ్రౌను సప్తమ స్కంధమును ప్రప్రథమముగ పరిష్కరించి 1840 వ సం॥లో ముద్రింపించెను. సప్తమ స్కంధమాన ప్రహ్లాద చరిత్ర ప్రధానము. ఆ కాలముందు బాపిరకిడి పాఠ్యభాగముగ నుండి విశేష ప్రచారమున నుండియుండును. కనుక బ్రౌను మొట్టమొదట ఆ స్కంధమును చేపట్టియుండును “This is a very poor manuscript of the seventh book of the Bhagavat - which has been printed at Madras, 1840 - C. P. BROWN” అని తెలిపెను. (D 117) బ్రౌను 1843 సం॥లో ముద్రించి ప్రకటించిన ద్వీపద హరిశ్చంద్ర గ్రంథానికి ఆతడు ప్రకటించిన తెలుగు గ్రంథముల పట్టికలో భాగవత సప్తమ స్కంధము పేర్కొనబడెను బ్రౌను స్వీయచరిత్ర (1866) యందును తాను భాగవతమును ముద్రించినట్లు తెలిపెను. కాన శ్రీ మదాంధ్ర మహాభాగవతమున నొక భాగమైన సప్తమ స్కంధమును తొట్టతొలుత ముద్రించిన కీర్తి బ్రౌను దొరకే చెందును.

క్రి. శ. 1827-వ సం॥న బ్రౌను స్వీయ ధనమును వెచ్చించి భాగవతమును సంపూర్ణముగ పరిష్కరించెను. “A corrected edition was prepared of my expense in the year 1827”²

బ్రౌను పరిష్కరింపజేసిన ఈ భాగవతమునే హయ గీషశాస్త్రి కీలకనామ సంవత్సరము 1770 అనగా క్రి. శ. 1848-వ సం॥న ముద్రించినట్లాధారములు కలవు “The Telugu Bhagavat was printed in quarto at Madras in the year kilaca 1770 that is A. D. 1848”³

1. Es. on Tel Lit. Para 67.

2. Telugu English Dictionary - C. P. BROWN. 1852. p. viii.

3. Ibid

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

హయగ్రీవశాస్త్రి 1810 -వ సం॥న ఏప్రిల్ 10 వ తేదిన బొను దొరకు వ్రాసిన లేఖలో " మైనెల 20 తారీఖున అపీసు యేర్పరచేలాగున నిశ్చయి స్తినీ గనుక తమ్మువేదడమేమంటే మూక్తింది వ్రాశే పుస్తకములను దయచేసి నాకు అచ్చువేశాలాగున యిప్పించి సహాయము శేయవలెను

ప్రకృతమందు కావలసిన పుస్తకములు తారాళశాంకము కుచేలోపాఖ్యానము సారంగధరచరిత్ర - సైహవచచరిత్ర - సుభద్రాపరిణయము - రాధికాస్వాంతనము - రాఘవపాండవియ్యము - సన్యాభ్యాసము - ముపచరిత్ర సన్యాభ్యాసము తెలుగు పద్యములో కూడా వుండే తనాన్ మతములు 3 రకములున్న కొద్దిరోజులకు పిమ్మట కావలసిన పుస్తకములు బారతము చుట్టపంచరము రంగనాథరామాయణము - తెలుగు బాగవతము హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము సన్యాభ్యాసము⁴ అని ఉండుటచే బ్రౌను పరిష్కరింపజేసిన బాగవతమును హయగ్రీవశాస్త్రి తీసికొని ముద్రించి యుండునను పిషయము స్పష్టము.

3. 2. 2. బాగవత సంస్కరణ సందర్భములో బ్రౌను కొన్ని తెనుగు పదములకు అర్థములను, పద్యములకు భావములను, ప్రధాన పిషయసూచనలను అంగ్రములో వ్రాసెను.

1. తెలుగు పదముల కర్తములు :

ఉదా : చారు = fairly, గొబ్బున = quickly, కందువొందసి చందుచన్ = like the moon free from stain.

2. పద్యభావాంగ్లీకరణము :

మింట్టన్ మ్రోశిన మ్రోత రాలిమినిలో మెట్టింప మేడింప మున్నీవు నా
యిట్టన్ బుద్ధైదవంచు కంసుడు దొడిన్ హింశింసె నీయన్నలన్
గంట్టన్ కూరుకుదేన్నడు; నీ యుదయ మీకారాజునల్ చెప్పగా
బంట్టింపన్ యెదురేగుడెంచు పడినీపైనేడు సన్నద్ధుడె

[వా. ప్ర. ద. స్క. పూ. భా. 177 ము.ప్ర 128

4. Sr of Lts. M. 401. Lt. No. 155. PP. 297-299.

“The voice that sounded on heaven shakes stead - fastness of Camsa, with dread that thou shouldst born in my house, and suddenly he slew thy brothers. He gave no sleep to his eye when the men of this dungeon reported thy birth; he will come against thee to slay thee this day arming with speed”

3. పద్యములకు ప్రధాన విషయసూచన :

“నీకుం దేవకికిన్ జుంచిన సుతానీకంబు దోడ్తోడము”

ప్రా. ప్ర ద స్క. పూ. బా. 201 ము. ప్ర. 207

అను పద్యమున కెదురుగా “exchange of infants to Nandu and warned him of coming evil” అనియు, “కరకోమలారణ కాంతి” (ప్రా. ప్ర. ద. స్క. పూ. బా. 342. ము. ప్ర. 354) అను పద్యమునకు ప్రక్కన ‘Picture of Yasodha while churning’ అనియు బ్రౌను వ్రాసెను

తన నిఘంటు నిర్మాణమున కుపయుక్తములగు పదములను ‘n’ (Noun) ‘v’ (verb) అను సంకేతములతో గుర్తించెను. కొన్ని పదములకు ఎదురుగా ‘Insert in Dict’ అని సూచించెను.

ఉదా :- ‘మా బిడ్డ బు లక మాడగ’ (ప్రా. ప్ర. ద. పూ. బా. 309 ము. ప్ర 315)

దీనిని బట్టి అతడాది నుండి తెలుగు నిఘంటు నిర్మాణమున దృష్టి కలిగి యున్నట్లు తెల్లమగును.

5. పద్యములందు యతి పాస భంగమున్న చోటులను పేర్కొనెను :

ఉదా : తె॥ కొను సులియంగ కంకిణ క్వణన మెసగ

రంగ
× [తురుము పీ+డగ కనిన్ కాద్యుతులు మెరయ]

బాలు నంక్కించి పాడుచు బాటవాడ

దరువు లిగుర్పొత్త పెరుగింతి దరువ జొచ్చె.

ద. స్క. పూ. బా. ప్రా. ప్ర. 343-ము ప్ర. 354

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

ఈ పద్యమున్న పుటక్రింద “³³³ line 2 in D is

‘మరుడు విగిలిడ కర్నికాద్యుతులు నెరయ’

In this the yati is lost” అను బ్రౌను సూచన కలదు. కాని బ్రౌను నిమిత్తు వులో ఈ ప్రయోగము కానరాదు.

6 భాగవతాధ్యయన సందర్భమున బ్రౌను మెచ్చిన పద్యము లనేకములు కలవు. మచ్చున కొకటి :

ఆ॥ అలశితివి గదన్న యాకొంటివి గదన్న
మంచియన్న యేడ్చు మానుమన్న
చన్ను గుడువు మన్న సంతస పడుమన్న
యశుచు చన్ను గుడిపె నభిశుకనకూ

ద. స్కం. పూ భా వ్రా. ప్ర 253 ము. ప్ర. 258

అను పద్యము నందలి అక్షరరమ్యత బ్రౌను దొరను ఆకట్టు కొన్నది. “Lovely language” అని కొనియాడెను.

బ్రౌను భారత భాగవతాంధ్రీకరణములను గూర్చి చర్చించెను. ఈ రెండిలో భాగవతము మూలవిధేయమనునది యాతని అభిప్రాయము కాని భాగవతశైలి లక్షణవంతము కాకపోవుటచే నది జనాదరణ పాత్రము కాక ‘జబ్బు’ కావ్యముగ పరిగణింపబడుచున్నదని అతడు పేర్కొనెను.⁵ భాగవతమునందలి రేఫజకారసంకర మును నూతనగొని ముద్దరాజు రామన్న, కాకునూరి అప్పకవి, అచ్యుతలపతి పోతన భాగవతమును నిరసించిరి.

ఉ॥ “బమ్మెర పోతరాజకృత భాగవతంబు సలక్షణంబుగా
కిమ్మపినేమిటం గొడువ యెంతయు నారసి చూడనందురే
ఫమ్ములు తాలు నుం గదిసి ప్రాసములైన కతంబునం గదా :
యిమ్ముగ నాది లాక్షణికులెల్లను మాని రుదాహరింపఁగన్.”

(అప్పకవీయము 2-234)

5. Es. on Tel Lit. Para 23.

అని అప్పకవి స్పష్టముగ నుగ్గడించెను ఈ అభిప్రాయమునే బ్రౌను కడనున్న పండితులారానికి తెలిపియుండును. అయినను భాగవత ప్రసిద్ధి ప్రచారములను బ్రౌను గుర్తించినట్టి క్రింది వాక్యముల వలన వ్యక్తమగును.

“Next in popularity is the Telugu version of the Bhagavat : of which the tenth book (Dasamam) describing the life of Krishna, is eagerly perused; yet even in this their knowledge is very slight. Two or three favourite legends (as the Kucmini Calyamam and Gajendra Moxam) with the (Jalacrida or Krishna Lila), sports of Krishna with the naiads, are in general use - other parts of the Bhagavat that teach a mysterious and incomprehensible sort of philosophy are likewise popular; but we rarely find any Telugu who pretends to understand. What he so devoutly reads.”⁶

ఆంధ్రులకభిమాన పాత్రమైన - ప్రహ్లాద చరిత్రాది ఘట్టములున్న - భాగవత సప్తమ స్కంధమునకు ప్రప్రథమముగ ముద్రణ రూపము నొసగి, ఆంధ్రుల కందించిన ధన్యుడు బ్రౌను.

3. 3. పద్మపురాణము (ఉత్తరభాగము)

మడికి సింగన కృత పద్మ పురాణము లేఖక దోషములచే అనేకస్థలములందు అవపాతములతో గూడి దోషభూయిష్టముగ నున్నట్లు బ్రౌను తన అధ్యయన కాలమున గుర్తించి దానికొక శుద్ధప్రతిని సిద్ధపరుప సంకల్పించెను. పద్మపురాణ ప్రతులను సేకరించి, సంస్కృతమూలముతో సంప్రదించి తెలుగు పద్యములకు సరియగు సంస్కృతాధ్యాయ సంఖ్యలను గుర్తించి, విషయ విభజన మొనర్చి, శీర్షికలను గూర్చి నిర్దుష్టమగు ప్రతిని రూపొందింపవలసినదిగ జూలూరి అప్పయ్యను అనుశాసించినట్లు అప్పయ్య రచించిన ఉపోద్ఘాతము వలన తెలియుచున్నది. “యీ తెలుగు పద్మపురాణమునకు అయిదుప్రతులు తెప్పించి వ్యత్యాసములు యెక్కించి నిర్దోషముగా నియమించు కోవడమయినది. యిదిగాక గీర్వాణమందు అధ్యాయములు బయలుదేరిన స్థలములందు వాటి లేఖ కూడా తగిలించినాము యీ తెలుగుకు గీర్వాణ గ్రంథం కొంతమట్టుకు బాగా తెనిగించుకుని తరువాత వేరే భాగమునందు

పురాణోపాసముల పునరుద్ధరణ

కొన్ని ఆధ్యాయములు తెచ్చి గ్రంథముధ్యుగా పెట్టి వున్నాడు.....” అని మొదటి ప్రకరణ ప్రారంభమునను మరల రెండవ ప్రకరణమున “పద్మపురాణోత్తర ఖండమునకు సింగనకవి దెన్నగా తెచ్చుచు చేసియుండగా కాలాంతరమందు లేఖక దోషములచేత ననేక స్థలములయందు చెడిపోయి శుద్ధప్రతి లేకయుండుట చేతను 1 అనేక ప్రతులు తెచ్చించి గీర్వాణమునకు సరిగా ఆధ్యాయ సంఖ్య యేర్పడేటట్లున్న సిద్ధోపమాగా నుండేటట్లున్న పార్శ్వములయందు ఆయా కథా భాగముల యందలి వర్ణనాంశములు మొదలైన వాటియొక్క సూచనలు ప్రాయ విడి యుండేటట్లున్న ఈ ప్రకారము తీర్పు చెయ్యవలసినదని మఱిపట్టణ న్యాయ కర్తలైన మహారాజశ్రీ చా. పి. బొన్ ధారగారు అనుజ్ఞ ఇచ్చినందున శాలివాహన శక వర్షంబులు ౧౮౩౩ అగునేటి సంవత్సరము సంవత్సరమునకు సమానమైన యింగిలిషుయగ ౧౮౩౨ సంవత్సరమందా బందరులో జూలారి అప్పయ్య సంపూర్ణముగా పదకొండు ఆశ్వాసములన్న తీర్పుచేసి గీర్వాణమునకున్న తెలుగునకున్న కొన్ని స్థలములయందు భేదములు వచ్చియుండగాను ఆధ్యాయక్రమ వ్యత్యయములు ఆయా స్థలములయందు విశదపరచడమైనది. ఈ పద్మ పురాణమందు ఉత్తర ఖండము మాత్రము తెచ్చుచు అయినట్లు తెలియబడుచున్నది. గాని కడమ ఖండము లకు తెచ్చుచు చేసినట్లుగా యెక్కడనున్న మాకు కనుపడలేదు—” (D 18) అని అప్పయ వివరించెను.

3. 3. 1. మ. ప్రా. పు. బాండాగారమున పద్మపురాణోత్తరభాగ తాళపత్ర ప్రతులు 3 (D 20-25) కాగితపు ప్రతులు 3 D 18, 19, 26 కలవు. D 19 శిథిలావస్థలో నున్నది ఇది జూలారి అప్పయ పండితుడు బ్రౌను అనుజ్ఞ చొప్పున అతని సూచనల మేరకు సంస్కరించిన తీర్పు ప్రతి. ఈ పురాణమును గూర్చి బ్రౌను వాక్యము లిట్లున్నవి: The Padma Purana; Part second. Translated into Telugu by Ayyala Kavi Singanna. This is a very popular work among the Telugus, and manuscripts are very common in the northern districts. The Purva Bhagam, or first part of this Purana, does not seem to have been translated into Telugu. A Zamindar in Rajahmundry told me that he had in vain tried to discover copy of it and believed that it never has been translated.

The present copy has been collated with four manuscripts and is perfect. The language used in this translation is easy and very beautiful". (D. 19.)

D 19 ప్రతికి పులిక D 18. (D 26, ప్రతి ముద్రణకు తయారుచేసిన శుద్ధప్రతిగ తోచును. గ్రంథాదిలో : "Half Calf and Calico. Padma Purana. Telugu New Edition " అని గుర్తింపబడినది.

3. 3. 2. వెన్నెలకంటి సూరనకృత పద్మపురాణమొకటి యున్నట్లు బ్రౌను పొరబడెను.¹ కవి జీవిత విశేషముల పరిశోధించి, వాఙ్మయ చరిత్రలు వెలువడిన ఈ కాలమునందే ముద్దరాజు సోదరుల విషయమున ఖజులు పొరపడుచుండ,² ఆ కాలమున బ్రౌను తడబడుట అసంగతముగ తోపదు.

పద్మ పురాణ తృతీయాశ్వాసమందలి అహల్య చరిత్ర బ్రౌనును అత్యంత మకట్టుకొనినది. ఇందలి 65 పద్యములను 'అహల్య చరిత్రము' 'The story of Ahalya' అను పేర, ఆంగ్లీకరించెను. అందు రెండు పద్యములను ఛందోబద్ధ మొనర్చెను. (చూ. అనుబంధము - 2) ఈ అనువాదమును ఒక వారము దినము లలో పూర్తియొనర్చెను.³

బ్రౌను అనువాదపు సౌబగులకు ఒండు రెండు దాహరణములు :

“ఎప్పుడొగాని వేగనొక యీనిసి నేడును నీ మునీశ్వరుం
డెప్పుడు వోవునో వెడలి యీనది దిక్కున నీ మృగాక్షి నే

1. "The Padma Puran has been translated into beautiful Telugu verse by Vennela Canti Surapa Raz; he also translated the Vishnu Puran....." (Es. on Lit. para. 27)
2. సమగ్ర ఆంధ్ర సాహిత్యం : ఆరుద్ర సం. 9. పుట. 204.
3. "Started 13 May 1 25. Finished 25 May 1825." (D 3133. అహల్య చరిత్ర. మ. ప్రా. పు. ఖండాగారము.)

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

నెప్పుడు గొంగిలించి నుఖియింతునొకోయని ప్రొద్దుజూచుచున్
సిప్పులబద్ధ చందమున నిర్జర నాయకుడొందె సంతటన్”

D 383. ప. 29

Indra exclaimed alas when will it dawn tonight, and when, today will this muniswara depart, going to the bank of this stream, ah when shall I embrace this stage eyed fair one in enjoyment - Thus musing he watched the hours - like one fallen into fires was Indra.”

గీ॥ “రాజులేని యట్టి రాష్ట్రంబు గావున
నమర లోక మిట్లు లట్లు వడియె
నపుడు లోకపాలు రాదిగాఁగల దేవ
గణ మునిందువెదకి కానలేక”

D 383. ప. 47

“The army being without its prince, the deathless region was disordered (fell this way & that). Then the rulers of paints and other tribes of gods sought Indra and perceived him not, Then”.

దశావతార చరిత్రము నందలి అహల్య కథను కూడ బ్రౌను ఆంగ్లమునకు పరివర్తించెను. ఈ అనువాద ద్వయమందలి భేదసాదృశ్యములు దశావతార చరిత్ర సందర్భమున చర్చింపబడును.

అష్టాదశపురాణము లందు పద్మ, విష్ణు, కూర్మ, మార్కండేయ, స్కాంద, భాగవతపురాణములు మాత్రము ఆంధ్రీకరింపబడినట్లును, తదితరములు తెలుగున లేనట్లును బ్రౌను పేర్కొనెను.⁴ బ్రౌను కాలమున బ్రహ్మ, అగ్ని, బ్రహ్మవైవర్త, లింగపురాణములు మాత్రమే తెలుగున లేవు తదితరములు తెలుగున అనువదించబడి యుండినవి. కాని ఆ ప్రతులు బ్రౌనుకు లభింపమిచే అతడు అట్లభిప్రాయపడి యుండవచ్చును. అంతియకాక పైన పేర్కొనిన పురాణములతో విశేష ప్రసిద్ధి ప్రచార ములు. కాన తదితరములను గూర్చి బ్రౌను విని యుండకపోవచ్చును. అష్టాదశ పురాణములలో నిప్పటికిని అనువదించబడనిది యొక్క అగ్నిపురాణము మాత్రమే.⁵

4. Es on Tel Lit. paras. 28, 29.

5. ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వము. సంపుటము- 3.

3. 4. ఆంధ్రమహాభారతము :

3. 4. 0. బ్రౌనుకు ఆంధ్రకావ్యపఠనము సిత్యవ్యాసంగము. 1817 -వ సం॥లో ఆంధ్రాక్షరముల నభ్యసించిన నారంభించిన యాతడు ఎనిమిదేండ్ల తోనే (1825) ఆంధ్రమహాభారత పఠనమునకు వలసిన పాండిత్యమును, బాషాపాటవమును సముపార్జించెను. అతడు కడపజిల్లా రిజిష్ట్రారుగ నున్నపుడు ఆంధ్ర మహా భారతమును పఠింప ప్రారంభించెను. లేఖన ప్రమాదములకు గురియైన తాళపత్రములందనేక పారభేదములుండుటచే భారతమునకు ప్రామాణిక పాఠ నిర్ణయావశ్యకము నాతడు గుర్తించి, శుద్ధపతి సిద్ధాంతమునకు సంకల్పించి వివిధ పాఠములనుండి ప్రతులను సేకరించెను¹ భారత ప్రతులను పంపినవారికి పారితోషికము లొసగబడునను ప్రకటన లాయా కచేరిలో ప్రచురింప కచేరి అధికారుల కుత్తరువులు జారీ చేసెను.² మద్రాసు ప్రాచ్య లిఖిత వుస్తక బాండాగారమున ప్రస్తుతము 891 తాళపత్ర భారత ప్రతులు కలవు అందు బ్రౌను సేకరించినవి ఎన్ని అనునది తెలియదు.

1. మహారాజశ్రీ సీ॥ పీ॥ బ్రౌను యిస్కాయరు జడిజీ దొరగారి సమక్షానకు— ఆచంట లింగరాజు అనేక సలాములు చేశి వ్రాసుకున్న అజీజ్ దాస్తు ది ౨ యేప్రెయిల్ ఆన. ౧౮౩౪ సం॥ తారీఖున తమరు వ్రాయించిన ఉత్తరం రాత్రి యేడు ఘంటలకు అందినది. చదువుకోగా చాలా సంతోషమయ్యింది. మాదగ్గర ఉన్న పుస్తకములు తెనుగు భారత పర్వములు యిత్యాదులు జాబితా వ్రాయించి యిందులో పంపించడమైనది. జాబితా ప్రకారం పుస్తకములు వుండ చూపించి దాఖలయ్యి సమాచారం వ్రాయించవలెనని కోరుతూ వున్నాను. మొన్నటి రోజున తమరు పట్టించుకుని వెళ్ళిన అరణ్యపర్వం శ్రీ పర్వముకు మాతృకలు పంపించటమైనది. శ్రీ పర్వమునకు మాతృక దొరికినందున పంపించటమైనది. అరణ్య పర్వముకు మాతృక ప్రస్తుతం సంభవించినందున పంపించలేదు కొడువ పుస్తకములు తెప్పించి వెనకనుంచి పంపిస్తున్నాను. (Sr. of Lt. M. 401. Lt. No : 178 p. 329)

2. భారతం ౧౮ పర్వాలున్న రంగనాథ రామాయణం భాస్కర రామాయణం దశావతార చరిత్ర సత్యభామా సాంత్వనం భల్లాణ చరిత్ర బహులాశ్వ చరిత్రను గురించిన్ని ఆ పుస్తకములు వున్నవారు కిందుకు యిచ్చినా సరే లేక బహుమానం కావలసి వుంటే ఆ వయ్యం తెలియచేస్తుంటే ఆ చొప్పున చేయిస్తున్నామని వ్రాయించి నావద్దకి పంపించిన ప్రకటన కాగిదిం నా కచ్చేరిలో కట్టించడమే కాకుండా యవరెపరి తోటి పైగా నేనున్న తెలియచేస్తూ వుండడమయ్యింది. ఆ వయ్యం వెనక నుంచి వ్రాసుకుంటున్నాను.

Ibid. Lt. No. : 188. p. 341.

[illegible]

తేది	క్ర.సం.	వివరములు	సంఖ్య	ప్రకారము	దేశము	పరిశీలించినది	అనుమతించినది	ఆమోదించినది	జాబితా	మొత్తము							
16		దామర వెంకట - యనింగారి ప్రతి దఫా. కాకినాడ.						*									
20.		వాడేవు చంద్రమౌళి (మొదటి అక్షరము) తం కొండగుంటూరు (గుంటూరు Catalogue)						*									
21.		రాచర్ల గోపన్న పా॥ కోళ్ళూరు							*	*							
22.		నందివాడ పీఠాన్ని															
23.		దొరగారి దగ్గరకు వి.	6	10	7	7	7	2	6	7	8	9	2	5	4	8	8

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

పైపట్టికవలన మన్నెం కనకయ్య, తాడిగడప పీఠేళలింగమును నిరువురు భారత ప్రతుల సేకరణలో బ్రౌనున కత్యంతము తొడ్చడినట్లు తెలియును. భారత పరిష్కరణార్థము ఇంచుమించు 50 సమ గానముగ ప్రతులను పరిశీలించినట్లు వ్యక్తమగును. వీ.లో తాడిగడప పీఠేళలింగము 15 పర్వముల తాళపత్ర ప్రతులను సేకరించి పెట్టెను ఒక్కొక్క పర్వపరిష్కరణలో ఏడెనిమిది ప్రతులకు తక్కువలేక సంప్రదించుటయితని శ్రద్ధకు తార్కాణము.

ఆది పర్వపు శుద్ధప్రతి తయారుచేయుటకు ఏడు ప్రతులను సంప్రదించినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను.³ కాని వాని వివరణలు తెలియరాకున్నవి.

విరాటపర్వము నందచటనచట గురుమూర్తి శాస్త్రి సేకరించి పంపిన ప్రతి ప్రస్తావన యుండుటచే ఆ పర్వ పరిష్కరణములో శాస్త్రిగారి ప్రతియు నువయు క్తమైనట్లెన్ననగును.

భీష్మపర్వము తూర్పుగోదావరి జిల్లాకు చెందిన రాజమహేంద్రవరములో లభించిన ఏడు ప్రతులతో సరిపోల్చబడెను.⁴

కాంతిపర్వ పాఠసవరణమున తొడ్చడిన ప్రతుల వివరములను తెల్పుటయేకాక అందు కో. రెడ్డి ప్రతి (D. 180), గుడ్లూరి రాజాగారి ప్రతి (D. 181), తాటిపర్తి ప్రతులు ప్రస్తావితములు.

3. 4 1. భారతగ్రంథమును పరిష్కరించి శుద్ధప్రతిని తయారుచేయుటకు బ్రౌను 12 సమగ్ర తాళపత్ర ప్రతులను సేకరించి సంప్రదించినట్లు తెలుగు సాహిత్యమును గుర్చిన తన వ్యాసముతో పేర్కొనెను⁵ బ్రౌను తాను సేకరించిన తాళపత్ర ప్రతులకు కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను. భారతమునకు సంబంధించిన 48 కాగితపు ప్రతులు మ. ప్రా. పు. భాండాగారమున కలవు. ఇవి నేడు క్రిమి దష్టములై శిధిలావస్థలో నున్నవి. వీనిలో 23 (D 163 - 185) భారతపు 18

3. "The alterations made in this copy show the various readings found in seven copies compared by me" (D. 163.)

4. "The various readings in the Bhishma Parvam are copied from seven manuscripts found in the Rajahmandry District."—D. 173.

5. Es. on. Tel, Lit. Para. 67.

పర్వములకు పాఠభేదములను గుర్తించి, తీర్పుపాఠములను సేర్పయించిన చిత్తుప్రతులు. 8 ప్రతులు ఆది సభారణ్య వివాదోద్యోగ ద్రోణ కర్ణ, శల్య శాంతి పర్వముల ముద్రణకు సిద్దమైనర్చిన శుద్ధప్రతులు. శేషములు ఆయాపర్వముల అసమగ్ర ప్రతులు కొన్ని, లాశప్రత ప్రతులకు పుత్రికలు కొన్ని. చిత్తుప్రతులందు ఎడమవైపు పుటయందు సంప్రతించిన ప్రతులలోని పాఠాంతరములు ఆయా పద్యముల పంక్తుల నడుమను, ఎదుటనుండు కుడివైపు పుటయందు తీర్పు పాఠములును గుర్తించబడినవి

ప్రతి పర్వ పరిష్కరణారంభకాలమునో, లేక పూర్తి యొనర్చిన కాలమునో చిత్తుప్రతులందు లేదా శుద్ధప్రతులందు బ్రౌను సూచించెను. ఆరణ్యపర్వపు చిత్తుప్రతిలో ప్రత్యాశ్వాస పరిష్కరణ సమాప్తికాలము సూచితము. ఆరణ్యపర్వ ప్రథమాశ్వాస పరిష్కరణ క్రి. శ. 1838 సం. డిసెంబరు 1-వ తేదిన ప్రారంభించి, మేనెల 27-వ తేదిన, 7- ఆశ్వాసపర్వముల పరిష్కరణమును పూర్తి యొనర్చినట్లు కలదు. అనగా నీ పర్వమునందలి 2891 పద్యముల సవరణను ఆఱు నెలల కాలములో పరిసమాప్తియొనర్చిరి. ఇది నిర్విరామ కృషివలన గాని సాధ్యమకాదు.

విరాటపర్వపు సామప్రతి 18-7-1840 నాటికి సిద్ధమయ్యెను. కొర్రపాటి చన్నప్ప 1832-వ సం॥ అక్టోబరు 13 తేది వఱకు విరాటపర్వ పాఠాంతరముల నెక్కించినట్లుండుటచే, ఈ పర్వ పరిష్కరణము నా సంవత్సరమున ప్రారంభించి ఎనిమిదేండ్లకాలములో పూర్తి చేసినట్లు గ్రహింపవగును.

అట్లే ఉద్యోగపర్వ పరిశీలనము 4-4-1834 - వ సం॥న ప్రారంభమై 23-7-1840-వ సం॥న పరిసమాప్తియాయెను.

ద్రోణపర్వ పరిష్కరణము 1832 వ సం॥న ప్రారంభమై 25-1-1843లో పూర్తియాయెను. ద్రోణ కర్ణ పర్వములు రెండును నొకే కాగితపు సంపుటమున నుండుటచే నీ రెండు పర్వముల పరిష్కరణ ఏకకాలమున సంపూర్ణమయినట్లుహింపవగును.

శ్రీ పర్వము చిన్నదే అయినను దానిని 12 ప్రతులతో పోల్చి పాఠములను సవరించినట్లు బ్రౌను స్వహస్త లిఖితము వలన తేలియుచున్నది.

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

బ్రౌనునకు తెనుగుపై నెంతట అభిమానమున్నదో, అది తనకు మాతృభాష కాదను విషయము నాతడు విస్మరించలేదు. అందుచే సిద్ధుష్ణ పాత సిర్జయమున తన పాండిత్యమును ప్రమాణముగ పరీక్షించి, శుద్ధప్రతిని తయారుచేయుటలో దేశీయులగు పలువురు పండితుల సహాయమును స్వీకరించుటాతని శాస్త్రీయ దృష్టినిబాటును అది పర్వ పరిష్కరణమున బ్రౌనునకు తోడ్పడిన పండితులెవరో తెలియరాకున్నది. గరిమెళ్ళ వెంకయ్య ఆశాపర్వమును పరిష్కరించుటయేకాక, విరాటపర్వ పరిష్కరణయందును సహకరించెను. ఉద్యోగపర్వ పాఠములను పెమూరి సుబ్బారాయునితో పాటు ఎక్కించినట్లు తెలియుచున్నది⁶ వారణాసి రామస్వామి, నందివాడ సుబ్బయ్యలు ద్రోణపర్వము నందలి మొదటి 2 ఆశ్వాసములకు పాఠాంతరములను గుర్తించిరి⁷ 3, 4, 5 ఆశ్వాసములను మన్నెం కనకయ్య 'మోకాబిలా' చేసెను.

బ్రౌన్ చే నియుక్తులైన పండితులు మొదట నొక తాళపత్ర ప్రతిని కాగితముపై వ్రాసికొని తక్కిన ప్రతులలోని పాఠముల నెక్కించెడివారు. ఈ పాఠములలోనేది కవి ప్రయుక్తము, ఏదిశుద్ధమైనది యని నిర్ణయించి తీర్పు తీర్చెడివారు. సిద్ధుష్ణమైన పాత సిర్జయమునకు ఛందోవ్యాకరణములు ప్రమాణములు. కొన్ని పట్టుల ఛందోవ్యాకరణములును సిర్జయమునకు తోడ్పడవు అనేక పాఠములలో 2, 3 పాఠములు సరియగు పాఠములుగ నుండును. మఱియు భిన్నప్రతులలో పెక్కు పాఠభేదములుండును. ఇట్టి సందిగ్ధస్థలములందీ పండితులు సంస్కృత మాతృక ననుసరించి తీర్పుచేసిరి.⁸

6. "౧౮౩౪ న యే_పిల్_తేడి_క_వరకు రాజమహేంద్రవరములో యానాం ప్రతులు రెండితో గరిమెళ్ళ వెంకయ్య వేమూరి సుబ్బారాయుడు సహచారి విభేదాలు యెక్కించడమైనది." D 172.

7. "ది ౨౭ నవంబరు ఆన ౧౮౩౨ సంవత్సరం విభేదములు యెక్కించడమైనది వారణాసి రామస్వామి వ్రాలు. నందివాడ సుబ్బయ్యవ్రాలు." —D. 174.

8. "అనేక ప్రతి భేదములు సంభవించుటచే చిక్కుగా వున్న తావుల సంస్కృతానుసారముగా తీర్చిన తీర్పు పయనము.

	ఆ	ప
శతయోజన విస్తీర్ణం.....	౧	౧౬౮
అగ్ని బృహస్పతి సంవాదంసోమ.....	౧	౧౭౬
...
		"—D. 232.

మఱికొన్ని సందర్భములలో బ్రౌను దొరగాఢో సంప్రతించి తీర్పును చేసిరి. తాము ఒక పాఠమును ప్రమాణముగ గ్రహించుటకు హేతువులను చూపిరి⁹ బ్రౌను ప్రేరణచే పరిష్కృతమైన యీ ప్రతులందు అరసున్నలు, శకటోపములు కానరావు. ఈ విషయమును సంశోధిత భారత పరిష్కర్తలను పేర్కొనిరి¹⁰ బ్రౌను కాలమునకు తాళపత్ర లేఖన పద్ధతులు, నియమములు పరిశీలింపజడలేదు వ్రాచిన తాళపత్ర శాసన లిపియందు అర్థానున్వారమును పూర్ణబిందువుగను (వాండు), పూర్ణానుస్వారమును పూర్ణబిందు పూర్వక వ్యంజన ద్వితీయముగను (కాంత్ర, వ్రాయుట సంప్రదాయము. కాన “తోంక” అను రీతి తాళపత్రములందుండ అది సరికాదని బ్రౌను ఆ పూర్ణములను తొలగించి యుండెను. అట్లే తాళపత్రములందు లక్షణకర్తలే రేఫశకటరేఫ ప్రకరణములందు మాత్రమే శకటరేఫలను వాడిరి. తదితర స్థలములందు శకటరేఫలు కానరావు. ఉచ్చరణ యందు వినిపించని అరసున్న, వ్రాతలో రోపించిన శకటరేఫ వర్ణసమామ్నాయమున అనవసరమని బ్రౌను సిద్ధాంతము.

ఆయా శుద్ధప్రతులలో బ్రౌను తనకు నచ్చిన పద్యముల సారాంశమును ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను.

ఉదా : తె|| యెల్లవారును జూడగ నిట్టి బయల
నెట్లగు సమాగమంబున యింతియన్న
నమ్మునీండుండు గావించె నప్పదఖిల
దృష్టి వధరోద నీహర తిమిరమంత

[వా. ప్ర. 1-2-52. ము. ప్ర. 1-8. 42.

9. “యిక్కడ నాలుగు ప్రతులయందు పట్టుకొనియెం అని వున్నది అలాగున చెప్పిన పక్షమందు భూతార్థమందు అంత్యయకారము యేత్వము గనుక అని మిషనాధు అని యున్న చరణాదిని అత్వము గన్గు యతిభంగమవును. వకప్రతి యందు మాత్రము పట్టుకొని యప్పుడు అని వున్నది. కాబట్టి యిదె గ్రహించ తగినది యిదిన్నిగాక పట్టుకొనియె మ్రింగె అని క్రియాద్వయమున్ను అప్రశస్తము” — P. 171. ఆ. 1. 122. పద్యము.

10. సంశోధిత ఆంధ్రమహాభారతము. పీఠిక. పు. 100.

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

“53 So they landed – she objected to the publicity of the place - where on he cast a mist around.”

కొన్ని పద్యములకు లఘు వివరణలు లభిస్తున్నాయి. ఆరణ్య పర్వమునందే లఘు వివరణములు పలుకావులందు కానవచ్చును.

ఉదా :- 1) ఆ॥ ‘నెంత శాంతులయు నెంత జితేంద్రియు’

(ప్రా. ప్ర. 1-3-48. ము. ప్ర 1-3-39) అను పద్యమునకు ఎదురుగా “Turely Love and solitude are irresistable” అని బ్రౌను గుర్తించెను.

2) ఆ॥ ‘యెరిగి యెరిగి వారినెల్ల వారింపక’

(ప్రా. ప్ర 1-3-6. ము. ప్ర. 1-3-5.) అను పద్యమునొద్ద “They asked how Vyasa was born” అని బ్రౌను వ్రాసెను.

ఆరణ్యపర్వ పరిష్కర్త తనకు గలిగిన సందేహములనెల్ల ఆ కాగితపు సంపుటము చివర నొకపుటలో గుర్తించెను. సామాన్యవృత్తసులగు చంపకమాలాదులు కాక విశేషవృత్తములగు లయగ్రాహి మన్నగువాని నామములు ఆయావృత్తముల ప్రారంభమున పాఠకుల సౌలభ్యాగ్ధము వ్రాయబడెను.

కావ్యపరిష్కరణ కార్యమును పండితులకు వదలి ఊరకుండెడివాడు కాడు బ్రౌను. ఆ పరిష్కర్త కావ్యములను స్వయముగ పరిశీలించి అందలి తప్పొప్పులను గుర్తించెడివాడు ఇది యాతని కార్యదీక్షకు నిదర్శనము.

ఉదా :

“మత్త కోకిల॥ దేవమూర్తులు పొందుపుత్రులు ధీరచిత్తులు వారిపెం
పీవెరుంగని వాడవే ధరణీశ వాయుసుతుండు గాం
డీవియుం దుజవిక్రమ ప్రకటికృతుల్ వివిధాస్త్ర వి
ద్యా విశేషులు వైరిపీరుల దక్కనిత్తురె పోరులన్.”

ప్రా. ప్ర 3-1-54. ము. ప్ర 3-1-46

“రెండు పుస్తకాలలో ప్రాసపోయింది- This correction I made- It is obvious enough but Fuchsia overlooked it.” అని బ్రౌను సవరణ.

విరాటపర్వ “తీర్పుసాపుప్రతి” ప్రతిపుట పైభాగమున “సిర్దోషముగా నియమించిన గ్రంథం” అని లిఖితమై యున్నది. ఇట్లు మొదట చిత్తుప్రతులను తయారు చేసి, తదుపరి శ్రమించి సాపు ప్రతిని సిద్ధపరచెడివారని తెలియుచున్నది.

సంశోధిత భారత ముద్రణ పరిష్కర్తలు బ్రౌను సవరించిన మహాప్రస్థాన స్వార్థారోహణపర్వములు లభింపనట్లు పేర్కొనిరి”¹¹ కాని ఆ పర్వముల సవరణల తోడి చిత్తుప్రతి మ ప్రా. పు భాండాగారమున కలదు. (D. 186).

బ్రౌను పరిష్కరణలో ప్రధానముగ పేర్కొనదగినది యాతని సంఖ్యా నిర్దేశము ఆంధ్రమహాభారతము నందలి పద్యములను పాదములుగ భజించి, పద్య సంఖ్యను సిద్ధయించి, అగమ్యమగున్న గద్యపద్యములకు క్రిమతనీర్వరచిన ప్రథమముడు బ్రౌను. ఈ విషయము సాతడే పేర్కొనెను : *The Mahabharata now first rendered to numerical arrangement, and copied in separate verses and lines by the direction of Charles Philip Brown.*” (D. 163.) బ్రౌనునకు పూర్వము ప్రమాణ పాఠములతోడి కాగితపు ప్రతులులేవు. “సి. పి. బ్రౌనుగారి యాదేశమున సిద్ధము చేయఁబడిన దానికన్న ముందు వ్రాయఁబడిక కాగితపు లిఖితప్రతి మాకింతవఱకు గనఁబడలేదు.”¹² ఆంధ్ర మహాభారత శుద్ధప్రతులను రూపొందించుటకు 2714 రూపాయలు వ్యయమయినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.

ఆంధ్ర కావ్యాను వాదములను గూర్చి బ్రౌనునకు ఒక నిర్దిష్టాభిప్రాయమున్నది.

“The Bharata, if printed in the same manner, would extend to nearly the size of Shakespeare’s plays : being about twice as long as either the Bhagavat or Ramayan. It is considerably abridged from the Sanscrit original; many hundred verses being often condensed into a paragraph, written in prose; indeed prose is interspersed in all the Telugu legends and poems, but no where so profusely as in the Bharata ”¹³

11. అందే. పీఠిక. పు. 100.

12. అందే. పు 89.

13. Es on Tel. Lit. Para 23.

We may here remark that the Telugu translators take liberties (more than poetical) with their originals, for they consider a general outline quite sufficient to form a copy : thus they omit, transpose and insert, whatever they please."

"Besides (possibly wishing to conceal these deviations), the Telugu translation in all books set aside the numerical order of the Sanscrit, melting down ten or twelve (adhyaya) chapters into one (asvasa) book or canto. Thus it is not easy to trace in the original any passage regarding which comparison may be required" 14 కావున భారతానువాదము యధానూత్యకము కాదని, ఆయ్యడి స్వేచ్ఛానువాదమని బ్రౌను పేర్కొనెను.

వ్యాసభారత మందిలి భగవద్గీత, విష్ణుసహస్రనామము, భీష్మస్తవరాజము, అను స్మృతి అను భాగములను తిక్కన తెనుగులోనికి అనువదీంపడయ్యెను. అందులకు కారణమును బ్రౌన్ ట్లు తెలిపెను : "In this ancient version of the Mahabharat some episodes are omitted : being too sacred to be translated. These are, the Bhagavat gita (a portion of the Bhishma Parva or sixth book), the Vishnu Sahasranama, the Bhishma Stava Rajam, and the Anusmriti." 15

3. 4. 2. ఉపలబ్ధములగు ఆధారములను బట్టి అంధ్ర మహాభారతము నందలి ఆదిపర్వమును ముద్రించిన ప్రథముడు బ్రౌను. 1839వ సం॥న ప్రకటించిన ఒక వ్యాసమందు బ్రౌన్ ట్లు వివరించెను :

"The text of the Mahabharat has unavoidably been much corrupted in the course of years; and the Adi Parvam or first book, being a common school book, has suffered more than the rest. The whole has now been revised and the devious readings found in different manuscripts have been recorded on this foundation a new edition is now in progress, and the first book is in the press." 16

14. Ibid Para. 26

15. Ibid. Para. 24.

16. Es. on Tel. Lit. Para. 24.

10-4-1840లో హయగ్రీవశాస్త్రి బ్రౌనుదొరకు వ్రాసిన లేఖపై ఉదాహరణమును ధృవపరచుచున్నది. శాస్త్రిగారు అచ్చాఫీసును స్థాపించుటకు శ్రమించినట్లును అందుకై తెలుగు అక్షరములు సిద్ధపరచినట్లును తెలుపుచు “ఆ అక్షరములు తమరు ప్రకృతమందు వేయించే ఆది పర్వములో అక్షరములవంటివి ఆయి వాటికంటే కుదిరికెగా నున్నవి” అని వ్రాసిరి.¹⁷

1842వ సం॥న బ్రౌను సవరించి వ్రాసిన “Essay on Telugu Literature” అను వ్యాసమునందు ఆదిపర్వము ముద్రితమైనట్లు పేర్కొనెను. The Adi Parvam or First canto is much demand as a school book and accordingly has now been carefully edited and printed. . . .” ఆ వ్యాసమునందే మఱొక సందర్భమున “The first book lately printed) of the Mahabharat called Adi Parvam.” అని ఆదిపర్వము ప్రణామిటీవల పూర్తియైనట్లు పునరుద్ఘాటించెను.

1842 వ సంవత్సరమునందే బ్రౌనుచే ముద్రింపబడిన గౌరవ హాశ్వంధ్ర, నవనాథచరిత్రల ముఖపత్రమందు ముద్రితమగుచున్న పుస్తకముల జాబితాలో ‘ఆది పర్వము’ను కలదు. పై ఆకరములన్నియు ఆదిపర్వము ప్రణామి. 1842 వ సం॥న జరిగినట్లు తెలుపుచున్నవి. బ్రౌను ఆదిపర్వమును ముద్రింపించెననుటలో విప్రతిపత్తి లేదు. బ్రౌను స్వీయచరిత్ర (1866) యందు అతని పర్యవేక్షణలో ముద్రితములైన గ్రంథముల జాబితాలో మహాభారతము కూడ ఉన్నది.

పూంబావై - శృంగార మొదలారి, పొయిగై - అప్పాస్వామి మొదలారి అను నిరువురు సైదాపురమందలి ఉమాపతి మొదలారి కల్విక్కళంజమసె ముద్రాక్షరశాలలో 1843 సం॥ ముద్రించి ప్రకటించిన ఆదిపర్వప్రతి యొకటి లభించుచున్నది. ఉపలబ్ధములగు ముద్రితభారతప్రతులలో ఇప్పటికిదియే మొదటిది. ఇదియే బ్రౌనుదొరచే ముద్రింప బడిన ఆదిపర్వప్రతియని శ్రీ బంగోరె అభిప్రాయము.¹⁸ ఇది స్వవచో వ్యాపారము. వారు సంకలించి ప్రచురించిన “బ్రౌన్ జాబులు తెలుగు జర్నలిజం చరిత్ర 1832 నుండి 1857 దాక” (1973) అను గ్రంథములో వర్తమాన తరంగిణి పత్రిక

17. Sr. of. Lts. M. 401, Lt. No. 155 pp. 297 - 299.

18. Literary Autobiography of C. P. BROWN. P. 154.

పురాణోత్తిహాసముల పునరుద్ధరణ

1842 ఆగస్టు 4, 18 తేదీ సంచికలో ముద్రించబడిన ప్రకటనను ప్రచురించి “1842 ఆగస్టు 4-వ తేదీ నాటికి తెలుగు మహాభారతం ఆదిపర్వం అచ్చు అయిందనేందుకు ఇంతకంటే మరో చాఖలా ఎందుకు?” అని ప్రశ్నించి (పుట. 43-44) బ్రౌను ఆదిపర్వ ముద్రణ కాలమును అంత ఖచ్చితముగ తేదీలతో సహా నిర్ణయించిన వారే అంద్ర డ్యూటీస్ ప్రకటించిన వ్యాసమునందు “1842. 4th లో బ్రౌను అచ్చు చేయించిన మహాభారతం ఆదిపర్వం గ్రంథంలోని లోపలి పేజీ ఫోన్” అని వ్రాసిరి¹⁹ వారు 1842 - 1843 వరకని ఆదిపర్వ ముద్రణ కాలమును పొడిగించుటకు గింజారములు తెచ్చవలెదు. ఈ కాలపాతన నిరాధారము. ఈ వెబ్సైటువారులు అచ్చు వెయిచిన యీ ప్రతియందలి పద్య సంఖ్యాక్రమము, అర్ధానుష్ఠాన శకట రేఖల రాహిత్యము వారి యీ నిర్ణయమున కాధారములు కానోపును కాని దీనినే ప్రబలాధారముగ పరిగణింపరాదు. బ్రౌను పరిష్కృత కావ్యములందు పద్యములకు సంఖ్యను నిర్ణయించుటే కాక వచనమునకును నాలుగేసి పంక్తులకు ఒక సంఖ్యను, నాలుగు సీసపాదముల కొక సంఖ్యను, అందలి ఎత్తుగీతకి మఱి యొక సంఖ్యను నిర్ణయించుట కాననగును ఈ ఉపలబ్ధి - ఆదిపర్వమునలి సంఖ్యాక్రమమును కట్టి యున్నది కాని బ్రౌను ముద్రింపించిన కావ్యము లన్నిటి లోపలి యుఖ పత్రములలో

“At the Desire of CHARLES PHILIP BROWN”

అని ప్రాలుమాలక సందేహమున కెడమీయసి రీతి స్పష్టముగ ముద్రితము అట్లండ 1843 వ సం॥న ముద్రితమైన ఆదిపర్వము నందు

“పూంబావై - శృంగార మొదలారి

పొయిగై - అచ్చాస్వామి మొదలారి

పీరియపురి చేతను

సైదాపురం - ఉమాపతి మొదలారి కల్విక్కళం జమసె

ముద్రాక్షరశాలలో అచ్చువెయించి ప్రచురము చేయబడెను ”

19. “నన్నయ భారతంలో వెలుగు చూడని రెండు కందపద్యాలు” - శ్రీ బంగోరె

ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక, 1978 అక్టోబరు 11, బుధవారం పుట 11.

అని బ్రౌను ప్రస్తావనయే లేక, వారి ముద్రాపకాలన బిస్కప్టమగ తెలిపబడెను; కాన ఈ ఆదిపర్వప్రతి బ్రౌను ముద్రింపించినది కాదని స్పష్టము బ్రౌను ప్రతి ఆధారముగ నిది ముద్రితమైయుండనగును. బ్రౌను ప్రతి ఇంకను అన్వేషణీయము

1842వ సం॥నకు పూర్వమే 1827వ సం॥న ప్రచురింపబడిన తన “ఆంధ్ర గీర్వాణచ్చందము”న బ్రౌను ఆంధ్రమహాభారతము నందలి ఆయాపర్వములలోని కొన్ని పద్యములను తన చందోలక్షణములకు లక్ష్యములుగ ప్రకటించి మణియు ఆ గ్రంథమునందే అనుబంధముగ “The State of Telugu Books (Maha Bharata)” అని సభాపర్వ ద్వితీయా శ్వాసమునందలి 14 పద్యములను వివిధ తాళ పత్రము లందలి పారభేదములతో ప్రదర్శించి, పాత గ్లయమొనర్చి, సవరించిన పద్యములను అచ్చుపేయించెను.

ఇట్లు దేశమంతట చెల్లాచెదదై అపపాఠములతో, పాఠాంతరములతో, గ్రంథ పాఠములతో అస్తవ్యస్తముగ నున్న ఆంధ్రమహాభారతమును సముద్ధరించి, ప్రామాణిక మనదగు శుద్ధప్రతిని రూపొందించుటయేకాక తప్పుద్రణు నకును పూనుకొని ఆంధ్రసాహిత్యమునకు మహాపకార మొనర్చిన మనీషి బ్రౌను

3. 5. శ్రీకాళహస్తి మహాత్మ్యము :

3. 5. 0 ధూర్జటి కాళహస్తి మహాత్మ్యమునకు బ్రౌను మూడ. కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను. (D 356, 357, 358)

3. 5. 1 మ. ప్రా. పు భాండాగారమున నున్న మూడు కాగితపు ప్రతు లలో D 356 సమగ్రము; D 358 అసమగ్రము. ప్రథమాశ్వాసములో 167 పద్యములు మాత్రమే యున్నవి. ఇయ్యది మాతృక యందలి 4 వ పత్రము వరకు పోల్చి సవరించిన ప్రతి ఇందు “కాళహస్తి మహాత్మ్యం. ద్వితీన ప్రతి” అని యున్నది. D 357 మెకంజీప్రతితోను దదితర ప్రతులతోను పోల్చి పాఠములు గుర్తించిన ప్రతి ఈ ప్రతి అంతమున “Contents - copied from the Mackenzie Ms” అని యున్నది పద్యపంక్తుల నడుమ వివిధ పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి. పారభేదములధికముగ నున్నపుడు ప్రత్యేకమైన కాగితములపై వ్రాసి, అతికింపబడెను. ఈ ప్రతి ముఖపత్రమున ఇందలి పాత భేదముల కాధార

మగు ప్రతులలో నొకటి మొకంజీ సేకరణములోనిదనియు, నది 1840 వ సంవత్సరమున లభించినట్లును, మూలప్రతి 1832 వ సం॥ ఆతి సమీపమున గద్వాలలో సంపాదించబడినట్లును బ్రౌను పేర్పరిచెను.¹

పై నాలుగు ప్రతులను సంపాదించి నూతన పరిష్కృత ప్రతిని 1840 వ సం॥లో బ్రౌను సిద్ధము చేయించెను.²

ఈ నూతన పరిష్కృత ప్రతిపై పైభాగమున బ్రౌను 'New Edition' అని పేర్కొనెను. ఈ కావ్యమున కాతడు 1840 సం॥ జనవరి 7వ తేది ఆంగ్లములో కథాసంగ్రహమును సంతరించెను.³ శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యమునకు 'యాదవరాయ చరిత్ర' మను న మాంతరమున్నట్లు బ్రౌను సూచించెను.⁴

1832 వ సం॥ నుండి 1840వ సం॥ వరకు ఈ కావ్యపరిష్కరణకు బ్రౌను పాటుపడెను. కావ్యపరిష్కరణ కొక ప్రతియున్న చాలదు. ఉన్నదానిని సవరించిన, నది కవిరచనకు సన్నిహితముగ నుండదు అందువలననే బ్రౌను ఏండ్లు పూర్ణము చేసినను దేశమంతయు గాలించి, ప్రతులను సేకరించి, ధూర్జటికృత కాళహస్తిమాహాత్మ్యమును యథాతథముగ నాంధ్రుల కందించెను.

1. "Of this rare poem until 1833 I never was able to obtain but one manuscript, and that is imperfect and incorrect. I at last traced it at Gadwal in the Hyderabad Government, whence with some difficulty I obtained this copy 1832. Subsequently I collated it with the copy in the Mackenzie library.

In this copy I have entered the various readings found in the Ms in the Mackenzie library - 1840 and likewise those of two other manuscripts recently obtained."

2. The Calahasti Mahatmyam - New Edition, 1840. Founded on comparison of four Mss. And an English summary of the story D. 356.
3. LITERARY COLLECTIONS BY C. P. BROWN P. 160.
4. "Also called Yadavaraya Charitra a Telugu poem written by Dhurjati and newly edited by the aid of various manuscripts in 1840' under the directions of C. P. Brown, Ibid. P. 145.

3. 6. ఉత్తరరామాయణము (తిక్కన)

3. 6. 0. ఆంధ్రులు ప్రసిద్ధాండ్రకవులలో తిక్కనకే అగ్రతాంబూలము నిచ్చినట్లు బ్రౌను అభిప్రాయపడెను.*

తిక్కన పూర్వరామాయణమును వదలిపెట్టి ఉత్తరరామాయణమును మాత్రము తెలిగించుటకు కారణము అంతకు పూర్వమే పూర్వరామాయణమును భాస్కరు డాండ్రికరించియుండునను అభిప్రాయమునే బ్రౌను కలిగియున్నట్లు అతని వాక్యముల వలన విడితమగుచున్నది¹ భాస్కరద్వైతాద్వైతవాద మప్పటికి తెలుగు వాఙ్మయరంగమున పొడమినట్లు కానరాదు.

చాత్రక దృక్పథము తెలుగువారికి తక్కువయని బ్రౌను చక్కగ నెత్తి చూపెను : “Yet regarding so popular an author we have no biographical accounts,...”² ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్ర రచన కుపకరించు కవుల జీవిత విశేషములను సేకరించిన ఆద్యులలో బ్రౌను దొరయు నొకడు తెలుగు సాహిత్యమును ఆంధ్రేతరులకు పరిచయము చేసినవారిలో ఆద్యుడు కావలి రామస్వామియైనను అతని గ్రంథము కేవలము కవి జీవిత విశేషములనే చాటుచున్నది. కాని బ్రౌను వ్యాసములు విమర్శయు క్తములై తెలుగు సాహిత్య విశిష్టతను నిరూపించుచున్నవి.

* “But whatever popularity has been attained by these poets philologists with one voice declare Ticcanna to be the unrivalled model of style in the Telugu language His first work seems to have been the seventh book, or supplement (Uttara Canda) of the Ramayan which bears the name of Bhascara. Ayyala Bhatta and Mallic Arjana were Bhascara's coadjutors: the former completed the sixth book and the latter wrote the fourth and fifth After the seventh was completed by Ticcanna, he gained the epithet Somayagi or Auspex for he bears this name in the Mahabharat”.

1. Es. on Tel. Lit. Para. 79.

2. Ibid.

పురాణోత్పత్తి హాసముల పునరుద్ధరణ

3. 6. 1 మ హా. పు బాంధాగారమున నిర్వచనోత్తర రామాయణపు కాగితపు ప్రతి యొకటి మాత్రమే యున్నది. (D 31) ఇది సమ గమ పుటకు ఒక వైపుననే వ్రాయబడిన పద్య పంక్తుల నడుమ పాఠాంతరములు గుర్తింప బడినవి.

ఈ నిర్వచనోత్తర రామాయణ ప్రతులు దేశమున మిక్కిలి అరుదనియు లభించిన ఒండు రెండులోను పాఠభేదము లనేకములనియు బ్రౌను పేర్కొనెను :
“Manuscripts of this poem are very rare but deviate greatly in the readings as will be seen in every page of the poem” 3

పాఠాంతరములు గుర్తించిన ప్రతి మాత్రమే ఈ పించుచున్నది; శుద్ధ ప్రతి కానరాకున్నది బ్రౌను ‘స్వీయచరిత్ర’ 1866లో తన వర్యవేషణలో ముద్రితమైన గంభముల పట్టికలో ఉత్తరరామాయణమును కూడా పేర్కొనెను. దీని కర్తృత్వమును తెలుపలేదు కాన ఆతడు ముద్రించినది తిక్కన కృతియో లేక కంకంటి పాపరాజ కృతియో తెలియరాదు. బ్రౌను ముద్రించిన ప్రతియు అలభ్యము.

3. 7. హరివంశము :

ఇది ఎఱ్ఱన కృతి. బ్రౌను వ్రాయించిన ఈ హరివంశపు కాగితపు ప్రతి ఒక్కటి మాత్రమే లభించుచున్నది. (D 325) హరివంశపు పూర్వోత్తరభాగములు రెండును నిందు సమగ్రముగ నున్నవి.

3. 7. 1. గ్రంథారంభమున విష్ణుపురాణమునందలి హరివంశమును గూర్చి విల్సన్ దొర పేర్కొనిన విశేషముల నట్లే బ్రౌను ఉద్ధరించెను.¹ దీనిని తన

3. D. 3

I “A Telugu version of the Hari Vamsam
In his Preface to the Vishnu Puran, page I viii
WILSON says—

The Hari Vamsam professes to be part of the Mahabharat it may more accurately be ranked with the Pauranik compilations of least authenticity and latest origin, It is chiefly occupied with the adventures of Krishna, but as introductory to his Ora, it records particulars of the creation of the world, and of the patriarchal and regal dynasties ”

D. 325.

కొసగబడిన మరొక ప్రతితో పోల్చవలెనను సూచన కలదు కాని ఆ ప్రతి నెవరు, ఎప్పుడిచ్చిరి అను వివరములు లేవు 2

ఇందు పాఠభేదములు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడినవి. కథావిషయక - ఉపశీర్షికలు పొందుపరుపబడినవి. ఇందలి పూర్వభాగపు తొమ్మిది ఆశ్వాసములను, ఉత్తర భాగములోని అయిదాశ్వాసములను ఎవరు 'మొకాదిలా' చేసినదియు తెలియ వచ్చుటలేదు ఉత్తర భాగములోని ఆరవ ఆశ్వాసము మొదలు పదియవ ఆశ్వాసము వరకు వారణాసి రామస్వామి, కొర్రపాటి చెన్నప్ప 1832 వ సం॥ ఆగస్టు 22 వ తేదీ నాటికి ('మొకాదిలా') పూర్తి యొనర్చిరి (D. 925) ఈ హరివంశమునకు తీర్పు పాఠములను సిద్ధయించిన ప్రతి లభించుటలేదు ఈ కృతి పరిష్కరణమున కెవరిని నియోగించినదియు తెలియుట లేదు ప్రతులను సేకరించి పాఠాంతరములను బ్రౌను గుర్తించెననుటలో సందియము లేదు.

3. 8. భాస్కర రామాయణము :

3. 8. 0. భాస్కరరామాయణ కృతి పరిష్కరణమున బ్రౌను దొరకు తోడ్పడిన పండితులెవరో తెలియుటలేదు. దీనికి మాతృక కడప ప్రాంతమునందు లభించినదట మఱియొక ప్రతి రాజమహేంద్రవరము జిల్లాలోని రాజానగర వాస్తవ్యులగు కంక్కటాల రాయప్పగారి యొద్ద దొరకెను. మ ప్రా. పు భాండాగారమందలి D 143, 154 కాగితపు ప్రతులు నాలుగు సంపుటములగ పిభక్తము. D 143 సంపుటములలో సుందరకాండవరకు గల భాగమున్నది. D 154 లో యుద్ధకాండము సంపూర్ణముగ కలదు

3. 8. 1. పరిష్కరణ కుపయుక్తమైన ప్రతుల వివరణ మిట్లున్నది :

"యందుకు మాతృక గ్రంథం కడిపదేశముందు కలిగింది

యీ పొస్తకం విభేదాలు యెక్కించిన ప్రతు వైనం -

౧ రాజానగరం ప్రతిజిల్లా రాజమహేంద్రవరం

౧ స్వయమైన ప్రతినెల్లూరి గలప్రతి" (D 143)

2. "THE HARI VAMSAM

Translated into Telugu by....

N. B. : This is to be collated with ms lent to me-
No. 26" (Ibid)

'స్వయమైన్ ప్రతి' బ్రౌను స్వయముగ కడపజిల్లాయందు సేకరించినది కానోపును. ఉదాహరణకు ప్రధానముగగోసి, రాజానగరము ప్రతితో పోల్చిరి. ఈ ప్రతిలో లేక రాజానగరము ప్రతిలోనున్న పద్యముల గుర్తించిరి అట్లే ఇందుండి అందు లోపించిన వాసినీ కూడ సూచించిరి (D 148) ఈ పరిష్కరణమున బ్రౌనుచే నియుక్తులైన పండితులు వాల్మీకి రామాయణమున, తెలుగు ద్వీపద రామాయణ మును సంప్రదించిరి ఉదా : యుద్ధానంతరము రాముడు పుష్పకాధిరూఢుడై పూర్వ పృథ్వాంతములు చెప్పునందర్భమును "సేతువు చూచితె యబల సింధువు మీద మవియ్యో సచ్చశో" యుద్ధకాండ 1 వా ప్ర 708 ము. ప్ర 2483) అను పద్యము నకు ఎదురుగా "యీ స్థలమందు-ద్వీపద రామాయణమున కున్న - వాల్మీక రామాయణమునకున్న భేదము గా వున్నది-

వాల్మీకియ యుద్ధకాండ - ౧౨౭ సర్గఃపేజి ౧౭౭ ౨౧. శ్లోకము - ద్వీపద యందు పేజి - ౨౪౧౮ లో ...

ద్వీపద రామాయణమందు సైదు ౨౩౭౪ చూచుకోవలసింది." అని ఉన్నది

దీనిని బట్టి ద్వీపదరామాయణ మప్పటికి ప'ష్కరింపఁడి పుటల సంఖ్యతో సిద్ధముగనున్నట్లు తెలియుచున్నది తన పర్యవేక్షణలో ముద్రితమైన గ్రంథము లలో భాస్కరరామాయణ మొకటియని బ్రౌను తన స్వీయచరిత్రలో (1868) పేర్కొనెను

"యథారాజా తథా ప్రజా" యని కదా ఆర్యోక్తి బ్రౌను మహాశయునికి ప్రతుల సేకరణమున గల ఆసక్తిని ఆతని క్రింది అధికారులును గుర్తించి, అతనితో సహకరించినట్లొక లేఖ తెలుపుచున్నది.*

* "మహారాజశ్రీ సీ॥ పీ॥ బ్రౌన్ యిస్కొయరు ధోరగారి సముఖానకు-గజవెల్లి కొండయ్య వ్రాసుకొన్న అజీన్ విన్నపములు ది ౧౦ మార్చిన్ తారీఖున దయ చేసి పంపించిన వుత్తరం ది ౧౨ తారీఖున అందినది-

..... భారత్ ౧౮ పర్వములున్న, రంగానాథరామాయణం, భాస్కర రామాయణం, దశావతార చరిత్ర, సత్యభామాసాంత్యనం, భల్లాణ చరిత్ర బహులాశ్వచరిత్రను గురించిన్ని ఆ పుస్తకములు వున్న వారు ఖరీదుకు యిచ్చినా సరే లేక బహుమానం కానలసివుంటే ఆ వయ్యిం తెలియచేసుకుంటే ఆ చొప్పున చేయిస్తున్నామని వ్రాసుంచి నా వద్దకి పంపించిన ప్రకటన కాగితం - నా కచేరీలో కట్టించడమే కాకుండా యవరెవరితోటి పైగా నేనున్న తెలియజేస్తూ వుండడ మయ్యింది : ఆ వయ్యిం వెనకనుంచి వ్రాసుకుంటున్నాను.. ది ౨౦ మార్చి ౧౮౭౪ సం॥ గజవెల్లి కొండయ్యవారు. యర్రనగూడెం.

చంపూకావ్యమైన బాస్కరరామాయణము బాస్కరుని పేరుతో నున్నదయి
బాస్కరుడు ఇతర కవుల సాహాయ్యముతో దీసిని రచించెననియు, ఇందలి శైలి
ఆంధ్ర మహాభారత శైలివలె, తత్సమపద భూయిష్టమగుటచే సామాన్య ప్రజాసీకము
నకు అందుబాటులో లేదనియు బ్రౌను అభిప్రాయపడెను. ¹

3. 9. కాశీఖండము :

తెనుగు సాహిత్యమును గూర్చిన పరిచయ వ్యాసములో, బ్రౌను పురాణములు
ఒక వాఙ్మయ ప్రక్రియని పేర్కొనెను. అందు పద్య, విష్ణు పురాణములు బహుశ
ప్రచారమున నున్నవనియు, కూర్మ, మార్కండేయ, స్కాంద పురాణములను
పాఠకులు అంతగ అభిమానింపరనియు. స్కాందపురాణాంతర్గతమగు కాశీఖండమును
శ్రీనాథుడు స్వేచ్ఛానువాద మొనర్చెననియు తెలిపెను సంస్కృత - అష్టాదశ
పురాణము లన్నియు తెనుగులోనికి అనువదింపబడలేదయి, నిష్ఠ సంబంధగాథలుగల
పురాణములనే కవులదరించిరనియు, శివసంబంధి పురాణముల ననాదరింపరనియు
నుడిపెను. ¹

3. 9. 1. మ. ప్రా. పు బాండాగారమున కాశీఖండము కాగితపు ప్రతులు
నాలుగు కలవు (D 380, 381, 382, 384) వీనిలో D 382 షుక్లంజీవార
సేకరించిన ప్రతి ² ఇందు కాశీఖండ ప్రథమాశ్వాసముతోపాటు దశావతారచరిత్ర,
సాముద్రక శాస్త్రము, రెట్టమత శాస్త్రము, భోగినీదండకమును కలవు.

D 381-వ ప్రతియందును కాశీఖండ ప్రథమాశ్వాసము మాత్రమే కలదు
D 380, D 384 ప్రతులందు కాశీఖండపు 7 ఆశ్వాసములు సంపూర్ణముగ కలవు.
వీనిలో D 384 చిత్త్రపతిగ తోచును. ఇందు పత్రమున కొకవైపుననే మూలమును
ప్రాసి పంక్తులనడుమ పాఠభేదములు గుర్తింపబడినవి. వానికి నెదుటిపుటలో నిర్దుష్ట
ములని ఎన్నుకొనిన పాఠములు గుర్తింపబడెను D 380 పరిష్కృత శుద్ధప్రతి.
ఇందు పత్రమునకు రెండువైపుల పద్యములు వ్రాయబడి యున్నవి.

1. Es on Tel. Lit. Para. 20.

1. Ibid. Paras : 27, 28, 29.

2. "Cat :- This M. S. belongs to the Mackenzie collection &
the work under notice is described on Page 309 of Wilsons
catalogue." Descriptive catalogue. Vol. I. P.

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

“మహారాజశ్రీ సీ పీ బ్రాహ్మ దొరగారి సముఖానకు ఓత్తూరి టప్పాలా ఫీసులో వారంటిచేగా వ్రాస్తువున్న హరిప్రసాదు మిక్కిలి వినయముగా సలాంచేసి వ్రాసుకొన్న మంచి యేమంటే॥ ౧౭౭౩ సం॥ సురూపుసింగు మూలంగా మీయొక్క ఆఫీసులో సూరా రామస్వామి నాయుడి కాశీఖండం వ్రాస్తూ వుంటిని అప్పుడు మీరు ఆశ్వమేధయాగము వ్రాయమని ఆజ్ఞాపించగా ఆ ఆశ్వమేధయాగము వ్రాసి తమకు యిచ్చి మళ్ళీ ముందు వ్రాస్తూవున్న కాశీఖండం వ్రాసి ముగించి సూరా రామస్వామి నాయుడికి యిచ్చినంతట మళ్ళీ నాకు అప్పట్లో యేమిన్నీ.....”³ ఈ లేఖనుబట్టి హరిప్రసాదను యువకుడు 1843 వ సం॥ కాశీఖండమును బ్రాహ్మనకు వ్రాసిఇచ్చినట్లు తెలియుచున్నది

3. 9. 2. కవిసార్వభౌముడు శ్రీనాథమహాకవి ‘ప్రాయమింతకు మిగుల గైవాలకుండ’ రచించిన ప్రౌఢకావ్యము కాశీఖండము. ఇది సంస్కృత స్కాంద పురాణమునందలి యేబది ఖండములలోగల కాశీ ఖండమునకు అనువాదము. మహా పురాణైక దేశమగు సంస్కృత కాశీఖండము సులభగ్రాహ్యమై పురాణ రీతిలోనుండగా, తెనుగున శ్రీనాథుడు ప్రౌఢతరమగు కావ్యశైలిలో దీసిని రచించెను. కావుననే “కాశీ ఖండమయః పిండమ్” అను ఆభాణకము తెలుగు కాశీఖండమును బట్టియే ఏర్పడినదని కొందరు విజ్ఞుల అభిప్రాయము.* సంస్కృత మూలమున ద్వాదశ సహస్రగంథ పరిమితిగలకాశీఖండము తెలుగున నేడాశ్వాసములు (1777 గద్యపద్యములు)గల కావ్యమైనది. కాశీఖండమునకు బ్రాహ్మ రచించిన పీఠికలో తెనుగు కాశీఖండ సంక్షిప్తతను గూర్చి పేర్కొనెను. స్కాంద పురణాంతర్గత కాశీఖండ పూర్వభాగము తెలుగున లభించుట లేదనియు, ఉత్తరభాగమును నైషధాంధ్రీకర్తయగు శ్రీనాథుడనువదించెననియు తెలిపెను. బ్రాహ్మ పోషితవర్గ పండితులలో నొకడగు నరసింహాచారి దీసిని పరిష్కరించెను. లభించిన చాలుగు తెలుగు ప్రతులందలి పాఠములను పోల్చుటయే కాక, సంస్కృత మూలమును కూడ సంప్రదించి పాఠనిర్ణయమొనర్చి. అయినను ఈ పరిష్కృత ప్రతి తన కంత సంతృప్తికరముగ లేదనియు, తెలుగు ప్రతులలో పెక్కు పాఠభేదములున్నట్లును, అందును గద్యభాగములందు శ్రీనాథుడు వాస్తవముగ

3. Sr. Lts. N. 425. P. 441.

*కాశీఖండము. పీఠిక. శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావు. వాచిళ్ళ. 1989.

ప్రయోగించిన ప్రయోగములేవో తెలియరాకున్నవని బ్రౌను తన ఉపోద్ఘాతమున సూచించెను.⁴

పద్యరచనలలో యతిప్రాసల సాహాయ్యముచే నిర్దుష్ట పాఠ ర్థము నిర్దేశింప నగును కాని గద్యరచనలలో అట్లు వీలకాదు కావున గ్రంథపరిష్కరణమున యతిప్రాసల అవశ్యకత వ్యక్తమగుచున్నది.

3. 10. ఉత్తర రామాయణము (కంకంటిపాపరాజు)

3-10-0 నిర్వచనోత్తర రామాయణమునకు వలెనే కంకంటి పాపరాజు విరచితోత్తర రామాయణమునకు కాగితపుప్రతి యొక్కటి మాత్రమే **తి 4** మ ప్రా.పు. భాండాగారమున కలదు. ఇది రెండు సంపుటములుగ విభక్తము. ఒక్కొక్క సంపుటి యందు 4 అశ్వాసములు కలవు. రెండవ సంపుటము మరల 'Vol II. A, Vol. II, B' అని రెండు విభాగములుగ నున్నది.

3. 10. 1 కంకంటి పాపరాజునకు పూర్వము తిక్కన ఉత్తర రామాయణమును తెలిపించినట్లు బ్రౌను పీఠికలో పేర్కొని యున్నాడు.¹ బ్రౌను వ్రాయించిన కం. పా. ఉ. రామాయణపు ప్రతియందు కాగితమున కొకవైపున మూలగ్రంథము కలదు భాగీగనున్న ఎదుటి పుటలలో బ్రౌను అంగ్లమున వ్రాసిన సూచికలు, అర్థ వివరణలు, పద్యానువాదములున్నవి.

4. The present is a corrected edition, having been prepared at my request by Narasimha Chari, a pandit in my employ who consulted four manuscripts of the Telugu and one of the Sanscrit text. The result however is not satisfactory as the Telugu copies varied from each other so greatly that it is often hard to determine, in prose passages, what were the words really used by Sri Natha." (D. 330).

1. "In former days Ticcana translated the Uttara Ramayana into Telugu" (D. 4. Vol. I)

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

ఉదా : సీ॥ హిమ దామకరకుంద సుమదామ శరబ్బింద

సమదామమై జన్మిదము బొసంగ'

(ప్రా ప్ర 1-114, 115. ము ప్ర 1-99)

అను పద్యమున కెవరుగ బొను “Description of Hanuman's appearance (in the Aranya Kanda)” అని వ్రాసెను. పదముల కర్థములు : ఉదా :

‘రశాచుల్’ అనగా వృక్షము.

ఈ రామాయణాధ్యయనమున కొన్ని పద్యముల కారబోనర్చిన అంగ్లాను వాదములు :

ఉదా :

అంతటిలోన సీతడు దయాద్రుతిపయిన్ బొబొడతెంచు పద్మిని
కాంతుజపాప ప్రసూన చుచికాంతుగనుంగొని పండటంచు వి
బ్రాంతి వహించి యాకవి తోరన్ రవి పైకెగసెన్ సమీర నా
గాంతక బాణమేగ పరిహాసి సమిద్ధ మహాజవోద్ధతిన్.

ప్రా. ప్ర 5-109. ము. ప్ర. 5-99.

“His mother went to get him an apple to eat- Mean while he saw the sunrise - took it, for an apple and flew at it ”

3 10 2. ఇందుగల అవాల్మీక విషయములను మరియు తెనుగు ద్వీపద- ఉత్తరరామాయణమున లేని విశేషములను బొను గుర్తింపజేసెను.

ఉదా :

1) హేతి ప్రహేతుల వృత్తాంత సందర్భమున శివుడు విజయం చేయుట.

“సీ॥ బలుకెం జెడలతోడ దెలిగన్నెరల వెన్నె

గొ
గల కొన్నెల వతంసకంబు తోడ”

ప్రా. ప్ర. 1-301, 302 ము. ప్ర. 1-260.

అను పద్యమున వర్ణితము.

ఈ పద్యమునకు ఎదురుగా “యీవర్తనాంశ సంస్కృత ద్విపదలయందులేదు. ముఖ్యకథాంశ మాత్రము యున్నది” అని గుర్తింపబడెను.

3. 10. 3. ఉత్తర రామాయణమును పుష్పగిరి తిమ్మన రచించి, కంకంటి పాపరాజునకు 8000 నాణ్యములు ఋణపడియుండుటచే, తన ఉత్తర రామాయణ శ్రీర్యత్యమును పాపరాజున కర్పించి ఋణ విహక్తుడయ్యెనను కింవదంటిని బ్రౌను (యథార్థగాథగ) ఉగ్గడించినాడు. అప్పటి కింతను ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్ర పరిశోధనకు పూనుకొనిన వారు లేరు ప్రచారములోనున్న జనశ్రతులను, పుక్కిటి పురాణములను వాస్తవ కథనములని విశ్వసించిన కాలమది ²

“కంకంటి పాపరాజు ప్రళయ కావేరి పట్టణములో నమీనుగా తౌక్యాధికారము నందుండినవాడు. ఆ కాలమునందే ఈయనవద్దఁ బుష్పగిరి తిమ్మన్న కొంతఋణము చేసి యాయప్పు తీర్పలేక యీ పుస్తకమును దాని క్రిందఁజేసి యివ్వగా, ౧౭౮౦ వ-సంవత్సర ప్రాంతమున నుత్తర రామాయణమును పాపరాజు తన పేరతోఁ బ్రచురించెనని చెప్పుచున్నాడు” ³ అని వీరేశలింగము పంతులుగారు పేర్కొనుటకు బ్రౌను వ్రాతలే కారణమై యుండవచ్చును. కాని బ్రౌను పాపయ్య మరణకాలముగ తెలిపిన దానిని పంతులుగారు కావ్యప్రచురణ కాలముగ నిర్దేశించిరి. ఈఉభయుల నిర్ణయమునకు ఆధారములేవియో తెలియరాకున్నవి పాపరాజు సమకాలిగుడగు ధరణిదేవుల రామమంత్రి కాలముచు బట్టి, ఇతరాధారములను బట్టి పాపరాజు కాలము క్రీ. శ 1660 అని శ్రీ S. V. జోగారావుగారు యక్షగాన వాఙ్మయ చరిత్రలో నిర్ణయించిరి. ⁴

పాపరాజు కాల నిర్దేశ విషయమున పొరపడినను, తెనుగునాట ప్రళస్తీ, ప్రచారముల నందిన కంకంటివారి ఉత్తరరామాయణము కాలగర్భమున లీనము కాకుండ ఉద్ధరించి ఆంధ్రుల కందించి మహాపకార మొనర్చిన మనీషి బ్రౌను.

2. “This poem is asserted to be the composition of Pushpagiri Timmanna; who being in debt. 6000 pagodas to Cancanti Paparaz has in payment relinquished the authorship to him. He died about A. D. 1790 at pulicat where he was an Ameen.” (D. 4. Vol II B).

3. ఆంధ్ర కవుల చరిత్ర. తృ. భా. పుట. 103.

4. యక్షగాన వాఙ్మయము ద్వి. భా. పుట 15

పురాణేతిహాసముల పునరుద్ధరణ

ప్రకరణసారాంశము :

1. బ్రౌను మొత్తము 8 పురాణేతిహాసములను పరిష్కరించెను. అయిడింటికి పాఠాంతరములను గుర్తించెను. ఇంచుమించు 28 పురాణేతిహాస కావ్యములకు లాభవత ప్రతులను సేకరించి, కాగితములపై తెక్కించెను.

2. బ్రౌను పూచుకొనిన ఆంధ్రకావ్య సముద్ధరణ కార్యములో అతడు మొదట చేపట్టిన గ్రంథములు భాగవత, భారత, రామాయణ, విష్ణుపురాణాదులు.

3. వీటిలో బ్రౌను భాగవతము, భారతము, భాస్కర రామాయణము, ఉత్తర రామాయణములను ముద్రించెను. వీనిని ముద్రించినవారిలో బ్రౌను దొరయే అద్యుడు.

4. ఈ పురాణ పరిష్కరణమున బ్రౌను విదేశీయులకు బోధపడునట్లు పురాణములను గూర్చి సాకల్యముగ వివరించెను. ఇది అతని జిజ్ఞాసకు సిద్ధర్శనము.

5. ఈ పురాణేతిహాసముల అధ్యయన సమయమందును, పరిష్కరణ సందర్భమునను బ్రౌను ఆంధ్ర కవులను గ్రీకు కవులతో, ఆంగ్ల కవులతో పోల్చి తారతమ్యముల చూపుట పరిపాటి. నచ్చిన పద్యముల నాగ్నీకరించుట అతని రసీకరకు సిద్ధర్శనము.

6. బ్రౌను ప్రబంధములకన్న పురాణములను మొదట, చేపట్టుటకు వాని కైలీ సారశ్యమే కాక ప్రజాభిమానమును కారణమై యుండవచ్చును. ప్రబంధములు వండితమండలి సమాదరణీయములు. పురాణేతిహాసములు ప్రజాభిమాన పాత్రములు. బ్రౌను సాహిత్యము ప్రజాసామాన్యమునకు అందుబాటులో నుండవలయునని కోరెడివాడు కాన అతని దృష్టిని మొదట పురాణేతిహాసములు ఆకర్షించి యుండనగును.

7. ఈ పురాణేతిహాస పరిష్కరణలో బ్రౌనునకు తోడ్పడిన వండితులు - చెంచయ్య (విష్ణుపురాణము), బుచ్చయ్య (విష్ణు పురాణము), కృష్ణయ్య (విష్ణు పురాణము), జూలూరి అప్పయ్య (విష్ణు పురాణము, పద్మపురాణము) గరిమెళ్ళ వెంకయ్య (భారతము - ఆరణ్యపర్వము), నరసింహాచారి (కాశీఖండము).

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్ధరణము

8. బ్రౌను హిందూమత గ్రంథములను పరిష్కరించెనే కాని వానిని ముద్రింప లేదు అను మరువూరు కోదండరామిరెడ్డిగారి అభిప్రాయము పొరపాటు 1

9 ధూర్జటి శ్రీ కాళహస్తి మహాత్మ్యమునకు బ్రౌను అంగ్లమున కధాసంగ్రహమును సమకూర్చెను.

1. “సె. పి. బ్రౌను తెనుగు పురాణాలు ప్రబంధాలు సేకరించి, శోధించి వ్యాఖ్యానాలు వ్రాయించి కాగితాలు మీదకు ఎక్కించి భద్రపరచినారు గాని, మత సంబంధమైన వాటిని ఎత్తుకొనక, తక్కినవాటిలో కొన్నింటిని మాత్రమే ప్రచురించినారు హిందువుకాని ఒకరు మతగ్రంథాలను అచ్యుతేయుటకు పూర్వాచార పరాయణులు ఇచ్చగింపరేమో : అప్పుడే మతమిషతో శిష్యులు తిరుగుబాటు జరిగి ఉండినది బెంగాలులోవలె ఏదైనా ఒక ఆంక్షఉండి, అది ఈ దొరచెవిన బడినదేమో, కాబట్టి ‘మన మత గ్రంథాల పొంతకు ఈయన అంతగా పోరైరి.” — ‘ఆంధ్రవాఙ్మయము : వావిళ్ళ’ పు 127.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

4 0 మద్రాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారమున శృంగార ప్రబంధముల పట్టికలో మొత్తము 147 గ్రంథముల వివరణకలదు. వీనిలో భోజరాజీయారులు కొన్ని మాత్రము కళాకావ్యములు; తక్కినవి 140 శృంగార ప్రబంధములు. వీనిలో 25 తాళపత్ర ప్రతులు. ఈ తాళపత్ర ప్రతులలో కిరాతార్థసీయము, కృష్ణార్జున సంవాదము, మూర్ధవరిత్ర అనునవి బ్రౌను సేకరించినవి (చూ. అను. 1. ii) శేషించిన 115 కాగితపు ప్రతులలో 17 బ్రౌను వ్రాయించినవి నిర్ధారకముగ చెప్ప నాధారములు లేవు మిగిలిన 98 ప్రబంధములను బ్రౌను సేకరించినట్లు సీక్వయముగ తెలియుచున్నది. వీనిలో బ్రౌను 24 ప్రబంధములను పరిష్కరింపజేసి, శుద్ధ ప్రతులను వ్రాయించి, కొన్నింటికి వ్యాఖ్యలను సంతరింపజేసెను కుచెల్వాఖ్యానికను, వైజయంతీ విలాసమును, వ్యాఖ్యానపిత వసు, మను చరిత్రలను గుర్తించెను. ఈ ప్రకరణమున బ్రౌను పరిష్కరించిన వానిలో ప్రధానమైన 18 ప్రబంధములను గూర్చి ప్రస్తావించుదును. మిగిలిన 80 ప్రబంధముల వివరములు, కేవలము కాగితపు ప్రతులు తయారు చేయించి, పాఠాంతరములను మాత్రము గుర్తించిన 74 ప్రబంధముల గూర్చిన విశేషములు అనుబంధమున (1. ii) కానగును.

4. 1. దశావతార చరిత్ర :

4. 1 0 ప్రాచీనాంధ్ర కావ్యములలో భాస్కర రామాయణము 16 లేక 18 వేల పద్యముల సరళ రచన యనియు, 80 లేక 90 వేల పద్యములుకల కవిత్రయ భారతము నాతి కఠినమనియు, ఇంచుమించు పదివేల పద్యములతో వేదాంత విషయ సంభరితమైన పోతరాజు భాగవతము రామాయణ భారతములకన్న క్లిష్టతర మనియు, వీనియట్టికన్న దశావతార చరిత్ర ప్రౌఢతర ప్రబంధమని బ్రౌను తెలిపెను.¹ “The Dasavatara Charitra or Metamorphoses of Vishnu – This is an original Telugu poem composed about A. D. 1760 – It is

1. D 524. దశావతార చరిత్ర

remarkable for beauty of language - and for preserving a uniformity of excellence''² అని బ్రౌను ఈ ప్రబంధమును ప్రశంసించెను ఇప్పటి పరిశోధన వలన వాఙ్మయ చరిత్రకారులు ఈ కావ్యము క్రీ. శ 1620-30 నడుమ, రచింపబడి యుండునని నిర్ణయించిరి ³

4. 1. 1. దశావతార చరిత్రకు 2 తాళపత్ర ప్రతులు (D 521, 522)
11 కాగితపు ప్రతులున్నవి. ఈ కాగితపు ప్రతులన్నియు బ్రౌను వ్రాయించినవే.

D 520. + ఇది ఖైదు సంపుటములుగ విభక్తము. ప్రథమ సంపుటములో ప్రథమాశ్వాసము, ద్వితీయమున ద్వితీయ తృతీయాశ్వాసములు, తృతీయమున చతుర్థ పంచమ, షష్ఠాశ్వాసములు చతుర్థమున సప్తమాష్టమములు, పంచమమున నవమ దశాశ్వాసములున్నవి.

తృతీయ సంపుటములోని ఆజవ ఆశ్వాసాంతమున “౧౮౨౯ సం॥ అకటోబరు నెం ౨ తేదికి” గరుడయ్యగారు కొండలయ్య అను సీరువురు దశావతార చరిత్రను మొకాబిలా చేసినట్లున్నది.

చతుర్థసంపుటాంతములో “౧౮౨౯ సం॥ ఆ కటంబరు ౪ తేదికి” రాయసం గరుడయ్య, కొండలయ్య మొకాబిలా చూచినట్లున్నది. కాని అహల్యకథను మాత్రము శేషయ్య, రా. గరుడప్ప మొకాబిలా నేసిరి.

పంచమసంపుటములో “౧౮౨౭ సంవత్సరం ఆగడంబరునెం ౭ తేదీవరకు” రాయసం గరుడప్ప, కిచ్చయ్య లిరువురు మొకాబిలా చూచినట్లున్నది. కనుక బ్రౌను దశావతార చరిత్ర పరిష్కరణకు 1829-వ సం॥ ప్రాంతముల పూనుకొనెను.

ఈ సంపుటములలో పుటకు ఒక ప్రక్కన మూలమును యదాతథముగ వ్రాసి పద్యపంక్తుల నడుమ పారభేదములు గుర్తించి. ఎదుటి పుటలో పరిష్కర్తలు గ్రహించిన పాఠములొసగబడెను.

2. D 520. Vol I. దశావతార చరిత్ర.

3. అంధ్ర కవి తరంగిణీ - సంపు. 12 పు. 52.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

- D 523** - అవతారికా భాగములేదు. దశమాశ్వాసమున 162-వ పద్యము వరకే కలదు. శేషించిన భాగము శిథిలమైయుండవచ్చును ఇందు పత్రమున కిరు వైపుల ప్రాయబడెను. పద్యపాద విభజనము, పద్యసంఖ్య, బ్రౌను ఆంగ్లమున గుర్తించిన విషయ సూచనలు, లఘుటీప్పణులు విరివిగ నున్నవి. ఇది సాపు ప్రతియై యుండవచ్చును
- D. 524** - ఇది దశావతార చరిత్ర పూర్తిగ్రంథముకాదు. ఇందు దశావతార చరిత్ర లోని సప్తమాశ్వాసమందలి అహల్యా వృత్తాంతమును 'అహల్యాసంక్రందన ఓలాస' మను పేరుతో బ్రౌను ఆంగ్లములోనికి అనువదించిన 49 పద్యము లున్నవి ఈ అనువాదమును బ్రౌను 25-5-1824న ప్రారంభించెను. ఈ ప్రతిలో బ్రౌను చేసిన అప్పకవీయాంగ్లాను వాదమును కొంత ఉన్నది.
- D. 525** - ప్రథమాశ్వాసము, ద్వితీయాశ్వాసములో కొంత భాగమున్నది పత్రమున కిరువైపుల ప్రాయబడెను.
- D. 526 & D 527** - రెండింటి యందును ప్రథమాశ్వాసము మాత్రమే కలదు. పుటకు రెండువైపుల ప్రాతకలదు.
- D. 528** - మూడు సంపుటములు. ఇది బ్రౌను దశావతార చరిత్రకు తయారు చేయించిన సవ్యాఖ్యాన ప్రతి. మొదటి సంపుటములో మొదటి రెండాశ్వాసములు, రెండవదానిలో మూడు, నాలుగు, అయిదాశ్వాసములు, మూడవ సంపుటములో ఆఱు, ఏడు ఎనిమిదాశ్వాసములు టీకా సహితము గ నున్నవి.
- D 529**-అవతారికా భాగము లేదు. ఒకటి, రెండాశ్వాసములు నాలుగవ ఆశ్వాసములో కొంతభాగమున్నది. పత్రమున కిరువైపుల ప్రాయబడెను. ఇది నాలుగు సంపుటముల ప్రతి ఇందు **D 528** ప్రతిలోని టీక మాత్రము ఎత్తి ప్రాయబడెను. తుది మూడు పుటలలో నీ భాగమునకు సంబంధించిన విషయసూచిక సమకూర్చబడెను.
- D 530**- ఇయ్యదియు సటిక ప్రతి అయిదు నుండి ఎనిమిది ఆశ్వాసములు క్రమముగ, రెండవ ఆశ్వాసము 410-వ పద్యము నుండి 500 వరకు, నాలుగవ ఆశ్వాసము 276 వ పద్యమునుండి పూర్తిగ పుటకు రెండువైపుల ప్రాయబడి

యున్నవి. మొదటి నుండి 152-వ పుట వరకు మూలము చేర్చబడియున్నది. తదుపరి టీకమాత్రమే ప్రత్యేకముగ కలదు వ్యాఖ్యాసంపాదన పద్ధతియైతేవు.

D 531- ఇది దశావతార చరిత్రకు బ్రౌను సమకూర్చిన పదసూచి 'అంక' నుండి. 'చరువు' వరకు ప్రథమ సంపుటము, 'చర్చ' నుండి 'మరాఠీకా' వరకు ద్వితీయ సంపుటము, 'మరి' నుండి 'శ్వావిభుండు' వరకు తృతీయ సంపుటము

D 2915- ఇందు తొమ్మిది వది ఆశ్వాసములకు టీక కలదు. D 528 ప్రతి, ఈ ప్రతియు కలిపిన దశావతార చరిత్ర వ్యాఖ్య సంపూర్ణమగును.

4. 1. 2. మ ప్రా. పు. భాండాగారమున నున్న రెండు తాళపత్ర ప్రతులను సమగ్రమైనవి. అవి బ్రౌను సంపాదితమలవునో కాదో నిశ్చయముగ తెలియుటలేదు. తిరుచనాపల్లి ఆప్టిల్ కోర్టు శిరస్తాదారుడైన నరసింగరాయని యొద్ద నుండి బ్రౌను ఒక ప్రతిని సంపాదించెను. అందు ఏడవ ఆశ్వాసములో 54-వ పద్యము మొదలు 200-వ పద్యమువరకు ఉండవలసిన అహల్యాకథ తేదట⁴ చెన్న పట్టణములో మరొక ప్రతిని బ్రౌను సేకరించెను.⁵ "ధారవారి పెద్ద పతి"ని ప్రధానముగ గొని, పైరెండు ప్రతులలోని పాఠములను పోల్చి ఈ ప్రబంధమును పరిష్కరించినట్లూహింపనగును⁶ "This is all that the Wantimetta MS supplies" అను బ్రౌను వ్రాతను బట్టి ఒంటిమెట్టనుండి యొక ప్రతినీ సంపాదించినట్లు తెలియుచున్నది⁷ కనుక దశావతార చరిత్ర ప్రతులు తమిళనాడులోను, ఆంధ్రప్రదేశ్ లోను బ్రౌనునకు లభించెను

ఒక కావ్యమును గ్రహించి దానిని పరిష్కరించుచునే మరల దానికి ప్రతులు దొరకునేమోనని అన్వేషించుట బ్రౌను ఆలవాటు. కొత్తపాఠముల కొరకు నిరంతరము పరిశోధించుచునే యుండును. గజవెల్లి కొండయ్య బ్రౌనునకు 1834-వ సం॥ ఫిబ్రవరి 27, మార్చి 20-వ తేదీలలో వ్రాసిన జాబులను బట్టి ఆతనిని దశావతార చరిత్ర ప్రతుల సంపాదన నిమిత్తము బ్రౌను కోరినట్లును, అతడు తదన్వేష

4. D. 520. సంపు. 4. పత్రము. 1

5. అందే. పు. 94.

6. D. 520. సంపు. సంపు. 1. పత్రము. 60.

7. D. 520. సంపు. 5. పత్రము. 282.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

ఐలో నుండినట్లును తెలియుచున్నది⁸ బ్రౌను ప్రతులు అన్వేషణకు అందుగాని, అలావుగాని యున్నట్లు కనిపించదు.

4 1. 2 దశావతార చరిత్ర ప్రబంధ పరిష్కరణకు బ్రౌను పెక్కురు పండితులను నియమించెను గరిమెళ్ళ వెంకయ్య ములుపాక బుచ్చయ్యశాస్త్రి, చెంచయ్యలు దీనిని పరిష్కరించిరి. అటనట అద్వైత బ్రహ్మయ్య, జూలూరి అప్పయ్యలు కూడ సహరించినట్లు కాననగును.

పరవస్తు చిన్నయసూరి తనయొద్ద ఉద్యోగము చేసినట్లును, అతడు దశావతార చరిత్రను పరిష్కరించినట్లును బ్రౌను స్వహస్తలిఖిత లేఖనము లభించుచున్నది.⁹ కాని ఆ పరిష్కృత ప్రతి నేడు కానవచ్చుటలేదు. (చూ. 9 వ. ప్రకరణము)

ఈ పరిష్కర్తలలో నెవరో మొదట పాఠములను తీర్చుచేసి వాయగా తదుపరి ఆ పాఠములను గరిమెళ్ళ వెంకయ్య, చెంచయ్యలు పునః పరిశీలించి వారికి తోచిన నిర్దుష్ట పాఠములను నిర్ణయించిరి :

i. 59 పీ|| సంగీత పుంబావ శారద సాహిత్య
తత్వాద్యతన కాళిదాసుదతుల
వితరజైదం యుగీన తపన తనయుండు
భూసురత్రాకృత భూమి తలుడు
భక్తి ప్రహృష్టనాభౌ సమోజుడు శాశ్వ
తైశ్వర్య పాణౌ కృతాద్రుతుడు

జి
దీక్కురి ముద్రుబి దేదీప్యచ్ఛవసకిలిన్
జాగ్రద్విషం ప శౌర్యశాలి

అం. తే|| వీరవెంకటపతిరాయ విభువతంస
తావితోభయ చామర భద్రదంతి

8 Sr. of. Lt. M. 401. P. 339.

9. Entire Grammar of Telugu. D. 1330.
G. O. M. L. PP. 481 - 483.

దంత పర్యంకిః ది సన్మాన ఘనుడు

ధీమదున్మంత్రీ మగదల తిమ్మమంత్రీ

ప్రా. ప్ర. 1-59, 60. ము ప్ర. 1-35

“ఈ పద్యమున కెదురుగా” బుః శాస్త్రీ, చెంచయ్య...తీర్పు...ముద్రుజః ముద్రుబి
యారెండు శబ్దాలు అపశబ్దాలు అన్నిన్ని ముద్రిత అనే శబ్దము సుశబ్దము అని
ప్రాయడమయ్యింది.

చో॥ చెంచయ - వెంకయ్యగారి తీర్పు॥

ముద్రిత శబ్దము యే ప్రతిలో లేనందున సున్న ముద్రుజ శబ్దమే సాధ్యక
మైనందున తీర్పు ముద్రుజ శబ్దమే” అని యున్నది కూల ముద్రుజ అను పదమే
లక్షణవంతము కూలమ్ ఉద్రుజతీతి కూల ముద్రుజః అని పదచ్ఛేదము. ఉక్ +
రుజ = ఉద్రుజ = Destroying, undermining (as a bank; as in కూల
ముద్రుజ¹⁰ ఈ ఆధారములను బట్టి ‘ఉద్రుజ’ అనునదియే పదము. ‘ముద్రుజ’
అనునది కాదు. ‘ముద్రిత’ అని అనుకొనుటకు ఆస్కారమే లేదు. సంస్కృత
వ్యాకరణ విశిష్ట లక్షణ లక్షితమైన ఈ ‘కూలముద్రుజ’ పదము పారిజాతాపహరణ
మున లోలుత ప్రయోగింపబడి యున్నది.”

సామజ హయ కూలముద్రుజ శత జధునీ” (1-28)

ii) “ప॥ పద్మాప్తచిర పద్మాచ్ఛద్మ పద్మరాగ సరాగపటంకానురాగ పారా
పారా పార దృశ్యాపార పారావతారావ కూటంబగు కొలువు కూటంబునం బొడవు
కెంపుసొంపు నింపు వినుకెంపు నుడికింపు విడికెంపు రవచెక్కడంపు కడవన్నె
పసిడి గద్దయ నధివసించి, కరెవెల్పు ముద్దియయాటపట్టు విరి ముద్దియపై పెద్ద
కొలువుండు తెరగంటి పెద్దతో”

(ప్రా. ప్ర ౧ - 25. ము ప్ర. 1-14)

ఈ వచనమున కెదురుగా “యాటపట్టు విరిముద్ది..... తెరగంటి పెద్దతో” అని
యున్నది. దీని ప్రక్కన చెరింగు ముద్దియ వుండవలెను. అని - గ॥ వె॥ చో॥ చె

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

తీర్పు" అని కలదు 11

పాఠములను నిర్ణయించిన తరువాత ఆ సవరించిన పద్యమును ఎదుటి పుటలో ఎత్తి వ్రాయుటయను విధానమును సుబ్బన్నయను నతడు ప్రవేశ పెట్టెను.
 "This arrangement is made by Subbanna"12

4. 1. 4. బొగ్గను తన వాడుక చొప్పున కొత్తపదములకు ఇతర కావ్యములనుండి ఆ కరములను చూపెట్టెడివాడు.

ఉదా : (i) "టీకలో ఉదుటు అనే శబ్దమును గురించి నా పద్ధతుండె అయిదు ఉదాహరణములను యిక్కడ యెక్కించ వలసినది."13

(ii) "తెలసం, యిది తెలుగుకాదు డిక్చనరీలో వుండే తీర్పు చూచుకొవలసింది"14

సీ॥ కలికి యీ పొదరింటకాడె నీ పూరక
 కినిసి చాచేత మ్రొక్కించుకొనుట
 తెరవ యీ ద్రాక్ష పండిటగాడె నడికిరే
 యిని వచ్చి నీవు నన్నేలి కొనుట
 మెలత యీ గుఱ్ఱమామిడి నీడగాడె చి
 ల్కలు బల్క బెలులంచు నులికిపడుట
 వనిత యీ కదళికావని గాడె దళవీజ
 నముచే రతాంతర శ్రమముడువుట

తే॥ తలచుకొందువె యీ సైకతమున గాడె

నా
 గాన బైకొనకున్న నోచాన మంచి
 దత్తతోచెప్పి కొట్టెంతుననిన జడిసి
 నీవు నాకోర్కె దీచుట నీలవెణి.

(వ్రా ప్ర. 9-146, 147. ము. ప్ర 8-124.)

11. D 520. సంపు. 1. పత్రము 8

12. D 520 సంపు. 3. పత్రము. 74

13. D. 520. సంపు. 4. పత్రము. 28.

14. అందే. పత్రము. 40.

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్ధరణము

‘కాన’ తీర్చుచేయుటకు పండితులకు అర్థగంట పట్టినదని బ్రౌను పేర్కొనెను.¹⁵ చివరకు ‘నాన’ అను పాతమునే గ్రహించిరి

అక్కట నన్నబాసి క్షణమైన సహింపగలేదు గోపికవో
చక్కెర బొమ్మ లేకరణిసైచిరొయిన్ని డినంబులందులో
మిక్కిలి రాధ యియ్యెడును మేను భరించుటదుర్లభంబునీ
వక్కడికేగి కృష్ణుడిదె వచ్చెనటంచు వచించుముద్దవా.

(ప్రా. ప్ర. 9-438. ము. ప్ర 8-192)

ఈ పద్యము నాల్గవపాదముకడ బ్రౌను ‘అఖండయతి’ అని పేర్కొని “This is poetical license” అని నుడివెను. అఖండవళిని భీమనాధి ప్రాచీన లాక్షణికులు పేర్కొనిరి. అప్పకవి దీనిని సిషేధించెను. కాని అఖండవళి ప్రయోగములు కవివ్రతయ భారతమందును కాన వచ్చెడి. అప్పకవి వానికి అఖండవడిలేని పాఠాంతరములను కల్పించెను. అఖండవడికి భారతేతర గ్రంథములందు ప్రయోగములు అసంఖ్యాతములుగ నున్నవి. బ్రౌను దీనిని గుర్తించుట అతని సుసీత పరిశీలనా దృష్టికి సిదర్శనము.

ప్రబోధ చంద్రోదయ నాటకములోని శిఖరిణి వృత్తమునకు Dr Taylor చేసిన ఆంగ్లానువాదమును బ్రౌను గుర్తించి, అచట యతి పొరపాటుగ గుర్తింపబడినట్లు చెప్పెను. మఱియు ప్రబోధ చంద్రోదయము ఆంధ్రాంగ్లములలో ననువదించబడినట్లు అధిక ఆధ్యాత్మిక వ్యంగ్యరచన యని వివరించి, అచట అనంగుడు రతిదేవికి తన శక్తి సామర్థ్యములను తెలుపుచు, ఇంద్రుని అహల్యాసంగముమునకు ప్రేరేపించిన వాడు తానేయని, చెప్పిన శ్లోకమును నాగరలిపిలో రోమనులిపిలో రచించెను¹⁶ ప్రబోధ చంద్రోదయము నందలి అహల్యా చరిత్ర సీట ప్రస్తావించుట వలన బ్రౌను ఈ కథనెన్ని గ్రంథములలో నెన్ని భాషలలో పరిశీలించెనో వ్యక్తమగును.

గంగాదిలో బ్రౌను దశావతారములను దెలుపు శ్లోకమును రోమను లిపిలో వ్రాసెను :

15. D. 520. సంపు 5. పత్రము. 35

16. D. 520. సంపు 5 పత్రము. 123. b, 124

“Matsya kurma varaha cha
Narasimha cha va' mana
Ra'ma ramacha ra'macha
Krishna kalkijanardna” (D 523)

దశావతార చరిత్ర అచ్చతెనుగు కావ్యముకాదు కాసి రామమంత్రీ కాలము నకు అచ్చ తెనుగు కావ్యములు ప్రచారము లోనికి వచ్చినవి. రామయ్యయు తన ప్రబంధమున ఒండు రెండు పద్యములను అచ్చ తెనుగున వ్రాసెను. బ్రౌను అచ్చికపద బాహుళ్యము, సంస్కృతపద బాహుళ్యముగల పద్యములను గుర్తించుట అతని బాషా పాటవమునకు నిదర్శనము.

సీ॥ లిబ్బిబ్బిర వుబ్బుగబ్బి గుబ్బెత మిన్న
కలిగి గొబ్బున నాకు కౌంగిలిం చె
బిట్టుల్కి గట్టు రాపట్టి దొట్టిన భీతి
జెవుల జుట్టిన వ్రేళ్ళు జేర్చుకొనియె
నుడువుల ననబోడి జడియకుమని వెన్ను
సరచు ప్రాణే శురిచ్చ వడి చూచె
దిగు లొంది మూర్చ నొందిన శచీదేవికి
శైత్యోపదారముల్ సలిపె వ్రజి
గరుడ కిన్నర గందర్వ ఖచర సిద్ధ
సాధ్య విద్యాధరాంగనల్ చకితలగుచు
నేమియైరొకొ తెలియదుద్దామ భీమ
రణ రణద్యేరి ధణ ధణం ద్ధణ అనపుడు

ప్రా. ప్ర. 2-85, 86, ము. ప్ర. 2-55.

“A stanza in pure Telugu” అని బ్రౌను గుర్తించెను.

సీ॥ ప్రతి సాగరంబులై భద్రదేభకర్ణ స్ర
వన్మదాంబువులు భువనము లాన
ధాటి నిరాఘాట ఘోటి ఖరాగ్ర భ
గ్ను పరాగములు పరాగముల బోల

చక్ర పదావళి చక్ర మార్గంబు
భోగ వత్సాప గాంబువులు వెడలి
సైకాస్మాన్యోన్య సంఘర్షణ స్ఫులిం
గంబు లంగార వర్షంబు గురియ
భూరి జయభేరి భాంకార మోరరావ
పూరితాపార గహ్వరోదార మేరు
ధారుణీధంబు మొరవెట్ట దాహణముగ
దండు వీడిసె బలీంధ్రు డక్కొండ దండ

[వా. ప్ర. 2 - 67, 68, ము. ప్ర 253.]

“A stanza in pure sanscrit” అని బ్రౌను సూచన 17 పై పాదములు సాత ల్యముగ అచ్చ తెలుగు పద్యముకాని, సంస్కృత పద్యముకాని కాజాలవు.

4. 1. 5. దశవతార చరిత్రకు గరిమెళ్ల వెంకయ్య దశలు దశలుగ వ్యాఖ్య రచించెను. ప్రథమాశ్వాసమునకు 28-8-1831 తేది, ద్వితీయా శ్వాసమునకు 28-8-1831 తేది, తృతీయమునకు 20-8-1831 తేది, చతుర్థమునకు 24-11-1831 తేది, పంచమమునకు 14-9-1831 తేది, షష్ఠమునకు 3-10-1831 తేది, సప్తమమునకు 28-12-1831 తేది, అష్టమమునకు 26-1-1832 తేది వెంకయ్య టీక వ్రాయుటను పూర్తిచేసెను. (D. 528) ఇంచుమించు ఏడు మాసము లలో ఈ యెనిమిది ఆశ్వాసములకు టీకను రచించిన పిదప టీకారచన ఎందువలననో కుంటువడినది. నవమాశ్వాసమునకు 28-2-1834 తేది, దశమాశ్వాసమునకు 14-3-1834-వ తేది టీక పూర్తియైనది. (D. 2915).

టీకాసహితముగు ఈ ప్రబంధపు పది యాశ్వాసములు 4 సంపుటములుగ (7 పుస్తకములు) సమకూర్చబడెను. ఈ టీకను సమకూర్చ గరిమెళ్ల వెంకయ్య ఎంతో ప్రయాసపడినట్లు ఆతని లేఖ వలన తెలియుచున్నది :

“మహారాజశ్రీ సీ॥ పీ॥ బ్రౌన్ యిస్కొయరు ధోరకారి సముఖానకు—

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

తమ పండితుడు గరిమెళ్ల వెంకయ్య అనేక సూక్తులు చేసి వ్రాసుకున్న విశ్వాపసము యేమంటే దళావతార చరిత్ర బహు ప్రబలి గ్రంథమున్న దానికి బహు కష్టపడి నేను టీక వ్రాసివున్నాను గనుక.. తమరు ఆ గ్రంథము అచ్చువేయించిన పక్షమందు వొక ప్రతి నాకు దయచెయ్యవలెనని కోరుతున్నాను. అచ్చువేయించని పక్షమందు మూలమందలి టీకతో కూడవున్న ప్రతి ౧ నాకు దయ చేసి నట్టయితే నా దగ్గర వుంచుకొని తమరు చేయించినందుకు తమ కీర్తిని ప్రసిద్ధి చేస్తూ వున్నాను చిత్తగించవలెను.

౧౮౯౮ సం॥ జూన్ నెల ౧ తేది. 18

గరిమెళ్ల వెంకయ్య టీకను రచించినను, బ్రౌను అద్వైత బ్రహ్మయ్య, నృసింహాచారి, జూలూరి అప్పలయ్యలను ఆ టీకను పరిశీలింప నియమించినట్లున్నది 19 పండితులు సవరించిన టీకను బ్రౌను అంధప్రాయముగ గ్రహించెడివాడు కాదు. అతనికి సంతృప్తికరముగ నుండనవుడు స్వయముగ టీకను సవరించెడివాడు.

ఉదా : క॥ అనవుడు నేటికి భ్రమ సెద
విను వృద్ధ శ్రవుడ కాట వినవోయేలా
వినవైతి కోడికూసె
దనరపమైమరుని ధర్మధారయనంగన్॥

ప్రా. ప్ర. 7. 184. ము. ప్ర 7-142.

ఈ పద్యము క్రింద “వృద్ధశ్రవుడనగా యింద్రుడు *” అని వ్రాసి దీనికి ఎదుటి పుటలో

“* యెందుకంటే: వృద్ధేభ్యః శ్రవణేతి పెద్దలవల్లను అనగా బృహస్పతి మొదలైన వారి వల్లను న్యాయమును వినేవాడు : అనగా తెలుసుకొనేవాడు ॥౧॥ వృద్ధే శ్రవణేయస్య; అనగా గొప్ప చెవులు గలవాడు అని దీక్షితీయము బాగా వినేవాడు

18. Sr. of. Lts. M. 401. Lt. No. 160. P. 306.

19. i) D. 528 Vol. I. Book. 1. Fol. 169.
ii) Ibid. Vol. I. Book. 2. Fol. 372.
iii) Ibid. Vol. II. Book. 1. Fol. 180.
iv) Ibid. Vol. III. Book. 1. Fol. 163, 164

అని లింగాభిప్రాయము ॥౨॥ వృద్ధం శ్రవః క్షీర్తిర్యస్య । అనగా గొప్ప క్షీర్తికలవాడు ॥౩॥ అని ఈమూడు విధములుగా అర్థము ॥ ఇట్లా ఉండగా ఈపద్యములో మిదిసిన చెవులు గలవాడవైనందున, అనగా వినరాని చెవులు గలవాడవైనందున సెలదా యేమి అని అహల్య యింద్రుణ్ణి అపహాస్యం చేసి పలుకుట ॥ ఈ వృద్ధశ్రవ శ్శబ్దమునకు ॥శి॥ ॥పి॥ బ్రౌన్ ధారగారు విశాలముగా వివరము యోచించి యేర్పరచిన విధం యేమంటే । వృద్ధ శ్రవుడనగా విశాలమైన చెవులు గలవాడు” 20 అని ఉన్నది.

వృద్ధము = గొప్పది, క్షీరివియైనది సూ. ని. పుట : 431

వృద్ధనాభి = పెద్ద బొడ్డువాడు సూ. ని. పుట : 431

టీకా కారుడు “ముదిసిన చెవులు వినరాని చెవులు” అని చెప్పిన అర్థము బ్రౌనుకు సంతృప్తికరముగ నుండక పోవుటచే ‘విశాలమైన చెవులు’ అను అర్థమును నిర్ణయించి యుండును. ‘Wide ears’ అనుట ఆంగ్ల నుడికారము. ముదిసిన చెవులనుటకన్న ఇంత పెద్దచెవులుండియు వినిపించలేదా అని అహల్య ఇంద్రుని పరిహాసము చేయుట సరసము.

బ్రౌను దశావతార చరిత్రకు 1850 సం॥ వీప్రిల్ 8-వ తేదిని పద్యరూపిని తయారు చేయించెను. (చూ. ప్రక. 8)

4. 1. 8. దశావతార చరిత్రలో బ్రౌనును అత్యంత మాకర్షించిన వృత్తాంతము అహల్య చరిత్ర. 7-వ ఆశ్వాసము (45-71; 134-155; 166 వ పద్యము వరకుగల అహల్య వృత్తాంతమును ప్రత్యేకముగనెత్తి వ్రాయించి, ఆ భాగమునకు “అహల్య సంక్రందన విలాస”మని నామమిడి, ఈ పద్యములను ఆంగ్లములోనికి బ్రౌను అనువదించెను ఈ అనువాద కాలము క్రీ. శ. 1824-వ సం॥ మే 25. (D. 524). దీనికి “The Loves of Ahalya And Indra” అని ఆంగ్లమున నామకరణ మొనర్చెను. బ్రౌను సముఖము వేంకట కృష్ణప్పనాయక విరచిత అహల్య సంక్రందనమును ఆదిలో చూచినట్లు లేదు. దానిని గురించిన ప్రస్తావన లేఖరిలో గాని, అతని వ్యాసములలో గాని కానరాదు

“Ahalya Sancerandana Vilasa-The poem usually produced with this title is in fact an extract from the seventh book of the Das Avatara.

20. D. 528. Vol. III. Book. i Fol. 163.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

But there is a separate modern Telugu poem bearing this name, 5 books, by Mulugu Papaya of Amaravati in the Guntoor District ”21 అను బ్రౌను వాక్యములు దీనికి నిదర్శనములు.

అనంతరమాతడు సముఖమువారి అహల్యా సంక్రందన ప్రతిసికూడ సేకరిం చెను (D 388). 1831-వ. సంవత్సరాంతములో కృష్ణారెడ్డి తూములూరు కొండయ్య వ్రాసిన “అహల్యా సంక్రందన విలాస” ప్రతి నొక దానిని బ్రౌనుకు పంపెను 22 అది ములుగు పాపయారాధ్యుల ప్రతి కావచ్చును.

మడికి సింగన పద్మపూజా త్రరఖండ తృతీయాశ్వాసములో అహల్యకథకల రివ పద్యములను ‘అహల్యాచరిత్ర’ మనుపేర 1825. మే 18 నుండి 25-వ తేది వరకు ఆంగ్లములోనికి బ్రౌను అనువదించెను. (D 383) ఇట్లు శృంగార రస భూయిష్టమైన అహల్యచరిత్రను బ్రౌను పూజా ప్రబంధముల నుండి ఏర్పికూర్చి అనువాదముల సమకూర్చెను.

బ్రౌను చేసిన యీరెండు అనువాదములు ఆయా మూలాలనుసరణములుగ నుండుటయేకాక, మూలము నందలి భావ సౌందర్యమును, పదగుంఢనమును అనువాద మున చూపప్రయత్నించెను. ఉదా : పద్మపూజము ఉత్తరఖండము.

ఉ॥ “నూడదు కన్ను విచ్చి మరి చూచిన నప్పుడు నవ్విమాటు మా
టాడదు మాట చొప్పడిన నందదుడెందము కాదు దీసిపై
వేడుకయేల పుట్టెగడువేడురుఁ గొల్పెమరుండు నన్ను నీ
చేడియ నెన్ని చందములఁ జెందక యారడిఁ జావవచ్చునే”

(D 383. ప. 19)

ఈ పద్యమున వ్యవహిత ముక్తపద గ్రస్తమను శబ్దాలంకారము కలదు. బ్రౌను అనువాదమునను నీ రచనా పద్ధతిని వాడుట విశేషము. ‘She will not open her eyes to see me - if she see me she smiles not- though she smile she will not reply Though she fall into talk, her heart is not gained at any time - No ! how do I do at on her, ah, Love drives me mad - I must some way or other get this piece, or die of the scandal of failure !’

21. P. R. T. L. P. 72.

22. Sr. of. Lts. M. 417. Lt No. 101. PP. 315-313

దశావతార చరిత్ర నుండి :-

సీ॥ జలజ వికాసంబు చంద్రదర్శనము । ముకురంబుతేటనెమ్మొగము జేసి
కలికి బేడిన బెక్కు కలవరేకందంబు । ఖంజన దీప్తి కన్గవరచించి
తలియ పల్పదనంబు తకుకు తెంపుమెరుంగు నమృతంబురుతి నదరముఘటించి
కనకకుంభచ్చాయగట్టు గట్టితనంబు బంతిసోయగముఁగుబ్బలనమర్చి

తే॥ మించు మించును సంపాది మించు తావి
తరుణ శైరీషకసుమ మార్దవము భాసు
రాంగకముఁజేసి సర్మించె నఖిల లోక
మోహనమున నహల్యయ న్మోహనాంగి

“He took the blowing of the lotus, the beauty of the moon, and the splendour of the mirror, with these he formed her lovely face - of the brilliancy of the fair carp and the beauty of the petals of the water lily, and the brilliancy of the wagtail he formed her twin eyes - of the tenderness of a bud (or sprout) and of the flashing ruby's lustre, and of the taste of nectar he composed her lower lip : He moulded her breasts of the hue of golden globes (cumbha) and the hardness of the hills, and the beauty of balls of flowers. Of the flash of lighting and the choicest champaca fragrance, and the softness of the flowers of the tender sirisha, he formed bright body - Thus did he create Ahalya that body of love, the delight of the whole world”
D. 524 ప 5.

4. 1. 7. ఈ దశావతార చరిత్ర 1849లో తొలిసారి ముద్రింపబడినట్లు శ్రీ నిడుదవోలు వెంకటరావుగారు పేర్కొనిరి.¹ 1859 సం॥న నాగరాజు వెంకట శేషగిరిరావుచే పరిష్కరింపబడి M. కృష్ణారాజుగారిచే ‘లక్ష్మీవిలాస’ముద్రాక్షరణం, చెన్నపురి, యందు ముద్రితము. 1907-వ సం॥న పండితులచే పరిష్కరింపబడి పమ్మి త్యాగరాయశెట్టి గారిచే స్వకీయ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ నికేతన ముద్రాక్షరణం యందు ముద్రించి ప్రకటింపబడెను (చెన్నపురి). 1928-వ సం॥న వావిళ్లవారు

1. భారతి. మార్చి, 1976 వు. 52. సంపు 58. సంవి. 8.

శృంగార ప్రబంధముల సమాధారణ

దశావతార చరిత్రను ముద్రించిరి అందలి మున్నుడిలో "చొర తనముచాచి ఓరి యంటల్ దైబ్రులిలోగొన్న జీకాలు గొన్న మూల మాత్రములను గలవు అందును రెండు తాళవత్తప్రతులు పూర్తిగా నున్నవి తక్కినవి యసంపూర్ణప్రతులు. జీక లలో మూడు నాలుగాశ్వాసములకు జీకలులేవు. పంచమాశ్వాసములోని ప్రాకృత సీసము వ్రాయకుండా విడిచిపెట్టబడియెను. ఒక కాగితము మూలములోనే యీ పద్యము విడిచి స్థలము మాత్రము పవలినారు పూర్ణగంధములలో పాఠభేదములు ననర్థములు వ్రాత భిన్నములై యింకగా నున్నవి" అని యున్నది మూడునాలుగా శ్వాసములకు జీకలేమిట పొరపాటు. మూడవ ఆశ్వాసము తుదలో "ఖర సంవత్సర శ్రావణ శుద్ధ ౧౨ లకు సరియైన ౧౮౩౧ ఆగష్టు ౨౦ తేది వర్క్కు గరిమెళ్ల వెంకయ్య చేసిన దశావతార చరిత్ర ౩ ఆశ్వాసము జీక సంపూర్ణము" అను వ్రాత కల ప్రతి (D 528. Vol. II Book I), నాలుగవ ఆశ్వాసాంతమున "౧౮౩౧ సంవత్సర నవంబరు నెల ౨౭ తేదికి సరియైన ఖర సం॥ కార్తీక బి ౫ ల వరుకు గరి మెళ్ల వెంకయ్య చేసిన దశావతార చరిత్ర యందు నరసింహావతార కథ గలిగిన నాలుగో ఆశ్వాసము" అని వ్రాయబడిన ప్రతి (Vol. II Book 2) ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారమున నున్నది. ప్రాకృత సీసమును ఉన్నది. (D 520. Volz Fol. 836 ప. 54.)

ఇట్లు బ్రౌను చేసిన సాహిత్య పరిశ్రమ ఆనంతరికులకు ఆధారభూతమగుటయే కాక తెలుగు సాహిత్యమును సుసంపన్న మొనర్చినది.

4. 2. శశాంక విజయము :

4. 2. 0. మధురనాయక రాజుల సాహిత్య వ్యవసాయములో పండిన మధు రాలి మధుర ఫలము శేషము వెంకటపతి "శశాంక విజయము." వాఙ్మయ పరిశోధ కులు బ్రౌనును శృంగార ప్రేయుడుగ, రసిక హృదయుడుగ పరిగణించుదురు. శృంగార రసబంధురమైన యిట్టి కావ్యముల నాదరించుటలో అతనికిగల ఉత్సుకతయే దీనికి కారణము కావచ్చును.

4. 2 1 మ. ప్రా. లి పు. భాండాగారమున ఈ కావ్యమునకు 12 కాగి తపు ప్రతులు 8 కాళపత్ర ప్రతులున్నవి.

D 807 + ఇది సాపు ప్రతి యందు నిండు పాఠాంతరములు గుర్తింపబడిన వనియు బ్రౌను గ్రంథాదిని పేర్కొనెను.

D 809—తొలి మూడాశ్వాసములు కలవు. దీనిని “అసలు ప్రతిప్రకారం” కృష్ణయ చదువుగా సుబ్బన్న “దిద్దెను”.

D 810—4, 5 ఆశ్వాసములు కలవు

D 814 + అవతారిక తప్ప మిగిలిన భాగమంతయు కలదు.

D 816 + పాఠాంతరములు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడినవి. తీర్పు పాఠములు ఖాళీగనున్న ఎదుటి పుటలో గుర్తింపబడినవి.

D 818 + రెండు సంపుటములలో నున్నది. ఇదియు పాఠాంతరములను గుర్తించిన ప్రతియే 1827

D 819 + చకోరీయ వ్యాఖ్యాసహితము. మూడు సంపుటములలో నున్నది. వ్యాఖ్య సంస్కరింపబడియున్నది.

D 820—చకోరీయ వ్యాఖ్యాసహితము. తృతీయాశ్వాసమున 47-వ పద్యము వరకు కలదు. టీక సంస్కరింపబడినది.

D 821 + చకోరీయ వ్యాఖ్యాసహితము. అవతారిక తప్ప శేషించిన కావ్యభాగము నకు వ్యాఖ్యకలదు.

D 819 ప్రతికిడి శుద్ధప్రతి కావచ్చును.

D 822 + తారక వాఖ్యాన సహితము. సంస్కరించిన నూతన వ్యాఖ్యాసమన్వితము

D 823 + శబ్దసూచి. సమకూర్చిన చిత్తుప్రతి

D 824 + శబ్దసూచికా సహితము.

D 823 ప్రతికిడి శుద్ధప్రతి.

ఈ కావ్య పరిష్కరణకు బ్రౌనునకు ప్రథమమున 8 ప్రతులు లభించినవి.

అవి :—

- (1) అతని యొద్దనున్న పెద్దకాగితపు ప్రతినుండి ఎత్తి వ్రాయించినది.
- (2) కాలేజి ఓడ్యోగులలో నొకడగు వెంకటరామయ్య తాళపత్ర ప్రతి.
- (3) చిన్న కాగితపు ప్రతి.¹

.1 D. 818. సంపు. 1. పీఠిక గ్రంథాది మరియు గ్రంథాంతము.

శ్రౌంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

ఈ మూడు ప్రతులతో బ్రౌను కావ్య పరిష్కరణకుపక్రమించి 1827-వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి 7-వ తేదీ నాటికి మూడాశ్వాసములను, జూలై 30-వ తేదీ నాటికి నాలుగాశ్వాసములను సవరింపజేసెను.² ఈ పరిష్కరణ కార్యమున నిమగ్నుడై యున్నపుడాతనికి 1829-వ. సం॥న మరి నాలుగు ప్రతులు లభించినవి.³ ఆ ప్రతుల వివరణములు :—

“౧. బందరు కాకితం జిట్టు కట్టిన ప్రతి యావత్తు అయింది.

౧. చన్నపట్నం కాలిజివీ తాట్యాకు ప్రతి అయిపోయింది.

౧. బందరు కాకితం ప్రతి అసమగ్నం

౧. బోయనపల్లె వెంకటాచార్యుని ప్రతి తాట్యాకది—

౧ మూడో, నాలుగో ఆశ్వాసములు మట్టుకుగల ప్రతి”⁴

4. 2 2. అస్తవ్యస్తముగనున్న పత్రములను విద్యద్విత్తుడు అద్వైత బ్రహ్మయ్య ఒక క్రమములో సంతరించినట్లు, అతడు పొందుపరచిన క్రమముననే శుద్ధప్రతినీ తయారుచేయించినట్లు బ్రౌను తెలిపెను. విధిన్న ప్రతులందున్న పాఠ భేదములు సాదమధ్యములందు గుర్తింపబడి, ‘మొకాపిలా’ చేయబడెను.

కా. శకము 1847 అనగా క్రీ. శ. 1725—వ సం॥న మధురను పాలించిన విజయరంగ చొక్కనాథుని (రంగక్కవ్వు ముద్దు పీఠపునాయని పుత్రుడు) ఆశ్రీతుడగు సీనయ్యయ్యనకీ కావ్యమంకిత మీయబడినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను.⁵ దక్షిణదేశీ యాంధ్ర వాఙ్మయ కర్తలగు శ్రీ నిడుదవోలు వెంకట్రావుగారు విజయరంగ చొక్కనాథుని కాలము 1708-1732 అని నిర్ణయించిరి.⁶ కాన బ్రౌను నిర్ణయించిన కాలము ఈ కాలముతో సరిపోచున్నది.

తాళపత్ర ప్రతులందు కాన వచ్చునొక లేఖన సంప్రదాయమును బ్రౌను

2. D. 818. సంపు. 2 పత్రములు 11, 93.

3. D. 818. సంపు 1. గ్రంథాది

4. D. 818. సంపు 1. గ్రంథాంతము.

5. అందే. పత్రము. 7.

6. దక్షిణదేశీయాంధ్ర వాఙ్మయము. పు. 311.

సూచించెను-కొన్ని ప్రతులందు అవతారికా భాగములను లేఖకులు వ్రాయక విడుచు చుందురట.

“Memorandum - Most Mss. begin at this place, omitting all the preface.”⁷ ఆ లుప్త అవతారికా భాగమును మరియొక ప్రతిని జూచి బ్రౌను పూరింపజేసెను.

శశాంకవిజయము పంచపండిత పరిష్కృతము. బుచ్చయ్య, చెంచయ్య, పటచంద్రయ్య, బ్రహ్మయ్య, మామిడి వెంకయ్యలను⁹ పరిష్కరింప బ్రౌను నియోగించెను. జూలూరి ఆప్పయ్య, గురుమూర్తి శాస్త్రిలును సీ పరిష్కరణమున తోడ్పడిరి¹⁰

4. 2. 3. బ్రౌను పండితవర్గము పరిష్కరణమున మూల ప్రతియందలి పదములు దురవగాహముగ నున్నను సాధ్యమైనంతవరకు యథాతథముగనే నిలుపుచుండెడి వారు.

ఉదా : క॥ పరిపరి విధముల నిట్లా
సరసుని చెనుకుచును, నిల్వజాలని ప్రేమన్
మరుడురవడి విరి కిరుసున
మెరమెర భావంబు తోనమెరవంగ మరియున్.

వ్రా. ప్ర. 2-85 ము. ప్ర. 2-76

‘విరికిరుసున’ అను పదమున కర్థము పండితులకు బోధపడలేదు. బుచ్చయ్య దానిని ‘విరుసున’ అని సవరింపవచ్చునని చెప్పినను తుదకువారు మాతృకలందలి ‘కిరుసున’ అను పదమునే నిలుప నిర్ణయించినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను.¹¹

కిరుసు = ఇరుప్రక్కల వాయి గలిగి వాటమగునొక విధమైన కత్తి.

చెంగల్వమరిది కిరుసు కువల. 4. 31. (నూ.ని)

7. D. 818. సంపు. 1. పత్రము. 26.

8. అందే. పత్రము 76.

9. అందే. పత్రము 128

10. అందే. పత్రము 250

11. అందే. పత్రము 76

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

పై 'మరు షురువడి విరికిరుసున=మన్మధుని పూకత్తి విజృంభణమునకు' అని అర్థము చెప్పికొనవచ్చును కదా !

4. 2. 4. సందియమున కెడమిచ్చు పాశములను తర్కించి, మాతృకలను గాలించి బ్రౌను పాశస్థిర్యము మొనరెడివాడు. ఉదా :

చ॥ గడెతడవాత డొక్కపనిగా జని, యింటికి రాకయుండినన్
తడబడు మీదెరుంగదు. వితాననునుండును, చిన్నబోవుదా
బుడుతల చేత బిడ్డ బనువున్, మరి వచ్చిన, నింత చెపు నె
క్కడ నని మోడిగా బిలుక, గ్రక్కున నవ్వును, నాడల్లినన్

[వా ప్ర 2-88. ము. ప్ర. 2-78

ఇందు 'మోడెటుంగుట' అను పదమున కర్థమేమను సందేహము బ్రౌనునకు కలిగెను బుచ్చయ్య ఆ పదము 'మోడి'గ నుండనగుననెను. కాని పట చంద్రయ్య 'మీడెటుంగదు' అని ఉండవచ్చునేమో యని యూహించెను ఆ మీదట బ్రౌను కాగితపు ప్రతులను, తాళపత్రములను శోధింపగా నొక ప్రతిపాతము 'మీడెటుంగదు' అని యుండినట్లును, ఈ పాతముచే సందేహనివృత్తి యయినట్లును బ్రౌను పేర్కొనెను.¹² 'మీడెటుంగదు' అనునదే నేటి ముద్రిత పాతము.

'వితాకు' పద ప్రయోగమునకు రాధామాధవ సంవాదము నందలి (1-14) ప్రయోగమును జూపి 'ఎట్రాంతి, విస్మయము' అనునర్థము లావ్యాఖ్యానమున నున్నట్లు బ్రౌను వివరించెను¹³

4. 2. 5. అతిస్వల్ప లేఖక దోషములను సవరించినను, భావి పరిశోధకులకు ప్రయోజనకారిగ ఆ మార్పులు మూలప్రతులలో లేవని బ్రౌను గుర్తించెడివాడు. ఉదా

[స]

ఉ॥ చెంత దనంత నింతికుడు చెరికశేయగ సంతతంబునన్
కంతుడు రంతొనప్ప, పరకాంతయటంచు, నదర్మమంచు, లో

12. అందే పత్రము : 78

13. D 819. సంపు : 1. పత్రము : 247

సంతయు చింతనొందు మన సిట్టటు కొట్టుకనాడ, సాహసం
చింత, భయం బొకింత, దుచియింత, యసంమృతి యింతగన్నడిన్,
వ్రా. ప్ర 2-103. ము. ప్ర. 2-90.

‘సంతతంబునన్’ అనునది తాళపత్రములందలి పాఠము. ఇది ‘సంత
సంబునన్’ అనునది సరియైన పాఠమనియు, అట్టి పాఠము ఏ ప్రతి యందును లేద
నియు బ్రౌను తెలిపెను.¹⁴

4. 2. 3 ప్రతి పద్యమునకు ప్రతిపదార్థమును తెలిసికొనినగాని బ్రౌనుకు
సంతృప్తి కలుగదు.

ఉదా : వాలుగ డాలు వాని దళవాయి వసంతుడు జైత్ర యాత్రకై
సాలములందు జీన్న దళసంఘము చీతపెట్టి క్రొత్తగా
మేలిదళంబులన్నిలిపి, మీరి యయుక్త జనామిత శ్రమా
మగు

పాశ్చిమహిందీ నూత్నముగ పైకములన్ సవరించె నెల్లడన్.

వ్రా. ప్ర. 2-128 ము. ప్ర. 2-112.

తమ కుప లబ్ధ ప్రతుల యందన్నింటను సీపద్యమిట్లే యున్నట్లును, ఇందలి ద్వితీయ
పాదమునందలి ‘చీతపెట్టు’ అను పదమున కర్థమును తన పండితులు వివరింపలేక
పోయినట్లును బ్రౌను తెలిపెను.¹⁵ పరిష్కరించిన పండితులకగమ్యమైన యాపదమును
బ్రౌను విడువలేదు. ఈ ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్యను సమకూర్చునాటికి దీనిని గూర్చి
పరిశ్రమ చేసి “చీతశబ్దం । కన్నడభాష । చీతమాడిదద । అంటే కొలువులో
నుంచి కొట్టినెయదం ।” అని వివరించెను.¹⁶ ఈ విషయమునే మరొకప్రతిలో
“The comment. construes చీతపెట్టి thus - పోకొట్టి. The word is
canarese and means dismissal from service”¹⁷ అని అంగములో
విశదీకరించెను. బ్రౌను మిశ్రభాషా నిఘంటువునందు “చీతపెట్టుట = To get rid of

14. D. 818. సంపు : 1. పత్రము : 80.

15. D 818. సంపు : 1 పత్రము : 88.

16. D 819. సంపు : 2. పత్రము : 19.

17. D 818. సంపు : 1. పత్రము : 88.

శ్రృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

పోగొట్టుట " అని వివరించి, ప్రయోగమునకు ఈ పద్యమునే ఉదాహరించెను. ఈ అన్యదేశ్య పదము శబ్దరత్నాకరమున గ్రహింపబడలేదు సూర్యనారాయణ ప్రబంధమున 'తొలగించు, తీసివేయు' అను అర్థములతో ఈ పదము ప్రదర్శింప బడి అందులకు బ్రౌన్ మిశ్రభాషా నిఘంటువు ఆకరముగా ఈ పద్య ప్రయోగమే యుదాహరింపబడి యున్నది

4. 2. 7 పండితుల పాఠములను అంద్రశాయముగ బ్రౌను గ్రహించెడివాడు కాదనుట పిదితము.

ఉదా :

ఉ॥ ఇంతిరోపాల వంట్టికుల మీవు జనించిన దేరనెన్నగా
నెంతయు ఎన్నెవాసిగను నింటను జొచ్చెనదెమి జెప్ప కం
చంతటి కాపురంబు సతులొననజేసెదు, జాతినీతి యె
క్కింత దలంప కప్పసికి నేటికి నేటికి క్రొత్తగాజొరన్.

ప్రా॥ ప్ర॥ 3-90. ముద్ర॥ 3-66.

4-వ పాదము నందలి 'ఇప్పసికి' అను పదస్థానమున 'ఇవ్వసికి' అనునది సరియైన పాతముగ బుచ్చయ్య సూచించెనట. "I think decidedly not so" అని బ్రౌను 'ఇప్పసికి' అను పాతమునే గ్రహించెను.¹⁸ పాలవంటి కులమున బుట్టిన తార కంచంతటి కాపురమును కాలరాచి, జాతి నీతి లేక ఇట్టి సీదకార్యమునకు పూనుట తగవుకాదని చంద్రుడు తారకుపితోపదేశ మొనర్చెడు ఘట్టమిది కాన నెచట 'ఇప్పసికి' అను పాతమే అర్థవంతము.

కావ్యపరిష్కరణమున పండితుల పరిశ్రమను బ్రౌను చక్కగా అవగాహన మొనర్చుకొనెను. "పాటొక యింతలేని ఘనపత్ర సహస్రము రాజమాన్యమా" (2-8) అను పద్యము గ్రంథపాతములతో, లేఖన దోషముల వలన బుచ్చయ్య, చెంచయ్యలకు పోల్చుకొన నలవి కాలేదని బ్రౌను తెలిపెను.¹⁹

4. 2. 8 బ్రౌనున కాదినుండి కావ్యప్రయోగ దృష్టి ఒక పదమేయే కావ్యములందు ప్రయుక్తమైనదని గుర్తించుటాతనికి పారిపాటి. 'అలవోక' శబ్దము

18. D. 818. సంపు : 1. పత్రము : 126.

19. అందే. పత్రము : 28.

శ్రాను - తెలుగు కావ్య సముద్ధరణము

మునకు తారాశశాంకం॥ (ఆ॥ ౨॥ ౧౦౭ ; దశావతార చరిత్ర (7-87, 9-149); విష్ణుపూజము (7-85); ఉత్తరదశమము (434, 1257); విక్రమార్క చరిత్రము (3-41); కాశీఖండము (7-106)ల నుండి ప్రయోగములను చూపెను.²⁰

ఈ ప్రబంధమునందలి ఆది పద్యమునగల 'విన్నాణ' పదమునకు పండితులొ సగిన వివరణముగాక, శ్రాను స్వయముగ "ఇది తురకభాషలో దోరంగి అని అంటున్నారు. అనగా రెండు వర్ణములు గలది - యిందుకు వుహహరణం. చంద్రహాస విలాసం తెలుగు కావ్యం, ఆరంభంకడ Here enter the citation- మ.ఖ్యం" అని శ్రాను సూచనను వ్రాసెను. "విన్నాణ మనె బద్ధముకు యిక్కడ తీర్పు బాగా కాలేదు. ధోరగారుచే ఆంధ్ర నిఘంటులో పరిష్కారచేసి వున్నాడు" అను మఱొక గమనికయు నిందు కలదు. 'విన్నాణము' తద్భవమా అను సందేయము ఇటు వితర్కింపబడెను.²¹

ఇట్లే 'కొసరు' అను పద ప్రయోగమునకు ప్రాచీన కావ్య ప్రమాణములను శ్రాను చూపెదెను.

శశాంక విజయము. ఆ ౨ ౭౮.

గీ॥ మురిపెమున మెరు జుఱుచు, గెమ్మొవిఁదెఱుచు,
గుచ్చెల విదుచ్చు, బయ్యెద కొంగుజూచ్చు,
గొసరు వగ నవ్వు, గొనగోట గొప్పుడువ్వు,
నొంటి నరికట్టు, నిలుమంచునొట్టుబెట్టు.

దశావతార చరిత్ర ౭౧౧౫౨ - on కొసరు

తే॥ కొదమ గుబ్బల తావి కుంకుమపు పూత
విఘ్నడు చెంగావిరైకంచు విడువబోవ
కొసరు చూపుల తప్పించు కొనుచునొక్క
కలికి వెన్నెలగాయగాగప్పికొనియె.

20. D. 818. సంపు : 2. పత్రము : 156

21. D. 819. సంపు : 1. పత్రము : 2.

శృంగార శ్రుబంధముల సముద్ధరణ

కవికర్తరసాయనం ౧౧౨౩

సీ॥ గోరిన నొసగెడు కొసరు పువ్వుల కంటి
మొలకనవ్వుల డెంచములు గరంప

తిరిగి ౪౧౨౭

తే॥ తరుణదలి నిర్దయత్వంబు నెరపునపుడు
కొసరునట యంతయైన గైకొనక యింక

కళాదేవీయ్యమందు ౧౧౨౭ బహువచనముగా నున్నది.

సీ॥ కొనగోటి మీటలు గోరింపులు జకులు

కొసరులు బొమ్ముళ్ళు + ... : ఇత్యాది"22

శళాంకవిజయము నందలి "గీ॥ శాశువాకోట కొమ్మలుచాలు దీప ... " "చ॥ కళకు కదాని చాయ(2, 10, 11) అను పద్యములు విష్ణుచిత్తీయము నుండి సంగ్రహింపబడినట్లు ప్రాసు తెలిపెను 23 కాని యీరెండు పద్యములు అనుక్త మాల్యదలో మృగ్యములు.

4. 2. 9. ఈ ప్రబంధమునందలి కొన్ని పద్యములకు ప్రాసు తెలుగు తాత్పర్యములను స్వయముగ సమకూర్చెను.

గీ॥ కాన నీవును మారాక మానసమున

గోరి యీరీతి సత్పథాచార గతిమ

మీర నుండును చారు చకోరనేత్రీ;

నీవెరుంగని నీతి, నిర్మితి గలదె?

ప్రా. ప్ర 2-158. ము. ప్ర 2-127

"గనుక నీవు కూడ నీమనసులో మా రావడంకోరి యీ రీతిగా పెద్ద మనషిగా స్థిర బుద్ధి కలిగి వుండుకో వలసినది. వో సౌందర్యమైన చకోరపక్షియొక్క కన్నులు గలదానా నీవు యెరగలేని మంచి నీతి అయినా చెడ్డనడక అయినా కద్దా. నీవు అన్ని తెలిశినవానవు గనుక పెద్దమనషిగా నడవవలసినది॥

22. అందే. పత్రము : 258

23. 818 సంపు : 1. పత్రము : 47

4. 2. 10. ఈ కావ్యమున కించుమించు అన్ని పద్యములకు శ్రావణ అంగ తాత్పర్యములను సంతరించెను. ఉదా :

క॥ చెరుకునకు పండు, పసిడికి
పరిమళమును చిత్రమునకు ప్రాణంబును, దా
నరుదుగ గలిగిన రీతిని
నరపతులకు విద్యగలిగిన న్నలు వెసగున్.

ప్రా. ప్ర 2-42 ము. ప్ర. 2-37

“Were the sugarcane to bear fruit, were gold to be fragrant, were an image to live, marvellous as this would be, so marvellously admirable in princes is learning.”

కొన్నింటికి అంగప్రతి పదార్థముల నొసగెను.

1 2
“శ్రీ విన్నాణపు గుబ్బిచన్నుల నయాశీశంబురా గుప్పి మా

3 4 5
క్రా వల్లుల్ మటియించె దేవి శశికిన్ దారా ప్రయుక్తంబనే

6 7 8
బావంబోయను పల్కు కల్మి చెలి సంభావించు కాంఘీపురి

9 10 11 12
దేవుండీవుత సేన యార్యమణికిన్ దీర్ఘాయా రారోగ్యమున్ ”

ప్రా. ప్ర. అవ. 1. ము. ప్ర. అవ. 1

“1. Superb, gorgeous 2. Comphor 3 The Morn - & Camphor 4. A pearl, a star & Tara. 5. determined appointed as an object or aim 6. intent 7. Lacshmi, Venus 8. Varda Raz. the chief god of Canchipuram 9; ఈవుత Let him give, May he bestow 10. Name of the patron 11. length of days 12. and health.

కొన్నింటి వాంగ్మహిమలో చందో బద్ధ మొనర్చెను (చూ ఆను.)

4. 2. 11. శ్రావణ పరిష్కరింపబడిన ప్రతి కావ్యమునందును పదములను నిఘంటు నిర్మాణము కొరకు గుర్తించుటకు ప్రాలు మాలెడు వాడు కాడు. ఉదా:

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

(i) “గురుడు - యిది ఘోషి శబ్దం, గురుజ అంటే గద అనే అర్థం”²⁴

(ii) ‘శాంకరేఖ’ అను పదవ్యుత్పత్తిని తెలుప పండితులను కోరి శ్రాను ఇట్లు వ్రాసెను : Sasanca rekha - here settle the etymology of this word & also that of శాబ్దిలి which no where occurs in this poem.”²⁵

(iii) “సవరములచ్చమైన ఘనసారము కస్తురియున్ జవాది వే
ఋవుల జనించు ముత్యముల నూనతనిచ్చటి చంచముద్దియల్
హవఋగ కల్పవృక్ష సురకై సురమోకపు పువ్వ బోండ్ల కా
ర్థమున నిత్తురో చకిత చంచల చారు చమూరు లోచనా”

[వా ప్ర 1-16 ము ప్ర 1-14

ఈ పద్యమున తెదురుగా శ్రాను “యీ చంచ అనే శబ్దం అశ్లాసంగా చెంచు వ్రాను కొంటారు గాని చంచ న్యాయమే” అని వ్రాసెను.

దీని క్రింద “యిది అప్పకవి మతము. చంచః పామర జాతీయ్యః అని యున్నట్టు ఉదాహరించినాడు. అనగా కిరాతకుడు - కాని ఆ తీరు వ్రాత అయినా ఆ అర్థమైనా బహు అపూర్వం - లోకరూఢియైనది చెంచు ముఖ్యమైనదని మాకు తోస్తుంది...” అను జాలూరి అప్పయ్య లేఖన మున్నది.²⁶ ‘చంచః’ అనునది సంస్కృత శబ్దము. దీనికి ‘చెంచు’ తదృవము. కాన నీరెండు శబ్దములు గ్రాహ్యములు. ‘చెంచు’ అను తెనుగు శబ్దమునకు నిర్ధారక ప్రయోగములు ఈ క్రిందివి కలవు :

1. గీ॥ ‘బోయనాగఁ గిరాతుఁడొగోయచెంచు’ (ఆం బా 2. 289)
2. ‘గీ॥ చెంచునింటికిఁ బోయి చెంచెతకుఁబ్రియము’ (కాశీ. 5. 71)
3. ‘చెంచువేల్పుల మూకల సేదదేర్చి’ (నృసింహ పురాణము (1-54)
4. ‘చెంచుఁబూఁబోతులను దానుఁ జెలిమిచేసి’ (శృంగారనైషధము 5-134)

దీనిని బట్టి ‘చెంచు’ శబ్దము లేదనుట భ్రమ ప్రమాద జనితము.

24. ప. 919. సంపు. 1. పత్రము. 8.

25. అందే పత్రము. 92

26. అందే పత్రము. 95

(iv) “సిబ్బెం తెలుగు పదం. మకరక అనె గీర్వాణపదంకు సమ సమున్నది.”²⁷

(v) “అన్నెం అనగా అన్యం, తద్భవ శబ్దం”⁸

(vi) గీష్పతి అనె శబ్దధాతువు వివరించవలసినది. జోహారు అనె శబ్దమును గురించి నేను దాచిపెట్టిన పద్యములను ఉదాహరించుకో వలసినది.”²⁹

బ్రౌను ఒక సందేహమును వెలిబుచ్చెను. “Here give a note on Sasa'nca” అని అంగ్లములో వ్రాసి అంతటితో ఊహకొనక తెలుగులో “శశాంకుడు అంటే చంద్రుడు - యీ దేవునికి శశ అనగా కుందేలు సంజయెందుకు సంధ పించినదో ప్రమాణ గ్రంథము లందు యెక్కడ చెప్పలేదు!” అని చింతించెను.³⁰

చంద్రుని యందుండు మచ్చను కుందేలుగానో, జింకగానో ఊహించుకొని కొందరు చంద్రునికి శశాంకుడని, హరిజాంకుడని పేరుపెట్టిరి.

బ్రౌను తన కర్థముకాని వాని నన్నింటిని అడిగి తెలిసికొనెడివాడు. ఈ ప్రబంధమున అటనట “define పయిట”, “Explain viraha” explain the force of పసిగ్గా”³¹ అను బ్రౌను వ్రాతలున్నవి.

ఈ ప్రబంధమందలి ప్రతి పదమునకు అర్థమును తెలిసికొన బ్రౌను ప్రయత్నించెను.

క॥ అరువది నాలుగు విద్యలు
నరువది, యరువది మొగంబులయ్యె నుతింపన్
సురగురుని కరుణ చిర కా
సురు గురునియతిన్, సుబుద్ధి సోముడునేచెన్. ౯.

వ్రా॥ వ్ర॥ 2-62॥ ము॥ ప్ర॥ 2-58

27. అందే. పత్రము. 247.

28. అందే. పత్రము. 274

29. D. 819. సంపు. 2 పత్రము. 40.

30. D. 819. సంపు. 1. పత్రము. 242.

31. D. 809. సంపు. 1. పత్రములు. 91, 92, 80.

శృంగార ప్రబంధముల సమృద్ధి

ఈ పద్యమునందలి ప్రాస ప్రాసను తికమక పెట్టెను. This is a puzzling verse"³² అనియు "యీ పద్యమందు కవి యేదివర ఆన్యాయమైన శ్లేష కల్పించినందున అర్థం బాగ దైరదేరలేదు " అనియు తెలిపెను.³³ ఇందలి అనుప్రాసలోని ప్రాథోక్తికి అర్థము : 'చంద్రుండు దెవగుచువు సన్నిధిలో చతుష్పత్తి కళలలోఁబారంగ తుడాయెను. అటువది నాలుగు విద్యల + అటువు + అది = అయటువది నాలుగు కళల నారము; అది + పది మొగంబుల ఆయ్య = అయిదు మోముల దేవరయగు శివుడు (శివుడు పంచాన్యుడని ప్రసిద్ధి). 'సర్వజ్ఞు' డగు శివుడు చూడ నభినందించు తీరున శశి సకల కళాపూర్ణుడై విరిసిగెనని భావము ఇందు 'అటువు' తమిళపదము దీనికి తెలుగు 'హరువు' తుల్యపదమన నగును."³⁴ తెలుగు 'హరువు' నకు మనోజ్ఞము, మనోజ్ఞత. నాణమైన పసి, నాణెము అను అర్థములున్నవి గాని జ్ఞానమును అర్థము లేదు. కాన ఈ రెండు తుల్యములు కావు.

ప॥ మునుమును వింతగా చిలుక ముక్కు జిగిచగు సుక్కుగోటిచే
ననువుగ గీరు నామము నొయారముగా నిడనేచ్చె పెన్నెరులే
వెనకకు నొత్తి జారు శిగవేయగ నెచ్చె కదాని తమ్మి పూ

ంబు

పసి నను పచ్చడమ్ము వలెవాటు వహింపగనేచ్చె సీటునన్

[వా॥ ప్ర॥ 2-71॥ ము॥ ప్ర॥ 2-64

"వేయగనేర్చి. Here గ is a నిరర్థక శబ్దం" అని బ్రౌను అభిప్రాయపడెను³⁵ 'వేయగన్' అన్నంతక్రియ. తుమున్నర్థకము. క్రియా విశేషణము. బ్రౌను సూచించినట్లు 'వేయనేర్చెను' అనుపదమును గ్రహించిన అర్థభంగము కాదు కాని గణభంగ మగును.

ఉ॥ ఎందరి జూడ మిద్దరణి నిండ్లని భాస్యల వారి కెల్లసే
యందము చందమున్ గలదె యక్కట మిక్కుటమైన కోక్కెన్చే

32. D. 818. సంపు. 1. పత్రము. 64

33. D. 819. సంపు. 1. పత్రము. 215.

34. శళాంక విజయము. యం. శేషాచలం అండ్ కో పీఠిక పు LX - LXI.

35. D 818. సంపు 1 పత్రము. 71

నందగ రాని మాని ఫల మాస యొన చిఱన చంద మాయనే

మందు మనోః దేగతిని యారడిబెట్టు దలంచినాడకో

బ్రా॥ ప్ర॥ 2-109, ము॥ ప్ర॥ 2-95

ఇట బ్రౌను "observe ఆయ for ఆయో" అని గుర్తించెను.³⁶ నేటి ముద్రిత ప్రతి యందు 'చంద మారె నేమందు' అను పరిష్కరలు దీర్చిన పాఠ మున్నది.

అగు పోవుం యెను వర్ణకంబు ఎత్వంబున కత్వంబు బహుళంబుగా నిల్పుట కవి ప్రయోగ దృష్టమగు చున్నది.³⁷

ఉదా : 'అయ్యో : నీనుతు గ్రద్దతన్నుకొని పోయన్' (వేంకటకవి : పంచతంత్రము. 1-780). వావిళ్ల ముద్రిత ప్రతిలో (1924) 'పోయన్' అను సవరణచే యతి భంగము. శశాంక విజయమునందే మఱొక ప్రయోగమున్నది :

"సీ॥ ఎత్తుగీతి.....

తల్లడింపఁగ నాయ హా : దైవ మాయ :

యేదిగతిచేర ? విరహబ్ధితేడి మెర ?

బ్రా॥ ప్ర॥ 4: 80॥ ము॥ ప్ర॥ 4-57॥)

ఈ సీసమున ఉభయ పాదార్థములన్నియు అంత్యాను ప్రాసబద్ధములు. కాన నిట పరిష్కరాలు సవరింపలేదు. పూర్వ పద్యమునందును కవి బుద్ధిపూర్వకముగనే 'ఆయ' అను క్రియను ప్రయోగించియుండును. కవి హృదయమును బ్రౌను గ్రహించినట్లాధునికులు గ్రహింపలేరి.

(iii) ఈ ప్రితిలో స్త్రీ వ్యసనంబే

యతిగహిత, ముందుపై పరాంగన, యాపై

సుతశీలుడైన గురుసతి,

పత్నివర, నిట్లాచరింప పాడియె నీకున్.

(బ్రా॥ ప్ర॥ 4॥ 209॥ ము॥ ప్ర॥ 4-178॥)

36. అందే. పత్రము. 82

37. ముక్తరక్షణ తొముడి. క్రియ. సూ. 2.

శృంగార శ్రబంధముల సముద్ధరణ

చరమ పాదమందలి చందోపశేషమును, పండితుల వివాదమును బ్రౌన్ నిట్లు వివరించెను:

I I I I
Pativrata is నలం !! not IUH

I U I I
Buchaya declares pativrata is utterly inadmissable but Chenchaiya swears per contra"³⁸ సంయుక్త పూర్వాక్షరము గురువేయగనుకాన 'జల' మగు పతివ్రత పదమును గ్రహింపరాదని బుచ్చయ్య వాదము. చెంచయ్య చెప్పినట్టిది 'నల'మే కావలయును. ఇది 'నల'మే యెట్లు సుసస చెంచయ్య వివరింపలేదు. అప్పకవియే చెప్పని విషయమును చెంచయ్య ఎట్లు పేర్కొనగలడు?

ఏక పదమందు ననాద్యంబయిన సంయుక్తాక్షరమునకు పూర్వాక్షరము గురువే కావలయును. సాంస్కృతిక సమాసములందు సాధారణముగ సంయుక్త పూర్వాక్షరము గురువే అగును. కాని అందును రేఫసంయుక్త పూర్వాక్షర గురుత్వ లఘుత్వములలో నీ నియమము అంతట వర్తించుటలేదు. రేఫసంయుక్తమునకు ముందున్న యక్షరము వికల్పముగ గురువగుటను శ్రీ రాఘరి దొరస్వామిశర్మగారు గుర్తించిరి.³⁹ లఙ్గము :

క॥ అవనిజము వలన నమ్ముని,

ప్రవచన వృథాత్వంగ తలముపైవడిఁ బడియెన్. (భార॥ సభా॥ 1॥ 149)

ఉ॥ కావునఁగామ క్రోధములఁ గ్రాచుచు. (భార॥ శాంతి॥)

చ॥ కృపకృత వర్మలం గడిమిఁగిట్టి శిఖండి ప్రభదిక్కుల్. (భార శల్క.

(iv) చ॥ బలిమి వియోగ వర్గముల బాధలఁబెట్టెడు నిర్దయాత్మ : నీ

.....

(ప్రా॥ ప్ర॥ 4 -108॥ మ॥ ప॥ 4-89)

"బలిమి here is the 3rd case, says Buch." అని యిందలి కారక వైచిత్రిని ప్రాసు గుర్తించెను.

38. D. 818. సంపు. 2. పత్రము. 80.

39. చందోరీతులు. పు. 34.

4. 2 13 బ్రౌను శశాంకవిజయ కథామాలము పు గూర్చి కొంత పరిశోధన చేసి, గ్రీక్ పౌరాణిక గాథలతోడి సామ్యమును గుర్తించుట విశేషము. బ్రౌను మాటలనే ఇటు ఉద్ధరించుట సముచితము :

The origin of this Tale long puzzled me, and at last, in Feb 1833 I discovered its source by considering whether it had not an analogy to the names of the weekly days - observe Chandra, the moon, is the regent of soma vara Monday. Vrihaspati the Tutor of Gods governs Thursday. Tara is Venus wife of Vrih governs Friday. Buddha weddy.

In Homer, Venus, wife to Vulcan the Teacher of Gods, has an amuse with Mars (the regent of Tuesday - named angaraca & c from him) The armour is betrayed by Apollo (the god of Sunday)- and ultimately she is reconciled to her husband-

The coincidence regarding the heroine is most singular, though the name (Tara) is not accounted for - For Friday (dies Veneris) is named after Friga the Norwegian Venus-and Friday is called Bhriga Varam after Bhriga the genius who governs Friday. Hence it may be collected that the sanscrit Norwegian and Greek names of the regents of weekly days Who are actors in the tale, answer thus

SUNDAY

apollo

MOND ... Soma

)

) the seducer, Mars.

TUES Tuisco or Mars, Cuja)

WEDY Woden Buddha the child born. Mercury.

THURS Thos Vrih the husband. Vulcan

FRIDAY Friga Bhriga or Tara the wife Venus.

SATURDAY

I very - does the Norwegian Mythology contain any traces of this fable?"⁴⁰

4. 2 14. గ్రంథపరిష్కరణారంభ కాలమున, 1827వ సం॥నందు పండితు

40. D 819. సంపు. 1 పత్రము 78

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

లకు తిక్క సామాన్యపాఠకులకీ ప్రబంధము వ్యాఖ్యానిరహితముగ దురవగాహమని ప్రాను అభిప్రాయపడెను 41 కావున ఈ ప్రబంధమునకు వ్యాఖ్య వ్రాయించెను. ఈ వ్యాఖ్యకు ఏనామము సార్థకముగ నుండుననుటను ప్రాను వితర్కించెను. 'తారాప్రకాశిక' 'తారాభావదీపిక' అను నీరెండు నామములలో నేయది యుక్తసహమని పండితులను సంప్రదించెను. 'తారాభావదీపిక' కవి హృదయమును ప్యక్తపరచునని వారభిప్రాయ పడిరి ప్రానునకది సంతృప్తికరముగ నుండకపోవుటచే 'చకోరీయము' అను నామమును కల్పించెను. వ్యాఖ్య కిట్టిపేరు ఆపూర్వమైయు, ప్రబంధనామములోని శశాంకుడు లేక చంద్రునకది పొందికగ నుండునను ప్రాను భావించెను 42

నరసింహాచార్యులను నతడు ప్రాను అదేశము ప్రకారము ఈ వ్యాఖ్యను సమకూర్చెను. 43 ఈ వ్యాఖ్యాకాలము 1827 సం॥ అని D. 822 ప్రతిలోను, 1828 సం॥ అని D. 821 ప్రతిలోను ప్రానుచే గుర్తింపబడియున్నది. సవ్యాఖ్యాన శశాంక విజయ ప్రబంధపు మూడు సంపుటములను (D. 819) జూలారి అప్పయ్య 1830 సం॥లో పునఃపరిశీలించి, కొన్ని సవరణలను చేసెను. ఆ సవరణలు అప్పయ్యశాస్త్రి, వ్రాతలో లేదా స్వహస్తలిఖితము లో నున్నట్లు ప్రాను వచించెను. అప్పయ్యశాస్త్రి, ప్రాను ఇరువురు కలసి యా వ్యాఖ్యలో అనవసరములైన అధిక ప్రసంగములను, పునరుక్తులను తొలగించి సంక్షిప్తపరచిరి. 44 ఈ సవరించిన సవ్యాఖ్యానమునకు 1843-వ సం॥లో శుద్ధప్రతిని వ్రాయించెను. (D. 819). ఈ వ్యాఖ్యకు చకోరీయమని పేరిడెను. శిల్పి శిల్పమును చెక్కినట్లు ప్రాను వ్రాయించిన ప్రతులనే పదింబదిగ పరిశీలించు స్వభావము కలవాడు. కాన ఈ చకోరీయ వ్యాఖ్యను 1853-వ సం॥న జూలారి అప్పయ్యచే తిరుగ సవరింపజేసి దానికి 'తారకం' అని నామకరణ మొనర్చెను. (D 822)

4. 2 15. ఈ ప్రబంధమునకు ప్రాను పదసూచికను తయారుచేయించెను. "యీ ప్రతి సూచిక పుట్టించేటందుకై వ్రాయడమైనది. సూచికలో యెక్కిన శబ్దము

41. అందే. పత్రము. 1

42. D. 809. సంపు. 1. పత్రము. 1.

43. D. 821. పీఠిక.

44. D. 819. సంపు. 1. ఉపోద్ఘాతము.

లన్నిటికి గుర్తు తగిలించి వున్నది" అని D 814 ప్రతి ప్రారంభములోను "అస్సలు స్రుతిప్రకారం అవుదాండ్ల అప్పయ్య సంచూడడం కొర్రపాటి చన్నప్ప చదవడము అయ్యిది" అని గ్రంథాంతములోను ఉన్నది. పైప్రతి ఆధారముగ నలుగురు వ్యక్తులు ఈ కావ్యమునకు సూచికను తయారుచేసిరి. "ఈ తారా శళాంకమును గురించిన సూచిక మహారాజశ్రీ బ్రౌను దొరగారి హాకుం ప్రకారం మచిలీపట్న ముందు ఆ ౧౮౩౦ సంవత్సరంలో యిది కుడిరించెటందుక్కుగాను నలుగురి మనుష్యులుకు నాలుగు మాసములు తగిలి వున్నది" 45

ఇట్లు బ్రౌను శళాంకవిజయ పరిష్కరణమున నెంతయో శ్రద్ధాసక్తులను కనబరచుట కాననగును. దీనికి వ్యాఖ్యానమును, పదసూచిని సంతరింపజేయుటాతనికి ప్రబంధము పట్లగల మక్కువను సూచించును

4. 3. రాధామాధవ సంవాదము :-

4. 3. 0 బ్రౌను రాధాకృష్ణుని ప్రణయగాథయే రాధామాధవ సంవాద కావ్యేతివృత్తమనియు, నీ శృంగార ప్రబంధమును క్రీ. శ. 1700 ప్రాంతమున పెలు దండి తిరువెంగళయ (Veludandi Tiru Vengalaya) రచించెనని చెప్పెను. దీనికి కాలక్రమమున పుత్రిక లేర్పడి, లేఖన దోషభూయిష్టముగ నుండుటచే, తాను పండితులచే పరిష్కరింపజేసి సవ్యాఖ్యాన శుద్ధప్రతిని సంసిద్ధపరచినట్లును తన ఆండ్రసాహిత్య పునరుద్ధరణమును వ్యాసమున పేర్కొనెను.

ఇందు కథానాయికయగు రాధ అప్పరసయ్యనియు, మూలభాగవతమున రాధ వృత్తాంతము లేదనియు, తెలుగు సాహిత్యమున రాధ అవతరించుటకు గీతగోవింద కర్తయగు జయదేవుని ప్రభావము కారణమని బ్రౌను అభిప్రాయపడెడెను 1

4. 3. 1. మ. ప్రా. పు. బాండాగారమున ఈ ప్రబంధమునకు 4 కాగితపు ప్రతులు లభించుచున్నవి.

D 705.- అవతారికా భాగము, తృతీయాశ్వాసాదియులేదు. పద్యవిభజన మున్నను, పాద విభజనము వ్యతిక్రమముగ నున్నది. "యాదస్త్రం మాజేటి సర్వేశలింగం బాసాది" అని యుండుటచే దీనిని తాళపత్రము నుండి చూచి వ్రాసిన వాడతడని తెలియుచున్నది.

704.- అవతారికా భాగము తప్ప తక్కిన భాగమంతయు కలదు. సక్రమ మగు పద్యపాదముల విభజనముతో, పద్య సంఖ్యతో పత్రమున కిరువైపుల క్రమముగ వ్రాయబడి యున్నది.

D.699.- ఇందును అవతారికా భాగము లుప్తము. ఇది పాఠాంతరములతో, తీర్పు పాఠములతో పరిష్కరింపబడిన ప్రతి. పత్రమున కొకవైపున వ్రాయ బడినది. గ్రహింపబడిన శబ్దపాఠము లెదుటిపుటలో గుర్తింపబడినవి. ఈ ప్రతి లేఖకుడు 'చితంబరం' అని తెలియుచున్నది. శుద్ధప్రతిని సమకూర్చుటకు మూడు ప్రతులను సంప్రదించిరి.

ఉదా :- "ముదాంబురాళి అనె శబ్దము ||౩|| ప్రతులలో వున్నది. అట్లా కాదని తోచిన తీర్పు ముదంబురాళి." (ఆ 1. ప. 2) ఇందలి పూర్వ శబ్దము 'ముత్' అనుహరింత శబ్దమేకాని 'మద' అను 'అజంత' శబ్దము కాదు. ముత్ + అంబు = 'ముదంబు' అగును కాని 'ముదాంబు' కానేరదు.

D 706- ఇందును అవతారికా భాగము కానరాదు. ఇది టీకాసహితమైన ప్రతి.

4. 3. 2. బ్రౌను ఆదేశానుసారము 1829 సం॥ పైడిపాటి వేంకటసరస్వతి దీనికి టీకను సంతరించెను. ఈ ప్రతియందును వేలిదిండ్ల వేంకటపతి అను పేరును ఆంధ్రాంగ్లములందు 'వెలు దండి తిరువెంగళయ్య' అనియే బ్రౌను పేర్కొనెను. ఇది సంశోధిత ప్రతి (critical Edition) అని బ్రౌను తెలిపెను.

4. 4. వసుచరిత్ర :

4. 4. 0. ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్రయందు మూడు యుగములు మహోజ్వల ములైనవి. మొదటిది నన్నయ భీమనలతోపాటు శివకవులు వెలసిన యుగము. రెండవది తిక్కన సోమయాజి కాలము. ఆ పిదప సాహిత్యాకాశమున మాధ్యందిన మార్తాండుని వలె వెలిగిన వాడు భట్టుమూర్తి. అతనితోపాటు రాయల ఆస్థానకవు లందరును రత్నముల వంటివారని బ్రౌను పేర్కొనెను.¹

1. Es. onTel. lit Para 14.

4 4 1. భట్టుమూర్తిని బ్రౌను మిర్టన్ కవితో పోల్చెను రామరాజు అనునది అతని నామధేయమనియు, భట్టుమూర్తి అనునది (Mirror of Minstrelsy) బిరుదనామ మనియు తెలిపెను.² ఈ బిరుదమును కృష్ణదేవరాయలు రామరాజ భూషణున కొనగెననియు అతడు పివరించెను.³ కాని భట్టుమూర్తి అనునదియే నామధేయమనియు, అతని రామరాయల ఆస్థానమునకు భూషణమువంటి వాడగుటచే రామరాజ భూషణుడను బిరుదనామముచే వ్యవహరింప బడితాడని ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్రకారుల నిర్ణయము. నరసభూపాలీయమునను 'మూర్తికవి' అను పేరు యున్నది భట్టుమూర్తి నరసభూపాలీయము, వసుచరిత్ర, హరిశ్చంద్రనలో ఘాత్యానములకు కృతికర్త.

4. 4. 2. రాయల ఆస్థానమున అష్టదిగ్గజములు మాత్రమే యున్నట్లు ప్రసిద్ధి. కాని బ్రౌను కృష్ణరాయల ఆస్థానము నలంకరించిన తొమ్మిండుగురు (?) కవి ప్రకాండులలో నొకడగు భట్టుమూర్తి శూద్రుడనియు, ఈతడు రామరాజుకిరో భూషణీయ మను నామాంతరముగల వసుచరిత్రను రచించెననియు బ్రౌను వివరించెను⁴ వ్యాసమహర్షి మాతామహుడగు వసురాజు గిరికను పరిణయమాడుట ఇందలి యితివృత్తమనియు తెలిపెను⁵ తన వ్యాసములందు, భట్టుమూర్తి ప్రస్తావన వచ్చిన పట్టులందాతడు శూద్రుడని బ్రౌను ప్రత్యేకముగ పేర్కొనుట, అనాటి వర్ణ విభేద తీవ్రతను తెలుపుచున్నది

4. 4. 3. బ్రౌను మహాశయునకు, అతని పోషితవర్గము వారికి, అతని పండితులకు జరిగిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరముల పరిశీలించిన వసుచరిత్ర ప్రతుల సంపాదన, పరిష్కరణ; వ్యాఖ్యన సమకూర్చుట, ముద్రణ అను దశల క్రమ పరిణామము తెలియనగు చున్నది.

1827 -వసం॥న బ్రౌను తిరుచనాపల్లిలో రిజిస్ట్రారుగ నుండెను. ఉద్యోగి వశమున తమిళనాడులో నుండు నిర్బంధమేర్పడినను బ్రౌను ఆంధ్రకావ్యసంపాదనకు పరిష్కరణకు ప్రాలుమాల లేదు. అటనుండి తన కాశ్రితుడగు కృష్ణారెడ్డికి వసుచరిత్ర 'తీర్పు' చేయింపుమని అజ్ఞా జారీచేసెను. వసుచరిత్రప్రతులు అప్పుడు

2. Ibid. Para 68.

3. Ibid Para 70.

4. వసుచరిత్రకు రామరాజ శిరోభూషణీయ మను నామధేయము మృగ్యము.

5. P. R. T. L. P. 63.

కంఠంలో నున్నందున, వానిని తెప్పించి, 'కాలేజికడ్రీ వారిచేత' తీర్పు చేయించెనని బ్రౌను సముఖమునకు కృష్ణారెడ్డి విన్నపమును వ్రాసికొనెను.⁶

'కాలేజికడ్రీవారు' బ్రౌను ఆదేశము మేరకు వసుచరిత్ర వ్యాఖ్యాన సహితముగా మొకాదిలా చేసి, తీర్పు చేయు చున్నట్లును, చతుర్థాశ్వాసము రెండు రోజులలో ముగియుననియూ వసుచరిత్ర గ్రంథమంతయు పఠనేను రోజులలో పఠనమాప్తి యగునట్లు తోచుచున్నదని కృష్ణారెడ్డియే మరల వ్రాసునకు నివేదించెను.⁷

'కాలేజికడ్రీవారు' సవరించిన వసుచరిత్రను బ్రౌను పరిశీలనార్థము కృష్ణారెడ్డి పంపినట్లు తెలియుచున్నది. అతడు దానిని తన సవరణతో, సూచనలతో తిరగబంపి, దానికి ములుపాక బుచ్చన్న శాస్త్రిలను టీక వ్రాయ వాఙ్ఘాపించెను. బుచ్చన్న శాస్త్రిలవారి టీకలోని పొరపాటలను మరొక పండితుడు సవరించినట్లు కృష్ణారెడ్డి 20-3-1830 లో వ్రాచుకు వ్రాసిన లేఖవలన తెలియుచున్నది.⁸

బ్రౌను, ఉద్యోగసమిత్తమొకచోట, అతని పండితులు మరొకచోట నుండి కావ్య పరిష్కరణ కార్యమును కొనసాగించుటచే, ప్రయాణవసతులు, తపాలా సౌకర్యములు అంతగాలేని ఆ కాలమున కాలయాపనము జరుగుటలో అబ్బురమైదు. 1831 సం॥ డిశంబరు నెలలో మరల కృష్ణారెడ్డి "బుచ్చయ్య శాస్త్రిల వారు చేర్చిన వసుచరిత్ర టీక ప్రతిన్ని, వసుచరిత్ర విభేదాల ప్రతిన్ని, సవ్యాఖ్యానం ప్రతిన్ని, వసుచరిత్ర సాఫల్య విభేదాలది కొరవలగా వుండే ప్రతిన్ని..." బందరులో జిల్లాజడ్జిగ నున్న బ్రౌను సముఖమునకు పంపెను.⁹ దీనిని బట్టి బ్రౌను తనకు సంతృప్తికరముగ నుండని యెడల పరిష్కరణకార్యమున ముందుకు పోయేడువాడు కాదని వ్యక్తమగు చున్నది. కాలపరిమితి పరిగణింపక స్వయముగ పరిశీలించెడి వాడు. బుచ్చయ్యశాస్త్రి వ్యాఖ్య బ్రౌనునకు సంతృప్తికరముగ నున్నట్లు తోపడు. అతడు 1833 లో జూలూరి అప్పయ్యను దీనికి వ్యాఖ్య వ్రాయ నియమించెను. బ్రౌను ముద్రాక్షరశాలయందు 'భావభానా' పనివాడైన మంగు నాగలింగం జూలూరి అప్పయ్య పంతులుగారిని అడిగి వసుచరిత్ర మొదటి వద్యములు టీకతోకూడా అడిగి పుచ్చుకొని

6. Sr of Lt. M. 411. P 15.
7. Ibid. M. 411. PP. 22-24.
8. Ibid. M 417 pp. 428 - 435
9. Ibid. M. 401 pp. 197 - 200.

నాల్గైట్లు కట్టి అచ్చవేశిచాను" అని 14-5-1833-న బ్రౌనుకు సివేదించెను 10 అప్పయశాస్త్రి యీ టీకను ఒక ఏడాదిలో పూర్తిచేసినట్లు తెలియుచున్నది "ప్రకృత మందు జూలూరి అప్పయ్య పంతులుగారు చేశే వసుచరిత్ర టీక ౬ ఆశ్వాసములకు సమగ్రంగా అయినది" అని కాలేజీ పండితులలో నొకడైన కంభం నరసింహా చార్యులు 7-4-1834న బ్రౌను దొరకు విశదపరచెను 11 ఈ ఉత్తర ప్రత్యుత్తర ములను బట్టి ప్రతుల సంపాదన, సంస్కరణ, ముద్రణమును బ్రౌను ఏకకాలముననే కొనసాగించెడివాడివాడని, ఒక కార్యము పూర్తియగు వరకు వేచియుండెడివాడు కాడని విదితమగుచున్నది.

4. 4. 4. మ. ప్రా. పు. భాండాగారమున వసుచరిత్రకు 19. తా. ప్రతులు 6. కా. ప్రతులున్నవి.

D 757:- తాళపత్ర ప్రతినుండి సవ్యాఖ్యాన వసుచరిత్ర మూలము ఉద్ధరింపబడినది. 5, 6 ఆశ్వాసములు సమగ్రములుగా కలవు. పద్యవిభజన మున్నను, పాద విభజనములేదు.

D 738: +. శుద్ధప్రతి. ఇందలి వ్రాత జూలూరి అప్పయ్యదిగ తోచును. పద్య పాద విభజనముతో, సంఖ్యాక్రమముతో పత్రమన కొకవైపుననే వ్రాయబడినది. ఈ ప్రతియందులేని రెండు పద్యములు గుర్తింపబడినవి.

D. 749- 6 ఆ. 123 ప. వరకు కలదు. విద్యజ్ఞున రంజిని వ్యాఖ్యాసహిత పరిష్కృత ప్రతి దీని వ్యాఖ్యాత ఎవ్వరనునది బ్రౌను తెలిపకన్నను, ఆది ప్రాచీన వ్యాఖ్య అనియు 1750 ప్రాంతముల వ్రాయబడి యుండుననియు అభిప్రాయపడెను. (This is the older commentary composed about 1750 A. D.) ఈ ప్రతిని జూలూరి అప్పయ్య పరిష్కరించెను. దీని మాతృక జూలూరి అప్పయ్య పంతులు తీర్చుచేసే స్వంతముగా వ్రాసిన ప్రతిగనుక ఆది చూచి వ్రాయడమయినది" అని లేఖకుని సూచన.

D. 760. ములుపాక బుచ్చయ్య టీకాసహిత శుద్ధప్రతి. ఇందు మొదటి మూడాశ్వాసములకు టీక లేదు.

10. Ibid. M. 401. pp. 322-323.

11. Ibid M. 401. pp. 309-310.

శ్రృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

D 761- చివరి మూదాశ్వాసములకు టీక కలదు. ఈ ప్రతియు పూర్వ వర్ణిత ప్రతియు కలసి సమగ్ర ప్రతి యగును. బుచ్చయ్య దీనిని బ్రౌను ఆదేశ శానునారము రచించెను. ఇందలి అశ్వాసాంతగద్య :

ఇది శ్రీ మన్నవళండ మండిత ధరామండలాఖండం కుంపిని సార్వభౌమ సమర్పిత సామ్రాజ్య రాజాధిరాజపూజ్య ఇంగిలీషవంశ పయః పయోధి రాకాసుధా కర వినయాది సుగుణరత్నాకర దేక్షిడ్డు వసుంధరారమణ హృదయకమల దివాకర సకల బాషా విశేషాభి భాషణ విద్యా వినయ నయ వితరణాభరణ పోషణ సకల కళాసనాథ చాగ్గీసు పిలీపు బ్రౌన్విపులాది నాథ కరుణాకటాక్ష లబ్ధ సమస్త విభవాతిశయ విద్యజ్ఞున విధేయ ములుపాక బుచ్చయ్య నామధేయ ప్రణీతంబైన వసుచరిత్ర ప్రతిపదార్థ ప్రకాశిక యను టీక యందు ద్వితీయా శ్వాసము." ప్రథమ తృతీయాశ్వాసములందు ఆశ్వాసాంతగద్య కావరాదు. పై గద్య వలన ఈ టీకకు 'ప్రతిపదార్థ ప్రకాశిక' అను పేరును వ్యాఖ్యాత యొసగినట్లు తెలియుచున్నది సోమనాథుని వ్యాఖ్య విద్యజ్ఞున రంజనమే గాన సామాన్య జన రంజకము గాకబోవుటచే బుచ్చయ్య శాస్త్రిచే బ్రౌను ప్రతిపదార్థ ప్రకాశికా వ్యాఖ్యను వ్రాయించినట్లున్నది.

D 759. + సటీకము టీకా కర్త జూలూరి అప్పయ్యశాస్త్రి. ఈ టీకకు సప్రతిపదటీక మని పేరు ఇది రెండు సంపుటములు. ఈ ప్రతిలోని మూలమును జూలూరి అప్పయ్య శాస్త్రి పుత్రుడు వ్రాసినట్లు, టీకమాత్రము అప్పయ్య శాస్త్రి స్వహస్త లిఖితమైనట్లు బ్రౌను తెలిపెను. ఈ టీకను రచించి నందులకు శాస్త్రిగారికి బ్రౌను ధనమొసగినట్లును నిందు పేర్కొనబడినది.

"సప్రతిపదటీక చాగ్గీసు ఫీల్డ్ బ్రౌను దొరవారి అనుమతిసి జూలూరి అప్పయ్యవంతులుగారిచేత 1844వ-వ సం॥న వ్రాయబడ్డది" అని శ్రీ సిద్ధదవోలు గారు పేర్కొనిరి. (వసుచరిత్ర. చతుర్థపీఠిక. వావిళ్ళ. 1962) ఈ వ్యాఖ్యను అప్పయ్య పండితులు క్రీ.శ. 1834 సం॥ ఏప్రిల్ 6 వతేదీకి ముగించి నట్లందుకలదు.

"ఆన ౧౮౩౪ సం॥ యేప్రిల్ నెం ౫వ తేదీ వఱకు మహారాజశ్రీ చా॥పి॥ బ్రౌన్ దొరవారి సెలవుప్రకారం ఈ వసుచరిత్ర ఆరు అశ్వాసములకున్న జూలూరి

అప్పయ్య ప్రతిపదటిక చెయ్యడమైనది." ఈ కాలమును కంభం నరసింహాచార్యుల లేఖయు బలపరచుచున్నది. ఇది 1844-వ సం॥న ముద్రితమై యుండవచ్చున కాని, టీక పూర్తియైనది మాత్రము 1884-వ సం॥న అనుటలో విప్రతిపత్తి లేదు

4. 4. 5. ఈ ప్రతియందు కొన్ని పద్యముల భావములను బ్రౌను అంగీకరించెను. ఉదా :

గిరిరాజ తనయకై వడి

సిరి రాజిల వెలయు సీ సుశీలయనుచు నా

గిరి కన్య కచటి మౌనులు

గిరికా శభనామ మిడి రకిల్పిష ఫణితిన్॥

ప్రా॥ ప్ర॥ 311 313॥ మ॥ ప్ర॥ 31-32

“33. In blazing loveliness she rivals the daughter (Parvati) of the king of Hills. (Himavat) and hence the hermits who dwelt there gave her unimpeachable epithet ‘Collina’ – (Giri canyaca)” కొన్నింటిని పద్యరూపమున పెట్టెను. (చూ. అను.)

బ్రౌను అప్పయ్య టీకను కొన్ని తావులందు సవరించెను.

సీ॥ హరిహర హాహనాహంకారము హరించి ... ఆ 4॥ పగ 14॥ 15

(4 : 12 ముద్రితప్రతి)

ఈ పద్యమున “The commentator has omitted.” to explain the last two lines టీక సమగ్రం కాదు” అని బ్రౌను సూచించెను టీకలో తరుచు ‘అనగా అయినటువంటి’ అను పదములను పునరుక్త మొనర్చక “X అనగా, అటువంటి అనె అక్షరాల వ్రాయకుండ యీ సంజ్ఞ వ్రాసుకొనేది-” అని బ్రౌను సంక్షిప్తతను సూచించెను.

గ్రంథాంతములో “గ్రంథం చాపి అయిన తరువాత అర్థబిండువును గురించి శకటరేఖను గురించి మా అభిప్రాయం వ్రాసుకొని తగిలించ వలసింది-” అని లిఖితమై యున్నది. ఈ వ్రాత బ్రౌను దొరది కానోపును

4. 4. 6. వసుచరిత్ర ముద్రణము :

మంగు నాగలింగం లేఖనము 1833-వ సంవత్సరముందే బ్రౌను వసుచరిత్ర ముద్రణ కృతమిచ్చినట్లు తెలియుచున్నది. కాని ముద్రాక్షరములు సరిగలేనందు వలన ఆ ముద్రణము నిలిచిపోయినట్లున్నది. సవ్యాఖ్యాన వసుచరిత్ర పతి 1834-వ సం॥న సంసిద్ధమయినను, అది వెంటనే ముద్రణ బాగ్యమునకు నోచుకొనలేదు. ఇది ముచ్చటైన అచ్చులో వెలుగు చూచుటకు ఇంచుమించొక పుష్కరకాలము పట్టినది.

ఈ ముద్రణకార్య ముగిసిపోవుటకు ఆ ఏడాది బ్రౌను జీవితములో సంఘటిల్లిన విపత్కరసంభవములే ప్రధాన కారణములుగ పరిగణింపవచ్చును. 1834-వ. సం॥ న ఉద్యోగ నిర్వహణలో దొరలిన కొన్ని పొరపాటుల కారణముగ ప్రభుత్వము బ్రౌనును పదవి నుండి తొలగించెను. ఆ మానసికాందోళనలో; ప్రభుత్వమునకు న్యాయాన్యాయ పునఃపరిశీలన నిమిత్తము వినప పత్రమును సమర్పించి, మూడేండ్ల సెలవుపై లండనుకు పోయిన బ్రౌను తిరిగి 1838వ సం॥న గాని మదరాసును చేరు కొనలేదు. ఏడేళ్లమెగినా, ఎందుకాలిడినా ఆంధ్రబాషోద్ధరణమునే కొనసాగించిన బ్రౌను ఈ గడ్డపై కాలుమోపిన వెంటనే మరల తెలుగు కావ్యముద్రణకు పూను కొనెను.

D 759. ప్రతిలో బ్రౌను "In 1839. I printed the work verbatim from this volume; but in a few places filled up an omission" అని పేర్కొనెను. ఈ ప్రతి యందలి ఆయాపుటలలో ఆయాశ్వాసములోని విష మును ముద్రించిన తేదీలను బ్రౌను గుర్తించెను. ఇందలి బ్రౌను వ్రాతను బట్టి మొదటి మూడాశ్వాసముల ముద్రణము నిర్విఘ్నముగ 1839-వ సం॥న ముగిసినట్లు తెలియు చున్నది. బ్రౌను వత్సం ఆ ద్వైతబ్రహ్మయ్యశాస్త్రినివాడికి వ్రాసిన లేఖనుబట్టి (1840 జనవరి 31) ఈ ఆశ్వాసప్రతయమును స్వీయ ముద్రాక్షర శాలయందు సొంతఖర్చుతో బ్రహ్మయ్యశాస్త్రి పర్యవేక్షణలో ముద్రించినట్లు వ్యక్తమగును¹² అచ్చ పరిశ్రమ పరిణతి నొందస కాలమిది. కావ్యము నిర్ణయముగ ముద్రణ నొందవలయునన్న సమర్థులైన పండితుల ఆధ్వర్యమున జరుగుటవసరమని బ్రౌను గుర్తించెను.

12. Sr. of. Lt. M. 401. pp. 175-176.

ఈ లేఖయందు సూచితమైనట్లు అన్వేషింపబడిన బ్రహ్మయ్యశాస్త్రి కోలుకొనలేదు. అతడు మే. 1840 సం॥న పరమపదించినట్లు అధికారిక ప్రకటనము 13 ఈడ్విటీయ విష్నూమువలన వసుచరిత్ర ముద్రణము మరల కుంటువడెను. బ్రహ్మయ్యశాస్త్రి వంటి వ్యక్తుల సహకారములేనిదే ఈ కార్యమును నిర్వహింపలేమనకొని కాబోలు బ్రౌను ఈ ముద్రణమును పరుల కప్పగింప సంకల్పించినట్లున్నది ఈ ప్రతి యందే (D 759) ఆమెరికన్ మిషన్ ప్రెస్ వారు వసుచరిత్ర ముద్రణకగు వ్యయమును తెలుపుచు బ్రౌనుకు వ్రాసిన లేఖ యున్నది ఆమెరికన్ మిషన్ ప్రెస్ వారికి బ్రౌను ఈ ముద్రణము నప్పగించినా లేదాయని ఇదమితముగ చెప్పనాధారములు లభించుటలేదు 1842 ఆగస్టు 4 వ తేదీ 'వర్తమాన తరంగణి' పత్రికలో "వసుచరిత్ర - టీకతో 4 ఆశ్వాసము పర్యంతము తయారుగా వున్నవి. మిగిలిన రెండు ఆశ్వాసములున్నూ పూర్తికాగానే యిప్పించడమవును చు. 10." అను వ్యాపార ప్రకటన మున్నది. దీనిని బట్టి ఆమెరికన్ మిషన్ ప్రెస్ వారు 4-వ ఆశ్వాసమును ముద్రించియుండవచ్చును ఆ ప్రెస్సునందే నసుచరిత్ర ముద్రణమే పూర్తికాలేదను ప్రశ్నకు సంతృప్తి కరమగు సమాధానము మృగ్యము 1839-వ సం॥న ముద్రితమైన మూడాశ్వాసముల ప్రతిగాని, 1842 సం॥ నందలి 4 ఆశ్వాసముల ప్రతిగాని అలభ్యములు. ఉపలబ్ధమగు 1844 వ సం॥ పు ప్రతి క్రిస్టియన్ వర్నాకులర్ నాలెడ్జ్ సొసైటీ ప్రెస్సునందు (Christian Vernacular Knowledge Society Press) ముద్రితము.

4. 4. 7 వసుచరిత్రవంటి శ్లేషకావ్యములందలి శైలివిదేశీయ విమర్శకుల కభిమతము కాకున్నను, దేశీయులకది అత్యంతప్రీతి పాత్ర మనుటను విస్మరింపరాదని బ్రౌను నుడివెను. Thomas Hood అను ఆంగ్లకవియు శబ్దచిత్ర కవితను రచించెనట ఆతని కవితను భారతీయులభినందించి యుండురనెను. సంస్కృతాంధ్ర పదములతో శ్లేషార్థములను, ద్వంద్వార్థములను సాధించుట యొకగారడి వంటిది. ఇట్టి నానార్థముల సాధించు విధానము ప్రేంబి బాషయందును కలదు. అట్టిదానిని వారు "Charades" అని వ్యవహరింతురు. ఈ పదముల గారడీని గూర్చి జాన్సన్ కవి "అర్థముకాని యీ కవిత అసాధ్యమైన బాగుండెడిది." అని అభిప్రాయపడినట్లు తెలి

శృంగార ప్రబంధముల సమగ్రరణ

పెను.¹⁴ ఇట్టి శ్లేషకావ్యములలో శ్లేషతరమైన పద్యములను పాఠశాలలలో చాలా రోజులనుండి చేయుతురుగాని, వాని అర్థమును మాత్రము బోధింపరని బ్రౌను నేరారోపణ చేసెను అర్థరహితముగ పద్యములను ధారణచేయుట వ్యర్థమని యాతని కావము. విదేశీయులను పండితులు సహితము వివరింపలేని యిట్టి పద్యములు స్రెష్టయోజనమని మొగమోడక వెల్లడించెను ¹⁵

4. 4. 8. బ్రౌను కింవదంపతులను ప్రమాణముగ పరిగణింపకున్నను, వానిని పేర్కొనక విడువలేదు భట్టుమూర్తిని పాంచాలీ పరిణయ కర్తగ పేర్కొందురనియు, కాని తనకా పేరితోడి కావ్య మేదియు లభింపలేదని తెలిపెను.¹⁶ 'పాంచాలీ పరిణయము' ముద్రితము (1-5-1937). ఇది కాకమాని మూర్తికవి ప్రణీతము భట్టుమూర్తి కాకమాని మూర్తి భిన్నులు. మూర్తినామ సాదృశ్యము ఈ బ్రాంతికి కారణమై యుండును.

ప్రోడ ప్రబంధముగు వసుచరిత్ర శ్లేష నిర్బంధముచే విదేశీయులకు కొరకరాని కొయ్యయైనను, దానికి వ్యావహారిక భాషలో సరళ వ్యాఖ్యను సమకూర్చి సామాన్య ప్రజానీకపుటందుబాటులోనికి కొనిరా ప్రయత్నించిన బ్రౌను నిష్కామకర్ముడు. నిస్సార్థపరుడు.

4. 5. కవికర్ణరసాయనము :

4. 5. 0. సంకుసాల నృసింహకవి విరచిత 'కవికర్ణరసాయనము' రసవంతమైన ప్రబంధముగ ప్రసిద్ధిపండినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను.¹ ఈ ప్రబంధమున కాతడు తయారు చేయించిన కా. ప్రతులు - 4 కా. ప్రతులు - 8.

D 448 +

14. Performing innumerable feats of perverted ingenuity which as Dr. Johnson says "are so difficult that we are inclined to wish they had been impossible." Es. on Tel. Lit Para. 69

15. Ibid. Para. 69.

16. Ibid - Para 70

1. Es. on Tel. Lit. Para. 78.

D 449 + పాతభేదములు పంక్తుల నడుమను. తీర్పుపాతములు వ్రాయని ఎదుటి వైపున గుర్తింపబడినవి

D 453. మొదటి మూడాశ్వాసములకు వ్యాఖ్య కలదు

D 454. 4-వ ఆశ్వాసము నుండి చివరకు వ్యాఖ్యకన్నది. D 453, 454 రెండు కలిపిన సమగ్రమైన వ్యాఖ్య అగును.

4. 5. 1. ఈ కావ్యమునకు చట్టు రామాచార్యులు, ముయిలవర్పు శేషయ్య అనువారు 1881-వ సం॥ అగస్టు 4-వ తేది ప్రతిభేదములు గుర్తించుటను పూర్తి చేసిరి.² 1881 సం॥ సెప్టెంబరు 23-వ తేది జూలూరి అప్పయ్యశాస్త్రి తీర్పు చేయుటను పూర్తిగావించెను. ప్రత్యంతరములు చూచి తీర్పు చేయవలసిన పద్యములు గుర్తింపబడినవి :

“ప్రథమాశ్వాసములోను.....

అవతారికలోను.....

౧పద్యం ౮

౧పద్యం ౧౨

౧పద్యం ౧౩

౧పద్యం ౧౦౮

కథా ప్రారంభములో

౧పద్యం ౨౬

.....” (D. 449)

4. 5. 2. కవికర్త రసాయనమునకు ‘మాంధాత చరిత్ర’ అను నామాంతరము కలదనియు, ఇదియే ఒప్పిదముగా నున్నదనియు ఈ మాంధాతకథ విష్ణుపురాణము (తెలుగు) V. 107, భాగవతము నవమస్కంధము 6, 7 భాగములలో కలదని బ్రౌన్ తెలిపెను. ప్రస్తుత ప్రతిలో నాలుగు ప్రతులనుండి పాతభేదములు గుర్తింపబడినవని, కాని అయ్యవి కొంత అన్వయ రహితముగ నుండుటచే మరికొన్ని ప్రతులను సంప్రదించు అవశ్యకత యేర్పడినదని బ్రౌను నుడివెను. పంచమాశ్వాస

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

ములో అధిక భాగము ఒకే ప్రతిపేద ఆధారపడినట్లును కటివల లభించిన గుంటూరు ప్రతి పై లోపములను పూరించుటకు తోడ్పడినదని బ్రౌను ఈ ప్రబంధమునకు బ్రాసన ఉపోద్ఘాతములో వ్యక్తము చేసెను.³

4. 5. 3. ఈ ప్రబంధములోని కొన్ని పద్యములను బ్రౌను ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను మచ్చున కొకటి :

క॥ ఎల్లరు మెచ్చు మత్కృతి
నుల్లంబున మెచ్చుగాక యొకడుష్టకులం
బొల్లని పల్లవి తామము
కొల్లలుగా దొగడ నొక్క కోయిల లేదే'

వ్రా॥ ప్ర॥ 1-19 ము॥ ప్ర॥ 1

‘The praise of one good critic is enough - is not the praise of one cokila enough to the mango blossom tho’ the camel prefers brambles.’

4. 5. 4. ఈ ప్రబంధమునకు బ్రౌను దొర ఆనతిని ఆతని పండితుడైన జూలారి అప్పయ్య నందన నామ సం॥ మార్గశిర శు॥ 7-వ తేదిన సంపూర్ణముగ టీక రచించెను. ఈ విషయమును జూలారి అప్పయ్య స్వయముగ గ్రంథాంతమున తెలిపెను. “నందననామ సంవత్సర మాగళ శిర శు॥౭ శుక్రవారం వరకు బందరు పట్టణములో న్యాయాధికారిగా నున్నటువంటి మహారాజశ్రీ చార్ణీసు ఫిలఫీ బ్రౌను దొరగారి సెలవు ప్రకారము జూలారి అప్పయ్యకవి కర్ణరసాయన ప్రబంధమునకు సంపూర్ణముగా టీక రచించడమైనది.” (D. 454).

4. 6. మనుచరిత్రము :

4. 6. 0. బ్రౌను టీకా శబ్ద సూచులను వ్రాయించిన తెనుగు కావ్యములలో మనుచరిత్ర యొకటి. అల్లసాని పెద్దన్నను ప్రథమ శ్రేణి కవిగనే బ్రౌను గుర్తించెను. పెద్దన్నయే విష్ణుచిత్తీయకర్తయనియు నాతని ప్రగాఢ విశ్వాసము. విష్ణు చిత్తీయ పీఠికయందు తన యితర గ్రంథములను కవి తెలిపినట్లు, ఆ ప్రతులకై తాను

వెదకి కన్నగొనలేక పోయినట్లు బ్రౌను పేర్కొనుటయే కాక, అప్పకవీయమందైనను నవి ఉద్ధరింపబడలేదని పేర్కొనుట విశేషము.¹

భట్టుమూర్తి శూద్రుడగుటచే అతనికి ఆంధ్రకవితాపితామహ బిరుదము నొసగక, పెద్దన కొసగినట్లున్న జనశ్రుతిని కూడా బ్రౌను ఉటంకించెను.²

4. 6. 1. మ ప్రా పు బాండాగారమున ఈ ప్రబంధపు తాపత ప్రతులు 19, కాగితపు ప్రతులు 2 ఉన్నవి.

కాగితపు ప్రతుల వివరములు :

D 621 + పాతాంతరములు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడినవి. తీర్పుచేసిన పాతములు ఎదుటి పుటలో నొసగబడెను.

D 641 + ఇది టీకాసహితముగ రెండు సంపుటములలో నున్నది. మొదటి మూడాశ్వాసములు ప్రథమ సంపుటము. 4 నుండి 8 ఆశ్వాసములు ద్వితీయ సంపుటము.

ప్రథమ సంపుటారంభమున బ్రౌను తన ఆదేశము మేరకు మహాపండితుడైన జూలూరి అప్పయశాస్త్రి మనుచరిత్రకు స్వహస్తముతో టీక సమకూర్చినట్లు పేర్కొనెను.

ద్వితీయ సంపుటారంభమునను, అతిక్లిష్టము, ముఖ్యమునైన వ్యాఖ్యను సమకూర్చు బాధ్యతను విద్వాంసుడైన జూలూరి అప్పయ నిర్వహించినట్లును, ఇందు ప్రతిపదమునకు అర్థమును పేర్కొనినట్లును బ్రౌను పునరుద్ఘాటించెను.

వ్యాఖ్యాన ప్రతి అంతములో “ఖరనామ సంవత్సర మార్గశిర బ ౧౧ గురువారం ఆ ౧౮౩౧ సం॥ డిశంబరు నెల ది ౨౮ తేదివరకు మహారాజశ్రీ చార్లీసు ఫిలీఫీ బ్రౌన్ దొరగారి సెలవు ప్రకారము జూలూరి అప్పయ్య - యీ స్వారోచిషమును సంభవమునకు అనగా మనుచరిత్రకు టీక చెయ్యడమయినది.” (D 641) అను జూలూరి అప్పయ్య లేఖనము కలదు.

4. 6. 2. పాతనిర్ణయమున బ్రౌను, అతని పండితవర్గము వహించిన శ్రద్ధకు ఈ క్రింది ఉదాహరణములు చూపబడుచున్నవి :

1. Es. on Tel. Lit. Para. 71. 2. Ibid.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

(i) సీ॥ తీర్థసంవాసు లేతెంచినారసి పిన్న
నెదురుగా నెగు దవ్వెంతయైన
నేగి తత్పదముల కెఱిగి యింటికి దెచ్చు
దెచ్చి సద్భక్తి నాతిథ్యమిచ్చు
నిచ్చి యిచ్చాన్లు సంత పులుగా జేయు..." (ఆ॥ 14 ప॥ 83)

ఈ పద్యములో 'ఇష్టాన్న' అను పాఠమునకు 'మృష్టాన్న' అను పాఠాంతరము కలదు. 'మృష్ట' అనగా 'పక్వము చేయబడిన' అని అర్థము. పక్వము చేయబడిన అన్నమునే పెట్టుదురుగాని పక్వము చేయని అన్నము ఉండదు కదా : 'ఇష్టాన్న సంకృప్తులగాజేసి' అనగా ఆ తీర్థవాసులకు ఇష్టమైన అన్నముపెట్టి తృప్తులుగా జేసి అనుటయే సరియైనది.

(2) "అతడట్లా ఇద పోనుడె నిజపురి యాత్రమిశ్కొనుకొ
... ..
... యీ ఘోరవన ప్రదేశమునకున్ సిద్ధాపదేశంబునన్".
(అ॥ 2॥ పం 14)

ఈ పద్యము నాల్గవపాదమున 'సిద్ధాపదేశంబునన్' అను దానికి 'సిద్ధాపదేశంబునన్', అను పాఠాంతరము కలదు.

స్థిర + అపదేశంబునన్ - స్థిరాపదేశంబునన్ = స్థిరము నెఱచు చోట అని
అర్థము.

సిద్ధ + ఉపదేశంబునన్ - సిద్ధోపదేశంబునన్ = సిద్ధుని ఉపదేశముచేత అని
అర్థము.

‘సిద్ధాపదేశంబునన్’ అను పాతమే సరసము. సిద్ధుడు ప్రవరుని పాదము నకు పాదలేపము పూసి హేమవత్సర్వతమునకు వెడలుముసి ఉపదేశించలేడు. ప్రవరుడే తన చిరకాలవాంఛను తీర్చుకొనుటకు సిద్ధుని ప్రార్థించి యతని యనుగ్రహముచే హేమవత్సర్వతమునకు వచ్చెను. కావున ‘సిద్ధాపదేశంబునన్’ అనునదియే యీ సం దర్భమునకు సరియైన పాతము.

జి) "అనుకూల గతి నాడు మనసులో వర్తింపు
కులకాంత మదినెంత కుందునొక్క" (ద్వి. ఆ. ప. 17)

పైపద్యములోని 'అనుకూలగతి' అను పాఠమునకు 'అనుకూలవతి' అను పారాంతరముకలదు. 'అనుకూలము', 'అనుకూల్యవతి' యగనే కాని 'అనుకూలవతి' కాదు. 'అనుకూలగతి' అనగా 'అనుకూలమైన వర్తనముతో' అని అర్థము. ఇదియే సరియైన పాఠము.

“మనసు గ్రక్కియెడు రీతిని.....” (3.160)

ఈ పద్యము తాము సరిపోల్చిచూచిన అయిదు ప్రతులందు లేనట్లును, ఒక్క కృష్ణమూర్తిగారి ప్రతియందు మాత్రమే ఉన్నట్లు పరిష్కర్తలు తెలిపిరి. ఇది యచట కథకు అసందర్భముగను, అనన్వయముగను నుండుటవలనను, ప్రక్షిప్తమేమో అను సందియము వలనను, దానికి తీర్పుగాని, టీకాకాని చేయనట్లు సూచించిరి.

“అత్తెరంగున దరి పాటొర జంపు.....”

ఈ పద్యమందలి 'రవళి' అను శబ్దవిమర్శను శ్రాను ఒనర్చెను. ఈ సందర్భమున 'రవళి' అను పదము ధ్వన్యను కరణముగను, అర్థవంతముగను నున్నదని అతడు భానుమతీ పరిణయము (4-134), తారాశశాంకము (5-138), విష్ణుపురాణము (6-13), ఇశాదేవీయము (3-143) అను కావ్యములనుండి ప్రయోగములను ప్రదర్శించెను.

వ అది యట్లుండె... కందళ, వ్రాత, జాతా, లాత; శంకా,.....”
(1-30. ము. ప్రతి. 72).

‘లాత శబ్దము సందేహం. యది అలాత శబ్దమనె అర్థము చెయ్యడమైనది.” అని గమనిక. ఇవట అలాత=కొఱవి అను అర్థమే సరిపడును. లాత శబ్దము పొసగదు.

4. 6. 3. గ్రంథ పరిష్కరణము బహుప్రయాసతో కూడినది. అప పాఠములతో నున్న అసమగ్రమైన ప్రతులతో పాఠనిర్ణయమునకు పూనుకొనట సులభ సాధ్యముకాదు. మనుచరిత్రకు టీకను పూర్తిచేసి, తనకు కలిగిన సందేహములను నొక కాగితముపై గుర్తించిరి: “మనుచరిత్ర టీక చెయ్యడములో వచ్చిన అర్థసందేహములు-3-మూడో ఆశ్వాసమందు - రగడలో.”

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

౧.....౧౦౮ పద్యములోను వైశికము కైశికము అని రెండు పాశములుగా
వుండిన్న అర్థము కాసిది-

౧.....౧౧³ పద్యములో, బుక్కాము, బిక్కాము అని వున్నది.

౧.....౧౧౩ పద్యములో పరచాడి అని వున్నది.

3

౧.....నాలుగో ఆశ్వాసములో ౨౮౦లో పరిశనములు అని వున్నది.

౧..... అయిదో ఆశ్వాసములో ౧౩౩ పద్యములో బోగాస్కి ప్రితిత
స్పూర్త్యా బావ అన్నచోడిను.

౧..... ఆరో ఆశ్వాసము ౧౩౩ " " "

౬

4. ౪ 4. D ౪42. మనుచరిత్ర శబ్దసూచి. శ్రాసు మదిలీ పట్టణమున,
18౪2-వ సం॥ ఈ శబ్దసూచిని తయారుచేయించినట్లు తెలిపెను. అకాదాగిగ నీ పద
సూచి వ్రాయబడెను. పండితులెవరో యీ శబ్దసూచిని తయారుచేసినను, శ్రాసు
దానిని సుశితముగ పరిశీలించి, అందలి దోషములను గుర్తించెను. “నెగడినాడు.
గొలున, బోదియ” అను పదములు ఏ ఆశ్వాసముననే పద్యమున నున్నవో సూచికర్ర
చిడిచెను. ఆ పదములు ద్వి. ఆ ౩౩-వ పద్యము (ముద్రితప్రతిసంఖ్య)న నున్నట్లు
సవరించెను.

‘పాడు’ అను పదము ద్వి ౫౫ వ పద్యమునగాని, 5 ఆ. ౩8 వ పద్యమున
గాని లేనట్లు తెలిపెను.

4. ౪. 5. మను చరిత్రము ప్రపథమమున 1842 వ సం॥ ముద్రించబడినట్లు
వర్తమానతరంగిణి ప్రకటన వలన తెలియుచున్నది³ ఈ ముద్రాపకుడు శ్రాసు
దొరగానా, లేక ఇతరులా అను విషయము ఆ ముద్రణను చూచిన కాని తెలియదు,
కాని వ్యాఖ్యాసహిత మనుచరిత్రను ముద్రించిన అద్యుడు మాత్రము శ్రాసు
అనుటలో విప్రతిపత్తి లేదు. ఇది 1851-వ సం॥న ముద్రితము.

3. వర్తమాన తరంగిణి ప్రతిక. 1842. ఆగస్టు 4, 18.

లేఖకుల స్వాతంత్ర్యమున పెక్కు పాఠాంతరములతోనున్న మనుచరిత్ర తాళ ప్రతప్రతులననేకమును సంపాదించి, పండితులచే పరిష్కరింపజేసి, జూలూరి ఆప్పయ పండిత ప్రకాండునిచే సమగ్ర వ్యాఖ్య సంతరింపజేసిన బ్రౌను చిరస్మరణీయుడు. ఆంధ్రులత్యంతముగ అభిమానించు అల్లసానివాని అల్లికజిగివిగి అంతరించి పోయింద అద్దానిని పారికందించిన మహాశయుడు బ్రౌను.

4. 7. విజయ విలాసము :

4. 7. 0 చేమకూర పేంకటకవిని ని.యోగియని కొందరును, శూద్రుడని కొందరును తలంచుచున్నారు. బ్రౌను ఈతనిని 'చేమకూర వెంగల్రాజు' పేర్కొనెను.¹

4. 7. 1. ఈ ప్రబంధమునకు 9 తా. ప్రతులు, 6, కా ప్రతులు మ ప్రాపు. బాండాగారమున కలవు.

D 769 : + గ్రంథసాతములున్నవి. ప్రతమునకొక ప్రక్క "విజయ విలాసం" అని మరొకప్రక్క "విద్ధిని ప్రతి" అని యుండుటచే నిది పరిష్కరింపబడిన ప్రతియని ఊహింపవచ్చును. గ్రంథమున ఆ మూలాగ్రము బ్రౌను వ్రాసిన వివరణలు. సవరణలు, అంగీకరణము లున్నవి.

ఉదా : (a) "కన్నులు దీర్ఘముల్ నగుమొగంబవు రాతల కట్టు తమ్మిపూ", వ్రా. ప్ర. 2-108. ము. 2-104

"wretched pedantry" అని గుర్తించెను.

(b) కాగియున్నది మిగుః నంగంబు జూడ
గలవరింపు చునున్నది కలదోయేమొ.
సోకుడల్ల సన్యాసికి జూపవలయు
భామనని పల్కె నాసత్యభామనగుచు"

వ్రా|| ప్ర|| 91-41|| ము|| ప్ర|| 91-91

“41. Satiabhama in jest proposed to take her to the holy palner (her lover) to break the charm under which she seemed to be labouring”.

D 776 :- మొదటి 22 పుటలలో కళారంభమున కొంతభాగము, తరువాత ఆక్కడక్కడ కొన్ని పద్యములున్నవి.

D 782 :- అవతారిక తప్ప తక్కిన గ్రంథమంతయు నున్నది. ఇది సవ్యాఖ్యానము. ఇందు పుటకు పై భాగమున “చామర వెంకటరాజ కవికృత విజయవిలాసము ఆ ౧” అని, రెండవపుట పై భాగమున “జూలారి అప్పయ్య శాస్త్రి చేసిన టీక” అని వ్రాయబడి యున్నది.

D 783 :- సవ్యాఖ్యానము కళారంభమునుండి 32 పద్యములు మాత్రము కలవు.

D 784 :- సవ్యాఖ్యానము కళారంభము నుండి 129 పద్యములు మాత్రమున్నవి.

D 785 :- సవ్యాఖ్యానము. అవతారిక తప్ప తదితర గ్రంథభాగ మంతయు కలదు. గ్రంథాదిలో వ్రాసు అను ప్రతులను సంప్రదించి యీ శుద్ధప్రతిని తయారుచేసినట్లు, దీనిని పండితుడగు జూలారి అప్పయ్య వ్యాఖ్యానించినట్లును, ఈ సవ్యాఖ్యాన ప్రతి మచిలీపట్టణమున 1831 - వ సంవత్సరమున పూర్తి అయినట్లును పేర్కొనెను. గ్రంథాంతమున యీ విజయవిలాస ప్రబంధమునకు టీక రచించేలాగున చార్లీసు ఫీలిప్ వ్రాసు దొరగారు సెలవిచ్చినందున మచిలీపట్టణ మందు జూలారి అప్పయ్యపంతులు రచించడమైనది. ఇంగిలీషు సంవత్సరము ౧౮౩౦ డిశంబరు 21 ౧౧ బెక్కుతి నామసంవత్సర మార్గశిర ౨౧ వరకు సంపూర్ణ మైనది” అని అప్పయ్యశాస్త్రి వ్రాసెను. టీకా పరిసమాప్తి కాలవిషయమున పై ఇరువురికి వ్యత్యాసమున్నది. వ్రాసు 1831 అని, అప్పయ్య 1830 అని పేర్కొనిరి.

ఇందవతారికా భాగము లోపించినదనియు శుద్ధ ప్రతి వ్రాయునప్పుడు దానిని అతని ప్రథమ ప్రతినుండి గ్రహింపవలయుననియు వ్రాసు నిర్దేశించెను.

ప్రథమాశ్వాసము 155 పద్యముల వరకున్న గ్రంథభాగము కుడివైపున టీక వ్రాయబడినది. ఆ పిదప టీక మాత్రము పత్రమున కొకవైపున కలదు. ఇది

D 782 ప్రతికి మాతృకగ తోచును.

4. 8. వై జయంతి విలాసము :

4. 8. 0. ఈ కావ్యమున కవిదేవతలనో, బ్రాహ్మణులనో పొగడక కాలతే పార్థము రచించినదగుటచే బ్రౌనుకు చాల నచ్చెను. ఈ కావ్యము అవశ్యము ముద్రింపదగినదనియు తెలిపెను. 'విజయము' అను పదమునకు 'వైజయంతి' (?) తద్దితరూపమనెను. ఇందలి నాయకురాలు తన పందెమును గెలుచుకొనుట వర్ణితమని కథాంశమును సూచించెను.¹

4. 8. 1. వైజయంతి విలాసమునకు 3 తా ప్రతులు, 5 కా. ప్రతులున్నవి.

D. 796: + గ్రంథమునందు పలుతావులందు బ్రౌను స్వర్ణములు కలవు పత్రమున కిరువైపుల వ్రాయబడినది పద్యములు క్రమముగ, సంఖ్యలను కలిగియున్నవి. బ్రౌను విషయసూచికలను పుటలకు ప్రక్కన గుర్తించెను.

D. 797: - ప్రథమాశ్వాసమునందలి 67 పద్యములు మాత్రమున్నవి. పత్రమున కిరువైపుల వ్రాయబడెను. పద్యములు క్రమముగ నున్నవి.

D. 799: + పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి. పత్రమున కిరువైపుల వ్రాతకలదు. పద్యపాద విభజనమున్నను, పద్యములు విడివిడిగ వ్రాయబడక, వచనము వలె వరుసగ కొనసాగెను ఇది చిత్తప్రతిగనున్నది గ్రంథాదిని బ్రౌను మున్నుడితో కవి తమ్మయకృత వైజయంతి విలాసమును పైడిపాటి వెంకటనరసు తన కోరిక చొప్పున పరిష్కరించి, వ్యాఖ్యను రచించినట్లు పేర్కొనెను. "The Vijayanti Vilasam" or "Ladies Wager", also called "Vipranarayana Charitra" అని ప్రబంధనామమును ఆంగ్లీకరించెను. ఈ పరిష్కరణము 1833-వ సం॥న జరిగినది. దీనికి పూర్వము మరొక ప్రతిని సంస్కరించినట్లు. అందు అవతారికా భాగము విడువబడెననియు ఇందు అది గ్రహింపబడుటయే కాక, పాఠాంతరములును మరొక ప్రతినుండి గుర్తింపబడినట్లు వివరించెను.

1. D. 499. పీఠిక.

శృంగార ప్రబంధముల సమాధాన

D 803 :- ప్రథమాశ్వాసము నందలి 50 పద్యములు వ్యాఖ్యానింపబడినవి

D 802 :- అవతారికాభాగమునకు తప్ప మిగిలిన గ్రంథభాగమంతటికి వ్యాఖ్య కలదు. పైడిపాటి వెంకట నరసయ్యచే దీనికి వ్యాఖ్యను వ్రాయించినట్లు ఉపోద్ఘాతమున స్పష్టముగ బ్రాసెను తెలిపెను. (౮ 799) కాని ఈ ప్రతిలో గ్రంథాంతమున పెన్సిలుతో “అరణి మఠం వీరభద్రయ్యగారు చేసిన సచీక గ్రంథము” అని యున్నది వీరభద్రయ్య బ్రాసెను పోషిత వర్ణములోని వాడే శైవ గ్రంథముల కొన్నింటిని పరిష్కరించి, కొన్నింటికి వ్యాఖ్యలను సంతరించెను. ఈతనిని బ్రాసెను జంగమ గురువుగ పేర్కొనెను. నరసయ్య పరిష్కరింప, వీరభద్రయ్య వ్యాఖ్యను సమ కూర్చి యుండవచ్చును. కాని శైవుడు వైష్ణవ గ్రంథమునకు వ్యాఖ్య వ్రాసియుండునా?

4. 8 2. D 800. సంఖ్య తాళవశాత్తప్రతి అంతమున “ప్రార్థివనామ సంహత్సర కార్తిక శుద్ధ ౧౫ గురువారం సరికి వింన్నకోట సరశింహ్యలు దస్తూర్ని వాళి మాజేటి సర్వేశలింగమునకు యిచ్చెను” అని యుండుటచే ఈ తా. ప్రతిని బ్రాసెనువార కొరకు మాజేటి సర్వేశలింగము సేకరించినట్లుపాంపనగును. ఇందు అవతారిక తప్ప తక్కిన భాగమంతయు కలదు.

4. 8 3. 1849 సం॥లో ఈ ప్రబంధమును వ్యాఖ్యానహితముగ ముద్రించి నట్లు బ్రాసెను నుడివెను 3

4. 9. అనిరుద్ధచరిత్రము :

4. 9. 0. కనువర్తి అబ్బియామాత్యుడు ‘అనిరుద్ధచరిత్రము’ ‘కవిరాజమనోరంజనము’ అను రెండు ప్రబంధములకు కర్త. అనిరుద్ధ చరిత్ర మీతని తొలిరచన.

4. 9. 1 ‘అనిరుద్ధచరిత్రము’నకు బ్రాసెను నలుగు కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను. (D. 376 - 379)

2. D 1037. పండితారాధ్యచరిత్ర - సంపు. 2. ఉపోద్ఘాతము.

3. తెలుగు - ఇంగ్లీషు నిఘంటువు. పు. XXI

తాళపత్ర ప్రతినుండి యథాతథముగ నెత్తివాయబడిన ప్రతి D. 376. ఇది సమగ్రము. పద్యపాద విభజన విరహితము. పద్యపాద విభజనముతో, పద్యసంఖ్యా క్రమముతో వ్రాయబడిన ప్రతి D. 377 ఈ ప్రతిలో అవతారికాభాగము లుప్తము. ఇతర ప్రతులలోని పాఠభేదములు, తీర్పుపాఠములు గుర్తింపబడిన ప్రతి D 378 ఇందు ప్రతిపద్యమునందును యత్నిస్తానము సూచితము. ఉదా :

కళలు వెలుంగు మోములు వి కాస విలాసము జూపుకన్నులం ... లు
జె
జులువము గుల్కుమేనులును జెక్కులపై బ్రసరించునవ్వులున్ ... జె
దళుకులు వల్లు భూషణవి తానముగల్గి నటివైచిత్రముల్ ... వ
నిలిపిన
[నీలిపిన] యట్లు వ్రాసె రమణీ మణినేఘావచింపకళ్యమే...నిలిపిన...సె

షష్ఠ్యంతములు తప్ప తదితర గ్రంథభాగమంతయు వ్యాఖ్యానహితముగనున్న ప్రతి D 379 ఇందక్కడక్కడ కొన్ని పద్యములకు శ్రౌతు అంగ్ల వివరణములు కలవు. ఇందు కథాసంగ్రహమును కూడ నాతడు సంఘటించెను.

4. 9. 2. అనిరుద్ధ చరిత్రమునకు శ్రౌతు తనపండిత వర్గములో నొకడైన పైడిపాటి వెంకటనరసయ్యచే 1834 సం॥లో వ్యాఖ్యానము వ్రాయించెను.* ఈ ప్రతి యందు 15-వ పత్రమునుండి ప్రతిపుటపై భాగమున “పైడిపాటి వెంకట నరసయ్య చేసిన టీక” అని గుర్తింపబడెను.

4. 10. ఆముక్తమాల్యద :

4. 10. 0. లాక్షణికులు ప్రాచీనాంధ్ర లక్షణ గ్రంథములలో ఆముక్తమాల్యదను విష్ణుదత్తీయమనియు, తత్కర్త అల్లసాని పెద్దన అనియు పేర్కొని యున్నారు శ్రౌతు సిద్ధాంతమును నయ్యడియే, అతడాగ్రంథమును ‘విష్ణుచిత్తీయ’ మనియే వ్యవహరించెను. “ఆముక్తమాల్యద” అనునది నాహంతరముగ పేర్కొనెను.¹

* D. 379.

1. “Allasani Peddana, author of the Manu Charitra or Swaroachisha Manu Charitra (c) who also wrote the Vishnu Chittiyam or Amucta Malyada” - Ess on Tel. Para. 71.

శృంగార క్రబంధముల సముద్ధరణ

ఇది ప్రౌఢ కావ్యమనియు నిందలికైలి కఠినమైనదనియా వ్యాఖ్యాతయే కొన్ని పద్యములకు అర్థమును చెప్పలేకపోయెననియు బ్రౌను నుడివెను.² వసుచరిత్ర కైలి కున్న బిగువు మనుచరిత్రమున లేదని రాయలగారి తన పాండిత్య ప్రకర్షను ప్రదర్శించుటకై పెద్దన అముక్తమాల్యదను రచించెను. ఐతిహ్యమును బ్రౌను ఉగ్గడించెను. మరియు నందలి నారికేళ పాకపెట్టిదన తత్కర్తయగు పెద్దనయే

క1 అదె గన గొంటినె మదనా,

మదనారి కిశోరవదన

... ..

.. (అసమగ్రము)

అను పద్యమున కర్థము చెప్పుమని అతని మనుమడు అడిగినప్పుడు చెప్పలేక పోయెనను మరియు మరెయిక ఐతిహ్యమును కూడ సంగ్రహించెను. ఈ పద్యము మనుచరిత్రమునగాని, విష్ణుచిత్రియమునకాని లేదనియు, ఇదియొక చాటువై యుండవచ్చుననియు తెలిపెను.³

4.10.1. విష్ణుచిత్రియ ప్రతుల కొరకు బ్రౌను దేశమంతయు గాలించెను.

“విష్ణుచిత్రియ టీకతో కూడ శీతారామశాస్త్రి దగ్గర వున్నది. యిదిగాక యింకా రెండు మూడు తావులలో టీకతో కొంత టీక లేక కొంతవున్నది. వక తావున అడిగిన మీదట భాగవతం ద్వాదశస్కందములుగల గ్రంథం యీడుగాపెడితే యిస్తానని వకడు చెప్పినాడు. దాన్ని కండ్ల చూచినంతలో టీకలేదు. మూలం మట్టుకు వున్నది. యిదిగాక వక వకగొప్ప కోమటికెట్టి వద్ద వున్నది. దానికిగాను వక పెద్దమనిషిని పంపించివున్నాను రాగానె హాజరు చేస్తూ వున్నాను కేశవబ్రహ్మ.”⁴

“యేలూరు కాపరస్తుడయ్యి మల్లంపల్లి బుచ్చయ్యశాస్త్రి వద్ద విష్ణుచిత్రియ వ్యాఖ్యానం అడిగివుచ్చుకొని తమవద్దకి పంపిస్తే నెలదినములలోపల తిరిగి అంద చేయిస్తూ వున్నామని -౧౮౩౪ సం॥ శపిటంబరు ది ౨౫ రోజున వ్రాయించిన హాకుం శపిటంబరు ది ౨౭ రోజున చదువకోవడమయ్యింది.

2. P. R. T. L. P. 152.

3. Ibid. P 64.

4. Sr. of Lt. M. 40I. pp. 126 - 129

బుచ్చయ్య శాస్త్రిని అడిగితె సదరహీగ్రంథం పట్టుకుని వచ్చిన మీదట అది చూస్తే శ్రీ తాళాలపయి వ్రాసి వున్నది ఆ గ్రంథంకు వనం వెసి వుండలేదు తాటి ఆకుపయిని అక్షరములు బాగా కనపడనందున వనం వెయించనలెనని ఆలోచిస్తే తామె వనం వెయిస్తామని గ్రంథం తిరిగి పుచ్చుకున్నారు. వనం వెయ్యడం సిధంకాగానె పంపిస్తూ వున్నాను...

ది ౩౦ శపిటంబురు ౧౮౩౪ సం॥

జయనామ సంహృత్సర భాద్రపద

నందివాడ గుర్రాజు 5 "

బి ౧౩ జయవారం.

"మహారాజశ్రీ సీ పీ బ్రౌను యిస్కొయరు దొరగారి సముఖానకు - గజవెల్లి కొండయ్య వ్రాసుకున్న అర్జీ విన్నపములు తెలికివల్ల అనే గ్రామములో విష్ణు చిత్రియమునకు పూర్వం ఉప్పుపాటి జోగీజగన్నాదరాజు చేసిన వ్యాఖ్య వున్నట్లు తెలిసినది గనక అందున గురించిన యత్నంచేసి పంపించిన పక్షమునకు అందుకు ప్రతి వ్రాయించి తిరిగి పంపిస్తున్నామని ది ౨౪ అక్టోబరు ౧౮౩౪ న తారీఖు వ్రాయించిన ఆజ్ఞ నేను పోలవరంలో వుండగా ది ౨౭ అక్టోబరు తారీఖు అందినది . తమ శంకు ప్రకారం సాధ్యమయ్యింత వేగిరం అందుల ఘట్టితజి పీజుచేసి అందినట్టుగానె సముఖములోకి పంపించుకుంటున్నాను....."

ది ౨౮ అక్టోబరు ౧౮౩౪ సంవత్సరం

గజవెల్లి కొండయ్యవ్రాలు. '6

పై జాబులవలన కేశవబ్రహ్మమ, నందివాడ గుర్రాజు, గజవెల్లి కొండయ్య ఆనువారలు వ్యాఖ్యానపాత విష్ణుచిత్రియ ప్రతులను బ్రౌనునకు సేకరించి పెట్టినట్లు తెలియుచున్నది. మ ప్రా. పు. బాండాగారమున 28 తాళపత్ర ప్రతులు, 9 కాగితపు ప్రతులు కలవు ఈ కాగితపు ప్రతులన్నియు బ్రౌనుదొరచే వ్రాయించబడినవే. ఆ ప్రతుల వివరములీ క్రింద నొసగ బడుచున్నవి :-

ఆముక్తమాల్యద సమగ్రముగనున్న ప్రతియొకటి కలదు. (D 892) బ్రౌను అంగ్లములో వ్రాసిన కథాసంగ్రహమిందున్నది. 31-వ ఆశ్వాసము తప్ప మిగిలిన

5. Ibid. M. 40I. P. 281.

6. Ibid. M. 40I. Lt. No. 141. pp. 279-280.

శ్రౌంగార ప్రబంధముల సమధరణ

భాగమంతటికి జోగి జగన్నాథరాజు రచించిన బుధ మనస్తోషిణి వ్యాఖ్య కలిగిన D 403. ఇందు పంక్తుల నడుమ అందందు సవరణలు కలవు.

అవతారిక. తృతీయాశ్వాసము తప్ప మిగిలిన భాగమునకు బుధమనస్తోషిణి వ్యాఖ్య కలిగిన ప్రతి D 410. మూలము లేదు. ఇందును పంక్తులనడుమ సవరణలు కలవు

D 411 | పతియందును అవతారిక, తృతీయాశ్వాసము వినామిగిలిన భాగము నకు బుధమనస్తోషిణి వ్యాఖ్య ఉన్నది. ఇందును పంక్తుల నడుమ సవరణలు కలవు.

| బ్రాను జోగి జగన్నాథరాజు సంతరించిన “బుధ మనస్తోషిణివ్యాఖ్య”ను 1884 సం॥లో తన పండితుడైన జూలూరి అప్పయ్యచే సంపూర్ణముగ సవరింప జేసెను 7 ఈ ప్రతి యందును, “The Vishnu Chittiyam or Amucta Malyada by Allasani Peddana” అని లిఖించి, ఆముక్తమాల్యదా కర్తృత్వమును పెద్దనకే అంటగట్టెను. జూలూరి అప్పయ్య పండితుడు చేసిన సవరణలు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడెను.

D 412 ప్రతి సమగ్రముగ నున్నది. ఇందు గట్టుపల్లి శ్రీనివాస కవి కృత టీక సంపూర్ణముగ కలదు.

D. 420 ప్రతియు శ్రీనివాసకవి వ్యాఖ్యతో సమగ్రముగ నున్నది ప్రథమాశ్వాసము, ద్వితీయాశ్వాసమున 27 పద్యములకు మాత్రము గుడిపాటి వేంకటకవి రచించిన తాత్పర్యబోధినీ వ్యాఖ్య కలిగిన ప్రతి D. 402.

D. 403 ప్రతి అసమగ్రము. ప్రథమాశ్వాసములో మొదటి 8 పద్యములు తృతీయాశ్వాసము పూర్తిగ, చతుర్థాశ్వాసములో 20వ పద్యములు, పంచమాశ్వాసము పూర్తిగ, షష్ఠాశ్వాసములో 19 పద్యములకు తాత్పర్యబోధినీ వ్యాఖ్య కలదు కడమ గ్రంథము లోపించినది పంక్తుల నడుమ సవరణలనేకములు కలవు. D. 404 ప్రతి అసమగ్రము. తృతీయాశ్వాసమునకు మాత్రము తాత్పర్యబోధినీ వ్యాఖ్య కలదు. ఈ ప్రతి లేఖనము 1848 సం॥ ఫిబ్రవరి 2 - వ తేదికి ముగిసినదని బ్రాను తెలిపెను.

7- “This manuscript has been corrected throughout by the very learned critic Zuluri Appaya-in 1834. The third book of the poem is wanting in this copy”. (D. 405).

బుధ మనస్తోషిణీ వ్యాఖ్య సవరణముతో బ్రౌను సంకృప్తి నందలేదు ఈ ప్రబంధమునకు గుడిపాటి వేంకటకవి రచించిన తాత్పర్యబోధిని వ్యాఖ్యను సేకరించి 1848 సం॥లో కాగితములపై వ్రాయించెను (D. 402-404)

4. 10. 2 ఇట్లు ఆముక్తమాల్యద కావ్యమునకు సంబంధించిన వివిధ ప్రతులను, వివిధ వ్యాఖ్యానములను సేకరించి, సంస్కరించిన యనంతరము బ్రౌను 1849 సం॥ తన సొంత డబ్బు వెచ్చించి ఈ ప్రబంధములో ప్రయుక్తములైన పదములకు అన్నింటికి అకారాది శబ్దరూపిని తయారుచేయించెను సవ్యాఖ్యాన ఆముక్తమాల్యద శుద్ధ ప్రతులను తయారుచేయుటయేకాక, పదసూచిని కూడ ఈ ప్రౌఢ ప్రబంధమునకు బ్రౌను సంతరించుట ముదావహము.

4. 11. కుచేలోపాఖ్యానము :

4. 11. 0. పుట్టు ప్రభుని కుచేలోపాఖ్యానము ప్రజాదరమును పడసిన ప్రబంధము¹ ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను రి కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను. (తా. ప్రతులు. 2) వాని వివరములు :-

- D 461 — సమగ్రము తీచిన గ్రంథము
- D 462 — సమగ్రము
- D 464 — సమగ్రము పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి
- D 465 — సమగ్రము
- D 466 — సమగ్రము ఆశ్వాసాంతగద్య లుప్తము.
- D 467 — సమగ్రము

దీని తీర్పుప్రతి రూపొందించుటకు అయిదు ప్రతులను సంప్రదించిరి. అవి :

1. పెద్దప్రతియొక్క మాతృక
2. యీ బుక్కు
3. దొరగారి స్వంత తాటి ఆకు
4. కనావేటతంబులు ఆ : మనిషిది?
5. వెంకట కృష్ణమృనాయకుడు”

(D 461)

1. “The Cuchelopakhyan (I) in three cantos is likewise a very popular work”.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

ఈ తీర్పు ప్రతిని మఱికొన్ని ఉపలబ్ధ ప్రతులతో పోల్చి సూతన పరిష్కృత ప్రతిని బ్రౌను తయారు చేయించెను 2

4. 11. 1. ఈ ప్రబంధ పరిష్కరణమున బ్రౌను చేయి కూడ కలదు.

ఉదా :

అ॥ సమయమెరుగ డెముడు సమయించు జీవుల
ధరణి నొకనినైన మరువడతని
భటులు నట్టి వారెయట యథావాజాత
థా ప్రకాశానంగ ధరణి వినవె (ప్రా. ప్ర. 1-86).

బ్రౌను ముద్రించిన ప్రతియందును ఇట్లే యున్నది. పైపద్య ప్రథమ పాద మన 'సమయమెరుగడెముడు' (సమయమెరుగడు + యముడు) అనుటలోని తొషము స్పష్టము. వ్యావహారిక రూపమగు 'ఎముడు' అను దానిని తొలగించి బ్రౌను "సమయమిడు యముడు" అని సవరించెను "This reading is suggested by me and applauded" అనియు వాక్రుచ్చెను. (D. 461)

వాచిశ్ల ప్రతిలో (1924)

అ॥ సమయ మెఱుంగెడు హరి సమయించు నాత్మల
ధరణి నొకనినైన మరువడతని
భటులునట్టి వారెయట యథావాజాత
వాప్రజా యనంగ ధరణి వినవె (1-87)

అని ఉన్నది.

'హరి' అను పదమునకు యముడు అను అర్థమున్నను యముడను పాఠముతోడి బ్రౌను సవరణ మెల్లముగ నున్నది.

4. 11. 2. ఇందలి కొన్ని పద్యములకు బ్రౌను విషయసూచనలను, అంగ వివరణములను అనుసంధించెను.

2. "the various readings found in nine manuscripts are herein recorded, with a view to the preparation of the new edition since completed." (D. 464)

“తనవారి నెరుగరెవ్వరి

నెనయరు వాక్యములు కడు విహీన స్వరముల్

విని చెవుడును కసిగుడ్డును

జననాధులకెల్ల నివియుసహజ గుణంబుల్”

(2-30) 1841

అను పద్యమునొద్ద బ్రౌను “Vemana has stolen this verse” అని పేర్కొనుటాతని బహుకావ్యపఠనమును, సూక్ష్మపరిశీలనమును ప్రస్తుతీకరించుచున్నది. కాని ఇప్పటి ‘వేమనపద్య’ ప్రతులలో పై పద్యము వంటిది మృగ్యము.

ఘట్టు ప్రభువు 16-వ శతాబ్ది నడుమ నుండిన వాడని ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్రకారుల నిర్ణయము వేమన 16వ శతాబ్ది వాడని క్యాంబెల్ పండితుడు తలంచెను వంగూరి సుబ్బారావుగారు, మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మగారు, చాగంటి శేషయ్యగారు వేమన 15-వ శతాబ్దివాడని యనుచున్నారు బ్రౌను, శతక వాఙ్మయ సర్వస్వకర్త (పదము వేంకట కృష్ణశర్మ) వేమన 17-వ శతాబ్దివాడని అభిప్రాయపడిరి అట్లభిప్రాయపడుటవలననే ఘట్టు ప్రభుని పద్యమును వేమన సంగ్రహించెనని బ్రౌను నుడిపియుండును. వేమన ఘట్టు ప్రభునికి పూర్వుడయినచో, నిది సాధ్యముకాదు. ఘట్టు ప్రభువే వేమన పద్యమును గ్రహించియుండుననవలెను

4. 11. 3. ఈ కుచేలోపాఖ్యానము నకు వ్యాఖ్యను సంతరింప బ్రౌను సంకల్పించినట్టి క్రింది లేఖవలన తెలియుచున్నది : కుచేలోపాఖ్యానం వ్యాఖ్యతో కూడ పంపించమని వ్రాయించినారు. మూలం మాత్రమే పంపించినారు. వ్యాఖ్య కనబడలేదు. వ్యాఖ్య చెయ్యలేదని వయిసిపాడి వెంకట నరసయ్య చెప్పుతున్నాడు” ద మా. వీరస్వామి³

తుదకీ సంకల్పము సిద్ధించినట్లులేదు. తన వ్యాసమున దీసిని వ్యాఖ్యాసహిత గ్రంథముగ (c) అను సంఖ్యలో గుర్తింపక పరిష్కృత పద్ధతికి చిహ్నముగు (T)తో గుర్తించెను.⁴

3. Sr. of Lt. M. 401. p. 344.

4 The (T) is used to denote that the text has in the last few years been completed and corrected by the aid of various manuscripts.....

Such are made (c) have, besides a corrected text,^a commentary written in familiar Telugu which explains every word.” — Es. on Tel. Lit. Para. 67.

శృంగార ప్రబంధముల సమీక్ష

4. 11. 4. బ్రాహ్మణ గౌరవ మంత్రీ కృత ద్వీపదకావ్యములైన హరిహర చరిత్ర. నవనాథ చరిత్రను 1842-వ సం.న ముద్రించి, ఆ గ్రంథపీఠికలో తత్సర్వము తాను వసు, ముచరిత్రలను. కుచీలోపాఖ్యానము బాగవతాదులను ప్రకటించునట్లు పేర్కొనెను. అందు బ్రాహ్మణ ఆంగ్లమున “CUCHELOPAKYA-NAM” అని వ్రాసెను.

THE CUCHELOPAKHYANAM

A Telugu Poem

కుచీలోపాఖ్యానం

అను పేరుతో 1841-వ సం॥న అమెరికన్ మిషన్ ప్రెస్ నందు ముద్రితమైన ఒక ప్రతి లభించుచున్నది. ముఖ పత్రము చిరిగిపోయినది. కాని యిది బ్రాహ్మణ ముద్రించినదే యని సూచింపనగును. ఇంద అరసున్నలుగాని, శకలరేఖలుగాని లేవు. సింహపద్మములకు, ఎత్తుగీతులకు ప్రత్యేక సంఖ్యలు కలవు. వచనమున ప్రతిసంపూర్ణ వాక్యమునకు సంఖ్యలొనగబడెను ముద్రణమున బ్రాహ్మణ కారవడిని ‘ర’ ఇట్లు ముద్రించుట కాననగును. ఇవన్నీయు బ్రాహ్మణ కావ్య ముద్రణమున అనలంబించిన విధానములు. మరియు బ్రాహ్మణ పరిష్కరించిన ప్రతియందలి పద్యముల సంఖ్యయు, 1841-వ సం॥న ముద్రితమైన ప్రతియందలి పద్యముల సంఖ్యయు ఒకటిగానే యున్నది.

వావిళ్ళవారు 1924 - వ సం॥లో టిప్పణముతో కుచీలోపాఖ్యానమును ముద్రించిరి. ఈ రెండు ప్రతుల ముద్రణ విధానములోని భేదము లీక్రింద చూపబడుచున్నవి.

- 1) చ॥ పిడికెడు చూసరొడ్లు కడుపేర్చి దినంబును యెరి తెచ్చియా
పడతికి తద్విభుం డొసగ బ్రాహ్మణియు పచనంబు జేసియే
పక్ష మరియందు లోనతివె బాగముతీసి లతాంగి భర్తకుం
గుడువగవెట్టి భుక్తిగోసుకోమలి సంతలు తాను పజ్జులొ.

[1841 ప్రతి. ౧-౪౭]

చ॥ పీడికేడు మాసరొడ్లు కడుఁబేర్చిడినంబును నేటి తెచ్చియా
పడఁతికి దద్దికుందొసంగ బ్రాహ్మణియున్ బచనంబు చేసియే
ర్పడ మఱియంతలో నతిధిభాగము దీసి లతాంగి భర్తకుం
గుడువఁగబెట్టి భుక్తిఁగొనుఁగోమలి సంతతిదాను బంక్షురన్
[వావిళ్ల. 1-34]

2. తే॥ రాతిలోకపు కాహర మాతతముగ
నిడెడుదైవంబు మధ్యలకేలమాను
బ్రితికి నన్నాళ్లు నన్నంబు పట్టెడిదక
నాయురన్నం ప్రయచ్చతి యన్గ వినవె
[1842. ప్రతి ౧-౭౨]

తే॥ రాతిలోకపు కాహర మాతతముగ
నిడెడు దైవంబు మధ్యల కేలమాను ?
బ్రితికినన్నాళ్లు నన్నంబు పట్టెడిదక
“ఆయురన్నం ప్రయచ్చతి” యన్గ వినవె.
[వావిళ్ల. 1-54]

2. క॥ ఎందరికిఁబుట్టి పెరిగిరో
యొందరికిని సంభవించి యీల్లరో మరెయిం
కెందరికిని జన్మింతురో
నందనులని మిగులప్రేమ నాటగ నేలా
[1841. ప్రతి. ౧-౪౨]

క॥ ఎందఱకుఁ బుట్టి పెరిగిరో
యొందఱకును సంభవించి యీల్లరో మఱి యిం
కెందఱకును జన్మింతురో
నందనులని మిగులఁ బ్రేమ నాటగనేలా.
[వావిళ్ల. 1-63]

శృంగార ప్రబంధముల సమీక్ష

౭౭ మ॥ కావ్య సవశ్యమను భోక్తవ్యం కృతం కర్మశబ్దాశ్చభంజను కతంబున పూర్వజన్మమున జేసిన పుణ్య పాప ఫలంబులు వెంబడి నీ జీవులనందియుండి సుఖదుఃఖంబులనుభవింపం జేయునదత్త దోషేణ భవద్దర్శిదం బనియును పలుకం

౭౮ - సుకృతంబు వలన నైశ్వర్యంబును, దుష్కృతంబువలన లేమియు నరులకు బ్రాపించునది । యట్లంటే వి ప్రకారాద్వితంబైన విత్తంబు పరమపదంబునకు పాదేయంబని పెద్దలు బలుకుచుండుదురు షీజేపుణ్యేమర్త్యలోకం విశంతి యనుమాటలు ౭౯ తేటపదం దత్కర్మాను భవంబులు దీరిన ।..... ఈ వచనమంతయు వావిళ్లప్రతిలో 58 సంఖ్య కింద ఉన్నది పై ఆకరమును బట్టి 1841-వ సం॥న ముద్రితమైన కుచేలోపాఖ్యాన ప్రతి బ్రౌను ముద్రించినదే యని ఉటంకింపనగును.

4. 12. చంద్రాంగద చరిత్ర : (పైడిమట్టి వేంకటపతి)

4. 12. 0. ఈ కావ్యము గొప్పది యనియు, అవాచీన కావ్యమనియు బ్రౌను పేర్కొనెను. I

దీనికి 'పైడి మర్రి ప్రబంధ' మనునది నామాంతర మట. ద్వీపద సోమవార మాహాత్య, చంద్రాంగద చరిత్రల రచనా ప్రయోజన మొక్కటియే అయినను పీని యందలి కథలు భిన్నములని బ్రౌను వెల్లడించెను

4 12. 1. ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులు ౪. తా. ప్రతులు. 2

కాగితపు ప్రతుల వివరములు :

D 500 : + పాశాంతరములు గుర్తింపబడినవి.

D 501 : + పాశాంతరములు గుర్తింపబడినవి.

D 504 : +

4. 12. 2 D 503 తావత్ప్రతి అంతమున "I have taken a copy of this book. C. P. Brown. 1840" అని యుండుటచే నీ తా. ప్రతి బ్రౌను సేకరించిన దగును. పై మూడు కాగితపు ప్రతులలో D 504 మెకంబీదొర సేకరించిన ప్రతి కావచ్చును. ఇది సమగ్రమయినను అపరిష్కృత గ్రంథము. పద్య

1. The poem is one of considerable merit. It is of modern date. (D, 501)

పాద విభజనముగాని, పద్యసంఖ్యగాని లేదు. గ్రంథాంతమున “పరాభవ.. జ్యేష్ఠ ఖద్గ ౧౧ శుక్రవారంవ్రాశియున్నది” అని లేఖనకాలము సూచితము.

4 12. 3. ఈ ప్రతి ఆధారముగ బ్రౌను కాలేజీ లైబ్రరీలోని ప్రతిని పోల్చి పాఠాంతరముల గుర్తించెను. అదియే D. 501 ఇందు బ్రౌను వ్రాసిన పీఠిక కలదు. ఈ ప్రతియందు పాఠాంతరములు మాత్రమే గుర్తించబడినవి కాని పద్య క్రమముగాని, పద్యసంఖ్యగాని ఏర్పరుపబడలేదు. బ్రౌను ఈ కావ్యమునకు రి ఫుటరి ఆంగ్లకథా సంగ్రహమును అనుసంధించెను.

ఇట్లు పాఠాంతరములు గుర్తించబడిన యీ చిత్తప్రతికి (D. 501) ఖద్గప్రతి D. 500 అని అందలి యీ వ్రాతవలన తెలియుచున్నది : “చిత్తప్రతి ప్రకారం మొకటిలా చాయెడం అయ్యింది.” ఈ ఖద్గప్రతిలో పద్యములు సంఖ్యలతో క్రమ బద్ధముగ వ్రాయబడినవి. ఈ ప్రతి తుదను ‘C. P. Brown, 1841’ అని యుండు తచే చంద్రాంగద చరిత్ర ఖద్గ ప్రతి అనాటికి సంపూర్ణమైనట్లుపాఠపనగును.

4. 13. భానుమద్విజయము :

4 13. 0. భానుమద్విజయమునకు బ్రౌను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతమున నిట్లు చెప్పెను : “ఆంధ్రులు వైష్ణవ మతాభిమానులగుటచే శివపరమైన ఈ రసవత్తర కావ్యప్రతులు ఈదేశమున అరుదు దీనిని గ్రంథకర్త ఇంటిపేరుతో వెలగపూడి కావ్యమనుట సమంజసము.

ఈ కావ్యమును ముద్రించునపుడు ముఖపత్రము క్రింది విధముగా నుండవలె నని బ్రౌను సూచించెను :

“భానుమద్విజయం

పద్మావతి పరిజయం

THE ADVENTURES OF THE
PRINCESS PADMAVATI

Poem written by Velagapudi Krishnaia

in the Telugu Language

in five books.”

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

4 13. 1 ఈ ప్రబంధమునకు బ్రౌను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులు 7 కలవు. కా ప్రతుల వివరములు :

D 606 : + పాతభేదములు, సవరణలు ఉన్నవి. బ్రౌను అంగ్లములో వ్రాసిన పద్యమొకటి కలదు (చూ. అనుబంధము)

D 607 : +

D 608 : + పాతభేదములు, సవరణలు కలవు

D 609 : +

D 610 : + అందండు పంతుల నడుమ సవరణలు చేర్చబడియున్నవి.

D 611 : + సటిక అందండు మూలమును టీకయును లేదు.

D 612 : — పంచమాశ్వాసములో 84 పద్యములకు మాత్రము (14-97) టీక కలదు.

4. 13. 2. ఈ ప్రబంధమునకు సమగ్రమైన ప్రతులు రెండు మాత్రమే లభించినవని బ్రౌను తెలిపెను. లభించిన ఈ రెండు ప్రతులను కాగితములపై వ్రాయించి, అందొక ప్రతిలో రెండవ ప్రతిలోని పాతభేదములను గుర్తింపజేసెను. అధికముగా నున్న పద్యములను గ్రంథాంతమాన వ్రాయించెను. బ్రౌను “The following verses are found in a second manuscript must be inserted in the proper place” అని యీ పద్యములను గూర్చి తెలిపెను.

4. 13. 3 ఇట్లు పాఠాంతరములు గుర్తించిన యనంతరము పాతనిర్ణయము చేయబడెను. కొన్ని స్థలములందు బ్రౌను దొరయే స్వయముగ పద్యములను సవరించెను :

అంతట తండ్రిచేతను తర్చుకుడై దవ యేట నక్షరా
ద్యంత గుణిత మెర్పడగ నభ్యసమై యుపసీతు డౌచు వే
దాంతము వేదశాస్త్ర సహితంబుగ నెస్మిదియేండ్ల మీద వా
డంతయు దప్పకుండగ దృఢంబుగ నేర్పెపదాదు యేండ్లకున్.

[వా. ప్ర. ౧-173.

“eta was here inserted at my suggestion” అని బ్రౌను తెలిపెను.

ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను ఆంగ్లములో కథాసంగ్రహమును సంతరించెను. మఱి ఆంధ్రములోను కథాసంగ్రహము కూర్చబడి యున్నది.

ఈ ప్రబంధమునకు బ్రౌను టీకను వ్రాయించెను టీకాకర్త పేరు తెలియదు “This is a learned and useful commentary and sufficient as regards the more difficult passages, but the easier passages are omitted : the minute commentary on the Transcendental philosophy (yoga sastra) contained in the 5th canto is placed in another volume” (D. 611) అని వచించెను. టీకా బాగుగలేన స్థలము లందు వానిని కొట్టివేసి “I erased this commentary as absurd” అని బ్రౌను వ్రాసెను. 21 వ పత్రము క్రింద “20 aug 41” అని తేది గుర్తింపబడి యుండుటచే ఈ టీక 1841 - వ సం॥ వ్రాయబడి యుండునని యూహింపవచ్చును. ఈ ప్రబంధమునకు బ్రౌను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతమును కలదు. (D 606)

4. 14. కళాపూర్ణోదయము :

4. 14. 0 పింగళి సూరస కృతుల మూడింటిని బ్రౌను సేకరించెను. అందు కళాపూర్ణోదయమును. రాఘవ పాండవీయమును పరిష్కరించెను లింగపురాణ మప్పటికి నామమాత్రా వశిష్టమయినదని పేర్కొనెను 1 లింగ పురాణమును సూరస రచించినట్లు కవిజీవితములు మున్నగు గంథములందెందును చెప్పబడలేదు కాని తాను గరుడపురాణమును రచించినట్లు కవియే ‘ప్రళావతీ ప్రద్యుమ్నము’న పేర్కొ నెను. గరుడపురాణమనుటకు మారు లింగపురాణమని బ్రౌను పొరబడి ఉండనోవును.

4 14. 1. బ్రౌను కళాపూర్ణోదయమునకు వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులు 8. (తా. ప్రతులు. 4)

కా. ప్రతుల వివరములు :

D 435. + వాతభేదములు పంతులనడుమ గుర్తింపబడినవి.

D 436. — మొదటినుండి ద్వితీయాశ్వాసము 26-వ పద్యము వరకు కలదు.

1. Pingala Surapa Raz, author of the Raghava Pandavyam (c), the cala Kurnodayam, the Prabhavati Pradyumnam and the Linga Puranam; this last is not now extitent.’ The Es on Tel. Lit. Para : 75.

శ్లోంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

D. 437 + ఇవి 1848-వ సం॥న పరిష్కరింపబడిన ప్రతి

D. 438 + ప ప్ర పరిష్కృత కాలము. 1847.

D 439 — ఇందు చాలుగవ ఆశ్వాసము కొంతభాగము నుండి 8-వ ఆశ్వాసము వరకున్నది ఇందు మొదటి మూడాశ్వాసములందలి కథను బ్రౌను సం గ్రహముగ అంగమున సంతరించెను.

D. 444. — మొదటినుండి ద్వితీయాశ్వాసమున కొంతవరకే కలదు.

D. 445. — 7 ఆశ్వాసములు కలవు.

D. 446. — మొదటి నుండి 4-వ ఆశ్వాసములో కొంతవరకు కలదు. పాఠాంత రములు పంక్తులనడుమ గుర్తింపబడినవి. తీర్పుపాఠములు భాగమున్న ఎదుటి పుటలందు వ్రాయబడినవి. ఇందు “మూడు గ్రంథములలో ఐదవము కద్దు” అని పేర్కొనబడినందున ఈ కావ్యమును మూడు ప్రతులలో సంప్రదించినట్లు భావించవగును. D. 437 సంఖ్యగల ప్రతి 1848 సం॥లో మదరాసునందు లభ్యమయిన ఒక ప్రాచీన తాళ పత్ర ప్రతిని చూచి ఎట్టి మార్పులు చేయక వ్రాసినదనియు, తాళపత్ర ముల పుటలు కాగితమునకు ప్రక్కలందు గుర్తింపడిన వనియు బ్రౌను తెలిపెను.

4. 14. 2 ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను ఆనతిచే 1847-వ సం॥లో నూతన పరిష్కృతప్రతి తయారుచేయబడినది. ఈ పరిష్కృత ప్రతిలో 95-వ పుటనుండి “Corrected edition. 1848” అని బ్రౌను వ్రాసియుండుటచే కళాపూర్ణోదయ పరిష్కృత కార్యము 1847 సం॥లో ప్రారంభింపబడి 1848 సం॥ నాటికి సమాప్తమయియుండునని యూహించవగును. కళాపూర్ణోదయమునకు బ్రౌను వ్యాఖ్యానమును వ్రాయించినట్లు తన నిఘంటువున పేర్కొనెను. కాని నేనా సవ్యాఖ్యాన ప్రతి మ. ప్రా. 11 పు. భాండాగారమున కానపడవుట లేదు. ఇది అవశ్యము. ముద్రింపదగిన కావ్యమనియు బ్రౌను సూచించెను.

4. 15. రామార్భ్యుదయము :

4. 15. 0. బ్రౌను ఆంధ్రసాహిత్యమున అద్వితీయస్థానమును తిక్కన సోమయాజికి, ద్వితీయస్థానమును అల్లసాని పెద్దనకు, తృతీయ స్థానమును అయ్యల

రాజు రామభద్రునకు ఒసగెను.¹ ప్రాచీనాంధ్ర కావ్య సమృద్ధరణమున బ్రౌనుకుగల శ్రద్ధాసక్తుల కద్దము పట్టుటకీ రామాభ్యుదయ కావ్యమొక్కటియే చాలు ఎట్టి అస్తవ్యస్త స్థితిలో నీ కావ్య ప్రతి లభించినదో, దానిని తీర్చిదిద్దుట కాతడెట్టి పాట్లను పడెనో వివరించు బ్రౌను స్వీయ వాక్యములను పరికింపనగును. "This poem is much celebrated but extremely rare : for many years I never met with but one manuscript Subsequently I procured one from the Mackenzie collection : but that is deficient - the first book is wanting as far as the end of the introduction.

That manuscript was in confusion, for the leaves were not numbered and had been jumbled. I therefore prepared lists of "first lines" according to the present volume : then on each leaf I marked the number of the first stanza it contained and by this tedious process ultimately adjusted that ancient volume throughout. I succeeded in doing this after the Bramins had thrown the volume aside as utterly unintelligible. Done 4th April 1840. Afterwards obtained four more Mss and they enabled my pandits to edit the work satisfactorily." (D 715)

ఈ మొకంజీ ప్రతి అతి ప్రాచీనమైనదిగ బ్రౌను భావించెను. అప్పటి కది 200 ఏండ్లక్రితము వ్రాయబడి యుండవచ్చునని నిర్ణయించెను.²

4. 15. 1. అయ్యల రాజు రామభద్రుని కాలకర్తృత్వముల గూర్చి ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్రకారులలో మతభేదములున్నవి. అయ్యలరాజు రామభద్రుడు రాయల సమకాలికుడు క్రాడనియు, సకలకథాసార సంగ్రహకర్త పుత్రేటి రామభద్రుడను మరొక కవి యనియు ఆంధ్రకవి తరంగిణీకర్త అభిప్రాయము. బ్రౌను "The Rām A'bhyudayam written by పుత్రేటి అయ్యలరాజు రామభద్రయ్య" అని కావ్యారంభమున వ్రాసెను. పుత్రేటి గ్రామవాస్తవ్యుడగు అయ్యలరాజు రామభద్రుడను నభిప్రాయము నిది ద్యోతకమొనర్చు చున్నది' అట్లయిన, రామభద్రులు, ఇద్దరు కాక, ఒక్కరే యగుదురు.

1. Ess. on Tel. Lit. Para 78

2. D. 715.

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

4. 15. 2 ఈ రామాభ్యుదయపు మొకంటి ప్రతి ప్రాసకు 1840-వ పేట బిందెను. తదుపరి అతడు మరొకొన్ని ప్రతులను సంపాదించి, పరిష్కృత శుద్ధ ప్రతిని సెప్టెంబరు 1850-నాటికి సిద్ధపరచెను. (D. 714) దీనికి మ. ప్రా. పు. బాంధాగారమున 2 తా. ప్ర. బి. 3. కాగితపు ప్రతులు దొరకు చున్నవి. (D 714, 715, 718)

D 7.8 - తాళపత్ర మాతృకనుండి యభాతథముగ వ్రాయబడినది. పద్య క్రమముగాని, పాదవిభజనముగాని, సంఖ్యల వింగడింపుగాని లేదు.

D 715 + పాశభేదములు గుర్తింపబడినవి. చిత్తుప్రతి.

D 714 + పరిష్కృత ప్రతి గ్రంథాంతమున వ్రాసిన “This new edition was complited. Sept 1850” అని పేర్కొనెను. 14 పుటలలో కథాసరళి సూచక తెలుగున కలదు. అందందు పదముల కర్తము ఒకటేగానెను.

4. 15. 3 చిత్తుప్రతిలో మొదటి మూవార్షాసములను సుబ్బన్న గ్రంథ మంతటిని సరాపు వెంకటాచలం మాతృకతో మొకాపిలా చేసిరి. (D 715)

క॥ సువులు దనవుదరినా

ససువులు రాసుతులు సకల శాస్త్ర కళా పా

ధ్యసన వ్యసనాభిముఖో

ల్లసన శ్రీశాలు రైరి లలితప్రతిభన్

వ్రా॥ ప్ర॥ 1॥ 145॥ ము॥ ప్ర॥ 3-150

ఇచ్చట వ్రాసిన ససువుల - మొలకల - ఈ అర్థము నిఘంటువులో చొరికినది” అని గుర్తించెను.

ఇందారవ ఆశ్వాసమున ‘కోపు’ అను పదము తాను పరిశీలించిన యేయే కావ్య ములందు వచ్చినదో వ్రాసిన గుర్తించెను. ఇది తన నిఘంటువు నిమిత్తమై యుండును.

“శీ... ..

కోపు లిక్కడనులో కూర్చులక్కడను

కోపు అనే మాటను గురించి రామాభ్యుదయ -4 4౬౦ - లీరి - ౨-౩౬ రసకజన

-3-౧౩ ... ౧౮౩ ను - తార - ౨ ౧౩౦ శశిరేఖ - ౨౩౮-౩- ౧౩౭ తార-
౪-౧౭౧ - శుకన ప్రతి - ౩/౮....."

4. 15. 4. కేవలము కావ్యముల నుద్దరించుటయే కాక, వానిని పఠించి, అందలి ప్రయోగములను గుర్తించుకొనుట యన్న, అతనికి గల ఆంధ్రసాహిత్య పరిజ్ఞానము అల్పప్రాయము కాదనియు, అది అతనికి భాషలోగల అత్యంత సన్నిహితత్వమునకు శబ్దదక్షతకు నిదర్శనమనియు స్పష్టము కాగలదు.

మత్తకోకిల॥ "జాతురం జౌరరాసి చోటుల జొచ్చి పుణ్యవశంబునన్

వత్తురుం దిరుగంగ నీ గతి । వానరోత్త^{ము} + తైత్తిరిన్"

.....

(అ॥ ౮॥ ప॥ ౮౪॥ వ్రా॥ ప్ర॥ ౮-7౪॥ ము॥ ప్ర॥)

"This ము I inserted on reexamining the passage in the Mc. mss - the editor had passed over the error in scanning unnoticed" దేనినైనను బ్రౌను స్వయముగ పరిశీలించినదే సంతృప్తినిందడడను నిది వ్యక్త పరచుచున్నది.

ఆ ౮. ప. ౪4 దగ్గర బ్రౌను "Here the ms procured from Chinnaya stops." అని గుర్తించెను. దీనిని బట్టి అతడు సంప్రతింపన మూడు ప్రతులలో నిది యొకటని తెలియుచున్నది. ఇవట బ్రౌను పేర్కొనిన చిన్నయ పరవస్తు చిన్నయసూరి కావచ్చునేమో !

ఉ॥ "కోమల ధాముండై పొడవుగొండకినుండు కిరీటమయ్యెను
త్రాముఁడు పెట్టి పంచిన రథంబున రాముఁడు దే జరిల్లె సం
గ్రామము గోరి సన్నహస గర్వముతోఁబురి నిర్గమించె భే
రీముఖ తూర్వమోష బధిరీభవదాంశుఁడు రాక్షసేశుఁడు"

(అ॥ ౮॥ ప॥ 202)

"భేరీ ముఖ తూర్వమోష బధిరీ భవదాంశుడు" ఇట బ్రౌను "దాంశుడు-అనె చోట సున్నవుంటే అన్వయించదు" అని వ్రాసెను. బధిరీభవత్ = చెవుడ్చుచున్న ఆశుఁడు = దిక్కులు కలవాడు" అని అర్థము. కాన 'అంశుడు' అని

శృంగార ప్రబంధముల నమధ్యరణ

యుండిన ఆన్వయము కుదురదు. పూర్వమిందువులేని 'ఆశకు' అను పదము గ్రాహ్యమని శ్రౌను సూచన కర్తము.

రసవత్తరమైన యీ రామాభ్యుదయ ప్రబంధ రూపురేఖలను తీర్చిదిద్ది, రామ భద్రునికృతి ఆంధ్రవాఙ్మయమున నామమాత్రావశిష్టము కాకుండ నిలిపినవాడు శ్రౌను.

4. 6. రాఘవపాండవీయము :

(పింగళిసూరన)

4 16 0. శ్రౌను కాలేజి పండితుడైన కంభం నరసింహాచార్యులు 18-3-1884 నాడు శ్రౌనునకు వ్రాసిన లేఖలోని భాగము : “ఈ మధ్య పైడిపాటి వెంకటనరసయ్య పేరట వెనున గ్రంథమును గురించి వ్రాయించిన హాకుములో నన్ను రాఘవ పాండవీయానకు టిక జరిగించవలెనని అజ్ఞ అయివున్నది గనుక సదరహి గ్రంథం వారంబించి రెండో ఆశ్వాసములో అరువైపద్యముల వరకు ప్రతి పద్యమునకు రెండర్థములు విశదముగా యెర్పడేలాగున జరిగించడమయినది. యీ రాఘవపాండవీయానకు పీఠే ప్రతులు యిక్కడ హాజరులేనందున మరివక పరిష్కర్త పతి కూడా సంపాదించడమైనది ...”¹ రాఘవపాండవీయ ప్రతుల కొరకు శ్రౌన్ 1884 నుండి వెదకుచున్నట్లాతని లేఖనవలన తెలియుచున్నది 1884 సం॥ ఆగస్టు 8-న తేదీన శ్రౌను చల్లా సుబ్బన్నద్వారా వత్సం అద్వైత బ్రహ్మశాస్త్రులకు పరిశీలనార్థము కొన్ని తాళపత్ర ప్రతులను పంపెను. అందు ఓద్రాక్షరములతో సంస్కృత రాఘవపాండవీయముండెను. ఓద్రాక్షర తెలిసిన యొకరు బందరులో నుండుటచే వాణ్మొద్దకు దానిని పంపి, తెలుగు లిపిలో వ్రాయించిరి. శ్రౌనునకు కావలసినది సూరపరాజు పిరచిత ఆంధ్రరాఘవ పాండవీయము, అందునను సవ్యాఖ్యానాత్మకమైనది. కాన వత్సం అద్వైత బ్రహ్మశాస్త్రి జగన్నాథ సమీపదేశ వర్తయైన పీఠాంబరదేవుగారను జమీందారునకు ఆతని వకిలు తనగ్రామమునకు వచ్చినపుడు అతనిచేత రాఘవ పాండవీయ ప్రతి కొరకు ఉత్తరమును వ్రాయించెను. ఆ జమీందారుగారు తమ యొద్దనున్న ప్రతికి పుత్రిక వ్రాయించి పంపించెదనని తెలిపిరి²

1. Sr. of Lt. M. 401. P. 313

2. Ibid M. 417 pp. 125-129

“ఇది ద్వ్యర్థికావ్యమున్ను చమత్కారకావ్యమున్ను గనుక యిది చూడవలెనని బహుదినములు మట్టుకు కోరికె కలిగె వున్నందున దీన్ని గురించి బహు ప్రయత్నం చాయడమైనది. దైవ కటాక్షం వల్ల కొద్ది దినములలో సాధ్యమయ్యేట్లై తోస్తూ వున్నది”³ అని వత్సంపాడు బ్రౌనుకు విన్నవించుకొనిరి.

అదే సంవత్సరమున ఆక్ట్ బరునెలలో నందివాడ గుర్రాజు వ్రాసిన లేఖన బట్టి బ్రౌన్ అతని మూలమున రాఘవ పాండవీయ ప్రతులకు ప్రయత్నించినట్లు తెలియుచున్నది.⁴

మల్లంపల్లి బుచ్చయ్యశాస్త్రి బ్రౌన్ ఛందస్సును వ్రాసికొని, దానికి మారుగ తన యొద్దనున్న వ్యాఖ్యలేని రాఘవపాండవీయ ప్రతి నొసంగినట్లున్నది.⁵ గుర్రాజు కపిలవాయి కృష్ణశాస్త్రి దగ్గరనున్న సవ్యాఖ్యాన రాఘవ పాండవీయములో 88 పత్రములలో 3, 4 ఆశ్వాసములను దామరాజు వెంకట్రాముని యొద్దనున్న 168 పత్రముల నాలుగాశ్వాసముల గ్రంథమును సంపాదించి బ్రౌన్ సమఖమునకు పంపెను. “దామరాజు వెంకట్రాయుడు యిచ్చిన గ్రంథంలో పదకొండు పతాన్ను నూటపద కొండు పతాన్ను మొదట కొంచెం మెర విరిగినవి. యెక్కడెక్కడ కొన్ని పత్రములు పురుగు పట్టినవి గనుక యీ సంగతి చిత్రానకు విశదం కాగలందులకు విన్నపం” గుర్రాజు వ్రాసెను⁶

4. 18. 1. మ. ప్రా పు, ఖండాగారమున 12 తా. ప. ప్రతులు 4 కా ప్రతులున్నవి. D. 674, 675 683. 686 సంఖ్యలు కాగితపు ప్రతులు.

D 674, 675. + కాగితమున కిరువైపుల వ్రాయబడియున్నది పద్యపాద విభజన మున్నను, వరుసగ వచనమువలె వ్రాయబడెను పద్యసంఖ్యలేదు. ఈ రెండిలో D 675 అతి శిథిలము. ఇవి రెండు పరిష్కరణమునకై మాత్రం కను యభాతథముగ వ్రాసికొనిన ప్రతులవలె తోచును.

D 683. + సటికము. పత్రమున కిరువైపుల వ్రాయబడియున్నది. పద్యములు క్రమముగ నున్నవి.

3. Ibid. M. 417. pp. 125 - 129.

4. Ibid M 411 P. 43

5. Ibid. M. 417. P. 463.

6. Ibid. M. 411. P. 43.

శృంగార ప్రబంధముల సమీక్షరణ

పద్యపంక్తుల మధ్య పాతభేదములు సవరణలు గుర్తింపబడియున్నవి.
ఇందు టీకార్తపేరు కానరాదు.

D 686 — ఇందు నాలుగవ అశ్వాసము. 101. పద్యము వరకే కలదు. ఇది టీకా సహిత పరిష్కృత శుద్ధ పతి. వృత్తమున కొకవైపుననే వ్రాయబడెను. తన ఆనతి చొప్పున నరసింహాచారి దీనికి టీకను సమకూర్చినట్లు బ్రౌన్ పేర్కొనెను. ఇందు “The poem is one of extraordinary refinement and singularly difficult every stanza bearing two separate meanings; one giving the story of the pandavas according to the Mahabharat and the other the adventures of Rama-thus the comment on each stanza is bipartite” అని బ్రౌన్ విశదీకరించెను.

4. 16. 2 చిత్రకవితలో ద్వ్యర్థిత్యాదులు అర్థచిత్రమునకు చెందును. పాశ్చాత్య భాషలలో నెట్టి నానార్థకావ్యములు కానరావు ఇట్టి రచనలు ప్రపంచ భాష లన్నింటిలో సంస్కృతాంధ్రము లందే యున్నట్లు కనిపించును. విద్వద్భాషధము లగు నెట్టి కావ్యములును బ్రౌనును ఆకర్షించుట చిత్రమే.

రాఘవ పాండవీయము 1857లో తొలిసారి ముద్రింపబడినట్లు విజ్ఞాన అభి ప్రాయము. కాన బ్రౌను దీని పరిష్కరణమును తత్పూర్వమే చేసి యుండవలెను. ఈ కావ్య ప్రథమ ముద్రాపకులు ఎవరనునది తెలియుటలేదు.

4. 17. రాధికాసాంత్యసము :

4. 17. 0 రాధామాధవ సంవాదేతి వృత్తమునే స్వకపోల కల్పనలతో సంస్కరించి రాధికాస్వాంతనముగ ముద్దుపళని తీర్చి దిద్దినదని బ్రౌను భావన. వెంకటపతి కావ్యమున అసభ్యముగ (rustic) నున్న పట్టులను ముద్దుపళని రసాత్మక ముగ రూపొందించెనని అతడెంచెను.¹

4. 17. 1. బ్రౌను రాధామాధవ సంవాదపరిష్కరణ కార్యమున నిమగ్నుడై యున్నపుడే రాధికాసాంత్యన ప్రతితో పరిచయమేర్పడెను. రాధామాధవ సంవాద మున నున్న వ్యాకరణదోషము లిందులేవనియు ఇందలి శైలి మృదుమధురముగ

నుండుననియు, ఇందలికథ రాధాకృష్ణుల ప్రణయముతో నాగక మరికొంత పొడిగింపబడి రాధ పెంపుడు పుత్రికయగు ఇళాదేవి కృష్ణుని పరిణయమాడుట, రాధాకృష్ణుల ప్రణయ కలహము, కృష్ణుడు రాధతో సాంత్యన నచనములు పలుకుటతో పరిసమాప్తమగుచున్నట్లు తెలిపెను. ఈ కథయు తారాశశాంక కథవలె అవినీతిదాయకమనియే అతని అభిప్రాయము. అయినను ముద్దుపళని రమణీయశైలి యతని సత్యంత మాకర్షించినది. ఈ ప్రబంధము రసిక హృదయమగు శ్రీ కృతమే కాని కొన్ని పట్టులు మాత్రము పాండిత్యస్ఫూర్తకమగు పురుషరచనగ తోచుననియు, తన గురువుతోద్బాటుతో రచించినట్లు ముద్దుపళనియే తెలిపెననియు బ్రౌను విశదీకరించెను.

4. 17 2 ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను ఆంగ్లమున “Reconciliation” అని నామకరణమొనర్చెను కృష్ణుడు రాధతో రాజీవడుటచేసిది సార్థకమని బ్రౌను తలంచెను. తన ప్రభువునకు మరొక స్త్రీతో పరిచయమేర్పడుటచే తనకు కల్గిన స్వీయమనః క్లేశమునే ముద్దుపళని రాధిక కథనమున చిత్రించినట్లును, రాధిక పాత్రలో ముద్దుపళని యంతర్భావము నందినట్లును బ్రౌను వచించెను. బ్రౌనుకు లభించిన తాళపత్రప్రతి ద్వయమున “ఇళాదేవీయ్యం” అను నామాంతరముండుటచే ‘రాధా మాధవ సంవాద’ మను బ్రాంతి తటస్థింపకండుటకై ‘ఇళాదేవీయ’ మను నామమే గ్రహ్యమనెను. కనుకనే తన సిఘంటువున రాధికా సాంత్యనమును ఇళ ‘Ila’ అని, రాధామాధవ సంవాదమును ‘రాధమాధ’ అను. సంకేతములతో సూచించినట్లు పేర్కొనెను.²

4 17. 2. ఈ ప్రబంధమునకు 1 తాళపత్ర ప్రతియు, 6 కాగితపు ప్రతులును మ. ప్రా. పు బాండాగారమున లభించుచున్నవి కా ప్రతుల వివరములు : D 707 + పత్రమున కిరువైపుల వ్రాతతో, పద్యపాద విభజనముతో, పద్యసంఖ్యా క్రమముతో నున్నది.

D 708, 709 + ఇవి రెండు పాతభేదములు గుర్తింపబడిన ప్రతులు. ఇందొక చోట తిరుచునాపల్లి ప్రతి ప్రస్తావన కలదు దానితో ‘మొకాబిలా’ చేసిరి. పత్రమున కిరువైపుల వ్రాయుటచే, నీ ప్రతులందులేని అదనపు పద్యములు పుటలకు ప్రక్కనున్న ఖాళీస్థలములలో గుర్తింపబడినవి.

శృంగార ప్రబంధముల సమృద్ధి

D 712 — మొదటి రెండాశ్వాసములకు టీక కలదు.

D 713 — చివరి రెండాశ్వాసములకు టీక కలదు. D 712, 713 కలిపిన సంపూర్ణమైన టీక యగును ఇవి చిత్త ప్రశులనియు. వీని నాధారముగ జేసికొని శుద్ధప్రతి తయారు చేయబడినదని బ్రౌను తెలిపెను.

D 711 + టీకాసహిత గ్రంథము. శుద్ధప్రతి. ఇందు కొన్ని పుటలు లేవు. (Fol. 131 to 152 వ్యాఖ్యాకర్తపేరు ఇందు కానరాదు. బ్రౌను పద్యములకు ఆచటనవట విషయసూచికల నొసగెను. ఈ కావ్య టీకాకర్త పైడిపాటి వెంకట నరసు³

4. 17. 4. D. 708 ప్రతిలో బ్రౌను ఈ కావ్యమునకు వ్రాసిన సంక్షిప్తాంగ్ల ఉపోద్ఘాతము కలదు “The Radhica Tantvanam or The Melting soul of Radhica (or Ila), adopted daughter of Radha” అని ఈ ప్రబంధనామమును వివరించెను.

బ్రౌను కొన్ని పద్యముల భావమును సంక్షిప్తముగ అంగ్లములో సంగ్రహించెను. తనకు నచ్చిన, తానుమెచ్చిన పద్యములను బ్రౌను ప్రశంసించెను.

ఉదా: సి॥ “ఏయెడ నారొమ్మ బాయని వీణయే
పాటరాధరి గోట మీటునొక్కొ”

వా॥ ప్ర॥ 31-73॥ ము॥ ప్ర॥ 31-81

అను పద్యము కడ బ్రౌను “A very pretty lamentation” అని గుర్తించెను

ఇది యొక శృంగార కావ్యము కవయిత్రి పళని తంజావూరు ప్రభువగు పీఠప్రతాపసింహుని ఉంపుడుకత్తియయే కాక నాట్యకత్తెయు. ఈ ప్రబంధమునకు బ్రౌను గ్రంథపాఠములతో కూడిన 31 ప్రతులను సంపాదించి లాప్త భాగములను పూరించి పైడిపాటి వెంకట నరసయ్యచే పరిష్కరింపజేసెను ఈ ప్రబంధము నాద్యంతములు ముద్దుపళని నిర్వహించి యుండదగియు, బహుశః ఆమె గురువగు పీఠరాఘవాచార్యుల సహాయమును గైకొని యుండవచ్చునని పేర్కొనెను.. ఇది కేవలము పురుషకృతమని చెప్పక, స్త్రీ రచనగ పెక్కుపట్ల కాన

వచ్చుచున్నదనుట ముదావహము, ముద్దుపళని సులభ పృథములను స్వీకరించి, అఖండయతి, వబయోరభేదయతి మన్నగు నిరంకుశ ప్రయోగములను గావించి నట్లు బ్రౌను ఉపోద్ఘాతమున వక్కాణించెను. అఖండ యతిని ప్రాచీన లాక్షణికులలో కొందరు సమ్మతించిరి కొందరు సమ్మతించరైరి. కాన దీని నిరంకుశ ప్రయోగముగ పరిగణింపవచ్చును. కాని వ బ లకు యతి (అభేద యతి) సర్వ లాక్షణిక సమ్మతము. వ బ యతిని గూర్చి బ్రౌనిట్లు నుడువుటకు కారణము దురూహము. బ్రౌను ఇట్టి ఉపోద్ఘాతమును వ్రాయుటకు దీని టీకాకర్తలే కారకులని యెన్న నగును. ఈ టీక యందచ్చటచ్చట టీకాకర్త అభిప్రాయము లున్నవి టీకా కర్తయే యిందేపద్యములు గురువు విరచితములో, ఏవి పళని కృతములో నిర్ణయించుట చోద్యము. ఇట్టి నిర్ణయమునకు హేతువులు ఉగ్గడింపబడక పోవుట చింత్యము. ఉదా:

(i) “యీ కావ్యమందు రెండు కృషులు బైలుదేరుతున్నవి । లలిత శృంగార రసమందు చెప్పిన పద్యములు సాజాత్ శ్రీ కావ్యమేకాని యిషవంటి క్లిష్టమై పద్యములు దాని గురువు రచించుకొన్నాడని యోచించవలసివచ్చిది.”

(ii) “క॥ పద్మారిగేరు మోమును...” వ్రా॥ ప్ర॥ 1-53॥ ము॥ ప్ర॥ 1-85 అను పద్యము దగ్గర “ఇదిన్ని గురువు చెప్పిన పద్యం” అని ఉన్నది

“యీ కావ్యం కృష్ణరాధికను గురించి వుండగా నిజమైన మూలం యేమంటే రాజువారు ముందుగా యీ తంజి నాయకను వుంచుకొని వుండి అటు తర్వాత దాని కూతురైన ముద్దుపళని అని యీ కవీశ్వరాలును వుంచుకొని అటువెనక తిరిగి తల్లితో సమాధానం పరిచినాడు గనుక ఆ సాంత్యనం అనగా సమాధానమును గురించి యీ కావ్యం రచించినది । యీ కథ తంజావూరిలో విననగును ।” అని బ్రౌను ఈ కావ్యమును గూర్చి తాను విన్న విషయమును గుర్తించెను.

4. 17. 5. చిత్తప్రతులలో అనేక పద్యములకు అంగమున తాత్పర్యముల సమకూర్చెను. ఉదా :-

సీ॥ శృంగార యౌవన క్షీరాబ్ధినడుమను
దనరారు బంగారు తమ్మియనగ
దళకు మించన మించు తను చంద్రరేఖతో
బరిధవిల్లు కురంగ పద మసంగ

శృంగార బ్రంధముల సముద్ధరణ

గలదు లేదనునట్టి కొను దీనియందు
బూచిన దించెన పూ పనంగ
నలు వొందురాధి పున్నాగంబునను బుట్టి
ప్రవహించు విడతేవె వాక యనగ

తే॥ జొక్కి మరులెక్కి మెత్తల జుట్టి చూడ
నజు తొనర్చిన మోహన యంత్ర మనగ
మరులు గొలిపెడి చొరసాసి మరుని యిల్లు
కకిలు గరగంగ ముద్దాడి కలియుచువుదో.

(ప్రా॥ ప్ర॥ 3-127, 128॥ ము॥ ప్ర॥ 8-105॥)

“Like a golden Lily floating in the centre of Juvenility's ocean. Like the slit step of the antelope' foot glimmers 'he half visible crescent of her body-Like a blue bell blossoming on the half invisible spring of her body Like a stream of nector flowing down from the lily of her bright navel which looks like a devine spell for inspiring love is the naked part of my lovely mistress ” కొన్ని పద్యముల లావమును అంగములో చందోబద్ధ మొనర్చెను. (చూ. అను 11)

4. 17. 6. పరిష్కరణమునకు, టీకా వ్యాఖ్యల సమకూర్పునకు బ్రౌను పండితుల సాహాయ్యసహకారముల పొందినను కేవలము వారి పర్యవేక్షణకే విడిచెడి వాడు కాదనుట రాధికాస్వాంతన టీకపలన తెల్లమగును టీకా కర్తకు బ్రౌను సూచనల నొసగుటయేకాక తానును వివరణముల చేర్చెను ఉదా :-

(i)

గోపాల దేవుపై గోపించెనపుడెట్లు
దక్షిణ నాయకాధ్యక్షుడై ”

ప్రా॥ ప్ర॥ 1 - ము॥ ప్ర॥ 1-45

అను పద్యము టీక చివర “అనేక స్త్రీలయందు సమాధానము గలిగియుండే దక్షిణ నాయకులకు శ్రేష్ఠుడైనటువంటి” అని ఉన్నది. దీని కెదురుగా క్రింది బ్రౌను వివరణ కలదు.

What ? Daeshina Naik - who? explain thus. దక్షిణం అనగా సామర్థ్యం . మరి దక్షిణ గుణంగల, నాయకుడు అంటే పది మంది శ్రీలతో కలిసిన వాడై పక్షపాతం వహించక అంతమంద యందలి సమాన దయతో వుండె పురుషుడు” (ii) తే॥ నూరి పోసును నొకవేళ నారజంబు (ప్రా॥ప్ర॥ 1- 86 ము॥ ప్ర 1-59) అను పద్యమున తెదురుగా బ్రౌను “నూరిపోయు is to wash off a written lesson and drink the water, a metaphor To imbibe an art” అని గుర్తించెను.

(iii) తే॥ “వెరినై దెప్పెదను గాని వెలచి నీవు
నొడ్డికల మీరి గడిదేరి యొద్దచేరి”

(ప్రా॥ ప్ర॥ 1-152॥ ము॥ ప్ర॥ 1-113)

“Here the commentator eludes explaining గడదేరి అని మాటకు టిక వ్రాయలేదు గడిదేరి అనగా ॥బొడ్డగా, గట్టిగా” అని బ్రౌను సూచన

(iv) సీ॥ మోమునిందుక మోవి నానగ హత్తి

.....

పొరుషరతి కెంచి పైకొన గమకించి
యటుల నిటుల బేయు కట్టి యుండు.

(ప్రా॥ ప్ర॥ 1-79॥ ము॥ ప్ర॥ 1-129॥)

“on గమకించి see Dict. P. 647” అని బ్రౌను వ్రాసెను.

(v) సీ॥ కొసరు పల్కుల గమ్మిగోటి కత్తుల జిమ్మి

కాసెలో చేయివేసి కదియదీసి

కన్నాతలాగించి కౌగిట గదియించి

సరి చిత్తలులనెత్తి పనులనొత్తి

జొచ్చి కల్లమ్ములకు వచ్చి

.....

శృంగార ప్రబంధముల సమృద్ధి

తే॥

గళరవంబులు దుడుకులు చెలంగరాధ

.....

ప్రా॥ ప్ర॥ 1-197॥ ము॥ ప్ర॥ 1-145॥

Give note on గళరవం - as pilli, guvva, cucka, santo sinchiⁱ these swaram'' అనియు

కన్నాత లాగించి . ఈ శబ్దము . తారా శశాంకము

ఆ గ ప గౌ గ లకూ

Explain అల్లందులకు by your Tantra and refer to 11. 165 అచ్చి & give parallel passages pudoris ----'' అని ప్రొను సూచన.

(vi) సీ॥ "ధర బెస్తనేస్తంబు తొరసాలె పద్దులు

వెలయాలి కూరిమి విటుల నియమ

(ప్రా॥ ప్ర॥ 4-99 ము॥ ప్ర॥ 4-79)

"తొరసాలే॥ అనగా బోయవాండ్లలో వక భేదము"- In the Memoir of Hyder Vol. ౨౦౦ page. 68 are these words వీండ్లకు బోయవాండ్లలో భేదమైన బేదంగువాండ్లకు తొరసాలి వాండ్లకు జనం వకటింటి ౧౦౦, ౧౦౦ మండికి బారుకు నాయకులను చేశి'' అని ప్రొను వివరణ

4. 17. 7. ఈ ప్రతులందచటనచట టీకకు సంబంధించి "అవతారికకు టీక యింత విశాలంగా పెంచరాదు . కొంచెం కొంచెం ప్రాశీ జరిగించ వల్సింది . సులభమైన పద్యములకు అయిదేసి ఆరేసి పంక్తులు చాలును." 4

సీ॥ "తన యాద్యును తమ హౌదార్య విస్ఫురణంబు....."

"ఈ పద్యమునకు విశాలమైన టీక కావలె" 5 అను సూచన లుండుటచే పైడిపాటి వెంకట నరసయ్య వ్యాఖ్యానమును మరొక పండితుడు పర్యవేక్షించినట్లు సువిదితమగును. వెంకట నరసయ్యకు అబల లనిన అలస భావమున్నట్లు బోధోతక మగును.

4 D 712. సంపు : 1. పత్రము 3. 5. అందే పత్రము 19.

చ॥ జలచూప పత్రనేత్ర విను చందన గంధి విరాళి యెంతోమై

.....

మిలమిల డొల్లరాజెలులు మిణుగురు బూచులటంచు బట్టిచే”

(వ్రా॥ ప్ర॥ 1-189; ము॥ ప్ర॥ 1-137॥)

అను పద్య వ్యాఖ్యాన సందర్భమున నతడు “మిలమిల యిక్కడ ప్రయోగించ వలసినది కాదు; వట్టి ప్రాసకోసం ఆడముండ కావ్యమందు చొచ్చింది” అని వ్యాఖ్యానించెను.⁶ మహాకవుల కావ్యములందును యతిప్రాసల సమిత్రముప్రయోగించిన వ్యర్థంపదము లెన్నియో కలవు. ఈ యీసడింపు టీకాకర్తకు గల ద్వేషబుద్ధిని, భేదత్యమును వెల్లడించుచున్నది. ఈ కావ్యము పట్టాతన త్రికరణ శుద్ధిని శంకించియే కాబోలు శ్రావణ మరొక పండితుని పరిశీలింప పురమాయించి యుండును ప్రతిలోని చేతిప్రాసను బట్టి ఈ పరిశీలనగావించిన వ్యక్తి జూలూరి అప్పయగ నెన్నునగును.

4. 18. చంద్రరేఖానిలాపము :

4. 18. 0. శ్రీ శ. 1880-వ సం॥లో శ్రావణ చంద్రరేఖా నిలాపకావ్యపతి నాకదానిని కూచిమంచి జగ్గకవి మనుమని యొద్దనుండియే సనుపార్థించి యుండవచ్చునని క్రిందిలేఖవలన ఊహింపనగును.

“తమ పండితులు పొడపాటి సుబ్బిచ్చ శాస్త్రులు అనేక సలాములు చేసి వ్రాసుకొన్నది.....

జానకీ పరిణయము ద్వీపద రాధాకృష్ణ దివ్యచరిత్ర మొదలయిన గ్రంథములు యెక్కడ వున్నవో జాడ తెలియక యిది పర్యంతమున్ను విచారస్తూపుండగా ఆ గ్రంథములు చేసిన కూచిమంచి జగ్గన్న ఘనమడు గంగరాజు యీ జిల్లాలో పెద్దా పురముకు సమీపముగా వున్న కోలంక అనే గ్రామములో వున్నాడని తెలిసి నన్నది రోజున ఆ గ్రామములోకి వెళ్ళి కొన్ని పుస్తకములు సంపాదించినాను.....చంద్రరేఖా

6. అంటే. పత్రము. 145; 1. శ్రావణ వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులన్నింటిలోను ‘చంద్రరేఖానిలాస’ మనియే లిఖితమయి యున్నది

శృంగార ప్రబంధముల సముద్ధరణ

విలాసం చేసిన హాస్యకవికి అన్న అయిన తిమ్మకవి చేసినవి కొన్ని హాస్య గ్రంథములు శృంగార శతకములున్ను, చుట్కిజీ పరిజయమనే మహాగ్రంథమున్ను సంపాదించి వుంచినాను.....”

ది ౧౭ ఆగస్టు ౧౯౩౦ సంవత్సరం

మకాం జగన్నాథపురం

వ్రాలు బొడ్డపాటి సుబ్బన్న శాస్త్రిలు”

4 18. 1. చంద్రరేఖావిలాస వ్రాత ప్రతులను గూర్చి “దీని వ్రాతప్రతులు మదరాసు ప్రాచ్యలిఖిత గ్రంథాలయములో మూడున్నవి అవి బొనుదొరగారు సేకరించినవి.” అని తెలుగులో తిట్టు కవిత్వము” గ్రంథకర్తలు పేర్కొన్నారు.² వారు D 490, 491, 498 మాత్రము గుర్తించిరి. కాని ఈ కావ్యమునకు అయిదు కాగితపు ప్రతులు మ ప్రా పు. బాండాగారమున లభించుచున్నవి. (D. 490, 491, 492, 495, 498) వీనిలో నాలుగు ప్రాస వ్రాయించినట్లు తెలియుచున్నది. వాని వివరములు :

D. 490 + ఇది సమగ్రము. మూలమొకవైపున మాత్రమే వ్రాయబడెను. పద్యపాద విభజనము, పదసంఖ్య కలదు ఖాళీగనున్న రెండవ పుటలో “The Tica is the బూతు భూతీయం” అను ప్రాస గుర్తించెను. కాని యిట్టి వ్యాఖ్య యిందు కానరాదు, అట్టి వ్యాఖ్యానమును ప్రాస వ్రాయింప నుద్దేశించే నేమోయని రావుారి వారఖిప్రాయపడిరి.³ పై అట్ట మీదను గ్రంథములో సర్వత్ర ‘చంద్రరేఖావిలాస’ మని యున్నది మొదటి పుటలో మాత్రము “విలాప” మని రచితము. ఇందుగూడ (D. 491) ముఖపత్రమున “విలాసం” అనియే యున్నది. ప్రాస గ్రంథవిషయ సూచనలో కూడ “విలాస” మనియే అంగమున రచితము. విలాసమును పేరే యాకాలములో (బ్రచారమున కుండెనేమో ? విలాసముని యున్నను తిట్టుకవిమగుటచే వ్యంగ్యార్థమునకు సరిపడవచ్చును.” అని రావుారి వారి సూచనము⁴ పైలేఖలో బొడ్డపాటి సుబ్బన్న శాస్త్రిలు దీనిని “చంద్రరేఖావిలాస”

2. “తెలుగులో తిట్టు కవిత్వము” పుట 148

3. అందే. పుట 143.

4. అందే. పుటలు. 143-144.

మనియే శ్రౌనునకు పరిచయ మొనర్చెను కాన దీనిని “విలాస” మనియే ఆకాలము వారు వ్యవహరించినట్లు తెలియుచున్నది.

D 491 + ఇందు ప్రథమాశ్వాసములో కొంత భాగము పద్యముల యొద్ద నటనట ఆంగ్లములో శ్రౌను అర్థవివరణములను సంగ్రహముగ రచించెను. పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి

ఉదా :

“విష్ణులోపలి ... జనక యాగంబుఁ జూడవచ్చెను ... చంద్రేఖ” (1-75)

“Picture of Chandra Rekha who came to see the feast”

ఈ ప్రతి మొదటి పుటలో గ్రంథమును గూర్చి శ్రౌను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాత మున్నది.

పిండిప్రోలు లక్ష్మణకవి, రావణ దమ్మీయకృతి భర్తను గురించి శ్రౌను పౌర పడిన విషయమును శ్రీరామూరివారు గుర్తించిరి.⁵ ఈ ప్రతి మొదటి పుటలో “NB పిండిప్రోలు లక్ష్మణకవి also wrote against this Jamindar’s father a satire called the రామన్నదమ్మీయ్యం offered me by Krishna Sastri” అని శ్రౌను వ్రాసిన వాక్యములు కలవు. దీనిని బట్టి చంద్రేఖావిలాస కృతిపతి యగు నీలాధిరాజు తండ్రిని తిట్టుచు, లక్ష్మణకవి, రావణదమ్మీయమును రచించెనని యర్థమగును. కూచిమంచి జగ్గకవి కృత చంద్రేఖా విలాసము మొదట రచితము (1700 - 1760) రావణదమ్మీయము 1797 సం॥ గోదావరి జిల్లా కుయ్యేరు గ్రామము గుత్తగొన్న ధర్మారాయనిపేర రచితము. కాన నీ యిద్దరు కృతిపతులకెట్టి సంబంధమును లేదు.

4. 18. 2. D 495 496 ఇది సమగ్రములు. వీనిలో మూలమును, వ్యాఖ్యానమును కలవు D 496 ప్రతిలో వ్యాఖ్యానము ప్రత్యేకముగా చేర్చబడి యున్నది. ప్రతమనకు రెండువైపుల వ్రాయబడి, పద్యపాద విభజనముతో, పద్య సంఖ్యతో నున్నవి. D 496 ప్రతి D. 495 ప్రతికి మాత్రక యగును వ్యాఖ్యానము తుదలో “తెన్నెల పింగటయ్య పండితకృత కవకివల పుట్టిల్లు అనె వ్యాఖ్యానం సంపూర్ణం” అని కలదు. ఈ ప్రతి అతి శిథిలము. గ్రంథాలయములోని గ్రంథ వివరణ పట్టికలో నిట్లు వివరింపబడెను:

“కనకసింహ పుట్టిల్లు” - ఇది చంద్రదేఖా విలాపమునకు తెన్నైల పింగళయ్య చేసిన వ్యాఖ్య దీని మాతృకతోగవి పేరు ‘పుక్కన్న’ అని వ్రాసి మరల ‘పింగళయ్య’ అని దిద్దబడినది. దీనిని జేసి యీ వ్యాఖ్యాతపేరు దాచుకొని యుండునని తోచుచున్నది”

ఈ ప్రతులేకక D 492, D 497 కాగితపు ప్రతులును చంద్రదేఖా విలాపమునకు సంబంధించినవియే. D. 492లో “యీ చంద్రదేఖా విలాపం సండ్వారి సోమరాజుకు కొరీశేషగిరి రాయుడు యింట్లు ఖరీదు యిచ్చి వ యించ్చి మెస్తరు సమర్పు సరవియ్యరు దొరగారికి గ్రంథాలెఖవో లెఖకట్టి ఖరీదుకు యిచ్చినాడు” అను వ్రాత యుండుటచే ఈ ప్రతిని మెస్తరు సమర్పు సరవియ్యరు సేకరించి బ్రౌనుకు పంపియుండవచ్చును.

4 18. 3. D 497 చంద్రదేఖా విలాపము నందలి తృతీయాశ్వాసములోని 25-వ పద్యము వరకు సుతరించిన శబ్దసూచి మొదటిపుటలో “Index to the చంద్రదేఖావిలాపము this is complete only as far as తృ. ౨౫” అని ఉన్నది. ఇది బ్రౌను తయారుచేయించినదే కానోపును.

ప్రకరణ సారాంశము :

1. బ్రౌను ఆయా శతాబ్దములలో ప్రసిద్ధికెక్కిన ప్రబంధములను సేకరించి పరిష్కృత ప్రతులను సిద్ధము చేసెను.

2. ప్రబంధములలో శృంగారాత్మకములేకక ద్వ్యర్థిత్ర్యర్థి ప్రబంధములను (రాఘవ పాండవీయము, హరిశ్చంద్ర నలోపాఖ్యానము, యాదవ రాఘవపాండవీయము), అచ్చతెనుగు ప్రబంధములను (నీలాసుందరీ పరిణయము, యయాతి చరిత్ర) కూడ సేకరించెను.

3. పురాణేతిహాసములలో నొక్క దానికైనను వ్యాఖ్యను వ్రాయింపక పోయినను ప్రబంధములలో ప్రధానమైన పెక్కింటికి వ్యాఖ్యను సమకూర్చెను. (18 ప్రబంధములు. చూ. ప్ర 8)

4. ఆముక్త మాల్యదకు, హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానమునకు తాను నూతనముగ వ్యాఖ్యను వ్రాయింపక, పూర్వమున్న వ్యాఖ్యలనే సవరింపజేసెను. వసుచరిత్రకు

పూర్వమున్న సోమనాథుని వ్యాఖ్యను సేకరించుటయేకాక, వ్యావహారిక భాషలో నూతనముగ మరి రెండు వ్యాఖ్యలను తన పండితులచే వ్రాయించెను.

6. పదసూచికలను తయారుచేయుట బ్రౌను ప్రబంధములతోనే ప్రారంభించెను. (శశాంకవిజయము 1830)

6. భారత భాగవతములందు మచ్చునకు ఒకటి, రెండు పద్యములను మాత్రము ఆంగ్లీకరించెను. విష్ణుపురాణములో పెక్కింటిని, పద్మపురాణమును అహల్యవృత్తాంతమును మాత్రము అనువదించెను. ఈ అనువాదములను ప్రబంధములలో నధికముగ నొనర్చెను. అందును శశాంకవిజయమును ఇంచుమించు పూర్తిగ అనువదించెనని చెప్పనగును.

7. ఇన్ని ప్రబంధములను పరిష్కరించినను, వీరిలో కుచేలోపాఖ్యానము' వైజయంతీవిలాసము, వసుచరిత్ర, మనుచరిత్రలను మాత్రమే ముద్రించెను. ముద్రణ బహువ్యయ ప్రయాసలతో కూడిన కార్యము కదా :

8. ఈ ప్రబంధముల సేకరించుటలో, బ్రౌను వాని ప్రాధాన్యమును గణింపలేదు. చేజిక్కిన వాని నన్నిటికి కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించి, అవి శిథిలము కాకుండ సంరక్షించెను. ఇట్లొనర్చుట వలన నామమాత్రావశిష్టములు జావలసిన పెక్కు ప్రబంధములు ఉద్ధరింపబడినవి.

9. ప్రధానమైన ప్రబంధముల సేకరించి పరిష్కరించుటకు బ్రౌను 1824 వ సం॥న (దశావతారచరిత్ర) ప్రారంభించి, 1850-వ సం॥న (రామాభ్యుదయము) పూర్తి యొనర్చెను. ఇంచుమించు పాతికేండ్లలో నొక పాతికప్రబంధములను పరిష్కరించుట అతని నిర్విరామ పరిశ్రమను వ్యక్తముచేయుచున్నది.

కథాకావ్యముల పరిష్కరణ

5. 0. తెలుగు కథాకావ్యములలో పంచతంత్రము, శకనపత్తి, సింహాసన ద్వ్యంతిక, హంసపింకతి. అను వాని బ్రౌను పరిష్కరించి కాగితపు ప్రతులను తయారుచేయించెను. భోజరాజీయము, క్రమార్కచరిత్ర, సకల కథానార సంగ్రహము, సకలసీతి కథానిధానమును గ్రంథములను సంపాదించి కాగితములపై వ్రాయించెను. (చూ అను 1 V) ఈ కావ్యము లన్నియు 15-17 శతాబ్దములకు చెందినవి.

5. 1. హంస వింకతి :

5. 1. 0. దేశీయ ప్రజల పలుకుబడులకు నిజేపమనదగు అయ్యలరాజు నారాయణ కవికృత హంసపింకతి కావ్యపరిష్కరణమును బ్రౌను 1826 వ సం॥ దేవర్తి 1845 వ సం॥న పూర్తిచేసెను. 5 ఆశ్వాసముల యీ రసవత్ప్రబంధమున శృంగారసీతి పూంతములైన కథలిరువది గలవు. ఇది శకనపత్తిని బోలిన కథ కావ్యము. శృంగారభంధమున బ్రౌను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతమున్నది.

ఆయా వృత్తి విద్యల ననుసరించు వారువయోగించు బాషను ప్రదర్శించు నుద్దేశముతో నారాయణకవి యీ కావ్యమును రచించెనని బ్రౌను అభిప్రాయపడెను. ఈ కావ్యమున ప్రయుక్తమైన అనేక వృత్తి పదములకు తన బ్రాహ్మణవంశితుల అర్థమును వివరింపజాలక పోయినందున, ఆయా వృత్తుల నొనరించు శూద్రులనడిగి వానిని తెలిసికొంటిననియు బ్రౌను వదించెను. చేపట్టిన ప్రతి కావ్యమును కూలంకుషముగ అపలోదనము చేయుటలో బ్రౌను దిట్ట అనుట అతిశయోక్తి కాదు.

5. 1. 1. ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులు 5 కలవు D 915 + దీనిని బ్రౌను కడపలో 1826 వ సం॥ డిసెంబరు నెలలో వ్రాయించి నట్లున్నది. పత్రముల కిరువైపుల వ్రాతలతో, పద్యపాద విభజనములతో పద్యసంఖ్యలతో క్రమముగ నున్నది.

D 913 — ద్వితీయాశ్వాసమున కొంతభాగము మాత్రమున్నదట. ప్రస్తుత పీఠిక ప్రతి మ. ప్రా. పు. భాండాగారమున లేదు.

D 912 + రెండు సంపుటములలో గలదు. పుటకొక్కప్రక్కనే వ్రాయబడెను. పాఠభేదములు పంతుల నడుమను, ఎదుటి పుటలలో తీర్పుపాఠములును ఉన్నవి. బ్రౌను ఇందలి ప్రథమాశ్వాసమును 1826 డిసెంబరు 6 వ తేదిన, ద్వితీయాశ్వాసమును 1827 డిసెంబరున చదువుటను పూర్తి చేసెను. బ్రౌను ఈ కావ్యమునకు 1830 సం॥లో పరిష్కృత ప్రతిని సిద్ధము చేయించెను అటుపిమ్మట లభించిన ప్రతులలోని పాఠాంతరములు ఎఱుసిరాతో పంతుల నడుమను, ఎదుటి పుటలలోను గుర్తింపబడెను.

D. 914 + కొంత భాగము వరకు పత్రమున కొకవైపు మాత్రమే వ్రాయబడెను. ఆ తరువాత రెండు వైపులను వ్రాయబడెను. పాఠాంతరములు పద్యముల ప్రక్కన గుర్తింపబడినవి. ఇది 1830 వ సం॥న బ్రౌను వ్రాయించిన శుద్ధప్రతి కాదగును. "To be handsomely full found in calf with red label, HAMSA VIMSATI - Corrected Edition" అను సూచనను బట్టి యిది ముద్రణకు తయారుచేసిన ప్రతిగ తోచుచున్నది.

D. 3100 + ఇది హంస వింశతి పదసూచి.

5. 1. 2. ఈ కావ్య పాఠసంశోధనకు బ్రౌనున కాదిలో మూడు ప్రతులు మాత్రమే లభించెను. The Three MSS read" అని పెక్కు చోట్ల ఉన్నది. "This verse is missing in Ms. B." అను బ్రౌను వ్రాతవలన ఈ మూడింటి నాతడు A, B, C అని గుర్తించుకొనినట్లు ఎన్ననగును. పిదప బ్రౌను మరిరెండు ప్రతులను సేకరించి 5 ప్రతులను పోల్చి పాఠముల నిర్ణయించెను. వీనిలో నొకటి ఖమ్మమున లభించిన ప్రాచీన ప్రతి.

ములుపాక బుచ్చయ్య, గరిమెళ్ల వెంకయ్య పరిష్కరించిన తరువాత నరసింహ చారి పరిశీలించెను. ఉదా :-

ఉ॥ డెబ్బది రెండు పాశములు తీవి దరిచూ సమస్త దుర్గముల్
జొబ్బిలు కల్మషట్నములు చొక్కపుపేటలు పాతకంబు పో
ద్రొబ్బెడులీల జాల్ దిరుపతుల్ గనుగొంటివి ^{యందులందరున్} [యందులందరున్]
శిబ్బెపు నిబ్బరంపు జిగి చిక్కని చక్కని గబ్బగుబ్బెతల్

ప్రా॥ ప్ర॥ 1. 54. ము॥ ప్ర॥ 1-52.

“Note : The three copies correspond reading యందురుందున్. Buch says యందురుందున్” అనునది బ్రౌను సూచన. “కనుగొండిని నుండు రందుల్” అనునది నేటి ముద్రిత పాఠము. పై పాఠములేషయు సరిగా దోషవృ. “కనుగొండిని నందరుందుల్” అని సవరించిన అర్థవంతముగ నుండును.

(ii) చ॥ “అకలుష దివ్యరత్నమయమౌ నౌక కేళిగృహంబులోపలన్,
.....

సకీనెల పట్టె మంచమున చాయన వాసుతి (వాసు) పైదురం”

వా॥ ప్ర॥ 1-73. ము॥ ప్ర॥ 1-89.

“వాసు Va'su is the three mss - Gar - Venc. says పాస్సు alone is right” అని బ్రౌను గుర్తించెను. ‘తివాసిపై’ అనునది నేటి ముద్రణము. బ్రౌను ‘మిశ్రవాషా నిమంటువు’ నందును ‘తివాసి’ అను శబ్దమే కలదు. ‘తిపాస్సు’ అను శబ్దములేదు. కావున గరిమెళ్ల వెంకయ్య బావము దుదూహము.

(iii) సీ॥ బలుకంచు గుబ్బిబోల్ దలుపులు తీనెల

దుమ యు
వాకిలి నడక చావడికి, మగులు ప్రహరిగోడ.

వా॥ ప్ర॥ 2-147. ము॥ ప్ర॥ 2-187.

“N B Here all MSS are wrong on account of the imtricity of the authors metre - The correction I have written is made by Narasimma Chari. by the aid of an old ms. found at Cumbum ”

ప్రథమాశ్వాసము 41వ పద్యమునుండి బ్రౌను సవరణము ప్రారంభమయి నట్లున్నది D -912) పండితుల వరిష్కరణానంతరము బ్రౌను అంతర్వీక్ష గావించి వారి పొరపాటులను, అర్థవివరణ నపేక్షించు విషయములను గుర్తించుట పరిపాటి.

ఉదా :

క॥ అని దీవిం చచ్చత పు

వృన్ది చయము విభూతి పండ్లు ఫలములు దీవ్యాం

వా॥ ప్ర॥ 1-50. ము॥ ప్ర॥ 1-48.

ఇక్కడ బ్రౌను “The three copies agree - but the true reading seems to be అసి దీవిం చక్షతపుష్ప. The transcribers probably hesitated at this species of elision which is not common” అసి సవరించెను. అసి దీవించి + అక్షత’ ఇందు క్షార్తంబైన ఇకారమునకు సంధి చేయబడినది. ఇది సాధువు కాదని రాక్షణికుల అభిప్రాయము. కావుననే బ్రౌను ఇట్లు వ్యాఖ్యానించి యుండును. నేటి ముద్రిత పాఠమున నిదియే గ్రహింపబడినది.

5. 1. 3. బ్రౌను తన సిఘంటు నిర్మాణమునకై అనేక పదములను హంస వింశతి నుండి సంగ్రహించెను. తాను నిఘంటువున గ్రహించిన ఆయా కావ్యములందలి పదములను గుర్తింపనొసగిన సంకేతములను హంసవింశతి ఉపోద్ఘాతమున అతడు వివరించెను.¹

కావ్యపఠనమున సామాన్యముగ తారసిల్లని అనేక పదములు, పలుకుబళ్లును ప్రజలు విస్మరింతురుగాన వానిని ప్రజలచే చదివించు నుద్దేశముతో ఛందోబద్ధమొనర్చి కధారూపమున కవి పెట్టినట్లు బ్రౌను విశదీకరించెను. ఈ కావ్యమునందలి యీ ఘట్టములు పద్యరూపమున నున్న పూర్వసిఘంటువుల వంటివనియు, శుకసప్తతిని, కాదంబరిని పోలినది హంసవింశతి యనియు వక్కాణించెను. సిఘంటువునకు ప్రమాణముగ ఇటలీభాషయందు, ప్లీయన్, హిందూస్థానీలయందు రచింపబడిన కొన్ని కావ్యముల వంటిదే హంసవింశతి యని వచించెను హంసవింశతిలోని కధావిషయము బొకాషియో (Boccaccio) రచించిన డెకమెరోన్ (Decamarone) తోను పర్షియన్ భాషతోని ‘తోతినామ’ (Totinama) తోను సరిపోల్చుచున్నదని బ్రౌను వాక్కు చెప్పెను.²

5. 1. 4. ద్వితీయ సంపుట ఉపోద్ఘాతమున బ్రౌను “N. B. - That దుస్సంధి, అఖండయతి and అన్యదేశపదములు perpetually occur in this book, the author having in such cases sacrificed elegance to utility” అని గమనిక నొసగెను³

5. 1. 5. బ్రౌను కొన్ని పద్యములకు తెలుగులో ప్రతిపదార్థమును వ్రాసెను.

1. D. 912 I vol.

3. D. 912 II Vol.

2. Ibid

ఉదా -

తే॥ తరణి తురగ ఖరోద్ధూత చరమశైల

గైక స్థల పాంసువుల్లప్పెననంగ

బద్ధిమంబున గుండుమ పంకిమటుల

రాచ్యరాగంబు మించె స్తంద్రముగను.

[వా॥ ప్ర॥ 1-129. D. 912, I vol. ము॥ ప్ర॥ 1-118]

౧ సూర్యుని ౨ గుఱ్ఱపు ౩ గెడ్డిలచేత ౪ యెగర చిమ్మపట్ట ౫ పన్నమ
౬- పర్వతమందు ౭ యెఱ్ఱమంది స్థలంలో పుట్టి ౮ పరాగము కిట్టెను అనగా
౧౦ పరమట దిక్కులో మంతుమ బురుడలన ౧౨ సాయంకాలపు యెరుపు పించెన
అతి జాగ్రత్తగ.”

9, 11 అంతెలు పొరపాటున గుర్తింపబడలేదు కాబోలు.

కొన్నింటికి అంగమున భావము వ్రాసెను. ఉదా :

ఉ॥ ఆటచి నేర్పుతో వగల యందము చందము జూపబూని కో
లాటము వ్రేయుకైవడిని లాలిత దృక్తరళ ప్రభావళర్
పాటిగ బాగు వెంబడిని పాశ్వక్ ములంజరియింప వస్త్రముల్
దాటిగనేయు నప్పలక తట్టున బెట్టు ఖణిత్ ఖణిల్లనన్.”

[వా॥ ప్ర॥ 2-15 ము॥ ప్ర॥ 2-13.

“Like a dancing girl adorned with blooming graces who performs the circling dance (the dance in which small sticks are used) with rolling eye follows the ring of maidens so did the eye of the weaver follow the shuttle, from side to side.”

శా॥ పన్నీటంన్నయనంబులొత్తి తనువుం బాటి ర పంకంబుతో
తెన్నారన్ పదసిచ్చెగిరి శిగనేశెన్ తాయితల్ జుట్టెణిన్

సొన్నాపట్టె చుమాలుగట్టి జరతాచుట్టంచు డాల్ మించుమే
స్మిన్నాసన్నపు దుప్పటంబు దగహాళిన్ గప్పె సొంపారగన్."

[వా॥ ప్ర॥ 1-79. ము॥ ప్ర॥ 1-75.

పై పద్యమున ద్వితీయపాదాంతమందలి 'జీన్' అను పదమును "జీన్ this certainly the Arabic word i. e. ఆలంకారం" అని బ్రౌను వివరించెను. సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువున ఈ పదము హిందుస్థాని పదముగ గుర్తింపబడి 'లంగరు', 'గుట్టము మీదవేసెడు పల్లము' అను అర్థము లొసగబడి శుకసప్తతి ప్రయోగము చూపబడినది బ్రౌను మిశ్రభాషానిఘంటువునందు ఈ పదమునకు "A saddle పల్లము" అను అర్థము నిచ్చి హంసవింశతిలోని ఈ పద్యమే ఉదాహరింపబడినది. కాని 'ఆలంకారము' అను అర్థము ఇందుకానరాదు

ఇట్లు తెలుగు వలుకుబడికి కాణాచియనదగు హంసవింశతీసి ఉద్ధరించి బ్రౌను ఆంధ్రభాషకు మహాపకార మొనరించెను.

5. 2. పంచతంత్రము :

5 2 0 బైచరాజు వెంకటరాజు ప్రణీత పంచతంత్రము సంస్కృత కావ్యాను కరణమయిన స్వతంత్రకావ్యమనియు, పండితుల ప్రశంసను పొందిన ప్రౌఢకావ్య మనియు బ్రౌను పేర్కొనెను. వెంకటరాజు ఉత్పత్తియుడను విషయమును కూడ గుర్తించెను.¹

1827వ సం॥న 6 ప్రతుల ఆధారముతో తన పర్యవేక్షణలో దీనికి సంశ్లిత ప్రతిని సంసిద్ధపరచినట్లు బ్రౌను తన నిఘంటువులో పేర్కొనెను. ఈ కావ్యము క్రీ. శ. 1500 ప్రాంతమున రచింపబడియుండ వచ్చుననియు, ఇయ్యది మిగుల ప్రచారములో నున్నట్లును తెలిపెను² కాని శాసనాధారములను బట్టి వాఙ్మయచరిత్ర కాచులు ఈ కావ్యరచనా కాలమును 1550 - 60గ నిర్ణయించిరి.³

1. P. R. T. L. P. NB. 43

2. బ్రౌణ్య తెలుగు ఇంగ్లీషు నిఘంటు. పుట xviii.

3. ఆంధ్ర కవి సప్తతి. పుట 242.

తే 2. 1. ఈ పంచతంత్రమునకు శ్రావణ ౪ శాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను. వీనిలో కావ్యభాగము మాత్రము గల ప్రతులు మూడు. శేషించినవి వ్యాఖ్యానసహితములు

D 2676 + 5 ఆశ్వాసముల ప్రతి. పుట కిరువైపుల వ్రాయబడినది పద్య, పాద విభజనములతో, పద్య సంఖ్యలతో క్రమముగనున్నది. అచటనచటకొన్ని పదములకు అర్థములు గలవు

D 2677 + ఇది రెండు సంపుటముల ప్రతి. మొదటి రెండాశ్వాసములు ప్రథమ సంపుటము తుది మూడాశ్వాసములు ద్వితీయ సంపుటము. పుటకొకవైపు ననే వ్రాయబడినవి. పాతభేదములు పంక్తులనడుమ గుర్తింపబడినవి. తీర్పు పాఠములు ఎదుటి పుటల యందు వ్రాయబడినవి ఇందును పదముల కర్తములున్నవి. శ్రావణ సూచనలు ఒండురెండు స్థలములలో నున్నవి.

D 2678 + పుటకొక ప్రక్కన మూలమును వ్రాసి, ఎదుటి పుటలో పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి. కొన్ని పదముల కర్త వివరణములు గలవు.

D 2695 + నాలుగు సంపుటముల సవ్యాఖ్యానప్రతి. మొదటి సంపుటములో ప్రథమాశ్వాస కథావిషయమగు మిత్రభేదములోని కొంత భాగమునకు (1-357 వరకు) టీక కలదు అందే ఆ టీకకు ఇంచుక సవరణ సహితము కలదు. తెండవ సంపుటము మొదటి దానికి పూరణము ప్రథమాశ్వాసము 358 వ పద్యము నుండి తుదివరకు టీక చేయబడినది. ఈ సంపుటమున సవరణలు లేవు మూడవ సంపుటమున ద్వితీయాశ్వాస కథాభాగమగు సుహృద్భావము, తృతీయాశ్వాస విషయమగు సంధి విగ్రహమును, తట్టిక యును గలవు. ఇందు టీకకు సవరణలు లేవు 4 వ సంపుటమున చతుర్థ పంచమాశ్వాసములగు లబ్ధివాశన, అసమీక్ష్యకారిత్యములు టీకా సహితము లుగ కలవు

D 2686 + 3 సంపుటములు. మొదటి సంపుటములో అవతారికాభాగమున్నది. మిత్రభేదము పూర్తిగ వ్యాఖ్యాతమయినది. ఇందలి టీక సవరింపబడి యున్నది. రెండవ సంపుటమున సుహృద్భావమునకు సంధివిగ్రహములో

కొంతభాగమునకు టీక కలదు. మూడవ సంపుటమున నంది పెక్కుమామలో శేషించిన భాగమునకును, లబ్ధాశన అసమీక్ష్యకారిత్యములకును సంపూర్తిగ టీక చేయబడియున్నది.

D. 2687 + ఇది టీక కలిగిన 2 సంపుటముల సమగ్ర ప్రతి.

D. 2688 + ఇదియు టీక కలిగిన 2 సంపుటముల సమగ్ర ప్రతి

D. 3124 —

D. 3125 + టీక కలిగిన 2 సంపుటముల ప్రతి

D. 3095 పంచతంత్ర పదసూచి.

5. 2. 2. పంచతంత్ర కావ్య పరిష్కరణమున బ్రౌను నకు తోడ్పడిన పండితులెవరన్నది ఇదమితముగ తెలియుటలేదు. ఒకచోట “జూలారు అప్పయ్య చెప్పుతున్నాడు”⁴ అని యుండుటచే జూలారి అప్పయ్య ఈ పరిష్కరణమున పాల్గొనెనట్లు ఊహింపవచ్చును.

5. 2. 3. రాయల్ ఏషియాటిక్ సొసైటీ పత్రిక యందు విల్సన్ పండితుని అత్యద్భుత పంచతంత్రముల వివరణము ప్రకటింపబడినదని తెలిపి, బ్రౌను దాని ననుసరించి మిత్రభేదము, మిత్రప్రాప్తి, కాకోలాకీయము, లబ్ధిపశమనము, అపరీక్షిత కారిత్యము అను పంచతంత్రములను ఆంగ్లమున వివరించెను⁵.

కృతికర్తపేరు బైచరాజు వెంగళరాజుని పండితులు బ్రౌనుకు చెప్పిరి కాబోలు. కావ్యమున కృతికర్తపేరు వెంకటరాజుని యుండగా (1-29) వెంగళరాజు యేల వ్యవహరించుచున్నారన్న సంశయ మాతనికి కలిగెను.

వెంకటరాజు పర్వతరాజు పుత్రుడు. ‘బైచ’ అనునది వారి ఇంటిపేరు పర్వతరాజు వీరభద్రరాజు పుత్రుడు. వీరభద్రరాజు తిరుమలరాజు కుమారుడు. తిరుమలరాజు బైచరాజు కొడుకు అని వంశవృక్షమును బ్రౌను ఉపోద్ఘాతమున ప్రదర్శించెను⁶

4. D. 2678. పత్రము. 258.

5. D. 2688.

6. Ibid.

ఐ. 2. 4. బుచ్చయ్యశాస్త్రి మరె యిరువురు పండితుల సాహాయ్యముతో 1827వ సం॥ కడవరో ఈ కావ్యమునకు వ్యాఖ్యానమును సమకూర్చెను. 1845వ సం॥న మరికొందరు పండితులు ఈ వ్యాఖ్యానమును సవరించిరి. 1851వ సం॥న మరల ఈ వ్యాఖ్యానమును 3వ పర్యాయము ఇంకొకను కొందరు పండితులు పరిశీలించిరి. దీనికి 12-2-1852లో సవ్యాఖ్యాన శుద్ధప్రతి వ్రాయుట పూర్తియయ్యెను⁷ బ్రౌను ఈ కావ్యమునకు పదనూచికను కూడ తయారు చేయించెను. కావ్యపరిష్కరణమును గాని వ్యాఖ్యచుగాని పదింబదిగ పరిశీలించి చిత్రికను పట్టుట బ్రౌనుకు సంపాద్యి.

5. 3. శుకసప్తతి :

5. 3. 0. ఆంధ్రుల జాతీయ జీవితమునకు దర్పణమై, శృంగార రసోల్లసిత కవాచిరిసితమై, సరసకవితాధోరణితో, జాతీయములతో నొప్పుచున్న శుకసప్తతి బ్రౌను నత్యంత మాకర్షించెను. ఈ ప్రశస్త ప్రబంధకర్త పాలెకరి కదిరీపతి, ఈతని కాలము క్రీ. శ. 1630 ప్రాంతమని నాహిత్యవేత్తల నిర్ణయము.¹

శుకసప్తతిలో వ్యావహారిక భాషప్రయుక్తమగుటచే దీనిని అవశ్యము ప్రకటింప దగిన గ్రంథముగ బ్రౌను పరిగణించెను. “This is very rare and merits publication as abounding in common colloquial expressions”²

ఈ ప్రబంధమునకు బ్రౌను వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతము ఆంగ్లభాషలో నున్నది. అందిట్లు కలదు : శుకసప్తతి తెలుగుసాంఘికములను ప్రకటించు కథల సంపుటి. అతి కష్టముపై ఈ అపూర్వ గ్రంథమునకు 5 ఆసంపూర్ణ ప్రతులను సంపాదించి, వానిని సంప్రతించి శుద్ధప్రతిని తయారు చేయించితిని. ఇది ఉత్కృష్టకావ్యమైనప్పటికి ఆంధ్రభాషాభిమానము తక్కువగ నుండి రాజావలంబనములేని కాలములో రచింపబడుటచేత దీనికి సమగ్రమైన ప్రతులు లేకపోయినవి. ఇది ప్రసిద్ధ సంస్కృత శుకసప్తతికి సరియైన భాషాంతరీకరణముకాదు. దాని ననుసరించి వ్రాయబడిన ఆసమగ్ర గ్రంథము. దీనిని బట్టి చూడ కవియే దీనిని పూర్తిచేసినట్లు తోపదు. ఇందు డెబ్బది కథలు లేవు.

7. D. 2686.

1. శుకసప్తతి పీఠిక. పుట xxxii.

2. D 836

వివిధ ప్రతులందు పరస్పర విరోధములు పెక్కులుగలవు పాదరు: లకు పాదములే మాడ్చులుండుటచేత నేది శుద్ధ పాఠమో నిర్ణయించుట కష్టము.

హంసవింశతియును నిట్టి గ్రంథమే. ఈ రెండు కావ్యములలో అనేక పద్యములకు పోలిక యుండుటచే ఏదోయొకటి రెండవదాని నుండి గ్రహించియుంగవలెను

ఈ గ్రంథమును పరిష్కరించుటలో బహుసమర్థుడగు జూయారి అప్పయ్య సాహాయ్యము చేసెను హంసవింశతి యందు శుకసప్తతికంటె నెక్కుడు జాతీయమైన పలుకుబడులున్నప్పటికి శుకసప్తతియే మృదువుదుర శైలియందు ఉత్కృష్టతరమైనదని అప్పయ్య అభిప్రాయము.

అప్పయశాస్త్రి యీ గ్రంథము అసమగ్రముగ నుండుటచే దీనికి సప్తతియను పేరుగాక త్రింశత్తు అను పేరు పెట్టిన బాగుండునని సూచించెను.

కదరీపతి నాయకునకు నూరేండ్ల తరువాతి వాడయిన ఆయ్యలరాజు నారాయణామాత్యుడు హంసవింశతిని రచించెను. కాన నారాయణాచార్యుడే శుకసప్తతి ఓరవడిగ మరికొన్ని విశేషములతో హంసవింశతిని రచించి యుండవలెను.

5. 3. 1. D. 834, 835, 838 అనునవి తాళపత్రములు. ఇందు D. 834 ప్రతిలో “This contains stories that are not in the edition prepared in 1832, 1839” అను బ్రౌను లేఖన ముండుటచే ఈ ప్రతి బ్రౌను సేకరించినదని చెప్పవగును. కాగితపు ప్రతులు 3. అవి :

D. 833 — ఇందు 3 ఆశ్వాసములు సమగ్రముగా, 4వ ఆశ్వాసమున 120 పద్యముల పరకు కలదు. అవతరిణికలేదు. పుటకిరువైపుల వ్రాయబడెను. పద్యపాద విభజనములతో, పద్యసంఖ్యలతో నున్నది. పుటకు 1 పక్కలందు విషయసూచనలు వ్రాయబడెను ఇందు 21 కథలు కలవు గ్రంథాంతమున 27 పుటలలో కథల విషయసూచి పుటల సంఖ్యలతో నున్నది.

D. 836 — అవతారికలేదు. చతుర్థాశ్వాస మధ్యమున నిలిచిపోయినది. పుటకిరువైపుల వ్రాతయున్నది. ఇందును కథావిషయ సూచి కలదు. D. 833 ప్రతి కిది పుత్రిక కానోపును. D. 833 చిత్తుప్రతి. ఇది శుద్ధప్రతి దీనిని బ్రౌను 1831వ సం॥న వ్రాయించెను.

D. 837 — అవతారిక తక్కు మొదటి మావాక్యాసములు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క సంపుటముగ సంతరింపబడి యున్నవి. మొదట ఈ సంపుటములు పత్రమున కొకప్రక్కగాని, పత్రము పేడిచి పత్రము మీదగాని వ్రాయబడి యున్నవి. పాఠభేదములు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడి యున్నవి. పాఠభేదములన్న సుదీర్ఘపాదములు వ్రాయసి ప్రక్కల వ్రాసిరి. ఈ ప్రతి ప్రారంభములో “ఆంధ్రదేశమున సంవత్సరములో జూలూరు అప్పయ్యశాస్త్రి యేర్పరిచిన త్వాత ౧౮౩౪ సం॥ దొంగిన పుస్తకమందు డైలుదేరిన భేదములు (...) అద్దంగావుండే కాకితాలమీద వ్రాయడమైనది” అను లేఖనమున్నది. ఈ ప్రతియందే బ్రౌను ఉపోద్ఘాతమును వ్రాసెను.

జకనప్రతికి బ్రౌను మధురలో నొకప్రతిని, తిరుచనాపల్లిలో నొక ప్రతిని సంపాదించెను. మధుర ప్రతిలో నున్న అధిక పద్యములు 4 వ ఆశ్వాసమున చేర్చబడెను (D 833) D 837 ప్రతిలో తిరుచనాపల్లి ప్రతి ప్రస్తావన కలదు.

ఆంధ్రదేశమున అవుదాండ్ల అప్పయ్య దగ్గర మరొక ప్రతి యున్నదని 1832 వ సం॥న కృష్ణారెడ్డి బ్రాహ్మణునిచేత పొందగా ఆ ప్రతిలో తాను అంతకుక్రితము వ్రాయించిన ప్రతిని పోల్చి చూడుమని బ్రౌను కృష్ణారెడ్డిని నియమించెను.¹ ఈ ప్రతులను వారు పోల్చిచూచి యుందురు.

మరికొన్ని అధిక పద్యములు గల ప్రతి 1839 వ సం॥న తనకు లభించినట్లు బ్రౌను ఉపోద్ఘాతమున ఉటంకించెను. పరిష్కరణము పూర్వకావ్యముల పద్ధతిలోనే కొనసాగెను.

5. 3. 2 అవశ్యము ప్రకటన యొగ్గముగ బ్రౌను పరిగణించిన ఈ ప్రశస్త ప్రబంధమును అనంతరకాలములో వావిళ్ళవారు అభిరామముగ ముద్రించిరి. వారి ముద్రణకు బ్రౌను తయారు చేయించిన శుద్ధప్రతి ఉపకరించెను.

5. 4. సింహాసన ద్వారాంతింశత్తు :

5. 4. 0 సంస్కృతాంధ్రములందు తన కాలమున ప్రచారములోనున్న ద్వారాంతింశత్తుభంజకం కథల ననుసరించి కొన్ని గోపరాజు 12 ఆశ్వాసముల

1. Sr. of. Lt. M. 411. P. 20

సింహాసన ద్వాత్రింశత్రను కథాకావ్యమును రచించెను ఈ కథాకావ్యమునకు శ్రౌను 1842 వ సం॥న పరిష్కృత నూతన ప్రతిని తయారు చేయించెను.¹

D. 882 + 114 పత్రముల వరకు (4 ఆ 127 ప వరకు) కాగితమున కొక ప్రక్కనే గ్రంథము వ్రాయబడెను. తరువాత వ్రాత రెండుప్రక్కలకలదు వ్రాయని ప్రక్కలలో కొన్నింట పాఠభేదములును శ్రౌనుగారి టిప్పణులును ఉన్నవి. పెక్కు పాఠభేదములు పద్యపాదముల నడుమ సిరికింప బడినవి. అవి అక్కడక్కడ ప్రత్యేక కాగితపు చీలికలమీద కూడ వ్రాసి అతికింపబడినవి. 11 వ ఆశ్వాసాంతమున శ్రౌను 19-9-1842 నాటికి 11 ఆశ్వాసముల వరకు ఇతరప్రతులతో పోల్చి చూచినట్లు గుర్తించెను. ఇందు 8 ఆశ్వాసములకు మాత్రము శ్రౌను వ్రాసిన కథాసంగ్రహము కలదు.

D. 885 + కృత్యవ తరణిక మాత్రము లేదు. గ్రంథాంతలో “తెలుగు సాపు మొదటి ప్రతి. సింహాసన ద్వాత్రింశతి సూచితో సం॥ 31-౨౨” అని వ్రాయ బడియున్నది. పత్రమున కిరువైపుల పద్యపాద విభజన మున్నను, చవన మువలె నరుసగ వ్రాయబడెను. పద్యసంఖ్య యున్నది. ఈసాపుప్రతి 1842 సం॥ నవంబరు 30వ తేది నాటికి ముగింపబడినట్లు శ్రౌను వ్రాసెను గ్రంథాంతమున 43 పుటలలో ఈ గ్రంథకథాసంగ్రహము కలదు అది 1842వ సం॥ డిసెంబరునెల 29వ తేదినాటికి పూర్తిచేయ బడినది.

D. 884 + కృత్యవ తరణిక మాత్రము వ్రాయక విడువబడెను. పూర్వప్రతుకిది తీర్పుప్రతి. అనేక పాఠాంతరములుండ అందొక దానిని తాము తీర్పు పాఠముగ గ్రహించుటకుగల కారణములను పరిష్కర్తలు వివరించిరి.

ఉదా :

- (i) “గణభంగముగా - జనులెల్ల - జనులకెల్ల యని
యంచే - జనులకు నెల్లయని వ్రాయడమైనది.

1. “This edition was duly corrected by the editor Narasimha-chari under by directions, in the year 1842” (D. 884)

(i) “గణభంగముగా - జననంబగు యసి యుండే -
జననంబునగు యసి వ్రాయడమైనది.”

ఇదియు పూర్వప్రతివలె పద్యవిభజనము, పాదవిభజనమునన్ను పదనమువలె వరుసగ వ్రాయబడినది.

ఈ ప్రతి 1842వ సం॥ మేనెల శవతేది నాటికి ముగిసినది.

5. 4. 2. సింహాసన ద్వాత్తింశత్తును (సింహాసన ద్వాత్తింశిక) నరసింహా
చారి బ్రౌను ఆదేశానుసారము 1842వ సం॥న పరిష్కరించెను. ఈ పరిష్కరణ
మున నరసింహాచారి తన సవరణలకు కారణములను తెలిపెను.

ఉదా :

i) ఉ॥ అంబుజ మిత్రలేఖ భవదగ్ర ఖరప్రకృతంబులైన దా
నాంబువులందు బుట్టి భువనాంతము నిండుచుగిరిపుండరీ
కంబు ప్రతాప సూర్యుడు వికాసమొనర్చగ నాకసంబు భృం
గంబుగ లోనబూని యధికంబగు వాసన నొప్పునెప్పుడున్.

ము॥ ప్ర॥ 2-50 వా॥ ప్ర 2-49

ఈ పద్యము క్రింద “దానంబువులు యని సంధి భంగముగాయుండె దానాంబువులని వ్రాయడమైనది” అని ఉన్నది.

ii) “ఎట్టులైన నీకు నెరిగింతు నడుగుము...” (వా॥ప్ర॥ 5-25) అను పద్యము క్రింద “యత్యర్థభంగముగా అట్టియైనా యుండే - ఎట్టులైనా యని వ్రాయడమైనది” అని కలదు. ముద్రిత ప్రతిలో “ఎద్దియైన నీకు నెఱిగింతు నడుగుము” అని యున్నది. (5-25)

5. 4. 3. బ్రౌను సూచించిన సవరణలను అక్కడక్కడ కలవు. ఉదా :

న్ బ్రా లున్
పూనిన రీతి రాని తలపుల్ వడిప్రాసముల్ జలంబునన్
బా గ ర్చ చ
గాన గిలంగి నీడ్చియొక పద్యము గూర్చగ వచ్చుగాక యా

కావ్యము కథానుకూలముగ గావ్యము చెప్పవలసిన సన్నమై

నే ట్టి కాన గజ్జలి న యునది కలుడు పుట్టమునేయ నేర్చునే

|| వా|| ప్ర|| 1-20 ము|| ప్ర|| 1-20

ఈ పద్యమునకు ఎదురుగా “పానగిల్లుట అనగా సంకోచించుట-యిక్కడ కానగిలంగ అని అంటే యతిభంగం గనక అది కూడదు -|| బానిసెగాగ అని వుండగలదా. C. P. B.” అని బ్రౌను సూచించెను.

సింహాసన ద్వాత్రింశత్తు శైలియందు కొన్ని స్థానిత్యములన్నను, ఈ కావ్యము పండితాదరమును పొందినదని, దీనిని తన నిఘంటువున ‘G’ అను సంజ్ఞతో గుర్తించితినిని బ్రౌను తెలిపెను.

ఇందలి కథలు అధికభాగము ఆర్థరహితమైనవనియు, బ్రాహ్మణుల అసాధారణ సాధుశీలతను ప్రదర్శించునవి యనియు బ్రౌను పేర్కొనుట చింత్యము.²

ప్రకరణ సారాంశము :

1. బ్రౌను 8 కథాకావ్యములను సేకరించెను వానిలో నాలుగింటిని పరిష్కరించెను. తక్కిన నాల్గింటికి కాగితపు ప్రతులు వ్రాయించెను.
 2. ఈ కథాకావ్యములందు వ్యూహానికి పదములు ప్రచురముగ ప్రయుక్తమగుటచే అవి బ్రౌనును మిక్కిలి ఆకర్షించెను. కాన ఈ కావ్యములు తప్పక పరిష్కరించి ప్రచురింప దగినవిగ అతడు పరిగణించెను.
 3. ఈ కథాకావ్యములలో హంసవింశతి, పంచతంత్ర, సింహాసన ద్వాత్రింశికల నుండి అనేక పదములను తన నిఘంటువున గ్రహించెను. బృహద్గంధము లగు భారతేతిహాసమునకు వలె, ప్రౌఢ ప్రబంధములగు మనుచరిత్రాదులకు వలె పంచతంత్రమునకును బ్రౌను వ్యాఖ్యానమును సమకూర్చుట విశేషము.
-
2. “The style of the poem is much admired but most of the stories are deplorably silly and all turns upon the prodigious sanctity of Brahmins Many are nasty enough, though not nearly so filthy as the stories in the Mahabharat and the Bhagavat” (D. 884)

4. పంచతంత్ర, హంసవింశతులకు పదసూచికలను కూడ సంతరించెను.
5. సింహాసన ద్వారాతింకిక, కథాసారమును అంగ్లమున 43 పుటలలో సంగ్రహించెను.
6. శుకసప్తతికి కథాంశములను సూచించు విషయసూచిక నొసగెను.
7. హంసవింశతిలోని కతిపయ పద్యములకు తెనుగున ప్రతిపదార్థమును, అంగ్లమున భావమును బ్రౌను వ్రాయుట ఈ కావ్యమునందాతనికి గల మక్కువను చాటును.
8. భారత, భాగవతాది పురాణములను, మనువసు చరిత్రాది ప్రబంధములను ఆంధ్రులధికముగ అభిమానించెడివారు. వానికే విశేషప్రచారము కలదు. ఈ కథాకావ్యముల ప్రశస్తిని గుర్తించినవారు అరుదు. అట్టి యెడ బ్రౌను ఆ ఉద్గ్రంథములతో సమముగా ఈ కథాకావ్యములను పరిగణించి వీనిని కూడా పరిష్కరించుటయే కాక వీనియందలి భావ ప్రజ్ఞావ్యవహారమునకు సన్నిహిత మగుటచే నివి అవశ్యపఠనీయ కావ్యములని ప్రకటించుట అతని సునిశిత పరిశీలనా పరిశోధనలకు తార్కాణములు. మూలనుండిన ఈ కథాకావ్యములను బహిర్గత మొనర్చిన గౌరవము బ్రౌనుదొరకు చెందును.

ద్విపదల పరిశీలన

6 0. ఆంధ్ర సాహిత్య ప్రక్రియలలో ద్విపదలపై శ్రావకు మక్కువ మెండు. బాష నలవరచుకొనగోరువారికి తదితర పద్యకావ్యముల కన్న ద్విపదలు సులభశైలిలో సుకరముగ చుండునను అభిప్రాయమును ఆతడు పలుతావులలో వెలిబుచ్చెను¹ పద్యకావ్యములు సుదీర్ఘసమాసములతో సంస్కృతపద భూయిష్టము లగుటచే కఠినములు. ద్విపదలు కడశీదాతాపాకములలో సరళశైలిలో రచిత ములగుటచే నాతి కఠినములు. ఇంచుమించు ద్విపద కావ్యకర్తలందఱు బ్రాహ్మణే తరులు దాదాపు పద్య కావ్యములన్నియు బ్రాహ్మణ రచనలు. అయినను వానిలో పసుచరిత్ర అపవాదము. పసుచరిత్ర కారుడైన భట్టుమూర్తి శూద్రుడు అని శ్రావకు తెలిపెను.²

ద్విపదలు బ్రాహ్మణేతరుల రచనలు అను అభిప్రాయము బ్రౌనునకు ప్రబల ముగనుండెనని తోచుచున్నది. జంగములచే ప్రామాణిక మత గ్రంథముగ పరిగణింప బడు బసవపురాణమును గురించి వ్రాయుచు బ్రౌను అందలి కథలన్నియు అద్భుత గాథలనియు, అవి బ్రాహ్మణులు వచించు పుక్కిటి పురాణములు వంటివి కావనియు, అసంగత విషయ పూరితములు కావనియు సుడివెను.³

1. (i) "The absence of these and other pedantries renders the poems written in couplets much more agreeable to a foreigner : who will value them for that simplicity which is a fault in the estimation of learned bramins." — Es. on Tel. Lit. Para — 63.
- (ii) "This volume is peculiarly well adopted to the use of those who are begining the study of Telugu."— D. 951.
- (iii) "The Prabhu Linga Lila-A Telugu poem useful to beginners in the Language. D. 953.
2. Es. on Tel. Lit. Para. 63.
3. The next legends are yet more marvellous; but they certainly have their negative merit, that they are free from the foulness of the braminical legends, and we find more of the curses therein inflicted, as absurd as they are cruel.

— Account of the Basava Purana.

ద్విపదల పరిశీలన

బ్రౌను 41 ద్వీపద కావ్యములను సముద్ధరించెను. పీనిలో పదుమూడింటిని పరిష్కరించెను. ఒక్కడానికి పాశాంతములను 'గుర్తించెను. ఇరువదియేడింటికి కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను. పరిష్కరించిన పదుమూడింటిలో పది యిట పరిచయ మొనర్పబడుచున్నవి.

6. 1. సారంగధర చరిత్ర :

6.1.0. "The Adventures of Prince Sarang Dhara a popular Telugu Romance" అని బ్రౌను బాణాల శంభుదాస కవికృత ద్వీపద సారంగధర చరిత్రను ప్రశంసించెను. ఈ ద్వీపద కావ్యమును 1827వ సం॥ననే బ్రౌను పరిష్కరించెను. గ్రీకు పురాణములోని 'ఫోద్రా' (Phodra), హిప్పోలిటస్ (Hippolitus) ల గాథకు ఈ సారంగధర చరిత్ర సన్నిహితముగ నున్నదట ఇట్టివే మరి కొన్ని గాథలు గ్రీకు బాషలోను, ఆంగ్ల బాషలోను బైరన్ మహాకవి వ్రాసిన 'పరిసిన' (Parisina - verse 255) అను కృత్యమును కంపట. పీనస్నిటిలో అతి ప్రాచీన మైనది బైవిలు నందలి యోసేపు (Joseph), పొతీపరు భార్యల (Patippar's wife) ఇతివృత్తము అని తెలిపెను. ఇతర బాషా కావ్యములందలి సామ్యములను పేర్కొనుటలో బ్రౌను సమర్థుడు. ఇది అతని బహుభాషా కోవిదత్వమును, బహుపుస్తక పరిచయమును ప్రదర్శించును ⁴

6. 1 1. ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను 10 కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను. 5 తాళపత్ర ప్రతులను సేకరించెను.

D. 1193 + 1827లో జాగ్రత్తగ పరిశీలించి, సవరింపబడిన ప్రతియిది యని బ్రౌను తెలిపెను

D 1195— చివరి 17 పంక్తులు మాత్రమిందులేవు. శేషించిన గ్రంథభాగమంతయు కలదు. పాశభేదములు బంతుల నడుమను, ప్రక్కలను చేర్చబడినవి సుదీర్ఘములైన అధికపాఠములు 13 పుటలలో గ్రంథాంతమున చేర్చబడినవి ఈ ప్రతిని బ్రౌను 1840లో తయారు చేయించెను. 1827 వ సం॥ తరువాత లభించిన ప్రతులలోని పాఠములారాధారముగ నిది పరిష్కృతము.

4. D. 1193.

ఇందు 1827లో పరిష్కరించిన మూలగ్రంథమునే ప్రధానముగ గ్రహించి నూతన పాఠములను పంక్తులనడుమ గుర్తించినట్లు శ్రామ సూచించెను.

D 1198 + 1841 వ సం॥ డిసెంబరు 1 వ తేదీన బెంజ్ లాంబ్ పోస్టుమాస్టర్ గారైన లేంబ్ (Mr. Lamb) దొరగారు ఈ ప్రతిని శ్రామకు పంపిరి. దీనిని బెంగళూరు మిషన్ సొసైటీకి చెందిన బెంజ్ రైస్ (Benj Rice) అను మిషనరీ దొరగారు లేంబ్ దొరగారికి పంపిరి. బెంజ్ దొరగారు తనకు తెనుగుభాషతో పరిచయము లేదనియు, తన కన్నడ మన్నీ ఈ ప్రతిని సేకరించినట్లును, అతనికి తెలుగు తెలియునుగాన ఈ ప్రతిని పరిశీలించి ఇది నిర్దోషమైనదని చెప్పినట్లును లేఖను వ్రాసిరి. లేంబ్ దొరగారు దీనిని శ్రామనకు బహుకరించినట్లున్నది. ఇది చేరిన తరువాత శ్రామ ఇందలి పాఠములతో పై D 1195 ప్రతిని పరిశీలించెను D 1195 ప్రతిలో అనేకస్థలములందు బళ్ళారి ప్రతి ప్రస్తావనకానవచ్చును. ఇది కన్నడ ప్రాంతములందు లభించినది గనుక నిందలి వ్రాత కన్నడపు మోడితో కానవచ్చును.

D 1205 + గ్రంథాదిని 'దిద్దినప్రతి చూచి వ్రాశ్చిది' అని యున్నది. దీనిని 10-5-1842లో వ్రాయనారంభించి 24-5-1842 లో ముగించిరి

D 1200 + 1840 వ సం॥ పరిష్కరింపబడిన ప్రతికిది సాఫల్యము కానోపును. దీనిని 14-5-1842 న ప్రారంభించి 25-5-1842 నాటికి పూర్తి యొనర్చినట్లు శ్రామ గుర్తించెను.

D 1201, D 1204 + ఇవి రెండు 1840 లో పరిష్కరించిన ప్రతికి సాఫల్యము లుగ తోచును. ఈ ప్రతులను వ్రాయించిన కాలము గుర్తింపబడలేదు.

D 1201 లో 3 వ భాగమున 280 వ ద్విపద పాదముకడ "ఇక్కడ గం చరణములు దొరగారి ఆజ్ఞప్రకారము విడిచినాము." అను వ్రాత కలదు. అవి ప్రక్షిప్తములను ఉద్దేశముతో శ్రామ ఆ పంక్తులను తొలగించి యుండును. గ్రంథాంతమున శ్రామ ఇందు మొత్తము 2756 పంక్తు లున్నట్లు గుర్తించెను.

D 1206— బ్రౌను సారంగధర చరిత్రకు టీకను వ్రాయింప నారంభించిన ప్రతి. సారంగధర చరిత్ర ప్రథమభాగమునకు వాడుక భాషలోనున్న టీక యిది. ఈ ద్విపదకావ్య మందలి శైలి సులభముగాన బాషను నేర్వఱునుకొను వారికిది ప్రయోజనకార్యని, తన పండితులలో నొకవృద్ధ బ్రాహ్మణుడు తన కోరిక ప్రకారము ఈ టీకను సమకూర్చెనని బ్రౌను తెలిపెను.

D. 1202 + సటికము. దీసి వ్రాత 1843వ సం॥ జూన్ 22వ తేది ప్రారంభింప బడి 1843 వ సం॥ సెప్టెంబరు 28 వ తేది నాటికి పూర్తిచేయబడినది.

D. 1203 + సటికము. పైప్రతిని చూచి యిది మరల వ్రాయబడినట్లున్నది ఈ ప్రతి లేఖనము 1843వ సం॥ సెప్టెంబరు 16వ తేదీన ప్రారంభింపబడి 1843వ సం॥ నవంబరు 23వ తేదీన ముగింపబడినది

6. 1. 2. బ్రౌను ఈ ద్విపద కావ్యమును గూర్చి—

“శంభుదాసు కవి కృత ద్విపద సారంగధర చరిత్ర గౌరన చెప్పిన నవనాథ చరిత్ర మందొక భాగము మాత్రమే. నవనాథ చరిత్రమున ఈ కథ చక్కటి శైలితో కూర్చబడెను. శంభుదాసు కావ్యములో ఆ కథ పెంపు వహించినను నింపుగలేదు. ఈ కవి గౌరనను పేర్కొనకయే, అతని నవనాథ చరిత్రము నుండి అనేక పంక్తులను యథాతథముగ గ్రహించెను.

గ్రంథాంతమున ఈ కవి చేమకూర అప్పనకవి చెప్పిన గ్రంథము ననుసరించి తానీ గ్రంథమును రచించినట్లు చెప్పెనుకాని, గౌరన పేరునుగాని, అతని నవనాథ చరిత్రమును గాని పేర్కొనలేదు ⁵ అని తెల్పిరి.

చేమకూర వేంకటకవి రచించిన సారంగధర చరిత్ర కలదుగాని, అప్పనకవి కృతి కానరాదు.

6. 1. 3. 1841 వ సం॥ బ్రౌను గుండవరపు కృష్ణయ్యకు వ్రాసిన లేఖలో “ఇంక కొన్నిళ్ళలో సారంగధరచరిత్ర ద్విపదను అచ్చువెయించడంకు వుద్యుక్తులైనాము” అని వ్రాసెను ⁶ కాని ఈ ముద్రణ కార్యరూపమును ధరించినట్లు లేదు.

చేజ్జికిన ప్రతి తెలుగు తాళపత్ర గ్రంథమును సంస్కరించి, ముడింప వలయుననెడి ఉదాత్తాశయము విదేశీయుడైన బ్రౌనునకుండుట ప్రశంసనీయము.

6. 2. హరిశ్చంద్ర చరిత్ర :

6. 2. 0. బ్రౌను ముద్రించి, ప్రకటించిన ద్వీపదలిలో గౌరన హరిశ్చంద్ర చరిత్ర యొకటి. గౌరన కావ్యముల పట్ల బ్రౌనునకు ప్రత్యేకాభిమానము. అతని నవనాథ చరిత్రను సంస్కరించుటయే కాక అందలి తృతీయాశ్వాసమును మాత్రము ముద్రించెను. స్కాంద పురాణాంతర్గతముగా సంస్కృత భాషలోనున్న హరిశ్చంద్రో పాఖ్యానము ననుసరించి యీద్వీపద ప్రబంధము రచితము

6. 2. 1. ఈ ద్వీపద హరిశ్చంద్ర చరిత్రకు బ్రౌను వ్రాముంచిన కాగితపు ప్రతులు 9. వీనిలో 3 మూలగ్రంథము మాత్రము కలవి. 6 టీకా సహితములు.

D 1210 + పాఠభేదములు పెక్కులు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడినవి. కొన్ని నిర్దుష్టపాఠములు ప్రక్కలందును వ్రాయబడెను ఈ కాగితపుప్రతి 1827 వ సం॥న తయారుచేయబడెను. విభిన్న పాఠాంతరములుగల యీచిత్త ప్రతియే 1841వ సం॥న తాను ముద్రించిన హరిశ్చంద్ర చరిత్రకు మూల మనియు ఆ ముద్రితప్రతి పాదసంఖ్య లిందు వ్రతిపుట ప్రైభాగమున సూచింపబడినదనియు బ్రౌను తెలిపెను

D 1209 + పూర్వభాగమని, ఉత్తరభాగమని ద్వీధావిభక్తము. 2, 900 ద్వీపద లున్నవి. పై ప్రతి కిది సాపు ప్రతి 'హరిశ్చంద్రకథ - ద్వీపద. దీర్ఘ ప్రతి' అని 'మొఖాపిలా అయినది' అని యిందు సూచితము.

D 1211— పూర్వభాగము పూర్తిగ, ఉత్తరభాగమున 190 ద్వీపదలు మాత్రమున్నవి

D. 1219— సటీకము. గ్రంథావతరణికలేదు. కథాది నుండి ఉత్తరభాగమున కొంత వరకు కలదు. ఇంచుమించు 620 ద్వీపదలును వాని టీకయు నుండవలసిన ప్రతము లిందు సంపుటీకరణముననే చేరలేదు. టీక సవరింపబడినది. ఈ టీకను 21-1-1845 వ సం॥న ప్రారంభించినట్లున్నది. ఇది 2-7-1845 న పూర్తిఅయినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.

D. 1220— టీకా సహితము. గ్రంథావతారికయు, పూర్వభాగాంతపు ద్వీపదలును కొరవడిన ప్రతి 15-11-1845న ఈ టీకా రచనను తొడగి 26-5-1846 న ముగించిరి.

ద్విపదల పరిశీలన

D 1217— అవతారిక తక్క తక్కిన గ్రంథమున కంత టీక కలదు. ఈ ప్రతిని 17-11-1845 న వ్రాయుటకు మొదలుపెట్టి 9-8-1846 న పూర్తి యొనర్చిరి.

D. 1216— సటీకము. అవతారికాభాగము లేదు. పూర్వభాగమున కొంతవరకు మాత్రమే కలదు. ఈ టీక రచనను 18-8-1846 న మొదలుపెట్టి 3-9-1846 న ముగించిరి. ఇది 'సామప్రతి' యని పేర్కొనబడెను.

D 1218— సటీకము. పూర్వభాగములో కొంతభాగమునకు మాత్రమే టీక కలదు. ఈ ప్రతి రచనాకాలము గుర్తింపబడలేదు.

D 1221— అవతారిక వినా, పూర్వోత్తరభాగములకు టీక కలదు. ఈ టీకను 1-5-1851 న వ్రాయనారంభించి 20-8-1851 న ముగించిరి.

6. 2 2. హరిశ్చంద్ర చరిత్ర సవరణకు బ్రౌను ఎన్ని ప్రతులను సేకరించెనో తెలియదుకాని ౨౯౮, ౬౦, ౨౦౦. సంఖ్యలు గల లాఘవప్రతులను సంప్రదించినట్లు పై కాగితపు ప్రతులలో నటనట సూచితము. ఈ కావ్య పూర్వభాగమును అతని పండితుడైన వెంకట నరసయ్య తీర్చుచేసెను¹ ఉత్తరభాగమును కూడ నరసయ్యయే పరిష్కరించి యుండవచ్చును.

ఈ కావ్య టీకా కర్తయు తెలియుట లేదు.

ఈ ద్విపదకు బ్రౌను అంగమున 4 పుటలలో కథా సంగ్రహమును సేమ కూర్చెను.² ఈ గ్రంథమును నాతడు 1841 వ సంవత్సరము ముద్రించెను.

6. 3. ప్రభులింగలీల :

6. 3. 0. చామరను అను కన్నడకవి కన్నడభాషలో రచించిన గ్రంథము ననుసరించి పిడుపర్తి సోమనకవి ప్రభులింగలీలను తెనుగున ద్విపద కావ్యముగ రచించెను. అల్లమ ప్రభువను శైవాచార్యుని చరిత్రము ప్రధానముగాను తదితర శైవాచార్యుల చరిత్రములు ప్రసక్తములుగాను ఇందు అభివర్ణితములు.

1. D. 1211.

2. D 1217 ప్రథము. 353 - 354

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్ధరణము

6. 3. 1. ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను 9 కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను కాలానుక్రమణిక ననుసరించి యా ప్రతుల వివరములు :

D 953 + అయిదు ప్రతులలోని పాఠభేదములు గుర్తింపబడిన ప్రతి ఇందు మద్రాసు, మెకంబీ లైబ్రరీలో లభించిన ప్రతులలోని పాఠములు కూడ గుర్తింపబడినవి. పద్యపాదముల నడుమనే కాక కొన్ని పాఠాంతరములు పేరుగ కాగితపు తునుకలపై వ్రాయబడి నడుమ నడుమ అధికింపబడినవి. తాళపత్ర ప్రతులందలివే కాక కర్ణాకర్ణిగ వినిన పాఠములను కూడ బ్రౌను గుర్తించినట్లు పేర్కొనెను : “యిందులో నేను పాఠభేదములు తగిలించినాను సరే. వక గ్రంథములో వుండకుండా మనుష్యులు చదువగా నా చెవిలో పడ్డది.” ఈ ప్రతి తయారు చేయించిన కాలము తెలియదు కాని 1839 వ సం॥న వ్రాయించ బడిన శుద్ధప్రతి కిది మాతృకయని బ్రౌను తెలిపెను. విషయసూచికలు అచటనచట పుటల ప్రక్కలందు కలదు.

D 952 + 1839 వ సం॥న బ్రౌను ఆజ్ఞానుసారము చిలకమఱ్ఱి నరసింహాచారి, పరిష్కరించిన ప్రతి అక్కడక్కడ సంస్కరణములు, లఘుటిప్పణులున్నవి. కొన్నిచోట్ల బ్రౌను ఆంగ్ల వివరణములున్నవి.

ఈ గ్రంథమందలి యితివృత్తము సం॥ గహముగ తెనుగు, ఇంగ్లీషు భాషలలో వ్రాయబడినది. తెనుగున 38, ఆంగ్లమున 30 పుటలున్నవి.

D 950 + పై పరిష్కరణాంతరము లభించిన నూతన ప్రతులలోని పాఠభేదములు గుర్తింపబడిన ప్రతి.¹

D 951 + D. 950 ప్రతినే బ్రౌను పునః పరిశీలించి, సవరించి, వివరణములతో ఈ నూతన పరిష్కృత ప్రతిని 1839 లో సిద్ధముచేసెను. ఇందు 1840 వసం॥న అక్టోబరులో లభించిన ప్రతిలోని పాఠభేదములు పంక్తుల నడుమ గుర్తింపబడెను.

-
1. “The Prabhu Linga Lila with various readings found in several manuscripts and recorded under the directions of C. P. Brown. The text is here given according to the Edition prepared in 1839 by Narasimhachari” — D. 950,

ద్విపదల పరిశీలన

D. 954 + సదీకము. రెండుసంపుటములు. ఈ టీక 1842 వ సం॥న జూన్ 22 వ తేదీ ముగింపబడినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.

D 962 + పై టీకానహిత ప్రతికిది పుత్తికి. రెండు సంపుటములు.

D 955 + మూలము మాత్రము వ్రాయబడిన ప్రతి.

D 958 — మొదటి 6 గతులు లేవు

D 950 — అదినండి తత్తీయగతిలో కొంతభాగము పరకు కలదు.

6. 3 2 ప్రభులింగలీలను చిలకమర్రి నరసింహాచారి 1839 వ సం॥న పరిష్కరించెను. నరసింహాచారి వాతసర్వయములను చేసినపుడు, ఆయా పాతములను గ్రహించుటకు గాని మార్పుటకు గాని గల కారణములను వివరించెను.

ఉదా :

1) పరుసంపు సోకినప్పటి లోహమట్లు

X

కరణ గుణంబులు కడకు బొవెత్తి - (1-38)

ఈ పాదమున కెదురుగా “X అర్థభంగంగా కరుణ । కర్మ అని వుండె । కరణ అని వ్రాయడమైనది.” అని వివరింపబడినది

X

2) నవరత్నజాతి నిర్ణయము లెట్లట్ల
శివభక్తి మర్మంబుజే మించిపోవు (1-43)

ఈ పాదమున కభిముఖముగా “X గణభంగంగా నున్న అథా భంగంగా నున్న । లట్ల । లెట్లట్ల । అని వుండె లెట్లట్ల అని వ్రాయడమైనది” అని పాతసర్వయహేతువు చెప్పబడినది.

సంప్రదించిన ప్రతుల వివరములు D 953 ప్రతి చివర వ్రాయబడినది. మద్రాసు ప్రతి “Mr Day” అని గుర్తింపబడినట్లు బ్రౌను తెలిపెను ఆయా ప్రతులకు సంఖ్యలొసగబడినవి.

ప్రభులింగలీల పరిష్కరణము పూర్తి అయినను, ఇంకను ప్రత్యంతరముల కొరకు అన్వేషించుట బ్రౌను మానలేదు. 1844వ సం॥ జూన్ 20వ తేదీన కడప

జిల్లా, నౌసం తాలూకా మనసపు కోట్ల గుమస్తా ఆయన అవధానం అప్పయ్య తేఖను బట్టి యీ విషయము విదితమగుచున్నది. ఈ లేఖలో అప్పయ్య తమ ప్రాంతమున గండ్రగూ? శివమల్లప్ప యొద్దగల ప్రభులింగలీల, జనవపురాణము లకు సిట్టూరి సుబ్బయ్యచేత ప్రతులను వ్రాయించి పంపెడనని బ్రౌనుకు నివేదించెను.²

6. 3. 3. ప్రభులింగలీల ఆంగ్లాను వాదమును బ్రౌను 1839 వ సం॥ జూన్ 5వ తేదీన ప్రారంభించి, 19 గతులను 1842 వ సం॥ డిసెంబరు 22 నాటికి పూర్తి చేసెను.³ పూర్తికావ్యమును ఎప్పుడు ముగించెనో తెలియదు ఈ 25 గతులలో ఒక్కొక్క గతిలో ఎన్ని ద్విపదలున్నవి యని గుర్తించుటయేకాక, ఇందు మొత్తము 1740 ద్విపదలున్నవని తెల్పించెను. ఇందలి 31 వ గతిలో కొంతభాగమును బ్రౌను పద్యరూపమున ఆంగ్లీకరించెను. (చూ. అను - II)

బ్రౌను ప్రభులింగలీలానువాదమునకు 1838 వ సం॥నే పూనుకొనినట్లు మల్లంపల్లి వీరేశలింగ శాస్త్రి జేవలన తెల్లమగును. ప్రభులింగలీల తమరు తాపాంతరం చేస్తూవున్న వృత్తాంతం తెలిసి పరమానందమును పొందినాను యెందునూంచి అంటే అల్లమప్రభువువారి శూన్యసింహాసన వద్ద న మొదలుగాగల కొన్ని స్థలములను అర్థము చేసుకోవడమునకే యితరులకు అసాధ్యం.⁴ దీనిని బట్టి బ్రౌను ఆంగ్లాను వాదములను కూడ ఆరాటి తెలుగు పాఠకులు ఆతురతతో చదివెడివారని గ్రహింప నగును. అప్పటివారి పున పిపాసను బ్రౌను కాగితపుప్రతులు ముద్రితప్రతులు ఎంతగనో తీర్చినవి.

6. 3. 4 బ్రౌను ఈ కావ్యమునకు వీరభద్రద్రయ్యచే టీకను వ్రాయించెను. ఈ టీక 1842 వ సం॥ జూన్ 22 వ తేదీనాటికి ముగిసినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.⁵ ఈ టీకనే మరల నొక పర్యాయము వీరభద్రద్రయ్య పరిశీలించినట్లున్నది. ఆ పరిశీలనము 1842 వ సం॥ జూలై 10 వ తేదీకి ముగిసినదట. ఈ సవరించిన టీకా ప్రతి వ్రాత 1842 వ సం॥ జూలై 19 వ తేదీ నాటికి పూర్తియాయెను.⁶

6. 3. 5 ఈ ప్రభులింగలీల గ్రంథ పరిశోధనను బ్రౌను కొంత కూలంకషముగ నొనర్చినట్లు వ్యక్తమగును. తాను వ్రాయించిన ప్రతి కాగితపు ప్రతిలో

2. Sr. of Lt. M. 419. P. 456.

4. Sr. of Lt. M. 401

5. D. 954.

6. D. 962

ఈ కావ్యమును గూర్చి కవిని గూర్చి కవి కాలాదికములను గూర్చి, జంగమాలను గూర్చి, శైవసిద్ధాంతములను గూర్చి వివరించెను.

బ్రౌను పిడుపర్తి సోమన కాలమునుగూర్చి కొంత తికమకపడెను. ప్రప్రథమమున సోమన 18వ శతాబ్దికి 2 శతాబ్దియుల పూర్వపువాడని జనప్రతిపాదింపగా ఆతడు నన్నయ్యను కాని ఆతని సమకాలికులను కాని పేర్కొనక పోవుట, నన్నయ్యకు పూర్వదైయండునని బ్రౌను భావించెను. ఈ కవిని కావలి రామస్వామి తన 'Deccan Poets'లో గుర్తింపలేదని పేర్కొనెను.⁷

తన కాలమున వాడుకలో లేని ఆభరణములు కావ్యమున వర్ణింపబడుటయు, 'కంపు' అను పదము 'సువాసన' అను అర్థమున ప్రయుక్తమగుటయు ఆ కావ్య ప్రాచీనతకు తార్కాణములైనను,⁸ సోమన కాలమును గురించి బ్రౌను ఇదమితముగ తేల్చుకొనలేక పోయెను ఎలియట్ దొరగారు హైందవశాసనములను గురించి వ్రాసిన వ్యాసమున (Hindu Inscriptions - Madras Journal of Lit. Jan 1838 Pg 197) బిజ్జలుని మరణ కాలమును శకవర్షము 1087 అనగా క్రీ. శ. 1000 అని తెలిపెను. అట్లయిన బిజ్జలుడు, బసవన 11వ శతాబ్దికి చెందినవారగుదురు ప్రభు లింగలీల యందలి బావ దాని ఆధునికతను నిరూపించు చున్నది. కాని అది బసవ పూజ, పండితారాధ్య చరిత్ర కర్తయగు పాల్కురికి సోమనాథుని శిష్యునిచే రచింప బడినది. అప్పటి మూడు గ్రంథములు ఒకే శతాబ్దమునకు చెందును. కాని ప్రభు లింగలీల అందరు భావించుదానికన్న ఆధునికమనీ, బహుశః ఈ కవి కృష్ణదేవరాయ లకు సమకాలికుడు కానోపును అని స్వాభిప్రాయమును వెలిబుచ్చెను.⁹ పిడుపర్తి సోమన తాను పాల్కురికి సోమనాథుని శిష్యుడనని చెప్పుకొనుటవలన వారిరువురు సమకాలికులై యుండవలయునని బ్రౌను భావించెను. కాని బ్రౌను సోమనను గురించి మరికొంత పరిశోధనచేసి యీతడు క్రీ. శ. 16 వ శతాబ్దివాడని తేల్చెను.¹⁰ ఇంకను కొంత ఆలోచింపగా ప్రభులింగలీల ఆధునిక కావ్యముని 700 ఏండ్లక్రితమిది రచింప బడినట్లు భావింపబడినను వాస్తవమునకది 200 ఏండ్ల క్రితము మాత్రమే (బ్రౌను కాలమునకు) రచింపబడినదని బ్రౌనుకు తోచెను¹¹ అప్పటి కింకిను వాఙ్మయ

7. ప. 903.

10. Ibid.

8. 952

11. D. 952

9. D. 951.

చరిత్రకు సరియగు ఆకరములు లభింపమిచే బ్రౌను ఇట్లు సోమనకాలమును గురించి భిన్నాభిప్రాయములను వ్యక్తపరచెను. 1840 వసం॥న బసవపురాణమును గురించి వ్రాసిన వ్యాసములో పిడుపర్తి సోమన వ్రాసిన పద్య బసవపురాణము, ప్రభులింగలీల కావ్యములు 16 వ శతాబ్దమునకు చెందినవనీ, తానెంతకు పూర్వము సోమన కాలమును గూర్చి వ్యక్తపరచిన అభిప్రాయములను సవరించు కొనవలయునని తెలిపెను 12

కవిని గురించి బ్రౌను ఇట్లు పేర్కొనెను :

“జంగముల గురువుగ, మార్గదర్శక సోమనను ప్రజలు గౌరవించుచు అతడు పీఠైవమతమునకు చెందినవాడు పీఠైవులు విష్ణ్వారాధన విముఖులు పురాణాదుల యందు తిరస్కారభావము కలవారు. తత్కారణమగ వానిని బ్రాహ్మణులు వీహ్య భావముతో చూతురు. గాథమగు తత్త్వవిచారము వలనను, ఆత్మార్పణము వలనను భగవంతునితో ఐక్యము చెందుట ఈ మత పరమార్థము,” 13

పాల్కురికి సోమన ద్వీపదగా రచించిన, బసవపురాణమును పిడుపర్తి సోమన పద్యకావ్యముగా సంతరించెననియు, అందు ఆతని ఇతర రచనలు ప్రస్తావించబడె ననియు బ్రౌను వచించెను. అతని పెదతండ్రి అయిన పిడుపర్తి బసవన దీక్షాబోధ, పిళ్లనయనారు కథ, బ్రహ్మాత్మరథండుము, మరికొన్ని గ్రంథములను రచించినట్లు సోమన పేర్కొనెను. ఆ మరికొన్నింటిలో ప్రభులింగలీల పద్యకావ్య మొకటి అని బ్రౌను తెలుపుటకు ఆధారమేమో తెలియకున్నది. సోమనాధుని తమ్ముని కుమారుడైన బసవన మరియొకడు కలడు. ఇతడు సోమనద్వీపద ప్రభులింగలీలను పద్యకావ్య ముగ రచించెను. కావున బ్రౌను భావించినట్లు సోమన పెద తండ్రియైన బసవన పద్య ప్రభులింగలీల కర్త కానేరడు.

జంగములను గురించిన వివరముల కొరకు బ్రౌను కొంత శోధించి Wilk's Mysore, appendix No : IV P. 503 లో జంగములను గురించి విపులముగ

12. “None of these works equal in beauty of style the Puran and Lila in the modern version, written (Perhaps about A. D. 1600) by Somia. Hindus are always apt to give a fictitious antiquity to their favourite authors; and late enquiries have shewn me that the dates mentioned in a former essay require correction.”—Essay on Basava Puran.
13. D. 951.

నున్నను అందు కొన్ని స్థానిత్యములున్నట్లు తెలిపెను. అందు జంగమ పదమునకు వ్యుత్పత్తి మూడు శబ్దముల కలయికగ చెప్పబడెను. జం=పుట్టుట; గం=గమనము; మ = మరణించుట ఈ పద విచ్ఛేదము తప్పు. బ్రౌను 'జంగమ' అను పదము నకు నడయాడునది (Movable, locomotive= as approved to sthavara, fixed, stable) అని అర్థమని వివరించెను. ఒక చిన్న వెండిబరణియందు లింగమును ధరించు ఈ మతస్థులు, నడయాడు లింగమును శివునికి విశ్వసించి, తమ్ము జంగములుగ భావించురట ఈ మతస్థులు బాహ్యకర్మకాండను అర్ధరహితము, నిష్ప్రయోజకమైనదని ఖండించి ధర్మియే పథానమని ప్రబోధింతురు. లీల (ప్రభు లింగలీల), బసవపురాణము, ఆరాధ్యచరిత్ర (పండితారాధ్యచరిత్ర) సిద్ధాంత శిఖామణి అను గ్రంథములేకాక సకలగమ సంగ్రహమును, జంగములను గురించి విపులీకరించెనట మీ పలారాధ్యుల, ఏకోరామనారాధ్యులు, పండితారాధ్యులు, రేవణారాధ్యులను. ఈ నలుగురు శివాచార్యులని బ్రౌను తెలిపెను ఇట్టి వివరములను పెక్కింటిని బ్రౌను సేకరించి గ్రంథస్థమొనర్చెను.¹⁴

'అల్లమ' పదమునకు అర్థమను అనుభవ సూత్రమను గ్రంథము నుండి ఇట్లు ఉద్ధరించెను

"అల్లమ అనగా చైతన్యం . పరిపూర్ణం . ఏకం . అచలం . జ్యోతిర్మయం . వ్యాపకం . తత్పంచాక్షర మంత్ర మాద్యమమరం . సూక్ష్మాది సూక్ష్మంశరం . లింగం బ్రహ్మ సనాతనం సుమన సాధ్యాతవ్యరూపం సదా॥ బాహ్యోఽఖ్యంతర సంస్థితం పరశివం ప్రాణేశ్వరం భావయే*॥"

వీరశైవ సిద్ధాంతమునకు 28 ఆగమములు ప్రధానములు ఈ ఆగమముల తరువాత అనుభవసూత్రము, సిద్ధాంత శేఖరము, వీరశైవ చింతామణి పేర్కొన దగినవి. ఆ తరువాయి శంకరసంహిత, వాచూలము, లింగధారణ దీపిక, లింగ దారణ చంద్రిక, విశేషార్థ ప్రకాశిక అనునవి చెప్పదగినవి. చివరగ పద్మపురాణ

14. D. 952.

* కది సంస్కృత శాస్త్రాల విక్రీడిత పద్యము. దీనిని బ్రౌను పదచ్ఛేదము గావించి గుర్తించి యున్నాడు.

ద్వితీయ భాగమును వీరశైవులు ప్రధానముగ పరిగణింతురట ఒక స్థలమున ఈ చక్కని కావ్యమునకు ఈ క్రింది గీతాశ్లోక షట్కము అనుగుణముగ నుండునని ఉదాహరించెను. అట్లే మరొక తావున 8 సంస్కృత శ్లోకములను ఉద్ధరించి, అవి శంకరాచార్య విరచిత 'అగస్త్యాష్టక'ము అని పేర్కొనెను.

పై అంశములు ఇట్టి మతవిషయక వివరణలు కేవలము ఆంధ్ర భాషాసాహిత్యములోనివేగాక ఇతర భాషా సాహిత్యములందులి విషయములను ట డ అవగాహన చేసికొనవలయుననెడి ఆతని ఆసక్తిని వ్యక్తము చేయను.

జావా ద్వీపమునందొక భాగము 'ప్రభులింగమను' పేర పిలువబడుచున్నదని బ్రాహ్మ తెలిపి అందులకు "See Raffles, Java P-apud (?) Ann Reg 1816 Page-516" అను ఆకరమును చూపెను.

ప్రభులింగలీల అనేక విషయములందు ఆంగ్ల భాషలోని Spencer's కావ్యము నకు సదృశమైనదట ముఖ్యముగ అక్కమహాదేవి ఉపాఖ్యానము Spencer's Unanu పోలినదట. ఈ లీలయందలి తాత్త్వికవ్యక్తులకు గ్రీకు పురాణములందలి తాత్త్విక వ్యక్తులకు సాదృశ్యమును చూపుచు నొక పట్టికను ప్రదర్శించెను.

Personce in this Mystery	
Sanskrit Name	Greek Name
Maya..... I	Maia, Cybele. I Tamasa
	Gunanam or the fleshy spirit
Vimala..... I Iris.	I Rajasa Gunam or
	The Aspirant.
Maha Devi...I Minerva.	I Satwica Gunam
	or The heavenly spirit.
	?
Allama I [Apollo - acchas - no Mercury]	Hermes
Basava I [Apollo Nomius - or]	Hercules DEITY
Siva I Osiris or Jove.	Providence.
Parvati I Juns or Jsia	Fate;''

భవి కవులను పిడుపర్తి సోమన స్మరింపక పోవుటవలనను, సోమనను శివేశ్వర కవులు పేర్కొనకపోవుట వలనను ప్రభులింగలీల వాస్తవమునకొక పాషండ గ్రంథము

Heretical Book) గవన్న దగినదైనను, శైవులు దీనిని భక్తిజ్ఞాన సంబంధి గ్రంథముగ, షణ్మతసమ్మతమైన కావ్యముగ పరిగణించురని బ్రౌను నుడివెను. దీనితో సమానమైన బసవపురాణమును భక్తివైరాగ్య విషయాత్మక గ్రంథముగ సంభావించును. ఈ రెండు గ్రంథములు భక్తి ప్రబోధమున సమానములైనవనియు, వీనితో తులనగా గలిగినది ఒక్క “చారిత్ర or పండితారాఢ్య చరిత్ర” మాత్రమేయట. కాని ప్రసిద్ధి ప్రచారములలో ‘లీల’ అని వ్యవహరింపబడు ప్రభులింగలీలదే ప్రథమ ప్రాసమట.¹⁵

8. 3. 8. ప్రభులింగలీలను ముద్రింపవలయునని బ్రౌను సంకల్పించెను. 1840 వ సం॥న డిసెంబరు 12 వ తేది ధర్మవరము సుబ్బన్నకు వ్రాయించిన లేఖలో “...జంగమ పుస్తకాలలో కొన్ని కావలికి వున్నవి - అవి కన్నడభాష గినుక కన్నడ వాండవద్ద విచారించవలెను - యేమంటే - ప్రభులింగలీల, బసవపురాణం, బసవ కాళిజ్ఞానం - వీటిలో ముఖ్యంగా లీలకావలికినది గినుక దానికి రెండు మూడు ప్రతులు దొరికే పక్షమందు చాపా చేయించేటందుకు మాకు బాపం కలిగి వున్నది.”¹⁶ మరొక రికి కూడ బ్రౌను “... ఇంకా కొన్నిళ్ళకు హరిశ్చంద్రచరిత్ర ద్వీపద, సారంగధర చరిత్ర ద్వీపద, ప్రభులింగలీల ద్వీపద మొదలయినవి కొన్ని ప్రబంధములు అచ్చు పేయించడంకు వుద్ధుక్తులై నాము.” అని లేఖను వ్రాసెను.¹⁷

ప్రభులింగలీలను ముద్రించవలసిన క్రమమును కూడ బ్రౌను విదితపరచెను. “...ప్రభులింగలీల చాపాచేయించేటప్పుడు వుండవలసిన క్రమం యేమంటే -

౧. శ్రీవీరశైవప్ర	సిద్ధసిద్ధాంత
కోవిదశ్రీపాల	కురికిసోమేశ
బసవ పురాణాది	భవ్యకావ్యముల
ననమాతుభక్తమా	హత్మ్యంబుదెలిపి

ఇట్లు విరామస్థలమును నిర్దేశించుచు ముద్రింపవలయునని బ్రౌను ఆశయము. మరి ఈ ఆశయము ఫలోన్ముఖమయినట్లు కానరాదు.

15. D. 952, 953.

16. Sr. of Lt. M. 411. PP. 54 -

17. Ibid. M. 418 PP. 336 -

ఇట్లు ప్రభులింగలిల కావ్యమును పరిష్కరించుటయే ౯౯. దాని ముద్రణకు పూనుకొని, వీరశైవమతమును గూర్చి పెక్కు విషయములను సంకలించిన బ్రౌను పరిశ్రమ గణనాతీతము.

6. 4. బసవపురాణము :

6. 4. 0. పాల్కురికి సోమనాథ విరచితమగు బసవపురాణము వీరశైవమత ప్రతిష్ఠాపకుడగు బసవేశ్వరుని చరిత్రగల 7 అశ్వాసముల ద్విపద గ్రంథము. అను ప్రసక్తముగా నిందింకను అనేక శివభక్తుల ఉపాఖ్యానములు వర్ణితముల. ఈ బసవపురాణ పరిష్కరణకు బ్రౌను 1839వ సం॥న పూనుకొనెను.

6. 4. 1. ఈ కావ్యమునకు బ్రౌను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులు 5. D. 970 +. 1839వ సం॥న వివిధ ప్రతులలోని పాఠములను గుర్తింపిన ప్రతి. వివిధ ప్రతులందలి విభిన్న పాఠములను ప్రదర్శించుటచే నీది మిక్కిలి అమూల్యమైన ప్రతియనియు, ఈ ప్రతి నాధారముగ గొనియే పరిష్కృత నూతనప్రతి నిర్మింప బడినదనియు బ్రౌను సూచించెను.

మూలము ముగిసిన తరువాత 134 పుటలలో కథాసంగ్రహము తెలుగున వ్రాయబడెను. పిదప నీ తెలుగు కథాసంగ్రహమునకు బ్రౌను చేసిన అంగ్లానువాదము 160 పుటలలో నున్నది.

పిడుపర్తి సోమన బసవపురాణ పద్యకావ్యము నందు చెప్పిన చొప్పున పాల్కురికి సోమనాథుని గ్రంథముల పట్టిక గ్రంథాంతమున పొందుపరుపబడెను.

D. 969. +. 1839వ సం॥న పరిష్కరింపబడిన నూతన ప్రతి. పాఠభేదములు గుర్తింపబడిన ప్రతిని ఆధారముగ చేసికొని, బ్రౌను పర్యవేక్షణలో 1839వ సం॥ సెప్టెంబరు 30వ తేదీ నాటికి ఈ ప్రతిని తయారు చేయుట పూర్తియాయెను. మాతృకలోని పాఠభేదములలో నిర్దుష్టములని యెంచ బడినవి మాత్రమిందు గ్రహింపబడినవి. ఇందును అనేక సంస్కారములు అక్కడక్కడ చేయబడియున్నవి. ప్రతిపుట పార్శ్వమందును ఆయా పుటల యందలి విషయము సంగ్రహముగా నాంధ్రముననే వ్రాయబడి యున్నది.

మూలము ముగిసిన తరువాత 128 పుటలలో గ్రంథ విషయసూచిక ఆంధ్రమున వ్రాయబడియున్నది. మూల ప్రతిపుట పార్శ్వములందలి విషయ సంగ్రహములే దీనికి మూలముగానున్నది.

దీని తరువాత దీనికి బ్రౌను చేసిన ఆంగ్లానువాదము 142 పుటలలో నున్నది. ఈ అనువాదమును బ్రౌను 1839వ సం॥ నవంబరు 7వ తారీ ఖనకు పూర్తియైనట్లెన్నెను.

ఈప్రతి ప్రారంభమున నొక గమనిక కలదు : “ఈ గ్రంథము చూచెడివారు ఆరు ప్రతిభేదములుగల దీని మాతృక చూచి దీనిలో అసంగతమైన ప్రతిభేదములున్నప్పటికి పాఠానముగ విచారించి దిద్దవలెను.”

D. 968. +, ఇది పై పరిష్కృత ప్రతినే పునఃపరిశీలించి సవరించి, 1840వ సం॥న బ్రౌను తయారు చేయించిన ప్రతి. సంపుటారంభమున “ఆన ౧౮౩౩ సంవత్సరమందు చన్నపట్నంలో ఆరు ప్రతులలో వుండే ప్రతి భేదములు యెత్తివ్రాయించి తప్పులు తిద్దించి నవీనంగా తీపు చేసిన గ్రంథం” అని వ్రాయబడియున్నది. మూలప్రతి లేఖనము 1839వ సం॥ అక్టోబరు 5వ తేది ప్రాంతముల ముగిసినట్లున్నది. ఆంధ్రాంగ్లములందలి కథాసంగ్రహము కలదు.

D. 961, +, ఇది చిత్తప్రతులను చూచి వ్రాయబడిన సాపుప్రతి. గ్రంథాంతమున 122 పుటలలో గ్రంథస్థవిషయము సంగ్రహముగ తెలుగు వచనమున గలదు. ఆ తరువాత దీనికి బ్రౌను చేసిన ఆంగ్లానువాదము బ్రౌను స్వహస్తముతో 161 పుటలలో వ్రాయబడినది.

D. 965 — 6వ ఆశ్వాసమున కొంతభాగమును, 7వ ఆశ్వాసము పూర్తిగను ఉన్న ప్రతి. వ్రాతలేని వైపులందు అధిక పాఠభేదములు చేర్చబడినవి.

6. 4. 2. బసవపురాణ మాతృకలను నొసం ముసనలు అవధానం అప్పయ సేకరించి పెట్టినట్లు లేఖనవలన తెలియుచున్నది.¹ ధర్మవరము సుబ్బన్నకు కూడ

1. Sr. of Lt. M. 419, P. 456 & 516.

2. Ibid. M. 419. P. 54,

శ్రాను బసవపురాణ ప్రతికొరకు జాబు వ్రాసెను² 1889వ సం॥ అక్టోబరు 20వ తేదీలో అంగర బ్రహ్మజి కృష్ణాపంతులు తమ ప్రాంతములలో బసవపురాణ ప్రతులు లభించుచున్నవని, వలసినచో ప్రతులను పంపగలనని శ్రానునకు విన్నవించుచు లేఖను వ్రాసెను.³

వివిధ ప్రాంతముల నుండి శ్రాను బసవపురాణమునకు రి సమగ్ర ప్రతులను సంపాదించినట్లున్నది. “ఆన ౧౮౩౭ సంవత్సరమందు చన్నపట్నంలో ఆరు ప్రతులలో వుండే ప్రతిభేదములు యెత్తి వ్రాయించి తప్పులు దిద్దించి నవీనంగా తీర్పు చేసిన గ్రంథం” అని D 988, 989 ప్రతులలో నుండుటవలన ఈ పురాణ సంస్కరణమునకు రి ప్రతులను సంప్రదించినట్లు తెల్లమగును. తత్పరిష్కరణ లెవరను విషయము చెప్పబడలేదు. బహుశః పీఠభద్రయ్య కావచ్చును.

రి. 4. 3. ప్రభులింగలీలతో పాటు బసవపురాణమును కూడ ముద్రింప శ్రాను ఉద్దేశించినట్లు ఇంతకు ముందే సూచితము. కాని ఈ పురాణ ముద్రణము ఫలవంతమైనట్లులేదు.

రి. 4. 4. ప్రభులింగలీల కర్తయైన పిడుపర్తి సోమనాథుని గురించి శ్రాను ఇట్లు వ్రాసెను. “This poet says he was the pupil of పాల్కురికి సోమనాథ who wrote the ద్విపద బసవపురాణం and the పండితారాధ్యచరిత్ర ద్విపద and who one would suppose was an ఆరాధ్య Bramin - but Somaya seems to be a sudra - perhaps a Mudelejar - he says - his guru was named పండితారాధ్యుడు”.⁴ ఈ వాతను బట్టి సోమన శూద్రుడని శ్రాను భావించిననుటస్పష్టము.

బసవపురాణమును గురించి వ్రాసిన సుదీర్ఘ చాసములో⁵ బసవపురాణ కథా సంగ్రహమును వ్రాయుటయేగాక, ఆ గ్రంథమును సహితము సమీక్షించెను. పిడుపర్తి సోమన తన పర్యబసవపురాణమున పాల్కురికి సోమనను ప్రతాపదేవరాయల (ప్రౌఢరాయలు) సమకాలికునిగ పేర్కొనుటచే పాల్కురికి సోమన క్రీ. శ. 1456-1477 మధ్యకాలమునకు చెందునని శ్రాను నిర్దేశించెను ఆంధ్రకవి సప్తశతకారులు “ఈతని కాలమును గూర్చి యభిప్రాయ భేదములు చాల కలవు. మొత్తము మీద

3. Ibid. M. 411. P. 240.

4. D. 953.

5. Account of the Basava Puran. pp. 271. 292.

ద్విపదల పరిశీలన

నీతఁడు క్రీ. శ. 1190 కిని, 1320 కిని నడుమ నుండిన వాఁడని చెప్పవచ్చును." అని వ్రాసిరి.

బసవపురాణమున చెన్నప్ప, భల్లాణకథల వంటివి పూర్వకైవ గ్రంథములందును కలవనియు, ఇవి బసవపురాణము సందేహక, బ్రాహ్మణులు రచించిన శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యము, వైజయంతీ వివాసము, పీఠభద్ర విజయము, రాజశేఖర చరిత్ర వంటి ఆంధ్రగ్రంథములందును మరి కన్నడ గ్రంథములందును కలవు.

బసవపురాణము 7 అశ్వాసముల ద్విపద కావ్యము. ఇందు మొత్తము 12576 పంక్తులున్నవని బ్రౌను తెలిపెను. కొన్ని అంశములలో బసవపురాణము బ్రాహ్మణ ప్రణీత పురాణములను అనుకరించెను. ఉదాహరణకు 'గు-రు' అను ద్వ్యక్షరమును 'బ-స-వ' అను త్ర్యక్షరమును ఉచ్చరించిన మోక్షము సిద్ధించును. ఇది భక్తిమార్గమును ప్రబోధించు గ్రంథము. ఇందలి కథలన్నియు భక్తి విశ్వాసములను ప్రదర్శించిన భక్తుల గాథలు.

బసవని భార్య ధరించిన పట్టుచేల నొసగుమని యొకజంగముడు కోరగా, బసవడా చీరను ఒలువగా అది ఎంతకును ఆమె ఒడలునుండి రాలేదు. చీరలగుట్ట పెరుగ సాగెను. అప్పుడా జంగముడు తనకు వలసినంత వస్త్రమును చింపుకొనును. ఈ కథ మహాభారతమునందలి ద్రౌపదీ వస్త్రాప్రహరణ కథకు అనుకరణమని బ్రౌను తెలిపెను. ఇందలి భక్తులను బ్రౌను 'Silly saints' గ పరిగణించుట నవ్వు పుట్టించును.

ఇందనేక గాథలు భక్తురాండ్రును స్త్రీలకు శివుడు పుత్రుడుగ జన్మించుటను తెలుపును. తమ కుమారులు భక్తిపరులగుటను వ్యక్తముచేయు విధానములలో నీది యొక పద్ధతిగ తోచుచున్నట్లు బ్రౌను వచించెను.

ఇందలి కథలు ఆసక్తిజనకములైనను, సుదీర్ఘములైనవట బసవపురాణ గాథలన్నింటి నిట్లు సంక్షిప్తముగ తెలిపి, సమీక్షించిన బ్రౌను ఓపిక మెచ్చుకొనదగినది.

6. 5. రామాయణము :

6. 5. 0. గోనబుద్ధ భూపతి తన తండ్రియగు విట్ల భూపతి కోరికచొప్పున అతని కంకితముగా రచించిన రామాయణము రంగనాథ రామాయణమును పేర

చెలామణి యగుచున్నది. రంగనాథ రామాయణమును తెలుగులో నొక సరళమైన ఉత్తమ కావ్యముగ బ్రౌను పరిగణించెను. తెలుగులోని రామాయణములను గూర్చి పరిచయమొనర్చుచు అస్మింటిలో రంగనాథ రామాయణము సూభక్తైలిలో తియ్యని తేట తెలుగులో రచింపబడినదని, దీనికే అధిక ప్రసిద్ధి ప్రచారములు కలవని. బాలల, స్త్రీల పఠనకిది యుక్తమైనదని, ఛందోవ్యాకరణ, భాషయండివి ప్రామాణిక గ్రంథమని పేర్కొనెను.¹

గ్రంథమునందు స్పష్టముగ కోస వివరభూపతి పుత్రుడైన కోనబుద్ధరాజు కర్తయని పూర్వోత్తర కాండము లందున్నను, ఈ రామాయణ కర్తృత్వమును రంగనాథున కంటగట్టుటలోని కారణమును తాను కనుగొనలేకపోవినని బ్రౌను తెలిపెను.

బుద్ధరాజు తనతండ్రి ఆంధ్రదేశమున నొకభాగమునకు పాలకుడని చెప్పినే కాని అదేశమెదో పేర్కొనలేదు. కాలమును గూర్చియు సూచింపలేదు. బహుశః అతడు నన్నయ సమకాలికుడు కానోపును. కాని యీ ఇరువురు కవులు ఒకరినొకరు ప్రస్తావింపలేదు.

వాస్తవమునకు రంగనాథుడే యీ రామాయణకర్తయనియు, అతడు తన పోషకుడగు రాజుపేరిట దానిని వెలియించెననియు కొందరి పండితుల అభిప్రాయము అని బ్రౌను ఈ రామాయణ మున్నుడిలో పేర్కొనెను.²

1. i. Of these works (Ramayanas) the first is Ranganatha Ramayana) extremely easy and beautiful in plain and elegant Telugu - It is perhaps the most popular work in the language and is said to be suited even to the comprehension of women and children. It is a standard work in point of language, grammar style and metre."— Plans for the Revival of Promotion of Telugu Literature. P. 60.

ii. "The reader will perceive from this extract that the style of the Dwipada Ramayana though poetical is clear, easy and free from pedantry."—

Es on Tel. Lit. P. 376.

2. D. 982.

6. 5. 1. రంగనాథ రామాయణ ప్రతుల నిమిత్తము శ్రావణ 1834వ సం॥ ననే ప్రయత్నించినట్లు గజవెల్లి కొండయ్య లేఖవలన విడితమగు చున్నది.³ మ. ప్రా. పు. బాండాగారమున ఈ ద్వీపద రామాయణపు కాగితపు ప్రతులు 5 కంపు. ఇవన్నియు శ్రావణ వ్రాయించినదే. తాళపత్రప్రతులు 2గి ఉన్నవి. వీనిలో కొన్ని శ్రావణ సేకరించినవి కావచ్చును కాగితపు ప్రతుల వివరములు :

D 982 +. ఆరు సంపుటములలో ఆరు కాండములు గల ప్రతి. కాగితమునకు ఒక ప్రక్క మాత్రమే గ్రంథము వ్రాయబడెను. ఇందు 15 ప్రతులలోని పాఠభేదములు గుర్తింపబడినవి. రెండవవైపున 62 పుటలవరకు బ్రౌను ఆంగ్లమున కథాసంగ్రహమును సంతరించెను. బాలకాండ ప్రారంభమున శ్రావణ తానీప్రతిని 1839 వ సం॥ సెప్టెంబరు 19 వ తేది తయారుచేయ నారంభించినట్లును, 15 ప్రతులను సంప్రతించి 1840 వ సం॥ జనవరి 7 వ తేది ముగించినట్లును తెలిపెను. ఈ ప్రతిని నిర్మించుటకు నిర్విరామముగ పనిచేయ ఆరుగురు వ్యక్తులను నియమించెనట. అనగా 15 ప్రతులను సంప్రతించి వివిధ పాఠభేదములను గుర్తించుటకు ఆరుగురికి 3 నెలలు 21 దినములు పట్టెను, తన సూచనల ననుసరించి వ్రాయబడిన తెలుగు కథాసంగ్రహమునే తాను ఇందు ఆంగ్లీకరించినట్లు తెలిపెను.

యద్ద కాండాంతమునను ఈ ప్రతిని పూర్తిచేసిన సంవత్సరమును (1840), సంప్రతించిన ప్రతులసంఖ్యను, (15) బ్రౌను మరల గుర్తించెను.

ఈ ప్రతిలో కొన్ని పంక్తులపైన పువ్వుగుర్తులు కలవు. వానిని గూర్చి శ్రానిట్లు తెలిపెను : "ఈ పువ్వుగుర్తులు గల పంక్తులు ప్రక్షిప్తములని నూతన ప్రతియందు విడువబడినవి. అయినను ఈ ప్రతి యందు ఉండుట మంచిది."⁴

3. Sr of. Lt. M. Vol VIII Lt No. 188. P 341

4. D 982. Vol I.

D 1000 + 3 సంపుటములు. 15 ప్రతులలోని వివిధ పాఠములతో బ్రాహ్మ ఈ ప్రతిని తయారుచేసెను. ఇది **D 981** కి మాతృక. “The present manuscript of the Ramayana formed the basis of the edition framed in 1839 - 1840” (**D. 1000**) ఉపలబ్ధ సంపుటములలో యుద్ధకాండము తొలిపట్టుగల సంపుటము. మూడవదిలేదు ఉన్న మూడవ సంపుటము నాల్గవ సంపుట మనదగినది. బ్రాహ్మ దీనిని నాలుగు సంపుటములుగ వాయించినట్లు తెలిపెను. “The present Ms bound in four volumes formed the basis of the New edition.”

D. 981. + . నూతన పరిష్కృతప్రతి రెండు సంపుటములు. పై ప్రతి నాథారముగ గొనియే యీ ప్రతి నిర్మితము. పాఠభేదములను గుర్తించుట, శుద్ధ పాఠముల నిర్ణయించుట అను కార్యద్వయము ఇంచుమించు ఏకకాలమున జరిగినట్లు బ్రాహ్మ వ్రాతవలన తెలియచున్నది మొదటి సంపుటమున మొదట 5 కాండములును, రెండవ సంపుటమున యుద్ధకాండమును సంతరింపబడినట్లు బ్రాహ్మ సూచించెను.

పాఠములకై వివిధప్రతుల సంప్రతింపు 1839వ సం॥ సెప్టెంబరు 19వ తేదీ ప్రారంభమయి 1840 సం॥ జనవరి 10వ తేదీ ముగిసినది. పరిష్కృత శుద్ధప్రతిని నవంబరు 25వ తేదీ వ్రాయబడినది. బాలకాండ 1839వ సం॥ డిసెంబరు 20వ తేదీ, యుద్ధకాండము 1840 సెప్టెంబరు 11వ తేదీ పూర్తయాయెను

D. 984.—. బాలకాండమును, అయోధ్యాకాండములోని కొంత భాగమును కలవు. ఇది **D. 981** నకు సాపుప్రతి. సంపుటారంభమున “తప్పలు లేకుండా పరిష్కారమైన గ్రంథం” అను వ్రాత కలదు.

B. 1003.—. ఆది నుండి ఆరణ్యకాండంతము వరకు కలదు. సంస్కృత రామాయణమునను, భాస్కరరామాయణమునను లేని అధిక కథలకు ఇందు సూచికలు కలవు. **D 981, 982** ప్రతులారాధరముగ వ్రాయబడిన 3 సంపుటముల శుద్ధప్రతి యిది. “ఇది నిర్దోషమైన ప్రతి. గ్రంథ ప్రతులు

దగ్గరపెట్టి దిద్దించినాము. C. P. B." అను బ్రాను స్వహస్తలేఖనము ఇందు కలదు. ప్రతి పత్రమున "New Edition" అని బ్రాను స్వయముగ వ్రాసెను.

6. 5. 2. రంగనాథ రామాయణ పరిష్కరణమున బ్రాను తాను సంప్రదించిన మాతృకల (మూలప్రతుల) వివరముల నొసంగెను. (D 1000) ఆ వివిధ ప్రతులను సంఖ్యలతో గుర్తించెను. 426, 427, 428, 429, 430 సంఖ్యలు గల ప్రతులు బ్రాను సొంతము 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009 సంఖ్యలు గల ప్రతులు ఇతరులవి ఈ ప్రతులను బ్రాను వ్యాపారులు లాటరీ యజమానులు, బడిపంతులు, కోర్టు ఉద్యోగస్థులు మున్నగువారి నుండి సంపాదించుట ఆతని ఆసక్తికి నిదర్శనము.⁵ వీనిలో కొన్ని అతి ప్రాచీనమైనవట. ఈ పాతముల గుర్తింపు మదరాసున జరిగినది.

ఒక్కొక్క కాండ పరిష్కారమున స్వీకరింపబడిన ప్రతుల వివరములు ఒక పట్టికలో ప్రదర్శింపబడెను

5. "Manuscripts 426, 427, 428, 429; 430 belong to me * No 1001 belongs to shop cash keeper (Tirumal Naid) to miller [contd]

restored 1002 శంకరబతుడు

restored 1003 Lottery Manager. Dropping to pieces.

restored 1004 Yagamburi Jaggaya of Anderson's school.
Pestored. 17 Dec.

restored 1005 Locohita Subrao.

1006. Translr Sudr Court

bad

restored 1007

*To which 12 add the original ms bound in these four volumes - Total 13 And further, add the following, since received.

restored 1008 Tunksala (Bonnet)

restored 1009 Hawker Papias." (D 100)

BALA CANDA	AYODHYA	ARANYA	KISHKIND	SUND	YUDDH
426 done	426 పిచ్చి	426 done	426 పసికొడు.	426	426
* a very					
427 good copy	427	427 done	427 done	427 done	427
428 *	428	428 done	428 done	428 *	428 *
429 *	429	429 done	429 done	429 done	429 done?
430 * పిచ్చి	430 పిచ్చి	430 done	430 done	430 పిచ్చి-రాడు.	430
1001 *	1001	1001 done	1001 done	1001 done	1001
1002 *	1002	1002 done	1002 done	1002 done	1002 done
1003 *	1003	1003 done	1003 done	1003 done	1003 done
1004 *	1004 done	1004	1004 done	1004 done	1004 done
1005 rejected	1005 useless	1005 useless	1005 పిచ్చి	1005 *	1005 done
* This is					
1006 very wild	1006 very wild	1006 done	1006 done	1006 *	1006 done
1007 rejected	1007 missing	1007 missing	1007 done	1007 done	1007 done
1008 done	1008 done	1008 done	1008 done	1008 done	1008 done
1009	1009	1009 done	1009 done	10 9 *	1009 done

ద్విపదల పరిశీలన

ఈ పట్టికను | శాను పరిష్కారణానంతరము తయారు చేసినట్లున్నది. కాని పరిష్కరణ జరుగుచున్న కాలమునందే, ఆ పండితులచేత ప్రతి కాండమునకు పాఠములు గుర్తించిన ప్రతులనెల్ల నొక చదరపు పట్టికలో గుర్తించజేసెను.

ఆయోధ్య		DR. AY.	
కౌ॥	కౌ॥	౧౦౦౪ ఇ ౩౫ ప ౭౦	
కౌ॥	౧౦౦౧	౧౦౦౫	
కౌ॥	౧౦౦౨	౧౦౦౬ ఇ ౩౦. ప. ౪౦ ఇ ౧౬౦. ప ౪౨	
కౌ॥	౧౦౦౩	౧౦౦౭	

అన్ని కాండలను చేర్చి ఒకే చదరమున కూర్చి, సంప్రదించిన ప్రతుల వివరములను ప్రదర్శించెను.

సం	కాల	ఆయో	అరణ్య	కిష్కిం	సుం	యు
కౌ॥	తీరింది					
కౌ॥	తీరింది		తీ			
కౌ॥	తీరింది					
కౌ॥	తీరింది					
కౌ॥	తీరింది					
౧౦౦౧	తీరింది			తీ		
౧౦౦౨	తీరింది			తీ		
౧౦౦౩	తీరింది		తీ	తీ		
౧౦౦౪	తీరింది					
౧౦౦౫	rejected					
౧౦౦౬	తీరింది					
౧౦౦౭	rejected					

ఈ పట్టికలు పివరములు శ్రావణ కావ్యపరిష్కరణను ఎంత జాగ్రత్తతో ఎంత శ్రద్ధగ, ఒక్క పాతమైనను పడువబడకుండా చేయించెడి వాదని సితదీకరించును. అంతేకాక ఛావి పరిశోధకులకు, పరిష్కర్తలకు ఉపకరించునట్లు ఈ పివరములను సంతరించెను.

శబ్ద పతిలో ప్రతికాండమున గల పుటలసంఖ్య, ఆ సంపూర్ణప్రతి పుటలసంఖ్య శ్రావణ గుర్తించెను.

Total of Pages in the new ms

I	Bala	636	27	Fair Copy Pages.
II	ayod	470	20	
III	aran	424	18	
IV	Kish	382	16	
V	Sund	56	22	
VI	Yuddh	2608	110	

= 5046

VII Uttara = "

ఇట్లు పుటల సంఖ్య గుర్తించుటవలన ఒకవేళ పుస్తకమున పుటలు లోపించిన గుర్తించుటకు అనువుగ నుండునని శ్రావణ ఉద్దేశించియుండును. అంతియకాక దీనిని 'బైండు' చేయవలసిన పద్ధతిని కూడ తెలిపెను.

అయోధ్యాకాండమున, ఆ కాండమును చిల్లర అప్పయ్య అనునతడు 'చూపు' చూచినట్లున్నది. దినమానకు 192 పంక్తుల చొప్పున శబ్దప్రతిని శ్రావణరట పరిష్కర్తలు ఆయాపాతములను గ్రహించుటకు కారణములను సూచించితి.

ఉదా :

'లలితలావణ్య విలాసదూషముల
వలనొప్ప నప్పరోవనితలలోన

పుంజక స్త్రీయన బోలుదు మేతల్లి' (కీష్కింథ, సర్గ. 68)
ఈ ద్విపద పాదములకు ఎచుచుగా

“X భుజకస్తరి అని వుండె సంస్కృతానుసారముగా భుజక అని.....
.....” కందున్న రూపము సరికాదు. భుజకస్తరి అని ఉండదగును.

సుందరకాండమున ‘శ-స’ ప్రాసను గుర్తించిరి.
“...
...

ఉదా : నాశన క్రుత్తి విభూనాక భయుడవు
తానుర బలుడవు పన్మజదత్తః” (సుందర సర్గ ౭౮)

‘కుమారస్వామి’ కథాసందర్భమున బ్రాసు ఈ కథ మహాభారతారణ్యపర్వ
మున ఉన్నముగ నున్నట్లు తెలిపెను (D. 982 Vol. I)

సంస్కృత రామాయణమునకు గల ఉత్తరాది ప్రతులు, దక్షిణాది ప్రతులను
కూడ బ్రాసు పరిశీలించి, మూలానుసారమైన పాఠములను నిర్ణయింప ప్రయత్నిం
చెను. కేరీ దొంగగారు పరిష్కరించిన సంస్కృత ప్రతిలో ‘పమతి’ అని ఉన్నదని
కాని అది దక్షిణాది ప్రతులలోను, తెలుగు ప్రతులలోను ‘సుమతి’ అని ఉన్నదని
తెలిపెను.

అట్లే దక్షిణాది ప్రతులలో ‘పప్లవ’ అని ఉండగా, కేరీ స్వపరిష్కృత
సంస్కృత ప్రతిలో ‘పప్లవ’ అని యిచ్చి, ఈ పదము వస్తాదను అర్థముగల పహిల్
వాన్’ అను పర్షియన్ పదమునకు సంబంధించినదని వ్రాయుట సరికాదని బ్రాసు
విమర్శించెను. ఆ అర్థము ఈ సందర్భమున పొసగదనియు, ఉత్తరాది, దక్షి
ణాది ప్రతులలో ఈ కథ విభిన్నముగ నున్నదనియు తెలిపెను.

ఇట్లు రంగనాథ రామాయణమును బ్రాసు ఎంతో పరిశ్రమించి, అతి శ్రద్ధగా
పరిష్కరించెను.

6. 6. పండితారాధ్య చరిత్ర :

6. 6. 0. “పండితారాధ్యచరిత్ర జంగములగు శైవాచార్యుల అత్యద్భుత
చర్యలను వర్ణించు పంచప్రకరణముల గ్రంథము. బసవ పురాణమును రచించిన పాలు
కురికి సోమనాథుడే దీనిని కూడ కన్నడమునుండి తెనుగున ద్విపదవృందములో అను
వదించెను. జంగములమధ్య విశేషించి ఆరాధ్యుల మధ్య ఈ గ్రంథమునకు బహుళ
ప్రచారము కలదు.” అని బ్రాసు ఉపోద్ఘాతమున ఉగ్గడించెను.¹

1. D. 1091.

8. 6. 1. పండితాచార్య చరిత్ర ప్రతుల నిమిత్తము బ్రౌను 1838వ సం॥ ననే మల్లంపల్లి పీఠేశలింగశాస్త్రికి వ్రాయగా అతడు రాజమహేంద్రవరము, పేడన, తత్సమీప గ్రామములందంతటను అన్వేషించి, ప్రతులు లభింపమిచే, తన అన్నగారైన మల్లికార్జున పండితాచార్యులకు ఈ విషయము విన్నవించెను. మల్లికార్జున పండితాచార్యులు ఒక నెలచినములలో 'గండ్ర' అను గ్రామమున ఆ ప్రతిని కనుగొని. "పాల్కురికి సోమనాథ విరచితమున్ను, ప్రకరణంపకమున్ను అయిన ద్వీపద పండితాచార్య చరిత్ర..... గండ్రపు కొండయ్యగారి యింటివద్ద వుండి వున్నది. అయితే ఆ గ్రంథము నాల్గువందల తాటిఅకులమీద వ్రాసివున్నది. గ్రంథసంఖ్య పదిహేల పర్యంతం వుండవచ్చును." అని తమ్ముడికి వ్రాసెను. ఆ ప్రతి సొంతవారులు దానిని గ్రామాంతరమునకు ఇచ్చుటకు అంగీకరింప మిచే, దానిని వ్రాయించి మల్లికార్జునశాస్త్రి బ్రౌనునకు పంపినట్లున్నది ఇట్లే 1840 వ సం॥ ధర్మవరం సుబ్బన్నకు పండితాచార్యచరిత్ర ప్రతిని తలఁప చేశి పంపించవలసి" నదిగ 'హుకుం' జారీచేసెను³ అతడుకూడ ఒక ప్రతిని సంపాదించి యుండవచ్చును ఇవి గాక బ్రౌను మరి 3 ప్రతులను సంపాదించెను మెకంజీసేకరణలో ఒక మంచి ప్రతి అతనికి లభించెను. వాకర్ (Mr Walker) అనునతడును ఒక ప్రతిని బ్రౌనునకు పంపెను.

ఈ ప్రతులారాధరముగ బ్రౌను పండితాచార్య చరిత్రకు 9 కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను.

1087 + రెండు సంపుటములు. ప్రత్యంతరములలోని పాఠభేదములు ఇందు బంతులనడుమ చేర్చబడినవి. బ్రౌను వ్రాసిన అంగ్లసూచికలు అక్కడక్కడ కలవు. తన గ్రంథాలయముననున్న ఒక మాతృక ఆధారముగ ఈ కాగితపు ప్రతిని వ్రాయించి, మూడు ప్రత్యంతరములలోని పాఠములు ఇందు గుర్తింపజేసెను. కాని వీనిలో రెండు ప్రత్యంతరములు మొదటి రెండు ప్రకరణములు మాత్రముగల అసమగ్రప్రతులు అట్లే మరొక ప్రతిలో ప్రథమప్రకరణము మాత్రమును, ఇంకొకదానిలో 3 వ ప్రకరణము కొంతభాగము మాత్రమును ఉన్నవట.

పండితాధ్యక్ష చరిత్ర అవతారికాభాగము గద్యయందున్నదని. తెలి కఠినముగ నున్నదని. ఏ రెండు ప్రతులును నొక్కటిగలేక విభిన్నపాఠాంతరములను కలిగియున్నదని బ్రౌను తెలిపెను. కాని బ్రౌను తెలిపినట్లు అవతారికాభాగము గద్యలో లేదు. ద్విపదలో నున్నది. గ్రంథమంతయు ద్విపదాత్మకము.

బ్రౌను తదుపరి మొకంజీ సేకరణ ప్రతితో, వాకర్‌గారి ప్రతితో పోల్చి పాశములను నిర్ణయించెను.

ఇందు మొదటి సంపుటములో మొదటి రెండు ప్రకరణములు, రెండవ సంపుటమున 3, 4, 5 ప్రకరణములు కలవు.

ప్రథమ సంపుటము 1399వ సం॥ జూలై 1వ తేదీకి ముగిసెను.

ద్వితీయ సంపుటమున బ్రౌను “ఈ చిత్తప్రతి మిక్కిలి ప్రయోజనకారి ఇది నా పర్యవేక్షణలో వ్రాయబడినది. 6 ప్రతుల పాఠములు ఇందు గుర్తింపబడినవి. దీనిని ఆధారముగ చేసికొని నూతన ప్రతి వ్రాయబడెను. ఈ ప్రతి 1838వ సం॥న తయారు చేయబడెను. వివిధ పాఠములు 1840 జూన్ - నవంబరు మాసములలో గుర్తింపబడెను” అని పేర్కొనెను. ముత్యాలపేట సుబ్బయ్య దగ్గర ఒక ప్రతిని గ్రహించిండు కలదు.

D 1088. + రెండు సంపుటములుగా నున్నది. ద్విపద పాదములు విడివిడిగా వ్రాయబడెను. అయిదేసి పాదములకొక సంఖ్య నొసగబడెను. ‘లింగార్చన మహిమ’, ‘లింగధారణ మహిమ’ అను రీతి కథాశీర్షికలు. ఒసంగ బడెను. పద, పదార్థ విచారము కొంతకలదు. మొదటి సంపుటములో మొదటినుండి 3వ ప్రకరణములో కొంతవరకును, రెండవ సంపుటములో మిగిలిన భాగమంతయు కలదు. ఇది పాఠనిర్ణయము చేసిన తరువాత వ్రాయబడిన ప్రతిగ తోచును. విషయసూచి కలదు.

D 1089 + ఇది తాళప్రమాతృకకు కాగితపు ప్రతి అగును. పైన పాదములు గుర్తించిన ప్రతియొక్క పుటల సంఖ్య దీని యందు బ్రౌను గుర్తించినట్లు తెలిపెను. ఇందలి పాఠభేదములను పెద్దప్రతిలో ఎక్కించినట్లందున్నది.

ఈ ప్రతిని సంపూర్ణముగా 1840 వ సం॥ అక్టోబరులో 'మొహబిలా' చేయడమైనది.

ఈ ప్రతిని గూర్చి శ్రావణ ఒక గమనిక వ్రాసెను. ఈ పుస్తకమును బైండుచేసిన యతడు పొరపాటుగ 18 పుటలను విడిచిపెట్టెనట పెద్ద ప్రతిలోని 1091 - 1097 పుటలు వ్యతిరేకముగ నుంచబడినవి - 1108 - 1163 పుటలు లోపించినవని తెలిపెను.

D 1090 + రెండు సంపుటములు. పంక్తుల విభజనమున్నను, వచనమువలె వరుసగ వ్రాయబడెను. సంఖ్యలేదు.

D 1091, D 1092 ఈ రెండు ప్రతులు కలిసి సంపూర్ణ గంథమగును. D 1091 ప్రతిలో మొదటి రెండు ప్రకరణములు, 3 వ ప్రకరణమున కొంతభాగమున్నది. శేషము D 1092 లో ఉన్నది. ఇదియు శ్రావణ సంపాదించిన మరియొక మూలప్రతికి పుత్రిక కానోషను. ఈ ప్రతిని 'బైండరు' తప్పగ బైండు చేసినట్లును, పుటలుండవలసిన క్రమమును తాను పెన్నిలుతో సూచించినట్లును శ్రావణ తెలిపెను ఈ ప్రతియు పక్షరణ సందర్భమున సంప్రతింపబడినది - "This copy was examined throughout when the new edition of the charitra was prepared, under my directions in 1841."

D 1095— ఈ ప్రతియందు పండితారాధ్య చరిత్రలోని కొంత భాగమగు పండితారాధ్యుని శివపూజావర్ణన మాత్రమే ఉన్నట్లు శ్రావణ తెలిపెను. పద్య, పాదవిభజనముతో క్రమముగ నున్నది.

D 1102— ప్రథమ ప్రకరణము కూడ సొంతముగలేదు. కావ్యారంభములో "యిందుకు వ్రాసినవేరే ప్రతి రెండు బొక్కులుగా వుండి వేరే మాతృకలో నుంచి పుట్టి వున్నది. గనుక దానికి, దీనికి భేదంకద్దు. ఇందులో పక్కను వ్రాసిన అంకెలు బొక్కులో వుండె సైద్ధ లెక్కగా ఉన్నది" అని వివరణమున్నది 19 పుటలవరకు వచనమువలె వరుసగను, తదుపరి పంక్తుల విభజనముతో క్రమముగ వ్రాయబడెను.

D 1086 + పై ప్రతులన్నంటిని పోల్చి, శుద్ధపాఠములు నిర్ణయించి కూర్చిన ప్రతి. దీనిని జంగమూర్ధుడు, పండితుడు అగు వీరభద్రయ్య బ్రౌను నియమానుసారము వివిధ ప్రతులను చూచి పరిష్కరించెను. ఈ పరిష్కరణ 1841వ సం॥ నవంబరు 8వ తేదికి ముగిసెను పరిష్కర్త లకు సందేహము కలిగిన పట్టులందు "యీ చరణమునకు అర్థము విచార శీయ్యము" అని గుర్తించిరి.

ప్రతి కావ్యపరిష్కరణ విషయమున బ్రౌను సమప్రధాన్యమును చూపుట విశేషము.

6. 7. నననాథ చరిత్ర :

6. 7 0. శ్రీగిరియను కవి రచించిన ఆంధ్ర పద్యప్రబంధము ననుసరించి గౌరనామాత్యుడు నననాథచరిత్రమును ద్విపద కావ్యమును రచించెను. 1) శివుడు 2) మీననాథుడు 3) చౌరంగి (సారంగధరుడు) 4) గోరక్షనాథుడు 5) మేఘ నాథుడు 6) నాగార్జునుడు 7) సిద్ధబుద్ధుడు 8) విమావాక్షుడు 9) కణికుడు అను తొమ్మిదిగురు రసయోగస్థుల చరిత్రము అందు వర్ణితములు. వీరిలో కడ పది ఆయ్యురు దేశాటన మొనర్చి శిష్యుల ననుగ్రహించి వానికి తమ విద్యలనేర్పుట మొదలగు విషయము లిందు గలవు

6. 7. 1. ఈ కావ్యమునకు మూలగ్రంథము మాత్రము కల కాగితపు ప్రతులు రెండింటిని, టీక కలిగిన ప్రతులు మూడింటిని బ్రౌను తయారు చేయించెను.

ఈ కావ్య ప్రతుల నిమిత్తము బ్రౌను అక్టోబరు 1811లో గుండవరపు కృష్ణయ్యకు వ్రాయగా ఆతడు "సెలవు తీసికొని చేబోలువెళ్ళి శంభుదేవర మఠములో నననాథచరిత్ర సంగతి విచారించాడు." కాని అచట తనకాగ్రంథము లభింపలేదు. ఆ విషయమునే బ్రౌనునకు విన్నవించుచు "ఈ గ్రంథము యీ దేశములో ప్రసిద్ధి కలది కాదు గనుక యిందుల కథయెమో ప్రబంధనాయకుడు యెవరో కృతి యెవరిదో యీవైనములు తమరు యిదివరలో నాపేర దయచేయించిన పుత్తరములో వ్రాయబడి వుండలేదు గనుక యీవైనములు" తెలుపుడని కృష్ణయ్య బ్రౌనునకు వ్రాసెను.¹ బ్రౌను దీనికి వెంటనే సమాధానము వ్రాసెను "మరిన్ని వ్రాయవలసినది యేమంటే

కవి గౌరవ మంత్ర చెప్పినటువంటి నవనాథ చరిత్ర అనే ఆంధ్ర ద్వీపకావ్యము అయిదు అశ్వాసములు కలిపి ప్రబంధము ౧౫-౧౬౦ అక్షరాలు గల ప్రబంధము. మాకు ప్రస్తుతం జరుగుగా వలసినది.....నవనాథచరిత్ర, యీ సారంగధరచరిత్ర సహితం కలిగినది గనుక కొందరు భ్రమపడి నవనాథచరిత్ర అని పేరు యేరుగ కుండా సారంగధర అనే పేరు అన్యాయంగా పెట్టుతారు. గనుక యిప్పుడు దొరికే గ్రంథం సారంగధర చరిత్ర అన్న పక్షమందుకవినామం చూడవలసినది. గౌరవ అనే అహ్వయం వుంటే నాకు కావలసినటువంటి గ్రంథం యిదేను అని గ్రహించ వలసినది.....”² మరి గుండవరపు కృష్ణయ్య ఈ ప్రతిని సంపాదించెనో లేదో తెలియదు.

“గుంటూరు పోస్టాఫీసు హెడ్ కలెక్టర్ ముదుంటి కృష్ణమాచార్యులు” కూడ ఈ ప్రతి కొరకు దేశము గాలించి, గార్ల పాడు అనే గ్రామకరణము గానియొద్ద ప్రతి డన్నట్లు, దానిని వ్రాయించిపంపెదనని బ్రౌనునకు లేఖను వ్రాసెను.³

1847 వ సం॥ హైదరాబాదు వాస్తవ్యులగు బేతపూడి సాంబయ్య తన సోదరుడగు బేతపూడి సుందార్య కి వ్రాసిన లేఖలో నవనాథచరిత్ర కొరకు చాల స్థలము లందు విచారించినట్లును, లభించిన వెంటనే పంపునట్లును వ్రాసెను. ఈ లేఖను బ్రౌను “From an Aradhya to his brother” అని గుర్తించెను.⁴

ఇట్లు పెక్కురస అర్థించి, అజ్ఞాపించి, ఆశయాపించి బ్రౌను తాళపత్రపత్రులకు పుత్రికలను పుట్టించెను.

D 1079 + 1841 వ సం॥ మేనెల 7 వ తారీఖున ఈ గ్రంథము సిమనండి వచ్చిన ఇండియా హౌస్ ప్రతిని చూచి వ్రాయబడినది. దీనిని తిరుమల నాయుడు, బ్రహ్మయ్యలు మాతృకతో “ముఖాబిలా” చేసిరి. ఈ ప్రతిని పరిష్కరించునీమిత్రమే బ్రౌను ఆంధ్రదేశమున ప్రత్యంతరములకొరకు అన్వేషించెను. పార్శ్వ విషయసూచికల నటనట బ్రౌను వ్రాసెను. ఈ ప్రతిలో గ్రంథపాతములు గుర్తింపబడినవి. “రెండో అశ్వాసం, మూడో అశ్వాసం” అని వ్యావహారికభాష ప్రయుక్తము. మొదటి 38 పుటల అవతారికాభాగమును విడిచిపెట్టినది అను బ్రౌను ఆదేశము కనిపించుచున్నది.

2. Ibid M, 418. p. 336.

3. Ibid. M. 423 P. 209

4. Sr. of Lt. M. 418. P. 344.

D 1080 + పై ప్రతికిడి పుత్రిక. దీనిని 27-8-1842లో D 1070 ప్రతినిహించి వ్రాయించెను. ఇందు మూడవ ఆశ్వాసము లేదు. “కడమ గ్రంథము ఆచ్చు వెయడమయినది గనుక పునఃవ్రాయడానకు అక్కర లేద” అను గమనిక కలదు. బ్రౌను నవనాథ చరిత్ర తృతీయాశ్వాసమును 1842వ సం॥న హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానముతోపాటు ముద్రించెను. అందుచేత ఆ బాగమునకు ప్రాయబడలేదు.

D 1085. — నవనాథ చరిత్రలో తృతీయాశ్వాసములోని అంజీవైపుల ఉపాఖ్యానమునకు మాత్రము టీక కలదు. ఈ టీక 22-7-1845న పూర్తి అయినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.

D. 1084 — ఇందును తృతీయాశ్వాసమునకు మాత్రమే టీక కలదు. ఈ టీక రచన 11-8-1846న ముగిసినట్లు బ్రౌను వ్రాసెను. పై టీక ఇందు కొంత సవరింపబడినది. సంస్కరణములు పంక్తులు నెడమ గుర్తింపబడినవి

D 1083 — తృతీయాశ్వాసమునకే టీక. దీనిని 26-10-1846లో బ్రౌను వ్రాయించెను. ఈ కథాభాగమందలి విషయములనెల్ల బ్రౌను 4 పుటలలో ఆంగ్లమున వ్రాసెను. గ్రంథారంభమున “గౌరవ కవి ప్రణీత ద్విపద కావ్యంబగు నవనాథ చరిత్ర మూడవ యాశ్వాసంబున శిథిలశ్రేష్ఠుండగు నమ్మీననాథునకొక బోయ సెప్పిన వివరకథా సంక్షేపమును సటికగా చేయ నైనది.” అని ఉన్నది. టీకాకర్త పేరు తెలియుటలేదు.

6. 7. 2. “ద్విపద హరిశ్చంద్ర కర్తయగు గౌరవ మంత్రి కృత సారంగధరచరిత్ర” యని బ్రౌను ఆదీలో ఈ కావ్యమును పరిచయమొనర్చెను. “ఎలుగు బంటి శిక్షించిన అసత్యవాదియగు బ్రాహ్మణుని కథ ఇట నుండి ప్రారంభించు”నని తృతీయాశ్వాసాదిలో వ్రాసెను. తనకు నచ్చిన ఈ కథను మాత్రమే ముద్రించెను

6. 8. ఉత్తర రామాయణము :

6. 8. 0. వాల్మీకి రామాయణము ఉత్తరకాండమును కావవిభుడు, విట్టలనాథుడను జంటకవులు ద్విపదచ్ఛందముతో తెనిగించిరి. వీరు రామాయణ షట్కాండములను ద్విపద కృతిగా తెలిగించిన గోనబుద్ధ భూవిభుని పుత్రులు. అవసానకాలమున తండ్రియానతి చొప్పున వీరి యుత్తర కాండమును తెనిగించిరి.

షట్కాండ పరిమితమగు రంగనాథ రామాయణ ప్రతులు సులభముగ లభించునుగాని ఈ యుత్తరకాండ ప్రతులు మిక్కిలి అరుదని, తానతి ప్రయాసతో మొదట 3 ప్రతులను సేకరింపగలిగితిని. తదుపరి ప్రొఫెసర్ విల్సన్ గారు (Prof. Wilson) లండన్ లోని ఇండియా హౌస్ లైబ్రరీ నుండి ఒక ప్రతిని సంపాదించిని శ్రావు ఎరిగించెను.¹

కాలముననుసరించి ఉత్తర రామాయణము తరువాత రచింపబడిన పద్య రామాయణములు, ఈ ఉత్తర రామాయణమును వెనుకకు నెట్టినను, ద్వీపక చృందస్సుతో నొప్పుచున్న ఈ కావ్యము సాంప్రదాయకమైన, ప్రామాణికమైన తెలుగు భాషతో అలరారుచున్నదని శ్రావు అభిప్రాయపడెను.²

8. 8. 1. శ్రావునకు ముఖ్యాశ్రితుడగు కేశవబ్రహ్మము ఒక లేఖ వ్రాసెను :
“ద్వీపక ఉత్తర రామాయణం మయలాపురిలో వక తావుననున్నది. దాన్ని బైటికి రాకుండా భద్రంగా పెట్టుకుని వున్నాడు. దాన్ని గురించి నిండా యత్నం చేసి వున్నాను. రావచ్చునని నమ్మకం వున్నది.”³ బ్రహ్మయ్య ఈ ప్రతిని సంపాదించి సంపియుండవచ్చును.

D. 944 +. ఈస్ట్ ఇండియా హౌస్ లైబ్రరీలోని ప్రతిని చూచి వ్రాసినది.

D. 948 +. రెండు సంపుటములు. కాగితముకొకవైపు మాత్రమే వ్రాతకలదు. రెండవవైపున అక్కడక్కడ త్యక్తగ్రంథ భాగములు సవరణలు మొదలగునవి వ్రాయబడినవి. ఇందు శ్రావు వ్రాసిన సంగ్రహమైన ఉపోద్ఘాతమున్నది. తాను సంపాదించిన నాలుగు ప్రతులలోని పొల్లంతరములిందు గుర్తింపబడినవి. ఈ ప్రతిని 1841వ సం॥న వ్రాయించెను.

D. 942 +. నూతన పరిష్కృతప్రతియని శ్రావు సూచించెను పై ప్రతిని మాతృకగగొని, పాతముల నిర్ణయించి ఈ ప్రతిని వ్రాసిరి. పాతములను సవరించునపుడు అట్లు సవరించుటకుగల కారణములు పేర్కొనబడినవి. కొన్ని పట్టులందు సంస్కృత మూలానుసారముగ సవరింపబడెను, ఈ పరిష్కృత ప్రతిలో శ్రావు ద్వీపకలకు సంఖ్యలను గుర్తించెను. ద్వీపక

1. D. 943.

3. Sr. of. Lt. M. 401. 126

2. Ibid

ద్విపదల ఒరిశీలన

భాగములకు సమమగు సంస్కృత మూలములోని సర్గల సంఖ్యలను కూడ పేర్కొనెను.

6. 8. 2. లభించిన నాలుగు ప్రతులలోనే పాతభేదములధికముగ నున్నవట ఒక ద్విపదలోని ఒక్క పదమునకే రెండు మూడు భిన్న పాతములున్నవట. ప్రత్యం తరము లధికముగ లభింపమిచే, ఉన్న పంక్తులే సిద్ధష్టములుగ భావింపవలసి వచ్చు చున్నదని బ్రాహ్మ తెలిపెను.

ఉత్తర రామాయణమందలి అవాత్మిక సంఘటనలను గుర్తించెను.

“యీసైడు మొదలుకుని ౧౦౮౬ సైడు వర్కయున్న గ్రంథం సంస్కృత మండులేదు. పద్యకావ్యమందున (భాస్కర రామాయణము) యున్నది.” అని గుర్తింపబడెను

భారత భాగవతముల కంటె విలక్షణముగ నున్న కథ పట్టులను పేర్కొనెను.

ఉదా : “సిరుపమ బలుడైన నృపుడు యయాతి

యమిళి వృషపర్వు సాత్మజయైన

శమిళ దనకగ్రసతిగా వరించి

మరి దేవయానను మహిత తేజస్వి

నెరయ శక్రుని కూతునెమ్మిగైకొనియె”

ఈ ద్విపద పంక్తుల తెదురుగ “యీ కథ” భారత భాగవతములలో వ్యతిరేకము - మేమంటే శర్మిష్ట రెండో భార్య - పూరుడు కదాపటివాడు” అని గుర్తింపబడెను.

3. 9. పల్నాటి వీర చరిత్ర

3. 8. 0. పల్నాటి వీరచరిత్రకు బ్రాహ్మ వ్రాసిన పరిచయ వాక్యములు :

“తెలుగు భాషలో సంస్కృతానువాదములు, కన్నడానువాదములేకాక శమిళానువాదములు కూడ ఉన్నవి. ఈ అనువాద సాహిత్యమే తెలుగులో అధికము. స్వతంత్రములైన ఉద్గ్రంథముల సంఖ్య తక్కువ. స్వతంత్రమని పరిగణింపబడు కావ్యములందును ప్రతి పుటయు సంస్కృతానుకరణమే. కలిపయములు మాత్రమే సరళశైలిలో తెలుగు భాషను నేర్వగోరు విదేశీయులకు అందుబాటులో నున్నవి.)ద్యావంతులైన స్వదేశీయులు నిరసించు పదవాఙ్మయమును ఆతడు పరిశీలింపవల

యును. గ్రామీణులు పదవాఙ్మయమును మిగుల ఆశక్తితో పల్లించుచుండుదురు. ఒక విదేశీయులకు కాలక్షేపమును కలిగించుటయేకాక, వారి అవసరమునకు కూడ అనుకూలమైనది. ద్వీపద కావ్యములగు హరిశ్చంద్ర, నల, సారంగధర, ప్రభులింగలిలాఖనపపురాణము ఒక స్వదేశీయునికి సులభముగ తోపవచ్చును. కాని విదేశీయునికి అవికూడ కొంతకష్టమైన రచనలే. కనుక అతడు జేమన పద్యములకన్న ఒక మెట్టు మెరుగైన పల్నాటి వీరచరిత్రతో ప్రారంభింపవలయును. సంస్కృతానువాదములైన మహాభారత, భాగవత, రామాయణములకన్న నీది చదువ ప్రయోజనకారి”¹

తెలుగు భాషనునేర్వ అభిలషించువారికి పల్నాటి వీర చరిత్ర సుకరమును అభిప్రాయముతో బ్రౌను ఈ ద్వీపదకావ్య సంస్కరణమునకు 1842వ సం॥న పూనుకొనెను.

రి. 9. 1, పల్నాటి వీరచరిత్ర ప్రతుల సేకరణమున బ్రౌను పడరాని పాట్లు పడినట్లు ఆతని శేఖరివలన విడితమగును. ఒకవీధి గాయకునిచేత పొడించుకొని, వ్రాయించుకొని నట్లున్నది. మెకంజీ సేకరణలో బ్రౌనునకు ఒక ప్రతి లభించినది. 1843వ సం॥ తనకు కదిరినుండి ఒక ప్రతి పంపబడినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను. దీనిని ‘కదిరి గ్రంథము’, ‘కదిరి కావ్యము’ అని వ్యవహరించెను. (D 1157 & 1164) కడపజిల్లా నౌసం తాలూకు ముననపు కోర్టుగుమస్తా అయిన అవధానం అప్పయ్య 1844వ సం॥ ఒక ప్రతిని వ్రాయించి పంపెను.² దానినే ‘కడప గ్రంథం’ అని గుర్తించినట్లున్నది. ఈ ప్రతి ప్రస్తావన కాగితపు ప్రతులందు గలదు.

Mr. Newell దొరగారును ఒక ప్రతిని పంపిరి. (D 1159 & 1160) ఇది పంపబడిన కాలము తెలియదు అట్లే ‘చర్లగుడిపాడులో దొరికిన ప్రతి’ (D 1115) కాలమును తెలియదు. నెల్లూరు జిల్లా కోట తాలూకా వాసియైన చిట్టేటి లక్ష్మీ రాఘవప్పనాయుడు బ్రౌనునకు 16-11-1852లో వ్రాసిన లేఖలో తనకు పల్నాటి వీరచరిత్ర కొంతభాగము లభించినట్లు మరియుక గృహస్థుని యొద్ద శేషించిన అర్థ భాగమునట్లు తెలిసినదికాని ప్రస్తుతమాగృహస్థు గ్రామాంతరము పోయినందున వెంటనే ప్రతిని వ్రాయించి పంపవలెను పడలేదనియు, లభించినంతవరకు గ్రంథమును పంప

1. D. 1156. పత్రము, 99.

2. Sr. of Lt. M. 419. P. 456.

గంననియు లేదా కొంతకాలము చేచియున్న హర్షి గ్రంథమును పంపగలననియు విన్నవించెను.³ బౌను లక్ష్మీరాఘవపును ఉన్నంతవరకు గ్రంథమును పంపగోరి నట్లున్నది. లక్ష్మీరాఘవపు 18-1-1853న బ్రాహ్మణకు వ్రాసిన లేఖలో తాను పల్నాటి పీఠచరిత్ర మొదటి భాగమును వ్రాయించి పంపినట్లు తెలిపెను.⁴ ఆ గృహస్థు వచ్చిన పిదప 2వ భాగమును కూడ పంపియుండవచ్చును. ఇది నెల్లూరిప్రతి. కాని యీ పేటి ప్రతి ప్రస్తావన కాగితపు ప్రతులందు కానరాదు.

1852వ సం॥న బ్రాహ్మ గుంటూరు జిల్లా బాపట్ల కాలాశాలో చేరిన పెద గంజాము వాస్తవ్యుడైన పెద అప్పయ్య హరిదాసు దగ్గర పల్నాటి పీఠచరిత్ర ఉన్నట్లు తెలిసికొనిన బౌను గుంటూరు కలెక్టరు దొరగారి మూలమున హరిదాసును ప్రతిని పంపకొరెను. ఈ హరిదాసు 1818-19 ప్రాంతములలో నెల్లూరు జిల్లా తడ వగైరా కొత్తార్లకు “సూపరిటన్ డ్యాంటు”గ పనిచేసి, అస్వస్థత కారణముగ వదలిని విరమించెను. పల్నాటి పీఠచరిత్ర వ్రాసినందులకు శ్రామ రూ 50/- ఇచ్చెదననెను. కాని యీ హరిదాసు తనకు మరల ఆ పనిని ఇప్పించులాగున రెండు జాబులను వ్రాసెను.⁵

ఈ లేఖలకు బౌను ఆ మ. పీఠభద్రయ్యగారిచే జవాబు వ్రాయించెను. పోయిన పనిని తిరిగి పొందుటకు పల్నాటి పీఠచరిత్రను విరచాపవద్దని, అతనియొద్ద నిజముగనే ప్రతియున్నచో, తానిచ్చెడి 50 రూ లు పుచ్చుకొని వ్రాసి పంపుమని కచ్చితమగ వ్రాసెను.⁶ ఈ లేఖలను ‘బ్రాన్ లేఖలు’లో ఉద్ధరించిన బంగోరెగారు “పై జాబుల్లో దర్శనమిచ్చిన ఆ ‘బీద’ హరిదాసు ఆ తర్వాత ఏమయ్యాడో తెలియదు. బ్రాన్ కోరిన పల్నాటి చరిత్ర పంపారా ? పోనీ ఏదైనా ఉత్కృగం సంపాదించు కొన్నాడా ? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అంత సులభంగా దొరికేవికావు” (P 44) అని హరిదాసు తదనంతర వివరణముల కొరకు పరిశోధింపవలె ననిరి. ఆ హరిదాసు “౧౬ కథల గ్రంథమును (పల్నాటిపీఠచరిత్ర) గోవా

3. Sr. of. Lt. M. 432. pp. 23-24

4. Ibid. M. 431. p. 67.

5. i. Ibid. M. 427. pp. 267—268.

ii Ibid. M. 427. pp. 279—287.

6. Ibid. M. 427. pp 285—287.

కాగితాలమీద ౫ బుక్కలలో వ్రాశి వారి తావున (గుంటూరు కలెక్టరయిన పార్వీసుదొరగారి) దాఖలు చేసెను. అందులో కొన్ని కథలు లోపించినట్లు శ్రౌతు అతనికి 15-2-1853న లేఖ వ్రాయగా,⁷ దానికి సమాధానమును హరిదాసు 11-8-1853 న వ్రాసెను.⁸ ఆ లేఖను బట్టి శ్రౌతు హరిదాసునకు తాసిచ్చెదననిన తూ 50/- లలో రూ 25/- లనే ఇచ్చెననియు, తక్కిన రూ 25/- లను త్వరగ పంప హరిదాసు వేడుకొనెననియు తెల్లమగును. ఈ హరిదాసు శ్రౌతు పుస్తక ప్రీతిని ఊతగగొని వ్యాపారము చేయదలంచినట్లు అతని లేఖల వలన తెలియుచున్నది. శ్రౌతు అతడాశించినట్లు ఉద్యోగమును ఇప్పించలేదు. తాను వ్రాసి యిచ్చెదననిన కథలకన్నను అయిదింటిని అదనముగనే హరిదాసు వ్రాసియిచ్చెనట. "సదయ జాచితాలోనమోదు అయివున్న ౧౦ కథలుగాక తమ యొక్క అనుగ్రహం సంపాదించు కోవలెననే తాత్పర్యం చేత యీదేశమందు యితర్ల వద్దవుండే కథలు ౫ వ్రాసియిచ్చి వున్నాను - మొదట నేను ౫౦ రూపాయలకు వొప్పకొని వ్రాయవలసినకథలు కంటే ౫ కథలు యిజాపాగా () వ్రాశి యిచ్చివున్నాను. గనుక నాకు రావలసిన రూ ౫౫ లు న్యాయంగా దయచేయించవలెను."⁹ హరిదాసు పంపిన ప్రతినే "గుంటూరు ప్రతి" గ శ్రౌతు పేర్కొని యుండును.

కృష్ణారెడ్డి కూడ ఒక ప్రతిని సంపాదించిపంపెను. (D 1124).

ఇట్లు శ్రౌతు వివిధ ప్రతులను వివిధ ప్రాంతముల నుండి సంపాదించెను.

6. 9. 2. ఈ మూల ప్రతులారాధరముగ శ్రౌతు 50 కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను.¹⁰ పల్నాటి వీరచరిత్రలో ప్రధానమగు 1. కోళ్లపొట్టాట. 2. రాచమల్లు రాయబారము 3. గురజాల యుద్ధము. 4. కల్లు ప్రతిష్ఠ. 5. బాలునికథ. 6. బాలుని యుద్ధము. 7. కన్నమనేని యుద్ధము. 8. కొమ్మరాజు యుద్ధము. 9. బ్రహ్మనాయని విజుగు-అను కథలకు సంబంధించిన కాగితపు ప్రతులివి.

7. Ibid 8. Ibid 9. Ibid. M. 431 P. 99

10. 'డి 1112 నుంచి డి. 1174 దాకా 60 పై చిలుకు' ? -

శ్రౌత్ లేఖలు. పు. 46. ఈ వ్రాత పొరపాటు.

ద్విపదల పరిశీలన

1. కోళ్ల పోట్లాట.

D. 1112. దీని వ్రాత 19-12-1842లో ముగిసినట్లున్నదని 'క్యాటలాగు'లో పేర్కొనినారు కాని వ్రాతప్రతిలో ఆ తేదీ కానవచ్చుటలేదు. ఇందరి పాత్రముల బంధుత్వములు, పూర్వగాథలు కథాభాగము నందెచట వచ్చునో ఆ పుటలు పేర్కొనబడినవి గుంటూరు నుండి వచ్చిన ప్రతిలోని పాత భేదములు ఇందు ఎక్కించబడినవి.

D. 1121. పై ప్రతిని చూచి క్రొత్తగ దీనిని జూన్ 1850లో వ్రాసినట్లు శ్రౌను తెలిపెను.

D 1180 శ్రౌను రచించిన ఆంగ్ల చిప్పలులు పెక్కుచోట్లకంవు. పుస్తకము మొదటి నాల్గు పుటలలో శ్రౌను ఆంగ్లమున ఉపోద్ఘాతమును వ్రాసెను. అది పల్నాటిపీఠ చరిత్ర కంతటికి సంబంధించినది. ఈ వ్రాతప్రతి 12-8-1842 లో ముగిసినదట.

D 1149 ఇది నూతన పరిష్కృతప్రతి. శ్రౌను ఆనతిని వీరభద్రయ్య దీనిని 1850 లో పరిష్కరించెను.

2. రాచమల్లు రాయబారము :

D 11.3. 24-12 1842 వ సం॥న దీనిని వ్రాయించినట్లున్నదని 'క్యాటలాగు' లో పేర్కొనబడెను. కాని వ్రాతప్రతిలో ఈ కాంసూచన కానరాదు.

D 1122 (+) D 1150

3. గురజాల యుద్ధము :

D 1114

D 1128. ఇది 30-12-1842 లో వ్రాయబడెను.

D 1182. ఇది 26-12-1843 లో వ్రాయబడెను.

D 1151

4. కల్లు ప్రతిష్ఠ :

D 1151 చర్ల గుడిపాడులో వారకిన ప్రతిష్ఠపోల్చి, అందలి పాఠములు గుర్తింప బడినవి. గుంటూరు ప్రతి పాఠములును గలవు. గ్రంథాంశమున నొక పది పంక్తులలో కథాసారము తెలుగున కలదు.

D 1124

D 1133 బ్రౌను వ్రాసిన ఆంగ్ల టిప్పణులు పెక్కుచోట్ల గలవు. దీనిని రెండు ప్రతులతో పోల్చినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను.

D. 1145. ఇది రెండవ 'వాల్యూం' (Volume) గ గుర్తింపబడినది. మొదటి సంపుటమున కన్న ఈ సంపుటము తీర్పు ముందుగనే ముగిసినదట.

D. 1152.

D. 1159. ఇది న్యూవెల్ గారు (Mr Newell) 1847వ సం॥న తనకు పంపిన ప్రతిని చూచి వ్రాయబడినదని బ్రౌను తెలిపెను.

5. బాలునికథ :

D. 1116. ఇది కడపనుండి వచ్చిన ప్రతిష్ఠ పోల్చబడినది.

D. 1125.

D. 1134. ఆ యోధ్యాపురం కృష్ణారెడ్డి పంపిన ప్రతి. దీనిని కదిరి గ్రంథముతో పోల్చిరి. కృష్ణారెడ్డి ప్రతిలోలేని భాగములను తదితర ప్రతులతో పోల్చి పూరించిరి.

D. 1139. ఇది 11-8-1843లో వ్రాయబడెను.

D. 1142 ఇది రెండుమారులు నవరించిన చిత్తుప్రతి. దీనికి సాఫు ప్రతికూడ వ్రాయబడినట్లు తెలుపబడెను.

D. 1146.

D. 1156. కల్లు ప్రతిష్ఠ తుది భాగమునుండి, బాలుని కథ పూర్తిగ నున్నది. బ్రౌను పల్నాటి వీరచరిత్రను గూర్చి ఆంగ్లమున వ్రాసిన అసమగ్రమైన ఉపోద్ఘాతము ఈ సంపుటము 99వ పత్రమున కలదు. గుంటూరు నుండి వచ్చిన ప్రతిని చూచి, మధ్యనుండి వ్రాయబడినదట. గుంటూరు ప్రతిలోని కథ కొత్తదని తెలుపబడెను.

ద్విపదల పరిశీలన

6. గొలుని యుద్ధము :

- D 1117 గుంటూరు ప్రతిలో పోల్చబడెను. గుంటూరు ప్రతిలో 21 పత్రముల వరకే యాకథ కలదట ఆ కరువాతి భాగము గుంటూరు ప్రతిలో లేదు.
- D 1126 శివయ్య ఆనునతడు ఈ బాలుని యుద్ధమును సంపూర్ణముగ వ్రాసినట్లు చేపాలు కలదు
- D 1135 దీని కాలము 9-12-1842 అని 'క్యాటలాగు'లో నున్నది కాని వ్రాత ప్రతిలో లేదు.
- D 1155 ఇది మెకంజి ప్రతి.
- D 1157 ఇది కదిరి నుండి వచ్చిన బాలుచరిత్ర. దీనిలో ౨౦౭ సంఖ్యగల లాళ పత్రమునుండి కొంత ఎత్తి వ్రాయబడెను. ఒక పది పుటలు (28-38) ప్రమాదముచే వ్రాయక విడువబడినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.
- D 1160. ఇది న్యూవెల్ గారు పంపిన ప్రతి కానోవును.
- D 1163. ఇది 1850 వ సం॥న తయారు చేయబడిన సూతన ప్రతి అని బ్రౌను వ్రాసెను. సందేహముగ నున్న పాఠములు 'విచారణీయం' అని గుర్తింప బడినవి యతిభంగ, ప్రాసభంగములు సూచితములు. కదిరి గ్రంథము లోని కథను ఎత్తి వ్రాసిరి.
- D 1164 ఈ ప్రతి వ్రాత 24-8-1844 న ముగిసెను. దీనిని కదిరి కావ్యమని పేర్కొనిరి.

7. కన్నమనేని యుద్ధము :

- D 1118.
- D. 1127.
- D. 1136. ఇది 15-12-1842వ సం॥న వ్రాయబడెను.
- D. 1158. కొన్ని పదముల కర్తములు కలవు.

8. కొమ్మరాజు యుద్ధము :

D. 1119. కడిరి గ్రంథముతో పోల్చి లుప్తభాగములు పూరింపబడినవి.

D. 1128.

D. 1137.

D. 1141.

D. 1143. దీనిని బ్రాహ్మ “Revised and Ready” అని గుర్తించెను. అక్కడ క్కడ పదముల కర్తములు కలవు.

D. 1147.

D. 1154.

9. బ్రహ్మనాయని విలుగు :

D. 1120.

D. 1129.

D. 1138. ఇది 17-12-1842లో వ్రాయబడినట్లున్నది. శిశి-5-1842లో వ్రేసి మొదటసారి పరిశీలించుట ఆయనని బ్రాహ్మ తెలిపెను.

D. 1144. దీనిని బ్రాహ్మ 21-2-1850లో వ్రాయించినట్లు “క్యాటలాగ్”తో నున్నది. వ్రాత ప్రతిలో లేదు.

D. 1148.

ఒక్కొక్క కథాభాగమునకు సంబంధించిన ప్రేమప్రతులతోక, సమిష్టిగ పల్నాటివీర చరిత్రను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులున్నవి :

D 1140— పల్నాటివీర చరిత్రము కొంత అనుష్ఠూర్వితో నున్న ‘గ్రంథము’ ఇందు పల్నాటి యుద్ధమున ప్రసక్తులగు నిడుపాగుల పీఠుల యొక్కయు, పూర్వజన్మ వృత్తాంతములతో కథారంభము కలదు. కోళ్ళపొట్లట, రాచమల్లు రాయబారము, కల్లుప్రతిష్ఠ, కన్నమనేని యుద్ధము, బాలుని కథ సంగ్రహముగ కలవు. బ్రాహ్మనకు ఈ ప్రతి ఇట్లే లభించియుండు వలెను. ఇది పైన పేర్కొన్న ప్రతులకన్న రచనలోనిన్న మైనది, ఇతర మంజరీ రచనలకన్న సే రచనము మేలైనది.

D 1153— ఇది పైదానికి పుత్రిక.

ఈ ప్రతులలో తెలిసినంతవరకు ఆయా కథాభాగములను రచించిన కర్తల పేరులు, లోపించిన కథాభాగములు ద్వీపదరచనలు, మంజరీరచనలు గుర్తింపబడినవి. ఒకే కథాభాగమునకు చెందిన విభిన్న ప్రతులను బ్రౌను సూచించెను. రచనలో మార్పున్నచో తెలిపెను. వీనిని ఒక్కమారుకాక పెక్కుమారులు పరిశీలించి, పరిష్కరించినట్లు తోచును. ఒక చిన్న గ్రంథ పరిష్కరణమే ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలతో కూడియుండును. అట్లుండ బ్రౌను వివిధరచయితలు రచించిన విభిన్న కథాభాగములు గల పల్నాటిపీఠ చరిత్రకు, దేశముననున్న వివిధ ప్రాంతముల నుండి ఇన్ని ప్రతులను సేకరించి, సంకీర్ణముగ, అస్తవ్యస్తముగ నున్న వానిని రెండు, మూడు పర్యాయములు పరిశీలించుట ఆతని ఓర్పుకు పట్టుదలకు నిదర్శనము.

రి. 9. 3. ఈ ప్రతులలో కొన్నింటియందు బ్రౌను సంగ్రహవివరణలను, పరిచయములను, కొన్నింటియందు సుదీర్ఘమైన ఉపోద్ఘాతములను అంగమున రచించెను. వలూటి వీరచరిత్ర లేక సప్తరాయక యుద్ధము (1) పంనాడులోని గురజాల, మాచర్ల పట్టణముల నిమిత్తము జరిగెను. ఈ నాయకులలో కొందరు ఆంధ్రుల కామందులు (Cow heros). ఈ యుద్ధము ఏడేండ్లు జరిగెను. కోళ్లపండ్లము ఈ పోరాటమున కారంభము. (D. 1121) అని బ్రౌను ఒకచోట పేర్కొనెను.

గురజాల, మాచర్ల పట్టణములు ఇండియా మ్యాప్ (Map)లో కృష్ణానది దక్షిణపు కొడునకు N L. 16° & E. L. 80° లలో, హైదరాబాదునకు ఆగ్నేయ దిక్కున (South East) ఉన్నట్లు బ్రౌను వ్రాసెను. (D. 1180) పల్నాటి పీఠం యుద్ధకాలమును గురించి, అనాటి సాంఘిక వ్యవస్థను గురించి, అందలి భాషను గురించి బ్రౌను కొంత సుదీర్ఘముగ చర్చించెను. (D. 1180). బ్రహ్మనాయని నిర్యాణకాలము స్థానిక చరిత్రలో (Local Records. Vol X. P. 287) గుర్తింపబడినది. ఆ కాలము కృష్ణదేవరాయల నిర్యాణమున కత్యంత సమీపముగ నున్నది. ఈ యుద్ధము జరిగిన కాలము శాలివాహన శకము 938 అనగా క్రీ. శ. 1015 అగును.

ఇందలి భాష, శైలి ప్రాచీనతను సూచించుచున్నవి. ఈ పల్నాటి యుద్ధము నాటికి మహమ్మదీయుల ఆచారవ్యవహారముల ప్రభావము అంద్రదేశముపై ప్రసరించి

నట్లు విడితమగు చున్నదని శ్రౌను విశదీకరించెను.

వచ్చెరా పిన్నన్న వరుసతో మీరు

అడ్డదెర బట్టించె నీల వర్ణండు

నిశ్చలచిత్తుడై పలికి నా యుడ

Herson Brahmanna went to consult her; she sat inside the curtain and he outside. Her having the curtain between her and her son shows that the fashions of the Muslims had been introduced already. At least in the time when the poem was written. (D. 1130. పు ౨౧౪) హైందవ శ్రీమతు మేలి ముసుగులను ధరించెడివారు. తెరవెనుకనుండి మాట్లాడుట అనునది అంతఃపుర ఆచారము కావచ్చును. కాని శ్రౌను దానిని మహమ్మదీయుల సంప్రదాయముగ భావించెను.

కవి తనకిష్టమగు దేశరాజుల నందరిని ఇందు ప్రవేశపెట్టెనట. బెంగాలు బీరారు దేశరాజులను, 30 కోట్ల సైన్యమును యద్ధమున పాల్గొనట్లు కవివర్ణించెనట.

(D. 1130).

“పలనాటి వీరగాథలు : శ్రౌన్ అవగాహన” అను వ్యాసమున రచయిత్రి శ్రౌను బ్రహ్మినాయుడును “Lady Bramhi” అని పౌరపాటుగ అర్థము చేసికొని నట్లు పలనాటి వీరచరిత్ర కాగితపు ప్రతి D 1130 నుండి కొన్ని ఘట్టముల నుదాహరించిరి.¹¹ వ్రాత ప్రతిని సునిశితముగ పరిశీలింపగా, శ్రౌను నాయకురాలికి Lady Bramhi అను నామకరణ మొనర్చినట్లు తెలియును. బ్రహ్మినాయుడును శ్రౌను. శ్రీగ అవగాహన చేపికిన లేదనుటకు నిదర్శనములు :

అని బుద్ధిగా జెప్పి అనుప, నాయకుడు

తన వలారుకు బోయి తలకొన్న వేడ్క

అభ్యంగ జలకంబు అమరంగా నాడి

Then the hero of the poem Bramhi Naid went and bathed. And he then dressed-Description of his jewels (D 1130 పుట 3)

11. సీత. చైలిచం : పలనాటి వీరగాథలు : శ్రౌన్ అవగాహన భారతి. 1977 అక్టోబరు. పుటలు 38-42.

ద్వీపదల పరిశీలన

అకారణముగ బ్రౌను నాయకురాలికి Lady Bramhi అని పేరు పెట్టలేదు.

ఆ ప్రతి యందు :

Bhama బ్రహ్మిగారికి మొక్కిపని వినగాని

Is it proper for me to return without speaking to the lady?" (Ibid పుట. 10)

'భామ' అను నాయకురాలిని సూచించు పదమును పరిష్కర్తలు 'బ్రహ్మి' అని సవరించినందువలన బ్రౌను 'Lady Bramhi' అని వ్యవహరించెను.

'Lady Bramhi

నాయకురాలుకు మిక్కిలి నమ్మిన బంట్లు

ఆదిగా గొలువంగ అతివైభవముగ'

'The Lady Nagamma Baroness of Arcvelli-She had re offspring' (Ibid పుట. 48).

ఇట్లు ఆ ప్రవాతప్రతి యందంతట నాయకురాలినే బ్రౌను 'Lady Bramhi' అని పేర్కొనెనుగాని బ్రహ్మినాయునికాదు. బ్రౌను పలనాటి పీఠగాథను చక్కగనే అవగాహన చేసికొనెను.

నాయకురాలి పతన ఘట్టముతో "Compare the similar termination of a Queens adventures in the history of Ayesha widow of Mohammad - Also of the fallen Queen of Lahore in 1846." (D 1188. పు 590) అని బ్రౌను ప్రాచీన సమకాలీన చరిత్ర సామ్యమును పోల్చి చూడదనెను.

D 1189 ప్రతిలోని గాథ పల్నాటిపీఠ చరిత్ర ఉత్తర భాగమునకు సంబంధించినదని, దీనిచొక ఆధునికుడు రచించి యుండునని ఇది మూలమున కన్న భిన్నముగ నున్నదని, ఇందలి తచన కొంత సంస్కారవంతముగ నున్నదని బ్రౌను తెలిపెను. కథాంశమొకటి అయినను అవతారికాభాగము భిన్నముగ నున్నది. ఈ కవి తాను శ్రీనాథుని రచనను అనుకరించినట్లు చెప్పెను. కాని ఈ కవి రచన సుదీర్ఘవర్ణనలతో, విడివిడి ఉపాఖ్యానములతో విసుగును కలిగించుచున్నది. అవతారికాభాగము కేవలము ఉత్తరరామాయణ అనుకరణమట.

బ్రౌను ఈ పల్నాటి పీఠచరిత్రను కూడ ముద్రదీప సంకల్పించెను. కాని అప్పటికతని ఆరోగ్యము వికటించుటచే, భారతదేశమును విడి స్వదేశమునకు తిరిగి పోవలసి వచ్చెను.

6. 10. అభిమన్యు కల్యాణము :

6. 10. 0. భారతమున గల శశిరేఖాభిమన్యుల కల్యాణ కథ యిందైదా శ్వాసములలో వర్ణితము. గ్రంథకర్త శేషము చెన్నభట్టారకుడు.

ఇది సుగ్రహము. సరళము, హృద్యమునగు రీతిని రచితమయ్యెను. విదేశీయులకిది అరంభమున చదువదగినదనియు ఈ కథ భారతమండలిదేర్పైసను వర్ణిత విషయములన్నియు. కల్పితములే యనియు ఈ గ్రంథమిట్లు తెలుగున మాత్రమే కలదనియు, ఇంచుమించు 3250 ద్విపదలు ఇందున్నవనియు బ్రౌను కథాసుగ హాంతమున ఆంగ్లమున వ్రాసెను,¹

తొట్టతొలుత ఈ గ్రంథమును 1843వ సం॥న బ్రౌను పరిశీలించినపుడు, తెలుగుభాషలో ఈ ద్విపద పతనీయ కావ్యములలో నొకటి. ఈ కావ్య ప్రణాళిక బ్రాహ్మణమత సంబంధియైనను, ఇందలి దేవతలు, నాయకులు, నాయికలు మానవులుగ చిత్రింపబడిరి. వారి ప్రవర్తన సహజముగ ప్రదర్శితము. ఇందలి శైలి స్వచ్ఛమైనది, చక్కనిది " అని తన అభిప్రాయమును వెల్లడించెను.

6. 10. 1. బ్రౌను ఈ కావ్యమునకు రె కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను.

1. "This poem is a beautiful composition, in an easy, flowing melodious style and excellently suited for foreigners who are beginning to study Telugu. It is wholly original, though the outline is found in the Mahabharat. As a separate romance it exists in Telugu alone. It contains about 6500 lines in the Dwipada metre : or 3250 couplets. (D. 1023).
2. This is one of the most agreeable poems in the Telugu language - its plan is braminical, yet all the gods and goddesses and heroes and heroines are described as ordinary folks behaving in an easy natural manner. The style of language, is pure free and beautiful- D. 1025.

D 1034 + ఇది 17-3-1943 లో వ్రాయబడినది. ఈ కావ్యమందలి ద్విపద సంఖ్యను బ్రౌను ఈ ప్రతిలో చూపెను. హరిశ్చంద్ర ద్విపదలో 6268 పంక్తులు మాత్రమే ఉన్నవని, ఇందు 6253 పంక్తులన్నవి తెక్కలు చూపెను.

D 1025 + దీని వ్రాత 24-1-1843 గ గుర్తింపబడినది పాతభేదములు గుర్తింపబడినవి. నిర్ణయపాతములు పెన్నిలతో ప్రక్కను వ్రాయబడినవి. కడముట్ట అందు బ్రౌను వ్రాసిన అంగ్ల భిష్యములు గలవు

D 1023 + ఈ ప్రతి వ్రాత 1847 వ సం॥ మార్చి 24 వతేదీకి ముగిసినదట. ఇందు ప్రతిపత్రము పై భాగమున "Corrected Edition. 1847" అని బ్రౌను వ్రాసెను. ఇందక్కడక్కడ పదముల అర్థములు పుటకు పార్శ్వములందు వ్రాయబడినవి. బ్రౌను వ్రాసిన అంగ్ల వివరములు ఇంచు మించు అన్ని పుటలందును కానవచ్చును. 193 వ పత్రములో నారంభించి, 43 పుటలలో ఈ ప్రబంధ కథాసంగ్రహమును అంగ్ల భాషలో బ్రౌను వ్రాసెను. అది 1847 ఎసం॥ ఏప్రిల్ 31 వ తేదీన ముగిసినట్లు తెలిపెను ఈ ప్రతిని 'Abhimanyu Lwipada 2nd copy' అని బ్రౌను గుర్తించెను.

D 1022 + పై ప్రతిని ఆధారముగ చేసికొని 2-5-1847లో మరల సూతన పరిష్కార ప్రతిని తయారుచేయించెను ఈ ప్రతి ఆరంభమున బ్రౌను "This is the new corrected Edn of the poem" అని వ్రాసెను. దీనిని Abimanyu Dwipada 1st copy' అని బ్రౌను పేర్కొనెను.

D 1027— ఇందు తొలి 160 ద్విపదలు మాత్రమున్నవి.

రీ 10.2. ఈ కావ్య పరిష్కార, వ్రాయసకాండ్ర నామధేయములు తెలియవు.

మూడవ అశ్వాసములో లక్షణునికి శశిరేఖ సచ్చి వివాహము చేయుటకు పోనుకొను సందర్భమున ఘటోత్కచుడు శశిరేఖగా మారి ఇతరులకు అతి సుకుమారి యైన స్త్రీగను, లక్షణునకు భయంకరముగను కనుపట్టు సందర్భములో, ఘటోత్కచుని మాయంతో కూడిన ఇటువంటి ఇతివృత్తము అంగ్ల భాషలో జానపద సాహిత్యమున నున్నట్లు బ్రౌను తెలిపెను.³ ఘటోత్కచుడను పేరునకు వ్యుత్పత్తిని అంగ్లమున చూపప్రయత్నించెను.⁴

ప్రకరణ సారాంశము :

1. బ్రౌను 41 ద్వీపద కావ్యములను సమద్ధరించెను. వీరిలో పదుమూడింటిని పంపిణీచెను. ఒక్కదానికి పాఠాంతరములను గుర్తించెను. ఇరువదియేడింటికి కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించెను.
2. తెలుగు ద్వీపద కావ్యములలో ప్రధానములైన రంగనాథ రామాయణ, బసవ పూణి, పండితారాధ్య చరిత్రలను బ్రౌను పునరుద్ధరించెను.
3. ద్వీపదలలో రసవత్కావ్యములైన సారంగధర చరిత్ర, నవనాథ చరిత్ర, పల్నాటి వీరచరిత్రలు బ్రౌను పుణ్యమున పతన యోగ్యములైనవి.
4. బసవపూణి పండితారాధ్య చరిత్రలు ఆధారముగ బ్రౌను జంగము లాచరించు శైవమతమును పరిశోధించి జంగముల ఆచారవ్యవహారములను వెలుగులోనికి తెచ్చెను.
5. “ముదివిటులు విధవలంజలు పదకవితలు” అని పండితుల ఈసడింపునకు గురియైన ద్వీపద కావ్యములు అమూల్యరత్నములని, తెలుగుభాష నుడికారము పీనియందు గుప్తమైయున్నదని, భాషనలనరచుకొనివాడికి అత్యంతోపయోగకరములని బ్రౌను వానిని పరిష్కరించి, శుద్ధప్రతులు తయారు చేయించి లోకము గుర్తించునట్లు ఒనర్చెను.
6. ద్వీపదలలో హరిశ్చంద్ర చరిత్రను, నవనాథ చరిత్రలో కొంతభాగమును ప్రప్రథమమున ముద్రించినవాడగు బ్రౌను.
7. పల్నాటి వీరచరిత్రలో కరుణరస పూరితమయిన బాలునికథ బ్రౌనునకు అత్యంతప్రితి పాత్రమైన ఘట్టము. ఆద్యంతముల నేర్పడవ వీలులేకుండ, దహకర్తృకముగనున్న పల్నాటి వీరచరిత్ర ప్రతులను దేశమంతటి నుండి సేకరించి, వాని కొక అనుపూర్వి నేర్పరచి, సుశీత విమర్శనాపూర్వకముగ ఉపోద్ఘాతముతోడి శుద్ధప్రతిని తయారుచేసి, బ్రౌను తెలుగువారి వీరగాథను పరిరక్షించిన పుణ్యము కట్టుకొనెను.
కట్లు బ్రౌను ద్వీపదలకు తెలుగు కార్వములందు సముచిత స్థానమును కల్పించెను.

శతకముల సంస్కరణ

7. 0. ఆంధ్రవాఙ్మయమున ప్రశస్తమగు కవితాప్రక్రియలలో శతక కావ్యముకంటె. శతకములు పండితులను, పామరులను, పిన్నులను, పెద్దలను రంజింప జేయును. ఇవి పురాణములవలె తత్వాప్రధానములు గావు; ప్రబంధములవలె వర్ణనాప్రధానములు గావు; ద్విపదలవలె దీర్ఘపరిమితములు కావు. ఇవి ముక్తకములయ్యు ఏకసూత్రత గలవి; సుసంస్కృతములైనను సులభగ్రాహ్యములైనవి. వీని యందలి సారశ్యమే, సులభగ్రాహ్యతయే బ్రౌను నత్యంత మాకర్షించెను. వేమన శతకము ఉపోద్ఘాతముతో బ్రౌనిట్లు నుడివెను. సులభశైలి, వివిధ విషయములు విపులముగా ఇందు వర్ణింపబడుటయే ఇందలి విశేషము. ఆ కారణముచేత ఆ భాషను అభ్యసించు వారికిది మిక్కిలి ఉపయోగకరము.”¹

శతకము లన్నింటి యందలి యీ లక్షణమే బ్రౌనును 84 శతకముల సేకరణకు, సంస్కరణకు ప్రేరేపించినది. బ్రౌను సేకరించిన ఈ 84 శతకముల కాగితపు ప్రతులు మ. ప్రా. పు. భాండాగారమున కలవు.

7. 1. 0. వేమన శతకము :

వేమన శతకమును ఉద్ధరించిన విదేశీయులలో బ్రౌను అద్భుతము కాకపోయినను అద్వితీయుడని నిస్సంకోచముగ చెప్పవచ్చు. ఆజే దుబాయ్ ప్రెంచిభాషలో వ్రాసిన “హిందూ మేనర్స్, కస్టమ్స్ అండ్ సెరిమనీస్” (1816) అను గ్రంథమున వేమన ప్రస్తావన గలదు. దుబాయ్ ప్రస్తుతించిన యాగి వేమనను గురించి బ్రౌను పరిశోధించి, ఆతని పద్యములను సేకరించి, అవకాశమొదలినప్పుడెల్ల నాతని పద్యముల నాంగ్లీకరించి, గ్రీకు భాషలోని ‘లూసియన్’ అను వానితో వేమనను పోల్చుచుండెడి

1. “VEMANA — whose writings are peculiarly useful to those who study the language, the style being simple and the variety of topics very extensive”. —

Verses of Vemana. P. i,

వాడు గ్రీకు దేశమున 'లూసియస్' అను నతడు ప్రజాదరణను పడసినవాడ. అట్లే తెలుగున ప్రజాదరణమును దు రగొనిన వేమన పద్యముల సముద్దరణము నకు బ్రౌను పూనుకొనెను.

7. 1. 1. ప్రతుల వివరణము : మ. ప్రా పు లాంబాగారమున వేమన పద్యములకు సంబంధించిన అనేక లాశపత్ర ప్రతులు, 17 కాగితపు ప్రతులున్నవి. ఈ కాగితపు ప్రతులన్నియు బ్రౌను తయారు చేయించినవియే. కాలక్రమము ననుసరించి పరిశీలించినచో వీరిలో D. 1778 బ్రౌను సిద్ధపరచిన మొదటిప్రతి.

D. 1778 ఇది 5 సంపుటముల ప్రతి. ఇంచుమించు 3238 పద్యములున్నవి. ఇందులో బ్రౌను సూచికలు, గమనికలు, ఉపోద్ఘాతమే కాక, పద్యములకు బ్రౌనుదొర కావించిన అంగ్లాను వాదమున్నది. 5వ సంపుటమున అగ్లిలములసికాబోలు అన్ని పద్యములకు అనువాదములేదు. అట్టి అసభ్యపద్యములు కొన్ని లాటిన్ భాషలోనికి అనువదింపబడినవి. పుటకు ఒక ప్రక్క తెలుగు పద్యములు, ఎదుటి ప్రక్క ఇంగ్లీషు అనువాదమున్నది. 5 వ సంపుటారంభములో 13 పద్యములు విడువబడినవి.

బ్రౌను ప్రథమ సంపుటమును 15-4-1824న ప్రారంభించి, 31-7-1824న ప్రారంభించి, 31-7-1824 న పూర్తియైనట్లెను.

ద్వితీయ సంపుటములోని పద్యానువాదమును 8-8-1824 న ప్రారంభించి 4-11-1824 న ముగించెను. ఈ సంపుటమున 1827 వ సం॥న బ్రౌను వ్రాసిన ఒక సూచిక ఉన్నది. వేమన పద్యములకు తాను తయారుచేయించిన పద్యానుక్రమణికను గూర్చిన వివరములు, నిమింతువున ఈ శతకమెట్లు గుర్తింపబడెనను విషయములు విశదీకరింపబడెను.

తృతీయ సంపుటమున 978-1518 పద్యములున్నవి. రోజుకు 8 పద్యముల బొప్పన 5-11-1824 న అనువాదమున కుపక్రమించి, 18-1-1825 నాటికి ముగించెను.

చతుర్థసంపుటమునందును బ్రౌను ఉపోద్ఘాతమున్నది. దీనిని 18-1-1825 న ఆరంభించి, 21-4-1825 న పూర్తి యైనట్లెను.

పంచమ సంపుటము ఒక అనుబంధము. సంప్రదించిన లాశపత్ర ప్రతులందు పై నాలుగు సంపుటములలో చేరని వానిని ఒక అనుబంధముగ సమకూర్చెను. ఈ

సంపుటాంతమున 23-11-1824 న బ్రౌను రచించిన వేమననాటి ఆంధ్రదేశపుస్థితి గతులు, తెలుగు భాషాప్రళంస, వేమనను గూర్చిన జనశ్రుతి, వేమన పద్యములను గూర్చిన పశంసలతోడి ఉపోద్ఘాతమున్నవి.

D. 1774—ఇది D 1773నకు పుత్రిక. కాని యిందు సుమారు 1350 పద్యములు మాత్రమే ఉన్నవి. అక్కడక్కడ సవరణలు బంతులనడుమ కూర్చబడినవి ఒక్కొక్క పద్యమునకు క్రింద ఆంగ్లభాషాంకతీర్థరణమున్నది.

D. 1773 ప్రతిలోని పద్యసంఖ్యకు ఇందలి పద్యసంఖ్యకు భేదముకలదు

D. 2024. ఇది వేమన పద్యములకు బ్రౌను సమకూర్చిన పద్యసూచి. 'అ' నుండి 'హ' వరకు ఆకారాది క్రమమున పద్యములు వ్రాయబడి సంప్రదించిన ఆయా ప్రతు లోని వాని సంఖ్యలు గుర్తింపబడినవి. గ్రంథాంతమున ఆంధ్రచంద్రుని గూర్చి బ్రౌను వివరణమును లేఖకులవరో చేర్చి యున్నారు. ఈ సంపుటము క్రిమిదష్టము; శిథిలము.

D. 3098. ఇది వేమన శతక పద్యసూచికి సాపు ప్రతి. దీనిని 1824వ సం॥ నవంబరు నెలలో తయారు చేయించినట్లు బ్రౌను పేర్కొనెను. మూల ప్రతుల వివరములున్నవి.

D. 1735— మూడు సంపుటములు ఇది 'బెండమూరి లంకప్రతి' నుండి ఉద్ధరింపబడినది దీని మాతృక (మూలప్రతి) పెనుగొండ వాస్తవ్యుని యొద్ద లభించినది. కాని ఆ ప్రతికి అమ్ముటకాతడు ఇచ్చగింపనందున దానిని కాగితములపై 1834వ సం॥ ఫిబ్రవరి నెలలో వ్రాయించినట్లు బ్రౌను తెలిపెను.

ఇందు 1116 పద్యములు మాత్రమే కలవు.

D 1723— డి 1735 న కిది పుత్రిక కావచ్చును. గ్రంథాదిలో 'బెండమూరిలంక_ వేమన పద్యముల సూచి' అని యున్నది. ఇందు జతపరుపబడిన వేమన పద్యముల వ్రాతప్రతి కిది పద్యసూచియని బ్రౌను పేర్కొనెను.

D 3101 + రెండుసంపుటములు. 1839 వ సం॥న ముద్రణకు తయారుచేసిన ప్రతి యిది. 1824 వ సం॥న చేసిన సేకరణలోలేని అనేక నూతన సూక్తులిందు చిన్నచిన్న కాగితములపై వ్రాసి, ఆయాస్థలములందు

అరికింపబడినవి. మరికొన్ని గ్రంథాంశమున చేర్చబడినవి శ్రావణ తన నిమంటువున, ఈ ప్రతిని '+' అను సంజ్ఞతో గుర్తించినట్లు తెలిపెను.

D 1736— ఇందు 252 పద్యములున్నవి. “మాతృకాగ్రంథము ఇంతే Here the original book breaks off” అను బ్రౌను సూచన కలదు.

D 1737— ఇందు 794 పద్యములు మూడుభాగములుగా కలవు మొదటి భాగములో 47, 2వ భాగమున 488, 3వ భాగమున 279 పద్యములున్నవి.

D 1833— ఇందు 557 పద్యములున్నవి.

D 1721 + ఇందు 1168 పద్యము లుద్ధరింపబడినవి. అవి నాలుగు భాగములుగా విభాగింపబడినవి. గ్రంథాంతమున 27 పుటలలో వర్ణానుక్రమమున పద్యసూచికలదు ఇది 1842 వ సం॥న సంకలించబడిన ప్రతి అని బ్రౌను పేర్కొనెను, వేమన పద్యములుగ చెలామణి యగుచున్న అసంఖ్యాక పద్య సమచ్ఛేదమును పరిశీలించి, అసంపూర్ణములు, ఈషచ్చేదములు అన్యధీయములు వర్ణించి, మేంజున వానిని శ్రావణ విషయ ప్రధానముగ నాలుగు విభాగములుగా వింగడించిన ప్రతి మొదటి భాగమున 389 పద్యములు, 2వ భాగమున 484, 3వ భాగమున 289, 4వ భాగమున 74 చిల్లర పద్యములున్నవి.

D 1762 + ఇది పై ప్రతిని దూచి మరింత ప్రాయించిన ప్రతి కావచ్చును. తన ఆదేశానుసారము 1842 లో ఈ ప్రతిని వీరభద్రయ నూతనముగ పరిష్కరించిన ప్రతియని బ్రౌను పేర్కొనెను. రెండి యందలి పద్య సంఖ్య యొకటియే. ఇందలి పద్యములు 4 భాగములుగా విభాగింపబడినవి. గ్రంథాంతమున 17 పుటలలో వర్ణానుక్రమమున పద్యసూచికలదు.

D. 1722 + D. 1721కి ఇది సాపు ప్రతి కానొప్పును. ఈ రెండి యందలి పద్య సంఖ్య యొకటియే. గ్రంథాదిలో “THE VERSES OF VEMANA A new edition, enlarged and corrected by the aid of numerous manuscripts” అను బ్రౌను ప్రాతర కలదు. వేమన పద్యములలో ముద్రింపబడిన పద్యములన్నియు ఇందు వీర్వికూర్చబడినవనియు ఇవిగాక ఇంకను 2000 పద్యములు మిగిలియున్నవనియు, అవి ముద్రణ

యోగ్యములు కావనియు, అవి ప్రధానముగా తత్వవిషయకమైనవనియు
బ్రాహ్మ తెలిపెను. 1882వ సం॥ మే 19వ తేదీన ఈ ప్రతివ్రాత పూర్తి
యాయెను. గ్రంథాంతమున 29 పుటలలో వర్ణానుక్రమమున పద్యసూచి
కలదు.

D. 1724 .— ఇందులో 306 పద్యములు మాత్రమే కలవు. బ్రాహ్మ తాను
సేకరించిన మూల ప్రతులలో 'Q' అను సంజ్ఞతో గుర్తించిన ప్రతికిడి
కాగితపు నకలు అని తెలిపెను. Copied from ms Q (i e. T. T.
Vol. 387 Part 2nd)

D. 1725 .— ఇందు 869 పద్యములున్నవి. ఇది 'C' అను మూలప్రతిని చూచి
వ్రాసినది. This is transcribed from T. T. 361. being the
manuscript referred to as letter 'C' అని బ్రాహ్మ సూచించెను
ఇందు 25-1-48 అని కాంము గుర్తించబడియున్నది.

D. 1726 .— ఇందు 686 పద్యములున్నవి. 1-2-1842లో దీని వ్రాత
ముగిసెను.

D. 1727 .— 675 పద్యములున్నవి.

7. 1. 2. తెలుగు గ్రంథములలో పరిష్కరణకు బ్రాహ్మ చేపట్టిన ప్రథమ
గ్రంథము వేమన పద్యములు. వివిధ లాభపత్ర గ్రంథములలోనున్న అనంతమైన
పాతభేదములను పోల్చిచూచి, శుద్ధ పాఠస్వరూపమును చేయు కార్యకారమును బ్రాహ్మ
చూపించెను. 1824వ సం॥న తాను సేకరించిన ప్రతుల వివరములను D 8098 లో
బ్రాహ్మ పేర్కొనెను. అప్పటికే అతడు 12 ప్రతులను సేకరించెను.

'A' వెంకట శివుని ప్రతి

'B' సంకీర్ణముగనున్న 'A' ప్రతిని విషయముననుసరించి, విభాగించి పద్య
ముల క్రమమును మార్చి వ్రాసిన ప్రతి. ఈ ప్రతి నాథారముగగొని
బ్రాహ్మ వేమన పద్యములను అంగములోనికి తర్జుమా చేసెను.

'B' కనకాక్షి ప్రతి. ఇందులో 1028 పద్యములున్నవి.

'C' కడపప్రతి. 828 పద్యములు.

- D' రంగరాయని తాటి ఆకు ప్రతి. 785.
 •E' రంగరాయనిదే రెండవ ప్రతి. 502.
 •F' సూర్యనారాయణ అంపిన ప్రతి ౮౮౨
 •G' రామస్వామి శాస్త్రులు అంపిన కాగితపు ప్రతి. 825.
 •H' కాగితపు ప్రతి. 282.
 •K' " "
 •Y' యానంలో అండిన పుస్తకం 152.
 •R' దఫా కడవ ప్రతి. 508.
 •S' గుడిపాటి కృష్ణయ్య పంపిన పొట్టి ఆకుల ప్రతి. 1000. 1824వ సం॥న ఇన్ని ప్రతులను సంప్రదించి, వీనిలోని పద్యములను 9 విభాగములుగా కూర్చెను.

1 - 5	1000	సీతి
6	300	హాస్యము
7	200	భక్తి
8	300	గూఢతత్వము
9	300	చిర్ర ర.

2100

జేమన పద్యములు కలిగిన ప్రాతప్రాత ప్రతి దొరుకుట మిక్కిలి దుర్లభమైనట్లును, ఒక సమగ్ర ప్రతిని సంకలనము జేయుటకు ప్రధానముగ, 9 ప్రతులు తోడ్పడిన వనియు, అవి బళ్ళారి, కడప, చెన్నపట్టణము, నెల్లూరు, గుంటూరు, విశాఖపట్టణము, (తానుండిన) మచిలీపట్టణముల నుండి సమకూర్చినట్లును, వీనిలో కొన్నింటియందు 500 పద్యములు, కొన్నింటిలో 700 పద్యములున్నట్లు, పీఠనన్నింటిని కలిపి 2100 పద్యములను తాను ఎన్నుకొనినట్లును శ్రావణ వివరించెను.²

2. Verses of Vemana. పు. iv.

బ్రాహ్మణ ఈ 18 ప్రతులతో సంపూర్ణమైనది. వేమన పద్యముల ప్రతుల కొరకు దేశమంతయు గాలించుచునే యుండెను. ఈ అన్వేషణలో బ్రాహ్మణ 40 కన్న అధిక ప్రతులను సంపాదించెను. తన ప్రథమ ముద్రణమున 693 పద్యములు, ద్వితీయ ముద్రణమున 1164 పద్యములు మాత్రమే ఉన్నవనియు, కాని అప్పటికే తాను సేకరించిన ప్రతులలో 2500 పద్యములు కలవనియు బ్రాహ్మణ పేర్కొనెను. మరియు 1899వ సం॥న వ్రాయించిన ప్రతిలో 40 కన్న అధికమైన మూల ప్రతుల నుండి 3000 పద్యములను సేకరించినట్లును బ్రాహ్మణ తెలిపెను.³ 1834, 1899లో వేమన పద్యములను పరిష్కరించినపుడు 30 ప్రతులను సంప్రదించెను. "More than thirty manuscripts (Total) were examined and exactly collated for this new edition."⁴ కాని ఈ ప్రతులన్నింటినీ పరిశీలించి, సిగ్గు తేల్చినపుడు తన మొదటి సేకరణ తరువాత అదనముగ నొక 40 పద్యములు మాత్రమే లభించినవని నుడిచెను. అవి కూడ ఒక 15 ప్రతులందున్నవనియు, కొన్ని రెండు మూడు ప్రతులలో మాత్రమే కలవనియు, శేషించినవి ఒక్క ప్రామాణిక ప్రతిలో మాత్రమే ఉన్నవనియు పేర్కొనెను. సరియైన మూల పాఠముల కొరకు ఆతడు కావించిన అన్వేషణమే ఈ పరిశ్రమకు కారణము.

బ్రాహ్మణ తన తొలి పరిష్కరణముతో వేమన పద్యములకు స్వస్తి చెప్పలేదు. చారణాసి రామస్వామి బ్రాహ్మణకు 21-5-1893లో వ్రాసిన లేఖలో "తమరు రాజమహేంద్రవరం వెళ్ళినది మొదలుకొని నేటి వరకున్ను తమ శబ్ద ప్రకారం అప్పయ్య పంతులుగారు, వెంకట నరసయ్యగారు చెప్పిన వేమన పద్యములు యేమి యింకా మరచక వనులు యేమి జరిగిస్తూ వున్నాను"⁵ అని తాను పై పండితులు పరిష్కరించిన వేమన పద్యములను వ్రాయుచున్నట్లు తెలిపెను. 1894వ సం॥ జనవరి 9వ తేదీన బ్రాహ్మణ ఒక సుదీర్ఘమైన లేఖలో వేమన పద్యముల పరిష్కరణ పద్ధతులను పైడిపాటి వేంకట నరసయ్యకు విపులముగ వ్యక్తము చేసెను.⁶ ఈ లేఖను "My directions regarding editing Vemana" అని లేఖావళి సంపుటి విషయ సూచికలో పేర్కొనెను.

3. D. 3101. Vol. I.

4. Ibid.

5. Sr. of Lt. M. 401. P. 315.

6. Ibid. M. 401. P. 185.

1834వ సం॥ ఫిబ్రవరి 19వ తేది పైడిపాటి వేంకట నరసయ్య బ్రౌను లేఖకు జవాబును వ్రాసెను. దానిని బట్టి ఆప్పటికి 12 వందల పద్యములకు తీర్చుచేసినట్లు తెలియుచున్నది. మొదట పైడిపాటి వేంకట నరసయ్య తీర్చుచేసిన పదప, జూలూరి ఆప్పయ్య పునః పరిశీలించి పాఠముల నిర్ణయించెడివాడు, “సదరహి నేను తీర్చిన పద్యములలో యీ దినం వరకు 200 పద్యముల సరియంతం ఆప్పయ్య పండితులు గారు చిత్తుప్రతి కూడా దగ్గర వుంచుకొని సాఫు తీర్చుచేసినారు”⁷ ఈ పండితు లిరువురు ఈ పరిష్కరణ కార్యమున నిమగ్నులైనట్లు 1834వ సం॥ ఏప్రిల్ 2వ తేదీన కంభం నరసింహాచార్యులు బ్రౌనుకు వ్రాసిన లేఖనలన తెల్లమగుచున్నది: “ఆప్పయ్య పంతులుగారు వెంకటనరసయ్యగారు కూడ వేమన పద్యముల తీర్చు జరిగిస్తూ వున్నారు.”⁸

1834వ సం॥న బ్రౌను వేమన శతక పరిష్కరణమునకు ఒక పండితుని నియమించెను. కాని ఈ నూతన పరిష్కరణమున ఆ పండితుడు ఆనుప్రాసయుక్త మగు గ్రామ్యోక్తులను తొలగిండుటయేకాక పద్యపాదములనే మార్చి, తన స్వీయ కవితతో ఘోరించెను. ఈ విషయమును కనుగొనన బ్రౌను వెంటనే ఆ పండితుని పని నుండి తొలగించెను. ఆ పండితుడు ఆ పుస్తకములో ఒక పాఠిక భాగమును మాత్రమే ఈ రీతి పరిష్కరించినట్లు బ్రౌను తెలిపెను⁹ అటు పిమ్మటనే పైడిపాటి వెంకటనరసయ్య, జూలూరి ఆప్పయ్య పండితులకు ఈ కార్యము నప్పగించినట్లున్నది. ఇట్లు బ్రౌను వేమన శతకమును 3.4 పర్యాయములు పరిష్కరింపజేసెను.

వేమన శతక సరిష్కరణమున బ్రౌను మిక్కిలి పట్టుదల చూపెను ఈ శతక పరిష్కరణకు ఆతని పండితులు ప్రోత్సాహమును ప్రదర్శించినట్లులేదు. పైపెచ్చు బ్రౌనును ఈ పని నుండి విరమింపజేయ ప్రయత్నించినట్లు కనిపించును. బ్రహ్మయ్య వెమన శతకమున ఛందోవ్యాకరణ టోషములు కుప్పతిప్పలుగ నున్నవనియు, వాని నన్నింటిని పరిష్కరించినచో నదొక క్రొత్త శతకమగునేకాని వెమన శతకము కాదనియు చెప్పెనట.¹⁰ పైగా “Correct nothing in Vemana, says he, but let his text be permanent - devote yourself rather to the classic

7. Ibid. M. 401. P. 303.

8. Ibid. M. 401. P. 309.

9. D. 3101.

10. D. 1773. vol. IV.

authors " అని చూపినట్లు.¹¹ "ఈ పేమన పద్యాలలో ఏమింది? చదివితే భారత భాగవతాది పవిత్ర గ్రంథాలు చదవాలి.....అని శ్రావణ్ చుట్టూ చేరిన పండితులు పదేళ్ల పోయిపెట్టేవారు కాబోలు" అన్న బంగారెగారి ఊహ సరియైనదే.¹² "Bramhia begs me to read the Bharatam first - Sita Rama Sastri his younger brother at 18 is a superior genius and poet - superior to his 2nd brother Rama Linga - with whom however he advised me to begin "¹³ శతకమును ముద్రకావ్యములుగ రాక్షణీకులు, విద్వాంసులు పరిగణించుట ప్రతిష్ఠాత్మక ప్రభుత్వము శ్రావణనకిట్టి సరిహార నిచ్చియుండును. కాని బ్రాహ్మ మూత్రము శతకముల సమర్థరణ కార్యమునండి విరమింపకపోవుట ఆంధ్రుల అదృష్టము.

7. 1. 3 పేమన శతకమును బ్రాహ్మ అంగ్లానువాదముతో మొదట 1829 వ సం॥న ముద్రించెను. ఈ ముద్రణము కేవలము కొన్ని పద్యముల ఎన్నిక మాత్రమే. 1839 వ సం॥న అనగా పదియేండ్ల అనంతము శ్రావణ ద్వితీయ ముద్రణమును ప్రకటించెను. అదియు మరికొన్ని అధిక పద్యములతో. సూతన పాఠాంతరములతోడి ముద్రణము మాత్రమే. ఈ రెండు ముద్రణములలో శ్రావణ 1184 పద్యములను మాత్రమే గ్రహించెను. ఇది ఆతడు సేకరించిన 3000 పద్యములను తృతీయ ముద్రణమున ముద్రింపవలయునని ఆతని సంకల్పము. "It is to be observed that a final edition is yet to be prepared "¹⁴ ఈ ఉద్దేశముతోనే 1842 వ సం॥న ఒక ప్రతిని తయారుచేసెను. కాని అది ముద్రణ భాగ్యమునకు నోచుకొని నట్లులేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ (హైదరాబాదు) వారు D. 1774 ప్రతిని ముద్రించిరి. 1215 పద్యములు మాత్రమిందు గ్రహింపబడినవి. పుస్తక భాండాగారమునందు లభించు మఱికొన్ని కాగితపు ప్రతులు విడువబడినవి. ఇందు ప్రచురించిన పద్యములను పరీక్షించి, విషయానుక్రమముగ ప్రకటింపక పోవుట చింత్యము. 1824 వ సం॥ నవంబరు 23 వ తేదీన బ్రాహ్మ రచించిన మున్నుడి మాత్రమిందు గ్రహింపబడెను. శ్రావణ సేకరించిన 3000 పద్యములను పరిశీలించి, ప్రక్షిప్తములను తొలగించి సమగ్రమగు పేమన పద్యముల ముద్రణావశ్యకత యెంతేని

11 Ibid.

12. బ్రాహ్మ లేఖలు. పుట 88

13. D. 1773. Vol. IV

14. D. 3101.

కలదు. బ్రౌను ఆంధ్రదేశపు గాలుగు చెరగుల నుండి సేకరించి పెట్టిన ప్రతులను ఉపయోగపరచుకొనలేని అంధుల ఉవాసీనత నేమనవలెను?

మొదటిసారి బ్రౌను వేమన పద్యములను పరిష్కరించి, ముద్రణకు ఉపక్రమించినపుడు అప్పటి కాలేజీ బోర్డు కార్యదర్శి హెచ్. హార్క్నెస్ (H. Harkness) వెయ్యి పరహం పారితోషికమును బ్రౌను మహాశయుని కొనగుట సమచిలమున ప్రభుత్వమునకు సిఫారసు చేసెను. కాని ఆతని ప్రయత్నములు ఫలవంతములు కాలేదు బ్రౌను చేసినది నిష్కామ కర్మయే అయెను ¹⁵

7. 1. 4. ఆయా సంపుటములలోను, ముద్రణ కూర్పులలోని ఉపద్ధాతములలోను, 1840 లో ప్రచురించిన జంగమల మతాచార వ్యాజ్యములను గూర్చిన వ్యాసము (Essay on creed, customs and Literature of the Jangams) లోను 1889 లో ప్రచురించిన స్వీయ చరిత్రలోను (Some Account of the Literary Life of Charles Philip Brown) బ్రౌను వేమనను గూర్చి వ్రాసెను.

ముద్రణ కూర్పులలోని అవతారికలందును జంగమ మతాచార వ్యాసమందును గల వెమన అంశములను, స్వీయచరిత్ర యందలి వేమన ప్రస్తావనకు శ్రీ మరుఘూకుళచంద్రామిరెడ్డిగారు తెనుగులోనికి అనువదించి ప్రకటించిరి ¹⁶ వేమనను ప్రస్తావించు సందర్భమునందే బ్రౌను తెనుగు బాషా మాధుర్యమును మెచ్చుకొనెను. బ్రౌను వేమనను గ్రీసుదేశ తత్త్వవేత్తయైన డెమోక్రిటిస్ తో సమముగ నెంచెను. అందువలననే తన ప్రథమ ముద్రణకు "The verses of Vemana (Democritus) The Moral Philosopher" అను శీర్షిక నొసగెను ¹⁷

'విశ్వదాభిరామ' సమాసమున కర్థము నిట్లు వివరించెను : Visva - Da, is god. అభిరామ Delighting in the Omnipotent. విశ్వత Universal అభిరామ - beautiful - That is Listen O Vema, Delight of the world ఈ పద విభాగము ప్రకారము విశ్వతా + అభిరామ అవి ఉండవలెను.

15 బ్రౌన్ లేలు. పు. 71-73.

16. వేమన - పాశ్చాత్యులు. పుట. 43-84.

17. D. 1773. Vol. I

1827 వ సం॥ మార్చి నెలలో D 1773 2వ సంపుటములో A. D. Campbell నిఘంటువు పుట 643 లో ఉన్న గమనికను చూచునది అని బ్రౌను సూచించెను. క్యాంబెల్ తన నిఘంటువున బ్రౌను ఆదియందు తయారుచేసిన 5 సంపుటముల ప్రతిలోని వేమన పద్యములను యథాతథముగ గ్రహించినట్లు అచట కలదు.

ఆదె దుదాయ్ రచించిన పుస్తకము వలన పరిచితుడైన వేమన యొక్క పద్యములను బ్రౌను సాకల్యముగ పరిశీలించి సముద్ధరించెనని చెప్పనగును. వేమన నీతిసూత్రకారుడైన ఒక గ్రామీణుడు అని బ్రౌను అభిప్రాయము. ఆదిలో వేమన పద్యములను చదివినప్పుడు వాని మాధుర్యమాతనిని ఆంగ్లములోనికి అనువదించ ప్రేరేపించెను. తెలుగు భాషనుండి ఆంగ్లములోనికి అనువదించు కావించబడిన పుస్తకములలో ఇదియే ప్రథమ గ్రంథము¹⁸ క్లిష్టములైన పద్యములకు తెలుగు వివరణమును కూడ చేర్చెను. కొన్ని పుటములందు ఈ వివరణ వ్రాయుటలో అతనికి ఇరువురు బ్రాహ్మణ మహా పండితులైన తిప్పాబొల్ల వెంకట శివశాస్త్రి, అద్వైత బ్రహ్మయ్య తోడ్పడినట్లు తెలిపెను. వారే అతనికి ఈ భాషను, వ్యాకరణమును, ఛందోల్పణములను గరపినట్లు బ్రౌను గుడివెను¹⁹

వేమన పద్యములు ఇటు తెలుగువారికి, అటు ఇంగ్లీషు వారికి ప్రయోజన కారులయినవి. ఆంధ్రదేశమున ఆబాల గోపాలమున కత్యంత ఆదర పాత్రమైన వేమన పద్యములను అభిరామముగ ముద్రించిన ఆద్యుడు బ్రౌను.

7. 2. సుమతి శతకము

సుమతి శతకమును కూడ బ్రౌను ఆంగ్లమున అనువదించెను. ఈ తర్జుమాను బ్రౌను 1892 వ సం॥ జూలై 30 వ తేదీన ప్రారంభించెను.²⁰ పూర్తియైనదైన తేదీ తెలియరాదు. ఈ శతకమునకు ఆంగ్లానువాదమే కాక, తెలుగు దీకను కూడ వ్రాయించెను సుమతి శతకమునకు బ్రౌను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతులు 2 కేవు

18. "I believe no translation of a classic into English has been attempted." — Verses of Vemana, P. ii.

19. Ibid. P. iv.

20. D. 3090.

D. 3090. సవ్యాఖ్యాన, అంగ్లాసువాదము కల ప్రతి. ఇందు ఒకవైపున తెలుగు, ఎదుటివైపున అంగ్లాసువాదము కలదు. అన్ని పద్యమలకు అస వాదము లేదు. కొన్నింటిని బ్రౌను అనువదించలేదు. కారణము దురూహము.

D. 3091. సుమతి శతకమునకు బ్రౌను తయారుచేయించిన పద సూచిక. ఇందే కఠినపద కోశమును గలదు. పాఠశాలలో ప్రాథమిక పుస్తకములుగ నుపయోగించెడి సుమతి బాస్కర శతకములకు పదసూచి, పదికోసము అవసరమని బ్రౌను భావించెను.

సుమతి శతకమును 1842 వ సం॥న బ్రౌను ముద్రించినట్లు ఆధారములు కలవు. 1842 నాటి వర్తమాన తరంగణి పత్రికలో అమ్మకమునకు సిద్దమగున్న పుస్తకముల ప్రకటనలో సుమతి శతకము పేర్కొనబడినది. అట్లే 1842లో బ్రౌను ముద్రించిన గౌరవ హరిశ్చంద్రోపాఖ్యాన ముఖప్రమున గల ప్రకటనయందు సుమతి శతకమున్నది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీవారు D, 3090 ప్రతి ఆధారముగ సుమతి శతకమును బ్రౌను అంగ్లాసువాదముతో 1973 లో ముద్రించిరి.

7. 3. ఇతర శతకములు :

బ్రౌను ముద్రించిన గ్రంథములలో శతకముల సంఖ్యయే అధికు. ఈ శతకముల పరిష్కరణమున జూలూరి అప్పయ్య ప.డితుడే బ్రౌనునకు తోడ్పడినట్లు తోచును.²¹

కలువాయా చెన్నకృష్ణ శతకము, కవి బోదప్ప శతకము, కాళహస్తిలింగ శతకము, రావణాసేమ శతకము, భీరకరివేల్పు శతకము, కోదండరామ, సిద్ధరామ, కాంతాలలామ, శతకములను బ్రౌను ముద్రించెను. రావణ్య, కలువాయా, కాంతాలలామ, భీరకరివేల్పు శతకములు శృంగారాత్మకములనియు కవి బోదప్ప శతకము ఆవహేళనతో కూడిన హాస్యవ్యంగ్య శతకమనియు బ్రౌను పేర్కొనెను. ఈ అయి డింటి నొక్క సంపుటమున సంకలనమొనర్చెను. తిరుచునాపల్లి, మదరాసు, మచిలీ పట్టణములలో అనేకప్రతులతో పోల్చిచూచి ఈ శతకములను 1832లో పరిష్కరించి, 1839 లో ముద్రించెను.

21. D. 1479.

క. చౌడప్ప శతకమునకు పద్యసూచిని కూడ బ్రాహ్మణ తయారుచేయించెను (D. 1483.) D 1497 ప్రతి అంతమున 5 పుటలలో అచ్చు ప్రతి ప్రకారము పదముల సంఖ్య, పద్యారంభము వ్రాయబడినవి.

ఉదా:- శ్రీకారము — ౧ ; శ్రీపతిపుల్లరి — ౨ ;
పనజరవాదులు — ౩ ; ఉండగసచ్చును — ౪.....

బ్రౌను తనకు లభించిన ఎంత చిన్న తా: పత్ర ప్రతినియైనను విడువలేదనుటకు కోదండరామ శతకము నిదర్శనము. ఆ శతకమున ఆతనికి లభించినవి 1కి సీస పద్యములు మాత్రమే. “భండారాతి భీమకోదండరామ” అను మకుటము తోడి యిందలి సీతపద్యములు ప్రశస్తరచనలు. దీనికర్త తెలియరాదు ఈ అల్పసంఖ్యక పద్యములనే బ్రౌను ముద్రింపవలించినట్లున్నది పరిష్కృత ప్రతిలో నీ గమని కలదు “ఇది చాపాచేశేటప్పడు షరా వ్రాయవలసినది యేమంటే మా దగ్గర కలిగి పద్యములు యిన్నే గనక యీ శతకమునకు నిండుప్రతియే పెద్ద మనిషి దగ్గర వుండి నా మేము చాపాచేయిస్తున్నాము గనుక అందులో పతి ప్రతులు అతన్ని యిస్తున్నాము.” (D. 1537) బ్రౌను తన పద్ధతి ననుసరించి సీసమును, ఎత్తుగీతిని వేరువేరు సంఖ్యలలో గుర్తించుటచే నీ ప్రతిలో ఉన్న పద్యములు 1కి అయినను సంఖ్య 2కి అని గుర్తించబడినది.

చంద్రవదన శతకమునందును లభించిన 27 పద్యములను “మే. చితంబరం వా॥ రామస్వామి రుజువు”చేసిరి. పిదప తిరుచినాపల్లిలో 1829 వ సం॥ నవంబరు 20వ తేదిన శేషము కొండల్ రాయడు 54 పద్యములను మొకాబిలా చేసెను. (D. 1560)

‘సీలకుధరాధ్యక్షా: జగన్నాయకా:’ అను మకుటముతో శార్దూల మత్రేభ వృత్తములు గల జగన్నాయక శతకము పురుషోత్తమక్షేత్రమున (పూరి) వెలసిన జగన్నాథస్వామి స్తుతి రూపమయినది. సంస్కృత సమాసమయమై అనుప్రాసములతో నీ శతకము నీరసముగ నున్నది. కనుకనే బ్రౌను “ఇదియొక పనికిమాలిన క్లిష్ట రచనము. తెలుగు భండస్సున రచింపబడినను ఇది సంస్కృతమయము.” అని ఆంగ్లమున వ్రాసెను.²²

దేవతీనందన శతకమునకు ఒక మూల ప్రతి India House Library లో, డి
బ్రౌను వ్రాయించిన కాగితపు ప్రతిలో 5 వ పుటనుండి ౭04 వ పుటవరకు గల
పద్యములు అందుండి ఎత్తి వ్రాయబడినవలయు. 105 వ పుటనుండి శేష పద్యములు
ఇతర ప్రతులలోని వసయ్యు బ్రౌను తెలిపెను. అంధ్ర దేశమునందేకాక దేశాంతర
ముల నుండి కూడ ప్రతులను సేకరించుట ఆతని అభినేషకమునకు తార్కాణము.

బ్రౌను బాస్కర శతకమును సమగ్రముగ పరిష్కరించి, వ్యాఖ్యను సంక
రించెను. ఈ శతకమున ఒక్క పద్యమును బ్రౌను అంగములోనికి అనువదించెను:

దానము సేయగోరిన వదాన్యుడు నీయగ శక్తిలే చో
నైన బరోపకారమునకై యొక డిక్కున దెచ్చియైననీ
బూనును పుష్ప డుబుధికి బోయి జలంబులు దెచ్చి కుర్వదే
వాన సమస్త జీవులకు వాంచిత మింపెనలార బాస్కరా.

“If the liberal man when inclined to make a gift, should
lack the power, let him bestow what he takes from another.”

బాస్కర శతకమును మొదటినెవరు పరిష్కరించెరో గాని, “జూలూరి
అప్పయ్య తిరిగి పరిశోధించడమైనది” అను వాతను బట్టి అప్పయ్య దీనిని పునః
పరిశీలించినట్లు తెలియుచున్నది.³ దీనికి మ. ప్రా. పు. బాంకాగారమున రి కాగితపు
ప్రతులున్నవి. సుమతి శతకముతో పాటు బాస్కర శతకమునకును బ్రౌను పద
సూచిని తయారుచేయించెను. (D 3092).

“తల్లిని బోలెదవ్వదన” అను మకుటముతో చంపకోత్పలమాలికా వృత్తము
లతో మాతృదేవతాస్తుతి రూపమున వ్రాయబడిన ‘మాతృశతకము’ కర్త మాతూరి
అప్పావు మొదలి. 1840 వ సం॥ ఏప్రిల్ 24 వ తేదికి పువ్వాడ అమ్మన్న ఈ
శతకమును సంపూర్ణముగ మొకాబిలా చేసెను. మనుచరిత్ర పరిష్కర్త, విద్యద్వ
రేణ్యుడైన జూలూరి అప్పయ్య తయారు చేసిన ప్రతిని చూచి ఈ మాతృశతకమునకు
మారు ప్రతి వ్రాయబడినట్లును, చూచి వ్రాసివ లేఖకుడు గ్రహించిన నిర్ణయ పాశము
లనే కాక, తిరస్కృత పాఠాంతరములను గూడ గుర్తించినట్లు బ్రౌను గ్రంథాదిలో
పేర్కొనెను.²⁴

శివముంద శతకమున 110 పద్యములున్నవి. “వముకుంద పరమానందా” అను మకుటముగల యీ కంద పద్యముల శతకము వేదాంత విషయకము గ్రంథ కర్త పరమానంద పొగి ఈ శతకమును “రాయవలపు సోమరాజున్ను, చాగంటి వెంకట కృష్ణమ్మ”యు మాతృకతో మొకాబిలా చేసిరి 25

“శ్రీకృత కుభ్యన్నకేసరీ” అని మకుటముగల 120 ఉత్సాహాలికా వృత్తముల శతకము, కర్త అశ్వానుకవి దీనికి “మాతృక బందరులో ౧౮౩౨ సం॥ముందు చిక్కి వాయించుకొని జూలూరి అప్పయశాస్త్రి చాత దిద్దించుకున్నాడు”. గ్రంథాంతమున “దింజి పిడిచేప 1882 సం॥ ఈ శతకము సంప్రదించి తీర్చుచెయ్యడమైనది జూలూరి అప్పయ వ్రాలు” అని ఉన్నది. 26

సిద్ధరామ శతకమున 97 పద్యములు మాత్రమున్నవి. “చిక్కశాధామ శ్రీ గురు సిద్ధరామ” అను మకుటము గల యీ సీసపద్య శతకము శైవ సిద్ధాంత ప్రశంసాపరము. కేదార దేశికుని శిష్యుడైన సిద్ధరామ గురునకిది అంకితము చేయబడినది. గ్రంథకర్త పేర లేదు. గ్రంథాదిలో వ్రాసిన “I printed this set of hymns in 1840. యిది చాసా అయినది” అని వ్రాసెను. 27 ఆ ముద్రిత ప్రతి నేడు కానరాదు.

చెన్నకేశవ శతకమున 107 పద్యములున్నవి. మొదట సంస్కృత శ్లోకము, దాని క్రింద తెలుగు పద్యము వ్రాయబడెను. ఇందలి సంస్కృత పద్యములు రమణీయములనియు, వాని క్రింది తెలుగు పద్యములు నీరసములనియు వ్రాసిన పరామర్శించెను 28

ప్రకరణ సారాంశము :

1. బ్రౌను 81 శతకములను సేకరించి, పరిష్కరించెను.
2. వీనిలో 10 శతకములను ముద్రించెను. రెండింటికి పదసూచికలను (సుమతీ, భాస్కర), రెండింటికి పద్యసూచికలను (వేమన, కవి చోదప్ప), రెండింటికి డీకలను (సుమతీ, భాస్కర) తయారుచేయించెను.

25. D. 1780.

26. D. 1786.

27. D. 1806.

28. “Each of the following is a beautiful sanscrit verses and the Telugu version appended to it is quite miserable.”—D.

3. వేమన, సుమతి శతకములను అంగ్లభాషలోనికి అనువదించెను. తెలుగు కావ్యములలో అంగ్లములోనికి అనూదితములైన ప్రథమ పద్యకృతులివియే ప్రథమ అనువాదకుడు బాను. తెనుగు కవితా మాధుర్యమును, తెనుగు భాష తియ్యదనమును అంగ్లభాష నెరిగిన అందరకిట్లు ఆమె తలపెట్టిన బాసకు ఆంధ్రులు ఆ జన్మము ఋణపడిన వారగుదురు.
4. వేమన. సుమతి శతక ముద్రాపకులలో అద్యుక్తు బాను ముద్రితమైన అద్యుక్తు-తెలుగు కావ్యము "వేమన పద్యములు." తెనుగు కావ్యముల ముద్రణ భిక్షను ప్రసాదించినవాడు బాను.
5. శతకములను సిఘంటువులందు ప్రమాణముగ గ్రహించిన కే బెల్ (Campbell) మార్గమును బాను అనుసరించి, తన సిఘంటువున శతకములను దాహరించెను.
6. దేశము నాలుగు దెరగుల చెల్లాచెదరైయున్న వేమన పద్యసుమములనేర్చి శతకమాలగ కూర్చి, వానిని విషయప్రధానముగ వింగడించి, భావిపష్కర్తలకు మార్గదర్శకుడయ్యెను.
7. "విశ్వదాభిరామ వినురవేమ" అను మకుటముగల పద్యములు పరశ్శతములుగ నున్నట్లు కనుగొనిన అద్యుక్తును బాను మహాశయుడే. వీనిలో కొన్ని ప్రక్షిప్తములు కానోపునని పరిశీలించినవాడును నాతడే.
8. శతకములలోని భాషాసరళత, భావవిస్పష్టత, నీతి బోధకత, వానిని ప్రాథమిక పాఠశాలలలో పాఠ్యపుస్తకములుగ పరిగ్రహింప ప్రోత్సహించుచున్నవని బాను భావించెను.

క్షుద్ర కావ్యములుగ నెన్నబడుచు పండితుల ఉదాసీనతకులోనై మరుగవడిన ఈ శతక మాణిక్యములను వెలుగునకు తెచ్చిన మహాశయుడు బాను.

ప్రకీర్ణకము

9. 0. అయిదు ప్రకరణములలో (9 నుండి 7 వరకు) వూణేతిహాసములను, శృంగార ప్రబంధములను, కథా కావ్యములను, ద్విపదలను, శతకములను - శ్రామ సముద్ధరించిన తీరు కొంత వివరింపబడెను. ఈ కావ్యములకు శ్రామ నిర్దుష్టపాతము లను నిర్ణయించి, శుద్ధప్రతులను తయారుచేయుటయే కాక వీలైతే కొన్నింటికి వ్యాఖ్యానములను వ్రాయించెను. కొన్నింటికి పదసూచికలను, ఒండు రెండింటికి పద్యసూచికలను పెక్కింటికి విషయసూచికలను, ఉపోద్ఘాతములను, కథాసంగ్రహము లను సమహర్చెను. ఆయా కావ్యములందు తనకు నచ్చిన ఘట్టములను, పద్యములను అంగములలోనికి అనువదించెను. శ్రామ వ్రాయించిన వ్యాఖ్యానాదులను గూర్చి ఈ ప్రకరణమున స్థూలముగ వివరింపబడును.

తెలుగు భాషా స్వరూపావగాహనార్థము తనకు ఇతరులు వ్రాసిన లేఖలను తానితరులకు వ్రాసిన వాసని శ్రామ సంపుటములుగ సంకలనపరచెను. ఈ లేఖ వాఙ్మయమును గూర్చియు ఒకటి రెండభిప్రాయములు ఇటు ప్రస్తావించబడును.

8. 1. వ్యాఖ్యానములు :

8. 1. 0. ప్రాచీన కాలములోని పండితులు ప్రాధములైన, పండితైకవేద్యము లైన కావ్యములకు మాత్రము వ్యాఖ్యానములైన టికలను రచించెడివారు. సంస్కృత సాహిత్యములో ప్రచురముగనున్న వ్యాఖ్యానముల ఒరవడిలోనివి రచింప బడియుండవచ్చును. కాని ప్రాచీనాంధ్ర వ్యాఖ్యానములు సంస్కృత వ్యాఖ్యానముల

పతే విస్తృతములు విషయ పూర్ణములు కావు. కేవల శబ్దార్థములకును వ్యాకరణాంశ ర విశేషములకును మాత్రమే ప మితమై యున్నవి.

8. 1 1. తెలుగు సాహిత్యముతో వ్యాఖ్యానమున 18 వ శతాబ్దమునుండి ప్రారంభమైనట్లు తెలియుచున్నది. పీసెల్ ప్రచురించినది క్రీ శ. 1575 ప్రాంతము వాదైన ముద్దగాజు పెదగామన 'రామవ పాండవీయము'నకు రచించిన ఆదర్శ వ్యాఖ్య. తరువాత చిత్రకవి అనంతయ్య (1680) హరిశ్చంద్రచరిత్రపాఖ్యానమునకు, సోమ వాళకవి (1650-1750) వసుదత్తతరు వ్యాఖ్యానములను రచించిరి. గంగాధరుడు (1678-85), అతని కుమారుడు త్రియంబకరాయమఖి రసకరంజన, రామాయణ వ్యాఖ్యలు రచించిరి. తాళ్ళపాక తిరువేంగళాచార్యులు "శృంగారామరుక శతకము" నకు నొక టీకను వ్రాసెను. షాదెండ్ల గోపకవి కృష్ణమిత్రుడు రచించిన 'ప్రబోధ చంద్రోదయ' సాటికమునకు చంద్రికావ్యాఖ్యను వెలయించెను.

ON COMMENTS

Among the Telugu Poems two only have been illustrated by commentators : and even these the Tica or Scholar notes explain merely the principal difficulties, the whole being inaccessible to all but professed scholar.

I have therefore persuaded a learned Pandit, Buchaya Sastri to compose an explanatory comment on the Vasu Charitra; the plan being, that he construes it regularly and fully explains it, to a pupil who writes it down word for word. This work will be very voluminous; but he is enjoined to omit every point that the old scholiast explains. This commentary I propose to amend by submitting it to other sound scholars.

But this is not enough I am certain that there is not a single Telugu poem, worth reading that is not also in need of an easy commentary : I have accordingly directed Vencat Narsu as a commencement to write a "translation" into colloquial-Telugu, of two short and useful poems, which though comparatively easy are likely to be very useful. Such explanations being intended for the ignorant, and early learner, of course omit all critical niceties It is mere plain construing.

Every Telugu Poem when printed, ought I am convinced to be accompanied by such a comment; just as all the Latin Authors, whether easy or difficult, are at the present day. This will be a principal step towards the restoration of learning.

Since writing the above, comments have been framed for the Tara Catha, and for the Pancha Tantra

The above remarks were written in 1827 - The plan has succeeded well. The first two commentaries framed on Tara and the Pancha Tantram have been drafted a new by other learned men and at present 1834 twelve leading words have been successfully edited with verbal explanations. These are the following

1. Vasu Charitra
2. Manu Charitra
3. Das Avatara Charitra by G. Vencaya
4. Tara Catha - by Narsimma Sastri
5. Sumati Satacam
6. Bhascara Satacam
7. Aniruddha Charitra by Zuluri Appaya
8. Vijaya Vilasam by Vencatnarsu Sastri.
9. Cavi Carna Rasayanam By Zuluri Appaya.

- 10 Bilhanam by Vencatsur
11. Bhallana Charitra by
12. Radha Madhava by VenCat Narsu
13. Ila Deviyam by Vencat Nⁿ
14. Raghava Pandaviyam by Narasimma Sastrī.

— P. R. T. L. PP. 104 - 105

8 1. 2 ఆధునిక కాలములో వెలసిన వ్యాఖ్యానములకు మార్గ దర్శకుడు సీ. పి. బ్రౌను దొర. అతడు సేకరించిన ప్రాచీనాంధ్ర కావ్యములు పెక్కింటికి తన పోషణములోనుండిన పండిత మండలిచే వ్యాఖ్యానములు వ్రాయించెను. ఇవి దీక్షా తాత్పర్యముకలములై, లఘు వివరణములతో కూడియున్నవి. కొందరు వ్యాఖ్యాతలు పీనిని 'ప్రతిపదటీకలు'గ పేర్కొనిరి.

బ్రౌను వ్రాయించిన వ్యాఖ్యాన గ్రంథములలో ముఖ్యముగ పేర్కొనదగినవి. మను, వసు చరిత్రలకు, వైజయంతీ విలాసమునకు వేలసిన వ్యాఖ్యానములు బ్రౌను దొరయే మను, వసు, వైజయంతీ విలాస ప్రబంధములను వ్యాఖ్యలతో ప్రప్రథమముగ ముద్రించెను. కావ్యములకు వ్యాఖ్యానములు రచింపజేయు విషయమున బ్రౌను పాశ్చాత్య పద్ధతినే ఆవరించెను. (చూ. ప్రక్క పుట)

బ్రౌను తన 'స్వీయచరిత్ర' లో ప్రాచీన వ్యాఖ్యాతలను గూర్చి వ్రాయుచు వారికి పాండిత్య ప్రకటనయందే దృష్టియనియును, మూలాభిప్రాయమును పాతకులకు సుబోధకమగునట్లు బ్రాహ్మణమునను బావము వారికి తక్కువనయును తెలిపెను. ఆనాడు వెలసిన వ్యాఖ్యానములు చాలవరకు, వ్యాఖ్యాతల పాండిత్యప్రకర్షన ప్రకటించునవేకానీ, ప్రాథమికల కుపకరించునవి కావని బ్రౌను అభిప్రాయపడెను.

8. 1. 3. బ్రౌను వ్రాయించిన వ్యాఖ్యాన గ్రంథముల వివరములు క్రింది పట్టికయందు పొందుపరుపబడినవి :

కావ్యము - కవి	వ్యాఖ్యాత దేశాకర్త	హృత్కృతపదనా కాలము.	ముద్రణ కాలము
1. పంచతంత్రము - దూబగుంట నారాయణకవి		1827.	
2. శకాంక విజయము - శేషము వెంకటపతి,	నరసింహాచారి,	1827.	
3. రాధామాధవ సంవాదము - వెలుడిండి తీరువేంగళయ్య.	పమిడిపాటి వెంకటనరసయ్య.	1829.	
4. విజయ విలాసము - చేమకూర వెంకటకవి.	జూబూరి అప్పయ్య.	1830 డిసెంబరు, 11	
5. దశావతారచరిత్ర - ధరణిదేవుల రామయ్య.	గణెశ్వర వెంకయ్య	1881.	
6. మనుచరిత్ర - అల్లసాని పెద్దన.	జూబూరి అప్పయ్య	1831 డిసెంబరు.	1851.
7. కవి కర్త రసాయనము - సంకుసార న్యసింహకవి	జూబూరి అప్పయ్య	1882.	
8. అంబుద్ధ చరిత్ర - కనుపర్తి అబ్బయ్యమాత్యుడు.	పైడిపాటి వెంకటనరసయ్య	1884	

కావ్యము - కవి.	వ్యాఖ్యాత/దీక్షా కర్త	వ్యాఖ్య రచనా కాలము	ముద్రణ కాలము
9. వసు చరిత్ర - రామరాజభూషణుడు.	1. ములుపాక బుచ్చయ్య. 2. జూలూరి అప్పయ్య ఈ ఇరువురును రెండు వ్యాఖ్యానముల రచించిరి.	1884	1844
10. ప్రథులింగలిం - పిడువర్తి సోమన	వీరభద్రయ్య	1842 జూలై, 19	
11. సారంగధరోపాఖ్యానము - చేమకూర వెంకటకవి.		1843 మే, 29	
12. సారంగధర చరిత్ర - బాబారి శంభుదాసకవి.		1843 సెప్టెంబరు, 28	
13. హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము - పిదకరథకవి;		1846 జూన్ 27	
14. హరిశ్చంద్ర చరిత్ర - గౌరవ.		1846 అగస్టు, 9	
15. వైజయంతీ విలాసము - సారంగధరమూర్తి	వెంకటసరసు		1840

కావ్యము - కవి	వ్యాఖ్యాత/దీక్షా కర్త	వ్యాఖ్య రచనా కాలము	ముద్రణ కాలము
16. కళాపూర్ణోదయము - పింగళి సూరన			
17. చంద్రశేఖరవిలాసము	తెన్నెల పింగళయ్య		
18. నవనాథచరిత్రము - గౌరవ తృతీయాశ్వాసములో అంజనీ విప్రబా ఉపాఖ్యానమునకు మాత్రము			
19. భామమద్విజయము - వెంగళపూడి శృంగారకవి			
20. భాస్కర శతకము			
21. రామవ పాదవిజయము - పింగళి సూరన	నరసింహాచారి		
22. రాధికాసాంత్యము - ముద్దుపతని			
23. సుమతి శతకము			
23. సుమతి శతకము			
24. హరిశ్చంద్రచరిత్రోపాఖ్యానము - రామరాజభూషణుడు			
25. హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము - శంకరకవి			

8. 1. 4. బ్రౌను వ్రాయించిన వ్యాఖ్యలను పరిశీలింపగా ఈ క్రింది విశేషములు తెలియుచున్నవి :

1. పండిత, విద్వాంసులకేకాక తెలుగు చదువనేర్చిన వారికందరకు తెలుగు కావ్యములు సుబోధములుగ నుండవలయునను ఉద్దేశముతో బ్రౌను వ్యాఖ్యలను సమకూర్చెను. "Every Telugu poem printed, caught, I am convinced to be accompanied by such a comment, just as all the Latin authors, whether easy or difficult, are at the present day. This will be a principal step towards the restoration of learning."

2. కావుననే ఈ వ్యాఖ్యములు సులభశైలిలో, వ్యావహారిక భాషలో రచింపబడినవి. "వసుచరిత్ర" ముదిత గ్రంథపీఠికలో బ్రౌను ప్రాసీన వ్యాఖ్యాతలు కావ్యములోని వ్యాకరణాలంకారచ్ఛందో విశేషములకు మాత్రమే ప్రాధాన్యమునొచ్చి రచించిరనియు, తానట్లుకాక ప్రతిపదమునకు అర్థమును వివరించి సామాన్యులకు సులభగ్రాహ్యములగునట్లు వ్యాఖ్యలను సంతరించితినిని పేర్కొనెను.

ఉదా : మీరు విచ్చేయుడనుచు । సమ్మద్ద । రోష
మి । సగ । దిగునలేచి । యయ్యసుర విభుడు ।
నగరిలోనికి బోవ । దానవగుచుండు
న । చ్యుతుడె । చక్కబెట్టెడు ననుచుజనియె.

— దశావతార చరిత్ర. D. 528. సంపు. 1. 1-202.

టీక : మీరు పోండియని శుక్రకునితో బిల్కి । వృద్ధి
బొందినటువంటి । కోపము । అతిశయించగా ।
అతి త్వరగా లేచి । రాక్షస రాజైన ఆహయగ్రీవుడు ।

అంతఃపురములోకి బోగానే । రాక్షసులకు గురువైన

శు కుడు । విష్ణుదేవుడే । వీణ్ని చక్క చేసును ।

అని అనుకొంచున్ను లేచి పోయెను॥

3. పై పద్యమున జూపినట్లు పద్యమునందలి పదములను వ్రాసి అర్థములను సగక, వానికి పరిభాషణనిచ్చి వివరించు విధానము ఈ వ్యాఖ్యలలో కావచ్చును. ప్రతిపద విభాగమొనర్చి, అర్థమునిచ్చు విధానమును పాటించబడినది. ఈ రెండు పద్ధతులను ఈ వ్యాఖ్యాతలు అనుసరించిరి.

4. పద్యమునకు దండాన్వయములను వ్రాసిరి.

5. కేవలము ప్రతిపదముచేతనే సువ్యక్తము కాని వానికి విభుత్వములను, వివరణములను జనగిరి.

ఉదా :

మ "అనిమేష్యత్తి మాన్యై విత్తరపు చూప స్వేదతావృత్తిమాన్యై" అను పద్యము పతి పద్యానంతరము "అనగా భ్రమరము యొక్క భావనము చేతను పచ్చని పురుగు భ్రమరమైనట్లుగానే మనుష్యుడైన ప్రవాణుని యొక్క భావనచేతను దేవతాస్త్రి అయిన వరూధిని మనుష్యత్వమును పొందెనని తాత్పర్యము । అనిమేష స్థితిన్ని । ఆస్వేదతావృత్తిన్ని బోధింపయున్ను । దేవతాధర్మములన్ని । విత్తరపు చూపున్ను । నవస్వేద సమృద్ధిన్ని । మోహ విప్రలాంఘిన్ని । మనుష్య ధర్మము లన్ని విచారించవలెను॥" అను వివరణ కలదు.

— ముచ చరిత్ర D 641. సంపు. 1 2-37

6. చందోవ్యాకరణ విశేషములను సయితము వివరించెడివారు.

ఉదా :

i. ఉ. ఎక్కడి వాడోయ్య తనయేండు జయంత వసంతకంతులం

... ..

... ..

డక్కగొనంగరాదె యకటానను వీడు పర్తిగహించినన్

దీక॥ యీ పద్యము నాలుగో చరణము మొదటనుదక్కగొనంగ
అనే శబ్దాదినుండే దకారమునకు దకారమదేశమైన దనిన్ని తేవరి దకారమునకైతే
టకారము విశ్రమము చెల్లదనిన్ని తెలియవలెను..." — అందే. 2. 38

ii. నిర్మలభర్మ రత్నమయ నిర్మిత విస్ఫుట హర్మ్యసంచయాం

... ..
... ..

హర్మ్యం పద్మగంధ విభవాను భవాంచిత గంధవాహములే.

దీక॥ యీ పద్యములోను నిలింపవాహినీ హర్మ్యం పద్మగంధ అనిన్ని
హర్మ్యం అనే పాఠమందు ; అహర్మ్యం అని అర్థము రావలసినందుకు . అకారము
లేకపోవడము చేతను . హర్మ్యం అని వుంటే అపశబ్దమవుతున్నది . గనకనున్న
యీ తెండు పాఠములు సమాధానములేక , నిలింపఁమన్నగాహర్మ్యం అని వుంటే
యుక్తముగా వుంటుందన్నదని తోచి అప్రకారము తీర్పుచేసి దీక వ్రాయడమయినది"
యిందులో వాహినీహర్మ్యం అని కవి అజ్ఞానముచేత ప్రయోగించినట్లుగా తోస్తున్నది."
(అనియద్ధ చరిత్ర, D. 379, 1-15).

iii. సీ॥ తనలోని రత్నసంతతులధోగతి పాట

... ..
తన మాంధసముకు దగిన లాభము గూర్చు
... ..

దీక॥ "..... ఇది ధనమునకు అని వుండవలసినందుకు కవి భందమే విచా
రించి వ్యాకరణమందు అన్యాయంచేసినాడు." (అందే 1-21, 22.)

iv.

నౌక సూద్రసుతుడి చాల్వరీతలంబెల్ల.....

"దీక॥ బాలుననేడి పదము ద్రుత ప్రకృతి గనక దానికి అచ్చు
పరమౌకొందూనుండుగా ద్రుతలోపముచేసి చెప్పినందున లక్షణ భంగమయ్యింది .
ఇందుకు : లుక్సంశ్లేషోనాచి ద్రుతస్య : అని శబ్దాను శాసన సూత్రము॥"

(దశవతార చరిత్ర. D. 528. సంపు. 1. 1-10, 11.)

7. అలంకారములను పివరించెడివారు.

ఉదా : మణిమయంబైన యారాజుహా? మో?
చిత్రరుచినొప్పె భవకాత పత్రమపుడు
హాటకచరి శృంగ శృంగాట కాగ
విభ్రమ చ్చుభ్ర శరద్ర భ విభ్రమమున.

“దీక్ష ఇక్కడ మేరు శిఖరమునకు రాజా కిరిటమునకున్ను ।
 శరత్కాల మేనుమునకు శ్వేతచ్ఛత్రమునకున్ను । ఉపమానోపమేయ భావము.”
 (D 453. కవికర్తరసాయనము. 1-74)

8. తోకోకులను, సామెతలను విశదీకరించెడివారు

: ఉదా హరి | దీపికి | ౦

౧౨ ౧౩ ౧౪ ౧౫

కేసేమందును । డాగబోయిన । చలాల్లయ్యె । నెడే । డకుం

౧౬ ౧౭ ౧౮

లోనా । జిక్కితి । వంటయింటి శశుమై । బొనంపు పెన్నుటిన్

టీక॥ “.....దాగకొనబోయినప్పటికిన్ని । తలారి వానియిట్లే దొరకెను । అనగా చావుకువెరచి దాగబోయి తరిలావాని యిట్లే జొచ్చెననగా । తలారివాడే చంపే వాడు గనుక చచ్చేబోటికే దాగబోయినని లోకములో సామెత । అలాగే నా భయానికి వెరచి యిక్కడికి దాగవచ్చి నాకే చిక్కితివని తాత్పర్యము । వంట యింటి కుందేలనగా । పయూనములేక వండేబోటికే వచ్చి చిక్కినదనుట ॥”.

(D 528. దళావతారచక్ర 1-261)

9. పూజగాథలెవడివో పేర్కొనెడివారు. ఆ గాథలను కూడ సంక్షిప్తముగ నుడివెడివారు. ఉదా :

అరియవు ! బ్రహ్మహత్యకు . ఐరాంగన గూడుటకో . టలేదు . జ్ఞా
తులపగ . నీకవశ్యకము . మోసముసూడవు . యజ్ఞ . విఘ్నముతో .

సం సం సం సం సం
 సులుపుటకై । పరో । న్నులికి । సైపపునీవు । సురేంద్ర । పట్టుమన్
 సం సం సం
 నిలిపిన । చాతదూరవలె । నన్నననేటికి । గో తభేదనా

“టీక॥ బ్రహ్మహత్య జేయడానకు । అరిసట పడపు । అనగా విశ్వరూపుణ్ణి
 జంపి యింద్రుడు బ్రహ్మహత్యబొందీ నాలుగు భాగములుగా తి పాపము భాగించి ;
 శ్రీరంకు । వృక్షములకు । భూమికి । ఉదకములకున్న । వేంచిపెట్టి పోగొట్టుకొన్నకథ
 భాగవతం వృక్షస్కంధములో తొమ్మిదో అధ్యాయమందు చెప్పివున్నది । పరశ్రీని
 బొందుటకు । వెరపులేదు । యింద్రుడు గోతమ భార్యయైన అహల్యను పొందినకథ
 యీ గ్రంథమందెయ్యేదూ ఆశ్వాసములో చూడవలెను ।
 రామాయణమందు కూడా అహల్యాకాముకుడై దేవేంద్రుడు సహస్రయోనిత్యమును
 మెవవృషణత్వమును పొందినట్లు బాలకాండలో ప్రత్యక్షముగా నున్నది. చూడ
 వలెను.....”

(D. 528. దశావతార చరిత్ర 2-34)

10 ద్వ్యర్థికావ్యయగు రాఘవ పాండపీయమునకు భారత, రామాయణార్థము
 లను రెంటిని విడివిడిగ వ్యాఖ్యానించిరి. ముద్దరాజు పెదరామన వ్యాఖ్యయే కొంత
 అనుసరింపబడినది. ఈ వ్యాఖ్య వ్యావహారిక భాషలో మరికొంత వివరణతోనున్నది.

11. ప్రాచీనులు ద్విపదలను పదకవితలని నెరసించిరి హాసికి వ్యాఖ్యలను
 సమకూర్చినవారులేరు. కాని బ్రౌను ప్రభులింగలీల, నవనాథచరిత్ర (తృతీయాశ్వా
 సములో అంజనీ విప్రభర కిత), సారంగధర చరిత్ర హరిశ్చంద్ర చరిత్రకు వ్యాఖ్య
 లను వ్రాయించెను.

ఉదా : మునినాథునకు భక్తిమొక్కియేసిక - మునినాథునకు యుష్కేష్యదైవ
 విశ్వామిత్రునకు - భక్తిమొక్కి - భక్తితో నమస్కరించి - వీనింక - ఇకనునేను.”

(D. 1217 హరిశ్చంద్ర చరిత్ర: 1-1420)

12. శ్రౌతు పండితుల వ్యాఖ్యానములను పునఃపరిశీలించి, “Give note on
 గళరవం” Explain అల్లందులకు by your Tantra and refer to I 169

అచ్చ and give parallel Passages pudoris reticulis." (D. 712-రాధికానాంత్యనము. సంపు. 1. 1-197)

"The commentator has omitted to explain the last two lines of the passage." (D. 749. వసుచరిత్ర. సంపు. 2. 4-14, 15). ఇటువంటి సవరణలను, సూచనలను చేసెడివాడు.

బ్రౌను వ్యాఖ్యానములు వ్రాయించునపుడు శబ్దార్థముకాని, పద్యార్థముకాని సులభముగ కుదరనిచో ఆ విషయమున పండితుల నడచు జరిగిన వాదప్రతివాదములను వ్రాయించి ఉత్తమ వ్యాఖ్యలు వెలువడుటకు మార్గదర్శకపడయ్యెను. ఇవియే తమవారి కాలమున విప్లవ వ్యాఖ్యానచరణమునకు దారితీసినవి.

ఈ విధముగ ఆనేక ప్రసిద్ధ కావ్యములకు పండితులచే వ్యాఖ్యానములు వ్రాయించి, వానిని ముద్రించి తెలుగు కావ్యములు తిలములు కాకుండ శ్రావ్య సంరక్షించెను. అచ్చుకాని వానిని మంచికాగితములపై నల్లసిరాతో వ్రాయించి భద్రపరచెను. బ్రౌను నిరంతర ప్రయత్న ఫలితముగ ఇరువది సంవత్సరములలో ముఖ్యమైన తెలుగు కావ్యముల కన్నింటికి వ్యాఖ్యలు తయారయ్యెను. అనాటి తెలుగువారు అత్యుత్సాహముతో ఆ వ్యాఖ్యానముల నాదరించిరని శ్రావ్య తెలిపెను.

ఇట్లు బ్రౌను పండితులచే వ్యాఖ్యలు వ్రాయించి, వానిని ముద్రించి తెలుగు సాహిత్యమునకు, తెలుగువారికి మహాపకారము గావించి ధన్యుడయ్యెను.

8. 2 పదసూచికలు :

8 2 0 ప్రాచీనకాలములో సంస్కృత సాహిత్యమునగాని, తెలుగు సాహిత్యమునగాని పదసూచికలు కానరావు. సంస్కృత సాహిత్యములో సూత్రయుగములో (Sutra period) పేదములకు అనుక్రమణికలు తయారుచేయబడినవి. ఇందు ఋక్యయొక్క మొదటి పదము (first words of each hymn), తద్రష్ట అందు స్తుతింపబడినదైనము, ఆ పేదములోని శ్లోకసంఖ్య, శ్లోకము ఏ భందస్సులో వ్రాయబడినదియు తెలుపబడినవి. ఋగ్వేదములో పైచెప్పబడిన విషయములేకాక ఋక్యలసంఖ్య, శ్లోకసంఖ్య పదములసంఖ్య, అక్షరములసంఖ్య (Syllables) మొదలగు విషయములు అధికముగ చెప్పబడినవి. కాని పదసూచికలు మాత్రము ప్రాచీనకాలములో

వెలువడియుండలేదు. 19వ శతాబ్దముననే సంస్కృత నాహిత్యమున పదసూచికలు వెలువడినట్లు తెలియుచున్నది.

8 2. 1. తెలుగుభాషకు సోదరభాషలైన తమిళ సాహిత్యమునందును ప్రాచీన కాలములో పదసూచికలు వెలువడియుండలేదు. తమిళ సాహిత్యముందు పద సూచికలు 20 వ శతాబ్దముననే వెలువడినవి. “తిరుక్కురళ్” అను గ్రంథమునకు కందైయాపిళ్ళై “తిరుక్కురళ్ అగరాది” అను పదసూచికను తయారుచేసెను. ఇది 1961 సం॥లో ముద్రితమైనది కాని ఇదియు సమగ్రమైనది కాదు.

వి. బి. సుబ్రహ్మణ్యం అనునతడు సంగ సాహిత్యమునకు చెందిన ‘పురనానూరు’ కావ్యమునకు ‘పురనానూరు పదసూచిక (Index of Puranaanuru) అను పేరుతో ఒక పదసూచికను వ్రాయుటకు 1954 వ సం॥న పూను కొనెను. ఇది 1982 వ సం॥న ముద్రితమైనది. ఇందు ‘పురనానూరు’ కావ్యము లోని పదములన్నియు తమిళభాషలోని అక్షరక్రమము ననుసరించి వ్రాయబడియున్నవి. అంతియకాక ప్రతి ముఖ్యపదమునకును (head words) అర్థమును, రోమనలిపిలో వర్ణనాత్మక లిపియును వ్రాయబడియుండుట ఇందలి విశేషము

8 2. 2. లాటిన్ ఆంగ్ల సాహిత్యములలో మొట్టమొదట సిసిరో (Cicero), షేక్స్పియరు (Shakespeare) తమ రచనలకు ‘విషయసూచిక’లను సిద్ధము చేసిరి. కాని ఇవియు పదసూచికలు కావు. తదనంతరకాలములో వెలసిన ప్రాచీన పదసూచిక లలో వాక్యగతమైన పదములే సూచింపబడినవి. కాని ప్రత్యేకముగ పదములు సూచింపబడలేదు. ఆధునిక కాలములోనే ఈ సూచికారచనా విధానము అభివృద్ధి చెందినది ముఖ్యముగ ఇంగ్లండులోని ‘Index Society’ వారు ఈ కార్యమునకు పూనుకొనిన తరువాతనే పదసూచి విధానము వృద్ధిచెందినది.

8. 2. 3. తెలుగు సాహిత్యములో 19వ శతాబ్దమున పదసూచికలు వెలువడి నవి. మొట్టమొదట ఈ పదసూచికలను తయారుచేయించినవాడు శ్రౌతు, ఆంగ్ల సాహిత్యమును ఖుల్లముగ అభ్యసించిన వాడగుటచే పదసూచికల ప్రాముఖ్యమును తెలిసికొని తెలుగు సాహిత్యములోని కొన్ని కావ్యములకు శ్రౌతు పదసూచికలను తయారు చేయించెను. ఇవి నిఘంటు నిర్మాణమునకును, వ్యాకరణము రచించుటకును, భాషాస్పృహధ్యయనమునకును మిక్కిలి ఉపకరించును.

ప్రశ్నిర్ణయము

ప్రశ్న. తయారుచేయించిన శబ్దసూచికల వివరణములు :

1. D. 823, 824 శాంకవిజయ శబ్దసూచిక 1830 సం.
 2. D. 842 మనుచరిత్ర. శబ్దసూచి 1832 సం.
 3. D. 3100, 3102. హంసవింశతి పదసూచి 1832 సం.
 4. D. 3095 పంచాంగత్ర పదసూచి 1848 సం.
 5. D. 423. ఆముక్తమాల్యదా శబ్దసూచి 1849 సం.
 6. D. 531. దశావతార చరిత్ర - పదసూచి 1850 సం.
- ఏప్రిల్, 3.

7. D. 3091. తాత్పర్యశతక పదసూచి

8. D. 3091. సుమతీశతక పదసూచి

పై పదసూచికలేకాక ఎమన పద్యములకు, చోదవ్యశతకమునకు పద్యసూచిక లు గూడ ప్రశ్న తయారుచేయించెను.

8. 2. 4. ప్రశ్న. పదసూచికల నిర్మాణమున పాటించిన నియమములు :

1. తాను తయారుచేయించిన శుద్ధప్రతిని ఆధారముగ చేసికొని సూచిని సిద్ధపరచెడివాడు.

2. తత్సమాచ్చిక పదములకంటెకి అరోపములను కూర్చెను.

ఉదా : తత్సమములు :

పద్య - అ. 30 - ప్ర 30 - ఉ - 30 - త - 30 - 30 - 30 - 30.

పద్యములు - చ - 30

పద్యగర్భము - పం 30. (ఆముక్త, సూచి).

అచ్చికములు :

చెలువ - అవ - 30 - ద్వీ - 30 - కృ - 30 - 30

చెలువము - ద్వీ - 30.

చెలువగు - పం - 30.

చెలువము - పం - 30 (మను. సూచి).

అంద్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీవారు కూర్చిన పదకోశములందు దేశవైకృత పదములు, తత్సమక్రియలకు మాత్రమే ఆరోపములు కూర్చబడినవి.

గి. విభక్త్యంతపదములకు ఆరోపములివ్వబడెను. విభక్తులకుమాత్రము ప్రత్యేక ఆరోపములొనగబడలేదు.

ఉదా ; పతిరుడు, పన్నగయ్యడు పద్మాక్షుల .
పద్మినులు . పద్మంబులన్, పతికిన్, పనివింటన్,
బలిత్వమున [ఆముక్త. సూచి]
ఉత్తమునకు (పంచ. సూచి).

అకాడమీ కోశ సంకలనకర్తలు ఈ విధానమునే అనుసరించినను, తోడ లోకమున్న గువానికి ప్రత్యేక ఆరోపముల నిచ్చిరి.

4. సహాపక, అసహాపకక్రియలు, సహాయకక్రియలు (auxiliary Verbs) శబ్దపల్లవములు, గ్రహింపబడినవి. అశీశ్వాప, విధ్యర్థకములును చూపబడెను.

ఉదా : అగు, అగుచున్, అగుటకు, అగుటగాక. అగున్, అగునె. కలిగెడుగాక, కలిగెగాడె. సేయవలదుర. (సుమతి సూచి)

అంగీకరించి, అగుటంచేసి (మను. సూచి).

బలిమిన్ (ఆముక్త సూచి).

5. సహాసములకు ఆరోపములున్నవి.

ఉదా : అఖిల సత్ప్రజయును, పణిరాజవల్లి, ఘణింద్ర, ఘట్టింగన, పద్మేక్షణ సమాస ఘటితపదములను విడదీసి చూపలేదు.

MODE OF COMPILING INDEXES

See P 451

Let the Index be compiled by a sensible a man who thourou^ghly understands his author - give him three careful assistants. Take as many sections of foolscap paper (country paper) as many be requisite, perhaps 40 or 50, each containing eight or ten leaves and let these be marked like the pages of the dictionary - with letters at the top - this will be best understood by examining the Indexes to the poems prepared by me —

Take forty slips of wood four inches long and an inch square - paste paper over them and mark them with numerical figures large enough to read at ten feet off - Three of each number will take thirty slips These will serve to mark the verses -

To denote the chapter or cents I use ప్రథమ/ద్వితీయ etc. the initials of ప్రథమ/ద్వితీయ etc., according to the native custom. This

Make a frame of wood, of a thick plank or block supporting two slight posts or legs, with a trench at the top - This is two feet high and broad - thus the trench (one inch deep and wide) is two feet long - This stands at the right hand of the reader - who begins by placing on it the slips of wood giving the chapter and verse. Thus -

The three Writers sitting at desks opposite him, with a portion of the alphabet before each, he reads out the verse; word by word; each man enters such words as fall to his share and looking at the figure placed on the "horse" marks it down.

This mode has most fully succeeded - and hereby complete verbal indexes are framed more rapidly than I had expected - They finished about thirty lines a day while new to the work : afterwards, one hundred or even two hundred.

When the whole poem is indexed the Index is transcribed from dictation; the man who dictates ranging the words in each page alphabetically. This task which occupies two writers is as almost tedious as the former-

The Tale of Tara, which was my first attempt, is about 3750 lines (940 Verses) in length, and it occupied only three months to complete. But certainly my assistants were first rate

— P. R. T L. pp 87-88

6. సంధి సంఘటిల్లిన రూపములు చూపబడినవి.

సంధిలోని పూర్వపదములను గాని, పరపదములను గాని యథాస్వరూపముతో చూపలేదు.

ఉదా :- అంతకంతకు, దంతపుకరకట్టలు [మను, సూచి)

నెపమెన్నక, మాటలాడకు (సుమతి. సూచి).

7. విశేష్య విశేషణముల మీద, అవ్యయములమీద వచ్చు కన్ (గన్) కాన్ (గాన్) అను సప్తయములకు, ఏవార్థకములకు, ఎదాదులకు, ప్రశ్నార్థకములకు ప్రత్యేక ఆరోపములులేవు.

8. సూచికి గ్రహించిన కావ్యమునందలి ప్రతి పదమునకు ఆరోపము కలదు. ఆ పదములు గల ఆశ్వాససంఖ్య, పద్యసంఖ్య సూచింపబడినవి. అకాదీపదములు అకారాది క్రమమున వివరింపబడినవి. కాని హలాదిపదముల క్రమములో మూత్రము బ్రాను కొంతమార్పు చేసెను. ఒక వర్ణములోని వివిధాక్షరములతో (అనునాసికాక్షరమును వదలి) ప్రారంభించు పదజాలముం యు అకారాది అచ్చుల క్రమముగ కూర్చబడినవి. తదుపరి శ-ష-స-హ లు గ్రహింపబడినవి.

కాను పదసూచికలు తయారు చేయించిన విధానమును బ్రాను వివరించెను (చూ ప్రక్కపుట మైక్రోఫిల్ము)

పదసూచికలు బహుళప్రయోజకములు. పదముల అర్థవివరణకు, సాధుపాఠ సిద్ధయమునకు, భాషాస్వరూపనిర్ధారణకివి ఉపయోగకరములు. ఇట్టి పదసూచికలు బ్రానునకు పూర్వము ఆంధ్రభాషయందు కానరావు. ఇట్టి పద సూచికలను బ్రాను ఎనిమిది కావ్యములకు తయారుచేయించెను. ఇంతటి ఉత్కృష్టకార్యమును గావించిన శ్రావణను అధునిక అకాడమీ పదప్రయోగ కోశ సంపాదక వర్ణము విస్మరించుట చింత్యము.

8. 3. విషయసూచికలు :

బ్రాహ్మసంఘములందరి విషయమును ప్రకటించి, విషయసూచికలను గ్రంథాంతరమున నొకటి తెలుగువారికి బ్రాహ్మ సేవనవిద్య గ్రంథాంతరమున ఉపాఖ్యానములకు, చిన్న చిన్న పుట్టిమనుషుల పాఠకుల కొరకును నిమిత్తము పార్శ్వశీర్షికలను వ్రాయుటకు కూత మార్గదర్శకుడు బౌద్ధ. ఇతడు కొన్ని కావ్యములకు అంగమున మాత్రము విషయసూచికలను వ్రాసెను (శుకసప్తతి, సింహాసనద్వాత్రింశత్తు). కొన్నింటికి తెలుగు (ఉత్తరరామాయణము) కొన్నింటికి ఉభయ భాషలలో (ప్రభు లింగతీల, దివ పూజము) విషయసూచికలను వ్రాసెను.

8. 4 ఉపోద్ఘాతములు :

బ్రాహ్మ తాను పరిష్కరించిన కావ్యములకు ఉపోద్ఘాతములను వ్రాసెను. ఆదుఃకులు గ్రంథ రంభమున వ్రాయు "పరిచయ వాక్యములు. మున్నుడి, పీఠికలు బ్రాహ్మ ఉపోద్ఘాతములనుననుసరించి వ్రాయబడుచున్నవి. బ్రాహ్మ ఇంచుమించు తాను సేకరించిన కావ్యములకన్నింటికి ఉపోద్ఘాతములను వ్రాసెను. ఇందులో కొన్ని సుదీర్ఘములైనవి కొన్ని సంక్షిప్తములైనవి. ఇందు బ్రాహ్మ కవి, కవికాలము, కవిని గురించిన వివరములు, పరిష్కరణకు గ్రంథించిన ప్రత్యంతరములు, కృతి భర్త, మొదలగు విషయములను చర్చించెడివాడు. సుదీర్ఘ ఉపోద్ఘాతములలో కావ్యవిమర్శన అనాటి నాంధ్రీక పరిస్థితులు, చారిత్రక విశేషములు ఉండెడివి బ్రాహ్మ సమకూర్చిన ఉపోద్ఘాతములకల కావ్యములలో ముఖ్యమైనవి క్రింద అకారాద్రిక్రమమున చూప బడినవి :

1. అనిరుద్ధ చరిత్ర.	2. ఆముక్తమాల్యద
3. ఉత్తరరామాయణము	4. కవికర్ణరసాయనము
5. కాళిభండము.	6. కాళహస్తి మహాత్యము.
7. చంద్రగోపా విలాపము.	8. చంద్రాంగద చరిత్ర.
9. దశావతార చరిత్ర.	10. పంచతంత్రము.
11. పండితాధ్యక్ష చరిత్ర.	12. పద్మపురాణము.
13. పరమయోగి విలాసము.	14. పల్నాటి పీఠచరిత్ర.

బ్రౌను - తెలుగు కావ్య సముద్భవము

15. ప్రభులింగలీల	16. బసవపురాణము.
17. బాసుమద్విజయము.	18. ఘనుచరిత్ర.
19. రామవ చాండవీయము.	20. రాధామాధవసంవాదము.
21. రాధికాసాంత్యనామ.	22. రామాభ్యుదయము.
23. రామాయణము.	23. వసుచరిత్ర.
25. ప్రికమార్కచరిత్ర.	26. విజయవిలాసము.
27. విష్ణుపురాణము.	28. వెమన పద్యములు.
29. వైజయంతీ విలాసము.	30. శశాంక విజయము.
31. శ్రీ పర్వతపురాణము.	32. శుకసప్తతి
33. సకలకళాసార సంగ్రహము.	34. సారంగధర చరిత్ర.
35. సారంగధరోపాఖ్యానము.	36. సింహాసనద్వాత్రింశత్తు.
37. హంసవింశతి.	38. హరివంశము

8. 5. కథాసంగ్రహములు :

బ్రౌను కొన్ని కావ్యములకు తెలుగునను, ఆంగ్లమునను కథాసంగ్రహములను సమకూర్చెను. ఈ కథాసంగ్రహములు తెలుగు కావ్యములను చదువు పిదగియుల కుద్దేశింపబడినవి. వీనిలో కొన్ని పుపులమైనవి. కొన్ని సంగ్రహములైనవి కొన్ని కావ్యములకు కథాసంగ్రహములను వండితులచే తెనుగున వ్రాయించి, తదుపరి వాసిని ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను.

బ్రౌను ప్రకాశించిన కథాసంగ్రహములుగల కావ్యముల ఖట్టిక క్రింద ప్రదర్శితము.

1. అనిరుద్ధ చరిత్ర.	2. అభిమన్యు చిక్వాణము.
3. *ఆముక్తమాల్యద.	4. ఉత్తర రామాయణము.
5. ఉషాపరిణయము.	6. *కంచీకావ్యము.
7. *కన్యకాపురాణము.	8. కాళహస్తిమహాత్యము.
9. కళాపూర్ణోదయము.	10. *కృష్ణరాయవిజయము.
11. చక్రచాంగద చరిత్ర.	12. నవనాథ చరిత్ర.

ప్రశ్నిర్ణయము

13. *నిజలింగ చిక్తయ (?)	14. పన్నాటి వీరచరిత్ర.
15. *పారిజాతావహరణము.	16. ప్రభులింగలిల.
17. బసవపురాణము	18. బానుమద్విజయము.
19. *మనుచరిత్ర.	20. రామాభ్యుదయము.
21. *వల్ల భాంబాపరిణయము.	22. వాణినిలాసవనమాలిక.
23. *వైజయంతీవిలాసము.	24. *సమీరకుమారవిజయము.
25. సారంగధరచరిత్ర. (Ms on. Tel. Lit).	
26. సింహాసన ద్వా తింశత్తు.	27. హరిశ్చంద్ర చరిత్ర. (శరభయ్య).

8 6. అనువాదములు :

బ్రౌను తానుచదివిన, పరిష్కరించిన తెనుగు కావ్యములందలి కొన్ని భాగములు ఆంగ్లములోనికి అనువదించెను. ఈ అనువాదములు గద్యపద్యాత్మకములు. పద్యానువాదములు. అనుబంధమున (II చూపబడినవి. వచనాత్మకములు ఆయా కావ్యపరిష్కరణ సందర్భమున ప్రస్తావితములు. మడికిసింగన పద్యపురాణములోని దీయ, దశావతార చరిత్రలోనిదియునగు ఆహల్యచరిత్రను ఆంగ్లములోనికి అనుదితము కావించెను విష్ణుపురాణమును, శకాంకపిజయమును ఇంచుమించుగ పూర్తిగ అనువదించెననియే చెప్పదగును తదితరములలో కొన్ని పద్యములను మాత్రము అనువదించెను. ఈ అనువాదములు కొన్నియొకల యథామాత్యకములు. కొన్నియొకల భావానువాదములు. కొన్ని పట్ల తాత్పర్యముల కూర్పు. నీరాసుందరీ పరిణయము వంటి అద్భుతముగు కావ్యములు భాస్కర. వేమన, సుమతివంటి శతకములు, పన్నాటి వీరచరిత్రలవంటి ద్విపదలు, అప్పకవీయము వంటి అక్షర గ్రంథములు గ్రహీంపబడినవి.

* గుత్తుగల కావ్యముల కథాసంగ్రహములను బ్రౌను ప్రచురించెను. అవి "Literary Collections" (Mss. Ear. D. 302, Microfilm)-లో ఉన్నవి.

ఈ అనువాద ప్రక్రియలో బ్రౌనుచే ఏకదేశానువాదములు కలిగి కావ్యములు :

1. ఉత్తర రామాయణము (కంకంటి)	2. కవికర్ణర సాయనము
3. చంద్రదేవీ పలాపము	4. దశావతారచరిత్ర
5. నిలాసుందరీపరిణయము	6. పద్మపురాణము
7. ప్రభులింగలిల	8. భాగవతము దశమస్కంధము
9. భానుమద్విజయము	10. బాస్కర శతకము
11. రాధికాసాంత్యనము	12. వసుచరిత్ర
13. విజయ విలాసము	14. విష్ణుపురాణము
15. వేమన పద్యములు	15. శశాంక విజయము
17. సుమతి శతకము	18. హంసవింశతి

8. 7. లేఖలు

తెలుగు కావ్య సముద్ధరణ పరిశీలనలో లేఖావాఙ్మయ ప్రస్తావన అప్రస్తుతముగ తోచవచ్చును కాని బ్రౌను సేకరించి, సంపుటములుగ సమకూర్చిన ఈ లేఖలు ఆతని నిర్విరామ, నిష్కామసాహిత్య కృషిని ప్రతిఫలించు దర్శనములు.

శాసనస్థాధారములు, గ్రంథస్థ నిదర్శనములే 18 వ శతాబ్ది వరకు బాసాచరిత్ర నిర్మాణమునకు వాఙ్మయ చరిత్ర రచనకు ఆధారములు. 19వ శతాబ్దినుండి శాసనము లభికముగ వెలువడలేదు. వాని స్థానమున కైఫీయతులు, ఆర్థిలు, లేఖలు తెలుగు బాషా చరిత్రకారుని కుపకరించు సాధనములైనవి. వీని కర్తలు తెలుగువారే అయినను సంకలనకారులు మాత్రము వాళ్ళాత్ములే. కైఫీయతులను సేకరించిన ప్రథముడు మెకంజీ, ఆర్థిలను సమకూర్చిన అద్యుడు జె. సి. మార్టిన్ లేఖలను సంకలన మొనర్చిన మొదటివాడు బ్రౌను.

తెలుగు పార్యగ్రంథముల ప్రచురణకు, తెలుగు వ్యాకరణరచనకు, ప్రామాణిక బృహన్నిఘంటువుల కూర్పునకు ఆకరములు, అధారప్రాయములు అయిన ముడి సామాగ్రి కొరకు బ్రౌను ఈ లేఖలను సమకూర్చెను. ఇవి 20 సంపుటములుగ మ. ప్రా. పు. భాండాగారమున భద్రపరచబడి ఉన్నవి.

ప్రకీర్ణకము

ఈ లేఖన (1) బ్రౌను నకు ఇతరులు వ్రాసినవి (2) బ్రౌను ఇతరులకు వ్రాసినవి. (3) ఇతరులవి-ఆంధ్ర ప్రతిభముగ వింగడింపనగును. 'ఇతరులవి' అనగా భాషాద్వంద్వితో ప్రతికలనుండి, ఇతరులనుండి, కచేరిలనుండి బ్రౌను సేకరించినవి. వీనిలో మొదటి విభాగమునకు చెందినవి అక్షరము. మూడవ రకమునకు చెందినవి తక్కువ. బ్రౌను స్వయముగ వ్రాసినవి అత్యంత సంఖ్యాకములు.

సాహిత్య భాషలో లేఖలు ఒక విశిష్టసాహిత్య ప్రక్రియగా ప్రసిద్ధి పొందినవి. తెలుగు వాఙ్మయమునందును లేఖావాఙ్మయమును ఒక ప్రత్యేక ప్రక్రియగ గుర్తింపనగును. ఈ లేఖావాఙ్మయమునకు మూలపురుషుడనడగిన వ్యక్తి బ్రౌను. బ్రౌను సేకరించిన లేఖలలో అనాది సాహిత్య, సాంఘిక, చారిత్రక విశేషములు నెబ్బడుములు.

బ్రౌను లేఖలు తెలుగు కావ్యసముద్ధరణమున కాతదానర్చిన కృషికి కొలబద్దలు. ఆ లేఖలు బ్రౌను కావ్య ప్రతుల సంవాదనమునకు పడినపాట్లను ప్రస్తుతీకరించును. తెలుగు కావ్యముల ముద్రణకు ఆతడు చూపిన ఆతురతను వ్యక్తీకరించును. ఆతని సాహితీమిత్రులను పరిచయమొనర్చును అతని ఆర్థికకష్టములను ఎత్తిచూపును. అతని వితరణగుణమును విశదీకరించును.

ఈ లేఖలు బాహదర్శితకారులకును, దేశచక్రతకారులకును తరచినకొండి తరుగని సిద్ధులు. అందువలననే అవి ప్రత్యేక ప శోధనాంశములు.

ఈ సిద్ధాంతవ్యాసమున ఆయా ప్రకరణములలో బ్రౌను కావ్యసముద్ధరణమునకు సంబంధించిన లేఖలు ఉద్ధరింపబడినవి. వాని నిట్లప్రస్తావించుట చర్చిత చర్చణ మగును. లేఖలను ఒక ప్రధాన సాహిత్యప్రక్రియగ తెలుగువారు గుర్తించునట్లు చేసినవ్యక్తి బ్రౌను అరునది విస్మరించరాదు. ఈ లేఖలందు తెలుగుభాషాసముద్ధరణమునకు అవిచ్ఛిన్నముగా, అహోరాత్రములు బ్రౌను నిర్వహించిన పరిశ్రమ ప్రదర్శితము.

ప్రకరణసారాంశము :

1. శిథిలావస్థలోనున్న తెలుగు కావ్యములను ఉద్ధరించినంతమాత్రమున తన కర్తవ్యనిర్వహణము పూర్తియైనట్లు బ్రౌను భావింపలేదు. ప్రౌఢప్రబంధములకు,

పురాణేతిహాసములకు, శతకములకు, ద్విపదలకు వ్యాఖ్యానములు సమకూర్చుట అవసరమని భావించెను.

2. బ్రౌనునకు పూర్వము రాఘవపాండవీయములకు, హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానమునకు, ఆముక్తమాల్యదకు, వసుచరిత్రకు మాత్రమే దీక్షలుండినవి. బ్రౌను 25 కావ్యములకు వ్యాఖ్యలను సమకూర్చెను. ఇన్ని వ్యాఖ్యలను బ్రౌను సమకూర్చినను వానిని ఉపయోగించుకొనక పోవుట అంధుల దురదృష్టము.

3. ప్రాచీన లాక్షణికులగు బాలసరస్వతి, అప్పకవి మున్నగువారు వాఙ్మయమును వ్యావహారిక భాష నుపయోగించిరి. బ్రౌనును తన వ్యాఖ్యలను వ్యావహారిక భాషయందే సంతరించెను.

4. పదసూచికలను తెనుగు వారెరుగరు. పదసూచికల ఉపయోగమును గుర్తించివాని తెలుగుకావ్యములకు సమకూర్చిన బ్రౌను ప్రశంసనీయుడు. తెలుగు కావ్యములకు పదసూచికలను సంతరించిన ఆద్యుడును బ్రౌనే.

5. కావ్యపరిష్కరణమున కేవలము పాఠాంతరములను మాత్రము గుర్తించిన చాలదని, దానికి విషయసూచిక, ఉపోద్ఘాతము, కథాసంగ్రహముండుట అవశ్యకమని తెనుగువారికి గరపిన గురువును బ్రౌనుదొరయే.

6. అంధ్రేతరుల ఉపయోగార్థము అనేక తెలుగు కావ్యములందలి రసవద్దటములను అంగ్లములోనికి అనువదించిన భాషాపీయుడు బ్రౌను.

7. సాహిత్య చరిత్ర కత్యంతము ఉపకరించు సమకాలీన లేఖలను సంపుటములుగ సమకూర్చిన ప్రథముడు బ్రౌను.

ఇట్లు బ్రౌను తెలుగు భాషా సముద్ధరణము బహుముఖముల పరివ్యాప్తి నందెను.

బ్రౌను సహచరులు

2. 0. బ్రౌను తలపెట్టిన ఈ వాఙ్మయ మహాయజ్ఞమును ఆతడొక్కడే నిర్వహింపలేదు. అసహాయ భారతతో ఏకైకముగ సంఘటి బృహత్కార్యమును కొనసాగించుట ఎవరికైనను అసాధ్యము, బ్రౌను తెలుగు కావ్య సముద్ధరణకు స్వదేశీయుల సహాయమును కోరెను ; అనేకులు సహకరించిరి. ఉద్యోగకారణమున అతడు వివిధ ప్రాంతములకు బదిలీ అయినను, కడపలో తన 'బంగళాను' తెలుగు కావ్య పునర్నిర్మాణమునకు కేంద్రముగ నొనర్చెను. ఈ 'బంగళా'ను 'బ్రౌనుకాలేజి' అని వ్యవహరించెడివారు.¹

మృతప్రాయముగ నుండిన తెలుగు వాఙ్మయమును పునర్జీవింపజేయవలయుననెడి. కాంక్ష బ్రౌనుకు ఒక వ్యసనముగ సంక్రమించినది. ఆతని సహచరులను ప్రతికరణపూర్వకముగ ఈ కార్యమున కుపక్రమించిరి. అందువలననే "My fellow-Labourers the Brahmins", my learned and laborious assistants" అని వారిని ప్రశంసించెను.² తాను నిమింతు సర్వాణమున, బైబిలు అనువాదమున నిమగ్నులైయుండ తన పండితులు కావ్యముల పరిష్కరించుచు, వ్యాఖ్యానము సంతరించుచు పదహారికలను సమకూర్చుచు నుండినట్లు బ్రౌను తెలిపెను. తన పోషణలో పరంతరము 10 నుండి 20 దాక సాహితీకార్య నిర్వాహకులు ఉండిరట.³ ఆంధ్ర సాహిత్య పునర్నిర్మాణమున బ్రౌనుతో సహకరించిన పీఠంబడును ఆంధ్రులకు చిరస్మరణీయులే. కాని వీరిని గురించిన వివరములు అధికముగ తెలియునవకాములేదు.

1. Thus there were three separate sets of Brahmins engaged under my roof, which people called "Brown's College" — Brown, G. P ; English and Telugu Dictionary 19. P. XX.
2. Ibid P. xxi.
3. "Indeed there were always from ten twenty Brahmins and Sudras in my pay; employed in transcribing native authors, in preparing correct editions; in framing indexes and commentaries." — Ibid. P. xvi.

ఇంతవరకు ఆంధ్రవాఙ్మయచరిత్ర గ్రంథములందు పీఠిలో ననేకులకు స్థానము కనిపింపదు. తెలిసినంతవరకు వారి వివరములు ఈ ప్రకరణమున సమకూర్చబడెను.

ఈ కార్యమున బ్రౌనుకు తోడ్పడినవారిని 1. పండితులు 2. సాహితీమిత్రులు 3. ప్రభుత్వోద్యోగులు 4. పోషితులు అని నాలుగువర్గములగ విభజింపనగును. పండితులు పరిష్కర్తలుగ, వ్యాఖ్యాతలుగ, టీకాకారులగ, పదసూచీగ ధనకారులగ వ్యవహరించిరి. సాహితీ మిత్రులు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, ప్రేక్షకుల సమకూర్చిరి. నిజపోషిత వర్గములో వాయనకాండ: 'మొకాబిలా' చేయువారు, పుస్తకసంపాదకులు, ముద్రణ కార్యముల చేయువారు మొదలైన వారుండిరి.

9. 1. బ్రౌను పండితుల పరిచయము :

9. 1. 1. అప్పయ్యశాస్త్రి జూలూరి :

బ్రౌను 'Juluri Appaia, a poet and Grammarian', 'The Learned author Zuluri Appayya Sastri', Zuluri Appayya a Prahmin of extraordinary learning' అని అప్పయ్యను ప్రశంసించెను. ఇతడు బ్రౌను కొలువున నుండిన ఉద్ధండ పండితులలో అగ్రగణ్యుడు. మచిలీ బందరు వాస్తవ్యుడు. చల్లమ పాపనలు ఈతని తల్లిదండ్రులు. బ్రౌను ఆశ్వానుసారము అనేకాంధ్ర గ్రంథములను పరిష్కరించెను. వ్యాఖ్యలు, టీకలు రచించెను. బ్రౌను భాషా పరిశ్రమలో ఆతనికి చేబోడు వాదోడుగ నుండిన గొప్ప విద్వాంసుడు. అప్పయ్య, పండితుడు బ్రాసిన వ్యాకరణము ప్రస్తుతమలభ్యము. ఇతని కృతులు మూడు లభించుచున్నవి "కృష్ణ : హరీ : యదువంశభూషణా!" అను మకుటముతో, కృష్ణ స్తుత్యాత్మకముగా ఉత్పలమాలికా వృత్తములతో నొక శతకమును రచించెను. 'రామ పంచాశత్కందములు' శ్రీరామ స్తుత్యాత్మకములు 'శ్రీనివాస తారావళి' తిరుపతి వెంకటేశ్వరని మీద విప్రలంభశృంగార రసాత్మకములైన 27 పద్యముల లఘుకృతి

అప్పయ్య పరిష్కరించిన కావ్యములు సాకల్యముగ తెలియుటలేదు కాని జైమిని భారతము (D. 14), పద్యపురాణము (D. 18), ఆముక్తమాల్యద (D. 105), శకాంక విజయము (D. 818), సురాబంధేశ్వరీయము (D. 897), భాస్కర శతకము (D. 1637), మాతృ శతకము (D. 1653), శేషభగవద్గీత

కేసరి శతకము (D 1788) అను వాసిని పరిష్కరించినట్లు స్పష్టముగ తెలియుచున్నది.

మనుచరిత్ర, వసుచరిత్ర, కవికర్ణరసాయన, విజయవిలాసములకు వ్యాఖ్యానముల సమకూర్చెను. అప్పయ్య డీకలా, వ్యాఖ్యాలు సరళముగ, సుగమముగ సామాన్య ప్రజల కందుపాటులో నుండును. కావుననే శ్రాను ములుపాక బుచ్చయ్య వ్యాఖ్యల కన్న అప్పయ్య వ్యాఖ్యలనే అదరించెడివాడు. అప్పయ్య బ్రౌను అభిమతమును అవగాహన చేసికొని వ్యాఖ్యలను రచించెను. "Zuluri Appaya has for more than twenty years enjoyed the reputation of being the most learned of Telugu scholars. His patience, his humility and his good sense always commanded great respect." (D. 759, వసుచరిత్ర) అని శ్రాను అప్పయ పండితుని ప్రశంసించెను. బ్రౌను మెచ్చిన, బ్రౌనుకు నచ్చిన పండితుడు అప్పయ్య.

9. 1. 2. చిన్నయసూరి, పరవస్తు :

జగమెరిగిన వైయాకరణుడు చిన్నయసూరి. సూరి బ్రౌను సమకాలికుడేకాక ఆతనిచే నియుక్తుడైన ఉద్యోగిగ బ్రౌను స్వహస్తలేఖనము రచింపు చేయుచున్నది. క్రీ. శ. 1840వ సం॥ తన యొద్ద ఉద్యోగములో నున్నవారిని తెల్పుచు "Paravastu Chinnaya, the catani, Editor of Dasavatara" అని బ్రౌను పేర్కొనెను.¹ దశావతార చరిత్రను సూరి సంస్కరించినట్లు శ్రాను తెలిపెను. కాని వ్రాతప్రతిలో దానికెట్టి నిదర్శనములును కనిపించుటలేదు. సూరి పరిష్కరించిన ప్రతి ఒకవేళ నష్టమైయుండవచ్చును. ఇప్పుడు లభించుచున్న ప్రతిని గరిమెళ్ల వెంకయ్య పరిష్కరించి, వ్యాఖ్యను వ్రాసెను. సూరిచే శ్రాను ఇంకే కావ్యములను పరిష్కరింప చేసెనో తెలియవచ్చుట లేదు. రామాభ్యుదయము వ్రాతప్రతి యందొక పుటలో "Here the ms. procured from Chinnaya stops" అను శ్రాను వ్రాత కలదు.² ఇతడు చిన్నయసూరియే కావచ్చును. శ్రాను లండనుకు వెళ్ళిన

1. D. 1330 Entire Grammar of Telugu, p 482.

2. D. 715 రామాభ్యుదయము పత్రము. 145.

తరువాత ఆక్కడ చిన్నయసూరి బాలవ్యాకరణమును చదివి, అందలి విషయములను గుర్తించెను.³ తన సమకాలినిలో గణనీయులైన పండితులతో బ్రౌనునకు పరిచయము కలదు.

9. 1. 3. చెంచయ్య

శళాంక విజయమును అయిదుగురు పండితులు పఠింపగలిగిరి. వారిలో చెంచయ్య ఒక్కడని తెలియుచున్నది. "The three Mss read బ్రౌనునా, but chencai shows that అసాధారణం (బ్రౌనునా) is the only sense." (D. 818. వక్రము. 58 2 ఆ. 41 ప). "A verse of great difficulty - Buchaia and Chencia can barely make it out," (Ibid. వక్రము. 47. 2 ఆ. 10 ప.) అను బ్రౌను వ్రాతలవలన చెంచయ్య కావ్యపరిష్కరణకు బ్రౌనుచే నియుక్తుడయిన పండితుడని తెలియుచున్నది దశావతార చరిత్రయందును (D. 520) "చోచెంచయ్య తీర్పు" అని పెక్కుతావులందు కలదు. విష్ణుపురాణ పరిష్కరణ యందును చెంచయ్య పాల్గొనెను (D. 812) ఇతనిని గురించిన మరెట్టి వివరములు లభించుటలేదు.

9. 1. 4. తాతాచార్యులు, తిరుపతి :

'తాతాచారి కథల' సంకలన గ్రంథమున బ్రౌను అతనిన ఇట్లు పరిచయ మొనర్చెను

"నెల్లూరి చేకన్నుడైన తాతాచార్యులు కావ్యతర్క ప్యాకరణములందు నిండా ప్రవీణత గలవాడు, యితను స్థవనామ, సలవత్సరమునకు సరిఅయిన ౧౮౪౦ సం॥లో జెన్న పన్నముతో వుండేసి, పి. బ్రౌన్ దొరగారి వద్దకి వచ్చి తాను బ్రతికివుండిన పరియంతరము ఆయనవద్ద కొలువుతో వుండినాడు. యీతాతాచార్యులు నిండా పెద్ద ముఠి సరసుడు గనుక, సంజాషణలో సమయోచితమైన చిత్ర చిత్ర కథలు చెప్పుతూ వచ్చినాడు....."

తాతాచారి బ్రౌను కొలువులో చేరక పూర్వము ఒక వీధిపడిని నిర్వహించి యుండవచ్చునను విషయము క్రింది లేఖవలన తెలియుచున్నది.

3. కథపజ్ఞాబులు. పు 99.

మహాగజప్ర బ్రౌన్ చొరవారి సహజానకు — తిరుపతి తాతాచార్యులు వ్రాసుకున్న మనకు - మా విద్యార్థులకు చూచి వ్రాసుకోవలయునకు నైషధం ప్రథమ సర్గ సవ్యాఖ్యానముగా నున్న అమరం త్రికాండలు కర్ణప్రతి మూలమున్న దయచేయ వలసివదలి కోరుతున్నాను. పీఠిక రెండునెలలు గడువు పుంసుకొన దయచేయవలసినది

నిత్యగించవలెను

తాతాచార్యుల వ్రాలు"1

బ్రౌనునకు తెలుగుకావ్యములను బోషించిన వాలో తాతాచార్యులు ఒకరు. 1842 వ సం॥ నుండి తాతాచార్యులు బ్రౌనునకు అధ్యాపకుడుగ వ్యవహరించి నట్లున్నది అతడు ప్రాంజీవు, స్థూరికాయుడు. 50 ఏండ్లు వాడు చతురుడు. ఉభయ తాషా ప్రవీణుడు. వినముడు. కవి. తర్కశ్శోధిష వైద్యశాస్త్రముల నెరిగినవాడు. బ్రౌనునకు కావ్యముల పరిచయ సందర్భములందు కొన్ని కథలను చెప్పబడినవివాడు వానిని బ్రౌను ఒక సంకలనముగ కూర్చి 1850 వ సం॥ ఆంగ్లానువాదముతో ప్రకటించెను.

తాతాచార్యులు తదితర పండితులవలె పాండిత్య ప్రదర్శనకు పూనుకొనెడివాడు కాదు. ఆ గుణము బ్రౌనును ఆకర్షించెను. గ్రాంథికభాషను ఉపయోగింపక వ్యాసహరికవాషలో తాతాచార్యులు కథలను చెప్పెను.

కావ్యపఠనమందేకాక, తాతాచార్యులు కావ్యశైలిష్కరణమునను బ్రౌనునకు తోడ్పడెను. పూర్వటి పీఠచరిత్రయందు "Tatach thinks it should be బ్రౌనుగలు & renders orugulu, pillows....." అని యున్నది.2 వసుచరిత్ర టీకయందును తాతాచార్యుల సవరణలు కలవు.3 బ్రౌనునకు ఆత్మంతప్రియ పాత్రులైన పండితులలో తాతాచార్యులు ఒకరు

9. 1. 5. నరసింహాచార్యులు, కంభం :

బ్రౌను కాలేజీలో పనిచేసిన పండితులలో నరసింహాచారి యొకడు. ఇతని పుట్టు పూర్వోత్తరములు తెలియకున్నది. శిశుంకవీణయమునకు చకోరీయ వ్యాఖ్యానమును

1. Sr of Lt. M. 401. P. 324.

2. D. 1130. P. 8

3. D. 759. 1 & 61 ప.

నరసింహాచారి రచించెను విక్రమార్కచరిత్ర కాశీఖండము, హంసవింశతి, హరి శృంగదోపాఖ్యానము మున్నగు కావ్యములను పరిష్కరించెను. సంస్కృతగ్రంథమైన ఆనందతంత్రమునకు ఇతడే వ్యాఖ్యను సమకూర్చెను. “శ్రీ మదాజ్ఞాపిరాజాతి తర వినుత వాక్పాతురీ వైభవేన । పిల్లి ప్పార్శ్వీసు బ్రౌన్యూపరివృత మణినాసంతతం పోషితేన । శ్రీ మౌద్గల్యాన్వవాయ ప్రజనత నరసింహార్య నామ్నా ప్రణీతా । టీకా లోకోప కర్త్రీ పిజయతు విదుషాం మాసనంతోషయంతీ ।”¹

నరసింహాచారి బ్రౌనునకు వ్రాసిన లేఖనుబట్టి ఇతడే ఆనందతంత్ర వ్యాఖ్యను రాఘవపాండవీయ వ్యాఖ్యను వ్రాసినట్లు చూపవగుచున్నది.²

బ్రౌను సేకరించిన సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథముల నన్నింటిని వింగడించి, వానికి పట్టికలను తయారుచేసి, కడప బంగళాలోని గ్రంథాలయమును క్రమబద్ధముగ నరసింహాచారి తీర్చెను.³

9. 1. 6. నరసింహాచారి, చిలకమఱ్ఱి :

ఇతడు 1839 వ సం॥లో బ్రౌను ఆజ్ఞానుసారము ప్రభులింగలీల ద్వీపద కావ్యమును పరిష్కరించెను (D. 950, 952.)

9. 1. 7. నరసింహాచార్యులు, సముద్రచాల :

బ్రౌను ‘కాలేజి నౌకర్ల’లో ఇకదొకడు మాత్రము తెలియుచున్నది. జీత బత్తెములను యజమాని క్రమముగ నొసగనిచో ఆ కాలమందు సమ్మెలను చేసెడివారు కారపించుచున్నది. క్రీ. శ 1831 వసం॥ బ్రౌనునకెట్టి అధికక్లిష్టత కలిగినదో తన పండితులకు రెండునెలల జీతము బాకీ పడెను. ఆ సందర్భమున ఆ పండితులు వినయపూర్వక విక్లాపన పత్రమును బ్రౌను సముఖమునకు సమర్పించిరి :

మహావాజశ్రీ సి. పి. బ్రౌన్ యిస్కొయరు దొరగారి సముఖానకు -

తమ కాలేజి నౌకర్ల వ్రాసుకున్న అజీఫ్ పిన్నపం మాకు జనేవరు నెల తాలుకు । ఫెబ్రవరు నెల తాలుకున్న జీతములు యిదివరకు ముట్టకండా వున్నది

1. Ibid. M. 401. P. 321.
2. Sr. of. Lt M. 416. P. 313.
3. Ibid. P. 309.

మార్చినెం టాదా జరుగుతూ వున్నదీ..... మా మనవి ముఖ్యముగా చిత్తగించి సదరహీ పెండునెలల జీతమున్ను దయచేయించవలెనని మిక్కిలి వినయ పూర్వకముగా వేడుకంటూవున్నాము - దివ్యచిత్తానకు తేవలెను -

ఆన ౧౮౬౪ సంవత్సరం - ది ౧౮. మార్చి -

కంభం నరసింహాచార్యుల చేవాలు

జూలూరి అప్పయ్యచేవాలు

వెంకట నర్సువాలు

సముద్రాల నరసింహాచార్యుల చేవాలు

వారహా రామస్వామివాలు"1

9. 1. 8. బుచ్చయ్యశాస్త్రి, ములుపాక :

ఇతనిని బుచ్చన్నశాస్త్రి అని వ్యవహరించుటయు కలదు ఇతడు కవీశ్వరుడు వసుచ-త్రకు ప్రతిపదార్థప్రాశిక వ్యాఖ్యానారంభమున :

క. నూర్హార్లు లెక్కసేయక

పేర్లందిన విబుధజనులఁ బిలిపించుచువే

మార్గర్థమిచ్చు వితరణి

దార్శిను పిలుపు బ్రౌనుసాహెబు కరుణన్.

అని బ్రౌనును పసుతించెను.

".....ములుపాక Buchana Sastri in Nandaloor wrote the వెంకటేశ్వరమహాత్మ్యం మామ్యమహాత్మ్యం in the uttara kanda of the Padma Puran (D 3:40) అని బ్రౌను ఇతని కృతులను స్థలముచు పేర్కొనెను.

అంతర్ధకపుల చరి తకర్త కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులు ఈ కవిని గుర్తించిరి.1 వారు తన ఈ కృతులలో ఒక్క వెంకటేశ్వర మహాత్మ్యమునుమాత్రమే పేర్కొనిరి. బుచ్చయ్య గుండ్లూరి యందుండెడివాడట. తదుపరి కడప ప్రాంతములందలి నంద లూరుకు వచ్చియుండును. కాని పంతులుగారు "ఇతని కాలము తెలియదు ఇతడు నూరు సంవత్సరముల పయివాడయియుండును." అని ఊహించుటయు, తన సమీప కాలస్తునే గుర్తింపలేక పోవుటయు చింత్యము.

1. Ibid M. 401 P 321.

1. అంతర్ధకపుల చరిత్ర. తృ. భా. పుట. 173-174.

బుచ్చయ్య భారతము (D 168), విష్ణు పూణము (D 112), శశాంక యము (D 818), సురాభాండేశ్వరీయము (D 909), హ. స. శతీ (D 912) కావతార చరిత్ర (D 520) పంచతంత్రము (D 2688), బాగవతము (D 103) అన్న గు కావ్యముల పరిష్కరణ కార్యములో తోడ్పడెను.

ఇతని శైలి కొంత ప్రౌఢముగ నుండుటవలన కాబోలు బ్రౌనునకితని వ్యాఖ్య చ్చలేదు. కావ్య పరిష్కరణలో ఈతని సహాయమును బ్రౌను స్వీకరించెను. ని వ్యాఖ్యానముల సీతనిచేత ఎక్కువగ వ్రాయించలేదు. బ్రౌను తయారు చేయిం న వ్రాతప్రతులందు పెక్కింటి బుచ్చయ్య నామము కానవచ్చును.

1. 9. వీరభద్రయ్య, ఆరణిమతం :

వీరభద్రయ్యను “a learned Jangam Friest”, a learned Jangam uru” అని బ్రౌను పేర్కొనెను. బ్రౌను వీరభద్రయ్యచే ప్రభులింగలీలకు తీక వాయించెను. పండితాధ్యక్షుని పరిష్కరింపజేసెను. ద్విపద కావ్యమి లను పిక్కింటిని వీరభద్రయ్యచే బ్రౌను పరిష్కరింపజేసెనట్లు తోచును

1. 10. వెంకయ్య, గరిమెల్ల :

కడవులోని బ్రౌను ఐంగళాలో ప్రతి. సత్యము జరుగుచున్న సాహిత్య సంస్కరణోద్యమములో ముఖ్యపాత్ర వహించిన ప్రతిభులలో వెంకయ్య ముగ్ధుడు. ఇతడు ఉదయగిరి వాస్తవ్యుడు. బ్రౌను కార్యార్థము కడపలో వసించి భారతారణ్య సర్వమును పరిష్కరించెను. బ్రౌను సె. వు. పెట్టి సీమకు వెళ్ళినపుడితడు సర్వాశయ్యుడై కడపలోనే జిల్లాకోర్టులో చిన్న ఉద్యోగము నిమిత్తము “స్ట్రంబంధోర” వారిని శ్రమించెను. కాని అచట ఖాళీలేనందువలన కొన్ని దినములు “నేట్టివు రిజిష్టరు గ్లెగరనున్న కొన్ని దినములు శిరస్తాదారుణి దగ్గరనున్న వుండి సర్కారు పనికి హాజరు” చేసెను. ఇంతలో ఆ దొరవారు వెళ్ళిపోయి. ఆ తరువాత “మేస్తరు కాపీరీ ధొరవారి” మొదల రెండు సంవత్సరములు 5 వరహాల జీతమును పుచ్చుకొని నిచెను.¹ బ్రౌను సీమనుండి తిరిగివచ్చిన తరువాత ఆతని కొలువులో చేరి యుండును.

భారతమునేకాక వెంకయ్య కవికిర్ణరసాశువము, దశావతార చరిత్ర, సత్య కామాపాంత్యనము కవిరాజ మవోరంజనము అను కావ్యములను పరిష్కరించెను. ఇతడు దశావతార చరిత్ర వ్యాఖ్యాత కూడ

ఇతడు అస్వస్థత కారణముగ కొంతకాలము సెలవు పెట్టినట్లును లేఖలవలన తెలియుచున్నది. బ్రౌను దగ్గర ఇతడు లేఖకుడుగ మొకాబిలాకారుడుగ, పరిష్కర్తగ వ్యాఖ్యాతగ పనిచేసెను " Garimilla Vencaya of Udayagiri - a young-man, good scholar, versed in prosody and a beautiful writer " అన్న బ్రౌను ప్రశంసలకు పాత్రుడైన నండితుడు వెంకయ్య²

9 1. 11. వెంకటనరసయ్య, పమిడిపాటి (పైడిపాటి) :

ఇతడు బ్రౌనునకు వ్రాసిన లేఖలో "తమ కవిశ్వరుడు పైడిపాటి వెంకట నరసయ్య" అని తన్ను పరిచయము చేసికొనెను. ఇతడు కవిశ్వరుడు కావుననే బ్రౌను "చన్నపట్టణములో కవిశ్వరుల యొక్కానున్ను, రాజాలయొక్కానున్ను పూర్వోత్తరములు పద్యాలుగా చెప్పేపనికి నిపారను" చేసెను. ఇతడు కంభంలో నుండెడివాడు. తదుపరి కడపకు వెళ్లినట్లున్నది. బ్రౌను నిపారను చేసిన ఉద్యోగ మితనికి వల్లినదో లేదో తెలియదు.

అనిరుద్దచరిత్ర, రాధామాధవ సంవాదములకు వ్యాఖ్యలను రచించెను. వైజయంతీ విలాసము, విక్రమార్కచరిత్ర, హరిశ్చంద్ర చరిత్రలను పరిష్కరించెను. అన్నింటికన్న బ్రౌనునకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రమగు జెమన పద్యములను సవరించెను.

పైడిపాటి వెంకట నృసింహకవి నృసింహవిలాసమును మూదాశ్వాసముల గ్రంథమును రచించినట్లును, నెల్లూరి ముండలములోని పైడిపాటి గ్రామస్థుడని గ్రామపతుష్టయము నందు స్థావరజీవనము కలవాడయినట్లు నృసింహ విలాస పదనమును బట్టి తెలియుచున్నదని "ఆంధ్రకవుల చరిత్ర" కర్త కందుకూరి వీరేశలింగము పేర్కొనెను¹ "ఈ కవియొక్క కాలమేది యో కాన రాదు గాని యితడాధునికుడయినట్లు తెలియుచున్నది" అని రచించెను క్రివ్వయ్య

2. విష్ణుపురాణము. 2. 312. సంపు. 1. పత్రము. 186.

1. ఆంధ్రకవుల చరిత్ర. తృ. భా. పుట 213

శాస్త్రీ రచనలను తెలిపిన బ్రౌను అదేమి కారణమో వెంకటనరసయ్య కృత కావ్యములను పేర్కొనలేదు. బ్రౌను పరివారముతోని వెంకట నరసయ్యయే నృసింహ విచాస కృతిక గ్రయనుట ఊహ్యము.

9. 1. 12 పైని పేర్కొనిన పండితులేకక దంపూరి వేంకటసుబ్బశాస్త్రీ 'వంగీపురం వెంకటకృష్ణమచారి, బొడ్డపాటి సుబ్బన్న, వారణాసి రామస్వామి, సముద్రాల అనంతాచార్యులు మున్నగువారును బ్రౌను కావ్యసముద్ధరణమున సహకరించిరి. వెంకటసుబ్బయ్యశాస్త్రీ హరిచంద్రోపాఖ్యాన పరిష్కరణమున తోడ్పడెను. బొడ్డపాటి సుబ్బన్న కావ్యాలంకార చూడామణిని వ్రాయించి బ్రౌనునకు పంపెను' సముద్రాల అనంతాచార్యులు బందరులో 'సూచి పని' చేయుచుండెను.

9. 2. ప్రభుత్వోద్యోగులు :

గ్రామ కరణములు, కోర్టు ముసనబులు, కుంఫిణి ఉద్యోగులు, మిరాసీదారులు మున్నగువారు తాళపత్ర సేకరణమున బ్రౌనునకు సహకరించిరి. వీరు తమ అధికారమును వినియోగించి, అనేక గ్రామములను గాలించి, బ్రౌను కోరిన కావ్యములను ఆతనికి సమపార్శించిపెట్టిరి. వీరిలో కొందరు పండితులు. అట్టివారిని బ్రౌను పరిష్కరణ కార్యమునందును వినియోగించుకొనెను అట్టివారు కొందరిక్రింద పరిచయము చేయబడుచున్నారు.

9. 2. 1. అద్వైత బ్రహ్మశాస్త్రీ, వర్యం :

ఇతడు "గుంటూరు జిల్లా యిలాకా రేపల్లి తాలూకాలో" చేరిన కారుమూరు కాపురస్తాడు."1 'సదరు కోర్టు పండితుడు'గ నియమితుడయ్యెను. క్రమముగ అదాంతు కోర్టు ప్రథమ పండిత పదవిని పొందెను. ఇతడు బ్రౌను దొరకు అప్త మిత్రుడు. లిఖిత ప్రతుల సేకరణమున, వివిధ భారత లిపులలో గల సంస్కృత గ్రంథములను తెలుగులిపిలో వ్రాయించి పంపించుటయందు బ్రౌనునకు తోడ్పడెను.2

శబ్దారనిర్ణయములో గురుమూర్తి శాస్త్రీని నలె బ్రహ్మయ్యశాస్త్రీని కూడ బ్రౌను ప్రామాణికునిగ గ్రహించెడివాడు.3 అస్తవ్యస్తముగనున్న తారాశాంక విజయ

1. Sr. of. Lt M. 424. P. 16

2 Ibid. M. 417. P. 125,

3. D. 3140 పుట. 612.

శ్రౌను సహచరులు

ప్రబంధ ప్రతిని కథాక్రమము వరుస తప్పకుండ కూర్చి శ్రౌనునకు సమర్పించెను. (D. 318) శశాంకవిజయ, దశావతార చరిత్రల పరిష్కరణలయందును పాల్గొనెను.

వసుచరిత్ర కావ్యముద్రణను శ్రౌను బ్రహ్మయ్యశాస్త్రి పర్యవేక్షణలో ప్రారంభించెను. బ్రహ్మయ్య సమర్థుడు. కాని అతని ఆరోగ్యము వికటించి, ముద్రణ కార్యము పరిసమాప్తికావూర్వమే పరమపదించెను.

శ్రౌను బ్రహ్మయ్యను రెండుస్థలములందును “my very learned friend Bramhaya” అని పేర్కొనెను.⁴

9. 2. 2. అనంతాచార్యులు, శంకరమంచి :

ఆద్యైత బ్రహ్మశాస్త్రితోపాటు అదాలతు కోర్టులో నితడు రెండవ పండితుడు. ఇతడును బ్రహ్మయ్యశాస్త్రితో కలిసి శ్రౌనునకు పుస్తకసేకరణమున తోడ్పడెను.¹ పిండిబ్రోలు లక్ష్మణకవి మేనల్లాడైన మంగన్నకు విరోధముగా వ్యాజ్యము తీర్చుచెప్పిన సదర మీను అనంతాచార్యులే. ఈ విషయము లక్ష్మణకవి శ్రౌనునకు వ్రాసిపంపిన పద్యమును బట్టి తెలియుచున్నది :

మ. అవునా శంకరమంచివాడవె యనంతాఖ్యుండవై తీర్పెఱుం
గవు మంగన్నరజేసి నీవు బుధమార్గ భ్రష్టతన్ జోగిరా
గవాలంది పినాకిసిం బశుపతీకల్లోలిసిం బట్టి న
త్యవదూనత్వము దానియందిడితి వాళాయత్తులిట్లే కదా.

— ఆంధ్రకవుల చరిత్రము తృ. బా. పుట. 224-226

9. 2. 3. కృష్ణయ్య, గుండవరము :

ఇతడు కుంభిణివారి ఉద్యోగి. శ్రౌనునకు పుస్తకముల సేకరణలో సహాయము చేసెడివాడు. గౌరన నవనాథ చరిత్ర ప్రతులకొరకు శ్రౌను ఇతనికి వ్రాసెను.¹

4. D. 818. శశాంకవిజయము. ఉపోద్ఘాతము. P. R. T. L.

P 74.

1. Sr. of Lt. M. 416. P. 331.

1. Ibid. M, 411. P. 86.

9. 2. 4. కృష్ణమూచార్యులు, ముడుంబ :

ఇతడు గుంటూరు 'పోష్టాఫీసు హెడురయిటరు' గౌరవ నవనాథవర్తిత ఉనికిని తెలిపికొని, బ్రౌనునకు విషయమును వివరించి, దానిని తెప్పించుటకు తగిన ఏర్పాటులను చేసెను.*

9. 2. 5. గుర్రరాజు, నందివాడ :

ఇతడు "దీప్తికుటు మునసపు". ఇతడును గ్రంథ సముపార్థనమున బ్రౌనునకు అత్యంతము తోడ్పడెను.*

9. 2. 6. గురుమూర్తి శాస్త్రి, రావిపాటి :

కుంపిజీ ప్రభుత్వపు రోజులలో గురుమూర్తి శాస్త్రి జేన్నపురి పోర్టుసెంటు జార్జి కళాశాలలో తొలుత క్రీ. శ. 1818 వ సం॥న తెలుగు ఉపాధ్యాయుడుగ నియమితుడయ్యెను. తదుపరి క్రీ. శ. 1820 వ సం॥న కళాశాల తెలుగు ప్రధానోపాధ్యాయ పదవి నలంకరించి క్రీ. శ. 1836 వ సం॥ వరకు ఆస్థానమున 16 ఏండ్లు పనిచేసెను.

విదేశీయులు ప్రవేశపెట్టిన విద్యావిధానముల నవలంబించి గ్రంథరచనలకు ప్రకృమించిన ఆద్యులలో గురుమూర్తి శాస్త్రియొకడు. ఇతని రచనలు మూడు :
1. విక్రమార్కుని కథలు 2. పంచతంత్ర కథలు 3. తెలుగు వ్యాకరణము.

విక్రమార్కుని కథలు, పంచతంత్రము అనునవి వచనగ్రంథములు. పాఠశాలలో పాఠ్యగ్రంథములగుటకు ఉద్దేశింపబడినవి. విక్రమార్కునికథలకు 'ద్వా లింశత్సాల భంజికలు, అని నామాంతరము. ఇది 1819, 1828, 1850, 1868 సం॥లలో నాలుగు మారులు ముద్రితమైనది తెలుగునేర్చుకొన వలసిన అంగ్లేయులకెల పఠనీయముగ నుండెడిది.

పంచతంత్రము క్రీ. శ. 1834 వ సం॥న రచింపబడి, ప్రకటింపబడెను. సంస్కృత పంచతంత్రమునకు వచనానువాదము. ఇది అయిదు పర్యాయములు ముద్రితము.

*. Ibid. M. 4. 3. P. 209.

*. Ibid, M. 416. P, 331.

గురుమూర్తివారి తెలుగు వ్యాకరణము విలక్షణమైనది. సంస్కృత వ్యాకరణ సంప్రదాయముల ననుసరింపక ఆంగ్ల వ్యాకరణముల పద్ధతిలో కొంత రకడి తీర్చిదిద్ద బడినది వ్యావహారిక భాషకూడ గ్రహింపబడినది.

శ్రౌను గురుమూర్తి శాస్త్రిపట్ల అచికగౌరవము కలవాడు. "That distinguished scholar, the late Head Telugu Examiner of the college" Gurumurthy Sastry, who died about three years ago fully concurred in the opinions given in the present Essay. I mention his name because, his talents, learning and good sense always entitled his judgement to respect."

గురుమూర్తి శాస్త్రి శ్రౌనునకు వ్రాసిన లేఖలను పరిశీలించిన అయ్యవి శ్రౌను నకు కలిగిన శబ్దార్థములను గూర్చిన సందేహములకు సమాధానములుగ కన్పట్టును. కావ్యపరిష్కరణమునందును గురుమూర్తి శాస్త్రి కొంత తొద్దడినట్లు కానవచ్చును. ఇతడు శ్రౌను పోషితవర్గములోనివాడు కాకపోయినను ఆ శ్రీ వర్గములోని వాడనటలో సందేహములేదు.

9. 2. 7. లక్ష్యజకవి, సి డిప్రోలు :

ఇతడు దాక్షా రామ సేమయందలి కుయ్యేరు గ్రామమునకు కరణము మిరాసీదా యుడు. ఇతనిని శ్రౌను 'a noble poet అని వెచ్చుకొనెను.* లక్ష్యజకవి 'రావణ దమ్మీయము' అను నామాంతరముగల 'లంకాః జయము' అను ద్వ్యర్థి కావ్యమునకు కర్త. శ్రౌను పండిత పక్షపాతి యని యెరిగి, తన మేనల్లుడైన మంగన్నకు జరిగిన అన్యాయమును విచారించి న్యాయము చేకూర్చుమని శ్రౌనునకు విజ్ఞప్తిచేసెను. శ్రౌను మంగన్న పక్షమున న్యాయము జరిపించెనట. లక్ష్యజకవి తిట్టుకవిత్వమున దిట్ట. శిష్యకృష్ణమూర్తికితడు ప్రత్యర్థి.

9. 2. 8. వీరాస్వామి, వసుగుల :

ఇతడు అప్పటి 'మద్రాసు స్కూప్రీమ్ కోర్టు'లో (1819) హెడ్ ఇంటర్ ప్రెటర్ తెలుగు, తమిళ, ఆంగ్ల భాషలలో అనువాదము చేసెడివాడు. ఇతడు శ్రౌనునకు పండిత మిత్రుడు. వీరిరువురి మధ్య ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల వడచినవి వీరాస్వామయ్య కాశీయాత్ర నుండి తిరిగి వచ్చుచు మార్గమధ్యమున మచిలీపట్టణములో

1 Es. on Tel. Lit. Para. 60

2. రావిపాటి గురుమూర్తి శాస్త్రి : 'తెలుగు వ్యాకరణము' 1951. పీఠిక.

* శ్రౌన్ లేఖలు. పుట. 27.

బ్రౌనును కలిపికొనెను. అప్పుడు బ్రౌను మద్రాసులోని లంగరు పాపయ్య గృహమందుగల స్కాంద పురాణమును పంపుమని పీఠసామయ్యను కోరెను. లంగరు పాపయ్య దుబాసి పండితుడు. అతని మరణానంతరమే వీరస్వామయ్య వాకింటిలోని స్కాంద పురాణ ప్రతిని బ్రౌనునకు సంపాదించిపెట్టెను. అనాటి ప్రముఖులలో వీరసామయ్య ఒకడు. ఇతడే 'కాశీయాత్ర' కర్త.

9. 2. 9. పైన పేర్కొనిన వారేకాక, కంభమునకు మూడామడల దూరములోనున్న ఉయ్యాలవాడ గ్రామకరణమైన మిడుతూరి లక్ష్మీనరసు, దువ్వూరు కరణమైన లక్ష్మీపతి, కడపజిల్లాలో చేరిన నౌసం తాలూకా ముసపు కోర్టు గుమస్తా అయిన అవధానము అప్పయ్యయు గ్రంథ సంపాదనమున బ్రౌనునకు తోడ్పడిరి. అవధానము అప్పయ్య ప్రభులింగలిరి, బసవపురాణము, చందాంగదహత, పన్నాటి పీఠచరిత్ర మున్నగు గ్రంథములను సేకరించి, ప్రతులు వ్రాయించి బ్రౌనునకు పంపెను ¹

9. 3. బ్రౌను పోషితవర్గము :

9. 3. 1. బ్రౌను తెనుగుకావ్య సముద్ధరణ కొరకు తన డబ్బును వెచ్చించి కొందరు నవుకరులను, పుస్తక సంపాదకులను, వ్రాయనకొండను, ముద్రణాలయ వర్గమువారిని, పండితులను నియమించెను బ్రౌనునకు తోడ్పడిన పండితులను గూర్చి ముందే తెలుపబడిన తదితర పోషిత వర్గమునంతటిని కూడగట్టుకొని ఒక్క త్రాటి మీద నడిపించిన వ్యక్తి కడప అయోధ్యాపురం కృష్ణారెడ్డి.

బ్రౌను ఇంగితమెరింగి అతని తండ్రిని నాలుకగ మసలినవాడు కృష్ణారెడ్డి. బ్రౌనునకు అన్నింటి చేదోడు వాదోడుగ నుండిన నమ్మకమైన బంటు. బ్రౌను ఉయ్యాలవాడ గ్రామమున పలుతావులందు తిరుగుచున్నను, కృష్ణారెడ్డి కడప బంగళాలోని గ్రంథాలయమును పరిరక్షించుచు, అక్కడ జరిగెడి కావ్య పరిష్కరణ మున్నగు కార్యములను శ్రద్ధగ జరిపించుచు, బ్రౌనునకు లేఖల మూలమున విషయములనన్నింటిని తెలిపెడివాడు. కృష్ణారెడ్డి కడపకోర్టు నాజరుగ పనిచేయుచు, బ్రౌను కార్యములను కొనసాగించెడివాడు. ఇతడెంతో శ్రద్ధాశువు గనుకనే బ్రౌను "a most noble and excellent assistant" అని ప్రశంసించెను.

కృష్ణారెడ్డి కడప ప్రాంతములోని ఒకరైతుబిడ్డ. ఇతడు మునసబు పదవినలం కరించి క్రీ. శ. 1844వ సం॥ మార్చి 24వ తేదీన పరమపదించెను.

1. Sr. of Lt. M. 419. P. 456.

1. D. 1330. Entire Grammar of Telugu. P. 482.

బ్రౌను సహచరులు

బ్రౌను బంగళా యాజనూన్యమునంతయు కృష్ణరెడ్డికి అప్పగించియుండెను. కడపలోని బ్రౌను ఆస్తిపాస్తులు, అద్దెలు, వండితుల జీతవలెములు. బంగళాపునగ్ని ర్మాణ విషయములు మున్నగు వానినన్నింటిని కృష్ణరెడ్డి కడు శ్రద్ధతో నిర్వహించెడి వాడు. బ్రౌను తలపెట్టిన బృహత్కార్య నిర్వహణలో కృష్ణరెడ్డి తోడ్పాటు ఎంత యేని కలదు.

బ్రౌను తనయొద్ద పనిచేయుచున్న వానిని గురించి ఒకచోట గుర్తించెను 1.

9. 3. 2. లేఖకులు :

క్రిమిదష్టములైన, శిథిలములైన తాళపత్రములనుండి కావ్యముల నుత్థరించు ఉద్దేశముతో బ్రౌను వానికి కాగితపు ప్రతులు వ్రాయించెను. తాళపత్రములను కచ్చుటకు సొంతవారు లంగికరింపనపుడు బ్రౌను వానికి పులికలను కాగితములపై వ్రాయించెడివాడు ఇట్లు కాగితపు ప్రతులను వ్రాయనెందరో లేఖకులు ఆతని నియామకములో నున్నట్లు తెలియుచున్నది. బ్రౌనుచే నియుక్తులైన కొందరు వ్రాయన కాండ్ర వివరములీ క్రింద పట్టికలో కలవు

లేఖకుడు	కావ్యము	స్థలము	లేఖకాలము
అంకాకు (లేఖకుడు.)	అనేక కావ్యములు	కడప	1830
అప్పయ్య, గంజాం	పల్నాటిపీఠచరిత్ర	పెదగంజాం	1852
అప్పయ్య, నందిరాజు	కామందకీయము (నీతిసారవ్యాఖ్యానహితము)	కాపురస్థుడు కసుచెరెపల్లె	1832
అమ్మన్న, పువ్వాడ కామాక్షయ్య కా. (తెలుగు రయిటరు)			
కృష్ణయ్య, గుండువరపు	అనేక కావ్యములు	కడప దగ్గర గ్రామము	1829- 1841
కొండయ్య, తూములూరు	అహల్యా సంక్రం డన విలాసము	కడప	1881
నారాయణయ్య, దంపూరి (అయిదు సంవత్సరముల నుండి నౌకరు)	పంచతంత్రము మొ॥ కావ్యములకు పదసూచికలు తయారు చేయుట		

లేఖకుడు	కావ్యము	స్థలము	లేఖా కాలము
పులింహొవ్వురాసులు, మద్దూరి (అతని గుమస్తా కూడా వ్రాయసకడే)	అనేక గ్రంథములు		1834
గామస్వామి, వారణాసి (పెక్కెండ్లు బ్రౌనుకడ పని చేసెను)	వేమన పద్యములు మొ॥		1833
వీరసెంకయ్య వెంకటాచలం శేషయ్య, తోటమాది (తెలుగు లేఖకుడు కిసం॥)	అనేక కావ్యములు "	కడప	1830 1851
సుబ్బారాయడు, అయినారి హరిప్రసాద్	కాశీఖండం	చిత్తూరి టప్పాలాఫీసులో వారింటికిగ వ్రాసేవాడు	1846

9. 3. 3. మొకాబీలాకారులు :

'మొకాబీలా' అను పదము తెలుగుకాదు నిఘంటువులందీ పదము కానరాదు. బ్రొణ్ణీ మీశ్ర భాషా నిఘంటువునందు 'మొకాబీలా' అను పదమునకు *comparison, collation, setting face to face*, సంప్రతీంచడము. ఎదురెదురుగా పెట్టడము, మొకాబీలా చేసుట *to compare* అని అర్థములు చూపబడినవి. ఈ పదమును

‘బ్రౌను కాలేజీ’ లో పనిచేసినవారు ఉపయోగించిరి. తదుపరి ఈ పదమునకు ప్రచారమున్నట్లు కానరాదు. తయారుచేసిన కాగితపు ప్రతిని మాతృకతో పోల్చుటను ‘మొకాబిలా’ చేయుట అని అనాటి పండితులు వ్యవహరించిరి. బ్రౌను శతాధిక తెలుగు కావ్యములకు కాగితపు ప్రతులను తయారుచేయించెను. అన్నింటియందు మొకాబిలా చేసిన వారి నామములు కానరావు. కొన్నింటియందు మాత్రమే గుర్తింపబడెను. తెలిసినంతవరకు ఇతరప్రతులతో పోల్చు నీ పనికి బ్రౌను నియోగించినవారు, వారు మొకాబిలా చేసిన గ్రంథములు ఈ క్రింది పట్టికలో ప్రదర్శితములు గ్రంథములు అకారాదిగ గ్రహింపబడినవి.

గ్రంథనామము	ఆశ్వాసము	మొకాబిలా చేసినవారు
D. 328. అనంత వ్రతోపా ఖ్యానము.	పూర్తిగ	బోయ్నిపల్లె అప్పయ్య
D. 449. కవికర్ణ రసాయనము.	,,	చట్టు రామాచార్యులు, మయిలవర్చు శేషయ్య
D. 458. కవిరాజమనోరంజనము.	..	పీరవెంకయ్య సుబ్బన్న
D. 469 కృష్ణలీలా విలాసము.	,,	రాయసం బసవయ్య బోయ్నిపల్లి అప్పయ్య
D. 1580 చంద్రదవదనా శతకము.	, .	శేషయ్య, కొండల్ రాయుడు

గ్రంథనామము	అశ్వాసము	మొకాబిలా చేసినవారు
D. 337 చతుర్వాటికా మాహాత్మ్యము.	,,	గరిమెళ్ల వెంకయ్య, వెంకటాచార్యులు.
D. 520. దశావతారచరిత్ర	కొంతభాగము	రాయగరుడయ్య, కొండలయ్య.
	,,	రామసంగరుడయ్య, కిచ్చయ్య,
	అహల్యకథ	వాడుసంగరుడయ్య, శేషయ్య.
D. 584. బిలరామ చరిత్ర	పూర్తిగ	గరిమెళ్ల వెంకయ్య, వెంకటాచార్యులు
D. 30. బృహన్నారదీయము	,,	అప్పన్న శాస్త్రిలు.
D. 34 బ్రహ్మోత్తరఖండము.	,,	వారాణాశి రామస్వామి, నండువారి వెంకటాచార్యులు
D. భద్రాపరిణయము.	శివ ఆశ్వాసము	సదాపు వెంకటాచారి.
D. 600. భల్లాణ చరిత్ర	పూర్తిగ	చట్టు రామాచార్యులు, మైలవరపు శేషయ్య.
D. 1165 భల్లాణ చరిత్ర	,,	చట్టు రామాచార్యులు, వారాణాశి రామస్వామి.
D. 47. భాగవతము.	ప్రథమస్కంధము పంచమస్కంధము	శిద్ధవటం ఆచి, చెంచయ్య బోయిపల్లె చంచయ్య అల్లుడు కోనప్ప.

గ్రంథనామము	ఆశ్వాసము	మొకాబిలా చేసినవారు
D. 1653. మాతృశతకము	పూర్తిగ	పువ్వాడ అమ్మన్న
D. 663. రఘువంశము (సంస్కృతము)	ప్ర.ఆశ్వాసము. తృ.చ.షష్ఠ	కే. సుబ్బాబాపు, సుబ్బన్న.
D 688. రాఘవ వాసుడేపి యము.	పూర్తిగ	సముద్రాలనరసింహాచార్యులు వారణాశి రామస్వామి,
D. 705. రాధామాధవ సం వాదము.	పూర్తిగ	మాజేటి సర్వేశలింగం.
D. 715 రామాభ్యుదయము.	ప్ర.ద్వి ఆశ్వా. అష్ట. ఆశ్వా	సుబ్బన్న, వెంకటాచలం.
D. 1000. రామాయణము.	ఆయోధ్యా కాండం	చిల్లర అప్పయ్య.
D. 719. రుక్మాంగద చరిత్ర	పూర్తిగ	చట్టు రామాచార్యులు, మయిలవరపు శేషయ్య.
D. 729. లంకావిజయము.	"	మయిలవరపు శేషయ్య, బిధివోలు చితంబరం
D. 738. లక్ష్మీనృసింహ విలాసము.	"	అవుధాండ అప్పయ్య. కొర్రపాటి చంనప్ప.
D. 788. విష్ణుమాయా నాటకము.	"	చట్టు రామాచార్యులు, మైలవరపు శేషయ్య.
D. 791. వీరభద్ర విజయము	"	వారణాశి రామస్వామి, కొర్రపాటి చన్నప్ప

గ్రంథనామము	ఆశ్వాసము	మొకాబిలా చేసినవారు
D 316 వైశ్యపురాణము	పూర్తిగ	కొర్రపాటి చన్నప్ప దేవరాజు శ్రీనివాసు
D 808 శృంగేకవిజయము	"	సరాపు వెంకటాచలం సుబ్బన్న
D 809 శశాంకవిజయము	ద్వి. ఆ	క. వ్యయ్య, సుబ్బన్న
D 814 శశాంకవిజయము	పూర్తిగ	అవుధాండ్ల అప్పయ్య కొర్రపాటి చన్నప్ప
D 1780 శివముకుంద శతకము	"	రాయవరపు సోమరాజు, చాగంటి వెంకటకృష్ణమ్మ
D 837 శుకసప్తతి	"	గరుడయ్య, పీరాస్వామి
D 848 శృంగార సుధాసముద్ర పూర్ణ చంద్రోదయము	"	పెద్దశేషయ్య, చిడ్డు రామయ్య
D 363 శ్రీ పర్వతపురాణము	"	వారణాశి రామస్వామి, కొర్రపాటి చన్నప్ప
D 851 షట్పత్రికవర్తి చరిత్ర	"	నముద్రాల నరసింహాచార్యులు వారణాశి రామస్వామి
D 867 సానందగణేశ్వర విలాసము	"	వారణాశి రామస్వామి, కొర్రపాటి చన్నప్ప
D 879 సారంగధరో పాఠ్యానము	"	క. వ్యయ్య, కొండలరాయడు

గ్రంథనామము	ఆశ్వాసము	మొకాబిలా చేసినవారు
D 324 స్కాంధపురాణము	పూర్తిగ	చట్టరామచార్యులు, కాండూరి నరసింహాచార్యులు
D 888 సీతావిజయము	"	వారణాశి రామస్వామి, కొర్రపాటి చన్నప్ప
D 895 సునందాపరిణయము	"	అవుధాండ్ల అప్పయ్య, కొర్రపాటి చన్నప్ప
D 910 సూర్యతనయా పరిణయము	"	రాయసం, బసువయ్య మొగవోటు బ్రహ్మ
D హరివంశము	6-10వ భా	వారణాశి రామస్వామి కొర్రపాటి చన్నప్ప
D 922 హరిశ్చంద్ర నలోసాఖ్యానము	పూర్తిగ	సరాపు వెంకటాచలం

9. 3. 4 ఆధ్వర్యముననే కాక, ఇతర ప్రాంతముల నుండియు ఎందరో తాళపత్రప్రతులను బ్రౌనునకు సేకరించి పెట్టిరి బ్రౌను లేఖలను పరిశీలించిన వాడేవు వీరేశలింగము, మాజేబీ రెడ్డి మాజేబీ సర్వేశలింగము, బాయటి కృష్ణయ్య, మున్నగువారు పుస్తకసంపాదకమున ప్రధానులని తెలియును

LITERARY ACQUAINTANCES

Velala Appanna Pantulu, Zemindar of Vencatagiri in the Nellore District is a man of learning and taste.

His Vakil at the suds is Maidavel Subba Rao (of Village Pamindu) living at Parthavasaraadhi Temple in Triplicane in the house of Tiruvengalaya He is a sensible proper person - The Rama Lavanya S ma Saracam was obtained through him

Cavali Vencat Lacshmaya, late Manager to Col Mackenzie, now has a gageer at Tinnallcor near Tiruvalloor in Chingleput - he visited me in March 1829. His son (the Patron) is C. Vencat-subbaya.

He introduced me to Cavali Venkat Cribhtamma, at 17. Son of his elder brother in Bengal Cavali Ramasami (Author of the History of poets and C) This is a fluent in the Bengal Character - an indent puppy.

Duceton C V. Lackmaya, Jogudar of Tinnattoor at Madras.

Shekh Hamid, a gentlemanly person - who read with me in 1819 and made lady in Amulet

Mangamuri Leshmi Narsu at Nellore and his brother Chensu Ramaya.

LITERARY ACQUAINTANCES

Naricanti (or Chitral Chinna Sami Naydu is at Cumbaco nam at Tanjore was the painter to the King - His son is తిరుప్పల్లి సామినాయుడు and his grandson Iirm Naydu was my servant His direction is best man at Tanjore But Krishna Rao of pondy is the (?)

(?) Iiru Naydu, care of Bala Crishtamma Shetti, Madras

My original - Hawker is చందా వీరాసామి care of Rao Mr Lewis's Writer Anna Sami Naydu -

The first Painter who came to me at Trichy were పెద్దసాని or చిన్నక్కడ - and his brd చిన్నదాసి - sons of సారంగవాణి in the service (as a Painter) of the Raja of Tanjore - x very second rate except as to portraits Candalla (Traye Marti) whose real name is Singanna Chari is the Aurhor of a Tica on the Sri Bhagavata denominated శుకస్మృతయరంజి. This he has brought me, I being Triatchi. napally where he resides at 63, Chitna Subba Rao, painter of dresses of all the classes came to me 18 April '29 - a coarse workman ignorant of anatomy, Aliyasami అయినామి another painter has worked.

Ram Rao, at Tanjore (1829) aged 28 - a most respectable and goodman - has written a Mahratta Grammar and translated Telemachus into Mahratta. His knowledge of English is surprising. He is amply qualified to be Headmaster in the College both in English and Mahratta - No Sanscrit or Sahitya Knowledge.

Vencut Rao - Serishtadar to the Resident at Tanjore aged 30 (1829) - in acquirements similar to the above but not nearly his equal has engaged to superintend my writers employed to copy mss. for me in the Rajahs Library - Me'dapacam Sheshachalam. Printer - Direct thus -----యీ జాబు చన్నపట్నం పెద్దిరయణి పేటలో కోశంగె మొదవూరు తోటకాడ భాపాఖానా మేడవాకం శేషచలాన్కు యిచ్చేడి-

The Tappa Writer at Rajy - is దనవాడ వెంకట నారాయణప్ప.

In 1826. I was at Naggery - At చింతలపట్టణ a village there I met రొంపిచెర్ల వెంకట రాఘవాజు a poor humble fellow, connected with a zamindar. He sold me the Molli Ramayan.

బ్రౌను సహచరులు

చాపాఖాను మంగునాగలింగము. కంచోడిటరు చిన్నయ, కన్నడము కంపోడిటరు వీరామి మున్నగువారు బ్రౌను ముద్రణాలయమున పనిచేసినట్లు తెలియచున్నది.

9. 4. సాహితీమిత్రులు :

అనాటి నాపాఖ్యాభిమానులందరను బ్రౌనునకు మిత్రులు బ్రౌను వారి గ్రంథాలయములను ఉపయోగించుకొనటకు ఎట్టి అటంకమును ఉండెడిదికాదు అట్టి తన సాహితీమిత్రులను గూర్చిన వివరములను బ్రౌను ఒక తావున పొందుపరచెను.¹

మచిలీపట్టణములో మామిడి వెంకయ్య, కడపలో గణైలరెడ్డి, పుంగనూరులో ఆ రాజాగారు, మదరాసులో లంగయ పాపయ్య, గవ్వాలలో సీతారాం భూవాల్ జమీందారుగారు, కాకిరాడ జమీందారీ వంశమాణకు చెందిన దంతులూరు జగన్నాథ రెడ్డి, గూరాల జమీందారు బంధువైన చెలిశాని వేంకటాయడు, మచిలీపట్టణమునందే రాజా జగన్నాథరావు మున్నగు వారందరు బ్రౌను సాహితీకృషికి తోడ్పడినారు.

“Plans for the Revival of Telugu Literature” అను వ్యాసముతో తనకు పరిచితులైన సాహిత్యవ్రతలను గురించి తెలిపెను (చూ ప్రక్కపుట.)

పురాణం హయగ్రీవ శాస్త్రియు పువ్వాడ వెంకటరావును బ్రౌను సాహితీవర్గములోని వారే. బ్రౌను పరిష్కరించి, కద్దప్రతులను తయారు చేయించిన కావ్యములను కొన్నింటిని వీరు ముద్రించిరి. (భాగవతము, భారతము).

చాపాఖిమానులు బ్రౌనును ముప్పించుటలో ఆశ్చర్యములేదు.

ప్రకరణ సాత్వాశ్రయము :

ఈ ప్రకరణమున వ్యక్తుల పేళ్ల పట్టికలను బట్టి బ్రౌను ఎందరు వ్యక్తులను కూడగట్టుకొని ఈ సాహిత్య వ్యవసాయమును కొనసాగించెనను విషయము విడితమగుచున్నది. విభిన్నవర్ణములకు, వర్ణములకు ప్రవృత్తులకు చెందిన సూర్యకొడి వ్యక్తులచే ఈ వాఙ్మయిష్టిని సర్వహించిన బ్రౌను చిత్రస్మరణీయుడు. ఆధునిక సాహిత్య సంస్థలందును ఇందరు విభిన్నవ్యక్తుల సమిష్టి సాహచర్యము కానరాదు.

1. బ్రౌన్ లేఖలు. పుట. 128.

పునరాలోకము

పూర్వ ప్రకరణములలో బ్రౌను తన కాలమున నిర్ణీతముగనున్న తెనుగుభాషను శక్తిమంతముగ నొనర్చి, చైతన్యవంతముగ రూపొందించిన విధము పరిశీలించబడెను బ్రౌను చేసిన సేవలలో ఉత్తమోత్తమమయినది, అతని నామమును ఆంధ్రసాహిత్య చరిత్రయందు సుస్థిరముగ సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపజేయునది అతడు తెనుగు కావ్య సముద్ధరణకు చేసిన సేవ అతడు నడుముకట్టకుండినచో నేడు మహాకావ్యములని ప్రఖ్యాతినొందిన అనేక కావ్యములు నామరూపములులేక పోయెడివే. బ్రౌను పిన్నత మైన, అక్షారముగనున్న, బహుళ ప్రచారములేని అనేక ఆంధ్రకావ్యములను వెలుగు బోసికి తెచ్చెను. తెనుగు కావ్యోద్ధారకుడు బ్రౌను అనుటలో అతిశయోక్తి లేదు. "ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారం బ్రౌను జీవిత భాండాగారం" అనుట ప్రత్యక్షర సత్యము.¹

1. తెనుగు కావ్యసముద్ధరణకు బ్రౌను చేసిన మొదటిపని వివిధప్రాంతముల నుండి తాళపత్రములను సేకరించుట, తాళపత్రముల సాహాయ్యముతో పాఠనిర్ణయము చేయుట కష్టముగాన వానికి కాగితపు ప్రతులను వ్రాయించెను, బ్రౌనునకు పూర్వము మొంకజి దొరయు కొన్నింటికి కాగితపు ప్రతులను తయారుచేయించెను కాని అధిక సంఖ్యాక కావ్యములకు తాళపత్రపుచెరను విడిపించినవాడు బ్రౌను.

2. గ్రంథపాఠములతో, విభిన్నపాఠభేదములతోనున్న తాళపత్రములను పరిష్కరించి సంశోధిత ప్రతులను సంతరించుటను తెలుగువారికి నేర్పిన గురువు బ్రౌను. సమర్థులగు పండితుల సాహాయ్యముతో అతడు చేసిన నిరంతరకృషి ఫలితముగ ప్రవాసమును తెలుగు కావ్యములన్నియు నిర్దుష్టముగ సిద్ధమయ్యెను.

3. బ్రౌను కృషిఫలితముగ తెలుగు కావ్యములకు పుటలసంఖ్యలు విరామ చిహ్నములు, పదవిభాగములు, పద్యవిభజన, పద్యసంఖ్యలు, ఉపోద్ఘాతములు, విషయ సూచికలు మున్నగునవి యన్నియు నేర్పడినవి.

1. రావు : 'సి. పి బ్రౌను' (గ్రంథవిమర్శనము) భారతి. 1963 జూలై. పుట

4. గ్రంథపరిష్కరణముననేకాక, కావ్యముద్రణమునను శ్రామ ముద్రలు నేటికిని నిలిచియున్నవి. అతనికి పూర్వము తెలుగులో ముద్రణమున్నను, దానిని విశేష ప్రచారమునకు దెచ్చినవాడు శ్రామ. వ్రాచినాంధ్రకావ్యములు అందరకు అందు పాటులోనికి వచ్చి సాహిత్యపఠనము విస్తృతమగుటకు తోడ్పడిన ముఖ్యసాధనము ముద్రణయంత్రము. దీని ప్రాముఖ్యమును తెలుగువారు గుర్తించునట్లొనర్చిన వాడు శ్రామ. తెనుగు ముద్రణ సౌలభ్యము కొరకు కొన్ని మార్పులను తెచ్చెను. (చూ.2.7) తెలుగుకావ్యములను శీర్షికా ముఖపత్రములతో (Title pages) అలంకరించినవాడును శ్రామ.

ఉదా :

The Tale of
Nala & Damayanti
written in Telugu
Dwipada Metre
By Raghava
A. D. 1620.

శ్రామ చూసిన ఈ పద్ధతియే ఇప్పటికిని పాటించబడుచున్నది.

5. శ్రామ దొరది బాషాదృష్టి. కావ్యసముద్ధరణము అతని లక్ష్యము. మత వైషమ్యమునునది అతని యందెవటను కానరాదు. అతడు పూనుకొనిన ఆంధ్రకావ్య సముద్ధరణ కార్యములో మెదట చేపట్టిన గ్రంథములు భాగవత, భారత, రామాయణ, విష్ణుపురాణాదులు వీనిలో ఆంధ్రులత్యంతమభిమానించు ఉద్ధృతములగు భాగవత, భారత, రామాయణములను ముద్రించెను. వీనిని ముద్రించినవాడిలో శ్రామ దొరయే ఆద్యుడు (చూ.3) పురాణేతిహాసములందలి శైలీసారశ్యము శ్రామను ఆకర్షించెను.

6. శ్రామ ప్రసిద్ధికెక్కిన ఆంధ్రప్రబంధములను సేకరించి పరిష్కృత ప్రతులను సిద్ధము చేసెను. కేవలము శృంగార ప్రబంధములనేకాక ద్వ్యర్థ ప్రబంధములను (రామవ పాండవీయము, హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము, యాదవరాఘవ పాంశ్ల వీయము) అచ్చ తెనుగు ప్రబంధములను (నీలాసుందరీ పరిణయము, యయాతిచరిత్ర) కూడ సేకరించెను. దీని సహితముగ మనుచరిత్ర, వసుచరిత్ర, వైజయంతీవిలాసములను ; కుచేలోపాఖ్యానమును మొదట ముద్రించినవాడు శ్రామ.

భారత, భాగవతములు ఒండు, రెండు పద్యములూ మాత్రము అంగీకరించిన బ్రాహ్మ ప్రబంధములలో పెక్కు భాగములను అనువదించుట అతని రసకతకు నిదర్శనము

అనేక ప్రబంధములకు కాగితపు ప్రతులను బ్రాహ్మ తయారు చేయించుటపలన నామమాత్రావశిష్టములు కావలసిన పెక్కు ప్రబంధములు ఉద్ధరింపబడినవి. కావ్యములను పరిష్కరించి, శుద్ధ ప్రతులను తయారు చేసినపుడు, ఆయా గ్రంథపరిష్కరణమునకు ఎన్ని లాభపత్ర ప్రతులు పరిశోధింపబడినవో ఏ ప్రతి విలువగలదో మున్నగు వివరముల నన్నింటిని బ్రాహ్మ వ్రాయించెను ఇట్టి పద్ధతులను తెలుగువారికి బోధించిన ఆచార్యుడు శ్రామ శుద్ధప్రతిని సిద్ధముచేయు పద్ధతిని బ్రాహ్మ నిర్ణయించి, తరువాతి వారికి మార్గదర్శకుడయ్యెను

7. శుకసప్తతి, హంసవింశతి, పంచతంత్రము వంటి కథాకావ్యములు వ్యావహారిక పద బాహుళ్యములగటచే అవి అవశ్యము పఠ్యమైరించి. ముద్రింపదగిన కావ్యములుగ బ్రాహ్మ పరిగణించెను. అతని నిఘంటు సిర్మాణమున కధికముగ స్పృశకరించిన కావ్యములీకథాకావ్యములు కథాకావ్యముల ప్రశస్తిని లోకమునకు వెల్లిడించిన వాడు బ్రాహ్మ పీఠముందలి భాష ప్రజావ్యవహారమునకు సన్నిహితముగ నుండుటచే అవి అవశ్యపరనియ కావ్యములని ప్రకటించినవాడును బ్రాహ్మ మహాశయుడే

8. పండితుల సమాదరణమునకు నోచుకొనక, అధికముగ ముఖస్థముగ నుండిన ద్వీపదకావ్యములకును ఆంధ్రవాఙ్మయమున సముచిత స్థానము నొసగిన వాడు బ్రాహ్మ. ద్వీపద సాహిత్యమును జంగముల సాహిత్యముగ తొలిసారిగ పరిచయము చేసినవాడు బ్రాహ్మ.

9. తెలుగు కావ్యములలో ఆంగ్లముతోనికీ అనూదితములై ప్రథమ పద్య కృతులు వేమన, సుమతిశతకములు. ప్రథమ అనువాదకడు బ్రాహ్మ. ఈ రెండు శతకముల ముద్రాపకులలో అధ్యుడు బ్రాహ్మ. ముద్రితమైన అద్య తెలుగు కావ్యము 'వేమన పద్యములు' చెల్లాచెడుగ నున్న వేమన పద్యముల నేర్పికూర్చి గ్రంథరూపమున వెలువరించిన వాడును బ్రాహ్మ. 'భిక్షుకాదిరామ చింతరేమ' అను మఘటముగల పద్యములు వేనకేలున్నట్లు నవిపెట్టిత ఆధ్యుడును బ్రాహ్మ. వీరిలో కొన్ని వేమన

కృతములుగా కావని భరితలించిన వాడును బ్రాహ్మ శతకములలోని బాషానాంకము, పిన్నవృత్తావములు, నీతు, పదేశములు వర్ణించి వానిని, ప్రాథమిక పాతకాలలో పాపపుస్తకములుగ నీయమింప బ్రాహ్మను దోషాదక్షునిచ్చెను.

10. పాశ్చాత్య విమర్శన తాతములను తెలుగు సాహిత్యమున ప్రవేశపెట్టిన వాడు బ్రాహ్మ ఈ పద్ధతులను అతడు తన తెలుగు కావ్యాధ్యయనమున, ముద్రించిన గ్రంథముల సంస్కరణమున, వ్యాఖ్యానరచనమున, వివిధవార సంకలనమున ఉపయోగించెను.

బ్రాహ్మ ప్రకటించిన పీఠికల సాహిత్యము మీది క్లాసునునందు జంగముల ఆచార వ్యవహారముల పరివర్ణయేకాకి వారి సాహిత్య పరామర్శయొక్క కలదు. శైవ కావ్యములలో ప్రభులింగలీల పిదుపర్తి బోమనాధుడు ఉత్తమమైనదిగ జావించెను. తెలుగు సాహిత్యమును ఆంధ్రభారతపు పరిచయముచేసిన వారిలో ఆద్యుడు కావలి రామస్వామియైనను అతని గ్రంథము కేవలము కవి జీవితచరిత్రమునే చాటుచున్నది కాని బ్రాహ్మ వ్యాసములు విమర్శయొక్కములై తెలుగు సాహిత్య పరిష్కరము నిర్వహించుచున్నవి

బ్రాహ్మ వివిధ కావ్యములకు రచించిన ఉపోద్ఘాతములు గణనీయమైనవి. సాహిత్య పరామర్శమునకే కాక బాషా విమర్శలకును అవి బాటలు వెసెను. అవాడు ఉపలబ్ధమైన ఆంధ్రవాఙ్మయము నంతటికి విమర్శక దృష్టితో పరిశీలించిన పరిశోధకుడు బ్రాహ్మ. ఇట్ల కొత్త పాతకాలతో ఆమూల్యాలై తెలుగువారికి తెన్నులు భాసినవి.

11. వ్యాఖ్యాన రచనకు దోహదము చేసినవాడు బ్రాహ్మ. (చూ 8:1) బ్రాహ్మ శుద్ధ స్రవణము బ్రాహ్మములతో తృప్తిచేందక, కొన్ని తెలుగు కావ్యములకు వ్యాఖ్యానములను వ్రాయించిపెట్టెను. బ్రాహ్మనకు పూర్వమున్న వ్యాఖ్యానములు కేవలము వ్యాఖ్యాతల పాండిత్యప్రకర్షను ప్రదర్శించునవనియు, సులభగ్రాహ్యములు కావనియు, మూలమును పాతకులకు సుబోధక మొనర్చుచున్న వ్యాఖ్యానముల ప్రయోజనమనియు బ్రాహ్మ అభిప్రాయము. ఈ విషయమును తనచే నియుక్తులైన పండితుల దృష్టికి తెచ్చెను.

12. తెలుగున పరిపూరితము, పద్యసూచికలను సంతరించుటకు మూలపురుషుడు బ్రాహ్మ మనుచరిత్ర, అమృతమూల్యుడ దశావతారచరిత్ర, తారాశాంక

విజయము మున్నగువానికి పదసూచికలను వ్రాయించెను. (చూ. 8:2) వీసిలో తత్సమ పదములను కూడ స్వీకరించుట విశేషము.

13. తెలుగు కావ్యములకు అంగమున వివరణములను వివరించినవాడను బ్రౌను. అవి కదాసంగహరూపమున వెలసెను.

14. సాంఘికచరిత్ర నిర్మాణమునకు, సాహిత్య చరిత్ర రచనకు, దేశచరిత్ర నిరూపణకు, బ్రాహ్మణాదుల పరిశీలనకు లేఖలు మూలాధారములను సత్యమును గుర్తించి వానిని సంపుటములుగ కూర్చి భద్రపరచిన అద్యుడను బ్రౌను.

15. 20వ శతాబ్దమున గిడుగువారు ప్రతిపాదించిన వ్యావహారిక భాషోద్భవమునకు బీజము నాటినవాడు బ్రౌను. గ్రాంథికభాషలో నున్న తెలుగు కావ్యములకు పాఠనిర్ణయముల తీర్పు, వ్యాఖ్యానములు, టీకలు, ఉపోద్ఘాతములు, కదాసంగహరూపమున నున్న గునవచ్చియు వ్యావహారిక భాషలోనే బ్రౌను కొనసాగించెను నిత్యవ్యవహారమున నున్న భాషయే, పాఠ్యగ్రంథములందును ఆవశ్యకమనుట బ్రౌను ప్రగాఢ విశ్వాసము. ఉచ్చారణమున విసిపించని అర్థానుస్వారమున, లేననున తరచు విడువబడు శకటరేఖను బ్రౌను పరిత్యజించి అధునికులకు సుగమ మార్గమేర్పరచెను.

14. విదేశీయుడైనను, ఏకాకియైనను దేశీయ పండితమండలిని కూడగట్టుకొని, పరివారమును నియమించుకొని, సాహితీ మిత్రులను సంపాదించుకొని, వారి సహకార సాహాయ్యములతో పెక్కు గ్రంథముల పరిష్కరించెను. తెలుగువానికి పరిష్కరణ విధానములను గరపి; శుద్ధప్రతులను వ్రాయించుటనేర్చి, కావ్యముల ముద్రించుటలోని సౌలభ్యమును చూపి పుస్తకముల పొట్టకు ఎరయగుచుండిన తెలుగు కావ్యముల జీర్ణోద్ధరణ కావించిన బ్రౌను. మహాశయునికి అంధుల్లు అజన్మము ఋణపడియున్నారు.

తన మాతృభాషకాని తెలుగు భాషను వలచి, అశ్రమముగ అభ్యసించి. అభిమానముతో మహాకృషి గావించి, తత్కావ్యసంపదను సమద్ధరించిన బ్రౌనుదొర-అంధ్రసాహితీ చరిత్రలో సంకీర్తనీయ యుగపురుషుడుగా సమూహరింపబడుననుట సహృదయైక వేద్యము

“విద్వానేవ విజానాతి విద్వజ్జన స్మశ్రమమ్.”

అనుబంధము - 1

బ్రౌను నేకరించిన కాగితపు ప్రతులను తయారు చేయించిన కావ్యములలో ప్రధానమైన కొన్నింటి కేవలములు సిద్ధాంత వ్యాసములో ప్రదర్శితములు. తదితరముల నీ అనుబంధమున కుచ్చుట జరిగెను. వీరిలో పురాణోపాసములు ప్రబంధములు కథా కావ్యములు, ద్విపదలు అకారాదిగ నొసగబడినవి.

బ్రౌను నేకరించిన కథకములు 84. గ్రంథవిస్తరణితిచే వాటి వివరములట విడువబడినవి.

1. పురాణోపాసములు :

కావ్యము	కవి	వివరములు.
1. అనంత వ్రతోపాఖ్యానము.	తీసుమలాయుడు	కా. ప్ర. 1. D. 3281 +.
2. కూర్మ పురాణము	?	కా. ప్ర. 1. D. 13. — (కా. ప్ర. 1.)
3. చతుర్వాటికామాహాత్మ్యము	లింగమకుంట్ల రామయ	కా. ప్ర. 1. D. 837 + గతమెల్ల వెంకయ్య, వెంకట్రామయ్య మొకరిచేసినది
4. జైమిని భారతము	పిల్లలమఱి పినపీఠన	కా. ప్ర. 1. D. 14 +. ఇది 'పంచత్యాయ' క్రొత్త చూపిన కావ్యమని బ్రౌను తెలిపెను (కా. ప్ర. 8.)
5. పాండురంగ మాహాత్మ్యము	తెలి రామకృష్ణకవి	కా. ప్ర. 1. D. 340 — (కా. ప్ర. 8)
6. బాలభాగవతము	కోనేరు నాథుడు	కా. ప్ర. 2. D. 27 — D. 28 —
7. బృహన్నారదీయము	?	కా. ప్ర. 2. D. 29 + D. 30 +.
8. బ్రహ్మోత్తరఖండము	ముత్తరాజు వెంకటకృష్ణ	కా. ప్ర. 1. D. 82 —. (కా. ప్ర. 2.)

కావ్యము	కవి	వివరములు
9. బహుశ్రవణంధము	పుల్లయ్య (పురహరయ్య)	కా. ప్ర. 1. D. 34 — (కా. ప్ర. 1)
10. భీమేశ్వర పురాణము	శ్రీనాథుడు	కా. ప్ర. D. 348 + (కా. ప్ర. 3)
11. మనువంశ పురాణము	సోదరాణ పీఠవామాత్మ్యుడు	కా. ప్ర. 2 D. 180. +. D. 182 (కా. ప్ర. 1)
12. మార్కండేయ పురాణము	మారన	కా. ప్ర. 1. D. 801 — (కా. ప్ర. 2)
13. ముక్తిదీపికామణి	వెంకటాచార్య	కా. ప్ర. 2 D. 347 + 348 +
14. లక్ష్మీనృసింహవతారము	విజ్ఞన	కా. ప్ర. 1 D. 351.
15. వరాహ పురాణము	నందిమల్లయ్య, మంటసంగయ	కా. ప్ర. 1. 304 — (కా. ప్ర. 2)
16. వేంకటాచల మాహాత్మ్యము	తరిగొండ వెంకమాంబ	కా. ప్ర. 3. D. 352 — 354 (కా. ప్ర. 1)
17. వెంకటేశ్వర మాహాత్మ్యము	ములుపాక బుచ్చయ్య	కా. ప్ర. 355 —
18. వైశ్య పురాణము	శేషనాథుడు	కా. ప్ర. 2 D. 316 + D. 320 — (కా. ప్ర. 3)
19. శ్రీపర్వత పురాణము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	కా. ప్ర. 2. D. 380 + D. 383 + (కా. ప్ర. 2)
20. సత్యపుర మాహాత్మ్యము		కా. ప్ర. 1 D. 380 + (కా. ప్ర. 4)
21. స్కాంద పురాణము		కా. ప్ర. 3 D. 312 — పారాంతరములు గురించబడినవి D. 323 — D. 324 — పారాంతరములు గురించబడినవి

ii. శృంగార ప్రబంధములు :

కావ్యము	కవి	వివరములు
1. అంబరీష చరిత్రము	రంగరాయ కవి	కా. ప్ర. 1. D. 370 + (కా. ప్ర. 1 D. 371.) ఇది మెకంటెల్ బ్రదర్స్ ప్రతీకానుబంధ ప్రాసనాదన ప్రొఫెసర్ తెలిపెను
2. అనభాతా పరిణయము	వేంకటాచార్యుడు	కా. ప్ర. 1 D. 372. +.
3. అధ్యాత్మ రామాయణము	పెద్దన సోమయాజి	కా. ప్ర. 1 D. 375 +
4. అదిమయ్య పరిణయము	పీఠే లక్ష్మీపతి	కా. ప్ర. 1 D. 381. — (కా. ప్ర. 1 D. 382)
5. అహల్య సంక్రందన విలాసము	వేమనారాధుల సంగ మెళ్ళుచుడు	కా. ప్ర. 1. D. 384 + (కా. ప్ర. 1 D. 385) దీనికి మూలము ఒంగోలు వివాసముడైన వేమలపాటి వెంకయ్య ఒనగినట్లు ప్రొఫెసర్ తెలిపెను
6. అహల్య సంక్రందనము	సముఖము వెంకట కృష్ణచౌదయ్యుడు	కా. ప్ర. 1. D. 386 + (కా. ప్ర. 1 D. 387). పారాంతరములు గురించబడినవి
7. అదిలక్ష్మి విలాసము	అక్కినేపల్లి నరసింహకవి	కా. ప్ర. 1. D. 388. +. (కా. ప్ర. 1 D. 389) “This poem is so obscured with pedantry that it is quite worthless” అను ప్రొఫెసర్ వ్రాత కలదు
8. అనందసుందరీ చాతుర్మూలీలా విలాసము	నాగేంద్రకవి	కా. ప్ర. 1. D. 390. — (కా. ప్ర. 1. D. 391)
9. ఉత్తర హరిశ్చంద్ర కథ	తర్కేశ్వరపాటి లింగన	కా. ప్ర. 2. D. 425 +. పారాంతరములు గురించ బడినవి ప్రొఫెసర్ వ్రాత కలదు D. 426 — సదీక.

కావ్యము	కవి	వివరములు
10 ఉపాఖ్యానము	దామెర్ర అంకభూపాలుడు	కా.ప్ర 1 D 427. + (కా.ప్ర 2 D 428, 429). "A pedantic composition of small value" అంకభూను వ్రాసెను.
11. కనకరంజితశిఖామణి పరిణయము	గూడెళ్లు వేంకటరమణకవి	కా.ప్ర 1 D 431 -
12 కవిజనరంజనము	అడిదముసూరకవి	కా.ప్ర 1. D 455 + అవతారికతప్ప మిగిలిన భాగమంతయు కలదు
13 కవిరాజమునోరంజనము	కనుపర్తి అబ్బయ్య మాత్యుడు	కా.ప్ర 1 458 +. పారాంతరములు గుర్తింపబడి, తిర్వపాఠములు పుటకు ఎదుటివైపున వ్రాయబడినవి (కా.ప్ర 2 D 457, 458)
14. కృష్ణలీలావిలాసము	కుమార అచ్యుత రామరాజు	కా.ప్ర. 1 D 469- పాఠభేదములు గుర్తింపబడినవి (కా.ప్ర 3. D 470, 471, 472)
15. కృష్ణాభ్యుదయము	ముప్పిరాల సుబ్బారాయకవి	కా.ప్ర. 2 D 474 + D 178- (కా.ప్ర 1 D 475)
16 గణపతీయము	?	కా.ప్ర 1 D 41 + ఇందు బ్రౌను వ్రాసిన వివరణలు, సవరణలు విరిగి లభ్య
17 గాధేయోపాఖ్యానము	అనంతరథ్య	కా.ప్ర 1 D 484 - కా.ప్ర 2 D 482, 483
18 గోపాల సుధాంహరి	ప్రయాగ కామేశ్వరకవి	కా.ప్ర 2. D 485 + D 486.-
19. చంద్రభానుచరిత్రము	తరిగొప్పల మల్లిక	కా.ప్ర 1 D 489 +, (కా.ప్ర 1 D 188)
20 చంద్రహాసవిలాసము	యాదవామాత్యుడు	కా.ప్ర 2 D 481 - D 499 -
21. చమత్కారమంజరి	సింహాద్రి వేంకటకవి	కా.ప్ర 1 D 510 - పారాంతరములు గుర్తింప బడినవి (కా.ప్ర 1 D 511)

కావ్యము	కవి	వివరములు
22 దారు చంద్రోదయము	రెన్నుమరాజకవి	కా. ప్ర 3 D 512 — D 514 — D 515 — (కా. ప్ర 1. D 518)
23. జానకి రామము	చేతనాధి కృష్ణయ	కా. ప్ర. 1 D 57 + (కా. ప్ర 1 D 518)
24. తపతీ సంవరణము	అద్దంకి గంగాధరకవి	కా. ప్ర 1 D 510 +
25 నందవరచరిత్రము	మాచవరపు పాపనమూర్తి	కా. ప్ర 1 D 538 + (కా. ప్ర 1 D 539)
26 నాగ్నాటి త్రిపరిణయము	వల్లూరి నరసింహకవి	కా. ప్ర 1 D 514 + (కా. ప్ర 1 D 57)
27 సేరంశుశోపాఖ్యానము	కందుకూరి యద్రకవి	కా. ప్ర 2 D 519 + 551 + (కా. ప్ర 1 D 550)
28. నీలాసుందరిపరిణయము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	కా. ప్ర 2 D 552 + బ్రౌను అంగ్రానువాదము కలదు D 553 — (కా. ప్ర 2 D 554, 555)
29. పాపరెన్నోపాఖ్యానము	మానవరముపేరరాఘవకవి	కా. ప్ర. 1 D 553 +
30 చారిటాపాపహరణము	ముక్కుతిమ్మన	కా. ప్ర 1 D 559 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి. కా.ప్ర 7 D 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586
31. వృథుచరిత్రము	సరస్వతిసోమయాజి	కా. ప్ర 1 D 570 — (కా. ప్ర 1 D 569)
32. ప్రభావతి ప్రద్యుమ్నము	పింగళసూరన	కా. ప్ర. 1 D 579 + (కా. ప్ర 1 D 580)
33 బలరామచరిత్ర	గుడాడువేంకటదాసుడు	కా. ప్ర 4 D 581 + పారాంతరములు గుర్తింప బడినవి. D 583 — D 584 — D 587 — (కా. ప్ర 2 D 585, 586)
34 బహుళాశ్వచరిత్రము	దామెర్రవెంకటభూపాలుడు	కా.ప్ర. 2 D 588 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి D 589 +

కావ్యము	కవి	వివరములు
35. బిల్వణోపాఖ్యానము.	?	కా. ప్ర. 3 D 580 + D 598 + అవతారికకవ్య మిగిలిన భాగములయు కలదు. పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి. ఆంగ్లబిష్కములు కలవు D 595 — (కా. ప్ర. 3 D 591, 592, 594)
36. భద్రాక్షపుత్రచరిత్రము	వేంకటాచార్యుడు	కా. ప్ర. 1. D 597 + (కా. ప్ర. 1 D 598)
37. భల్లాణచరిత్రము	మల్లవరపు వాలేశ్వరుడు	కా. ప్ర. 2. D 598 + శ్రావణ వ్రాసిన ఆంగ్ల కథా సంగ్రహముకలదు D 600 — శ్రావణ వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతముకలదు చట్టు రామాచార్యులు, మైలవరపు శేషయ్య 1881, జూన్ 11వ తేదీక మొనావిరామాచనట్టుకలదు డి 601 — కా. ప్ర. 1 D 602 +, పాఠభేదములు సవరణలు చేర్చబడినవి (కా. ప్ర. 3 D 603 604 605).
38. భానుమతీ పరిణయము	రేణుక రంగరాజు	కా. ప్ర. 1 D —
39. మధురవాణి విలాసము	వీరరాఘవ కవి	కా. ప్ర. 1 D 646 + (కా. ప్ర. 1 D 645)
40. మిత్రవిందా పరిణయము	కందుకూరి వేంకటాచలకవి	కా. ప్ర. 2 D 647 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి D 648 + శిథిలము
41. ముకుంద విలాసము	పెద్దన సోమయాజి	కా. ప్ర. 1. D 650 — అవతారికకవ్య మిగిలిన భాగముకలదు
42. మైరావణి చరిత్రము	మాదన	కా. ప్ర. 2. D 651 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి D 658 — (కా. ప్ర. 7)
43. మైల్లరామాయణము	అత్తుకూరి మొల్లి	కా. ప్ర. 2 D 630 + డి 632 + పారాంతరములతో సున్నపి ఇది శత్రుప్రతియుని శ్రావణ తెలిపెను
44. యయాతి చరిత్ర	పొన్నిగంటి తెలగన	

కావ్యము	కవి	వివరములు
45. రఘువంశము	బొడూరి శిష్యుడు	కా. ప్ర. 1 D 663 + శ్రావణ వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతముకలదు
46. రత్నావళి పరిణయము	ధూర్జటి వేంకటాచార్యులకవి	కా. ప్ర. 2 D 664 + డి 665 + శిథిలము
47. రసికజనమనోభిరామము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	కా. ప్ర. 3 D 666 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి D 667 + పారాంతరములు పంపించిన నడుమనున్నతీర్థ పారిములు ఎదుటి పుటలందు గుర్తింపబడినవి D 670 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి.
48. రాఘవ యాదవపాండవీయము	ఎలమంచి జాలసరస్వతి	కా. ప్ర. 1 D 687 +
49. రాఘవ వాసుదేవీయము	సింగరాయుడు	కా. ప్ర. 1 D 688 + సముద్రాల నరసింహాచార్యులు, వాల్మీకి రామస్వామి మొకాబలా చేసిల్లెందు కలదు
50. రాజవాహన విజయము	కాకమాని మూరికవి	కా. ప్ర. 1. D 960 +
51. రాజశత్రు విలాసము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	కా. ప్ర. 1 D 691 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి (కా. ప్ర. 3)
52. రాధాకృష్ణవిలాసము	కృష్ణదాసకవి	కా. ప్ర. 1 D 695 — (కా. ప్ర. 1.)
53. రాధామధవసమాగమము	ఎడవల్లి వేంకటపతి	కా. ప్ర. 1, D 697 + (కా. ప్ర. 1)
54. రుక్మాంగద చరిత్ర	ప్రొద్దకవి మల్లన	కా. ప్ర. 2. D 710. +. పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి D 726 — (కా. ప్ర. 8).
55. లంకావిజయము	పిండిపేట లక్ష్మణకవి	కా. ప్ర. 1. D 729 + పారాంతరములు గుర్తింపబడినవి యున్నవి మైలవరపు శేషయ్య, బిధివోలు దిదంబరం మొకాబలా చేసిరి.

కావ్యము	కవి	వివరములు
58. లక్ష్మీనారాయణ సంవాదము	పెడిపాటి	కా. ప్ర. 2 D 781 — D 782 —
57. లక్ష్మీనృసింహవిరాసము	వేంకటనృసింహకవి	కా. ప్ర. 1 D 783 — అపరాధ్య అప్పయ్య,
	రాయనమువేంకటపతి	కొరపాటి చన్నప్ప మొకాదిలా చేసిరి
58. లక్ష్మీవిలాసము	అక్కెనపల్లి నరసింహకవి	కా. ప్ర. 1 D 784 + (కా. ప్ర. 1)
59. వల్లభాంబాపరిణయము	తేకుమళ్ళ రంగశాయికవి	కా. ప్ర. 2 D 786 + D 787 నూచి
60. వాణీవిలాస వనమాలిక		కా. ప్ర. 4 D 782 + శ్రామప్రాసిన కథాసంగ్ర
		హము కలదు. D 783 — D 784 — D 7 5
61. విష్ణుమాయానాటకము	చింతలపూడి ఎల్లకవి	కా. ప్ర. 2 D 787 అవతారికకప్పు మిగిలిన భాగ
		మంతయు కలదు
		D 788 — అవతారిక కొరగా తక్కిన భాగముకలదు
		పాఠభేదములు గుర్తింపబడినవి. చట్ట హామచార్యులు,
		మైలవరపు శిష్యుడు మొకాదిలా చేసిరి
		కా. ప్ర. D 789 +
62. విష్ణుమాయా విలాసనము	వేంకటకవి	కా. ప్ర. 1 D 790 —
63. విష్ణుమాయా విలాసము	లోననూరి వేంకటపతి	కా. ప్ర. 1 D 791 + పాఠాంతరములు గుర్తింప
64. వీరభద్ర విజయము	భోతన	బడినవి. (కా. ప్ర. 4)
		కా. ప్ర. 2 D 804 — అవతారికలో కొంతభాగము లేద
		D 805 — (కా. ప్ర. 1)
65. శకుంతలాపరిణయము	శృష్ణకవి	కా. ప్ర. 1 D 806 + (కా. ప్ర. 3)
		కా. ప్ర. 1 D 834 + (కా. ప్ర. 7)
66. శివలీలా విలాసము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	
67. శృంగార నైషధము	శ్రీనాథుడు	

కావ్యము	కవి	వివరములు
68. శృంగార సుధాసముద్ర పూర్ణ చంద్రికాయము	దేన్నూరి శోభనాద్రికవి	కా. ప్ర. 2 D 848 + D 849 +
69. పట్టకపత్రి చరిత్ర	రామచంద్రకవి	కా. ప్ర. 2 D 851 — అవతారిక కొరగామిగిలిన
		భాగమున్నది D 854 — (కా. ప్ర. 2)
70. సత్యభామా సాంత్వనము	కామేశ్వరకవి	కా. ప్ర. 2 D 860 + D 862 + పాఠాంతరములు
		గుర్తింపబడినవి. చట్ట హామచార్యులు ఎడిటి పుట గిందు
		ప్రాయబడినవి (కా. ప్ర. 2)
71. సానందగణేశ్వర విలాసము	పురుషోత్తమకవి	కా. ప్ర. 2 D 866 — D 867 —
72. సానందోపాఖ్యానము	శివరామకవి	కా. ప్ర. 2 D 868 + పాఠాంతరములు గుర్తింప
		బడినవి. D 869 — (కా. ప్ర. 1)
73. సారంగధరోపాఖ్యానము	చేమూరి వేంకటకవి	కా. ప్ర. 4 D 873 అవతారిక తక్కి మిగిలిన భాగము
		కలదు. పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి
		D 874 — బొప్పెప్రాసిన దీప్తిములు కలవు
		D 879 — అవతారిక భాగము కొరగా మిగిలిన భాగము
		కలదు
		D 880 — పతారిక తక్కి మిగిలిన భాగముంతయు
		కలదు సజీకము
74. సీతావిజయము	బోచయ	కా. ప్ర. 1 D 888 — అవతారిక కొరగామిగిలిన
		భాగముంతయు కలదు
75. సుకుమారి పరిణయము	అక్కినపల్లి నరసింహకవి	కా. ప్ర. 2 D 890 + D 891 + (కా. ప్ర. 1)

కావ్యము	కవి	వివరములు
76. సునందా పరిణయము 77. సురాభాండేశ్వరోపాఖ్యానము	కొదండరామకవి పుట్టప్రభు	కా. ప్ర. 2 D 893 — D 895 + (కా. ప్ర. 1) కా. ప్ర. 6 D 896 + సతీకము D 897 + సతీకము. D 898 + పాతాంతరములు గుర్తింపబడినవి, నేడున్న పాఠములు విడిగా వ్రాయబడి నవి. శ్రామ ఆంగ్ల బీష్టులు అందందు కలవు D 903 —, D 908 + శ్రామ ఆంగ్ల బీష్టులు కలవు D 909 పాతాంతరములు గుర్తింపబడినవి (కా. ప్ర. 8) కా. ప్ర. 2 D 910 — D 911 — కా. ప్ర. 3 D 916 + D 919 + D 922 + సతీకము (కా. ప్ర. 4)
78. సూర్యతనయాపరిణయము 79. హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము	లింగరాజకవి రామరాజభూషణుడు	కా. ప్ర. 8 D 923 + పాతాంతరములు గుర్తింపబడినవి. D 925 — D 926 + D 927 — అవతారికాగమ లేదు D 928 — అవతారికాగమలేదు. D 929 — సతీకము పాతాంతరములు గుర్తింపబడినవి. D 930 — సతీకము D 931 — సతీకము పరిష్కృత ప్రతి
80. హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	శంకరకవి	కా. ప్ర. 5 D 932 + D 933 — D 934 + D 935 + D 936 — సతీకము
81. హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	శరభకవి	

కావ్యము	కవి	వివరములు
111. కథాకావ్యములు :		
1. భోజరాజీయము	అనంతరామకవి	కా. ప్ర. 1 D 614 + (కా. ప్ర. 1)
2. విక్రమార్కచరిత్ర	జక్కన	కా. ప్ర. 1 D 768 + శ్రామ వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతము కలదు.
3. సకలకథాసార సంగ్రహము	పులేటి రామభద్రకవి	కా. ప్ర. 2 D 855 — శ్రామ వ్రాసిన ఉపోద్ఘాతము కలదు. D 856 —
4. సకలసీతికథా చిదానము	ఎఱ్ఱయ	కా. ప్ర. 2 D 857 — D 858 — (కా. ప్ర. 1)
IV ద్విపదలు		
1. దేవాంగ పురాణము	భద్రకవిలింగకవి	కా. ప్ర. 1 D 949 +
2. బాలభాగవతము	దోనారికోనేరునాథుడు	కా. ప్ర. 1 D 972 + (కా. ప్ర. 1)
3. భారతము	తిమ్మకవి	కా. ప్ర. 3 D 974 పూటపర్వము D 975 ఉద్భోగ పర్వము D 976 పూట, ఉద్భోగ భీష్మ పర్వములు కా. ప్ర. 1, D 977 శాంతిపర్వము
4. భారతము	సోమన	కా. ప్ర. 1 D 978. + శ్రామ వ్రాసిన ఆంగ్ల వివరణములు కలవు. ఉపోద్ఘాతమును కలదు
5. మఱి బసవపురాణము	?	కా. ప్ర. 1 D 1010. +
6. వాసిష్టరామాయణము	తరిగొండ వెంగమాంబ	కా. ప్ర. 1. D 1011 +
7. వైశ్యపురాణము	భాస్కరాచార్యులు	కా. ప్ర. 1 D 1012. —
8. శివరహస్యఖండము	భోజకవి	కా. ప్ర. 1. D 1013. —
9. శ్రీభాగవతము	తరిగొండ వెంగమాంబ	

కావ్యము	కవి	వివరములు
10. శ్రీనివాస విలాససేవది	శేషలూరివేంకటాచ్యుడు	కా.ప్ర 1 D 1014. +. (తా. ప్ర. 1.)
11. పోతుపాడమాహాత్మ్యము	?	కా.ప్ర 1. D 1019 + (తా. ప్ర. 3)
12. ఉత్తర హరిశ్చంద్ర చరిత్ర	చంద్రశేఖరకవి	కా.ప్ర 1. D 1028 — (తా. ప్ర. 1)
13. కామేశ్వరీ చరిత్రము	రేమూరి రామనామాచ్యుడు	కా.ప్ర 1 D 1045 +
14. కుళిలివోపాఖ్యానము	రామూరి రామనామాచ్యుడు	కా.ప్ర 1. D 1046 + (తా. ప్ర. 1)
15. చోక్కనాథ చరిత్ర	పద్మకృష్ణరవు	కా.ప్ర 1 D 1051 + (తా. ప్ర. 2)
16. భక్తాంగదచరిత్ర	తిరువేంగళకవి	
	బొమ్మకంటి	కా.ప్ర 2. D 1054 + పాఠాంతరములు గుర్తింప
	నరసింహము	బడినవి. D 1058 + (తా. ప్ర 8)
17. సంవత్సర చరిత్ర	చక్రవర్తి	కా.ప్ర. 2 D 1084. + D 1085 + కలెక్టర్లము
	రామనాథాచ్యుడు	1841 సం॥లో త్రాసు ముద్రించిన ప్రతిది మాతృక
		పాఠాంతరములు గుర్తింపబడినవి (తా. ప్ర 4)
18. సంవత్సర చరిత్ర	తిమ్మయ్యకవి	కా.ప్ర 1 D 1070 +. (తా. ప్ర 5)
19. నవచోళ చరిత్ర	బొత్తెడ్డి లింగనకవి	కా.ప్ర 2 D 1077. + D 1078 +
20. పరివ్రతా చరిత్ర	?	కా.ప్ర 1. D 1104 — బ్రౌను వ్రాసిన వివరణలు
		కలెక్టర్ల తా. ప్ర 1)
21. పరమయోగి విలాసము	రాళి పాకా	కా.ప్ర 1 D 1106 + పాఠాంతరములు గుర్తింప
	తిరువేంగళనాథుడు	బడినవి (తా. ప్ర 2)
22. పరమరామాయణము	ఉలివి భావజ్ఞుడు	కా.ప్ర 1 D 1111 — (తా. ప్ర 1)

కావ్యము	కవి	వివరములు
23. భల్లాణ చరిత్ర	చిత్తూరు గంగాధరయ్య	కా.ప్ర 3 D 1165 + 1:69 +.
24. బానుకల్యాణము	చంద్రశేఖరకవి	1170 + (తా. ప్ర 8)
25. యోగీశ్వర విలాసము	సిద్ధాంతయోగి	కా.ప్ర 1 1176 +
		కా.ప్ర 1. D 1178 + పాఠాంతరములు గుర్తింప
		పడినవి (తా. ప్ర 1).
26. విక్రమాచ్యుని కథలు	కొండయ	కా.ప్ర D 1180. +
		(తా. ప్ర 1).
27. సానంద చరిత్ర	భద్రకవిలింగధీయతు	కా. ప్ర 2. D 1184. +. పాఠాంతరములు
		గుర్తింపబడినవి;
		D 1186. —
		(తా. ప్ర 7)
28. సురాఖండేశ్వరము	గౌరయ్య	కా.ప్ర 1. D 1207. +.
		(తా. ప్ర. 1).

అనుబంధము - II

బ్రౌను అనువదించిన పద్యములు కొన్ని

బ్రౌను తనకు నచ్చిన కొన్ని కావ్యపుట్టములను అంగ్లభాషలో చందో బద్ధ మొనర్చెను. అట్టివి క్రింద ప్రదర్శితము.

1. యామగణ సమేతుడై మహాభయంబుతోడను
త్రాముడక్కుమారు తపము తాల్మియు పమజేరుపనొం
దేమియును నెరుంగలేక హృదయ తాపమగ్గలం
బైము నింద్రయావత్రావి నట్టులారటంబునన్.

Around the patient hermit boy
In dreadful dance the friends of night
His steadfast penancets destroy
Assemble all the forms of frieght
alarmed sutrama us'd their rage
and enemy terror used in vain unshaken sat
the youthful sage their hearts were filled with
sickening pain "

— విష్ణుపూజము D. 312. సంపు. 1. 2-58

హితము భక్తియుగల్గు మిత్రుల కెగుచేసిన వారలున్
సతులనమ్మిన వారలుం జరకాలగాచినదుర్
వ్రతపరాయణుడైన వారును వాజపత్కాలు జువ్వెనం
తతము భీకరతప్త లోహమునంజెరింతురు దీనలై

He who has injured kind faithful friends
who sells a wife - tyrants who prisons guard
Immoral wretches - and all house sedealerd
shall suffer in an orcus of hot steel అందే 3-130

- సీ॥ పూరిమెయఁగ దవ్వవోయి బెబ్బులిపిండు
దిగులునఁ గ్రమ్మఁజిదిరిగి వచ్చు;
సారెసారెకుఁ దదాశ్రమ సమీపంబున
వేడ్డతో గంతులు వేయచుండు;

మలయుచువచ్చి కోమల శృంగయుగ్మంబు
చేతనెమ్మేని కంఠూతి దీర్చు;
యోగాసనంబున బాగు మీఱగ నుండ
మవ్వంపుదొడలపైఁ బవ్వకించు

ఆ' బర్ణశాలచుట్టుఁ బరువులు పెట్టుచు
లేతయైన పూరిమేతమేయు
ననుదినంబుగొట్టులా మృగశాఖంబు
ముద్దుచూపుచుండు మునివచనకు

3-267

If grazing in the distant plain
The fawn a tiger spied
All timid she would turn again
And near the hermit hide
She frolic danc'd around his bomer,
And at the silly vesper hour
while mute he sat and prayed
Approaching close, with gesture bland
In his soft lap beneath his hand
Her forehead fair she laid
On dewy buds she stir would graze
His Hermitage around
And lured her fostering masters gaze
with high elastic bound

— అందే. సంపు. 2-3-290, 291.

సీ॥ తివిరిత్రొమ్మెరువు దానవయ వంబులఁజూని
తలకించిధాత్రిపై మెలఁగెఁగాఁక
కవవిడువదని జక్కవలు మైయొజవుతోఁ.
బోలుపుబింతెముఁజూసి నిలచెఁగాఁక
గరివోసి వాడనికామా బాణములకు
గిరుదిక్కులకు వాడి బెరసెఁగాఁక
కవదొరంగిన సుధాకర మండలము మీద
మరిపెంపుఁ జిరునవ్వు మెలచెఁగాఁక

I faint for breath ! my strenght is gone ! I die
My soul is spent; this is my latest sigh
I sink, my limbs are yielding, I am gone,
Thou art my sole reliance, thou alone !
Save me O Lord, rescue my sinking heart
My hope, my life, my all alone thou art !

— సి. పి. బ్రౌన్. పుట. 228

చంచలత్వము తక్కుమించు కన్నులనుంచి మించుబోండ్లైన క్రొమ్మించులనగ
నిమ్ముగాకానిస్మయమెక్కు చన్నులదాల్చి కొమ్మలైన కదాసి బొమ్మలనగ
కుటిలత్వమలకల ఘటియించి వసితలైనదియించు శశికళాపటలమనగ
ధవళత నివ్వలందవతరింపగజేసి యువతుతాతారకా నివహమనగ

From their eyes, so brilliantly, glancing
Those lovely creatures were bright as sumer lightning
Bearing breasts more hard and polished than lemons
Those dears might be thought golden images
women adorned with such curved crisped locks (chands)
Seemed to be decked with curved crescents
Their beaming smiles so shone
As though the maidens were real stars

— శళాంక విజయము. D 819. సంపు 1. 2-23

నలరుదురులోక సంహన నాభిలాషి
మత్తలాంఛన కృత జపమంత్రసిద్ధు
లభిల యువనేత్ర భాగధేయంబులచటి
చక్కని మిటార్లు మరుడేతి చిక్కటార్లు

They shone as though rejoicing in the distruction of the word
As though skilled in every magic spell framed by Cros
The lovely charmers of this town, absolute draggers of Cupid
were the fate of the eyes of young men

— అందే. 2-24

గళరవ మంత్రముల్ చెలగగా జగిసిబెప్పు గుబ్బచన్నుల
స్లంకములండి మారుసదనంబను వేదికయందు వేదన

జ్వలను దమః యజించి యలవతెర సోమరసంబుగోల వే
దక్కలుగల మన్మథకత్తువకన్నను వేరొక జన్నమున్నదే

“To whom spoke Tara with quick heaving breast
Although thou be the monarch's mitred priest
Although he call thee hence to bless his vious
Desert not me thy young and weeping spouse
Can the blest charist he take with thee
Surpass the sacrament thou owest to me
Let my deep sighs in amovous embrace
Supply the room of collect, hymn and grace
Let my plump bubbies as in love we twine
Be the two gablets filled with living wine
Feed on my lips of blushing panting red
with prayer and thankfulness as living bread
The mount of venus is the altar fair
On which to pour drink offerings rich frase
Thus let us both in holy sweet content
Partake of Cupid's blessed sacrament”

అంజే. సంపు. 2-2-170

సీ॥ యిది మనోహరకాంతి కింపైన బింబంబు
బింబంబుగాడిది బెడగుకెంపు
కెంపుగాడిది తేటి యొంపని మంతెన
మంతెన గాడిది మంది చిగురు
చిగురుగాడిది వింత ఊగిపాళ్ళు పగడంబు
పగడంబుగాడిది పానకంబు
పానకంబుగాను పలుచని చెరుకుపాల్
చెరుకుపాలివిగావు కురుజుతేనె
కురుజుతేనియ గాడిది కుసుమరసము
కుసుమరసము గాడిది గొనబుజున్ను
జున్నుగాడిది చవిగుల్కు సుధల దీవి
సుధల దీవియు గాడిది సుదతిమోవి

This is a cherry beeming with lovely hire !
 This is no Cherry but a noble ruby !
 This is no ruby but a rose yet unbowed by the bee
 This is no rose but a delicate red sprout
 This is no sprout but a brilliant coral
 This is no coral but pink champagne
 This is no champagne but trickling sugarcome milk
 This is no sugar juice but virgine honey
 This is no vrigin honey but flower - dew
 This is no flower juice but lucious curds
 This is no curd, but an islet of ambrosia
 This is no hillock of nectar but womens lip

౨

Fair is the crimson cherry's glossy hue
 But fairer is a ruby to the view
 More fair a rosebud that no bee has known
 Still fairer ruddy sprouts not fully grown
 Redder than sprouts do brilliant corals shine
 And brighter still a cup of purple wine
 The cane distils a juice than wine more sweet
 Yet virgia honey is a richer treat
 Than honey, nectar'd dews more lucious stream
 Sweeter than nectar'd dews are curds and cream
 Isles fath'd in nectar all these sweets eclipse
 And sweeter than those isles are women's glowing lips.

18 March. 33."

అందే సంపు. 2-3-63, 64.

సీ॥ పదపల్లవంబుల పద్మసంపదయును
 ప్రపదంబులను గచ్చవప్రభూతి
 రకమైన జంఘల మకర లీలాయోగ
 మూలవర మనోహరితయును

గౌనబుటారున యాము కుందనందకలక్ష్మి

చారు గళంబున శంఖ గరిమ

యందంపు రడముల కుందంపు విభవంబు

పరగు మోమున మహాపద్మసుషమ

యలకముల నీలకాంతియు నెలవుకొలిపి

సజ్జవ నవనిధులను గూర్చి చెలువజేసి

వరుస నాలెక్క లిరువంక వ్రాసెననగ

యానలిన ఘృతనేత్ర కులీను లమరె

(Here he compares her nine limbs to Cubara's nine treasures
The padma of her foot is the Padma Nidhi (Lotus)

And her upper foot (metatarses) is the Tortoise

Her dolphin shaped calves are the (Macara) Dolphin

And her vara noble thighs are a "vara" treasure

Her pointed pubes are the sword of "Mucunda"

And her three lined shell throat is the samkha shell

Her teeth are the cunda jessamine buds

And her face is the (mahapadma) queen rose

Her curls are a "nila" dark glory

Thus has Brahma moulded the nine

Treasures into her form and has written

The number nine on each side of her face to serve

for ears".

అందే సంపు. 2-3-68, 69

సీ॥ కర్నాత లాగించి కాంతుమోముగుడించి

సారెసారెకుమోవి చప్పరించి

రతిచాతురికిమెచ్చి రజుణు కొంగిట గ్రుచ్చి

మోహన నూరారు, ముద్దులిచ్చి

తనియకనెదురెక్కి దయజేయుమనిమ్రొక్కి

గుడిగాళ్లువెన్నున గూర్చినొక్కి

మదనశాస్త్రమెరింగి మనసు కొంకదొరంగి

కాయంబు లొక్కటిగా జెలంగి

యరది సూదంటు శిలవలె హత్తిహత్తి
గొనబు తీవీయ చందాన బెనగి బెనగి
కౌముదిని చంద్రశిలవలె గడిగి కడిగి
సమరతుల నేలె నాబాల సరసలీల

As she grappled with him, seizing her lovers face
again and again she sucked his lip
Delight with his tact inf ? g she squeezed him in her embrace
Lovingly swing him full a hundred kisses
Inratiably she pushed herself on, praying Let me; Let me do it
while her heels touched and impressed his back fittingly
Skilled in the Art of love casting all modesty out of her heart
going & uniting her body as one with his
Like a living magnet she drew & drew him
Twining round him like a graceful vine
Melting and melting like amber in moonlight
Did that maiden lusciously enjoy him in

SAMARATI''

అందే. సంపు 2-3-12, 122.

సీ॥ కట్టుగంటంబున గట్టిన గంధేభ
మనగనల్లన నసియాడియాడి
బిరుదుజెట్టి ముగ పెనగి యారాటిన
సందపు తొడలచే నదిమియడిమి
చికటారి మాష్టిని చెలువున గూర్చుండి
పూతె మీరంగ పొదలి పొదలి
చెండు గోరించిన చెలువు నలివమీర
నొయ్యారముగ కొంత యులికి యులికి

కలయ మెలుకువ బెళుకులు కులికికులికి
వలపుదెలుపుచు నరయర బలికి బలికి
యలపు సొలపున నిలువక నిలిచి నిలిచి
మొనస ప్రేయిగూడి మగపాడి ముద్దులాడి

Like a lustful she elephant bound to a pillar
She gently rocked (back wards and forwards) and played

Like a vigorous wrestler she grappled with eagerness
Squeezing and gripping him between her lovely thighs
Like a small - sword gladiator she squatted plump
with redoubled efforts doing and doing
with admirable elasticity as tho' striking down a racket
She sweetly heaved and heaved a little

Then, with still more signal art & brilliance
Manifesting her desire she muttered half & half words
With weariness & languor overcome she paused & paused
As determinedly she rode in extasy manfashion on the
beloved

అందే. సంపు 2-3-140, 141

సీ|| అరవింద మకరంద మళియాని నయిలాని
పరుని వాతెరబెరు పాలుగ్రోలు
గిరిహత్తి మదహత్తి గిరి వ్రాలినట వ్రాలి
చనుగుబ్బ నతని వక్షంబు గ్రుమ్ము
నెరసాని దురుసాని హరినెక్కుదుర మెక్కు
వగవంత జోడెన వైపు జూపు
ఐవమాన పరిమాన నవమాలికన సోలి
యడరు సిట్టూర్పుత నలుపు దెలుపు
అమరికకు మెచ్చు కెమ్మోవి యాననిచ్చు
యానికలనిల్పు సరిబల్కుమని యదల్పు
కేరి బడలితవని నప్పుకేరి దువ్వు
బాలగిరి కొన్నబాళి పుంఖావళే :

Perching like a bee on a half blown rose
She drank the honeyed lip of her lover
Like a hill shoving troy she elephant
with her plump bubbies she thrust her breastround

Like a gallant equestrian, mounting
her steed, the war (acc) admirably, the warriors art
displaying

Like a breeze wafted novel of garland dangling
while her artiers deep sighs centered her exhaustion.

Delighted at his keeping up with her she offered
him her ruby lip

Giving pokes threateningly telling him 'answer me'

Then, giggling "I am tired" cried the laughing girl

With redoubled glee in the Manfashion game

అందే. సంపు 2 పే-142, 143

సీ: సొంపార గులికెడు కెంపుచాపిలతోడ

నలరు వజ్రపు కమ్మంల్ల లాడ

నుందుటిపై చెమట బిందువులు గుంపుచు గాడ

ఘుమఘుమ తావిసి కొప్పవీడ

రమణియ్య తారహారముల ముత్యములూడ

సిగ్గుపాపట బొట్టు నృత్యమాడ

నాయాసభరమున నాననాళ్ళము వాడ

విభుడు ప్రేమను తను వేడ్క-జూడ

మించు తీవియ మెరసినబింబుజూడ

నరిదిజూపులు ప్రియు హృదయంబు గాడ

నంగజావేళమున నున్న మైన వీడ

రమణునెడ క్రిడసలిపె నారతుల ప్రోడ

With her graceful shewy ruby pendants

And her fine diamond drops dancing about

While the heat drops burst out thickly over her forehead

And her tresses emitted a fragrant odour

While the unstrung pearls fell from her pearl necklace

And her brilliant give-pendant dancing

fouled

Her rosy chuks turned pale with exhaustion

Her love viewing with delight her amorousness

Like a bright flash of lightning as it dances
frantic shot through him
With wild looks that pierced him to the heart
Possessed
Inspired by (the demon of) Love, she lost all shame
And played the game against her love, that girl
experienced in the arts of enjoyment".

అందే - సంపు 2-3-144, 145

భామల దూతిదెప్పిత విభావము లెల్ల నెరుంగు భామసం
గ్రామ కిరీటియైన విటరాయుడు మోహనమూర్తి యెంతయన్
నామది చల్లజేయు ప్రియనాథుడు నన్నెడబాసె నయ్యయో
యీమగడేల యీసదనమేటికి తక్కినవేమి యేటికిన్.

As well he knew all the humors of women kind
In the feat of love he was worthy of a crown ! as
prince of gallants, the image of des(ability) !
Ah how did the Lord of coolness cool my passions!
My sweet lord has deserted me, alas alas !
What is the good of this husband or this house
Or what is the advantage of anything else"?

సీ॥ అలయించు నొకవేళ పొలయల్క చిక్కుల
సొలయించు నొకవేళ సొగసు వగల
కరిగించు నొకవేళ కళల యిక్కువలంటి
మరిగించు నొకవేళ మెరుగుమోవి
వలికించు నొకవేళ పావురా పల్కులు
కులికించు నొకవేళ కొసరినవ్వి
యానించు నొకవేళ నరిది మోమునమోము
పూనించు నొకవేళ పురుషరతికి

చిగురు విలుకానికైన నాసొగసు కాని
యొప్పులెదన్న ముదిమది తప్పినట్టి
యీ మగండేడ నేనేడ యేడకేడ
నేటికి పోరు వీని వొందెవతెగోరు

Now would he woo me with passionate freaks
 And then would coax me with pretty wiles
 Then he would melt me by touching me where it tickled
 And would beguile me with his bright lip
 Then he would utter gentle dovelike notes eager
 And then would perk himself with a foisky laugh
 Then he would lay his rare face to mine
 And then he would put me upon himself mansion
 Surely Cupid himself is not endowed with such loveliness
 as this dear fellow had-Is he not ? this decrepit worn out
 husband and me ! what a difference ! and then
 this present squabble ! ah who would care to have him
 అందే. సంపు 2-4-40, 41

సీ॥ జగజంపు వగకెంపు జగడంపులుకచే
 తొగరైన కెమ్మోవి విగురుదాని
 అరిజక్కవల గ్రక్కదల ద్రొక్క గమకించు
 విగువుమీరిన కుచయుగముదాని
 సవరంపు బవరంపు సవరింపు నటనచే
 కుటిలవృత్తి వహించు కురులదాని
 సరియన్న విరిపొన్న సరిగొన్న గరిమచే
 గంభీరమగు నాభిగాంచు దావి
 మారుకంఠంబు గెలువ ముమ్మారు బద్ధ
 కంకణంబైనయట్ల రేఖాత్రయంబు
 పొలుచు కంఠంబు గలదాని పొందుమాని
 మోహవారికి తోనైతి మోసపోతి.

Her whose lovely lip outries the noblest of brilliant
 rubies, when they dispute its redness
 Her whose pair of breasts so tight set, outries
 the fairest of plump doves in their pride
 Her whose waving locks outshine the noblest
 Chamaras that wave in battle
 Her whose deep navel outshines the opening blossom

The shell of her throat bright with three lines
outshines the trump of Cupid - If I fail in
obtaining her who possesses that graceful
neck I shall perish in the sea of desire.

అందె. సంపు. 3. 4-62, 63

సీ॥ బటువు గుబ్బలనొత్తి పక్కకు హత్తినా
సుజెల్లించిన యందగతె
కొనగోరు నాటించి కూర్మిపాటించినా
తమకంబు గెరలించు తలిరుబోజి
చాతెరపాలించి వగలదేలించినా
వలపుతోదేర్చిన వెన్నెలాడి
పావురావగబల్కి పయికొని కుల్కినా
ముచ్చటల్ సమకూర్చు ముద్దుగమ్మ
మక్కువ వొసంగి కొరికిన మడుపొసంగి
గార వించిన కొమ్మబంగారు బొమ్మ
ననవిలుతు విద్యలకు నొజ్జనాదుపజ్జ
కెన్నటికిజేరు నావంతలెపుడు దీరు.

With her jolly breasts she squeezed me, and drew me to her side
delight

Blessing me with her charms the lovely lass
Then with her nail tips pricking me on while eying me sweetly
To make lewdness break out, the cunning hussey
Hence the finger nail is called స్మరాంకుశం
She nourished me with her sweet lip, displaying her charms
Filling me with desire, the winning fair
With trilling dove-notes she threw herself on me gracefully
Satiating me with intercourse, the dear darling
Full of amorous glee she gave me a half mouthful of pawn
The loving dear the golden idol
All she, that tutoress in the Art of love
To me when again will she approach, ah when shall my loves
be satiated

అందె. సంపు 3-4-70, 71.

సీ॥ తకుట బంగారుదాయ గాజులల్ల నమ్రమాయ
 గులికి పక్కకు హత్తి కొంతసేపు
 తనదీరక పేర్చి తనపైకి ననుదార్చి
 వంతుగా సమరతి గొంతసేపు
 నదిజాలకెదురెక్కి యనురాగమున డ్రెక్కి
 వింతహత్తింపుల గొంతసేపు
 కసిదీరకటులేచి గ్రగ్గున తమిలేచి
 కురుచ గోరింపుల గొంతసేపు
 గొనబు కోకిల రవముల గొంతసేపు
 కొనరు వగగుల్కు పల్కుల గొంతసేపు
 కరిగి కరిగించు వలపుల గలసి మెలసి
 సొలసి సొలయించు నాతినే జూడనైతి

Her bright gold bangles tingled delicately

As she amorously every now and then pushed herself

against m

Insatiably she pulled me upon her heapedly

By turns, in the plain way, for a while

unsatisfied with this she mounted on me in turn, and

besuching me by all the loves

Gave me ravishing shones for a while

ungratified she would next rise and instantly, stirring my passion
 rebuffs

would give me short sones for a while.

అందే. సంపు. 31-4. 81, 82

సీ॥ పటికంపు సోపాన పంజ్ఞ నిజాంశుసం
 ఘటనచే జాలుగాగరగి మిగుల
 పొలుపొందు జలసూత్రములు పన్నెరనురీతి
 జలజలప్రసహించు జలములందు
 గలిగిన నెత్తావి కలువల గములలో
 వలగొను నంచతొయ్యలులనకుల

లలితమైనట్టి కేళికూళివాట్టిపె

ల్లల్లిన ద్రాక్షపండిళ్ల చెంత

పొదలు నరవిరి మల్లెపూబొదలకేవ

వాటమైపారు తేటపన్నీటి కార్వ

మిసిమి సన్నంపుటిసుకపైనే సగుచలువ

కలువపాన్పున నెలరాతి పలుకయందు

The flight of crystal, at the touch of His

Lunar influences distilled their streams

As though they had framed unwearied fountains

did the waters meandering flow, where

were fresh scented lilies, in whose assemblie

(rowed)

there roned in crowds the females of the swan

the lives of these

Lovely became the ponds, surrounded by the

thick woven grape vines, under which

Were the undulating bushes of just opening jissamines

There flowed clear streams of rose water

Over fine glistening sands and over these

There was as though a bedding of lilies spread over

a conch of marble

అందే. సంపు. ౩-4 195 and 196

సీ॥ జోడుగట్టిన గెల్లు సుదతిరో నినులీల

పైజోడు గూడిన ప్రతిస దగునె

సారె పండుగమేలు సమకూరు మాకింతి

కాయకే పండువే కరణి గలుగు

యిమ్మెయి కుంకుమ యిడిలొంటె వాల్లంటి

పెనగెద నలుపుల విడువనేను

మేలుగ సతమాయే మీరి పోజూడకు

కొసరకముందుగా కూడివత్తు

ననుచు నర్మోక్తి చాతుర్యమమరనవుడు
కవరలురు రత్నకంకణరవమెసంగ
పందెములు గోరిపైచుచు పగడసాల
తారతోనాడు హరిజాంతుజేరి మ్రొక్కి

Now I'll throw doublets and beat you hollow my love
well sir I'll be upon you; I'll lay any bet
If my man tells this bout, it will be good luck for me
my fair lady

If you don't wait a little what fruit can you get
I'll do you out of your red, miss,
well sir I'll your black
well ! there's trey - quatre - come - have done !
I am weary

I'll be up with you without hankering
Thus they went on with humorous double meanings
while their jewelled bracelets rang to the dice box
And laid bets on the (pagadasala) paches game
As the bright god played with Fair stella

అందే. సంపు. 3-4. 197, 198

సీ॥ పగడాల చేవకంబంబులు మగరాల
నిగరాల కొడిగెలు నిద్దమైన
యద్దంపు వాకిళ్లు నాణిముత్యపుమెలు కట్ట
నీలపు గవాక్షములు గెంపు
యోడు బిళ్లల కప్పలుడిరి బంగారుబైరి
టాకుల పచ్చలడంబు మీరు
తినెల్లు హొంబట్టు తెరలును పటి
కంపుమెట్లును జిగిరంగు మేల్దురంగి
చందువలు నందమై యొప్పు చంద్రకాంత
కుట్టిమంబులు గల కొల్వా కూటమునకు
లీల నరుదెంచి మదకల నీలకంఠ
కంఠరుచి రమ్మమౌ రత్నకంబళమున

The pillars were hewn of solid coral
 with chapters of diamond
 The doors of glass, the eiulings were of
 large pearls : the windows of sapphire; rubies
 Formed the pantiles / with a gold trellis work
 and set with emeralds were
 The benches ; the curtains of gold silk the
 steps of crystal; while five shot silk
 Formerd the awnings and amber was the
 Pavement in the hall of audience
 There sat the god on a carpet
 That rivelled the purple of the peacocks neck

అందే. సంపు. 3-4, 202, 203

లయగ్రాహి :

దారుణ జగత్ప్రళయ వారిద చయస్తనిత భైరవధమిం
 ధమఘనారవ మహాధ
 క్కారవుడు భైరవుడు మీరి బహుభూత పరివారములు
 నల్లెనల పేరెములు వారన్
 ఘోరమగు శూలిమొగి నారజనివల్ల భునిపై
 రవళవైవ తనదొర యను చుందు
 ర్వారగురు దివ్యశర వారముల చూర్ణముగ ధాచుణి
 బడంగెడపె చేరువన దానిన్

“Veil'd in dark clouds as on the day of the doom
 Mid thunders pealing loud and lowder still
 Osiris, god of dread, with thrilling shout
 (Give with a host of spirits multiform
 Rushing around his car on every side)
 with a damantine mace assaults apo...
 But with replying shout he urg'd his dart
 Of heavenly temper, at its magic touch
 The unblest weapon fell reduc'd to dust

అందే. సంపు. 3-5-137

సీ॥ ఘనలక్ష్మి నెసగు నంగన మంగుడలపేర
భమరకంబులు ధాత్రి బబలబోలు
కమలావళి నదల్పు విమలాంగి మోముతో
నొనగూడి సస్మితదోనర బోలు
నమృత సంగతమైన యతివ చక్కెర మోవి
నీడయై చింబంబు నెగడబోయి
మేలిమిగట్టుతా మెలత చన్నుల కనుం
గైగోత వరమింపలర బోయి
సాటిరాబోలు సరులు భుజాలతలకు
చక్రమెల్పడి గాబోలు జఘనడమకు
తమ్ములు పదానుజన్ములై తనరబోలు
ప్రసవములు గోళ్ల నెనువులై యెసగబోలు

The next five verses contain a rhapsody on her nine charms

Surely jely bees spread over the world to vie

with the black tresses bestowed on her, by Venus

Her brilliant face, that outshines the lily

Looks like their beloved Moon

Her richly nectared lip blooms like the scarlet (limba)

apple

The hills (their relations) strive to emulate

The jutting breasts of this blooming maid

Her slender arms are only emulated by garlands

Her commanding bottom juts, a world in itself

Lilies emulate their kin her foot

And the budding young of the lilies imitate the nails

In this translation I omit some of the duplicate senses

వసు చరిత్ర 759 సంపు 1-2-98, 97.

సీ॥ వడగండ్ల గమిగుంపు వర్షించు ఘనమనఁ

గుసుమముల్ గురియు కీల్కొప్పు మెలయ

హిమబిందుసి క్తమై యింపొందు తమ్మినాఁ

జెమట గ్రమ్మిన మేను చెలువు మీఱ

జీలుక నొక్కినబింబ ఫలరాజమోయన
మొనపంటిగంటి కెమ్మొవి దనర
దాగువేసిన బల్కదాని కుండలరీతిఁ
గొనగోటి మీటుల గుబ్బలలర

తే॥ మారసంగ్రామ గంభీర భేరిదారి
రవలబంగాడు టందెల రవమెసంగఁ
దరుణి పొదలుచుఁ బురుషాయితంబు నతిపె
ముద్దుల మురారిపైలకుముకి యనంగ

Like a shower of hails ----- finely falling
Did the flowers rain from her top knot
Like a lotus bathed in drops of snow
Seemed her face sweat sprinkled, so lovely
Like a bright cherry bitten by the parrot
Shone her pure red lip so severely bitten
Like a fine gold vases deeply indented
Seemed her breasts impressed with the nail
Like the sound of the drums to cupids battle
Did her jeweled gold anklets resound
While the girl so brilliantly acting the ----- part
Upon her dear father ----- like wag tail.

రాధికాసాంత్వనము. D. 712. సంపు 2 - డి. 170, 171.

సీ॥ మరచెనో నాచేత మణితంబులన్నియు
పలుక నేర్చిననాటి పజ్జరింపు
తెలియదో నాచేతదేశ్యంబు గుజరాతి
విధమెరిగిననాటి వేడుకోళ్లు
యెంచదో నాచేత నిల జుంఠ గాత్రంబు
లభ్యసించిననాటి యణుకువెల్లి
వేడదో నాచేత వెదవిల్లు శాస్త్రంబు
తెరుగ బూనిననాటి తిరుగుమొదగు

గణనసేయదొ మరుసాము గమనములకు
తాను నాచేతపడిన జెత్తంపు పెట్టు
పరులగని కనినవ్వ దబ్బర ముచారి
లాలనకు పొంగి యిప్పుడిశాలలాంగి

Has she forgotten from me learn the amorous of
The jidling push when she learnt
Has she forgotten from me the country dance and the waltz
and the time I taught her the loving gestures
Has she forgotten that I taught her all the airs and notes
And all the attitudes when learning
Did she not beg me to teach her (all the attitudes in) the
art of love
And my setting to teach her all its turnings and intricacies
Has she forgotten all those paces in the duel of cupid
And the whippings I used to give her with the rod
-----be a laughing stock to all the town
-----herself on the attentions of this false kissana
రాధికాసాంత్యనము- D 713. సంపు 1-3-16

సీ॥ చెండు గోరించిన దండిగా పైనుండి
కురుచ సన్నలబడు కొంతసేపు
గావిచక్రము చుట్టు కరణిని తిరుగుడుల్
పింతగా తిరుగును కొంతసేపు
పసిడి జంత్రపు బొమ్మపగిది విన్నాణముల్
గులుకుచు నటియించు కొంతసేపు
తుదగాడు బొంగరంబిది నాగ కసిదీర
కంతు సివంబాడు కొంతసేపు
నభినయములు బట్టు నునుజెక్కునమరదొట్టు
తుద మొదవ దిట్టు ముద్దుపై ముద్దుబెట్టు
మర్మములు గొట్టు మెలమెల్ల మబ్బుదట్టు
జాల హరిపైని పుంబావకేళినాని.

As if rapidly striking down a rebounding ball
 She gave quick shoves for a while
 Like a whirlwind turning round in gyration
 Sportively she spun round for a while
 Like a golden puppet, marnellously
 She wantonly danced for a while
 Ah this is a top praying on its tip, said she as passionately
 She danced, possessed with the spirit of cupid
 Ah what airs she put on, slapping his smooth check
 while with.....burst she used naughtier
 words to him with kiss upon kiss
 Gripping his privates as gradually the
 darkness came over her eyes
 As the giri upon the hero rode man.....

రాధికా సాంత్వనము D 713. సంపు 2-4-147, 148

Sweet words and looks, a lady kind
 And rosy wreath and wit refined
 will never stay the lovers mind - He is sadly sped
 unless he also chance to find a loaf of bread

భానుమద్విజయము D 606

అనుబంధము - III

బ్రౌను ప్రస్తుతి

బ్రౌను మహాశయుని ఆతని సమకాలికులు ప్రస్తుతించిన పద్యములు ఈక్రింద పొందుపరుపబడినవి. ఇవి బ్రౌను సేకరించిన లెఖన నుండి ప్రధానముగ గ్రహింపబడినవి. “సమకాలము వారలు మెచ్చరేకదా !” అను ఆర్యోక్తికి బ్రౌను అపవాదని ఈ క్రింది పద్యములు నిరూపించును. ఈ పద్యములను సాధ్యమైనంత వరకు పరిష్కరించుట జరిగెను. ప్రత్యంతరములులేని కారణమున సవరణకు పీలువడనిని యధాతథముగ ఉద్ధరింపబడినవి. కర్తృత్వములు తెలిసినవి మొదటిభాగమున అజ్ఞాత కర్తృకములు రెండవ భాగమున నొసగబడినవి.

1 (i) వత్యం అద్వైత బ్రహ్మశాస్త్రీ సోదరుడు వత్యం వాసుదేవ పరబ్రహ్మశాస్త్రీ రచించిన పద్యములు :

శా॥ శ్రీమత్పండిత వండమండల గళద్వాగ్గుంభతాంచన్మహా
రాజశ్రీ సమలంకృతాంబుధి చతుష్కాంతర్గ సద్వీగినాం
అర్హ్యాశా పరిపూరణీకరణ చాతుర్యాన్నిత దార్విణాం
కావ్యాలంకృతి శాస్త్రషట్క విలసద్రాద్ధాంత బద్ధోధిహం

శా॥ వాణీపాణి కృపాణఖాణమణి భాస్సంపూరణస్సోరణ
వ్యాజ వ్యంజిత చాతురీకలన విస్మారికృతారి శ్రియాం
స్సారస్సార వికారకారి పరిమాసంసార వారాన్నిచి
ద్వారోద్ధానుజ మారణీకరణినాం పండిత్యమాండిత్యినాం

శ్లో॥ భూపానాం ప్రహతాఖిల
పాపానా మేదిత ప్రతానాం
చాపానామ హితేభ్యో
నీపానాం మాద్యశాంసుధీపానాం॥

శ్లో॥ ఆర్యాణాం గాంధీర్వా
దార్య మహాశౌర్యదార్యాణాం
వర్యాణాం చాతుర్యా
చార్యాణా మార్యతార్యదై ర్యాణాం॥

- శ్లో॥ మిత్రాణాం పండితనుతి
పాత్రాణాం వసుమతీకళత్రాణాం
దాత్రాణాం చారిత్ర వి
చిత్రాణాం పత్రివాహగోత్రాణాం॥
- శ్లో॥ గుణినాం వాక్యపరిష్కృత ఫణినాం
శుహనీయ మణివరణినాం వః
అణిమాది సంపదాకృతి పణినాం
సౌధేయ చారుకణినాం స్మ॥
- శ్లో॥ సరుషాం సంపజ్జనుషాం
కురుషాహత భూరివైరిణా మరుషాం
పరుష పురుషహృతి ధనుషా
మురుషోడశతా త సకల వైద్యముషాం॥
- శ్లో॥ అమలానాం భాసురమతి
ఎమలానాం బాధితోతు సమలానాం
యమశీకృతి చతుర మహా
కమలశ్రీ భూతిభాగినాం మహతాం॥
- శ్లో॥ సి. పి. గృహం మిషర్
బ్రౌను మహా జ నార్వభౌమాణాం
అస్మాకీన సలాము
ప్రతీతిస్సంతోషదాయకా భవతు॥
- శ్లో॥ వత్సం సువాసుదేవ
పరబ్రహ్మబుధ స్వదీయ కృపయాధ్యః
చరికర్త (?) సలాం ప్రతితం
యుష్మత్భ్యం సంతతం పునఃక్వాపి॥
- శ్లో॥ మామకబంధు జనానా
మాధార స్వమితి మామకి నమనః
కామయతేపి జగంతి
ప్రప్రామాణిక వాక్యగౌరవేజాలం॥

- శ్లో॥ పితృవ్యే కృష్ణార్ణ్యగతవతి దివం దుఃఖితమనా
అహంధ్యాయం ధ్యాయం పరమశివసత్త్వీకచుణయా
త్వదీయ ధ్యానాప్తైర్భవ నమభవం మేష్టయఖరౌఁ
దౌర ప్రాజ్ఞర్ప ప్రజ్ఞావిగళిత సుధీరాట్రుతతిక॥
- శ్లో॥ పితృవ్యశ్రీకృష్ణో దివమగమ దద్భాగ్ర సమయే
గ(కృ)తిస్త్యం నేతాత్వం పునరపి మతిర్భాగ్యోఽయః
ఉపేక్షాభావం యద్యుపరి విచరేర్మయ్యపారహః
పరంకం యాచేహం నిరవధిక్యపాసారపచన॥

II. (i)

- చ॥ నిగమ తదంత తర్కపదసీతి సరూపక వంచకోదయా
నుగధరణీ తరాగ్రచర నూతన దిగ్గజకోటి విస్ఫుర
త్సుగమదురావప్రజ పరిశోభిత పీఠసిధాను బ్రౌనునె
న్నగఁడరమౌనె మాద్యశజావాళికి సంగతశాస్త్రపాళికిన్.
- చ॥ బరవును కీర్తికాంతసురపాల హయంబునుద్రుంచి, తారకా
ధరసుధఁ గోలు కోమటికి () తప్పలనెంచి, కరీషఁగాంచి, శం
కరుని హసించి, గంగను నఖంబుననొంచి, గిరీశమించి, కే
సరిఁబఁకించి, వజ్రముల చాయనడంచి, తరించె మంచిచే.
- చ॥ పుడమినిజూడ మేష్టరు బ్రవున్దొరగారికి సాటియైన భూ
తలపతి లేఁడులేఁడని ముదంబున రాజసభాంతరంబులం
గడు ప్రియమంది సన్నుతుల హఁకరణం బొనరించువఁడనె
ప్పుడునని చెప్పకక్కడె భూపతికోటికి ధీరవాటికిన్
- చ॥ స్ఫురణిత శాస్త్రమేష్టరు బ్రవున్దొరగారి పదాంబుజాత ని
స్సరదురు మాధురీభరిత సాంద్ర సుధారసపాన ముత్త భూ
వరకృత దాన నిర్మదురు పాయసధోరణి మగ్నలోభ వి
స్మరణ మెఱుంగరాదనుచు సారెకు సారెకు సంతసించెదన్
- తే.గీ॥ మేష్టరు బ్రౌనుదొరగారు శ్రేష్ఠగతిని
దయను మమ్ములఁ బోషించఁదలంచువారు

కతన వారలకిదియు విజ్ఞాపనమగు
ననుచుఁ బొందిన హర్షమింతనఁ గవశమె

Series of Letters. M. 420. Page 439

ii) ఈక్రింది పద్యములను భట్రాజు రామన్న చెప్పెను :

క॥ శ్రీరమణీ రమణ లన

త్సారతరాశభవుఁడార్యసన్నత చరితుం

డారూఢయశస్కుఁడు ప్రాన్

భూరమణుఁడు నన్నుఁగరుణఁబ్రోచు ననిశమున్

శా॥ ఆపాండిత్యము నావచోమధురిమంబాసుప్రసన్నత్వమా

రూపంబాకవితారసజ్జతయు నాశ్రుత్యంతదృగ్వైభవం

బాపుణాంచితశీలమా వితరణంబా దీనరహకలా

నై పుణ్యంబును ప్రాన్మహిపతికి నెన్నంగల్గెభూమండలిన్.

యీ పద్యములో శ్రుత్యంత దృగ్వైభవంబున్న చోట
తెండ్రుములు విచారించవలెను. (ఈ పద్యము ప్రాసినదెవరో
తెలియదు)

మ॥ వినుఁడి సజ్జమలారః మీరలిక సీ పీ ప్రాన్మహిపాలునిం
గసి మీదీసత యెల్లఁబాపికొని సౌఖ్యస్ఫూర్తి శోభిల్లుఁడ
జ్జననాధోత్తముఁడెన్నఁగర్ణ శిఖి భోజాదిక్షమాపాలకి
ర్నినికాయర్క విధూకృతాత్మవర కీర్తి శ్లాఘ్యుఁడొనేకదా.

ఉ॥ నీదు నుదర్శనంబిల వసిపక దుర్గతిదైత్యహంత, నీ
శ్రీదిలికింప దీనజన బృందము బ్రోచెడు తల్లి, నీ కృపా
మెదుర దృక్ప్రసారమెలమిన్నధతాప విదారకంబుగా
శ్రీదయితుండవీవగుట చిత్రమె ప్రాన్మహిపమండలేశ్వరా.

కం॥ శ్రీ సీ పీ ప్రాన్మహిపా:

భాసురకవిరాజ భోజవరసౌందర్య

ప్రతాపిత వాసవ తనుజా ।

భూసుర సురభూజ : శౌర్యభూషిత సుభూజా :

క॥ కంజనయనా మనోజా :
రంజిత విద్వత్సమాజ : రాజతేజః !
ఖంజీకృత దినరాజా :
భంజిత దుఃఖత్సమాజ : బ్రాహ్మపరాజా :

క॥ శరణాగతజన భరణాః
భరణా కరవారి భుజగ భక్తికృత వి
స్ఫుర దరిరాట్టాణా బ్రౌన్
ధరణీ తరుణీ రమణ యుదార గుణగణీః

క॥ సీ పీ బ్రౌన్మహిపాలా!
గోపీవస్త్రాపహరణ కోవిదదివ్యః
శ్రీపాదపద్మ భక్తి
వ్యాపార జనావగీర్ణ పీఠగుణజాలాః

క॥ జన్మజత నిఖిల రిపుగా
జన్మసుధీమాన్య జనకజాపతి సమసౌ
జన్యా సీ పీ బ్రౌన్మప
థన్య యశోగణ్య సర్వదాతి వదాన్యా.

క॥ జనవరి యనునెరి సెరువది
యెసెమిదియవనాఁడు వ్రాసియిచ్చిన విజ్ఞా
పనమును జిత్తమ్మున నిడి
యనఘాననుఁ బ్రోవవలయు నత్యనుకంపన్

దండకము॥ శ్రీమన్మహారాజ : రాజత్రతా పాతపాలావి తా
రాతిమూర్తి : హరిత్సుందరీ మల్లికార్జునీ భూతకీర్తి : కృపా
పాంగ దృక్పంగదూరీభవన్నమ్ర తోకాఖిలార్తి : త్రిలోకీ రపిందు
స్తనద్వంద్వ దేధీప్యమ నోరు హారాయితా నన్యసామాన్యచంచ
ద్గుణాంచన్మణీ : కోవిదగ్రామణీ : దీనచింతామణీ : సర్వవిద్యా
ప్రపంచజ్ఞతాబోజ : సీ పీ బ్రహ్మనాజ రాజా॥

కా॥ లోకాలోకధరాధరాంతర మహిలోకంబునందీనర
జ్ఞాతృత్వంబునకీవు దీక్షసలుపంగా నాదు దౌర్ధత్యమో
హాకాదుణ్యసముద్ర : నన్ను భవదీ యోద్యత్కృపాపాంగవీ
జాకల్యాణ పరంపరం బొరయ నీకట్లే చెబ్రాన్ భూవరా॥

సీ॥ కాన మత్స్పార్థనంజానని దయతోడి
చిత్తంబునకుఁ దెచ్చియుత్తమాఘ్య
ప్రాతయ నాంధ్రగీర్వాణ సాహితీయు నాం
ద్రవ్యాకృతియును దత్కవిత తెఱఁగు
నివి గొంతకొంత వట్టెఱుఁగుచు వీనిలోఁ
బరికించి నాకెద్ది బాగటంచు
మనమునఁజోచునో మానధనాగ్రగ
ణ్ణాయట్టి పఠినాకు నమరనొసఁగి

గీ॥ కరుణఁబ్రోవుము నన్ను సాగర గభీర !
మేరుధీర మనోభవాకార హీర :
శారదా శారదాభ్ర మందార కుంద :
చందనాంబిత కీర్తి : బ్రాహ్మ చక్రవర్తి :

చ॥ వెలవెలఁ బ్రోవుచున్నయది వేలుపుగిడ్డి నిలింపకాఖియా
కులపడెనేమి కారణమొకో యిది నారద ఖాసవా రస
న్వేలసిన బ్రాహ్మహిపతి యవేల వదాన్యత దారువొందఁగా
దలఁచి యలభ్యమౌటఁజుమి తద్దయుఁ దద్దశవొందె దీనికిఁ

ఉ॥ చెన్నపురీ నివాసుఁడును జిఠితకేశవపాద పంకజుం
డున్నత భూసురాన్వయ నమద్భవుఁడున్నగు భట్టురాజు రా
మన్నచు నే సలాములిడి యంచితభక్తి నొసంగినట్టి యీ
విన్నవమాలికించి ననువేగరుణింపుము బ్రాహ్మపాగ్రణి

౧౮౫౩ సం॥ ఫిబ్రవరి తే ౧౧ తేది

Ibid. M. 430. pages 100-102.

I (iii) మహారాజరాజశ్రీ సి. పి. బ్రౌన్ దొరవారి దివ్య
సముఖానకు -

మోటుపల్లి వెంకట రామానుజం వ్రాసుకొన్న
విజ్ఞాపన -

సీ॥ నూట యాభైమంది నెరివిచ్చగాండ్లుండ
నందులో నొకనిగా నెంచరాదొ
నూటిలో సగము సుదోగస్థులుండగా
నందులో నొకనిగా నెంచరాదొ
పాటికెక్కిన మంచి పనివాండ్లు పడిమండి
నందులో నొకనిగా నెంచరాదొ
ఘోటకంబులపైని మేటి సహర్లుండ
నందులో నొకనిగా నెంచరాదొ

తె. గీ॥ యిందురున్నారు యిందులో నొకనిగాను
బిత్తుఖర్చుకు దయసేయఁబాడిగాదె
భూతను విలాసకోటి మన్మథవిలాస
శాంతగుణుపేంద్ర బ్రవును భూపాలచంద్ర.

౧॥ ఏ రారాజులు ధరపె
లేరామును పాశ్రీతా? కథముము లీరా
వారల వీరలు మరిచిర
యేరా యిడి యేమి రామరాజ్యంబటరా.

౨॥ అన్నగత ప్రాణుల మని
విన్నారా లేద రాజ యిదియేమి మహా
పన్నుని గుణసంపన్నుని
నన్నుగనకున్న కారణంబే మనఘా

దివ్యచిత్రానకులేవలెను

డి 30 జూన్

మోటుపల్లి వెంకటరామానుజం వ్రాలు

ఆన ౧౮౩౦ సం॥

Ibid. M. 431 Page 14

I (iv) వెలగపూడి వీరయ్య వ్రాసిన పద్యము

సీ॥ శ్రీమన్మహాదార సీ పి బ్రాహ్మరవారి కమిత విజ్ఞాని
కత్యధిక మతికి
వెయునెన్నిది సూరువెలయు నల్వదియగు వత్సరంబు
న మహావైభవంబు
సకల విద్యాపాధి సరసకవిత్వంబు బహులసద్గంధ
కృత్యాటవంబు
గల్గఁగా పండితగణములు దనుఁగొల్వసత్కిర్తి
చంద్రికల్ జగతిఁబరవ

ఘనతరైశ్వర్య భోగముల్ గలుగఁజేయు
నట్ల కరుణించుఁగాక విభాతిమీఱ
నద్వయస్థితి సర్వంబు నగుచు సత్య
వేదమయుఁడైన యట్టి సరేశ్వరుండు

Ibid. M. 417 Page 530

1 (v) ఆయలూరి ముత్తయ్య మొదలి వ్రాసిన పద్యములు.

క॥ శరణాగత భరణంబే
కరుణారసభరిత హృదయ కరము ధరిత్రిన్
కరమర్థి రావణానుజు
భరియించిన రామచంద్రఁబరికింపఁడగున్.

శ్లో॥ యాత్వరాద్రౌపదీ త్రాణే
యాత్వరా గజరక్షణే
మయారే కరుణామూర్తే
సాత్వరాకర్తు మర్తసి॥

Ibid. M 431 page 64-65.

I (vi) వీరప్ప వ్రాసిన పద్యము.

సీ॥ చంద్రుడెవ్వరికిని జల్లనైయుండును
బద్మముల్ చేసిన పాపమేమి
యిల వసంతుండును వనమెల్లఁబ్రోవడ
జాజిజేసిన యదృష్టంబుగాక
సంపెంగ వాసనల్ చర్చింప శక్యమా
యిల తేంట్ల కును ప్రాప్తి లేదుగాని
హరుడు ప్రసూనంబునైన చేపట్టఁడా
గేదంగికిని ప్రాప్తి లేదుగాని.

తే॥ నాకు భాగ్యములేదు గాబోలునుమ్ము
యెవ్వరికి నీవు యిచ్చి రక్షించలేదొ
కబ్బములమేటి కందర్ప హరునిసాటి
పరగ నమ్మితి శ్రౌను భూపాల తిలక
౧౮౫౨ సం॥
అక్టోబరు ౧౦ తేది

Ibid. M. 430. Pages 116 - 118

I (vii) కాకినాడ జిల్లా కాపురస్తుడయిన వేమూరి నృసింహము వ్రాసిన శ్లోకములు

శ్లో॥ ఆయందానకాలస్వహం దానపాత్రం
భవానేవ దాతాత్వ దన్యం నయాచే
(ఉత్తరార్థము లుప్తము)

శ్లో॥ అపరాధ సహస్రాణి
క్రియంతే హర్షిణం మయా
బాలోయమితి మాం మత్వా
క్షమస్య పృథివీపతే॥
౧౮౫౩ సం॥

ఫిబ్రవరి ౫ తేది

Ibid - M. 432 - Pages 35-37

I (viii) మునిషి మోటుపల్లి వెంకట రామానుజం వ్రాసిన పద్యము.

సీ॥ సంకల్ప సిద్ధుండు గాఢ సరేకుండు
పలికి బొంకనివాడె పభువుగాడ
అన్న పానములు ప్రాణాధారములుగాద
నాస్తి లేకుండుట యాస్తిగాద
అచార్య సూక్తి మోక్షాధారమోగాద
సత్యవాక్యమే నిత్య పదవిగాద
ఆత్మబుద్ధినె సుఖమానందమునుగాద
పరబుద్ధి వినుటయే పాడుగాద

గీ॥ యిన్నియును దెలియున్న నిన్నెన్నదరమె
కన్నులను నన్నుగనకున్న కార్యమేమి
.....
భూజనవిధేయ బ్రవును భూపాలరాయ.

Ibid M 432

II (i) ఈ క్రింది పద్యముల కర్త తెలియుటలేదు. ఛందః పరిజ్ఞానమున్న వారీపద్యములను రచింపలేదు. వీనిలో పెక్కింట యతికానరాదు.

క॥ శ్రీయును బురుషుడుగాకను
బాయక సర్వప్రపంచ బావనతానై
ధ్యేయమగు వెలుగు తేజం
బీయెడ బ్రవునుదొరకొసగు నాయురారోగ్యములన్

చ॥ తలపగ శ్రౌనుభూపతి తలంపను నాకసమంది చుంబనం
బలవడజేయ సాధుజన సాగరమేకర ముబ్బి పొంగడు
ర్బల పరిపంధిరాజ పరిహాస్యతమః పటలంబడంగగా
లలితమనస్కుడౌ విజయశాలి మనంబను చంద్రుగంటిరే॥

మ॥ ఆశ్రిత భూజనాశి విజయాశ్రతులై తనుఁజుట్టుముట్టి
యశ్రాంతము గొల్వ నాబ్రవును భూపతి నారయఁదేజరిల్లెఁ
గాశీశుజటాటవి విడచికొంచనశైలము నెక్కఁబూని
యుత్సాహకుడైన చంద్రుడల తారలతో విలసిల్లుకైవడిన్

చ॥ గాయక కోవెలల్ చెలఁగి కూయఁగఁజొచ్చె గపింద్రమారుడా
దాయతమయ్యుడాసి కుకఁజన పాంధుల వాక్కుదూపులన్
నేయఁగజొచ్చెరాజ పరిహాస్యతమంబను చీకటంతటిం
బాయఁగఁజొచ్చె బ్రౌను ముఖవంద్రుడు వెన్నెలగాయజొచ్చినన్

మ॥ ఏ మహనీయమూర్తి కృపనారయఁగల్పతరోపమానమా
ఏ మహనీయుకీర్తి త్రిజగన్నుత స్ఫూర్తికి నాస్పదంబునొ
ఏ మహనీయు దీక్ష జయలక్ష్మి కటాక్షణ లక్ష్మితంబునొ
నా మహనీయు బ్రౌను నరనాయకు నెప్పుడు నాశ్రయించెదన్.

ఉ॥ ఎవ్వని భాగ్యలక్ష్మి యెడబాయక యుండును నాశ్రితావళిన్
ఎవ్వని కీర్తిలక్ష్మి ననిశంబు పురందర పూజనీయమా
ఎవ్వని ధర్మలక్ష్మి నతిదీనుఁ పాలిటి కల్పవల్లి యీ
మువ్వరు లక్ష్మలం దనివిదీర్చెడి బ్రౌను మహిమఁగొల్పెదన్.

Ibid. M. 431 page. 79.

మచ్చా వెంకటకవి తన వైదర్భి పరిణయమున బ్రౌనునిట్లు ప్రస్తుతించెను:
సీ. పీ. బ్రౌన్దొరగారు మండలపు జడ్డీ సుప్రమేయంబు నం
దే పారంజని గంగయాహ్వాయుడు హాయింగాంచి తానాంధ్ర వి
ద్యా పాండిత్యము మేటిగ్రంథ పాఠనాద్యస్తోక నైపుణ్యమున్
జూపెన్ రాజమహేంద్ర పట్టణమునన్ సూర్యత్త ముల్ మేలనన్.

ములుపాక బుచ్చయ నసుచరిత్రకు వ్రాసిన “ప్రతి పదార్థ ప్రకాశిక”
వ్యాఖ్యానములో బ్రౌనునిట్లు అభినందించెను.

సీ॥ అతనికిబుద్ధై సన్నత డివ్యశుభమూర్తి
 సకలలక్షణ శాస్త్ర చక్రవర్తి
 పారిషీముఖమహా భాషాపరిష్కార
 కరవాక్యవిస్ఫూర్తి సరసవృత్తి
 సర్వతంత్రార్థ ప్రసంగత బుద్ధి
 శబ్దశాసన సూత్ర సహితవృత్తి
 లక్ష్యలక్షణగురు లఘువర్ణవార్తి
 కావృత్తి విద్వన్మతానువర్తి

తే॥ కల్పకాణ్డేందు దుగ్ధసాగరదధీచి
 కర్ణబలి కామధుక్కల్ప ఘనవిత్తీర్ణి
 కలితకరపంకదుహహృత ఘనజనార్తి
 వృజినకర్మని వృత్తి సద్వినుతకీర్తి

క॥ నూర్లార్లు లెక్క సేయక
 పేర్లందిన విబుధజనులఁ బిలిపించుచువే
 మార్గర్థమిచ్చు వితరణి
 చార్దీసు పిలుపు బ్రాహ్మ సాహెబు కరుణన్

